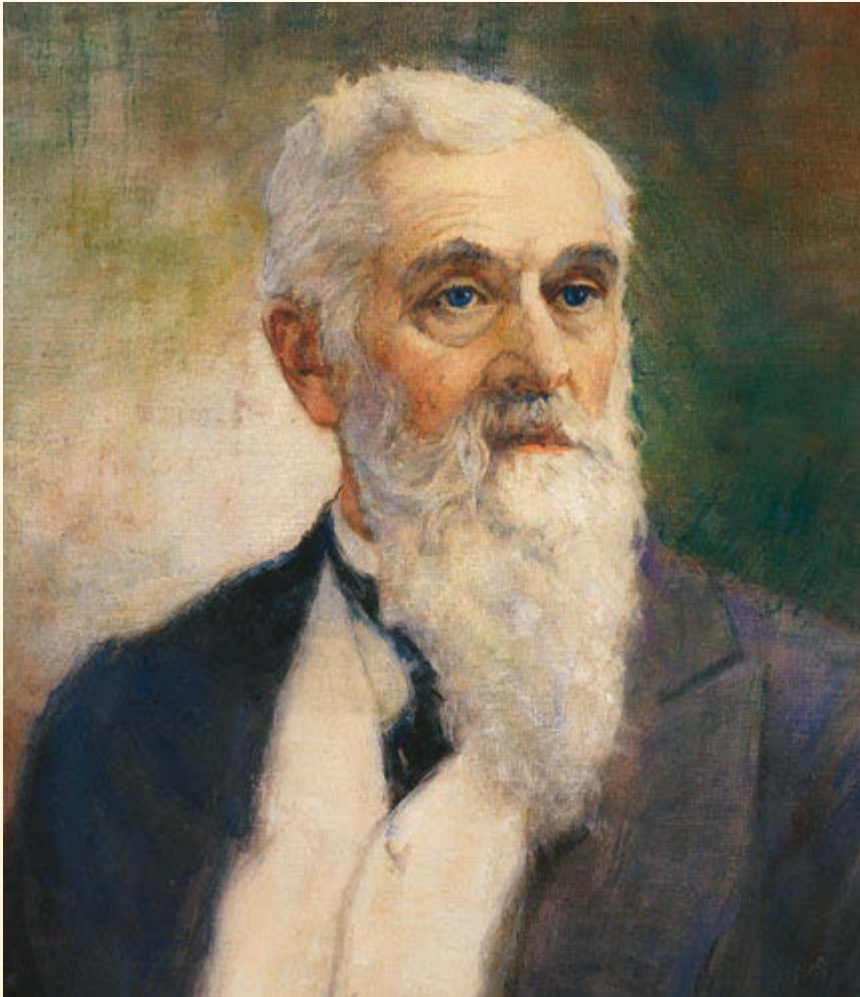

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΛΟΡΕΝΤΖΟ ΣΝΟΟΥ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΛΟΡΕΝΤΖΟ ΣΝΟΟΥ

Έκδοση τής
Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα

Βιβλία τής σειράς Διδασκαλίες των Προέδρων τής Εκκλησίας

Διδασκαλίες των Προέδρων τής Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ (αριθμός είδους 36481)

Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young (35554)

Teachings of Presidents of the Church: John Taylor (35969)

Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff (36315)

Διδασκαλίες των Προέδρων τής Εκκλησίας: Δορέντζο Σνόου (36787)

Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (35744)

Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant (35970)

Διδασκαλίες των Προέδρων τής Εκκλησίας: Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ (36786)

Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay (36492)

Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (35892)

Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball (36500)

Για να αποκτήσετε αντίτυπα αυτών των βιβλίων, πηγαίνετε στο τοπικό σας κέντρο διανομής ή επισκεφθείτε το store.lds.org. Τα βιβλία αυτά είναι επίσης διαθέσιμα ηλεκτρονικώς στο LDS.org.

Τα σχόλια και οι προτάσεις σας σχετικώς με αυτό το εγχειρίδιο θα εκτιμηθούν. Παρακαλείσθε όπως τα υποβάλλετε στο Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Room 2404, Salt Lake City, UT 84150-0024 USA.

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: cur-development@ldschurch.org

Παρακαλούμε γράψτε το όνομα, τη διεύθυνση, τον τομέα και τον πάσσαλό σας. Φροντίστε να αναφέρετε τον τίτλο του βιβλίου. Κατόπιν, αναφέρετε τα σχόλια και τις προτάσεις σας σχετικώς με τα δυνατά σημεία του βιβλίου και τους τομείς για πιθανή βελτίωση.

© 2012 υπό Intellectual Reserve, Inc.

Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα

Printed in Germany

Έγκριση αγγλικού κειμένου: 8/02

Έγκριση μεταφράσεως: 8/02

Μετάφραση τού *Teachings of Presidents of the Church: Lorenzo Snow*

Greek

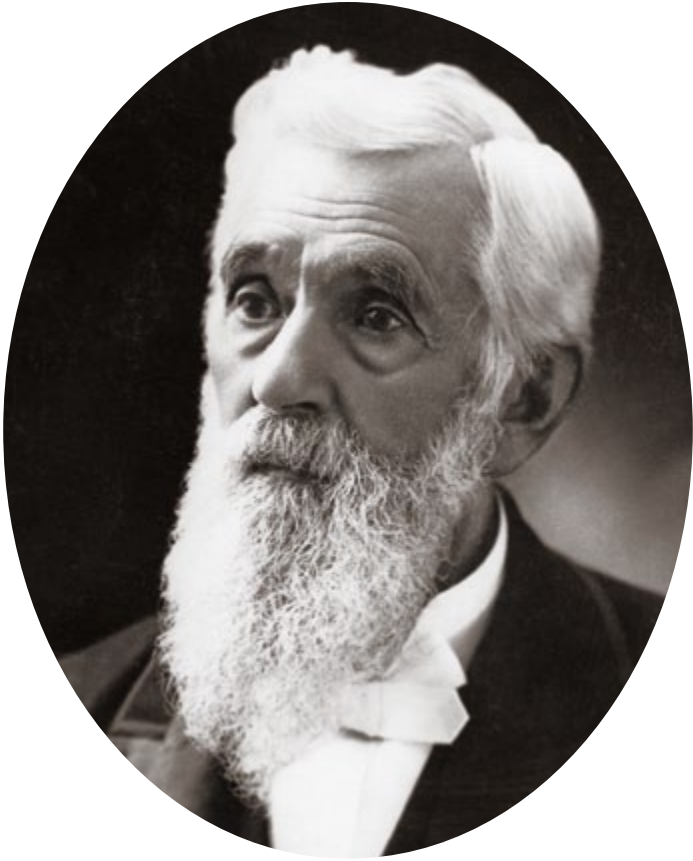
36787 133

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	VII
Ιστορική σύνοψη	XI
Η ζωή και η διακονία τού Λορέντζο Σνούου	1
1 Μαθαίνοντας με την πίστη	41
2 Βάπτισμα και η δωρεά τού Αγίου Πνεύματος	53
3 Διά βίου μεταστροφή: Συνεχίζοντας να προοδεύουμε στις αρχές τής αλήθειας	67
4 Ενδυναμωμένοι από τη δύναμη τού Αγίου Πνεύματος	79
5 Ο μέγας προορισμός των πιστών	93
6 Να γίνουμε τέλειοι ενώπιον τού Κυρίου: «Λίγο καλύτεροι μέρα με τη μέρα»	105
7 Πίστη εν καιρώ δοκιμασίας: «Από τη σκιά στη λαμπρή ηλιοφάνεια»	121
8 «Θεέ, δοκίμασέ με, και γνώρισε την καρδιά μου»	133
9 Ιερές οικογενειακές σχέσεις	143
10 «Ελάτε στους ναούς»	155
11 «Δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα»	167
12 Δέκατα, ένας νόμος για την προστασία και την πρόδομά μας	177
13 Ανακουφιστική Εταιρεία: Αληθινή χριστιανική αγάπη και καθαρή θρησκεία	189
14 «Με τον Θεό όλα είναι δυνατά»	197
15 Πιστή, δραστήρια υπηρετήση στη βασιλεία τού Θεού	207
16 «Ωστε να είμαστε ένα»	221
17 Ιεροσύνη—«για τη σωτηρία τής ανθρώπινης οικογένειας»	233
18 Ηγεσία στην Εκκλησία και ανιδιοτελής υπηρετήση	245
19 Ιεραποστολικό έργο: «Να προσεγγίσουμε κάθε ανθρώπινη καρδιά».	255
20 Η βασιλεία τού Θεού προχωρεί	269

21	Να αγαπούμε τον Θεό περισσότερο απ' όσο αγαπούμε τον κόσμο	283
22	Κάνοντας καλό σε άλλους	293
23	Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ	303
24	Στοχασμοί για την αποστολή του Ιησού Χριστού	313
	Κατάλογος απεικονίσεων	325
	Ευρετήριο	327

Lorenzo Snow,

Εισαγωγή

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχουν καθιερώσει τη σειρά *Διδασκαλίες των Προέδρων τής Εκκλησίας*, προκειμένου να σας βοηθήσει να εμβαθύνετε την κατανόησή σας για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο και να πλησιάσετε κονύτερα τον Κύριο μέσω των διδασκαλιών των προφητών των τελευταίων ημερών. Καθώς η Εκκλησία προσθέτει τόμους σε αυτήν τη σειρά, θα αποκτήσετε μία συλλογή από βιβλία με παραπομπές στο Ευαγγέλιο για το σπίτι σας. Οι τόμοι σε αυτήν τη σειρά έχουν σχεδιασθεί να χρησιμοποιούνται για προσωπική μελέτη και για διδασκαλία την Κυριακή. Επίσης, μπορούν να σας βοηθήσουν να προετοιμάσετε άλλα μαθήματα ή ομιλίες και να απαντήσετε σε ερωτήσεις σχετικά με τις διδαχές τής Εκκλησίας.

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις διδασκαλίες του Προέδρου Λορέντζο Σνόου, ο οποίος υπηρέτησε ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τις 13 Σεπτεμβρίου 1898 έως τις 10 Οκτωβρίου 1901.

Προσωπική μελέτη

Καθώς μελετάτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Λορέντζο Σνόου, κατόπιν προσευχής επιζητήστε την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Οι ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου θα σας βοηθήσουν να καταλάβετε τις διδασκαλίες του Προέδρου Σνόου και να τις εφαρμόσετε στη ζωή σας. Καθώς μελετάτε αυτές τις διδασκαλίες, μπορείτε, αν θέλετε, να σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους να τις μοιραστείτε με μέλη τής οικογένειάς και φίλους. Αυτό θα ενδυναμώσει την κατανόησή σας όσων διαβάσατε.

Διδάσκοντας από αυτό το βιβλίο

Το βιβλίο αυτό έχει σχεδιασθεί για χρήση στο σπίτι και την εκκλησία. Οι ακόλουθες κατευθυντήριες οδηγίες μπορούν να σας βοηθήσουν να διδάξετε από το βιβλίο.

Προετοιμασθείτε να διδάξετε

Επιζητήστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Με προσευχή, μελετήστε το κεφάλαιο που σας έχει ανατεθεί, για να βεβαιωθείτε για την κατανόησή σας των διδασκαλιών του Προέδρου Σνόου. Θα διδάξετε με μεγαλύτερη ειλικρίνεια και δύναμη, όταν τα λόγια του σας έχουν επηρεάσει προσωπικώς (βλέπε Δ&Δ 11:21).

Αν διδάσκετε ένα μάθημα στη Μελχισηδική Ιεροσύνη ή την Ανακουφιστική Εταιρεία, δεν θα πρέπει να βάλετε στην άκρη αυτό το βιβλίο ή να προετοιμάσετε το μάθημα από άλλο υλικό. Κατόπιν προσευχής, επιλέξτε από το κεφάλαιο αυτές τις διδασκαλίες που αισθάνεστε ότι θα είναι χρησιμότες σε όσους διδάσκετε. Ορισμένα κεφάλαια περιέχουν περισσότερη ύλη απ' όση θα μπορέσετε να συζητήσετε κατά τη διάρκεια της ώρας του μαθήματος.

Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μελετούν το κεφάλαιο πριν από το μάθημα και να φέρνουν το βιβλίο μαζί τους. Όταν το κάνουν, θα είναι καλύτερα προετοιμασμένοι να συμμετάσχουν σε μία συζήτηση και να ανυψώνουν πνευματικώς ο ένας τον άλλον.

Παρουσιάστε το κεφάλαιο

Καθώς παρουσιάζετε το κεφάλαιο και καθ' όλη τη διάρκεια του μαθήματος, προσπαθήστε να δημιουργήσετε μία ατμόσφαιρα όπου το Πνεύμα να μπορεί να αγγίξει την καρδιά και τον νου όσων διδάσκετε. Για να αρχίσετε το μάθημα, βοηθήστε όσους διδάσκετε να εστιάσουν στις διδασκαλίες του κεφαλαίου. Σκεφθείτε τις παρακάτω ιδέες:

- Να διαβάσετε και να συζητήσετε το τμήμα με τον τίτλο «Από τη ζωή του Λορέντζο Σνόου» στην αρχή του κεφαλαίου.
- Να συζητήσετε μία φωτογραφία ή μία γραφή από το κεφάλαιο.
- Να τραγουδήσετε μαζί έναν σχετικό ύμνο.

- Να αναφέρετε εν συντομία μία προσωπική εμπειρία σχετικώς με το θέμα.

*Διευθύνετε μία συζήτηση σχετικώς με τις
διδασκαλίες του Προέδρου Σνόου*

Καθώς διδάσκετε από αυτό το βιβλίο, ζητήστε από τους άλλους να αναφέρουν τις σκέψεις τους, να κάνουν ερωτήσεις και να διδάξουν αλλήλους. Όταν συμμετέχουν ενεργώς, θα είναι πιο προετοιμασμένοι να μάθουν και να λάβουν προσωπική αποκάλυψη. Δώστε τη δυνατότητα να συνεχίζονται οι καλές συζητήσεις παρά να προσπαθείτε να καλύψετε όλες τις διδασκαλίες. Προκειμένου να παρακινήσετε τη συζήτηση, χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις σε κάθε κεφάλαιο. Σημειώσεις σε κάθε κεφάλαιο αναφέρονται σε αυτές τις ερωτήσεις. Μπορείτε, επίσης, να αναπτύξετε τις δικές σας ερωτήσεις ειδικώς για όσους διδάσκετε.

Οι ακόλουθες επιλογές μπορεί να σας δώσουν επιπρόσθετες ιδέες:

- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τι έχουν μάθει από την προσωπική τους μελέτη τού κεφαλαίου. Ενδεχομένως να είναι χρήσιμο να επικοινωνήσετε με λίγους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια τής εβδομάδος και να τους ζητήσετε να έλθουν προετοιμασμένοι, προκειμένου να αναφέρουν αυτά που έμαθαν.
- Αναθέστε στους συμμετέχοντες να διαβάσουν επιλεγμένες ερωτήσεις από το τέλος τού κεφαλαίου (είτε ατομικώς είτε σε μικρές ομάδες). Ζητήστε τους να αναζητήσουν διδασκαλίες στο κεφάλαιο που σχετίζονται με τις ερωτήσεις. Κατόπιν, ζητήστε τους να αναφέρουν τις σκέψεις και τις εσωτερικές γνώσεις τους στους υπόλοιπους τής ομάδος.
- Διαβάστε μαζί μία συλλογή από δηλώσεις τού Προέδρου Σνόου από το κεφάλαιο. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν παραδείγματα από τις γραφές και από την εμπειρία τους τα οποία επεξηγούν αυτά που δίδαξε ο Πρόεδρος Σνόου.
- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν.

Παροτρύνετε τη συμμετοχή και την εφαρμογή

Οι διδασκαλίες του Προέδρου Σνόου θα είναι σημαντικότερες για τους συμμετέχοντες που τις μοιράζονται με άλλους και τις εφαρμόζουν στη ζωή τους. Σκεφθείτε τις παρακάτω ιδέες:

- Ρωτήστε τους συμμετέχοντες πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Σνόου στις ευθύνες τους ως γονέων ή ως οικογενειακών διδασκάλων ή επισκεπτριών διδασκαλισμών.
- Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μοιραστούν ορισμένες διδασκαλίες του Προέδρου Σνόου με μέλη της οικογένειας και φίλους.
- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να εφαρμόσουν αυτά που έχουν μάθει και να αναφέρουν τις εμπειρίες τους στην αρχή του επόμενου μαθήματος.

Ολοκληρώστε τη συζήτηση

Εν συντομία συνοψίστε το μάθημα ή ζητήστε από έναν ή δύο συμμετέχοντες να το κάνουν. Καταθέστε μαρτυρία για τις διδασκαλίες που έχετε συζητήσει. Μπορείτε, αν θέλετε, να ζητήσετε από άλλους να δώσουν τη μαρτυρία τους.

Πληροφορίες σχετικά με τις πηγές που παρατίθενται στο βιβλίο αυτό

Οι διδασκαλίες σε αυτό το βιβλίο είναι απευθείας παραθέματα από ομιλίες, εκδοθέντα γραπτά, γράμματα και ημερολόγια του Προέδρου Λορέντζο Σνόου. Σε όλα τα παραθέματα από τα γράμματα και τα ημερολόγια του, η στίξη, η ορθογραφία, η χρήση κεφαλαίων γραμμάτων και ο χωρισμός σε παραγράφους έχουν τυποποιηθεί.

Επίσης, ο Πρόεδρος Σνόου συχνά χρησιμοποιούσε όρους όπως *άνθρωποι*, *άνθρωπος* ή *ανθρωπότητα* προκειμένου να αναφερθεί σε όλους τους ανθρώπους, τόσο άνδρες όσο και γυναίκες. Συχνά χρησιμοποιούσε τις αντωνυμίες *εκείνος*, *αυτού* και *αυτόν* προκειμένου να αναφερθεί και στα δύο γένη. Ήταν σύνηθες στη γλώσσα της εποχής του. Παρά τις διαφορές μεταξύ αυτών των γλωσσικών κανόνων και της τρεχούσης χρήσης της γλώσσας, οι διδασκαλίες του Προέδρου Σνόου ισχύουν τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες.

Ιστορική σύνοψη

Το ακόλουθο χρονολόγιο παρέχει ένα σύντομο ιστορικό πλαίσιο για τις διδασκαλίες του Προέδρου Λορέντζο Σνόου σε αυτό το βιβλίο.

3 Απριλίου 1814	Γεννιέται στη Μάντσοουα τού Οχάιο από τη Ροζέτα Λιονόρα Πέτιμποουν Σνόου και τον Όλιβερ Σνόου.
1832	Ακούει τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ να κηρύττει στο Χάιραμ τού Οχάιο.
1835	Φεύγει από το σπίτι για να μελετήσει στο Κολέγιο Όμπερλιν στο Όμπερλιν τού Οχάιο. Καθ' οδόν συναντά τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Πάτεν τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
1836	Αφήνει το Κολέγιο Όμπερλιν και μετακομίζει στο Κίρτλαντ τού Οχάιο, για να μελετήσει Εβραϊκά. Ασπάζεται το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο, βαπτίζεται και επικυρώνεται τον Ιούνιο. Αργότερα χειροτονείται πρεσβύτερος. Τον Δεκέμβριο λαμβάνει μία πατριαρχική ευλογία από τον Τζόζεφ Σμιθ τον πρεσβύτερο.
1837	Κηρύττει το Ευαγγέλιο στο Οχάιο.
Οκτώβριος 1838 έως Μάιος 1840	Υπηρετεί μία άλλη ιεραποστολή, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο στο Οχάιο, στο Μιζούρι, στο Κεντάκι και το Ιλινόι και εργάζεται ως δημοδιδάσκαλος κατά τον χειμώνα τού 1839–1840.

- Μάιος 1840 Φεύγει από τη Ναβού του Ιλινόι, για να υπηρετήσει μια ιεραποστολή στην Αγγλία. Υπό την καθοδήγηση της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, προεδρεύει τής Εκκλησίας στο Λονδίνο τής Αγγλίας και στη γύρω περιοχή. Εκδίδει ένα φυλλάδιο με τον τίτλο *The Only Way to Be Saved [Ο μόνος τρόπος να σωθούμε]*.
- 12 Απριλίου 1843 Φθάνει στη Ναβού του Ιλινόι με 250 νεοφώτιστους Αγίους των Τελευταίων Ημερών από την Αγγλία.
- Τέλη 1843 και αρχές 1844 Διδάσκει σε σχολείο στη Λίμα του Ιλινόι.
- 1844 Επιβλέπει την εκστρατεία στο Οχάιο για την εκλογή του Τζόζεφ Σμιθ ως προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Επιστρέφει στη Ναβού, αφού μαθαίνει για τον μαρτυρικό θάνατο του Τζόζεφ και του Χάιρουμ Σμιθ, ο οποίος συνέβη στις 27 Ιουνίου.
- Ιανουάριος 1845 Διορίζεται από τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ να ταξιδεύσει σε όλο το Οχάιο και να συλλέξει δωρεές για την κατασκευή του Ναού τής Ναβού.
- 1845 Συνάπτει πολυμερή γάμο, όπως εφαρμόζοταν τότε στην Εκκλησία, νυμφεύομενος την Σαρλότ Σκουάιρς και τη Μαίρη Άνταλαϊν Γκόνταρντ.
- Φεβρουάριος 1846 Αφήνει τη Ναβού με τα μέλη τής οικογένειάς και άλλους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, αφού λαμβάνει προικοδοτήσεις και επισφραγίσεις στον Ναό τής Ναβού.

- 1846 έως 1848 Ζει με την οικογένειά του σε έναν αποικισμό που λέγεται Όρος Φασγά στην πολιτεία τής Άιοβα. Προεδρεύει τού αποικισμού για ένα διάστημα. Την άνοιξη τού 1848 ηγείται μίας ομάδος Αγίων προς τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
- 12 Φεβρουαρίου 1849 Χειροτονείται Απόστολος στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
- 1849 Συλλέγει δωρεές για το Διαρκές Μεταναστευτικό Ταμείο.
- 1849 έως 1852 Υπηρετεί μία ιεραποστολή στην Ιταλία. Επίσης υπηρετεί στην Αγγλία, όπου επιβλέπει την έκδοση τού Βιβλίου τού Μόρμον στα Ιταλικά, και στην Ελβετία και τη Μάλτα. Εκδίδει ένα φυλλάδιο με τίτλο *Η φωνή τού Τζόζεφ*.
- 1852 Εκλέγεται στο νομοθετικό σώμα τής πολιτείας τής Γιούτα.
- 1853 Καλείται από τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ να προεδρεύσει ενός αποικισμού Αγίων των Τελευταίων Ημερών στην επαρχία Μποξ Έλντερ, ευρισκόμενος στη βόρειο Γιούτα. Ονομάζει την κύρια πόλη Μπρίγκαμ Σίτυ. Υπηρετεί για πολλά χρόνια ως ηγέτης στην Εκκλησία και την κοινότητα.
- Μάρτιος 1864 έως Μάιος 1864 Με μία ομάδα τής οποίας ηγείται ο Πρεσβύτερος Έζρα Τ. Μπένσον τής Απαρτίας των Δώδεκα, υπηρετεί μία σύντομη ιεραποστολή στις νήσους τής Χαβάης.

- Οκτώβριος 1872 έως
Μάιος 1873
- Με μία ομάδα της οποίας ηγείται ο Πρόεδρος Τζωρτζ Α. Σμιθ, Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, περιοδεύει σε μέρη της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής, συμπεριλαμβανομένων των Αγίων Τόπων. Το ταξίδι γίνεται κατόπιν αιτήματος του Προέδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ.
- 1882
- Το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών περνά την Νομοθετική Πράξη Έντμοντ, καθιστώντας τον πολυμερή γάμο αδίκημα και απαγορεύοντας στους πολύγαμους να ψηφίζουν, να κατέχουν δημόσια θέση ή να εκτελούν καθήκοντα ενόρκων.
- Αύγουστος 1885 έως
Οκτώβριος 1885
- Υπηρετεί ιεραποστολές ανάμεσα σε Αμερικανούς Ινδιάνους στις βορειοδυτικές Ηνωμένες Πολιτείες και την πολιτεία του Γουαϊόμινγκ.
- 12 Μαρτίου 1886 έως 8
Φεβρουαρίου 1887
- Φυλακίζεται, επειδή εφαρμόζει πολυμερή γάμο.
- 1887
- Το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών περνά τη Νομοθετική Πράξη Έντμοντ-Τάκερ, έναν άλλον νόμο κατά της πολυγαμίας, που επιτρέπει στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση να κατασχέσει μέγα μέρος της ακινήτου περιουσίας της Εκκλησίας. Η πράξη γίνεται νόμος στις 3 Μαρτίου 1887.
- 21–23 Μαΐου 1888
- Διαβάζει την προσευχή αφιερώσεως σε συνεδριάσεις της αφιερώσεως του Ναού στο Μαντάι της Γιούτα. Ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ είχε αφιερώσει τον ναό στις 17 Μαΐου.

- 7 Απριλίου 1889 Υποστηρίζεται ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων.
- 19 Μαΐου 1893 έως τον Σεπτέμβριο του 1898 Υπηρετεί ως πρώτος πρόεδρος τού Ναού τής Σωλτ Λέηκ.
- 2 Σεπτεμβρίου 1898 Γίνεται ο αρχαιότερος Απόστολος και προεδρεύων ηγέτης τής Εκκλησίας με τον θάνατο τού Προέδρου Ουίλφορντ Γούντροφ. Λαμβάνει ουράνια φανέρωση στον Ναό τής Σωλτ Λέηκ, στην οποία ο Κύριος τον καθοδηγεί να προχωρήσει με την αναδιοργάνωση τής Πρώτης Προεδρίας.
- 13 Σεπτεμβρίου 1898 Υποστηρίζεται ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας από την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. Αρχίζει να υπηρετεί ως Πρόεδρος.
- 9 Οκτωβρίου 1898 Υποστηρίζεται ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας κατά τη γενική συνέλευση.
- 10 Οκτωβρίου 1898 Ξεχωρίζεται ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.
- Μάιος 1899 Ταξιδεύει στο Σεντ Τζωρτζς τής Γιούτα, όπου λαμβάνει αποκάλυψη να δικάξει τον νόμο των δεκάτων στους Αγίους. Αρχίζει να διαδίδει αυτό το μήνυμα στο Σεντ Τζωρτζς και ηγείται μίας προσπάθειας να το διαδώσει σε όλη την Εκκλησία.
- 1η Ιανουαρίου 1901 Εκδίδει μία δήλωση με τον τίτλο «Χαιρετισμός στον κόσμο», για να καλωσορίσει τον 20ο αιώνα.
- 10 Οκτωβρίου 1901 Πεθαίνει στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ τής Γιούτα σε ηλικία 87 ετών.

Η ζωή και η διακονία τού Λορέντζο Σνόου

Όταν μια μέρα ο 21 ετών Λορέντζο Σνόου ίππευσε το άλογό του και έφυγε από το σπίτι των γονέων του, το 1835, κατευθύνθηκε για το Κολέγιο Όμπερλιν στο Όμπερλιν τού Οχάιο. Δεν ήξερε ότι σε αυτό το σύντομο ταξίδι θα είχε μία εμπειρία που θα άλλαζε την πορεία τής ζωής του.

Κινούμενος έφιππος στον δρόμο στην πόλη κατοικίας του, Μάντσουα τού Οχάιο, συνάντησε έναν άνδρα, ο οποίος ήταν και αυτός έφιππος. Αυτός ο άνδρας, ονόματι Ντέιβιντ Πάτεν, είχε προσφάτως χειροτονηθεί Απόστολος τού Κυρίου Ιησού Χριστού. Επέστρεφε στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών στο Κίρτλαντ τού Οχάιο, αφού είχε υπηρετήσει μία ιεραποστολή. Οι δύο άνδρες ταξίδευσαν μαζί για περίπου 50 χιλιόμετρα. Ο Λορέντζο Σνόου αργότερα αφηγήθηκε:

«Η συζήτησή μας στράφηκε στη θρησκεία και τη φιλοσοφία και αφού ήμουν νέος και πολύ μορφωμένος, στην αρχή ήμουν διατεθειμένος να μην πάρω στα σοβαρά τις απόψεις του, ειδικώς αφού δεν έκανε πάντοτε σωστή χρήση τής γραμματικής στην ομιλία του. Όμως, καθώς προχωρούσε με τον σοβαρό και ταπεινό τρόπο του να μου εξηγήσει το σχέδιο σωτηρίας, φαινόταν ότι δεν ήμουν εις θέσιν να αντισταθώ στη γνώση ότι ήταν άνθρωπος τού Θεού και ότι η μαρτυρία του ήταν αληθινή».¹

Ο Λορέντζο Σνόου δεν ήταν μέλος τής Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, όταν συνάντησε τον Πρεσβύτερο Πάτεν, αλλά ήταν εξοικειωμένος με ορισμένες εκ των διδασκαλιών τής Εκκλησίας. Στην πραγματικότητα, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είχε επισκεφθεί το σπίτι τής οικογένειας Σνόου και η μητέρα και οι αδελφές τού Λορέντζο, Λιονόρα και Ιλάιζα, είχαν βαπτισθεί και επικυρωθεί μέλη τής Εκκλησίας. Εντούτοις, ο Λορέντζο ήταν, όπως είπε «απησχολημένος σε άλλες κατευθύνσεις»

Ο πατέρας τού Λορέντζο Σνού, Όλιβερ Σνού

τότε και τέτοια πράγματα «έβγαιναν τελείως από το μυαλό [του]». ² Αυτό άρχισε να αλλάζει, όταν μίλησε με τον Πρεσβύτερο Πάτεν. Αναφερόμενος στην εμπειρία, είπε: «Αυτή ήταν η αποφασιστική καμπή στη ζωή μου». ³ Περιέγραψε πώς αισθάνθηκε κατά τη διάρκεια τής συζήτησης:

«Ένωσα κατάνυξη. Προφανώς αυτό το αντελήφθη, διότι σχεδόν το τελευταίο πράγμα που μου είπε, αφού έδωσε τη μαρτυρία του, ήταν ότι θα έπρεπε να πάω προς τον Κύριο, προτού πάω για ύπνο τη νύκτα και να τον ερωτήσω για μένα. Αυτό το έκανα με αποτέλεσμα από την ημέρα που συνάντησα αυτόν τον μεγάλο Απόστολο, όλοι οι στόχοι μου έχουν διευρυνθεί και έχουν γίνει καλύτεροι».

Η «απόλυτη ειλικρίνεια, η σοβαρότητά του και η πνευματική δύναμη» ⁴ τού Πρεσβυτέρου Πάτεν είχαν διαρκή επιρροή επάνω σε έναν νέο άνδρα, ο οποίος κάποτε θα υπηρετούσε ο ίδιος ως Απόστολος. Και αυτή η ήρεμη συζήτηση οδήγησε σε άλλες εμπειρίες που θα προετοίμαζαν τον Λορέντζο Σνούου να γίνει Πρόεδρος τής Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ο εκπρόσωπος τού Θεού επί τής γης.

Μεγαλώνοντας σε ένα σπίτι με πίστη και σκληρή δουλειά

Δύο δυνατές οικογένειες, πλούσιες σε πίστη και θρησκευτική παράδοση, ενώθηκαν, όταν ο Όλιβερ Σνούου νυμφεύθηκε τη Ροζέτα Λιονόρα Πέτιμποουν στις 6 Μαΐου 1800. Ο γαμπρός και η νύφη ήσαν απόγονοι κάποιων πρώτων Ευρωπαίων αποίκων στις Ηνωμένες Πολιτείες—Άγγλοι προσκυνητές, οι οποίοι είχαν διασχίσει τον Ατλαντικό Ωκεανό τον 15ο αιώνα, προκειμένου να διαφύγουν τον θρησκευτικό διωγμό. Ο Όλιβερ και η Ροζέτα πέρασαν τα πρώτα χρόνια τού έγγαμου βίου τους στην πολιτεία τής Μασσαχουσέτης, όπου γεννήθηκαν οι κόρες τους, Λιονόρα Άμπιγκεϊλ και Ιλάιζα Ρόξι. Κατόπιν μετακόμισαν στη Μάντσοουα τού Οχάιο, η οποία ήταν τότε ένας εκ των πιο δυτικών αποικισμών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν η ενδεκάτη οικογένεια που μετακόμισε στην περιοχή. Στη Μάντσοουα γεννήθηκαν δύο ακόμη κόρες στην οικογένεια, η Αμάντα Πέρσι και η Μελίσα. Ο Λορέντζο, το πέμπτο παιδί και πρωτότοκος υιός τού Όλιβερ και τής Ροζέτα, γεννήθηκε

στη Μάντσοα στις 3 Απριλίου 1814. Κατόπιν ακολούθησαν δύο μικρότερα αδέρφια: Ο Λούκιος Αύγουστος και ο Σάμουελ Πιρς.⁵

Μέσω των παραδόσεων των οικογενειών τους, ο Όλιβερ και η Ροζέτα δίδαξαν στα παιδιά τους τη σημασία τής πίστεως, τής σκληρής δουλειάς και τής μόρφωσης. Καθώς ανέφεραν ιστορίες για τις δυσκολίες που είχαν υπομείνει, προκειμένου να δημιουργήσουν το σπίτι τους, τα παιδιά τους έμαθαν να υπερνικούν την αποθάρρυνση και να εκτιμούν τις ευλογίες τού Θεού στη ζωή τους. Η Ιλάιζα έγραψε: «Μπορούμε στ' αλήθεια να πούμε για τους γονείς μας ότι η ακεραιότητά τους ήταν άψογη και ήσαν άξιοι εμπιστοσύνης σε όλες τις κοινωνικές σχέσεις και επαγγελματικές συναλλαγές τής ζωής. Και εκπάιδευσαν προσεκτικά τα παιδιά τους να έχουν τις συνήθειες τής εργατικότητας, τής οικονομίας και τής αυστηρής ηθικότητας». ⁶ Ο Λορέντζο εξέφρασε ευγνωμοσύνη που πάντοτε τού φέρονταν με «ενδιαφέρον και τρυφερότητα». ⁷

Καθώς μεγάλωσε ο Λορέντζο, εργαζόταν επιμελώς σε σωματικές και διανοητικές δραστηριότητες. Ο πατέρας του συχνά έλειπε από το σπίτι, υπηρετώντας την κοινότητα «σε δημόσιες υποθέσεις». Κατά την απουσία τού Όλιβερ, ο Λορέντζο, ως μεγαλύτερος υιός, έμενε υπεύθυνος για το αγρόκτημα—μία ευθύνη που έπαιρνε σοβαρά και την έφερνε εις πέρας με επιτυχία. Όταν ο Λορέντζο δεν εργαζόταν, συνήθως διάβαζε. «Το βιβλίο», έλεγε η Ιλάιζα, «ήταν ο συνεχής σύντροφός του». ⁸

Αναπολώντας την αναπτυσσόμενη προσωπικότητα τού Λορέντζο, η Ιλάιζα παρατήρησε: «Από τα πρώτα του παιδικά χρόνια επέδειχνε την ενέργεια και την αποφασιστικότητα τού χαρακτήρα που σημάδεψαν την πρόοδό του καθ' όλη τη ζωή του». ⁹

Υπερνικώντας την τάση έναντι νεανικών φιλοδοξιών

Ο Όλιβερ και η Ροζέτα Σνούου παρότρυναν την έντιμη μελέτη σχετικά με τη θρησκεία. Επέτρεπαν στα παιδιά τους να μάθουν για διαφορετικές εκκλησίες, ανοίγοντας το σπίτι τους σε «καλούς και ευφυείς ανθρώπους παντός θρησκειώματος». Ακόμη και με αυτήν την παρότρυνση, ο Λορέντζο «έδωσε λίγη ή καθόλου προσοχή στο θέμα τής θρησκείας, τουλάχιστον όχι αρκετά για να θέλει να προσχωρήσει σε κάποια συγκεκριμένη θρησκεία». ¹⁰

Όνειρό του ήταν να γίνει στρατιωτικός διοικητής και αυτό το όνειρο ήταν δυνατότερο από άλλες επιρροές στη ζωή του «όχι επειδή αγαπούσε τον πόλεμο», έγραψε ο ιστορικός Όρσον Ονίτνυ, αλλά επειδή «τού άρεσε η ιδέα να αποκτήσει τιμή στη στρατιωτική σταδιοδρομία». ¹¹ Όμως, σύντομα αντικατέστησε αυτήν τη φιλοδοξία με μία άλλη. Έφυγε από το σπίτι και εγγράφηκε στο κοντινό Κολέγιο Όμπερλιν, ώστε να μπορέσει να ακολουθήσει κολεγιακή εκπαίδευση. ¹²

Καθώς σπούδαζε ο Λορέντζο στο Όμπερλιν, ανέπτυξε ένα νέο ενδιαφέρον για τη θρησκεία. Ακόμη επηρεασμένος από τη συζήτησή του με τον Πρεσβύτερο Πάτεν, δεν συλλογιζόταν μόνον τις διδαχές τού αποκατεστημένου Ευαγγελίου, αλλά τις ανέφερε σε άλλους στο Όμπερλιν—ακόμη και σε αυτούς που σπούδαζαν για να γίνουν ιερείς. Σε ένα γράμμα προς την αδελφή του, Ιλάιζα, που είχε συγκεντρωθεί με τους Αγίους στο Κίρτλαντ, έγραψε: «Ανάμεσα στους ιερείς και τους μελλοντικούς ιερείς είχα αρκετά καλή

Ο Λορέντζο Σνούου βαπτίσθηκε και επικυρώθηκε στο Κίρτλαντ τού Οχάιο τον Ιούνιο του 1836, δύο μήνες αφότου αφιερώθηκε ο Ναός τού Κίρτλαντ, ο οποίος απεικονίζεται εδώ.

επιτυχία, σε διαβεβαιώ, στην υποστήριξη τού μορμονισμού. Είναι αλήθεια ότι δεν έχω κάνει πολλούς νεοφώτιστους, όπως και εγώ ο ίδιος δεν είμαι, όμως έχω κάνει ορισμένους εξ αυτών να ομολογήσουν σχεδόν ότι παρατήρησαν κάποια [σοφία] στις διδασχές σας. Να εξαλείψεις την ισχυρή προκατάληψη για τον μορμονισμό από τον νου ενός φοιτητή στο Όμπερλιν είναι κάτι που δεν επιτυγχάνεται εύκολα».

Στο ίδιο αυτό γράμμα, ο Λορέντζο απήντησε σε μία πρόσκληση που είχε λάβει από την Ιλάιζα. Εκείνη είχε κανονίσει να μείνει εκείνος μαζί της στο Κίρτλαντ και να σπουδάσει Εβραϊκά σε μία τάξη που συμπεριελάμβανε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και κάποια μέλη τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Είπε: «Είμαι κατευχαριστημένος που μαθαίνω ότι έχεις τόση ευτυχία στο Κίρτλαντ, αν και προς το παρόν δεν είμαι διατεθειμένος να μετακομίσω εκεί όπου είσαι εσύ. Όμως, αν οι ευκαιρίες για να αποκτήσω μόρφωση ήσαν εκεί οι ίδιες, νομίζω ότι σχεδόν θα ήθελα να προσπαθήσω να μετακομίσω εκεί. Επειδή, αν μη τι άλλο, θα μού ήταν πολύ ενδιαφέρον και ίσως θα μπορούσα να επωφεληθώ ακούγοντας να κηρύττονται αυτές οι διδασχές, τις οποίες τόσο πολύ καιρό προσπαθώ να υπερασπισθώ και να υποστηρίξω εδώ στο Όμπερλιν».

Μολονότι ο Λορέντζο εντυπωσιάστηκε από τις διδασχές τής Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, δίσταζε να προσχωρήσει στην Εκκλησία. Όμως, ενδιαφερόταν. Στο γράμμα του προς την Ιλάιζα, έκανε διάφορες ερωτήσεις σχετικά με την Εκκλησία. Είπε ότι οι φοιτητές στο Όμπερλιν, οι οποίοι προετοιμάζονταν να γίνουν ιερείς, χρειάζονταν να «αφιερώσουν επτά χρόνια ή περισσότερα σε δύσκολη μελέτη, προτού τους επιτραπεί να πουν στους ανθρώπους που δεν πίστευαν ότι υπάρχει ένας Θεός στους Ουρανούς, σαν τον δικηγόρο που πρέπει να κατέχει ορισμένα προσόντα, προτού αποκτήσει άδεια να μιλά». Εν αντιθέσει, είπε στην αδελφή του: «Οι άνθρωποί σας, υποθέτω, βασίζονται περισσότερη στη θεία βοήθεια παρά σε αυτά που μπορείς να μάθεις στο κολέγιο, όταν κηρύττουν τις διδασχές σας». Εξέφρασε την επιθυμία να καταλάβει πώς λειτουργεί το Πνεύμα, ερωτώντας αν το Άγιο Πνεύμα μπορεί να απονεμηθεί σε ανθρώπους «αυτής τής εποχής τού κόσμου». Αν μπορούσαν οι άνθρωποι

να λάβουν το Άγιο Πνεύμα, ρώτησε «το απονέμει ο Θεός πάντοτε μέσω ενός δεύτερου ατόμου;»¹³ Με άλλα λόγια, ήθελε να μάθει αν η εξουσία της ιεροσύνης ήταν απαραίτητη, προκειμένου να λάβει κανείς το Άγιο Πνεύμα.

Ο Λορέντζο εκτιμούσε τις φιλίες και τη μόρφωση που είχε αποκτήσει στο κολέγιο Όμπερλιν, αλλά δυσανεχότο ολοένα και περισσότερο με τις θρησκευτικές διδασκαλίες εκεί. Τελικώς, άφησε το κολέγιο και απεδέχθη την πρόσκληση της αδελφής του να μελετήσει Εβραϊκά στο Κίρτλαντ. Είπε ότι παρακολούθησε την τάξη Εβραϊκών απλώς ούτως ώστε να μπορέσει να προετοιμασθεί για να παρακολουθήσει ένα κολέγιο στις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες.¹⁴ Εντούτοις, η Ιλίζα παρατήρησε ότι εκτός τού ότι μάθαινε Εβραϊκά, «μάθαινε επίσης πολλά για το παντοτινό Ευαγγέλιο και η καρδιά του διαποτίσθηκε με πίστη σε αυτό».¹⁵ Σύντομα, βρήκε τις απαντήσεις σε ερωτήσεις που είχε κάνει στο Κολέγιο Όμπερλιν και τον Ιούνιο τού 1836 βαπτίσθηκε από τον Πρεσβύτερο Τζων Μπόιντον, ένα εκ των αρχικών μελών της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων σε αυτήν τη θείκη νομή. Επικυρώθηκε επίσης μέλος της Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Περίπου δύο εβδομάδες αργότερα, ένας φίλος τον ρώτησε: «Αδελφέ Σνούου, έλαβες το Άγιο Πνεύμα αφού βαπτίσθηκες;» Ενθυμείτο: «Αυτή η ερώτηση σχεδόν με γέμισε με σύγχυση και απογοήτευση. Γεγονός ήταν ότι, ενώ ίσως είχα λάβει όλα όσα χρειαζόμουν, δεν είχα λάβει αυτό το οποίο προσδοκούσα—δηλαδή αν και είχε επικυρωθεί, δεν είχε λάβει μία ειδική φανέρωση τού Αγίου Πνεύματος. «Αισθάνθηκα δυσανεχτός», είπε, «όχι με αυτό που είχα κάνει, αλλά με τον εαυτό μου. Με αυτό το αίσθημα, αποσύρθηκα το βράδυ σε ένα μέρος όπου συνήθιζα να προσφέρω τις προσευχές μου προς τον Κύριο». Γονάτισε για να προσευχηθεί και αμέσως έλαβε μία απάντηση στις προσευχές του. «Αυτό ποτέ δεν θα σβηστεί από τη μνήμη μου όσο αντέχει η μνήμη μου», δήλωσε αργότερα. «...Έλαβα τέλεια γνώση ότι υπάρχει Θεός, ότι ο Ιησούς, ο οποίος πέθανε επάνω στον Γολγοθά, ήταν Υιός Του και ότι ο Τζόζεφ, ο Προφήτης, είχε λάβει την εξουσία, την οποίαν ισχυριζόταν ότι είχε. Καμία γλώσσα δεν μπορεί να εκφράσει την ικανοποίηση και τη δόξα αυτής της φανέρωσης! Επέστρεψα σπίτι μου. Μπορούσα τώρα να καταθέσω μαρτυρία σε όλον τον κόσμο

ότι ήξερα, με βέβαιη γνώση, ότι το Ευαγγέλιο του Υιού του Θεού είχε αποκατασταθεί και ότι ο Τζόζεφ ήταν Προφήτης του Θεού, εξουσιοδοτημένος να μιλά εν ονόματί Του». ¹⁶

Ενδυναμωμένος από αυτήν την εμπειρία, ο Λορέντζο προετοιμάστηκε να γίνει ιεραπόστολος. Όπως είπε η αδελφή του, Ιλάιζα, η μεταστροφή του τον οδήγησε σε αλλαγή στόχων και «άνοιξε έναν νέο κόσμο μπροστά του». Παρατήρησε: «Αντί επίγειας στρατιωτικής φήμης, τώρα εισήλθε στην αρένα, για να γίνει πρωταθλητής με τις δυνάμεις των ουρανών». ¹⁷

Αντιμετώπιση δυσκολιών ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος

Ο Λορέντζο Σνόου άρχισε την ιεραποστολική του υπηρεσία στην πολιτεία του Οχάιο την άνοιξη του 1837. Όπως η απόφασή του να προσχωρήσει στην Εκκλησία, η απόφασή του να υπηρετήσει ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος απαιτούσε από εκείνον να αλλάξει τις απόψεις και τα σχέδιά του. Έγραψε στο ημερολόγιό του: «Το έτος 1837, εγκατέλειψα εντελώς όλες τις αγαπημένες μου ιδέες». ¹⁸ Αφησε το σχέδιό του να ακολουθήσει «κλασική παιδεία» σε ένα κολλέγιο στις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες. ¹⁹ Συμφώνησε επίσης να ταξιδεύσει χωρίς ταγάρι και χωρίς ζώνη—με άλλα λόγια να πάει χωρίς χρήματα, βασιζόμενος στην καλοσύνη των άλλων να παράσχουν φαγητό και στέγη. Αυτό ήταν ιδιαίτερος δύσκολο για εκείνον, επειδή στα νιάτα του πάντοτε έκρινε ότι ήταν σημαντικό να προσπορίζεται τα αναγκαία, χρησιμοποιώντας χρήματα που είχε βοηθήσει τον πατέρα του να κερδίσει στο οικογενειακό αγρόκτημα. Είπε: «Δεν ήμουν συνηθισμένος να εξαρτώμαι από κανέναν για φαγητό ή στέγη. Αν επρόκειτο να ταξιδεύσω σε οιαδήποτε απόσταση, ο πατέρας μου βεβαιωνόταν ότι ξεκινούσα με πολλά χρήματα για τα έξοδά μου. Και τώρα, να πάω και να ζητήσω κάτι να φάω και ένα μέρος να γείρω την κεφαλή μου, ήταν πολύ δύσκολο για εμένα, τόσο διαφορετικό από την προηγούμενη εμπειρία μου». ²⁰ «Απεφάσισε να το κάνει», αλλά μόνον επειδή έλαβε «βέβαιη γνώση ότι το απαιτούσε ο Θεός». ²¹

Ορισμένοι εκ των θείων [ανδρών και γυναικών], εξαδέλφων και φίλων του Πρεσβυτέρου Σνόου παρευρέθησαν στις πρώτες

Ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνού

συγκεντρώσεις που διηύθυνε ως ιεραπόστολος. Ενθουμούμενος την πρώτη φορά που κήρυξε, είπε: «Ήμουν αρκετά ντροπαλός τότε και... ήταν πολύ δύσκολο για εμένα να σηκωθώ εκεί και να κηρύξω στους συγγενείς και τους γείτονές μου, οι οποίοι είχαν έλθει. Θυμάμαι ότι προσευχόμουν σχεδόν όλη την ημέρα πριν από τη νύκτα που έπρεπε να μιλήσω. Πήγα έξω μόνος μου και ζήτησα από τον Κύριο να μου δώσει κάτι να πω. Η θεία μου μου είπε κατόπιν ότι σχεδόν έτρεμε, όταν με είδε να σηκώνομαι για να μιλήσω, αλλά άνοιξα το στόμα μου και τι είπα, δεν ξέρω, αλλά η θεία μου είπε ότι μίλησα καλά για περίπου τρία τέταρτα τής ώρας».²² Με ευγνωμοσύνη εκείνος ενθυμείτο: «Πίστεψα και αισθάνθηκα τη διαβεβαίωση ότι το Πνεύμα τής εμπνεύσεως θα με παρακινούσε και θα μου έδιδε ευφράδεια. Είχα επιδιώξει με προσευχή και νηστεία—είχα ταπεινωθεί ενώπιον τού Κυρίου, καλώντας Τον σε δυνατή προσευχή να μου δώσει τη δύναμη και την έμπνευση τής

αγίας Ιεροσύνης. Και όταν στάθηκα ενώπιον τού εκκλησιάσματος, αν και δεν ήξερα ούτε λέξη που θα μπορούσα να πω, μόλις άνοιξα το στόμα μου για να μιλήσω, το Άγιο Πνεύμα με γέμισε, γεμίζοντας τον νου μου με φως και τη διαβίβαση ιδεών και σωστής γλώσσας που θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω, για να τους πω». ²³ Μέχρι να φύγει από την περιοχή, είχε βαπτίσει και επικυρώσει έναν θείο, μία θεία, αρκετά εξαδέλφια και λίγους φίλους. ²⁴

Έχοντας διαδώσει το Ευαγγέλιο στην οικογένεια και τους φίλους του, ο Πρεσβύτερος Σνού συνέχισε το ιεραποστολικό έργο του σε άλλες πόλεις και κωμοπόλεις, υπηρετώντας περίπου για ένα έτος. Ανέφερε: «Ενώ ήμουν σε αυτήν την ιεραποστολή, ταξίδευσα σε διάφορα μέρη τής Πολιτείας τού Οχάιο και κατά τον καιρό αυτό βάπτισα πολλά άτομα, τα οποία έχουν παραμείνει πιστά στην αλήθεια». ²⁵

Ο Λορέντζο Σνού δεν είχε γυρίσει καλά-καλά σπίτι από την πρώτη αυτή ιεραποστολή, όταν ένιωσε την επιθυμία να κηρύξει το Ευαγγέλιο ξανά. «Το πνεύμα τής ιεραποστολικής μου κλήσεως ήταν τόσο δυνατό στον νου μου», είπε, «που ήθελα να επιστρέψω επί το έργον». ²⁶ Αυτήν τη φορά κήρυξε το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο στις πολιτείες τού Μιζούρι, τού Κεντάκι και τού Ιλινόι και ξανά στο Οχάιο.

Ορισμένοι ήταν εχθρικοί απέναντι στον Πρεσβύτερο Σνού και το μήνυμα που εκείνος μοιραζόταν. Για παράδειγμα, μίλησε για μία εμπειρία που είχε στο Κεντάκι, όταν μία ομάδα ανθρώπων συγκεντρώθηκε στο σπίτι κάποιου, για να τον ακούσουν να κηρύττει. Αφού κήρυξε, έμαθε ότι ορισμένοι εκ των ανθρώπων σχεδίαζαν να του επιτεθούν μόλις έφευγε. Ενθυμείτο ότι «μέσα στο στρίμωγμα τού πλήθους» στο σπίτι, ένας εκ των ανδρών «κατά λάθος έφερε το χέρι του σε επαφή με μία από τις τσέπες μου στο κάτω μέρος από το πανωφόρι μου, κάτι που ξαφνικά τον έκανε να ανησυχήσει». Έχοντας αισθανθεί κάτι σκληρό στην τσέπη τού Πρεσβυτέρου Σνού, αμέσως προειδοποίησε τους φίλους του ότι ο ιεραπόστολος ήταν οπλισμένος με πιστόλι. Ο Πρεσβύτερος Σνού έγραψε αργότερα: «Αυτό ήταν αρκετό—αυτοί που ήθελαν να γίνουν παράνομοι εγκατέλειψαν τα πονηρά τους σχέδια». Με κάποια θυμηδία, ο Πρεσβύτερος Σνού προσέθεσε: «Το υποτιθέμενο πιστόλι, το οποίο προκάλεσε την ανησυχία και την προστασία μου, ήταν η Βίβλος

τσέπης, ένα πολύτιμο δώρο σε εμένα από τον αγαπημένο μου Πατριάρχη, τον πατέρα Τζόζεφ Σμιθ [τον πρεσβύτερο].²⁷

Άλλοι άνθρωποι καλωσόριζαν τον Πρεσβύτερο Σνόου και αποπάζονταν το μήνυμα που εκείνος μοιραζόταν. Σε έναν αποικισμό στο Μιζούρι, δίδαξε πέντε ανθρώπους, οι οποίοι βαπτίσθηκαν στα μέσα του χειμώνα. Ο Πρεσβύτερος Σνόου και άλλοι έπρεπε να κόψουν τον πάγο από έναν ποταμό, ώστε να μπορέσει εκείνος να τελέσει τη διάταξη. Παρά το κρύο, ορισμένοι εκ των νεοφώτιστων «βγήκαν από το νερό, χειροκροτώντας και δοξάζοντας τον Θεό».²⁸

Οι δύο πρώτες ιεραποστολές του Πρεσβυτέρου Σνόου κάλυψαν μία περίοδο από την άνοιξη του 1837 μέχρι τον Μάιο του 1840. Αποσπάσματα από τα γράμματά του χαρακτηρίζουν αυτόν τον καιρό στην υπηρεσία του Κυρίου: «Πέρασα το υπόλοιπο του χειμώνα [του 1838–1839] ταξιδεύοντας και κηρύττοντας... με ποικίλη επιτυχία και αντιμετώπιση—μερικές φορές με δέχθηκαν με τους πιο ευγενείς τρόπους και με άκουσαν με έντονο ενδιαφέρον και, άλλοτε, με κακομεταχειρίστηκαν και με προσέβαλαν, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μου φέρθηκαν χειρότερα απ' ό,τι φέρθηκαν στον Ιησού, τον οποίον διατρανώνω ότι ακολουθώ».²⁹ «Όταν τώρα αναπολώ τις σκηνές τις οποίες πέρασα... εκπλήσσομαι και με κάνουν να μένω κατάπληκτος».³⁰ «Ο Κύριος ήταν μαζί μου και ευλογήθηκα σε μεγάλο βαθμό, ενώ επιτελούσα το δύσκολο έργο».³¹

Ιεραποστολή στην Αγγλία

Στις αρχές Μαΐου 1840, ο Λορέντζο Σνόου πήγε στους Αγίους στη Ναβού του Ιλινόι, αλλά δεν έμεινε εκεί πολύ καιρό. Εκλήθη να διασχίσει τον Ατλαντικό Ωκεανό και να υπηρετήσει μία ιεραποστολή στην Αγγλία και άφησε τη Ναβού τον ίδιο μήνα. Προτού φύγει, αφιέρωσε χρόνο για να επισκεφθεί τις οικογένειες ορισμένων εκ των εννέα Αποστόλων, οι οποίοι υπηρετούσαν ήδη στην Αγγλία.

Όταν επισκέφθηκε την οικογένεια του Μπρίγκαμ Γιανγκ, είδε ότι το ξυλόσπιτό τους δεν είχε υλικό που χρησιμοποιείται για να καλύπτει οπές, προκειμένου να στεγανοποιήσει τα κενά μεταξύ των ξύλων, αφήνοντάς τους «εκτεθειμένους στους ανέμους και τις καταιγίδες». Η αδελφή Γιανγκ ήταν κουρασμένη, επειδή είχε μόλις επιστρέψει από μία άκαρπη αναζήτηση τής οικογενειακής

αγελάδος. Παρά τις δύσκολες συνθήκες ζωής της, είτε στον Πρεσβύτερο Σνόου: «Βλέπεις την κατάστασή μου, αλλά πες του [στον άνδρα μου] να μην προβληματίζεται ούτε να ανησυχεί ούτε κατά το ελάχιστο για εμένα—επιθυμώ να παραμείνει στο πεδίο τού έργου του έως ότου απαλλαγεί των καθηκόντων του με τιμή». Εντυπωσιασμένος από την «υπερβολικώς πτωχή κατάσταση» τής αδελφής Γιανγκ, ο Πρεσβύτερος Σνόου ήθελε να βοηθήσει: «Είχα μόνον λίγα χρήματα—ούτε καν αρκετά να με πάνε στο ένα ένατο τής αποστάσεως από το πεδίο τού έργου μου, με καμία προοπτική να αποκτήσω τα υπόλοιπα χρήματα που χρειαζόμουν, και ήμουν τότε την προηγούμενη νύκτα προτού ξεκινήσω. Έβγαλα από την τσέπη μου ένα μέρος τού μικρού ποσού χρημάτων μου... αλλά ηρνήθη να το αποδεχθεί. Ενώ επέμενα σθεναρώς να πάρει τα χρήματα και εκείνη συνεχώς ηρνείτο—εν μέρει σκοπίμως και εν μέρει τυχαίως, τα χρήματα έπεσαν στο πάτωμα και έπεσαν με θόρυβο μέσα στα ανοίγματα, μεταξύ των χαλαρών σανίδων, πράγμα το οποίο διευθέτησε τη διαφωνία μας και αποχαιρετώντας την, την άφησα να τα μαζέψει με την άνεσή της».³²

Από το Ιλινόι, ο Πρεσβύτερος Σνόου ταξίδευσε στη Νέα Υόρκη, όπου επιβιβάσθηκε σε πλοίο, για να διασχίσει εν πλω τον Ατλαντικό Ωκεανό. Στο ταξίδι των 42 ημερών, τρεις σφοδρές καταιγίδες έπληξαν το πλοίο. Περιστοιχισμένος από φοβισμένους συνταξιδιώτες που έκλαιγαν, ο Πρεσβύτερος Σνόου παρέμεινε ήρεμος, έχοντας εμπιστοσύνη ότι ο Θεός θα τον προστάτευε. Όταν το πλοίο ελλιμενίσθηκε στο Λίβερπουλ τής Αγγλίας, η καρδιά τού Πρεσβυτέρου Σνόου ήταν «γεμάτη από τη μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη προς Εκείνον, ο οποίος διατηρεί και συντηρεί όσους καλεί και στέλνει ως διακονούντες τη σωτηρία στα έθνη τής γης».³³

Αφού υπηρέτησε ως ιεραπόστολος στην Αγγλία για περίπου τέσσερις μήνες, ο Πρεσβύτερος Σνόου έλαβε μία επιπρόσθετη ευθύνη. Ορίσθηκε να υπηρετήσει ως πρόεδρος τής Συνελεύσεως τού Λονδίνου, μία κλήση παρόμοια με εκείνη τού προέδρου περιφέρειας σήμερα. Συνέχισε να κηρύττει το Ευαγγέλιο και επίσης επέβλεπε το έργο των ηγετών τής ιεροσύνης, όπως προέδρους κλάδου, στην περιοχή. Καθώς υπηρετούσε σε αυτήν την ηγετική θέση, συχνά έδιδε αναφορά στον Πρεσβύτερο Πάρλυ Πρατ, ένα μέλος τής Απαρτίας των Δώδεκα και στον πρόεδρο τής ιεραποστολής. Έγραψε

για πολλούς ανθρώπους που «ρωτούσαν πώς να αποκτήσουν σωτηρία», για μία αίθουσα «τόσο γεμάτη που δεν χωρούσαν όλοι» για μία συγκέντρωση Κυριακής και για «την ευχαρίστηση να βαπτίσει [νεοφώτιστους] στο ποίμνιο τού Κυρίου και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού». Ενθουσιασμένος και αισιόδοξος για το έργο, είπε: «Αν και περιορισμένη από δεσποτική ανομία πάσης περιγραφής, η Σιών αρχίζει να ξεπροβάλλει και ευελπιστώ ότι οσονούπω θα γίνει ένα λυχνάρι που θα φέγγει σε αυτήν την πόλη».³⁴

Η Συνέλευση τού Λονδίνου βίωσε σημαντική αύξηση με τον Πρεσβύτερο Σνόου ως πρόεδρο. Ενώ ο Πρεσβύτερος Σνόου χαίροταν με αυτήν την επιτυχία, αγωνιζόταν επίσης με τις ευθύνες τής ηγεσίας. Σε ένα γράμμα προς τον Πρεσβύτερο Χίμπερ Κίμπαλ τής Απαρτίας των Δώδεκα, ανεγνώρισε ότι αυτές οι δυσκολίες τον είχαν οδηγήσει να «χειρισθεί τις ευθύνες τής ηγεσίας του με διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι στο παρελθόν».³⁵ Είπε στον Πρεσβύτερο Κίμπαλ: «Εσύ και ο Πρεσβύτερος [Ουίλφορντ] Γούντροφ είπατε ότι θα αποδεικνυόταν ένα σχολείο εμπειριών, πράγμα που είναι ήδη γεγονός. ...Από τότε που ήλθα εδώ, κάτι καινούργιο συνεχώς εμφανίζεται ανάμεσα στους Αγίους. Πριν καλά-καλά τελειώσει κάτι, ένα άλλο ανακύπτει». Ανέφερε μία αλήθεια που είχε μάθει γρήγορα στις νέες του ευθύνες: «Δεν θα μπορούσα να αντιμετωπίσω τις δυσκολίες, [εκτός και αν] ο Θεός με βοηθούσε πάρα πολύ».³⁶ Εξέφρασε παρόμοιο συναίσθημα σε ένα γράμμα προς τον Πρεσβύτερο Τζωρτζ Α. Σμιθ τής Απαρτίας των Δώδεκα: «Αυτό το λίγο που έχω κάνει δεν είναι από εμένα αλλά από τον Θεό. Ένα πράγμα έχω μάθει πλήρως στην εμπειρία μου, ενώ προσπαθώ να μεγαλύνω τη θέση μου ως διδασκάλου στον Ισραήλ, δηλαδή ότι από μόνος μου δεν μπορώ να ξέρω ούτε να κάνω τίποτε: Βλέπω επίσης καθαρά ότι κανένας Άγιος δεν μπορεί να ευημερήσει, αν δεν είναι υπάκουος στις οδηγίες και τις συμβουλές αυτών που έχουν κληθεί να προεδρεύουν στην Εκκλησία. Είμαι πεπεισμένος ότι όσο τηρώ τους νόμους του, ο Κύριος, ο Θεός, θα με στηρίζει και θα με υποστηρίζει στη θέση μου. ...Όσο βαδίζω με ταπεινότητα ενώπιόν του, θα μου δώσει δύναμη να παράσχω και να λαμβάνω συμβουλές με χρηστότητα και πνεύμα αποκαλύψεως».³⁷

Εκτός τού ότι κήρυττε το Ευαγγέλιο και υπηρετούσε ως πρόεδρος τής Συνελεύσεως τού Λονδίνου, ο Πρεσβύτερος Σνόου έγραψε

Πολλοί πρώτοι Άγιοι μετανάστευαν από την Ευρώπη, για να ενωθούν με τους Αγίους στις Ηνωμένες Πολιτείες τής Αμερικής.

ένα θρησκευτικό φυλλάδιο, για να βοηθήσει τους ιεραποστόλους να εξηγήσουν το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο. Το φυλλάδιο αυτό, που ονομάζεται *The Only Way to Be Saved* [Ο μόνος τρόπος να σωθούμε], μεταφράστηκε αργότερα σε διάφορες γλώσσες και χρησιμοποιήθηκε σε όλο το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα.

Ο Πρεσβύτερος Σνού υπηρέτησε στην Αγγλία μέχρι τον Ιανουάριο του 1843. Προτού φύγει, εκπλήρωσε μία ανάθεση που είχε λάβει από τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ. Στο περιθώριο μίας σελίδας στο ημερολόγιό του, έγραψε τη μοναδική αναφορά αυτής της αναθέσεως: «Παρεδόθησαν δύο Βιβλία τού Μόρμον στη Βασίλισσα Βικτώρια και τον Πρίγκιπα Αλβέρτο κατόπιν αιτήματος τού Προέδρου Μπ. Γιανγκ».³⁸

Όταν ο Πρεσβύτερος Σνού έφυγε από την Αγγλία, ηγείτο μίας ομάδας Βρετανών Αγίων των Τελευταίων Ημερών που μετανάστευαν στη Ναβού. Έγραφε στο ημερολόγιό του: «Ήμουν υπεύθυνος για μία ομάδα διακοσίων πενήντα, πολλοί εκ των οποίων

ήταν στενοί φίλοι μου που είχαν εισέλθει στη διαθήκη ως αποτέλεσμα της διδασκαλίας μου. Η κατάσταση στην οποία ήμουν τώρα να διασχίζω πίσω τον ωκεανό, περιστοιχισμένος από φίλους, ήταν αξιοζήλευτη εν συγκρίσει με το μοναχικό ταξίδι που έκανα πριν από δυόμισι χρόνια». ³⁹ Οι εμπειρίες του Πρεσβυτέρου Σνούου στο πλοίο *Swanton* έδειξαν τις ηγετικές του ικανότητες και την πίστη του στον Θεό. Η ακόλουθη αφήγηση έχει ληφθεί από το ημερολόγιό του:

«Κάλεσα [τους Αγίους] μαζί και κοινή συναινέσει σχημάτισα ομάδες και μικρότερες ομάδες, διορίζοντας κατάλληλους ηγέτες σε καθεμία, και καθόρισα κανόνες για τη διοίκηση της ομάδος. Βρήκα ότι υπήρχαν αρκετοί αρχιερείς και κάπου τριάντα πρεσβύτεροι ανάμεσά μας και, γνωρίζοντας τη φυσική επιθυμία ότι πολλοί πρεσβύτεροι πρέπει να κάνουν έστω και κάτι μικρό διά τού οποίου να μπορούν να διακριθούν λίγο και αν αυτό δεν μπορεί να γίνει έτσι, πρέπει να γίνει αλλιώς, ως εκ τούτου συμπεράνα ότι θα ήταν καλύτερα αν εγώ ο ίδιος κανόνιζα πώς θα έπρεπε να φέρονται. Ως αποτέλεσμα, διόρισα όσους περισσότερους μπόρεσα στη μία ή την άλλη ανάθεση και τους κατέστησα όλους υπευθύνους. Ολόκληρη η ομάδα συναθροιζόταν κάθε βράδυ κατά την εβδομάδα [για] προσευχές. Είχαμε κήρυγμα δύο φορές την εβδομάδα, συγκεντρώσεις την Κυριακή και μετάληψη.

«Ο πλοίαρχός μας, με τον οποίον επιθυμούσα να αναπτύξω μία καλή φιλία, φαινόταν πολύ απόμακρος και επιφυλακτικός. ...Μπορούσα εύκολα να αντιληφθώ ότι ήταν προκατειλημμένος εναντίον μας.—Ήμαστε έξω στη θάλασσα περίπου δύο εβδομάδες, κατά τη διάρκεια των οποίων τίποτε πολύ σοβαρό δεν συνέβη από αυτά που συμβαίνουν συνήθως στη θάλασσα, όταν συνέβη το ακόλουθο γεγονός.

«Ο θαλαμηπόλος τού πλοίαρχου, ένας νέος Γερμανός, είχε ένα ατύχημα που απείλησε τη ζωή του. Ων πολύ ενάρετος, σοβαρός και αξιόπιστος νέος άνδρας και έχοντας εργασθεί με τον πλοίαρχο [σε] διάφορα ταξίδια, είχε επιτύχει να κερδίσει τη συμπάθεια τού πλοίαρχου, των αξιωματικών και τού πληρώματος. Οι Άγιοι επίσης είχαν συνδεθεί στενά μαζί του. Εξαιτίας αυτού, η πιθανότητα να πεθάνει... προκάλεσε μεγάλη αίσθηση λύπης και θλίψεως σε όλο το πλοίο.

»Είχε αιμορραγία από το στόμα του, συνοδευόμενη από σοβαρές μυϊκές συσπάσεις και σπασμούς. Εντέλει, αφού προσπάθησαν διάφορες θεραπείες χωρίς αποτέλεσμα, όλοι οι ελπίδες για τη ζωή του εγκαταλείφθηκαν. Ο πλοίαρχος ζήτησε από τους ναύτες, προτού αυτοί αποσυρθούν στα κρεβάτια τους, να πάνε στην καμπίνα ένας-ένας, για να τον αποχαιρετίσουν, πράγμα που κατά συνέπεια έγινε χωρίς την ελαχίστη προσδοκία να τον δουν ζωντανό το επόμενο πρωί. Πολλά μάτια ήταν υγρά με δάκρυα καθώς επέστρεφαν από την καμπίνα.

»Η αδελφή Μάρτιν [μία από τις Αγίες των Τελευταίων Ημερών στο πλοίο], ενώ καθόταν μόνη της στο προσκέφαλό του, τού εξέφρασε την επιθυμία της να κληθώ εγώ και να χορηγήσω μία ευλογία ιεροσύνης σε εκείνον και ίσως θα μπορούσε να θεραπευθεί. Έδωσε τη συγκατάθεσή του χαρωπά γι' αυτό. Κοιμόμουν στην κουκέτα μου, όταν ήλθε το μήνυμα και ήταν περίπου δώδεκα η ώρα τη νύκτα. Εγέρθηκα αμέσως και πήγα στην καμπίνα [και] στον δρόμο συνάντησα τον ύπαρχο, ο οποίος είχε πάει μόλις να τον δει. Μόλις με προσπέρασε, συνάντησε τον αδελφό Στέινς και τού επεσήμανε ότι ο κος Σνόου επρόκειτο να πάει μέσα, για χειροθεσία στον θαλαμηπόλο. «Όμως», είπε εκείνος (με φωνή γεμάτη λύπη), «τίποτε δεν ωφελεί· όλα τελείωσαν με τον καημένο τον φιλαράκο τώρα». «Α», είπε ο Πρεσβύτερος Στέινς, «ο Κύριος μπορεί να τον θεραπεύσει μέσω χειροθεσίας». «...Νομίζετε;» αποκρίθηκε ο ναύτης με την απλότητα τής καρδιάς του.

»Καθώς περπατούσα, συνάντησα τον πλοίαρχο στην πόρτα τής καμπίνας, ο οποίος φαινόταν ότι έκλαιγε. «Χαίρομαι που ήλθατε, κύριε Σνόου», είπε, «αν και δεν ωφελεί, διότι σύντομα ο θαλαμηπόλος θα πεθάνει». Μπήκα στο δωμάτιό του και κάθισα δίπλα στο κρεβάτι του. Η αναπνοή του ήταν πολύ μειωμένη και έμοιαζε σαν έναν άνθρωπο που πέθαινε. Δεν μπορούσε να μιλήσει δυνατά, αλλά έδειξε την επιθυμία του ότι ήθελε να τού χορηγήσω ευλογία. Φαινόταν ότι είχε μία σύζυγο και δύο παιδιά στο Αμβούργο τής Γερμανίας που βασίζονταν σε εκείνον για τη συντήρησή τους. Φαινόταν πολύ προβληματισμένος γι' αυτούς.

»Έθεσα τα χέρια μου επάνω στο κεφάλι του και πριν καλά-καλά ολοκληρώσω την ευλογία, σηκώθηκε σε θέση καθημένου, χτύπησε τα χέρια του μαζί, δοξάζοντας τον Κύριο που

*Στο πλοίο Swanton, ένας σοβαρά τραυματισμένος άνδρας
θεραπεύθηκε αμέσως μετά τη χορήγηση ευλογίας της
ιεροσύνης από τον Πρεσβύτερο Λορέντζο Σνούου.*

θεραπεύθηκε. Λίγο μετά από αυτό, σηκώθηκε από το κρεβάτι του [και] βγήκε από την καμπίνα και περπάτησε στο κατάστρωμα.

»Το επόμενο πρωί όλοι ήσαν κατάπληκτοι που είδαν τον θαλαμηπόλο ζωντανό και έκπληκτοι που τον είδαν εις θέσιν να κάνει τη δουλειά του ως συνήθως. Καθένας από τους ναύτες ισχυρίσθηκαν ότι ήταν θαύμα. Οι Άγιοι το γνώριζαν αυτό, αγαλλίαζαν και δόξαζαν τον Κύριο. Ο πλοίαρχος το πίστεψε σθεναρώς και ένωσε βαθιά ευγνώμων και η καρδιά του έγινε συνυφασμένη με τη δική μας έκτοτε. Μας έκανε κάθε χάρη και ειδική παραχώρηση που ήταν στο χέρι του να μας δώσει και συνεχώς ανησυχούσε για τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας, παρευρισκόταν σε όλες τις συγκεντρώσεις μας, αγόρασε και διάβασε τα βιβλία μας. Οι ναύτες επίσης έκαναν το ίδιο και όταν τους άφησα στη Νέα Ορλεάνη [Λουιζιάνα], μού υποσχέθηκαν ότι θα βαπτίζονταν. Έλαβα ένα γράμμα περίπου έναν χρόνο αργότερα από τον ύπαρχο, ο

οποίος με πληροφόρησε ότι είχαν... εκπληρώσει την υπόσχεσή τους. Ο πλοίαρχος επίσης δήλωσε την πρόθεσή του να δεχθεί το Ευαγγέλιο κάποια στιγμή στο μέλλον και να ζηήσει με τους Αγίους. Ο θαλαμηπόλος βαπτίσθηκε, όταν φθάσαμε στη Νέα Ορλεάνη και όταν χωρίζαμε, μου έκανε ένα δώρο, τη Βίβλο, την οποίαν τώρα φυλάω». ⁴⁰

Ο Πρεσβύτερος Σνόου έγραψε: «Κάμποσοι από τους ναύτες έκλαιγαν, όταν αφήσαμε το *Swanton* για τα καλά. Στην πραγματικότητα, όλοι μας είχαμε θερμά συναισθήματα». ⁴¹ Από τη Νέα Ορλεάνη, ο Πρεσβύτερος Σνόου και οι έτεροι Άγιοι επιβιβάστηκαν σε οχηματαγωγό πλοίο και ταξίδευσαν έως τον ποταμό Μισισσιππή. Αφίχθησαν στη Ναβού στις 12 Απριλίου 1843.

Αδιάκοπη αφοσίωση στο έργο του Κυρίου

Αφού υπηρέτησε ως πλήρους απασχολήσεως ιεραπόστολος για το μεγαλύτερο μέρος επτά ετών, ο Λορέντζο Σνόου είδε τις ευκαιρίες του για υπηρετηση να αλλάζουν για κάποιο διάστημα. Τον χειμώνα του 1843–1844, η ομάδα που διαχειριζόταν τα χρήματα ενός τοπικού σχολείου τού προσέφερε μια δουλειά ως δασκάλου. Αποδέχθηκε την προσφορά, αν και ήξερε ότι πολλοί εκ των μαθητών «υπερηφανεύονταν για την ικανότητά τους να φέρονται άσχημα στους δασκάλους και να καταστρέφουν σχολεία». Απεφάσισε ότι ο τρόπος για να κερδίσει τον σεβασμό των μαθητών ήταν να δείξει σεβασμό γι' αυτούς. Η αδελφή του, Ιλάιζα, αφηγγέιτο: «Απευθυνόταν σε αυτά τα αγόρια σαν να ήταν οι πιο αξιოსέβαστοι κύριοι. ... Συγκεκριμένα δούλεψε σκληρά, για να εμπνεύσει σε αυτά το αίσθημα ότι ενδιαφερόταν για λογαριασμό τους» και την επιθυμία του να «τα βοηθήσει να συνεχίσουν τις σπουδές τους. ... Με αυτόν τον τρόπο, διά τής καλοσύνης και τής πειθούς, τα συναισθήματά τους χαλάρωσαν—κέρδισε την εμπιστοσύνη τους και με υπομονετική και αδιάκοπη δουλειά, οι ταραχοποιοί νέοι μεταμορφώθηκαν σε αξιوسέβαστους μαθητές και καιρό πριν τελειώσει η εκπαιδευτική περίοδος με εκπληκτική πρόοδο είχαν μάθει να μελετούν σκληρά». ⁴²

Το 1844, έλαβε μία νέα ανάθεση στην Εκκλησία. Ορίστηκε να ταξιδεύσει στο Οχάιο και να επιβλέψει την εκστρατεία για την

εκλογή του Τζόζεφ Σμιθ ως προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Προφήτης είχε απογοητευθεί από τον τρόπο με τον οποίον είχαν αντιμετωπισθεί οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών και είχε γράψει στους τρέχοντες υποψηφίους για την προεδρία, προκειμένου να προσδιορίσουν τη στάση τους έναντι της Εκκλησίας. Ανικανοποίητος από τις απαντήσεις τους, είχε αποφασίσει να θέσει ο ίδιος υποψηφιότητα για την προεδρία.

Η Απαρτία των Δώδεκα διόρισε τον Λορέντζο Σνόου και άλλους να «σχηματίσουν μία πολιτική οργάνωση σε όλη την πολιτεία του Οχάιο για την προώθηση του Τζόζεφ για την προεδρία».⁴³ Κάνοντάς το αυτό, πληροφόρησαν τον κόσμο για τους τρόπους με τους οποίους είχαν παραβιασθεί τα συνταγματικά δικαιώματα των Αγίων. Ο Λορέντζο είπε ότι είχε «πολύ ενδιαφέροντα καιρό».⁴⁴ Ορισμένοι αντετίθεντο σφόδρα στην υποψηφιότητα του Προφήτου, ενώ άλλοι έκριναν ότι ο Τζόζεφ Σμιθ θα μπορούσε να οδηγήσει το έθνος στην επιτυχία και την ευημερία.

«Εν τω μέσω αυτών των ακραίων καταστάσεων», ενθυμείτο ο Λορέντζο Σνόου, «η πρόοδος μου ξαφνικά έφθασε στο τέλος με μία καλώς επιβεβαιωμένη αναφορά για τη δολοφονία του Προφήτου και τού αδελφού του, Χάιρουμ».⁴⁵ Επέστρεψε στη Ναβού «με λυπημένη καρδιά».⁴⁶

Ακόμη και αυτήν την ώρα της τραγωδίας, οι Άγιοι εργάστηκαν επιμελώς, για να οικοδομήσουν τη βασιλεία του Θεού. Όπως παρατήρησε αργότερα ο Λορέντζο: «Υπό την καθοδήγησιν τού Παντοδυνάμου, η βασιλεία προχώρησε».⁴⁷ Συνέχισαν να κηρύττουν το Ευαγγέλιο και να ενδυναμώνουν αλλήλους και εργάστηκαν μαζί, για να τελειώσουν την οικοδόμηση ενός ναού στην πόλη τους.

Όταν συγκεντρώθηκε ο Λορέντζο Σνόου με τους Αγίους στη Ναβού, είχε αποφασίσει να μην παντρευτεί ποτέ, επιλέγοντας να αφιερώσει τη ζωή του στην κήρυξη του Ευαγγελίου. Η αδελφή του, Ιλάιζα, παρατήρησε αργότερα: «Να αφιερώσει τον χρόνο του, τα ταλέντα του, όλα όσα είχε και μπορούσε να κάνει στη διακονία, αυτό ήταν που μόνο επιθυμούσε». Αισθανόταν ότι η οικογενειακή ζωή κάπως θα μείωνε τη χρησιμότητά του» στο έργο τού Κυρίου.⁴⁸

Οι απόψεις τού Λορέντζο για τον γάμο και την οικογένεια άρχισαν να αλλάζουν το 1843, όταν μίλησε μόνος με τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στις όχθες τού ποταμού Μισοισσιπιπή. Ο Προφήτης κατέθεσε μαρτυρία για την αποκάλυψη που είχε λάβει αναφορικά με τον πολυμερή γάμο. Είπε στον Λορέντζο: «Ο Κύριος θα ανοίξει τον δρόμο σου, για να δεχθείς τον νόμο τού Σελέστιου Γάμου και να υπακούσεις σε αυτόν». ⁴⁹ Με αυτήν τη συμβουλή, ο Λορέντζο άρχισε να καταλαβαίνει ότι ο γάμος ήταν μία εντολή από τον Κύριο και ουσιώδες μέρος στο σχέδιο ευδαιμονίας τού Επουράνιου Πατέρα.

Το 1845, ο Λορέντζο Σνόου συνήψε πολυμερή γάμο, όπως εφαρμόζοταν τότε στην Εκκλησία, νυμφευόμενος την Σαρλότ Σκούαρς και τη Μαίρη Ανταλαϊν Γκόνταρντ. Αργότερα επισφραγίσθηκε σε επιπρόσθετες γυναίκες. Η αφοσίωσή του στις συζύγους και τα παιδιά του έγινε μέρος τής αφοσίωσής του στο έργο τού Κυρίου.

Οι Άγιοι συνέχισαν να οικοδομούν τη βασιλεία τού Θεού στη Ναβού, αλλά ο διωγμός συνεχιζόταν επίσης. Τον Φεβρουάριο τού 1846, στο κρύο τού χειμώνα, όχλος τούς εξανάγκασε να εγκαταλείψουν τις εστίες και τον ναό τους. Άρχισαν ένα μακρύ και κοπιαστικό ταξίδι προς δυσμάς για μία καινούργια εστία.

Βοηθώντας τους Αγίους να συγκεντρωθούν στην Κοιλιάδα τής Σωλτ Λέηκ

Αν και ο Λορέντζο Σνόου και η οικογένειά του έφυγαν από τη Ναβού με τούς υπόλοιπους Αγίους, έφθασαν στην Κοιλιάδα τής Σωλτ Λέηκ πάνω από έναν χρόνο ύστερα από την πρώτη ομάδα πρωτοπόρων. Σαν τους περισσότερους πρωτοπόρους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, έμειναν σε προσωρινούς αποικισμούς κατά την πορεία τους. Ο Λορέντζο και η οικογένειά του έμειναν για σύντομο διάστημα σε έναν αποικισμό στην Άιοβα ονόματι Γκάρντεν Γκρούουβ, όπου οικοδόμησαν ξύλινες καλύβες για τους Αγίους που θα τους ακολουθούσαν. Από εκεί, κινήθηκαν σε έναν αποικισμό ονόματι Όρος Φασγά, επίσης στην Άιοβα.

Στο Όρος Φασγά, ο Λορέντζο εργάσθηκε με την οικογένειά του και άλλους Αγίους, παρέχοντας για τις ανάγκες τους και τις ανάγκες όσων θα τους ακολουθούσαν στον δρόμο για την Κοιλιάδα

Ο Λορέντζο Σνούου υπηρέτησε ως ηγέτης ομάδων πρωτοπόρων που έφθασαν στην Κοιλιάδα τής Σωλτ Λέηκ το 1848.

τής Σωλτ Λέηκ. Οικοδόμησαν ξυλόσπιτα και μέχρι που φύτεψαν και καλλιέργησαν φυτείες, γνωρίζοντας ότι άλλοι πιθανόν να θέριζαν την εσοδεία. Κατά τη διάρκεια ενός τμήματος τού χρόνου τους στο Όρος Φασγά, ο Λορέντζο εκλήθη να προεδρεύει τού αποικισμού. Καθώς η θλίψη, η ασθένεια και ο θάνατος μάστιζε τους ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένης τής δικής του οικογένειας, εργάστηκε επιμελώς για να βοηθήσει τους ανθρώπους να βρουν ελπίδα, να ενδυναμώσουν ο ένας τον άλλον και να παραμείνουν υπάκουοι στις εντολές τού Κυρίου.⁵⁰

Την άνοιξη τού 1848, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ καθοδήγησε τον Λορέντζο Σνού να αφήσει το Όρος Φασγά και να ταξιδεύσει προς την Κοιλιάδα τής Σωλτ Λέηκ. Στον Λορέντζο πάλι εδόθη μία ηγετική θέση, αυτήν τη φορά ως ηγέτη επί των ομάδων πρωτοπόρων. Οι ομάδες έφθασαν στην Κοιλιάδα τής Σωλτ Λέηκ τον Σεπτέμβριο τού 1848.

Υπηρεσία ως Μέλους τής Απαρτίας των Δώδεκα

Στις 12 Φεβρουαρίου 1849, ο Λορέντζο Σνού έλαβε μήνυμα ότι έπρεπε να παρευρεθεί σε μία συγκέντρωση τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Αμέσως σταμάτησε ό,τι έκανε και πήγε στη συγκέντρωση, η οποία ήταν ήδη σε συνεδρίαση. Καθ' οδόν, διερωτάτο γιατί είχε κληθεί ενώπιον τής Απαρτίας των Δώδεκα. Ήταν σαστισμένος—είχε κατηγορηθεί ότι έκανε κάτι λάθος; Γνωρίζοντας ότι ήταν πιστός στην εκτέλεση τού καθήκοντός του, απέβαλε αυτήν την ανησυχία. Όμως, δεν μπορούσε να φαντασθεί τι τού επιφύλασσόταν. Όταν έφθασε, εξεπλάγη που έμαθε ότι είχε κληθεί να υπηρετήσει ως μέλος τής απαρτίας. Στην ίδια αυτή συγκέντρωση, εκείνος και τρεις άλλοι—ο Πρεσβύτερος Τσαρλς Ριτς, ο Πρεσβύτερος Φράνκλιν Ρίτσαρντς και ο Πρεσβύτερος Ιράστους Σνού, μακρινός του εξάδελφος—χειροτονήθηκαν Απόστολοι.⁵¹

Η χειροτόνηση τού Λορέντζο Σνού στην αποστολική ιδιότητα καθόρισε το υπόλοιπο τής ζωής του. Η κλήση του ως ενός εκ των «ειδικ[ών] μ[αρτύρων] τού ονόματος τού Χριστού» (Δ&Δ 107:23) επηρέασε τα πάντα που έκανε. Αργότερα εξέφρασε τα συναισθήματά του για τις ατομικές ευθύνες ενός Αποστόλου:

«Πρώτον, ένας Απόστολος πρέπει να έχει Ουράνια γνώση, με αποκάλυψη από τον Θεό, ότι ο Ιησούς ζει—ότι είναι ο Υιός τού ζώντος Θεού.

»Δεύτερον, πρέπει να είναι ουράνια εξουσιοδοτημένος να υποσχεταί το Άγιο Πνεύμα· μία ουράνια αρχή που αποκαλύπτει τα τού Θεού, κάνοντας γνωστό το θέλημα και τους σκοπούς Του, οδηγώντας σε όλη την αλήθεια και δείχνοντας πράγματα που θα έλθουν, όπως δήλωσε ο Σωτήρας.

»Τρίτον, έχει επιφορτισθεί με τη δύναμη τού Θεού να χορηγεί τις ιερές διατάξεις τού Ευαγγελίου, οι οποίες επικυρώνονται σε

κάθε άτομο με Ουράνια μαρτυρία. Χιλιάδες ανθρώπων που τώρα κατοικούν σε αυτές τις ορεινές πεδιάδες, οι οποίοι έλαβαν αυτές τις διατάξεις ως αποτέλεσμα τού κηρύγματός μου, είναι ζωντανοί μάρτυρες για την αλήθεια αυτής τής δήλωσης.⁵²

Εκτός από την ατομική ευθύνη τής κλήσης του, ο Πρεσβύτερος Σνόου είχε μία πεποίθηση για το τι σήμαινε να είναι μέλος τής Απαρτίας των Δώδεκα: «Εμείς, οι Δώδεκα, είμαστε αποφασισμένοι να εγκαταλείψουμε τα πάντα που θα αποσπούσαν την προσοχή μας από το μονοπάτι τού καθήκοντος, ώστε να είμαστε ένα όπως είναι ένα η [Πρώτη] Προεδρία και να είμαστε ενωμένοι με την αρχή τής αγάπης που δένει τον Υιό τού Θεού με τον Πατέρα».⁵³

Με αυτήν την κατανόηση για την προσωπική κλήση του και την αποστολή τής Απαρτίας των Δώδεκα, ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνόου αφιέρωσε τη ζωή του, για να βοηθήσει στην οικοδόμηση τής βασιλείας τού Θεού επί τής γης. Ανταποκρίθηκε στην κλήση να υπηρετήσει με πολλούς τρόπους και σε πολλά διαφορετικά μέρη.

Η ιταλική ιεραποστολή

Κατά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1849, ο Πρεσβύτερος Σνόου εκλήθη να εδραιώσει μία ιεραποστολή στην Ιταλία. Αν και δεν ήταν εξοικειωμένος με τη χώρα, τους πολιτισμούς και τις γλώσσες της, δεν δίστασε να αποδεχθεί την κλήση. Λιγότερο από δύο εβδομάδες μετά τη συνέλευση, ήταν έτοιμος να πάει, έχοντας κάνει το καλύτερο, για να κανονίσει βοήθεια για τις συζύγους και τα παιδιά του κατά τη διάρκεια τής απουσίας του.

Καθώς εκείνος και άλλοι ιεραπόστολοι ταξίδευαν προς τις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες, όπου θα επιβιβάζονταν σε πλοίο για να διασχίσουν τον Ατλαντικό Ωκεανό, οι σκέψεις του εστράφησαν τόσο στην οικογένειά του όσο και στους ανθρώπους που σύντομα θα υπηρετούσε. Σε ένα γράμμα προς την αδελφή του, Ιλάιζα, έγραψε: «Πολλά αντιμαχόμενα συναισθήματα καταλαμβάνουν τον νου μου. ...Επιταχύνουμε ολοένα και πιο μακριά από τον ισχυρό μαγνήτη—το ΣΠΙΤΙ, αλλά γνωρίζαμε ότι το έργο το οποίο κάναμε ήταν να μεταδώσουμε το φως σε όσους ήσαν στο σκότος και στην κοιλάδα σκιάς του θανάτου, και ο κόρφος μας ήταν γεμάτος αγάπη και τα δάκρυά μας στέγνωσαν».⁵⁴

Ο Πρεσβύτερος Σνόου και οι συνάδελφοί του έφθασαν στην Γένοβα τής Ιταλίας τον Ιούλιο τού 1850. Μπόρεσαν να διαπιστώσουν ότι το έργο τού Κυρίου θα προόδευε αργά. Ο Πρεσβύτερος Σνόου έγραψε: «Είμαι μόνος και ξένος σε αυτήν τη μεγάλη πόλη, περίπου δεκατρείς χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από την αγαπημένη μου οικογένεια, περιστοιχισμένος από ανθρώπους με τους τρόπους και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των οποίων δεν είμαι εξοικειωμένος. Έχω έλθει, για να διαφωτίσω τον νου τους και να τους διδάξω με τις αρχές τής χρηστότητας, αλλά δεν βλέπω πιθανά μέσα για την επίτευξη αυτού τού σκοπού. Φαίνεται ότι δεν υπάρχει πιθανότητα να συμβεί αυτό». Ανήσυχος για τις «ανοησίες... την ανομία, το μέγα σκότος και τη δεισιδαιμονία» των ανθρώπων τους οποίους είχε κληθεί να υπηρετήσει, έγραψε: «Ζητώ από τον Επουράνιο Πατέρα μου να κοιτάξει αυτόν τον λαό με έλεος. Ω Κύριε, ας γίνουν τα αντικείμενα τής συμπόνιας Σου, ώστε να μη χαθούν όλοι. Συγχώρησε τις αμαρτίες τους και ας γίνω γνωστός ανάμεσά τους, ώστε να Σε γνωρίσουν και να γνωρίζουν ότι Εσύ με έχεις στείλει, για να εδραιώσω τη βασιλεία Σου. ... Δεν έχεις κάποιους εκλεκτούς ανάμεσα σε αυτόν τον λαό στον οποίον έχω σταλεί; Οδηγήσέ με σε αυτούς και το όνομά Σου θα έχει τη δόξα μέσω τού Ιησού, τού Υιού Σου».⁵⁵

Ο Πρεσβύτερος Σνόου βρήκε αυτούς τους «εκλεκτούς» ανάμεσα σε μία ομάδα ατόμων ονόματι Βαλδένσιοι. Οι Βαλδένσιοι ζούσαν για αιώνες σε μία μία ορεινή πεδιάδα, στην περιοχή τού Πεδεμοντίου, μόλις νοτίως των συνόρων Ιταλίας-Ελβετίας και ανατολικώς των συνόρων Ιταλίας-Γαλλίας. Οι πρόγονοί τους είχαν εκδιωχθεί και εξαναγκασθεί να πηγαίνουν από μέρος σε μέρος, επειδή πίστευαν στην εξουσία των αρχαίων Αποστόλων και ήθελαν να ακολουθήσουν τις διδασκαλίες των Αποστόλων παρά να προσχωρήσουν στις θρησκείες τής εποχής.

Σε ένα γράμμα προς τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο Πρεσβύτερος Σνόου έγραψε ότι οι Βαλδένσιοι είχαν υποφέρει αιώνες «με άγνοια και σκληρότητα» και «είχαν παραμείνει ακίνητοι, σχεδόν, όπως ο βράχος που τον κτυπούν τα κύματα στον τρικυμιώδη ωκεανό». Όμως, λίγο πριν φθάσουν οι ιεραπόστολοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών στην Ιταλία, οι Βαλδένσιοι άρχισαν να χαίρουν «μία περίοδο βαθιάς ηρεμίας» και φαινόταν ότι είχαν περισσότερη

θηρσκευτική ελευθερία από άλλους στην Ιταλία. «Συνεπώς», παρατήρησε, «ο δρόμος άνοιξε μόλις λίγο καιρό πριν από την έναρξη της ιεραποστολής και κανένα άλλο τμήμα της Ιταλίας δεν κυβερνάται από τέτοιους ευνοϊκούς νόμους».

Θέλοντας να μάθει περισσότερα για τον λαό αυτό, ο Πρεσβύτερος Σνόου πήγε σε μία βιβλιοθήκη, για να βρει ένα βιβλίο σχετικώς με αυτόν [τον λαό]. Αφηγήθηκε: «Ο βιβλιοθηκάριος τον οποίον ρώτησα, με πληροφόρησε ότι είχε ένα έργο με την περιγραφή που τού ζήτησα, αλλά μόλις το είχαν πάρει. Δεν είχε προλάβει να τελειώσει την πρότασή του, όταν μπήκε μία κυρία με το βιβλίο. 'Ω', είπε εκείνος, 'αυτή είναι μία αξιοσημείωτη συγκυρία, αυτός ο κύριος μόλις ζήτησε αυτό το βιβλίο'. Συντόμως επείσθη ότι αυτός ο λαός ήταν άξιος να είναι ο πρώτος λαός στην Ιταλία που θα διδασκόταν για το Ευαγγέλιο».⁵⁶

Ο Πρεσβύτερος Σνόου και οι συνάδελφοί του ήσαν πρόθυμοι να κηρύξουν το Ευαγγέλιο στην περιοχή τού Πεδεμοντίου, αλλά έκριναν ότι θα έπρεπε να προχωρήσουν με προσοχή, καλλιεργώντας φιλίες και δείχνοντας στους ανθρώπους ότι θα μπορούσαν να τους εμπιστευθούν. Όταν αισθάνθηκαν ότι είχαν εδραιώσει καλές σχέσεις με τον λαό, ανέβηκαν σε ένα κοντινό βουνό, τραγούδησαν «αίνους στον Θεό των ουρανών» και προσέφεραν μία προσευχή, αφιερώνοντας τη χώρα της Ιταλίας στο ιεραποστολικό έργο. Εξέφρασαν επίσης την ατομική τους αφοσίωση στο έργο και ο Πρεσβύτερος Σνόου χορήγησε ευλογίες της ιεροσύνης στους συναδέλφους τους, για να τους βοηθήσει στις ευθύνες τους. Εμπνευσμένος από την εμπειρία τους στο βουνό, ο Πρεσβύτερος Σνόου απεκάλεσε το σημείο Όρος Μπρίγκαμ.⁵⁷

Ακόμη και ύστερα από αυτήν την εμπειρία, πέρασαν σχεδόν δύο μήνες προτού να εκφράσει κάποιος την επιθυμία να προχωρήσει στην Εκκλησία. Στις 27 Οκτωβρίου 1850, οι ιεραπόστολοι χάρηκαν που τελικώς είδαν την πρώτη βάπτισμα και επικύρωση στην Ιταλία.⁵⁸ Ο Πρεσβύτερος Σνόου ανέφερε αργότερα: «Το έργο εδώ είναι αργό και βαρετό. ...Παρά ταύτα, η Εκκλησία έχει εδραιωθεί. Το δένδρο έχει φυτευτεί και απλώνει τις ρίζες του».⁵⁹

Μια νύκτα ο Πρεσβύτερος Σνόου είχε ένα όνειρο το οποίο τον βοήθησε να καταλάβει τη φύση της ιεραποστολής του στην Ιταλία. Στο όνειρο, ψάρευε με τους φίλους του. «Ήμαστε

κατευχαριστημένοι που βλέπαμε μεγάλα και όμορφα ψάρια στην επιφάνεια του νερού, τριγύρω παντού μέχρι μια πολύ μεγάλη απόσταση», είπε. «Είδαμε πολλά άτομα να απλώνουν τα δίχτυα τους και τα σχοινιά τους, αλλά φαίνονταν όλοι ακίνητοι, ενώ αντιθέτως εμείς ήμαστε σε συνεχή κίνηση. Ενώ περνούσα έναν από αυτούς, ανεκάλυψα ότι ένα ψάρι είχε πιαστεί στο αγκίστρι μου και σκέφθηκα ότι θα μπορούσε ίσως να ενοχλήσει αυτόν τον άνδρα που το έπιασα, σαν να τού είχε ξεφύγει. Παρά ταύτα, προχωρήσαμε και ήλθαμε στην ακτή. Εν συνεχεία, τράβηξα το σχοινί μου και ξεπλάγην σε μεγάλο βαθμό και ήλθα σε δύσκολη θέση από το πόσο μικρό ήταν το βραβείο (ψάρι) μου. Το θεώρησα πολύ περιεργο που ανάμεσα στο τεράστιο πλήθος εκλεκτών, ανώτερων στην όψη ψαριών, είχα κάνει μια τόσο μικρή ψαριά. Όμως, όλη μου η απογοήτευση εξαφανίστηκε, όταν έφθασα στο σημείο να ανακαλύψω ότι η ποιότητά της ήταν εξαιρετική».⁶⁰

Το όνειρο του Πρεσβυτέρου Σνόου ήταν προφητικό. Δεν είδε μεγάλο αριθμό νεοφώτιστων στην Ιταλία και, όπως ένας άλλος ιεραπόστολος παρατήρησε αργότερα, αυτοί που απεδέχθησαν στο Ευαγγέλιο «δεν ήταν οι πλούσιοι και οι ευγενείς».⁶¹ Εντούτοις, ο Πρεσβύτερος Σνόου και οι συνάδελφοί του ήσαν όργανα στα χέρια του Κυρίου στο να φέρουν καλούς, πιστούς ανθρώπους στη βασιλεία του Θεού—άνθρωποι που εξέφραζαν ευγνωμοσύνη που είχαν «αρχίσει να βαδίζουν στο μονοπάτι μίας καινούργιας και αιώνιας ζωής».⁶² Και ως αποτέλεσμα της ηγεσίας του Πρεσβυτέρου Σνόου, το Βιβλίο του Μόρμον μεταφράστηκε στα Ιταλικά.

Σχεδόν ενάμισι αιώνια αργότερα, ένας άλλος Απόστολος, ο Πρεσβύτερος Τζέιμς Φάουστ, μίλησε για τους άνδρες και τις γυναίκες που προσεχώρησαν στην Εκκλησία χάρη στο έργο του Πρεσβυτέρου Σνόου και των συναδέλφων του: «Ορισμένοι ήσαν στις πρώτες ομάδες χειράμαξας που ήλθαν στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ. ... Πολλοί εκ των απογόνων τους φρόντισαν τους αμπελώνες τής άρτι αποκατασταθείσης εκκλησίας και σήμερα κάνουν μοναδικές συνεισφορές στην παγκόσμια εκκλησία, πιστεύοντας, όπως και οι πρόγονοί τους, ότι οι Απόστολοι κρατούν τα κλειδιά που δεν σκουριάζουν ποτέ».⁶³

Αύξηση τής Εκκλησίας

Ο Πρεσβύτερος Σνόου αργότερα υπηρέτησε άλλες ιεραποστολές, μεγαλύνοντας την κλήση του ως μέλους τής Απαρτίας των Δώδεκα να εργάζεται «υπό τις οδηγίες τής [Πρώτης] Προεδρίας τής Εκκλησίας... για να αυξάν[ει] την εκκλησία και να ρυθμίζ[ει] όλα τα θέματα σε όλα τα έθνη» (Δ&Δ 107:33).

Το 1853 ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ κάλεσε τον Λορέντζο Σνόου να ηγηθεί μίας ομάδος οικογενειών σε έναν αποικισμό στη βόρειο επαρχία τής Γιούτα, στο Μποξ Έλντερ. Ο υπάρχων αποικισμός ήταν μικρός, ανοργάνωτος και άρχιζε να εξασθενεί. Ο Πρεσβύτερος Σνόου πήγε πάραυτα επί το έργο, οργανώνοντας τους ανθρώπους σύμφωνα με τις αρχές τού νόμου τής αφιέρωσης όπως διδάχθηκε από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Οι άνθρωποι εγκαθίδρυσαν μία ακμάζουσα πόλη, την οποία ο Πρεσβύτερος Σνόου ονόμασε Μπρίγκαμ Σίτυ προς τιμήν τού Προέδρου Γιανγκ. Συνεργαζόμενοι και υποστηρίζοντας αλλήλους, οι πολίτες ανέπτυξαν ένα σχολικό σύστημα, εργοστάσια, αρδευτικό σύστημα, μία εμπορική οργάνωση και μέχρι και θεατρική λέσχη. Αν και δεν ζούσαν την πληρότητα τού νόμου τής αφιέρωσης, καθοδηγούνταν από τις αρχές του, και έδειξαν τι μπορεί να επιτύχει μία κοινότητα με συνεργασία και σκληρή δουλειά. «Δεν υπήρχαν αργόσχολοι στην Μπρίγκαμ Σίτυ», έγραφε η κόρη τού Προέδρου Σνόου, Λέσλι. «Υπήρχε μία περίοδος δραστηριότητας και ευημερίας που πιθανώς να μην υπήρχε όμοιά της στην ιστορία άλλου αποικισμού στην πολιτεία».⁶⁴

Ο Πρεσβύτερος Σνόου και η οικογένειά του έζησαν στην Μπρίγκαμ Σίτυ για πολλά χρόνια. Προήδρευε επί των Αγίων εκεί, φεύγοντας κατά διαστήματα, για να υπηρετήσει σύντομες ιεραποστολές αλλού. Το 1864 έλειπε για περίπου τρεις μήνες, υπηρετώντας μία σύντομη ιεραποστολή στις Νήσους τής Χαβάης. Πήγε με τον Πρεσβύτερο Έζρα Τ. Μπένσον, ο οποίος ήταν επίσης μέλος τής Απαρτίας των Δώδεκα και τους Πρεσβυτέρους Τζόζεφ Φ. Σμιθ, Άλμα Σμιθ και Ουίλιαμ Κλαφ.⁶⁵ Το 1872–1873, ο Πρεσβύτερος Σνόου και άλλοι συνόδευσαν τον Πρόεδρο Τζωρτζ Α. Σμιθ, Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία, σε μία περιοδεία εννέα μηνών σε μέρη τής Ευρώπης και τής Μέσης Ανατολής, συμπεριλαμβανομένης μίας επισκέψεως στους Αγίους Τόπους. Πήγαν κατόπιν

αιτήματος τού Προέδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο οποίος ήλπιζε ότι η χρηστή επιρροή τους θα βοηθούσε στην προετοιμασία άλλων εθνών να δεχθούν το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο.⁶⁶ Το 1885, ο Πρεσβύτερος Σνού εκλήθη να επισκεφθεί διάφορες ομάδες Αμερικανών Ινδιάνων στις βορειοδυτικές Ηνωμένες Πολιτείες και την πολιτεία τού Γουαϊόμινγκ. Αρχής γενομένης από τον Αύγουστο και τελειώνοντας τον Οκτώβριο, ίδρυσε ιεραποστολές εκεί και οργάνωσε ηγέτες τής Εκκλησίας, για να βοηθήσουν όσους είχαν βαπτισθεί και επικυρωθεί.

Έργο ναού

Ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ, ο έβδομος Πρόεδρος τής Εκκλησίας, παρατήρησε ότι ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνού «αφιέρωσε τη ζωή του χρόνια στο έργο στον Ναό».⁶⁷ Αυτή η αγάπη για το έργο ναού άρχισε τις πρώτες ημέρες τής μεταστροφής τού Προέδρου Σνού και εντάθηκε κατά τη διάρκεια τής υπηρετήσεώς του ως Αποστόλου. Παρευρισκόταν σε συγκεντρώσεις στον Ναό τού Κίρτλαντ λίγο μετά που βαπτίσθηκε και επικυρώθηκε. Αργότερα, απεδέχθη με ενθουσιασμό μία κλήση να συλλέγει δωρεές για την οικοδόμηση τού ναού στη Ναβού. Μόλις οικοδομήθηκε ο Ναός στη Ναβού, υπηρέτησε ως ιεουργός εκεί, βοηθώντας Αγίους των Τελευταίων Ημερών να λάβουν την προικοδότηση και τις διατάξεις τής επισφράγισης, πριν από την έξοδό τους προς τη Δύση. Οι ευθύνες του στον ναό συνεχίσθηκαν και επεκτάθηκαν, όταν εκλήθη να υπηρετήσει ως Απόστολος. Μίλησε στις συγκεντρώσεις αφιερώσεως στον Ναό Λόγκαν τής Γιούτα. Αφού αφιέρωσε ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ τον Ναό στο Μαντάι τής Γιούτα, ο Πρόεδρος Σνού διάβασε την προσευχή αφιερώσεως σε συνεδριάσεις τις επόμενες ημέρες. Όταν ετέθη η κορωνίδα στον ψηλότερο οβελό τού Ναού τής Σωλτ Λέηκ, ηγήθηκε ενός μεγάλου εκκλησιασματος στην Κραυγή Ωσαννά. Αφού αφιερώθηκε ο Ναός τής Σωλτ Λέηκ, υπηρέτησε ως ο πρώτος πρόεδρος ναού εκεί.

Στα 80ά γενέθλια τού Προέδρου Σνού, μία τοπική εφημερίδα συμπεριέλαβε τον εξής φόρο τιμής: «Στη δύση τής ζωής του, ακόμη [είναι] πολυάσχολος και γεμάτος ενέργεια στον μεγάλο σκοπό στον οποίον έχει δώσει τα προηγούμενα χρόνια του, συνεχίζει εντός των ιερών ορίων τού Ναού το ένδοξο έργο στο οποίο εκείνος και οι συνεργάτες του έχουν αφιερωθεί—έργο τέτοιας βαθείας

Μπότες, παπούτσια, ιπποσκευές και καπέλα φτείαχνονταν σε αυτό το κτήριο στην Μπρίγκαμ Σίτυ τής Γιούτα.

σημασίας σε αυτόν τον κόσμο που βασανίζεται από την αμαρτία και τον θάνατο».⁶⁸

Εκτέλεση διακονίας σε άτομα

Καθώς ο Πρόεδρος Σνούου ταξίδευε από μέρος σε μέρος, διδάσκοντας μεγάλες ομάδες ανθρώπων, αφιέρωνε χρόνο για να εκτελεί διακονία σε άτομα και οικογένειες. Για παράδειγμα, τον Μάρτιο του 1891, όταν υπηρετούσε ως Πρόεδρος τής Απαρτίας των Δώδεκα, μιλούσε σε μία συνέλευση στην Μπρίγκαμ Σίτυ. Στη μέση τής ομιλίας του, τοποθετήθηκε ένα σημείωμα στον άμβωνα. Ένας αυτόπτης μάρτυς είπε ότι «σταμάτησε την ομιλία του, διάβασε το σημείωμα και κατόπιν εξήγησε στους Αγίους ότι ήταν μία κλήση να επισκεφθεί κάποιους που ήταν σε βαθιά θλίψη». Ζήτησε να τού επιτραπεί να αποχωρήσει και έφυγε από τον άμβωνα.

Το σημείωμα ήταν από έναν κάτοικο τής Μπρίγκαμ Σίτυ ονόματι Τζέικομπ Τζένσεν. Έλεγε ότι η κόρη τού Τζέικομπ, Έλλα, είχε πεθάνει εκείνη την ημέρα μετά από αγώνα εβδομάδων με την οστρακιά. Ο αδελφός Τζένσεν είχε γράψει το σημείωμα απλώς για να ενημερώσει τον Πρόεδρο Σνούου σχετικά με τον θάνατο και να τού ζητήσει να κανονίσει τα τής κηδείας. Όμως, ο Πρόεδρος

Σνόου ήθελε να επισκεφθεί την οικογένεια αμέσως, ακόμη και αν αυτό απαιτούσε να διακόψει νωρίς την ομιλία του και να φύγει από μία συγκέντρωση της οποίας προήδρευε. Προτού φύγει από τη συγκέντρωση ο Πρόεδρος Σνόου, κάλεσε τον Ράντζερ Κλόσον, ο οποίος ήταν τότε πρόεδρος τού πασσάλου Μποξ Έλντερ, να τον συνοδεύσει.

Ο Τζέικομπ Τζένσεν αφηγήθηκε τι συνέβη, όταν έφθασαν στο σπίτι του ο Πρόεδρος Σνόου και ο Πρόεδρος Κλόσον.

«Αφού στάθηκε στο προσκεφάλι της Έλλα για ένα με δύο λεπτά, ο Πρόεδρος Σνόου ερώτησε αν είχαμε καθόλου αφιερωμένο έλαιο στο σπίτι. Εξεπλήγην σε μεγάλο βαθμό, αλλά τού είπα ναι και τού το έφερα. Έδωσε τη φιάλη με λάδι στον αδελφό Κλόσον και τού ζήτησε να χρίσει την Έλλα. [Ο Πρόεδρος Σνόου] κατόπιν επισφράγισε το χρίσμα και είπε την ευλογία.

»Κατά τη χορήγηση της ευλογίας, εντυπωσιάσθηκα ιδιαίτερα από κάποια λόγια που χρησιμοποίησε και τα θυμάμαι καλά τώρα. Είπε: 'Αγαπητή Έλλα, σε προστάζω, στο όνομα τού Κυρίου, Ιησού Χριστού, να επανέλθεις και να ζήσεις, η αποστολή σου δεν έχει τελειώσει. Θα ζήσεις ακόμη, για να επιτελέσεις μία μεγάλη αποστολή'.

»Είπε ότι έπρεπε ακόμη να ζήσει, για να μεγαλώσει μία μεγάλη οικογένεια και να αποτελέσει παρηγοριά για τους γονείς και τους φίλους της. Θυμάμαι καλά αυτά τα λόγια...

»... Αφού τελείωσε ο Πρόεδρος Σνόου την ευλογία, εστράφη προς τη σύζυγό μου και εμένα και είπε: 'Τώρα μη θρηνείτε ούτε να πενθείτε άλλο. Θα είναι εντάξει. Ο αδελφός Κλόσον και εγώ είμαστε πολυάσχολοι και πρέπει να φύγουμε, δεν μπορούμε να μείνουμε, αλλά απλώς να έχετε υπομονή και να περιμένετε και μη θρηνείτε, επειδή θα είναι εντάξει'...

»Η Έλλα παρέμεινε σε αυτήν την κατάσταση για περισσότερη από μία ώρα, αφού της χορήγησε ευλογία ο Πρόεδρος Σνόου ή περισσότερες από τρεις ώρες συνολικά, αφού πέθανε. Καθόμασταν εκεί, παρακολουθώντας στο προσκεφάλι της, η μητέρα της και εγώ, όταν μονομιás άνοιξε τα μάτια της. Κοίταξε τριγύρω το δωμάτιο, μας είδε που καθόμασταν εκεί, αλλά ακόμη έψαχνε κάποιον άλλον και το πρώτο πράγμα που είπε, ήταν: 'Πού είναι; Πού

είναι; Ρωτήσαμε: ‘Ποιος; Ποιος είναι πού;’ ‘Μα, ο αδελφός Σνόου’, απήντησε εκείνη. ‘Με κάλεσε πίσω’.⁶⁹

Όταν πήγε η Έλλα στον κόσμο των πνευμάτων, αισθάνθηκε τέτοια γαλήνη και ευδαιμονία που δεν ήθελε να επιστρέψει. Όμως, υπάκουσε στη φωνή του Προέδρου Σνόου. Από εκείνη την ίδια ημέρα, παρηγορούσε μέλη τής οικογένειας και φίλους, βοηθώντας τους να καταλάβουν ότι δεν χρειαζόταν να θρηνούν για τα αγαπημένα τους πρόσωπα που είχαν πεθάνει.⁷⁰ Αργότερα παντρεύτηκε, απέκτησε οκτώ παιδιά και υπηρέτησε με πίστη στις κλήσεις της στην Εκκλησία.⁷¹

Καθοδηγώντας την Εκκλησία ως Προφήτης, Βλέπων και Αποκαλυπτής του Κυρίου

Στις 2 Σεπτεμβρίου 1898, ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ πέθανε, αφού υπηρέτησε ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας για περισσότερα από εννέα χρόνια. Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου, ο οποίος τότε υπηρετούσε ως Πρόεδρος τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ήταν στην Μπρίγκαμ Σίτυ, όταν έμαθε τα νέα. Επιβιβάσθηκε σε τρένο για τη Σωλτ Λέκ Σίτυ όσο πιο γρήγορα μπόρεσε, γνωρίζοντας ότι η ευθύνη τής ηγεσίας τής Εκκλησίας τώρα ήταν επάνω στην Απαρτία των Δώδεκα.

Αισθανόμενος ανεπαρκής αλλά έτοιμος να ακολουθήσει το θέλημα του Κυρίου, ο Πρόεδρος Σνόου πήγε στον Ναό τής Σωλτ Λέκ και προσευχήθηκε. Σε απάντηση τής προσευχής του, ο Ίδιος ο Κύριος τον επισκέφθηκε. Ο Πρόεδρος Σνόου αργότερα κατέθεσε μαρτυρία ότι «πράγματι είδε τον Σωτήρα... στον Ναό και μίλησε μαζί Του πρόσωπο με πρόσωπο». Ο Κύριος τού είπε να προχωρήσει αμέσως με την αναδιοργάνωση τής Πρώτης Προεδρίας, να μην περιμένει όπως είχε γίνει όταν προηγούμενοι Πρόεδροι τής Εκκλησίας είχαν πεθάνει.⁷² Ο Πρόεδρος Σνόου υποστηρίχθηκε από την Απαρτία των Δώδεκα ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας την 13η Σεπτεμβρίου 1898 μετά την οποία άρχισε να υπηρετεί ως Πρόεδρος. Υποστηρίχθηκε από το γενικό σύνολο των μελών τής Εκκλησίας στις 9 Οκτωβρίου και ξεχωρίστηκε ως ο πέμπτος Πρόεδρος τής Εκκλησίας στις 10 Οκτωβρίου.

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων το 1898. Επάνω σειρά, από αριστερά προς δεξιά: Αντον Λαντ, Τζων Τέιλορ, Τζων Χένρυ Σμιθ, Χίμπερ Γκραντ, Μπρίγκαμ Γιανγκ ο νεότερος, Τζωρτζ Τίοντεϊλ, Ράντζερ Κλόσον, Μάρινερ Μέριλ. Μεσαία σειρά: Φράνσιν Λάιμαν, Τζωρτζ Κάνον, Λορέντζο Σνούου, Τζόζεφ Φ. Σμιθ, Φράνκλιν Ρίτσαρντς. Κάτω σειρά: Ματίας Κόλει, Αμπραχαμ Γούντροφ.

Μέσω τού παραδείγματος τού Προέδρου Σνούου και μέσω των αποκαλύψεων που έλαβε, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών τον γνώρισαν ως προφήτη τους. Άτομα άλλων θρησκειών επίσης έφθασαν στο σημείο να τον σέβονται ως πιστό άνδρα τού Θεού.

Αλληλεπιδράσεις με Αγίους των Τελευταίων Ημερών

Ο Πρόεδρος Σνούου συχνά προήδρευε σε συνελεύσεις πασσάλου, όταν ήταν Πρόεδρος τής Εκκλησίας. Καθώς συναντούσε τους Αγίους, εξέφραζε την αγάπη και τον σεβασμό τους γι' αυτούς. Τα λόγια και οι πράξεις του έδειχναν ότι ενώ ανηγνώριζε την ιερότητα τής κλήσεώς του, δεν έθετε τον εαυτό του υπεράνω των ανθρώπων που υπηρετούσε.

Σε μία συνέλευση πασσάλου, ο Πρόεδρος Σνούου παρευρέθη σε μία ειδική συνεδρίαση για τα παιδιά τού πασσάλου. Τα παιδιά είχαν προσκληθεί να σχηματίσουν μία σειρά με τάξη, ούτως ώστε να μπορούσαν να πλησιάσουν τον προφήτη ένα-ένα και να τον

χαιρετίσουν διά χειραψίας. Πριν το κάνουν, σηκώθηκε και είπε: «Όταν σας χαιρετίσω διά χειραψίας, θέλω να με κοιτάξετε ψηλά στο πρόσωπο, ώστε να με θυμάστε πάντοτε. Λοιπόν, δεν είμαι καλύτερος από τους άλλους ανθρώπους, αλλά ο Κύριος μου έχει θέσει μεγάλες ευθύνες. Από τότε που ο Κύριος έκανε τον εαυτό Του γνωστό σε εμένα, τελειότατα όπως το έκανε, προσπαθώ να εκτελώ κάθε καθήκον που έγκειται σε εμένα. Λόγω τής υψηλής θέσεως που κατέχω επιθυμώ να με θυμάστε, να θυμάστε ότι έχετε χαιρετίσει διά χειραψίας τον Πρόεδρο τής Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού. Ελπίζω ότι δεν θα ξεχάσετε να προσευχηθείτε για μένα και για τους συμβούλους μου, τους Προέδρους Κάνον και Σμιθ και για τους Αποστόλους».⁷³

Ο υιός τού Προέδρου Σνούου, ΛιΡόι, ανέφερε την ακόλουθη αφήγηση από μία συνέλευση πασσάλου στο Ρίτσφιλντ τής Γιούτα: «Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνούου και ο Φράνσις Λάιμαν [τής Απαρτίας των Δώδεκα] ήσαν παρόντες σε μία συνέλευση πασσάλου στο Ρίτσφιλντ. Μετά τον εναρκτήριο ύμνο, ο πρόεδρος πασσάλου ρώτησε τον αδελφό Λάιμαν ποιον θα έπρεπε να καλέσει, για να προσφέρει την εναρκτήρια προσευχή. Ο αδελφός Λάιμαν είπε: 'Ρώτησε τον Πρόεδρο Σνούου', δηλαδή να ρωτήσει τον Πρόεδρο Σνούου ποιος θα έπρεπε να προσφέρει την προσευχή. Αντ' αυτού, εντούτοις, ο πρόεδρος πασσάλου ζήτησε από τον Πρόεδρο Σνούου να προσφέρει την προσευχή. Ο Πρόεδρος Σνούου ευχαρίστως ανταποκρίθηκε και προτού αρχίσει την προσευχή, εξέφρασε την ευχαρίστησή του που κλήθηκε και είπε ότι είχε περάσει πολύς καιρός από τότε που τού είχε δοθεί αυτή η ευχαρίστηση. Λέγεται ότι προσέφερε μία υπέροχη εναρκτήρια προσευχή».⁷⁴

Αλληλεπιδράσεις με άτομα άλλων θρησκειών

Η επιρροή τού Προέδρου Σνούου επεκτάθηκε πέραν των ετέρων Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Όταν άτομα άλλων θρησκειών τον συναντούσαν, σέβονταν εκείνον και την Εκκλησία που αντιπροσώπευε. Ο αιδεσιμότατος Ο. Κόρνελ, ιερέας σε μία άλλη εκκλησία, επισκέφθηκε τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ και είχε την ευκαιρία να περάσει κάποιον χρόνο με τον Πρόεδρο Σνούου. Έγραψε:

«Ο ευγενής και πεπειραμένος γραμματέας του με πήγε στην επιβλητική του παρουσία και βρέθηκα να χαιρετώ διά χειραψίας

έναν εκ των πιο ευχάριστων και αξιαγάπητων ανθρώπων που έχω συναντήσει ποτέ—έναν άνδρα που έχει την ιδιαίτερη ικανότητα να αποβάλει αμέσως με την παρουσία του την αίσθηση όταν κάποιος δεν αισθάνεται άνετα—αριστοτέχνης τής συνομιλίας, με σπάνια διάνοια, δίδοντάς τού τη δυνατότητα να σε κάνει να αισθανθείς ένα γαλήνιο καλωσόρισμα στην παρουσία του.

«Ο Πρόεδρος Σνού είναι ένας καλλιεργημένος άνδρας, σε νου, ψυχή και σώμα. Η γλώσσα του είναι εκλεκτή, διπλωματική, φιλική και λογία. Οι τρόποι συμπεριφοράς του δείχνουν την εμβριθή αβρότητα από το γεγονός ότι φοίτησε σε καλά σχολεία. Η βασική αρετή τού πνεύματός του είναι τόσο ευγενής σαν παιδί. Συστήνεσαι σε αυτόν. Ευχαριστείσαι με αυτόν. Συζητείς μαζί του, σου αρέσει. Αν παραμείνεις μαζί του πολύ, τον αγαπάς». Απευθυνόμενος στους αναγνώστες του, οι οποίοι προφανώς είχαν προκατειλημμένες ιδέες για την Εκκλησία, ο αιδεσιμότατος Κόρνελ σχολίασε: «Κι όμως, είναι 'μορμόνος!' Λοιπόν, αν ο 'μορμονισμός' επιτύχει ποτέ να κάνει τον Πρόεδρο Σνού άγριο, τραχύ, έχει πράγματι πολλή δουλειά να κάνει. Αν ο 'μορμονισμός' είναι η διαπλαστική δύναμη που έχει δώσει στον κόσμο έναν άνθρωπο ήρεμο σε πνεύμα, τόσο πειθαρχημένο όπως είναι εκείνος, και ολοκληρωμένο σε διάνοια, ασφαλώς πρέπει να υπάρχει κάτι καλό στον 'μορμονισμό' σε τελευταία ανάλυση».⁷⁵

Ένας άλλος ιερέας, ο αιδεσιμότατος Πρέντις, έγραψε επίσης για μία συνάντηση με τον Πρόεδρο Σνού: «Το πρόσωπο που δείχνει ότι ο Πρίγκιπας Ειρήνης βασιλεύει στην ψυχή του είναι η καλύτερη μαρτυρία του. Πού και πού σε μια ζωή που δαπανήθηκε στη μελέτη των ανθρώπων βρήκα μία τέτοια μαρτυρία. Τέτοιο ήταν το πρόσωπο που είδα σήμερα. ...Περίμενα να βρω ευφυΐα, καλή πρόθεση, αξιοπρέπεια, αταραξία και δύναμη να απεικονίζονται στο πρόσωπο τού Προέδρου τής Εκκλησίας τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, αλλά όταν συστήθηκα στον Πρόεδρο Δορέντζο Σνού για μια στιγμή ξαφνιάστηκα. ...Το πρόσωπό του ήταν μία δύναμη ειρήνης· η παρουσία του μία προσευχή για ειρήνη. Στα ήρεμα βάθη των ματιών του δεν ήταν μόνο η 'εστία τής σιωπηλής προσευχής', αλλά το ενδιαίτημα τής πνευματικής δυνάμεως. Καθώς έκανε λόγο για τον 'βεβαιότερο προφητικό λόγο' και τη βεβαιότητα τής ελπίδος που είχε και για την ακατάλυτη

πίστη, η οποία είχε κατακτήσει τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες της τραγικής ζωής, παρακολουθούσα τα συναισθήματα να περνούν από το πρόσωπό του και μελέτησα με καταγοητευμένη προσοχή τις απαλές σκιές εκφράσεως που μιλούσαν τόσο απλά για τον τρόπο με τον οποίον εργαζόταν η ψυχή του, και το πιο παράξενο συναίσθημα μου ήλθε ότι 'στεκόμουν σε άγιο έδαφος': ότι αυτός ο άνθρωπος δεν ενεργούσε από τα κοινότοπα κίνητρα της τακτικής, τού συμφέροντος ή της σκοπιμότητας, αλλά ενεργούσε διαφορετικά από άλλους ανθρώπους. ...Αν η μορμονική Εκκλησία μπορεί να παραγάγει τέτοιους μάρτυρες, δεν θα χρειασθεί πάρα πολύ την ικανότητα ενός καλού συγγραφέα ή την ευφράδεια ενός μεγάλου κήρυκα». ⁷⁶

Αποκάλυψη επί των δεκάτων

Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου είναι ίσως καλύτερα γνωστός για την αποκάλυψη που έλαβε επί τού νόμου των δεκάτων. Τον Μάιο τού 1899, αισθάνθηκε την προτροπή να ταξιδεύσει στο Σεντ Τζωρτζς τής Γιούτα μαζί με άλλους ηγέτες τής Εκκλησίας. Αν και δεν ήξερε γιατί έπρεπε να πάνε, εκείνος και οι αδελφοί του ανταποκρίθηκαν γρήγορα στην προτροπή και εντός περίπου δύο εβδομάδων ήσαν στο Σεντ Τζωρτζς. Στις 17 Μαΐου, αφού έφθασε στο Σεντ Τζωρτζς, ο Πρόεδρος Σνόου έλαβε μία αποκάλυψη ότι θα έπρεπε να κηρύξει τον νόμο των δεκάτων. Την επομένη, έκανε την ακόλουθη δήλωση προς τους Αγίους: «Ο λόγος τού Κυρίου προς εσάς δεν είναι κάτι νέο. Είναι απλώς ο εξής: Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΧΕΙ ΕΛΘΕΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΓΙΟ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΛΠΙΖΕΙ ΝΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΑ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΘΕΜΕΛΙΟ, ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΤΑ ΔΕΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΣ. Αυτός είναι ο λόγος τού Κυρίου προς εσάς και θα είναι ο λόγος τού Κυρίου προς κάθε αποικισμό σε όλη τη γη τής Σιών». ⁷⁷

Αφού εκφώνησε αυτό το μήνυμα στο Σεντ Τζωρτζς, ο Πρόεδρος Σνόου και οι συνταξιδιώτες του ανέφεραν το ίδιο μήνυμα σε κομπόλεις τής νοτίου Γιούτα και σε άλλες κοινότητες ανάμεσα στο Σεντ Τζωρτζς και τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Μέχρι να επιστρέψουν στις 27 Μαΐου, είχαν διεξαγάγει 24 συγκεντρώσεις στις οποίες ο Πρόεδρος Σνόου είχε εκφωνήσει 26 ομιλίες και χαιρετίσει διά χειραψίας 4.417 παιδιά. Είχαν ταξιδεύσει 676 χιλιόμετρα με τρένο και 494

χιλιόμετρα με άλογο και άμαξα.⁷⁸ Η εμπειρία γέμιζε τον Πρόεδρο Σνόου με ενέργεια και αδημονούσε να εξακολουθεί να κηρύττει τον νόμο των δεκάτων σε όλη την Εκκλησία. «Είμαι τόσο ευχαριστημένος με το αποτέλεσμα αυτής τής επίσκεψης», είπε, «που θα ήθελα να ταξιδεύσω σε όλους τους πασσάλους στη Σιών στο εγγύς μέλλον».⁷⁹ Προήδρευσε σε πολλές συνελεύσεις πασσάλου, όπου υποσχέθηκε στους Αγίους ότι η υπακοή σε αυτόν τον νόμο θα προετοίμαζε τα μέλη τής Εκκλησίας να λάβουν εγκόσμιες και πνευματικές ευλογίες.⁸⁰ Υποσχέθηκε επίσης ότι η υπακοή στον νόμο των δεκάτων θα έδιδε τη δυνατότητα στην Εκκλησία να απαλλαγεί από τα χρέη.⁸¹

Σε όλη την Εκκλησία, μέλη ανταποκρίθηκαν στη συμβουλή τού Προέδρου Σνόου με ανανεωμένη αφοσίωση. Το 1904, ο ιστορικός Όρσον Ουίτνυ, ο οποίος θα υπηρετούσε αργότερα ως μέλος τής Απαρτίας των Δώδεκα, έγραψε: «Το αποτέλεσμα τής κίνησης ήταν άμεσο. Δεκάτη και προσφορές έρχονταν υπερχειλιζόμενες με προθυμία και πληθώρα άγνωστες για χρόνια, και με πολλούς τρόπους η κατάσταση τής Εκκλησίας βελτιώθηκε και οι προοπτικές της για το μέλλον φάνηκαν καλύτερες. Οι άνθρωποι αγαπούσαν κατά το παρελθόν τον Πρόεδρο Σνόου και είχαν εμπιστοσύνη σε αυτόν και τώρα αυτά τα καλά συναισθήματα αυξήθηκαν και ενισχύθηκαν».⁸² Ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ, ο οποίος ήταν μέλος τής Απαρτίας των Δώδεκα, όταν έλαβε ο Πρόεδρος Σνόου την αποκάλυψη επί των δεκάτων, δήλωσε αργότερα: «Ο Λορέντζο Σνόου ήλθε στην προεδρία τής Εκκλησίας, όταν ήταν ογδόντα πέντε ετών και αυτά που επέτυχε κατά τη διάρκεια των επομένων τριών ετών τής ζωής του είναι απλώς θαυμαστά να τα σκεφθεί κανείς. ...Σε τρία σύντομα χρόνια, αυτός ο άνδρας, τον οποίον ο κόσμος θεωρούσε πολύ μεγάλο για να κάνει οτιδήποτε χρήσιμο, αυτός ο άνδρας που δεν είχε ασχοληθεί με οικονομικές υποθέσεις, ο οποίος είχε αφιερώσει τη ζωή του χρόνια στο έργο στον Ναό, ανέλαβε τα οικονομικά τής Εκκλησίας τού Χριστού, υπό την έμπνευση τού ζώντος Θεού και σε αυτά τα τρία χρόνια άλλαξε τα πάντα, από οικονομικής απόψεως, από το σκότος στο φως».⁸³

*Καταθέτοντας μαρτυρία κατά τις τελικές
ημέρες τής διακονίας του*

Την 1η Ιανουαρίου 1901, ο Πρόεδρος Σνόου παρευρέθη σε μία ειδική συγκέντρωση στο Ταμπερνάκλ τής Σωλτ Λέηκ, για να καλωσορίσει τον 20ο αιώνα. Ανθρωποι όλων των θρησκειών ήταν προσκεκλημένοι να παρευρεθούν. Ο Πρόεδρος είχε προετοιμάσει ένα μήνυμα για την εκδήλωση, αλλά δεν ήταν εις θέσιν να το διαβάσει μόνος του, επειδή είχε κρυώσει σοβαρά. Ύστερα από τον εναρκτήριο ύμνο, την εναρκτήρια προσευχή και ένα τραγούδι που τραγουδούσε η Χορωδία τού Ταμπερνάκλ, ο υιός τού Προέδρου Σνόου, ΛιΡόι, σηκώθηκε και διάβασε το μήνυμα με τίτλο «Χαιρετισμός στον κόσμο από τον Πρόεδρο Λορέντζο Σνόου». ⁸⁴ Τα τελικά λόγια τού μηνύματος έδειχναν τα συναίσθηματά τού Προέδρου Σνόου για το έργο τού Κυρίου:

«Στο ογδοηκοστό έβδομο έτος τής ηλικίας μου επάνω στη γη, αισθάνομαι γεμάτος με δυνατή επιθυμία προς όφελος τής ανθρωπότητας. ... Σηκώνω τα χέρια μου και επικαλούμαι τις ευλογίες των ουρανών επάνω στους κατοίκους τής γης. Είθε η λαμπρότητα εκ των άνω να σας χαμογελά. Είθε οι θησαυροί τού εδάφους και οι καρποί τής γης να παράγονται αφειδώς για το καλό σας. Είθε το φως τής αλήθειας να διώξει το σκότος από την ψυχή σας. Είθε η χρηστότητα να αυξηθεί και η ανομία να μειωθεί. ... Είθε η δικαιοσύνη να θριαμβεύσει και η διαφθορά να εξαλειφθεί. Και είθε η αρετή, η αγνότητα και η τιμή να επικρατήσουν, έως ότου υπερνικηθεί το κακό και η γη καθαρισθεί από την ανομία. Ας ξεπροβάλλουν αυτά τα αισθήματα, ως η φωνή των μορμόνων στα βουνά τής Γιούτα, σε όλον τον κόσμο και ας γνωρίζουν όλοι οι άνθρωποι ότι επιθυμία και αποστολή μας είναι για την ευλόγηση και σωτηρία όλης τής ανθρώπινης φυλής. ... Δοξασιμένος ας είναι ο Θεός στη νίκη που θα επέλθει επί τής αμαρτίας, τής λύπης, τής δυστυχίας και τού θανάτου. Ειρήνη σε σας όλους!» ⁸⁵

Στις 6 Οκτωβρίου 1901, ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου σηκώθηκε να μιλήσει σε άλλους Αγίους στην τελική συγκέντρωση τής γενικής συνελεύσεως. Ήταν αρκετά άρρωστος πολλές ημέρες και, όταν έφθασε στον άμβωνα, είπε: «Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, είναι εκπληκτικό για εμένα να προσπαθήσω να σας μιλήσω αυτό το απόγευμα». Μοιράσθηκε ένα σύντομο μήνυμα σχετικά με την

ηγεσία στην Εκκλησία. Μετά είπε τα τελικά λόγια που θα άκουγαν τα κοινά μέλη της Εκκλησίας από αυτόν: «Ο Θεός να σας ευλογεί. Αμήν».⁸⁶

Τέσσερις ημέρες αργότερα, ο Πρόεδρος Σνού πέθανε από πνευμονία. Ύστερα από την κηδεία στο Ταμπερνάκλ τής Σωλτ Λέηκ, η σορός του ετάφη σε ένα κοιμητήριο στην αγαπημένη του Μπρίγκκαμ Σίτυ.

Σημειώσεις

1. Λορέντζο Σνού, στο Λυκούργος Α. Γουίλσον, *Life of David W. Patten, the First Apostolic Martyr* (1900), v.
2. Λορέντζο Σνού, "The Grand Destiny of Man," *Deseret Evening News*, 20 Ιουλίου 1901, 22.
3. Λορέντζο Σνού, στο *Life of David W. Patten, the First Apostolic Martyr*, v.
4. Λορέντζο Σνού, στο *Life of David W. Patten, the First Apostolic Martyr*, v.
5. Βλέπε Ιλάιζα Σνού Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 1–2.
6. Ιλάιζα Σνού Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, (2).
7. Λορέντζο Σνού, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, Βιβλιοθήκη Ιστορίας τής Εκκλησίας, 18.
8. Ιλάιζα Σνού Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 2–3.
9. Ιλάιζα Σνού Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 3.
10. Ιλάιζα Σνού Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 2, 3.
11. Όρσον Ουίτνυ, *History of Utah*, 4 τόμοι (1892–1904), 4:223.
12. Βλέπε *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 4.
13. Λορέντζο Σνού, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 57–62.
14. Βλέπε Λορέντζο Σνού, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 32.
15. Ιλάιζα Σνού Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 6.
16. Λορέντζο Σνού, "The Grand Destiny of Man," 22. Για περισσότερα σχετικά με τη μεταστροφή του Λορέντζο Σνού, βλέπε κεφάλαιο 3.
17. Ιλάιζα Σνού Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 6.
18. Λορέντζο Σνού, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 33.
19. Λορέντζο Σνού, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 33. Βλέπε, επίσης, "The Grand Destiny of Man," 22.
20. Λορέντζο Σνού, "The Grand Destiny of Man," 22.
21. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 15.
22. Λορέντζο Σνού, "The Grand Destiny of Man," 22.
23. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 16.
24. Βλέπε *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 16, 19.
25. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 19.
26. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 30.
27. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 37–38.
28. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνού στον Όλιβερ Σνού, το οποίο παρετέθη σε ένα γράμμα από την Ιλάιζα Σνού προς τον Ισαάκ Στρίτορ, 22 Φεβρουαρίου 1839, Βιβλιοθήκη Ιστορίας τής Εκκλησίας.
29. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 37.
30. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνού στον Όλιβερ Σνού, το οποίο παρετέθη σε ένα γράμμα από την Ιλάιζα Σνού προς τον Ισαάκ Στρίτορ, 22 Φεβρουαρίου 1839.
31. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 19.
32. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 47.
33. Λορέντζο Σνού, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 50–51. Για περισσότερα σχετικά με το ταξίδι στην Αγγλία, βλέπε 14ο κεφάλαιο.

34. Λορέντζο Σνούου, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 58–59.
35. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Χίμπερ Κίμπαλ, 22 Οκτωβρίου 1841, στο *Lorenzo Snow, Letterbook, 1839–1846*, Βιβλιοθήκη Ιστορίας τής Εκκλησίας.
36. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Χίμπερ Κίμπαλ, 22 Οκτωβρίου 1841, στο *Lorenzo Snow, Letterbook, 1839–1846*.
37. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Τζωρτζ Α. Σμιθ, 20 Ιανουαρίου 1842, στο *Lorenzo Snow, Letterbook, 1839–1846*.
38. Λορέντζο Σνούου, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 45.
39. Λορέντζο Σνούου, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 65–66.
40. Λορέντζο Σνούου, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 72–83.
41. Λορέντζο Σνούου, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 91.
42. Πλάιζα Σνούου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 74–75. Βλέπε, επίσης, σελίδα 73.
43. Λορέντζο Σνούου, *Journal and Letterbook, 1836–1845*, 49.
44. Λορέντζο Σνούου, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 79.
45. Λορέντζο Σνούου, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 79.
46. Λορέντζο Σνούου, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 79, 82.
47. Λορέντζο Σνούου, στο “Laid to Rest: The Remains of President John Taylor Consigned to the Grave,” *Millennial Star*, 29 Αυγούστου 1887, 549. Για περισσότερα σχόλια τού Λορέντζο Σνούου σχετικά με τον μαρτυρικό θάνατο τού Τζόζεφ Σμιθ, βλέπε 23ο κεφάλαιο.
48. Βλέπε Πλάιζα Σνούου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 84.
49. Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος παρητέθη από τον Λορέντζο Σνούου, στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 70.
50. Για περισσότερα σχετικά με την εμπειρία στο Όρος Φαισά, βλέπε 7ο κεφάλαιο.
51. Βλέπε *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 94–95.
52. Λορέντζο Σνούου, “Address of Apostle Lorenzo Snow,” *Millennial Star*, 15 Φεβρουαρίου 1886, 110.
53. Λορέντζο Σνούου, *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1857, 355.
54. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στην Πλάιζα Σνούου, στο *The Italian Mission* (1851), 5.
55. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Φράνκλιν Ρίτσαρντς, στο *The Italian Mission*, 8–10.
56. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *The Italian Mission*, 10–11.
57. Βλέπε γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *The Italian Mission*, 15–17.
58. Βλέπε γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *The Italian Mission*, 17.
59. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Φράνκλιν Ρίτσαρντς, στο *The Italian Mission*, 20.
60. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνούου στον Όρσον Χάιντ, στο *The Italian Mission*, 23.
61. Γράμμα από τον Χαμπές Γούνταρντ στον Λορέντζο Σνούου, στο *The Italian Mission*, 26.
62. Παρητέθη σε ένα γράμμα από τον Χαμπές Γούνταρντ στον Λορέντζο Σνούου, στο *The Italian Mission*, 26.
63. Στο Conference Report, Οκτ. 1994, 97 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1994, 74.
64. Λέσλι Γούντροφ Σνούου, “President Lorenzo Snow, as the Silver Grays of Today Remember Him,” *Young Woman’s Journal*, Σεπτ. 1903, 391.
65. Για περισσότερα σχετικά με την εμπειρία τού Πρεσβυτέρου Σνούου στις Νήσους τής Χαβάης, βλέπε 4ο κεφάλαιο.
66. Για περισσότερα σχετικά με την εμπειρία τού Πρεσβυτέρου Σνούου στους Αγίους Τόπους, βλέπε 24ο κεφάλαιο.
67. Χίμπερ Γκραντ, στο Conference Report, Ιούνιος 1919, 10.
68. *Deseret Evening News*, 3 Απριλίου 1894, 4.
69. Τζέικομπ Τζένσον, παρητέθη στο ΛιΡόι Σνούου, “Raised from the Dead,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1929, 884–86.
70. Βλέπε ΛιΡόι Σνούου, “Raised from the Dead,” 886, ΛιΡόι Σνούου, “Raised from the Dead (Conclusion),” *Improvement Era*, Οκτ. 1929, 975–79.
71. Βλέπε ΛιΡόι Σνούου, “Raised from the Dead (Conclusion),” 980.

72. Βλέπε ΛιΡόι Σνόου, "An Experience of My Father's," *Improvement Era*, Σεπτ. 1933, 677. Βλέπε, επίσης, αλληλογραφία μεταξύ του Πρεσβυτέρου Τζων Γουίντσοου και του Νόα Ποντ, συζύγου της Άλις Αρμίντα Σνόου Γιανγκ Ποντ, 30 Οκτωβρίου 1945 και 12 Νοεμβρίου 1946, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας. Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ περίμενε περισσότερο από τρία χρόνια, ύστερα από τον μαρτυρικό θάνατο του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ, προτού αναδιοργανώσει την Πρώτη Προεδρία. Ο Πρόεδρος Τζων Τέιλορ περίμενε περισσότερο από τρία χρόνια μετά τον θάνατο του Προέδρου Γιανγκ. Ο Πρόεδρος Γούντροφ περίμενε σχεδόν δύο χρόνια μετά τον θάνατο του Προέδρου Τέιλορ. Για περισσότερα σχετικά με την ουράνια φανέρωση που έλαβε ο Πρόεδρος Σνόου στον ναό, βλέπε 20ο κεφάλαιο.
73. Λορέντζο Σνόου, στο "President Snow in Cache Valley," *Deseret Evening News*, 7 Αυγούστου 1899, 1.
74. Biographical Notes on Lorenzo Snow, συλλογή υπό ΛιΡόι Σνόου, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, 2.
75. Ο. Ντ. Κόρνελ, ο οποίος παρητέθη στο "Mormonism in Salt Lake," *Millennial Star*, 14 Σεπτεμβρίου 1899, 579.
76. Αιδεσιμότητας Πρέντις, ο οποίος παρητέθη στον Νεφί Αντερσον, "Life and Character Sketch of Lorenzo Snow," *Improvement Era*, Ιούνιος 1899, 569–70.
77. Λορέντζο Σνόου, *Millennial Star*, 24 Αυγούστου 1899, 533. Βλέπε, επίσης, *Deseret Evening News*, 17 Μαΐου 1899, 2. *Deseret Evening News*, 18 Μαΐου 1899, 2. Το *Millennial Star* λέει ότι ο Πρόεδρος Σνόου εκφώνησε αυτήν την ομιλία στις 8 Μαΐου, αλλά άλλες σύγχρονες πηγές δείχνουν ότι την εκφώνησε στις 18 Μαΐου. Ο Πρόεδρος Σνόου μίλησε επίσης για τα δέκατα στις 17 Μαΐου. Για μια πιο ολοκληρωμένη αφήγηση για την αποκάλυψη επί των δεκάτων, βλέπε 12ο κεφάλαιο.
78. Βλέπε "Pres. Snow Is Home Again," *Deseret Evening News*, 27 Μαΐου 1899, 1.
79. Λορέντζο Σνόου, στο "Pres. Snow Is Home Again," 1.
80. Βλέπε, για παράδειγμα, *Deseret Evening News*, 24 Ιουνίου 1899, 3.
81. Βλέπε, για παράδειγμα, *Improvement Era*, Αύγ. 1899, 793.
82. Όρσον Ουίτνυ, *History of Utah*, 4:226.
83. Χίμπερ Γκραντ, στο Conference Report, Ιούνιος 1919, 10.
84. Βλέπε "Special New Century Services," *Deseret Evening News*, 1η Ιανουαρίου 1901, 5.
85. Λορέντζο Σνόου, "Greeting to the World by President Lorenzo Snow," *Deseret Evening News*, 1η Ιανουαρίου 1901, 5.
86. Λορέντζο Σνόου, στο Conference Report, Οκτ. 1901, 60, 62.

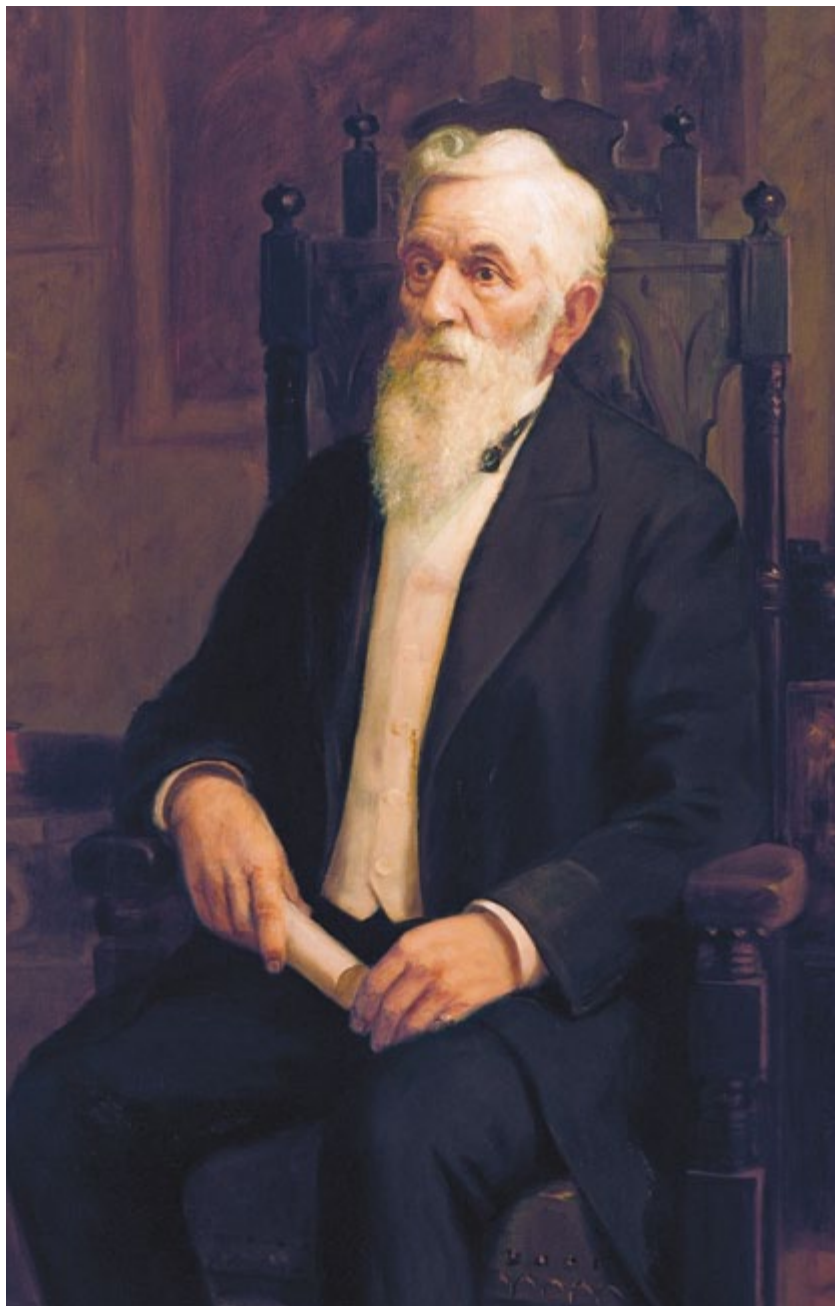
Μαθαίνοντας με την πίστη

*«Ας εξακολουθήσουμε, αδελφοί και αδελφές,
να εργαζόμαστε στο όνομα τού Κυρίου τού
Θεού μας, συλλέγοντας σοφία και διάνοια
μέρα με τη μέρα, ώστε κάθε περίπτωση που
συμβαίνει να υπηρετήσει το καλό μας».*

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Όταν ο μικρός Λορέντζο Σνόου δεν έκανε τις δουλειές του στο οικογενειακό αγρόκτημα, συνήθως διάβαζε—«κρυμμένος με το βιβλίο του», όπως θα έλεγαν τα μέλη της οικογένειάς του. Σύμφωνα με την αδελφή του, Ιλάιζα, ήταν «πάντοτε μαθητής στο σπίτι καθώς και στο σχολείο». ¹ Η αγάπη του για τη μάθηση αυξανόταν καθώς μεγάλωνε. Στην πραγματικότητα, εκείνος έλεγε ότι η μόρφωση ήταν το «καθοδηγητικό άστρο» τής νεότητάς του. ² Αφού φοίτησε σε δημόσια σχολεία, σπούδασε στο Κολέγιο Όμπερλιν, ένα ιδιωτικό σχολείο στην πολιτεία τού Οχάιο το 1835. Το 1836, προτού προσχωρήσει στην Εκκλησία, απεδέχθη την πρόσκληση τής Ιλάιζα να μετακομίσει στο Κίρτλαντ τού Οχάιο, όπου μελέτησε Εβραϊκά σε μία τάξη που συμπεριελάμβανε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και πολλούς εκ των Αποστόλων.

Αφού βαπτίσθηκε και επικυρώθηκε, τελικώς έστρεψε το ενδιαφέρον του περισσότερο «στη μόρφωση τού Πνεύματος» ³ παρά στη «μελέτη των βιβλίων». ⁴ Με αυτήν την ενασχόληση, ποτέ δεν έχασε τη δίψα του για μάθηση. Για παράδειγμα, όταν ήταν 80 ετών και υπηρετούσε ως Πρόεδρος τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, στάθηκε ενώπιον των Αγίων κατά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1894. Σκεπτόμενος τις ομιλίες τις οποίες είχαν εκφωνήσει νωρίτερα εκείνη την ημέρα οι λιγότερο έμπειροι αδελφοί του, είπε: «Κάποιες ιδέες διδάχθηκαν, τις οποίες δεν είχα σκεφθεί ποτέ πριν, και ήσαν πολύ επωφελείς». ⁵ Έξι χρόνια αργότερα, όταν ήταν Πρόεδρος τής

*Καθ' όλη τη ζωή του, ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου επεδίωκε μάθηση
«με τη μελέτη και επίσης με την πίστη» (Δ&Δ 88:118).*

Εκκλησίας, παρευρέθη σε μία συνέλευση την οποίαν διηύθυνε η οργάνωση του Σχολείου Κυριακής. Αφού άκουσε άλλους να μιλούν, τελικώς σηκώθηκε στον άμβωνα. Άρχισε την ομιλία του, λέγοντας: «Έχω απόλυτα ευχαριστηθεί και ευχάριστα εκπλαγεί με όσα έχω δει και ακούσει. ...Όντως, μπορώ να πω ότι έχω διδαχθεί, και αν εγώ, ένας άνδρας ογδόντα έξι ετών, μπορώ να διδαχθώ, δεν βλέπω κανέναν λόγο να μην μπορούν γενικώς οι ενήλικοι να αποκομίσουν όφελος καθώς και ευχαρίστηση από την παρακολούθηση των συγκεντρώσεών σας.⁶ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 50.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

Η μάθηση απαιτεί πίστη, προσπάθεια και επιμονή.

Σε αυτό το θεμέλιο τής θρησκείας, το οποίο εσείς και εγώ έχουμε λάβει, υπάρχει κάτι μεγαλοπρεπές και ένδοξο και κάτι καινούργιο να μαθαίνουμε καθημερινώς, το οποίο είναι μεγάλης αξίας. Και δεν είναι μόνον προνόμιό μας, αλλά είναι απαραίτητο να λαμβάνουμε αυτά τα πράγματα και να συλλέγουμε νέες ιδέες.⁷

Η όλη ιδέα του μορμονισμού είναι η βελτίωση—διανοητικώς, σωματικώς, ηθικώς και πνευματικώς. Καμία μερική μόρφωση δεν επαρκεί για τον Άγιο των Τελευταίων Ημερών.⁸

Είναι επωφελές να ζήσουμε πολύ καιρό επάνω στη γη και να αποκτήσουμε την εμπειρία και τη γνώση συνακόλουθες προς αυτό: επειδή ο Κύριος μάς έχει πει ότι όποια διάνοια αποκτήσουμε σε τούτη τη ζωή, θα αναστηθεί μαζί μας κατά την ανάσταση και όση περισσότερη γνώση και διάνοια αποκτήσει ένα άτομο σε τούτη τη ζωή, θα έχει μεγαλύτερο πλεονέκτημα στον μελλοντικό κόσμο [βλέπε Δ&Δ 130:18–19].⁹

Υπάρχουν ορισμένοι που δεν μαθαίνουν και δεν βελτιώνονται τόσο γρήγορα όσο θα μπορούσαν, επειδή τα μάτια και η καρδιά τους δεν είναι επικεντρωμένα στον Θεό· δεν σκέπτονται σοβαρά, ούτε έχουν αυτήν τη γνώση που θα μπορούσαν να έχουν· χάνουν αρκετά τα οποία θα μπορούσαν να λάβουν. Πρέπει να αποκτήσουμε γνώση προτού αποκτήσουμε μόνιμη ευτυχία. Πρέπει να έχουμε καλή επίγνωση των του Θεού.

«Η μόρφωση του Πνεύματος» αξίζει την «καλύτερη προσοχή» μας.

Μολονότι ίσως τώρα αμελούμε να βελτιώνουμε τον χρόνο μας και να λαμπρύνουμε τις διανοητικές μας ικανότητες, θα αναγκασθούμε να τα βελτιώσουμε κάποτε. Έχουμε τόσο πολύ έργο να κάνουμε και, αν αποτύχουμε να μάθουμε σήμερα, θα έχουμε τόσα πολλά περισσότερα να μάθουμε αύριο.¹⁰

Πρέπει να υπάρχει μία εργασία του νούς, μία χρήση αυτών των ταλέντων που μάς έχει δώσει ο Θεός. Πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή. Κατόπιν, όντες διαφωτισμένοι από τη δωρεά και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να αποκτήσουμε αυτές τις ιδέες και εκείνη τη διάνοια και εκείνες τις ευλογίες που είναι απαραίτητες, για να μας προετοιμάσουν για το μέλλον, για γεγονότα που θα έλθουν.

Η ίδια αρχή θα ισχύει σε όλες τις πράξεις μας σχετικές με τα του Θεού. Πρέπει να καταβάλουμε μια προσπάθεια. ... Το να παραμείνουμε αδρανείς αντί να θέσουμε τον εαυτό μας σε δράση δεν έχει κανένα όφελος για εμάς. Αν παραμείνουμε τελείως ουδέτεροι, τίποτε δεν επιτυγχάνεται. Κάθε αρχή που αποκαλύπτεται από τους ουρανοί είναι προς όφελός μας, για τη ζωή μας, για τη σωτηρία μας και για την ευδαιμονία μας.¹¹

Σκεπτόμαστε, ίσως, ότι δεν είναι απαραίτητο να καταβάλουμε μια προσπάθεια, προκειμένου να ανακαλύψουμε τι απαιτεί ο Θεός από εμάς. Ή, με άλλα λόγια, να αναζητήσουμε τις αρχές τις οποίες έχει αποκαλύψει ο Θεός, επί των οποίων μπορούμε να λάβουμε πολύ σημαντικές ευλογίες. Έχουν αποκαλυφθεί, απλά και ξεκάθαρα, αρχές που είναι υπολογισμένες να υπερυψώσουν τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και να τους διαφυλάξουν από πολλά προβλήματα και στενοχώριες, κι όμως, ελλείπει επιμονής από μέρους μας να μάθουμε και να εναρμονισθούμε με αυτές τις αρχές, αποτυγχάνουμε να λάβουμε τις ευλογίες που είναι συνδεδεμένες με την υπακοή σε αυτές τις αρχές.¹²

«Ας εξακολουθήσουμε, αδελφοί και αδελφές, να εργαζόμαστε στο όνομα του Κυρίου του Θεού μας, συλλέγοντας σοφία και διάνοια μέρα με τη μέρα, ώστε κάθε περίπτωση που συμβαίνει να υπηρετήσει το καλό μας και να αυξήσει την πίστη και τη διάνοιά μας».¹³ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 50.]

Η μόρφωση του Πνεύματος αξίζει την καλύτερη προσοχή μας.

Υπάρχει ένα είδος μόρφωσης που αξίζει την καλύτερη προσοχή όλων και στην οποία όλοι οφείλουν να μετάσχουν—αυτή είναι η μόρφωση του Πνεύματος.¹⁴

Λίγη πνευματική γνώση είναι πολυτιμότερη από απλές γνώμες, αντιλήψεις και ιδέες ή ακόμη και πολυσύνθετα επιχειρήματα. Λίγη πνευματική γνώση είναι πολύ σημαντική και μεγάλης σπουδαιότητας.¹⁵

Δεν πρέπει να παραμελούμε την πνευματική βελτίωσή μας, ενώ αναζητούμε επίγειο πλούτο. Είναι καθήκον μας να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια με σκοπό να προοδεύσουμε στις αρχές του φωτός και τής γνώσεως, καθώς και να αυξήσουμε γύρω μας τις εγκόσμιες ευλογίες και ανέσεις αυτής τής ζωής.¹⁶

Αν είμαστε πολύ προκατειλημμένοι, δίδοντας πάρα πολύ προσοχή στην απόκτηση επίγειων αγαθών, παραμελώντας τον πνευματικό πλούτο, δεν είμαστε σοφοί επιστάτες.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 50.]

Επωφελούμαστε από το να ακούμε αρχές τού Ευαγγελίου ξανά και ξανά.

Έχετε ακούσει [ορισμένες αρχές] ίσως εκατοντάδες φορές και παρά ταύτα φαίνεται ότι είναι απαραίτητο να μας διδάσκονται αυτά τα πράγματα ξανά και ξανά. Ωστόσο, είναι σαν κάτι που ευρίσκω, όταν διαβάζω το Βιβλίο Διδαχή και Διαθήκες. Κάθε φορά που διαβάζω μία αποκάλυψη σε αυτό το βιβλίο, λαμβάνω κάποια νέα ιδέα, αν και μπορεί να έχω διαβάσει αυτήν την ίδια αποκάλυψη πολλές φορές. Υποθέτω ότι αυτή είναι και η δική σας εμπειρία. Αν δεν είναι, είναι πολύ διαφορετική από τη δική μου.¹⁸

Συμβαίνει με εμάς όπως ακριβώς με το παιδί που μαθαίνει την αλφάβητο. Ο δάσκαλος λέει στο παιδί: «Ορίστε το γράμμα *α*. Θα προσπαθήσεις να το θυμάσαι;» Το παιδί απαντά: «Ναι, θα προσπαθήσω να το θυμάμαι». Ο δάσκαλος πηγαίνει στο επόμενο γράμμα και λέει: «Αυτό το γράμμα είναι το *β*. Θα το κοιτάξεις και θα προσπαθήσεις να το θυμάσαι;» «Ω, ναι», λέει το παιδί. Μετά ο δάσκαλος επιστρέφει στο γράμμα *α*. «Ποιο γράμμα είναι αυτό;» Το παιδί το έχει ξεχάσει. Ο δάσκαλος για άλλη μια φορά λέει στο παιδί ότι είναι το *α* και πηγαίνει στο γράμμα *β* και ανακαλύπτει ότι το παιδί το έχει ξεχάσει και αυτό και πάλι πρέπει να διδαχθεί για το γράμμα *β*. Αυτό γίνεται το πρωί. Το απόγευμα, το παιδί καλείται πάλι και ερωτάται και ο δάσκαλος για άλλη μια φορά ευρίσκει ότι το παιδί έχει ξεχάσει τα γράμματα και πρέπει να διδαχθεί και πάλι. Και έτσι το μάθημα πρέπει να επαναληφθεί ξανά και ξανά, τόσο πολύ ώστε αν ο δάσκαλος δεν είχε εμπειρία και ήξερε τι να αναμένει, ασφαλώς θα αποθαρρυνόταν. Το ίδιο είναι και με τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Μολονότι ενδεχομένως να κουραζόμαστε να ακούμε πράγματα να επαναλαμβάνονται, πρέπει να επαναλαμβάνονται, προκειμένου να μπορέσουμε να τα μάθουμε τελείως. Πρέπει να τα μάθουμε. Γνωρίζω ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα μάθουν τελικώς όλους τους νόμους και τις εντολές τού Θεού και θα μάθουν να τα τηρούν αυστηρώς. Όμως, δεν έχουμε φθάσει σε εκείνο το σημείο ακόμη.¹⁹ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 50.]

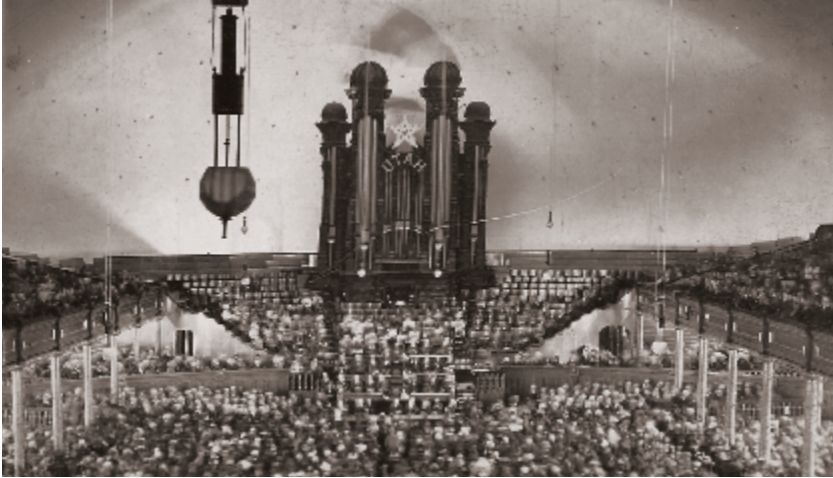
Όταν συγκεντρωνόμαστε, για να μάθουμε το Ευαγγέλιο, τόσο ο δάσκαλος όσο και ο μαθητευόμενος χρειάζονται την καθοδήγηση του Πνεύματος.

Όταν [ένας δάσκαλος] στέκεται μπροστά από τους ανθρώπους, θα πρέπει να το κάνει συνειδητοποιώντας ότι στέκεται μπροστά τους με σκοπό να μεταδώσει γνώση, ώστε να μπορέσουν να λάβουν αλήθεια στην ψυχή τους και να αναπτυχθούν σε χρησιμότητα, λαμβάνοντας περαιτέρω φως, προοδεύοντας στη μόρφωσή τους στις αρχές τής αγιότητας.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει, παρά με την εργασία τού νοός, με την ενέργεια τής πίστης και επιζητώντας με όλη την καρδιά το Πνεύμα τού Κυρίου τού Θεού. Είναι το ίδιο για όσους ακούν. Αν δεν δίδεται ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό που απαιτείται από αυτούς κατά καιρούς από όσους απευθύνονται στους ανθρώπους από αυτό το βήμα και αν τα άτομα δεν εργάζονται στον νου τους με όλη τους την ισχύ και με όλη τους τη δύναμη στις προσευχές τους ενώπιον τού Θεού, δεν θα λάβουν αυτό το καλό και όφελος για τον εαυτό τους, τα οποία οφείλουν να λάβουν.²⁰

Αυτό που θέλω από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών είναι κατά τη διάρκεια αυτής τής συνελεύσεως, καθώς θα σηκωθούν οι Πρεσβύτεροι να μας μιλήσουν, να ασκηθεί η πίστη και οι προσευχές μας για καθέναν που μιλά, ώστε να μπορέσει να πει τέτοια πράγματα και ώστε να μπορέσουμε να έχουμε το πνεύμα, για να λάβουμε τέτοια πράγματα που θα είναι επωφελή για εμάς. Αυτό είναι το προνόμιο και το καθήκον μας. Δεν έχουμε έλθει εδώ τυχαίως. Έχουμε έλθει σε αυτήν τη συνέλευση, αναμένοντας να λάβουμε κάτι που θα μας ωφελήσει.²¹

Θα πρέπει να ζητήσετε από τον Κύριο να επιτρέψει [στους ομιλητές] να πουν κάτι που θέλετε να μάθετε, ώστε να σας προτείνουν κάτι που θα είναι προς κάποιο όφελος. Αν έχετε κάποια επιθυμία να μάθετε συγκεκριμένα ζητήματα που δεν καταλαβαίνετε, προσευχηθείτε, ώστε να μπορέσουν να πουν κάτι που θα διαφωτίσει τον νου σας σε σχέση με αυτό που σας απασχολεί και θα έχουμε μία μεγαλοπρεπή και ένδοξη συνέλευση, την καλύτερη απ' ό,τι είχαμε ποτέ πριν. Όσο και αν φαίνεται παράξενο, η τελευταία μας συνέλευση πάντοτε φαίνεται η καλύτερη και είθε αυτή να είναι η

*Θα πρέπει να «προετοιμάσουμε την καρδιά μας να λάβει»
τα μηνύματα «και να επωφεληθεί αυτών» που λέγονται
στη γενική συνέλευση και σε άλλες συγκεντρώσεις.*

περίπτωση. Και εσείς αδελφοί και αδελφές, ας υψωθεί η καρδιά σας στον Κύριο και ας ασκεί πίστη, ενώ σας μιλούν οι αδελφοί μας. Δεν θα απογοητευθούμε και δεν θα πάτε σπίτι, δεν θα αποχωρήσετε από αυτήν τη συνέλευση χωρίς να αισθανθείτε ότι έχετε σε μεγάλο βαθμό και αφθόνως ευλογηθεί.²²

Υποθέτω ότι πολλοί από το ακροατήριο τώρα ενώπιόν μου έχουν έλθει από μεγάλη απόσταση, για να συναντηθούν μαζί μας σε αυτήν τη γενική συνέλευση. Και [υποθέτω ότι] όλοι έχουν μετακινηθεί, για να συγκεντρωθούν εδώ από αγνά κίνητρα—από την επιθυμία να βελτιωθούν και να τελειοποιηθούν σε ζητήματα που αφορούν στη χρησιμότητά τους στη βασιλεία του Θεού. Για να μην απογοητευθούμε από αυτό, γίνεται επιτακτικό να προετοιμάσουμε την καρδιά μας να δεχθεί τις προτάσεις και να επωφεληθεί από αυτές, οι οποίες ενδεχομένως να γίνουν από τους ομιλητές κατά την εξέλιξη της συνελεύσεως, που μπορεί να παροτρυνθούν από το Πνεύμα του Κυρίου. Έχω σκεφθεί και ακόμη σκέπτομαι ότι η πνευματική μας ανύψωση δεν εξαρτάται τόσο πολύ από τον ομιλητή όσο από εμάς.²³

Όταν συγκεντρωνόμαστε..., γίνεται προνόμιό μας να λάβουμε διδασκαλία από αυτά τα άτομα που απευθύνονται προς εμάς, και αν δεν το κάνουμε, η υπαιτιότητα γενικώς είναι δική μας.²⁴

Έχω παρατηρήσει σε μερικούς ανθρώπους κάτι που θεωρώ ότι είναι αδυναμία. Συγκεντρώνονται, ορισμένοι εξ αυτών, περισσότερο με σκοπό να ευχαριστηθούν από τη ρητορεία τού ομιλητή τους, με σκοπό να θαυμάσουν το στυλ με το οποίο μπορεί να απευθυνθεί προς αυτούς ή συγκεντρώνονται περισσότερο με σκοπό να δουν τον ομιλητή ή να πιθανολογήσουν αναφορικώς προς τον χαρακτήρα του... παρά με σκοπό να λάβουν οδηγίες που θα τους κάνουν καλό και θα τους αναπτύξουν σε χρηστότητα...

Αν δεν ασκούμε αυτές τις ικανότητες που μας έχουν δοθεί και αποκτήσουμε το Πνεύμα τού Κυρίου, μόνο λίγες πληροφορίες θα λάβουμε από τους ομιλητές, μολοντί μπορεί να μεταδοθούν ιδέες μεγάλης αξίας. Παρόλο που μπορεί να μεταδοθούν ιδέες με ένα μη εύγλωττο στυλ, αν οι άνθρωποι καταβάλλουν προσπάθειες... θα μάθουν σύντομα ότι δεν θα επιστρέψουν ποτέ από μια συγκεντρωση χωρίς να έχει ωφεληθεί ο νους τους από τους ομιλητές.²⁵

Δεν είναι πάντοτε η μακροσκελής ομιλία που παρέχει στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών αυτό που είναι το πιο επωφελές, αλλά με τις ποικίλες ομιλίες που εκφωνούνται μπορούμε να συλλέξουμε κάποια ιδέα ή κάποια αρχή μπορεί να γίνει ξαφνικά κατανοητή, η οποία θα μας γίνει πολύτιμη μετέπειτα.²⁶

Έχουμε συγκεντρωθεί με σκοπό να λατρεύσουμε τον Θεό και να διεξαγάγουμε εργασία απαραίτητη για την προαγωγή τού σκοπού τής αληθείας επί τής γης. Οι λεπτομέρειες των οδηγιών [διδασκαλιών] θα εξαρτηθούν κατά πολύ από την κατάσταση τού νοός μας. Θα πρέπει να αποβάλουμε από τον νου μας την κοσμική μας εργασία και να αφιερώσουμε την προσοχή μας στον σκοπό αυτής τής συνελεύσεως.²⁷

Για τις πληροφορίες και την πνευματική μας γνώση είμαστε εντελώς εξηρημένοι—αισθανόμαστε τόσο εξηρημένοι—από τον Θεό. Και κατ' αναλογία προς την άσκηση τής πίστης μας, λαμβάνουμε πληροφορίες, μεταδιδόμενες μέσω των υπηρετών τού Κυρίου. ...Απευθύνεται προς εμάς, μέσω των υπηρετών του, οι οποίοι

απευθύνονται προς εμάς σε περιστάσεις αυτού του στυλ, όταν συναθροισόμαστε, προκειμένου να λατρεύσουμε τον Θεό μας.²⁸ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 50.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε τις σελίδες 41-43, οι οποίες περιγράφουν κάποιες από τις διά βίου προσπάθειες τού Προέδρου Σνόου για μάθηση. Τι οδηγεί ένα άτομο να εξακολουθεί να μαθαίνει καθ' όλη τη διάρκεια τής ζωής του; Σκεφθείτε τη δική σας προσέγγιση για τη μάθηση και συλλογισθείτε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να εξακολουθήσετε να μαθαίνετε καθ' όλη τη διάρκεια τής ζωής σας.
2. Μελετήστε τη συμβουλή τού Προέδρου Σνόου για την προσπάθεια και την επιμονή στη μάθηση τού Ευαγγελίου (σελίδες 43-45). Με ποιους τρόπους αλλάζει η προσωπική σας μάθηση, όταν καταβάλλετε προσπάθειες; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να καταβάλλουν προσπάθειες να μαθαίνουν;
3. Ο Πρόεδρος Σνόου παρότρυνε τους Αγίους να επιδιώκουν «τη μόρφωση τού Πνεύματος» (σελίδα 45). Τι σημαίνει αυτό για εσάς; Τι αποτέλεσμα μπορεί να υπάρξει, όταν η μόρφωσή μας επικεντρώνεται πάρα πολύ στον εγκόσμιο πλούτο;
4. Πώς το παράδειγμα ενός παιδιού που μαθαίνει την αλφάβητο (σελίδες 45-46) σχετίζεται με τις προσπάθειές μας να μάθουμε το Ευαγγέλιο; Καθώς έχετε μελετήσει τα λόγια των αρχαίων και των τελευταίων ημερών προφητών, ποιες αρχές έχετε δει να επαναλαμβάνονται;
5. Με ποιους τρόπους μπορούμε να προετοιμάσουμε την καρδιά μας να μαθαίνει σε μαθήματα και συγκεντρώσεις τής Εκκλησίας; Πώς μπορούμε να καταβάλλουμε προσπάθειες

να μαθαίνουμε, ακόμη και όταν απλώς ενωτιζόμαστε μία ομιλία σε μία συγκέντρωση μεταλήψεως ή σε μία συνέλευση; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 47-50.)

Σχετιζόμενες γραφές: Νεφί Β΄ 9:28–29, 28:30, Μωσία 2:9, Δ&Δ 50:13–22, 88:118, 122, 136:32–33

Βοήθεια διδασκαλίας: «Για να μας βοηθήσει να διδάσκουμε από τις γραφές και τα λόγια των προφητών των τελευταίων ημερών, η Εκκλησία έχει παραγάγει εγχειρίδια μαθημάτων και άλλο υλικό. Δεν υπάρχει ιδιαίτερη ανάγκη για σχόλια ή άλλο υλικό παραπομπών» (*Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching* [1999], 52).

Σημειώσεις

1. Πλάιζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 3.
2. Στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 28.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 Μαρτίου 1868, 2.
4. Στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 28.
5. “Glory Awaiting the Saints,” *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Οκτωβρίου 1894, 1.
6. “Tithing,” *Juvenile Instructor*, Απρ. 1901, 214–15.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1898, 13.
8. “‘Mormonism’ by Its Head,” *The Land of Sunshine*, Οκτ. 1901, 257.
9. Στο “Old Folks Are at Saltair Today,” *Deseret Evening News*, 2 Ιουλίου 1901, 1. Μήνυμα προετοιμασμένο από τον Λορέντζο Σνόου και ανεγνωσμένο από τον υιό του, ΛιΡόι.
10. *Deseret News*, 21 Οκτωβρίου 1857, 259.
11. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 16 Ιουλίου 1878, 1.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 Δεκεμβρίου 1869, 7.
14. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 Μαρτίου 1868, 2.
15. *Deseret News*, 22 Νοεμβρίου 1882, 690.
16. *Deseret News*, 19 Ιουλίου 1865, 330.
17. *Deseret News*, 19 Ιουλίου 1865, 330.
18. *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Μαρτίου 1897, 1.
19. *Deseret Semi-Weekly News*, 28 Ιουλίου, 1899, 10. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
20. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
21. Στο Conference Report, Οκτ. 1899, 2.
22. Στο Conference Report, Οκτ. 1900, 5.
23. Στο Conference Report, Οκτ. 1898, 1–2.
24. Στο Conference Report, Απρ. 1898, 61.
25. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
26. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 2.
27. *Deseret News*: 11 Απριλίου 1888, 200. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1888.
28. *Salt Lake Daily Herald*, 11 Οκτωβρίου 1887, 2.

*Ο Ιησούς Χριστός έθεσε το παράδειγμα για εμάς,
όταν βαπτίσθηκε με κατάδυση.*

Βάπτισμα και η δωρεά τού Αγίου Πνεύματος

«Αυτή... ήταν η τάξη τού Ευαγγελίου κατά τις ημέρες των αποστόλων, πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, μετάνοια, βάπτισμα με κατάδυση για την άφεση αμαρτιών και χειροθεσία για τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος. Όταν αυτή η τάξη έγινε κατανοητή και υπάκουσαν καταλλήλως σε αυτήν, δύναμη, χαρίσματα, ευλογίες και ένδοξα προνόμια ακολούθησαν αμέσως».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Ακόμη και αφού έλαβε μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης, ο Λορέντζο Σνόου πάλευε με την απόφαση να προσχωρήσει στην Εκκλησία τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Ήξερε ότι αν γινόταν μέλος τής Εκκλησίας, θα έπρεπε να εγκαταλείψει ορισμένες από τις εγκόσμιες βλέψεις του. Όμως, ακολουθώντας μία εμπειρία που αποκαλούσε «τον πιο δύσκολο αγώνα [του] καρδιάς και ψυχής», συμφώνησε να βαπτισθεί. Αφηγήθηκε: «Μέσω βοήθειας από τον Κύριο—επειδή αισθάνομαι βέβαιος ότι πρέπει να με βοηθήσει—θυσιάσα την υπερηφάνειά μου, τις εγκόσμιες φιλοδοξίες και τις βλέψεις μου και ταπεινός σαν παιδί, πήγα στα ύδατα τού βαπτίσματος και έλαβα τις διατάξεις τού Ευαγγελίου. ... Έλαβα το βάπτισμα και τη διάταξη τής χειροθεσίας από κάποιον που πρέσβευε ότι είχε ουράνια εξουσία».¹

Έχοντας λάβει ο ίδιος αυτήν την ευλογία, ανυπομονούσε να την μοιρασθεί με άλλους. Σε ένα γράμμα που έγραψε ως ιεραπόστολος στην Ιταλία, έλεγε: «Στις περισσότερες χώρες, το άνοιγμα τής θύρας τής βασιλείας τού Θεού έρχεται με πολλά προβλήματα και ανησυχία. Έχουμε βιώσει μεγάλο ποσοστό αυτού οι ίδιοι. Συνεπώς, ήταν με πολλή ευχαρίστηση που εισήλθα στο νερό με τον

πρώτο υποψήφιο για αιώνια ζωή. Ποτέ δεν ηχούσαν σε εμάς τόσο γλυκά τα Ιταλικά όσο αυτήν την ενδιαφέρουσα στιγμή, κατά την οποία χορήγησα αυτήν την ιερά διάταξη και άνοιξα μία θύρα την οποία *κανείς δεν μπορεί να κλείσει*.² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 64.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνούου

Λαμβάνουμε ευλογίες από τον Θεό, όταν ακολουθούμε τις αρχές που έχει καθιερώσει Εκείνος.

Υπάρχουν ορισμένες αρχές καθιερωμένες από τον Θεό, οι οποίες αν γίνουν κατανοητές και τηρούνται, θα θέσουν στην κατοχή των ανθρώπων πνευματική γνώση, χαρίσματα και ευλογίες. Κατά τους παλαιούς χρόνους τού κόσμου, ομοίως και κατά την εποχή των αποστόλων, ήλθαν στην κατοχή των ανθρώπων πνευματικές δυνάμεις και ποικίλα προνόμια, αποκτώντας κατανόηση ορισμένων κανόνων τους οποίους καθιέρωσε ο Κύριος και πιστά υπακούοντας σε αυτούς. Ως παράδειγμα, ο Άβελ, ένας εκ των υιών του Αδάμ, αποκτώντας πληροφορίες ότι η προσφορά θυσιών ήταν ένα σύστημα καθιερωμένο από τον Θεό, μέσω τού οποίου οι άνθρωποι θα μπορούσαν να λάβουν ευλογίες, ετέθη επί το έργον, τήρησε το σύστημα, επιτέλεσε τη θυσία, διά τής οποίας απέκτησε ένδοξες φανερώσεις τού Υψίστου [βλέπε Γένεση 4:4, Προς Εβραίους 11:4].

Επιπλέον, όταν οι Προκατακλυσμιαίοι [οι άνθρωποι πριν από τον κατακλυσμό] είχαν διαφθαρεί και, φθάνοντας ο καιρός κατά τον οποίον η καταστροφή επέπιπε επάνω τους, ο Κύριος απεκάλυψε μία διαδικασία διά τής οποίας οι χρηστοί θα μπορούσαν να διαφύγουν· κατά συνέπεια, όλοι όσοι κατάλαβαν και τήρησαν τη διαδικασία ήσαν βέβαιοι ότι θα αποκτούσαν την υπεσχημένη ευλογία [βλέπε Γένεση 6–8].

Ο Ιησούς τού Ναυή, προτού καταλάβει την Ιεριχώ, έπρεπε να τηρήσει ορισμένα βήματα καθορισμένα από τον Θεό. Έχοντας κάνει ορθώς τα βήματα, σύμφωνα με την εντολή, η πόλη τής Ιεριχούς αμέσως έπεσε στην κατοχή του. [Βλέπε Ιησούς του Ναυή 6.]

Άλλο παράδειγμα: η περίπτωση τού Νεεμάν, στρατηγού των δυνάμεων των Ασσυρίων.—Φαίνεται ότι, υποφέροντας από λέπρα

και ακούγοντας για τον Ελισσαιέ, τον προφήτη, έκανε αίτημα σε εκείνον να τού απομακρυνθεί το βάσανό του. Ο προφήτης, έχοντας επάνω του το Άγιο Πνεύμα, το οποίο [μεταδίδει] τον Νουν τού Θεού, τον πληροφόρησε ότι με το να πλυθεί στα νερά τού Ιορδάνη επτά φορές, θα μπορούσε να θεραπευθεί. Στην αρχή, ο Νεεμάν θεώρησε αυτήν την πράξη πάρα πολύ απλή και δυσανεκτήθηκε και επιθυμούσε να μη συμμορφωθεί—να μη χρησιμοποιήσει μέσον τόσο απλό. Ύστερα από πιο σωστή εξέταση, εντούτοις, ταπεινώνοντας τον εαυτό του, προχώρησε συμμορφούμενος με τους κανόνες, οπότε ιδού, η ευλογία ακολούθησε κατευθείαν. [Βλέπε Β΄ Βασιλέων 5:1-14.] ...

Όταν η θεϊκή νομή τού Ευαγγελίου παρουσιάσθηκε, χαρίσματα και ευλογίες αποκτήθηκαν επί παρόμοιων αρχών· δηλαδή επί τής υπακοής σε ορισμένους καθιερωμένους κανόνες. Ο Κύριος ακόμη καθόρισε ορισμένες πράξεις, υποσχόμενος σε όλους όσοι θα τις έκαναν ορισμένα μοναδικά προνόμια. Και όταν αυτές οι πράξεις επιτελέσθηκαν—τηρήθηκαν σε κάθε λεπτομέρεια—τότε αυτές οι υπεσχημένες ευλογίες ήταν βέβαιο ότι θα πραγματοποιούντο.³

Οι εξωτερικές διατάξεις τής βαπτίσεως και τής επικυρώσεως είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα εσωτερικά έργα τής πίστεως και τής μετανοίας.

Ορισμένοι ματαιώς φαντάζονται ότι υπό τη θεϊκή νομή τού Ευαγγελίου, χαρίσματα και ευλογίες αποκτήθηκαν όχι από εξωτερικές τηρήσεις ή εξωτερικά έργα, αλλά απλώς μέσω πίστεως και μετανοίας, μέσω διανοητικών λειτουργιών, ανεξάρτητες από εκείνες που έχουν σχέση με το σώμα. Όμως, θέτοντας στην άκρη τις παραδόσεις, προλήψεις και πιστεύω ανθρώπων, θα στραφούμε στον λόγο τού Θεού, όπου θα ανακαλύψουμε ότι τα εξωτερικά έργα ή εξωτερικές διατάξεις, υπό τη θεϊκή νομή τού Ευαγγελίου, ήσαν άρρηκτα συνδεδεμένα με τα εσωτερικά έργα, με την πίστη και τη μετάνοια. Προς απόδειξη αυτού, παρουσιάζω την ακόλουθη παρατήρηση:—

Ο Σωτήρας είπε: «Γιατί με αποκαλείτε: Κύριε, Κύριε, και δεν κάνετε όσα λέω;» [Κατά Λουκάν 6:46.] Πάλι, λέει: «Καθένας, λοιπόν, που ακούει τα λόγια μου αυτά, και τα πράττει, θα τον εξομοιώσω με έναν φρόνιμο άνδρα που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην

Την ημέρα τής Πεντηκοστής, περίπου 3.000 άτομα βαπτίσθηκαν.

πέτρα». [Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:24.] Και: «Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί». [Κατά Μάρκον 16:16.] Ομοίως, λέει: «Αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού». [Κατά Ιωάννην 3:5.] Τα λόγια αυτά τού Σωτήρος μας απαιτούν από τους ανθρώπους να επιτελέσουν εξωτερικά έργα, προκειμένου να λάβουν τη σωτηρία τους.

Την ημέρα τής Πεντηκοστής, ο Πέτρος λέει στο πλήθος που τον περιέβαλλε: «Μετανοήστε, και κάθε ένας από σας ας βαπτιστεί σε άφεση αμαρτιών· και θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος». [Βλέπε Πράξεις 2:38.] Με αυτήν την προφητική δήλωση, μαθαίνουμε ότι οι άνθρωποι έπρεπε να επιτελέσουν ένα εξωτερικό έργο, βάπτιση στο νερό, προκειμένου να μπορέσουν να λάβουν άφεση αμαρτιών και κατόπιν τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος. Όμως, προτού φροντίσουν για το εξωτερικό έργο, πρέπει να επιτελεσθεί το εσωτερικό έργο—πίστη και μετάνοια. Η πίστη και η μετάνοια προηγούνται τής βαπτίσεως. Και η βάπτιση προηγείται τής άφεσης αμαρτιών και τής λήψεως τού Αγίου Πνεύματος...

Ορισμένοι το θεωρούν λάθος να περιλαμβάνουμε τη βάπτιση ανάμεσα στις ουσιώδεις αρχές που όρισε ο Θεός, να έχουμε φροντίσει γι' αυτήν, ώστε να αποκτήσουμε άφεση αμαρτιών. Σε

απάντηση, λέμε ότι ο Σωτήρας και οι απόστολοι το έχουν κάνει ενώπιόν μας. Συνεπώς, αισθανόμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους. ...Η βάπτισή... απομακρύνει από την ψυχή μας αμαρτίες και μολύνσεις, μέσω πίστεως στη μεγάλη εξιλέωση...

Είναι απλά έκδηλο ότι πρέπει να φροντίζουμε για τα εξωτερικά έργα, όπως και για την πίστη και τη μετάνοια, προκειμένου να λάβουμε προνόμια του Ευαγγελίου.⁴ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 64.]

Η βάπτισή χορηγείται με κατάδυση και η δωρεά του Αγίου Πνεύματος απονέμεται με χειροθεσία.

Βάπτισή στο νερό, επειδή είναι μέρος του Ευαγγελίου του Χριστού. Συνεπώς, παρατηρούμε ότι οι υπηρέτες του Θεού κατά τους παλαιούς χρόνους ήταν πολύ λεπτομερείς στη φροντίδα της χορήγησής της...

Τώρα θα ασχοληθούμε μια στιγμή με το να επιχειρήσουμε να αποκτήσουμε την κατάλληλη θεώρηση της μεθόδου κατά την οποία χορηγείτο η βάπτισή. Είναι απολύτως προφανές ότι δεν υπήρχε παρά μόνον ένας τρόπος ή μέθοδος κατά την οποίαν έπρεπε να χορηγείται αυτή η διάταξη και αυτή η μέθοδος εξηγήθηκε στους αποστόλους και ανστηρώς την ακολούθησαν σε όλες τις χορηγήσεις τους. Προκειμένου να αποκτήσουμε τη σωστή αντίληψη αυτού του θέματος, είναι απαραίτητο να αναφερθούμε στις συνθήκες υπό τις οποίες χορηγήθηκε η βάπτισή.

Λέγεται για τον Ιωάννη [τον Βαπτιστή] ότι βάπτισε στην Αινών, επειδή υπήρχαν πολλά νερά [βλέπε Κατά Ιωάννην 3:23]. Λοιπόν, αν το ράντισμα ήταν η μέθοδος, ούτε καν μπορούμε να υποθέσουμε ότι θα είχε πάει στην Αινών, επειδή υπήρχαν πολλά νερά σε εκείνο το μέρος, αφού πολύ λίγα νερά πράγματι θα είχαν ραντίσει όλη την Ιουδαία, πράγμα που θα μπορούσε να έχει επιτύχει χωρίς να κάνει το ταξίδι στην Αινών. Μας έχει ειπωθεί επίσης ότι βάπτισε στον Ιορδάνη και αφού χορηγήθηκε η διάταξη στον Σωτήρα μας, εξήλθε από το νερό, πράγμα που σήμαινε ρητώς ότι ήταν μέσα στο νερό, προκειμένου να χορηγηθεί η διάταξη με σωστό τρόπο [βλέπε Κατά Ματθαίον 3:16]. Επιπλέον, κάνει λόγο

Λαμβάνουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος με τη χειροθεσία.

για τον Ευνούχο, ότι μπήκε μέσα στο νερό μαζί με τον Φίλιππο και μετά εξήλθε από το νερό [βλέπε Πράξεις 8:26–38]. Τώρα, πρέπει να αναγνωρίσει καθένας που ισχυρίζεται ότι κατέχει λογική και ειρμό ότι αν το ράντισμα λίγου νερού στο μέτωπο εκπλήρωνε τον σκοπό, τότε αυτά τα άτομα δεν θα είχαν πάει ποτέ στο νερό, για να λάβουν τη διάταξη. Ο Παύλος, γράφοντας στους αγίους, μάς δίδει μια απλή μαρτυρία που υποστηρίζει την κατάδυση. ...Αυτός ο απόστολος δηλώνει εκεί ότι οι άγιοι ετάφησαν μαζί με τον Χριστό διαμέσου του βαπτίσματος [βλέπε Προς Ρωμαίους 6:4, Προς Κολοσσαείς 2:12].

Είναι σαφώς προφανές ότι δεν θα μπορούσαν να έχουν ταφεί διαμέσου βαπτίσματος χωρίς να έχουν εντελώς εμβυθισθεί στο νερό ή καλυφθεί από αυτό. Δεν μπορεί να ειπωθεί ότι θάπτεται ένα αντικείμενο, όταν οιονδήποτε τμήμα αυτού παραμένει ακάλυπτο. Επομένως, ένας άνθρωπος επίσης δεν θάπτεται στο νερό διαμέσου βαπτίσματος εκτός και αν ολόκληρο το άτομό του τεθεί μέσα στο υδάτινο στοιχείο. Η επεξήγηση αυτή του αποστόλου ως

προς τη μέθοδο βαπτίσματος αντιστοιχεί πολύ όμορφα με εκείνη δοθείσα από τον Σωτήρα μας: Αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό, κ.λπ. Να γεννηθείς από κάτι σημαίνει να τεθείς σε αυτό. Και να αναδυθείς ή να ξεπροβάλλεις από αυτό, να γεννηθείς από νερό, πρέπει επίσης να σημαίνει να τεθείς στη «μήτρα» των υδάτων και να βγεις έξω πάλι.

Είμαι βέβαιος ότι αρκετά έχουν ειπωθεί για να πεισθεί κάθε λογικός και απροκατάληπτος νους ότι η κατάδυση ήταν η μέθοδος με την οποία χορηγήθηκε η διάταξη τής βαπτίσεως κατά τους αρχαίους χρόνους τής χριστιανοσύνης, όταν το Ευαγγέλιο εκηρύττετο στην καθαρότητα και πληρότητά του, συνεπώς θα ολοκληρώσω τις παρατηρήσεις μου επ' αυτού του σημείου.

Μαθαίνουμε από το 6ο [κεφάλαιο] στο Προς Εβραίους ότι η χειροθεσία απαριθμείτο ανάμεσα στις αρχές τού Ευαγγελίου. Είναι γνωστό τοις πάσι ότι αυτή η διάταξη, καθώς και η βάπτισμα για την άφεση αμαρτιών, με κατάδυση, είναι κάπως παραμελημένη την σήμερον ημέρα στις χριστιανικές εκκλησίες. Επομένως, ευελπιστώ ότι θα αποδειχθούν επωφελή λίγα σχόλια επί τού θέματος. Έχουμε διάφορες περιπτώσεις όπου ο Χριστός έθεσε τα χέρια του επάνω σε ασθενείς και τους θεράπευσε. Και στην παραγγελία του προς τους αποστόλους, στο τελευταίο κεφάλαιο από το Κατά Μάρκον, λέει: Τούτα δε τα σημεία θα παρακολουθούν εκείνους που πίστεψαν. Θα βάζουν τα χέρια επάνω σε αρρώστους, και θα γιατρεύονται, κ.λπ. Ο Ανανίας έθεσε τα χέρια του επάνω στον Σαύλο, ο οποίος αμέσως είδε το φως του, αφού χορηγήθηκε αυτή η διάταξη [βλέπε Πράξεις 9:17–18]. Ο Παύλος, όταν ναυάγησε στο νησί Μελίτη, έθεσε τα χέρια του επάνω στον πατέρα τού Ποπλίου, κυβερνήτη τού νησιού και τον θεράπευσε από τον πυρετό [βλέπε Πράξεις 28:8]. Αυτά τα λίγα σχόλια δείχνουν ευκρινώς ότι η χειροθεσία έχει ορισθεί από τον Θεό να είναι το [μέσον] διά τού οποίου μπορούν να αποκτηθούν επουράνιες ευλογίες.

Μολονότι η ίαση των αρρώστων ήταν συνδεδεμένη με τη χορήγηση αυτής τής διάταξης, εντούτοις, όταν εξετάσουμε προσεκτικά το θέμα περαιτέρω, θα ανακαλύψουμε ότι μία ακόμη μεγαλύτερη ευλογία ήταν συνδεδεμένη με αυτήν τη διάταξη. Μας έχει ειπωθεί ότι στην πόλη τής Σαμάρειας, άνδρες και γυναίκες βαπτίσθηκαν από τον Φίλιππο, κάτι που προκάλεσε μεγάλη αγαλλίαση στους

βαπτισθέντες. Πιθανόν να αγαλλιούσαν συνεπεία του γεγονότος ότι είχαν λάβει άφεση αμαρτιών, μέσω πίστεως, μετανοίας και βαπτίσματος και τής λήψεως κάποιου τμήματος από το Άγιο Πνεύμα του Θεού, το οποίο φυσικά τους ακολούθησε, αφού είχαν λάβει μαρτυρία τής αγαθής συνείδησης με την άφεση των αμαρτιών τους. Μέσω αυτού του τμήματος του Αγίου Πνεύματος, το οποίο ήλθε στην κατοχή τους, άρχισαν να βλέπουν τη βασιλεία του Θεού. Διότι θα θυμηθούμε ότι ο Σωτήρας μας έχει διακηρύξει: Αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού. Και στο εδάφιο που ακολουθεί, λέει: Αν κάποιος δεν γεννηθεί [δύο φορές] από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει [στη βασιλεία] [βλέπε Κατά Ιωάννην 3:3–5].

Τώρα αυτοί οι άνθρωποι στη Σαμάρεια είχαν γεννηθεί από νερό—είχαν λάβει την πρώτη γέννηση, συνεπώς ήταν σε θέση να δουν τη βασιλεία του Θεού, να στοχασθούν με μάτι γεμάτο πίστη τις διάφορες ευλογίες, προνόμια και δόξες της, αλλά καθώς δεν είχαν γεννηθεί δεύτερη φορά, δηλαδή από το Πνεύμα, δεν είχαν εισέλθει στη βασιλεία του Θεού—δεν είχαν λάβει προνόμια του Ευαγγελίου στην πληρότητά τους. Όταν οι απόστολοι στην Ιερουσαλήμ άκουσαν για την επιτυχία του Φιλίππου, έστειλαν τον Πέτρο και τον Ιωάννη στη Σαμάρεια με σκοπό να χορηγήσουν χειροθεσία. Κατά συνέπεια, όταν έφθασαν στη Σαμάρεια, έθεσαν τα χέρια τους επάνω σε εκείνους που είχαν βαπτισθεί και έλαβαν οι τελευταίοι το Άγιο Πνεύμα. [Βλέπε Πράξεις 8:5–8, 12, 14–17.]⁵ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 64.]

**Οι ευλογίες τής βαπτίσεως και τής επικυρώσεως
έρχονται μόνο όταν αυτές οι διατάξεις
χορηγούνται από την κατάλληλη εξουσία.**

Αν δεν χορηγηθούν [οι διατάξεις] από κάποιον που είναι στην πραγματικότητα απεσταλμένος του Θεού, οι ίδιες ευλογίες δεν θα ακολουθήσουν. Οι απόστολοι και οι εβδομήκοντα χειροτονήθηκαν από τον Ιησού Χριστό, για να χορηγούν τις διατάξεις του Ευαγγελίου διά των οποίων [οι άνθρωποι] θα απολάμβαναν τις δωρεές και τις ευλογίες των αιώνιων κόσμων. Ως εκ τούτου, ο Χριστός λέει στους αποστόλους: Αν τις αμαρτίες κάποιων συγχωρήσετε, είναι σ' αυτούς συγχωρημένες· αν κάποιων τις κρατάτε,

είναι κρατημένες [βλέπε Κατά Ιωάννην 20:23], που σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος που θα αισθανόταν ταπεινοφροσύνη, μετανοώντας ειλικρινώς για τις αμαρτίες του και ελάμβανε βάπτισμα από τους αποστόλους, οι αμαρτίες του θα συγχωρούνταν μέσω τού εξιλεωτικού αίματος τού Ιησού Χριστού και μέσω τής χειροθεσίας θα ελάμβανε το Άγιο Πνεύμα. Όμως, όσοι θα αρνούνταν να λάβουν αυτήν την τάξη πραγμάτων από τους αποστόλους, οι αμαρτίες τους θα ήσαν κρατημένες επάνω τους. ...Η δύναμη αυτή και η εξουσία τής χορήγησης τού Ευαγγελίου απονεμήθηκε από τους αποστόλους σε άλλους, ούτως ώστε οι απόστολοι να μην είναι οι μόνοι που κατείχαν αυτήν την υπεύθυνη θέση. ...Τώρα, μέχρι να βρεθεί κάποιος που κατέχει μία θέση σαν και αυτήν, κάποιος που να έχει την εξουσία να βαπτίζει και να θέτει τα χέρια του, κανείς δεν έχει καμία υποχρέωση να λάβει αυτές τις διατάξεις ούτε πρέπει να αναμένει τις ευλογίες, εκτός και αν έχουν χορηγηθεί νομίμως.

...Η εξουσία τής χορήγησης των διατάξεων τού Ευαγγελίου [ήταν] χαμένη για πολλούς αιώνες. ...Η εκκλησία, η οποία είχε εδραιωθεί από τους αποστόλους, σταδιακώς εξέπεσε, περιπλανήθηκε στην έρημο και έχασε την εξουσία της, την ιεροσύνη της και, αλλάζοντας την τάξη τού Θεού, έχασε επίσης τις δωρεές και τις χάρες της. Παρέβη τους νόμους, άλλαξε τις διατάξεις τού Ευαγγελίου, άλλαξε την κατάδυση σε ράντισμα και παραμέλησε εντελώς τη χειροθεσία, περιφρόνησε την προφητεία και δυσπιστούσε σε σημεία...

Ο Ιωάννης, στις αποκαλύψεις του, έχοντας δει και μιλήσει για την περιπλάνηση τής εκκλησίας στο σκότος... μιλά, στο [14ο κεφάλαιο, εδάφιο 6] για την αποκατάσταση τού Ευαγγελίου. «Είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σε αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη». Επομένως, είναι προφανές ότι η προφητεία αυτή έπρεπε να εκπληρωθεί κάποτε πριν από τη Δευτέρα Παρουσία τού Σωτήρος μας.

...Δίδω τώρα μαρτυρία, έχοντας την υψηλότερη διαβεβαίωση με αποκάλυψη από τον Θεό, ότι αυτή η προφητεία έχει ήδη εκπληρωθεί, ότι ένας άγγελος από τον Θεό επισκέφθηκε τον άνθρωπο αυτές τις τελευταίες ημέρες και αποκατέστησε αυτό που ήταν από μακρού χαμένο, δηλαδή την ιεροσύνη,—τα κλειδιά τής

βασιλείας,—την πληρότητα του αιώνιου Ευαγγελίου.⁶ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 64.]

Όταν τηρούμε τη διαθήκη του βαπτίσματος και επιζητούμε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, είναι βέβαιον ότι οι υπεσχημένες ευλογίες θα ακολουθήσουν.

Αυτή τότε ήταν η τάξη του Ευαγγελίου κατά τις ημέρες των αποστόλων, πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, μετάνοια, βάπτισμα με κατάδυση για την άφεση αμαρτιών και χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Όταν αυτή η τάξη έγινε κατανοητή και υπάκουσαν καταλλήλως σε αυτήν, δύναμη, χαρίσματα, ευλογίες και ένδοξα προνόμια ακολούθησαν αμέσως. Και σε κάθε ηλικία και περίοδο, όταν υπάρχει υπακοή σε αυτά τα βήματα και τηρούνται στην πρόπουσα θέση και τάξη τους, οι ίδιες ευλογίες είναι βέβαιον ότι θα ακολουθήσουν. Όμως, όταν παραμελούνται, είτε συνολικώς είτε εν μέρει, θα υπάρχει είτε μία απόλυτη απουσία αυτών των ευλογιών είτε μία μεγάλη μείωση αυτών.

Ο Χριστός, στην παραγγελία του προς τους αποστόλους, μιλά για κάποια υπερφυσικά χαρίσματα που ελήφθησαν από αυτούς που υπάκουσαν σε αυτήν την τάξη πραγμάτων [βλέπε Κατά Μάρκον 16:15–18]. Ο Παύλος... δίδει μία πληρέστερη αφήγηση των ποικίλων χαρισμάτων που συνακολούθησαν την πληρότητα του Ευαγγελίου. Αναφέρει εννέα από αυτά και μας πληροφορεί ότι είναι τα αποτελέσματα των καρπών του Αγίου Πνεύματος [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 12:8–10]. Υπήρξε υπόσχεση σε όλους για το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή σε όσους καλέσει ο Κύριος [βλέπε Πράξεις 2:37–39]. Αυτή η δωρεά, ούσα αμετάβλητη στη φύση της και τις λειτουργίες της και ούσα αδιάρρηκτα συνδεδεμένη μέσω υπόσχεσης με αυτό το πρότυπο ή την τάξη πραγμάτων, είναι εύλογο, ακόλουθο και σύμφωνα με τις Γραφές να προσδοκούμε τα ίδια χαρίσματα και ευλογίες. Και αν ο Νώε, έχοντας κατασκευάσει την κιβωτό, μπορούσε να αξιώσει και να αποκτήσει την εγκόσμια σωτήρια του σύμφωνα με την υπόσχεση [βλέπε Μωυσή 7:42–43] ή ο Ιησούς του Ναυή, έχοντας περικυκλώσει την Ιεριχώ τις φορές που έχουν αναφερθεί, μπορούσε να πάει επάνω στα πεσμένα τείχη της και να αιχμαλωτίσει τους κατοίκους της [βλέπε Ιησούς του Ναυή 6:12–20] ή οι Ισραηλίτες, έχοντας προσφέρει τις θυσίες που τους

είχαν προσταχθεί, μπορούσαν τότε, σύμφωνα με την υπόσχεση, να τους συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους [βλέπε Λευιτικό 4:22–35] ή ο Νεεμάν, αφού συμμορφώθηκε με την προσταγή του Ελισσαιέ να πλυθεί επτά φορές στα ύδατα τού Ιορδάνη, μπορούσε να απαιτήσει και να αποκτήσει την ίασή του [βλέπε Β΄ Βασιλέων 5:1–14] ή εν κατακλείδι, ο τυφλός, αφού πλύθηκε στη μικρή λίμνη τού Σιλβάμ, αν μπορούσε τότε να αξιώσει και να πραγματοποιήσει την υπεσχημένη ανταμοιβή [βλέπε Κατά Ιωάννην 9:1–7], τότε λέω, με ορθότητα και συνέπεια, ότι όποτε ο άνθρωπος βάλει κατά μέρος την προκατάληψή του, τις αιρετικές ιδέες, τις ψευδείς παραδόσεις και συμμορφωθεί με ολόκληρη την τάξη τού Ευαγγελίου τού Ιησού Χριστού, τότε δεν υπάρχει τίποτε κάτω από τους σελέστιους κόσμους το οποίο θα λειτουργήσει εναντίον τής αξίωσης και λήψεως τής δωρεάς τού Αγίου Πνεύματος και όλων των ευλογιών που είναι συνδεδεμένες με το Ευαγγέλιο στην αποστολική εποχή.

Για να αποκτήσουμε θρησκεία που θα μας σώσει στην παρουσία τού Θεού, πρέπει να αποκτήσουμε το Άγιο Πνεύμα, και για να αποκτήσουμε το Άγιο Πνεύμα, πρέπει να πιστεύουμε στον Κύριο Ιησού, κατόπιν να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας, δηλαδή να τις εγκαταλείψουμε, μετά να προχωρήσουμε και να εμπυθισθούμε στο νερό προς άφεση αμαρτιών και κατόπιν να λάβουμε χειροθεσία.⁷

Όταν λάβαμε το Ευαγγέλιο αυτό, συνήψαμε διαθήκη ενώπιον τού Θεού ότι θα καθοδηγούμασταν, ότι θα κυβερνούμασταν και ότι θα ακολουθούσαμε τις υποδείξεις τού Αγίου Πνεύματος, ότι θα ακολουθούσαμε τις υποδείξεις τής αρχής που δίδει ζωή, που δίδει γνώση, που δίδει κατανόηση για τα τού Θεού, που μεταδίδει νουν Θεού· και ότι θα κοπιάζαμε για την επίτευξη των σκοπών τού Θεού στη σωτηρία των ανθρώπων, υιοθετώντας ως λόγιον τής ζωής το: «Τη βασιλεία τού Θεού ή τίποτε». Πόσο έχουμε τηρήσει αυτές τις διαθήκες... και ακολουθήσει τις υπαγορεύσεις τού Αγίου Πνεύματος, εμείς οι ίδιοι πρέπει να κρίνουμε. Όσο το έχουμε κάνει, τόσο λαμβάνουμε τις ευλογίες τού Παντοδύναμου και ο νους μας διαφωτίζεται, η κατανόησή μας διευρύνεται και έχουμε προχωρήσει στο μονοπάτι τής αγιότητας, στο μονοπάτι τής τελειότητας. ...Όσο έχουμε αποτύχει στην πίστη μας... τόσο έχουμε χάσει σε αυτό το εγχείρημα με το οποίο έχουμε απασχοληθεί, για να

αποκτήσουμε αιώνια ζωή, για να αποκτήσουμε σοφία και γνώση και θεία διάνοια αρκούντως να υπερνικήσει το πονηρό και τους πειρασμούς που μας περιβάλλουν. Και όσο έχουμε ακολουθήσει τις υποδείξεις τού θείου Πνεύματος, έχουμε βιώσει γαλήνη και αγαλλίαση στην ψυχή μας, έχουμε νικήσει τον εχθρό, έχουμε σωρευτεί για τον εαυτό μας θησαυρούς που δεν μπορούν να καταστρέψουν ο σκόρος και η σκουριά, τόσο έχουμε προωθηθεί στο μονοπάτι τού σελέστιου βασιλείου.⁸ [Βλέπε πρόταση 5 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Καθώς διαβάσετε τις αφηγήσεις στις σελίδες 53-54, συλλογισθείτε τη δική σας βάπτισμα και επικύρωση ή μια φορά όπου είδατε κάποιον άλλον να λαμβάνει αυτές τις διατάξεις. Ποιες διαθήκες συνήσατε, όταν λάβατε αυτές τις διατάξεις; Πώς έχουν επηρεάσει τη ζωή σας αυτές οι διαθήκες;
2. Γιατί δεν είναι αρκετές η πίστη και η μετάνοια χωρίς διατάξεις; Γιατί οι διατάξεις δεν είναι αρκετές χωρίς πίστη και μετάνοια; Καθώς συλλογίζεστε ή συζητάτε αυτές τις ερωτήσεις, ανασκοπήστε τις διδασκαλίες τού Προέδρου Σνόου σχετικά με τα εσωτερικά έργα και τις εξωτερικές διατάξεις (σελίδες 55-57).
3. Μελετήστε τις διδασκαλίες τού Προέδρου Σνόου στις σελίδες 57-60, προσέχοντας τις γραφές στις οποίες αναφέρθηκε. Με ποιους τρόπους βελτιώνουν αυτές οι γραφές την κατανόησή σας για την ανάγκη για κατάδυση; Γιατί νομίζετε ότι η χειροθεσία για τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος είναι «μεγαλύτερη ευλογία» από τη χειροθεσία για την ευλόγηση των ασθενών;
4. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 60. Ποιες «δωρεές και χάρες» έχετε στη ζωή σας, επειδή έχει αποκατασταθεί η ιερόσύνη;

5. Μελετήστε τις τελευταίες δύο παραγράφους τού κεφαλαίου. Τι σημαίνει για εσάς να καθοδηγηίστε και να κυβερνηίστε από «τις υποδείξεις τού Αγίου Πνεύματος»;
6. Πώς το Διδαχή και Διαθήκες 68:25–28 έχει σχέση με τις διδασκαλίες σε αυτό το κεφάλαιο; Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς, προκειμένου να βοηθήσουν τα παιδιά τους να καταλάβουν την πίστη, τη μετάνοια, τη βάπτισμα και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος;

Σχετιζόμενες γραφές: Νεφί Β΄ 31:12, 17–20, Μωσία 18:8–10, Άλμα 5:14, Δ&Δ 20:37, 36:2, 39:6, 130:20–21

Βοήθεια διδασκαλίας: «[Αποφεύγετε] τον πειρασμό να καλύπτετε πάρα πολλή ύλη. ...Διδάσκουμε τους ανθρώπους, όχι την ύλη αυτή καθ' εαυτήν και ...κάθε σκιαγράφηση μαθήματος που έχω δει, θα έχει αναπόφευκτα περισσότερη ύλη απ' ό,τι μπορούμε πιθανώς να καλύψουμε στον διαθέσιμο χρόνο» (Τζέφρυ Χόλαντ, “Teaching and Learning in the Church,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 91).

Σημειώσεις

1. “How He Became a ‘Mormon,’” *Juvenile Instructor*, 15 Ιανουαρίου 1887, 22.
2. “Organization of the Church in Italy,” *Millennial Star*, 15 Δεκεμβρίου 1850, 373.
3. *The Only Way to Be Saved* (φυλλάδιο, 1841), 2–3. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο έχει αφαιρεθεί. Η στίξη έχει τυποποιηθεί. Ο Λορέντζο Σνόου έγραψε αυτό το φυλλάδιο οκτώ χρόνια πριν από την κλήση του να υπηρετήσει ως Απόστολος. Αργότερα μεταφράστηκε σε άλλες γλώσσες, συμπεριλαμβανομένης της Ιταλικής, της Γαλλικής, της Ολλανδικής, της Γερμανικής, της Σουηδικής, της Βεγγαλικής, της Τουρκικής με αρμενικούς χαρακτήρες και της Τουρκικής με ελληνικούς χαρακτήρες. Ανατυπώθηκαν περιστασιακά μέχρι το υπόλοιπο της δεκαετίας τού 1800, κατά τη διάρκεια της διακονίας του ως Αποστόλου.
4. *The Only Way to Be Saved* 3–4, 6. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο έχει αφαιρεθεί.
5. *The Only Way to Be Saved*, 6–9.
6. *The Only Way to Be Saved* 10–12. Η πλάγια γραφή στο πρωτότυπο έχει αφαιρεθεί.
7. *The Only Way to Be Saved*, 9–10.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1880, 79–80.

«Οφείλουμε να μελετούμε τα του Θεού, να θέσουμε το θεμέλιό μας επάνω στον βράχο, έως ότου φθάσουμε στο νερό εκείνο που θα είναι για εμάς μία παντοτινή πηγή αιώνιας ζωής».

Διά βίου μεταστροφή: Συνεχίζοντας να προοδεύουμε στις αρχές τής αλήθειας

*«Η θρησκεία μας θα πρέπει να ενσωματωθεί
μέσα μας, μέρος τού είναι μας από το οποίο
δεν μπορούμε να απαλλαγούμε».*

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Ο Λορέντζο Σνόου βαπτίσθηκε και επικυρώθηκε τον Ιούνιο τού 1836. Ενθυμούμενος την αναπτυσσόμενη μαρτυρία του, είπε αργότερα: «Πίστεψα ότι εκείνοι [οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών] είχαν την αληθινή θρησκεία και προσεχώρησα στην Εκκλησία. Μέχρι τούδε η μεταστροφή μου ήταν απλώς ζήτημα λογικής»¹ Θυμόταν: «Ήμουν απολύτως ικανοποιημένος που είχα κάνει αυτό που ήταν για μένα σοφία να κάνω υπό τις συνθήκες».² Μολονότι ήταν ευχαριστημένος για ένα διάστημα με αυτήν την κατανόηση, συντόμως λαχταρούσε μία ειδική εκδήλωση τού Αγίου Πνεύματος. Είπε: «Δεν είχα καμία εκδήλωση, αλλά ανέμενα μία».³

«Αυτή η εκδήλωση δεν ακολούθησε αμέσως μετά τη βάπτισή μου, όπως ανέμενα», ενθυμείτο. «Όμως, μολονότι ήλθε αργότερα, όταν την έλαβα, η πραγματοποίησή της ήταν πιο τέλεια, απτή και θαυμαστή απ' ό,τι με είχαν οδηγήσει να προσδοκώ οι μεγαλύτερες ελπίδες μου. Μία ημέρα, ενώ ήμουν απησχολημένος με τη μελέτη μου, περίπου δύο ή τρεις εβδομάδες αφού είχα βαπτισθεί, άρχισα να συλλογίζομαι το γεγονός ότι δεν είχα αποκτήσει τη γνώση τής αλήθειας του έργου—ότι δεν είχα συνειδητοποιήσει την εκπλήρωση τής υπόσχεσης: 'Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά μου, θα γνωρίσει για τη διδασχή' [βλέπε Κατά Ιωάννην 7:17] και άρχισα να αισθάνομαι πολύ ανήσυχος.

»Άφησα στην άκρη τα βιβλία μου, έφυγα από το σπίτι και περιπλανήθηκα στους αγρούς υπό την καταπιεστική επιρροή ενός καταθλιπτικού, απαρηγόρητου συναισθήματος, ενώ ένα απερίγραπτο νέφος σκότους φαινόταν να με περιβάλλει. Είχα συνηθίσει, στο τέλος τής ημέρας, να αποσύρομαι για μυστική προσευχή σε ένα δάσος, σε μικρή απόσταση από το σπίτι μου, αλλά αυτήν τη φορά δεν ένιωθα καμία επιθυμία να το κάνω.

»Το πνεύμα τής προσευχής είχε αποχωρήσει και οι ουρανοί έμοιαζαν σαν να ήσαν τελείως κλειστοί για μένα. Εντέλει, συνειδητοποιώντας ότι η συνήθης ώρα για τη μυστική προσευχή είχε έλθει, κατέληξα ότι δεν θα εγκατέλειπα τη βραδινή μου προσευχή και, για την τήρηση των τύπων, γονάτισα καθώς συνήθιζα να κάνω στο συνηθισμένο μέρος προς προσευχή, αλλά δεν αισθανόμουν ως συνήθως.

»Δεν είχα προλάβει να ανοίξω τα χείλη μου στην προσπάθειά μου να προσευχηθώ, όταν άκουσα έναν ήχο, ακριβώς επάνω από την κεφαλή μου, σαν το θρόισμα μεταξένιων χιτώνων και αμέσως το Πνεύμα τού Θεού κατήλθε επάνω μου, περιβάλλοντάς με τελείως το άτομό μου, γεμίζοντάς με από την κορφή τής κεφαλή μου ως τα πέλματα των ποδιών μου και ω, τι αγαλλίαση και ευτυχία που ένιωσα! Καμία γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει τη στιγμιαία μετάβαση από ένα πυκνό νέφος διανοητικού και πνευματικού σκότους σε μία λαμπρότητα φωτός και γνώσεως, καθώς ήταν τότε που μεταδόθηκε στην κατανόησή μου. Τότε έλαβα τέλεια γνώση ότι ο Θεός ζει, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός τού Θεού και για την αποκατάσταση τής αγίας Ιεροσύνης και της πληρότητος τού Ευαγγελίου.

»Ήταν μία πλήρης βάπτιση—μία σωματική κατάδυση στην επουράνια αρχή ή στοιχείο, στο Άγιο Πνεύμα, και ακόμη περισσότερο αληθινή και σωματική στα αποτελέσματά της επάνω σε κάθε μέρος τού σώματός μου απ' ό,τι η κατάδυση με νερό· διαλύοντας για πάντα, όσο διαρκεί η λογική και η μνήμη, κάθε πιθανότητα αμφιβολίας ή φόβου σε σχέση με το γεγονός που μας έχει παραδοθεί ιστορικά, ότι το 'Βρέφος τής Βηθλεέμ' είναι αληθώς ο Υιός τού Θεού· επίσης το γεγονός ότι τώρα Εκείνος αποκαλύπτεται στα τέκνα των ανθρώπων και μεταδίδει γνώση, το ίδιο όπως και κατά τις αποστολικές εποχές. Ήμουν απολύτως ικανοποιημένος, όπως

Σύντομα αφού βαπτίσθηκε και επικιρώθηκε, ο Λορέντζο Σνούου έλαβε μία ήσυχη εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος που του άλλαξε τη ζωή.

θα έπρεπε να είμαι, διότι οι προσδοκίες μου ήταν κάτι περισσότερο από εκπληρωμένες, νομίζω ότι μπορώ με ασφάλεια να πω, σε έναν απεριόριστο βαθμό.

»Δεν μπορώ να πω πόσο έμεινα υπό την επήρεια αυτής τής μακάριος τέρψης και θείου διαφωτισμού, αλλά ήταν αρκετά λεπτά προτού το σελέστιο στοιχείο, το οποίο με γέμιζε και με περιέβαλλε, αρχίσει σταδιακώς να αποσύρεται. Αφού σηκώθηκα όρθιος από τη γονατιστή θέση μου, με την καρδιά μου να φουσκώνει από ευγνωμοσύνη στον Θεό πέραν της δυνάμεως εκφράσεως, ένιωσα—*ήξερα* ότι μου είχε απονείμει αυτό που μόνο ένα Παντοδύναμο Ον μπορεί να απονείμει—αυτό που είναι μεγαλύτερης αξίας από τα πλούτη και τις τιμές που μπορούν να απονείμουν [όλοι] οι κόσμοι». ⁴

Ο Λορέντζο Σνόου παρέμεινε πιστός στη μαρτυρία που έλαβε εκείνη την ημέρα και εργαζόταν επιμελώς, για να αναπτύσσεται στην πνευματική του γνώση και να βοηθά άλλους να κάνουν το ίδιο. «Από τότε και εφεξής», είπε «προσπαθώ να ζω με τέτοιο τρόπο, για να μη χάσω το Άγιο Πνεύμα Του, αλλά να καθοδηγούμαι από αυτό συνεχώς, προσπαθώντας να απαλλαγώ από την ιδιοτέλειά μου και οιαδήποτε αδικαιολόγητη φιλοδοξία και προσπαθώντας να εργάζομαι προς όφελός Του».⁵ Δήλωσε: «Όσο συνεχίζει η μνήμη και η λογική είναι υπό έλεγχο, ποτέ δεν μπορώ να επιτρέψω στη δυνατή μαρτυρία και γνώση που μου μεταδόθηκαν να παραμείνουν σιωπηλές»⁶ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 77.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

Η απόκτηση μαρτυρίας είναι μία καλή αφετηρία για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών.

Το θεμέλιο επί τού οποίου έχουμε θέσει την πίστη μας είναι μεγαλοπρεπές και ένδοξο. Το ξέρω αυτό αφ' εαυτού μου. Δεν ήμουν σε αυτήν την Εκκλησία μόνο λίγο καιρό, όταν επέτυχα να διασφαλίσω την πιο τέλεια γνώση ότι υπάρχει ένας Θεός, ότι υπάρχει ένας Υιός, ο Ιησούς Χριστός και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ αναγνωριζόταν από τον Θεό ως προφήτης Του. Ήταν μία γνώση που κανένας δεν μπορούσε να μεταδώσει. Ήλθε μέσω αποκαλύψεως από τον Παντοδύναμο. Αυτή είναι μία πάρα πολύ καλή αφετηρία για έναν Άγιο των Τελευταίων Ημερών και είναι κάτι που κάθε άτομο, το οποίο έχει οιαδήποτε φιλοδοξία να προαχθεί σε αυτό το μονοπάτι, θα χρειασθεί κάποια στιγμή. Κάθε άτομο θα περιέλθει σε συνθήκες τέτοιας φύσεως που θα χρειασθεί δύναμη και αυτή η δύναμη θα έλθει από τη γνώση τού γεγονότος ότι το μονοπάτι στο οποίο ταξιδεύει θα το οδηγήσει στην απόκτηση των ανώτερων και καλύτερων επιθυμιών του.⁷

Αδελφοί και αδελφές, υπάρχουν ορισμένα πράγματα που εσείς και εγώ οφείλουμε να σκεφθούμε. Ο καιρός έχει έλθει κατά τον οποίον είναι απαραίτητο κάθε άνδρας και κάθε γυναίκα να γνωρίζουν αφ' εαυτού τους σχετικά με το θεμέλιο επί τού οποίου στέκονται. Όλοι θα πρέπει να προσπαθούμε να φθάσουμε πιο κοντά στον Κύριο. Είναι απαραίτητο να προοδεύσουμε λίγο και

«Άνδρες και γυναίκες μπορούν να αυξήσουν την πνευματική γνώση τους. Μπορούν να αναπτυχθούν πνευματικώς καλύτερα καθώς μεγαλώνουν».

να αποκτήσουμε πλήρη γνώση αυτών των πραγμάτων τα οποία θα πρέπει να κατανοήσουμε πληρέστερα. Είναι το προνόμιο κάθε Αγίου των Τελευταίων Ημερών.⁸ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 77.]

Μπορούμε να αυξήσουμε την πίστη και την πνευματική γνώση μας.

Άνδρες και γυναίκες μπορούν να αυξήσουν την πνευματική γνώση τους. Μπορούν να αναπτυχθούν πνευματικώς καλύτερα καθώς μεγαλώνουν.⁹

Έχω την αίσθηση ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών προοδεύουν, ότι λαμβάνουν μόρφωση. Ανεβαίνουμε ψηλότερα και ψηλότερα. Προοδεύουμε σε μία ανωτέρα κατάσταση και κόσμο και σε ανώτερο επίπεδο και λαμβάνουμε τέτοια μόρφωση, ώστε η σοφία τού κόσμου με όλα τα επιτεύγματά του και τις ψευδείς

διδασχές και αρχές του, δεν θα έχουν επίδραση στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, επειδή υψώνονται πέραν των θεωριών και υποθέσεων των ανθρωπίνων επινοήσεων και ανέρχονται σε πράγματα αληθείας που υψώνουν τον νου, υπερυψώνουν την κατανόηση και εδραιώνονται ολοένα και πληρέστερα στις αληθινές αρχές τής ζωής και τής δόξας. Είμαστε πλήρεις στην καρδιά μας αυτών των αληθειών και δεν μπορούμε να πούμε την ημέρα ή την ώρα κατά την οποία έχει αυξηθεί η πίστη μας, αλλά αισθανόμαστε, όταν αναπολούμε την προηγούμενη εβδομάδα, μήνα ή έτος ότι έχουμε αυξηθεί σε πίστη και σε γνώση τής πίστης και τής δύναμης τού Θεού. Γνωρίζουμε ότι έχουμε πάει πιο κοντά στον Θεό μας και αισθανόμαστε ότι είμαστε σε συντροφιά με τον Θεό, τον Πατέρα μας.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 77.]

**Αν επιθυμούμε να αυξήσουμε την πίστη
και την πνευματική γνώση μας, πρέπει
να καταβάλλουμε προσπάθειες.**

Κάθε άνθρωπος πρέπει να μάθει να εξαρτάται από τη δική του γνώση. Δεν μπορεί να εξαρτάται από τον πλησίον του. Κάθε άνθρωπος πρέπει να είναι ανεξάρτητος. Πρέπει να εξαρτάται από τον Θεό του εντελώς μόνος του. Εξαρτάται από εκείνον να δει αν θα υπερνικήσει το πρόβλημα και τα εμπόδια που είναι τεθειμένα στο μονοπάτι τής ζωής, για να αποτρέψουν την πρόοδό του. Κάποιος μπορεί να πάρει πληροφορίες από τις λειτουργίες τού Αγίου Πνεύματος και προσεγγίζει τον Θεό και αυξάνει στην πίστη του κατ' αναλογία προς την επιμέλειά του.¹¹

Είναι αδύνατον να προοδεύσουμε στις αρχές τής αλήθειας, να αυξηθούμε σε επουράνια γνώση, [αν δεν] ασκήσουμε τις δικές μας συλλογιστικές ικανότητες και καταβάλλουμε προσπάθειες με τον σωστό τρόπο. Έχουμε μία περίπτωση καταγεγραμμένη στο Διδαχή και Διαθήκες για μία παρανόηση από μέρους τού Όλιβερ Κάουντερου, θίγοντας αυτήν την αρχή. Ο Κύριος τού υποσχέθηκε το χάρισμα τής μετάφρασης αρχαίων χρονικών. Σαν πολλούς από εμάς σήμερα, είχε εσφαλμένες αντιλήψεις αναφορικώς προς την άσκηση τού χαρίσματος. Νόμιζε ότι όλα όσα ήταν απαραίτητα να κάνει, καθόσον αυτό το χάρισμα του το είχε υποσχεθεί ο Θεός, ήταν για να επιτρέψουν στον νου του να αναμένει σε αδράνεια

χωρίς προσπάθεια, έως ότου λειτουργήσει αυθόρμητα. Όμως, όταν ετέθησαν εμπρός του εκείνα τα χρονικά, δεν μεταδόθηκε καμία γνώση, παρέμειναν ακόμη σφραγισμένα, όπως ήσαν, επειδή δεν ήλθε σε αυτόν καμία δύναμη να μεταφράσει.

Μολονότι το χάρισμα τής μετάφρασης είχε απονεμηθεί, δεν μπορούσε να ολοκληρώσει το έργο, απλώς επειδή απέτυχε να καταβάλει προσπάθειες ενώπιον τού Θεού με σκοπό να αναπτύξει το χάρισμα μέσα του. Και απογοητεύθηκε σε μεγάλο βαθμό και, ο Κύριος, με την καλοσύνη και την ευσπλαχνία του, τον πληροφορήσε για το λάθος του, χρησιμοποιώντας την ακόλουθη γλώσσα—

«Ίδές, δεν κατάλαβες. Νόμισες ότι θα σου το έδινα, ενώ δε νοιάστηκες παρά μόνο για να μου το ζητήσεις. Όμως, ιδές, σου λέω ότι πρέπει να το μελετάς μέσα στο μυαλό σου. Έπειτα πρέπει να με ρωτάς αν είναι σωστό, και αν είναι σωστό θα κάνω ώστε ο κόλπος σου να φλέγεται μέσα σου. Απ' αυτό θα αισθάνεσαι ότι είναι σωστό», κ.λπ. [Βλέπε Δ&Δ 9.]

Επομένως, αναφορικά με εμάς, να σεβόμαστε τα πράγματα που αναλαμβάνουμε. Αν αναμένουμε να βελτιωθούμε, να προαχθούμε αμέσως στο έργο ενώπιόν μας και τελικώς να έλθουν στην κατοχή μας αυτά τα χαρίσματα και οι δόξες, ερχόμενοι σε αυτήν την κατάσταση υπερύψωσης που προσδοκούμε, πρέπει να το σκεφθούμε και να το στοχασθούμε, πρέπει να καταβάλλουμε προσπάθειες και επίσης στο μέγιστο των ικανοτήτων μας.¹²

Οφείλουμε να... αποκτήσουμε μόνοι μας το Πνεύμα και να μην είμαστε ικανοποιημένοι από το να βαδίζουμε στο φως των άλλων. Πρέπει να το ενσωματώσουμε στο δικό μας πνεύμα...

Το ατομικό εγχείρημα να μάθει κάποιος να παίζει αυλό στην αρχή βρίσκει δυσκολία στο να παραγάγει τις νότες, και προκειμένου να παιχθεί μία μελωδία σωστά, απαιτούνται πολλή επιμέλεια και υπομονή. Πρέπει να συνεχίσει, να κάνει μια παύση, να επιστρέψει και να αρχίσει εκ νέου, αλλά ύστερα από ένα διάστημα έχει καταστεί ικανός, μέσω πολλών προσπαθειών, να γνωρίζει τέλεια αυτήν τη μελωδία. Όταν κληθεί να παίξει αυτήν τη μελωδία αργότερα, δεν χρειάζεται να θυμάται πού να βάλει τα δάκτυλα, αλλά την παίζει με φυσικότητα. Δεν ήταν φυσικό στην

αρχή. Έπρεπε να υπάρξει πολλή υπομονή και κόπος, προτού γίνει φυσικό να παίξει τη μελωδία.

Είναι εξίσου το ίδιο αναφορικά με θέματα που αφορούν στα του Θεού. Πρέπει να καταβάλλουμε προσπάθειες και να πηγαίνουμε από χάρη σε χάρη, να ενσωματώσουμε τόσο τον νόμο τής δράσης στον εαυτό μας, ώστε να είναι φυσικό να κάνουμε αυτά που απαιτούνται από εμάς.¹³ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 77.]

Καθώς μελετούμε τα του Θεού και παραμένουμε πιστοί, η θρησκεία μας γίνεται μέρος του είναι μας.

Υπάρχει ο κίνδυνος να ικανοποιηθούμε με την επιφανειακή πρόοδο, απλώς προοδεύοντας στην επιφάνεια. Κάνουμε λόγο περί τού να βαδίζουμε στο φως του Πνεύματος και να το αισθανόμαστε επάνω μας, αλλά τα κάνουμε αυτά; Οφείλουμε να μελετούμε τα του Θεού, να θέσουμε το θεμέλιό μας επάνω στον βράχο, έως ότου φθάσουμε στο νερό εκείνο που θα είναι για εμάς μία παντοτινή πηγή αιώνιας ζωής.¹⁴

Υπάρχουν άνθρωποι ανάμεσά μας επί των οποίων εκείτο κάποτε ισχυρώς το Πνεύμα του Παντοδύναμου, των οποίων κάποτε οι προθέσεις ήσαν τόσο καλές και αγνές όσο εκείνες των αγγέλων, και οι οποίοι συνήψαν διαθήκες με τον Θεό να Τον υπηρετούν και να τηρούν τις εντολές Του υπό πάσες συνθήκες. ...Όμως, πώς είναι τώρα με ορισμένους εξ αυτών των Πρεσβυτέρων; Δεν έχουν την ίδια μαρτυρία σήμερα. Η συμπάθειά τους είναι στα του κόσμου τούτου, τα οποία ο Κύριος τούς έδωσε τη δυνατότητα να αποκτήσουν, ώστε περιμένουν τώρα μέχρι να κληθούν και, σε πολλές περιπτώσεις όταν κληθούν, υπακούν περισσότερο από την επιθυμία να διατηρήσουν την κοινωνική υπόσταση και θέση τους παρά από αληθινή, εγκάρδια αγάπη για το έργο στο οποίο μπορεί να έχουν κληθεί.

Αυτή είναι η κατάσταση όλων των ανθρώπων, άσχετα πόσο καλά ξεκινούν, οι οποίοι επιτρέπουν στις σκέψεις και τις συμπάθειές τους να ακολουθούν τον κόσμο και τους τρόπους του και αποτελεί απλή και αδιαφιλονίκητη απόδειξη ότι όταν συμβαίνει αυτό με τους ανθρώπους, αγαπούν τον κόσμο περισσότερο απ' ό,τι αγαπούν τον Κύριο και το έργο Του επί τής γης. Έχοντας

λάβει το φως τού αιώνιου Ευαγγελίου και έχοντας γευθεί τα καλά τής βασιλείας και όντες από το σπέρμα τού Ισραήλ και κληρονόμοι σπουδαίων και ενδόξων υποσχέσεων, θα πρέπει να εργαζόμαστε με πιστότητα και επιμέλεια, προκειμένου να επιτύχουμε αυτό που έχει προορίσει ο Θεός να κάνει μέσω ημών. Θα πρέπει να είμαστε άνδρες και γυναίκες με πίστη και δύναμη καθώς και με καλά έργα και όταν βρεθούμε απρόσεκτοι ή αδιάφοροι στα ελάχιστα, θα πρέπει να είναι αρκετό για εμάς να το γνωρίσουμε, προκειμένου να διορθωθούμε και να επιστρέψουμε στο μονοπάτι τού καθήκοντος.¹⁵

Τίποτε δεν μπορεί να είναι πιο ανόητο από την ιδέα να απεκδύεται ένας άνθρωπος τη θρησκεία του όπως έναν μανδύα ή ένα ένδυμα. Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο, να απεκδύεται κάποιος την ίδια του τη θρησκεία εκτός και αν απεκδύεται τον ίδιο του τον εαυτό. Η θρησκεία μας θα πρέπει να ενσωματωθεί μέσα μας, μέρος τού είναι μας από το οποίο δεν μπορούμε να απαλλαγούμε. Αν μπορεί να υπάρχει κάτι τέτοιο, δηλαδή να απεκδύεται κάποιος την ίδια του τη θρησκεία, τη στιγμή που το κάνει αντιλαμβάνεται ότι δεν γνωρίζει τίποτε σχετικά, παραδίδεται στις δυνάμεις τού σκότους, δεν γνωρίζει την κατάσταση, δεν έχει καμιά δουλειά εκεί. Η ιδέα να υβρίζουν, να ψεύδονται και να μεθούν οι Πρεσβύτεροι στον Ισραήλ είναι κατά πολύ κατώτερα αυτών. Οφείλουν να είναι υπεράνω αυτών των πραγμάτων. Ας εγκαταλείψουμε καθετί πονηρό και ας ζούμε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Θεού [βλέπε Δ&Δ 98:11]. Ας αδράξουμε κάθε καθήκον ανατεθειμένο σε εμάς με φιλοδοξία και ενέργεια, ώστε να μπορέσουμε να έχουμε το πνεύμα τού Θεού μας, το φως τής αληθείας και τις αποκαλύψεις τού Ιησού Χριστού μέσα μας συνεχώς.¹⁶

Παραμείνετε στο πλοίο τής Σιών. Αν έλθουν λέμβοι στα πλάγια, δείχνοντας όμορφα χρώματα και κάνοντας υπέροχες υποσχέσεις, μην αποβιασθείτε από το πλοίο, για να πάτε στην ακτή με κάποια άλλη λέμβο, αλλά μείνετε στο πλοίο. Αν σας μεταχειρισθούν άσχημα κάποιοι από αυτούς που είναι στο πλοίο, οι οποίοι δεν έχουν το σωστό πνεύμα, θυμηθείτε ότι το ίδιο το πλοίο είναι εντάξει. Δεν θα πρέπει να επιτρέψουμε στον νου μας να γίνει χολωμένος εξαιτίας κάποιου πράγματος που ενδεχομένως να μας

κάνουν οι άνθρωποι επάνω στο πλοίο. Το πλοίο είναι εντάξει και οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση είναι εντάξει και θα είμαστε σωστοί, αν παραμείνουμε στο πλοίο. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι θα σας μεταφέρει κατευθείαν στη γη τής δόξας.¹⁷

Θα [παρουσιάσω ένα] παράδειγμα αναφορικά με το να επιφέρουμε και να αποκτήσουμε αυτό το πνεύμα μέσα μας και να δεσμευθούμε να μην οδηγηθούμε από τον άνεμο εκτός πορείας εν καιρώ καταιγίδας. Βάλτε ένα αγγούρι σε ένα βαρέλι με ξίδι και θα υπάρξει μόνο λίγη επίδραση επάνω του την πρώτη ώρα και κατά τις πρώτες 12 ώρες. Εξετάστε το και θα βρείτε ότι η επίδραση υπάρχει απλώς επάνω στη φλούδα του, επειδή απαιτείται περισσότερη ώρα για να γίνει τουρσί. Η βάπτιση ενός ατόμου σε αυτήν την εκκλησία έχει επίδραση επάνω του, αλλά όχι την επίδραση να τον κάνει τουρσί αμέσως. Δεν αποδεικνύει τον νόμο τού σωστού και τού καθήκοντος σε αυτόν κατά τις πρώτες 12 ή 24 ώρες. Πρέπει να παραμείνει στην εκκλησία, όπως το αγγούρι στο ξίδι, έως ότου διαποτισθεί από το σωστό πνεύμα, έως ότου γίνει τουρσί στον 'μορμονισμό', στον νόμο τού Θεού. Πρέπει να ενσωματωθούν αυτά τα πράγματα μέσα μας.

...Αδελφοί και αδελφές, ...αφήνω το θέμα στην αυστηρή σας προσοχή, εξέταση και στοχασμό, προσευχόμενος ώστε ο Κύριος ο Θεός των πατέρων μας να εκχύσει το Πνεύμα Του επάνω στον λαό Του. Είστε εκείνοι τους οποίους έχει επιλέξει ο Κύριος να Τον δοξάσουν στην παρουσία Του και είτε ο Κύριος να σας ευλογεί και να σας γεμίσει με το Πνεύμα Του και είτε τα μάτια σας να είναι καθαρά, ώστε να διακρίνουν όσα αφορούν στη σωτηρία σας. Και αν υπάρχει οιοσδήποτε άνδρας ή γυναίκα που δεν έχει αφυπνισθεί αρκετά, είτε να έλθει συντόμως ο καιρός, ώστε να είναι επάνω τους το Πνεύμα και η δύναμη τού Αγίου Πνεύματος, ώστε να διδάξει σε αυτούς παρελθόντα, παρόντα και μέλλοντα και με τη βοήθεια τού Κυρίου να εδραιώσει χρηστότητα και την αρχή τής αληθείας σε αυτούς, ώστε να μπορέσουν να προετοιμασθούν για τις καταιγίδες που έρχονται.¹⁸ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 77.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε την εμπειρία τού Λορέντζο Σνόου καταγεγραμμένη στις σελίδες 67, 68-70. Πώς έγινε η μαρτυρία σας αληθινή για εσάς; Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να μιλήσετε για την εμπειρία σας με ένα μέλος τής οικογένειάς ή με έναν φίλο, όπως κάποιον που υπηρετείτε ως οικογενειακός διδάσκαλος ή επισκέπτρια διδασκάλισσα.
2. Ο Πρόεδρος Σνόου είπε ότι η απόκτηση μαρτυρίας είναι «μία πολύ καλή αφετηρία για έναν Άγιο των Τελευταίων Ημερών» (σελίδα 70). Γιατί αποτελεί η μαρτυρία απλώς μία αφετηρία—όχι τον τελικό προορισμό;
3. Στο τμήμα που αρχίζει στο τέλος τής σελίδας 70, ο Πρόεδρος Σνόου αντιδιαστέλλει τη μόρφωση τού κόσμου με την «ανωτέρα» μόρφωση που προσφέρει ο Κύριος. Πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε αυτήν την «ανωτέρα μόρφωση»; Τι ευλογίες έχετε λάβει καθώς το έχετε κάνει;
4. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 72. Πότε χρειάστηκε να «εξαρτηθείτε» από τη δική [σας] γνώση; Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς και οι διδάσκαλοι, για να βοηθήσουν τα παιδιά και τους νέους να εξαρτώνται από τη δική τους γνώση;
5. Ανασκοπήστε τη συμβουλή τού Προέδρου Σνόου στο τελευταίο τμήμα τού κεφαλαίου (σελίδες 74-76). Τι νομίζετε ότι σημαίνει «μελετούμε τα τού Θεού»; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να «ενσωματωθεί μέσα μας» η θρησκεία μας;

Σχετιζόμενες γραφές: Νεφί Β΄ 31:20, Μωσία 5:1-4, 15, Άλμα 12:9-10, Νεφί Γ΄ 9:20, Μορόνι 10:5, Δ&Δ 50:24

Βοήθεια διδασκαλίας: «Αρκετή από την διδασκαλία που γίνεται στην Εκκλησία, γίνεται τόσο αυστηρά, ώστε είναι σαν κήρυγμα. Δεν ανταποκρινόμαστε και τόσο καλά σε κηρύγματα μέσα σε αίθουσες διδασκαλίας. Ανταποκρινόμαστε στη συγκέντρωση

μεταλήψεως και σε συνελεύσεις, αλλά η διδασκαλία μπορεί να είναι αμφίδρομη, ούτως ώστε να μπορείτε να κάνετε ερωτήσεις. Μπορείτε εύκολα να προτείνετε ερωτήσεις στην τάξη» (Μπρίντ Πάκερ, “Principles of Teaching and Learning,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 87).

Σημειώσεις

1. Στο Φρανκ Κάρπεντερ, “A Chat with President Snow”, παρετέθη στο *Deseret Semi-Weekly News*, 5 Ιανουαρίου 1900, 12.
2. “The Grand Destiny of Man,” *Deseret Evening News*, 20 Ιουλίου 1901, 22.
3. Στο “A Chat with President Snow,” 12.
4. *Juvenile Instructor*, 15 Ιανουαρίου 1887, 22–23.
5. “The Object of This Probation,” *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Μαΐου 1894, 7.
6. *Millennial Star*, 18 Απριλίου 1887, 242.
7. “Glory Awaiting the Saints,” *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Οκτωβρίου 1894, 1.
8. *Millennial Star*, 18 Απριλίου 1887, 244.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 Μαρτίου 1868, 2.
10. *Salt Lake Daily Herald*, 11 Οκτωβρίου 1887, 2.
11. *Deseret News*: 11 Απριλίου 1888, 200. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1888.
12. *Deseret News*, 13 Ιουνίου 1877, 290.
13. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
14. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
15. *Deseret Semi-Weekly News*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 Μαρτίου 1868, 2.
17. *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Μαρτίου 1897, 1.
18. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.

Ενδυναμωμένοι από τη δύναμη τού Αγίου Πνεύματος

«Αποφασίστε να ζείτε ταπεινά και κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να έχετε πάντοτε το Πνεύμα τού Κυρίου ως φίλο σας».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Στην πρώτη του ομιλία γενικής συνελεύσεως ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας, ο Λορέντζο Σνόου δίδαξε: «Εξαρτώμεθα από το Πνεύμα τού Κυρίου να μας βοηθά και να μας φανερώνει περιστασιακώς τι είναι απαραίτητο να επιτύχουμε υπό τις ασυνήθεις συνθήκες που ενδεχομένως να μας περιβάλλουν». ¹ Ο Πρόεδρος Σνόου μπορεί να μην ήταν ζωντανός να κάνει εκείνη τη δήλωση, αν δύο εκ των φίλων του δεν είχαν εξαρτηθεί από το Πνεύμα τού Κυρίου υπό ασυνήθεις συνθήκες 34 χρόνια νωρίτερα.

Το 1864, οι Πρεσβύτεροι Λορέντζο Σνόου και Έζρα Τ. Μπένσον τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων πήγαν σε ιεραποστολή στις νήσους τής Χαβάης. Συνοδεύονταν από τρεις άλλους ιεραποστόλους: τους Πρεσβυτέρους Τζόζεφ Φ. Σμιθ, Ουίλιαμ Κλαφ και Άλμα Σμιθ. Όταν το πλοίο τους αγκυροβόλησε στην ακτή τής νήσου Μάουι, όλοι εκτός τού Τζόζεφ Φ. Σμιθ επιβιβάσθηκαν σε μία μικρότερη λέμβο, για να πάνε στην ακτή. Καθώς προσέγγιζαν τη νήσο, χτύπησαν ψηλά κύματα, κάνοντας τον πηδαλιούχο να χάσει τον έλεγχο τής λέμβου. Η λέμβος ανετράπη και όλοι οι επιβάτες ρίχτηκαν στο νερό. Συντόμως όλοι βγήκαν στην επιφάνεια εκτός από τον Πρεσβύτερο Σνόου. Μία ομάδα νησιωτών έσπευσε να βοηθήσει, παίρνοντας τον Ουίλιαμ Κλαφ και τον Άλμα Σμιθ σε μία σωσίβιο λέμβο, προκειμένου να αναζητήσουν τον φίλο τους. Ο Πρεσβύτερος Κλαφ αφηγήθηκε:

Αρχικό ιεραποστολικό έργο στις νήσους τής Χαβάης

«Το πρώτο πράγμα που είδα από τον αδελφό Σνόου ήταν τα μαλλιά του να επιπλέουν στο νερό γύρω από μία άκρη τής ανατραπέισης λέμβου. Μόλις τον βάλουμε στη λέμβο μας, είπαμε στους λεμβούχους να κωπηλατήσουν για την ακτή με πάσα δυνατή ταχύτητα. Το σώμα του ήταν άκαμπο και φαινόταν ότι ήταν νεκρός.

»Ο αδελφός Α. Σμιθ και εγώ καθόμασταν δίπλα-δίπλα. Ξαπλώσαμε τον αδελφό Σνόου στις ποδιές μας και, πηγαίνοντας προς την ακτή, τού χορηγήσαμε ευλογία ήσυχα και ζητήσαμε από τον Κύριο να τού χαρίσει τη ζωή, ώστε να μπορούσε να επιστρέψει στην οικογένεια και το σπίτι του.

»Φθάνοντας στην ακτή, τον μεταφέραμε λίγο δρόμο σε κάποια μεγάλα βαρέλια που βρίσκονταν επάνω στην αμμώδη παραλία. Τον βάλουμε με το πρόσωπο προς τα κάτω επάνω σε ένα από αυτά και τον κυλούσαμε μπρος-πίσω μέχρι να επιτύχουμε να βγάλει το νερό που είχε καταπιεί...

»Αφού εξακολουθήσαμε κάμποση ώρα για να τον σώσουμε, χωρίς οιοσδήποτε ενδείξεις ότι επέστρεφε στη ζωή, οι τυχόντες παριστάμενοι είπαν ότι δεν μπορούσε πια να γίνει τίποτε για εκείνον. Όμως, δεν νιώθαμε να τον εγκαταλείψουμε και ακόμη προσευχηθήκαμε και εξακολουθήσαμε, με τη διαβεβαίωση ότι ο Κύριος θα εισάκουε τις προσευχές μας και θα απαντούσε σε αυτές.

»Εντέλει, νιώσαμε την παρότρυνση να βάλουμε το στόμα μας επάνω στο δικό του και να κάνουμε μία προσπάθεια να φουσκώσουμε τους πνεύμονές του, φυσώντας και τραβώντας αέρα εναλλάξ, μιμούμενοι όσο ήταν δυνατόν τη φυσική διαδικασία της αναπνοής. Αυτό εξακολουθήσαμε να το κάνουμε μέχρι που επιτύχαμε να φουσκώσουμε τους πνεύμονές του. Ύστερα από λίγο, αντιληφθήκαμε ελαφρές ενδείξεις επιστροφής στη ζωή. Ένα ανεπαίσθητο τρεμόπαιγμα των ματιών, μέχρις ότου άνοιξαν σαν του νεκρού και ένας μικρός θόρυβος στο λαιμό, ήταν τα πρώτα συμπτώματα τής επιστροφής στη ζωή. Τα σημάδια αυτά άρχισαν να γίνονται όλο και πιο ευδιάκριτα, μέχρι που ανέκτησε πλήρως τις αισθήσεις του».

Αναπολώντας αυτήν την εμπειρία, ο Πρεσβύτερος Ουίλιαμ Κλαφ ήξερε γιατί ο ίδιος και ο Πρεσβύτερος Άλμα Σμιθ ήταν εις

Όταν ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνόου υπηρέτησε μία ιεραποστολή στις νήσους της Χαβάης, η ζωή του σώθηκε μέσω της εμπνευσμένης χορήγησης ευλογίας από τους συναδέλφους του.

θέσιν να σώσουν τη ζωή του Πρεσβυτέρου Σνόου. «Δεν κάναμε μόνο αυτό που κατά συνήθεια γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις», είπε, «αλλά επίσης αυτό που φαίνεται ότι μας ψιθύρισε το Πνεύμα».² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 90.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

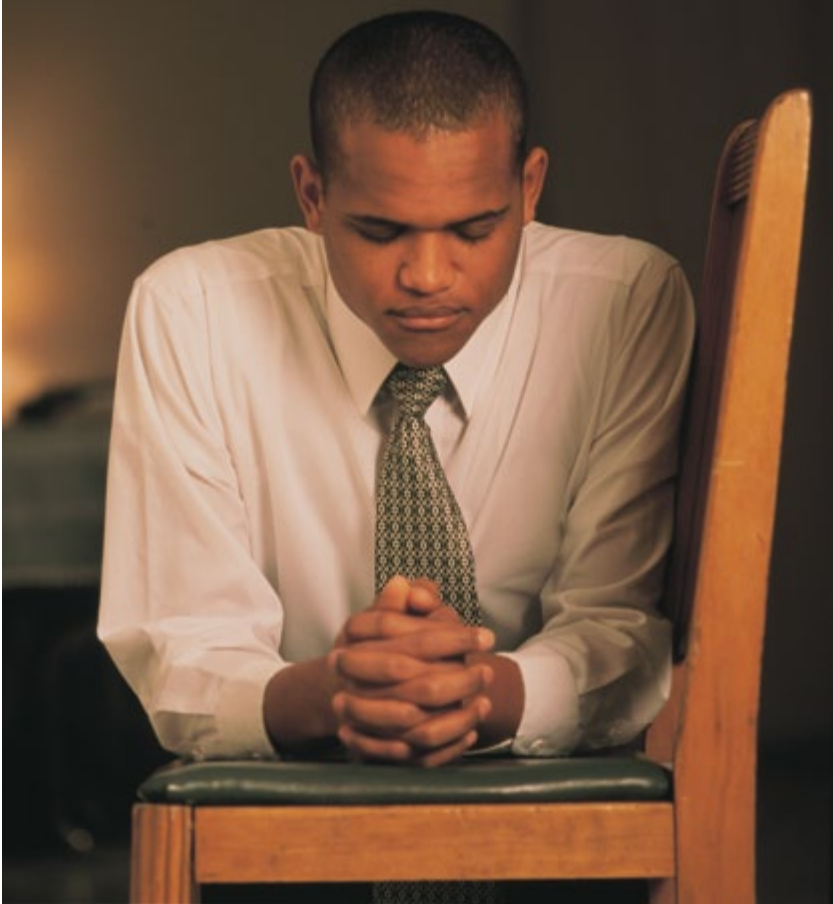
Μέσω τής δωρεάς τού Αγίου Πνεύματος, οδηγούμεθα σε όλη την αλήθεια και ενδυναμώνομαστε στην πίστη μας.

Υπάρχει μία συγκεκριμένη ευλογία που έχει σχέση μόνο με την υπακοή στο Ευαγγέλιο, δηλαδή η δωρεά τού Αγίου Πνεύματος.

...Ο Σωτήρας, ο οποίος αδιαμφισβήτητα ήξερε καλύτερα για τη φύση και τον χαρακτήρα αυτής τής δωρεάς, είπε ότι θα πρέπει να οδηγήσει όσους την έλαβαν σε όλη την αλήθεια και να τους δείξει πράγματα που θα έλθουν [βλέπε Κατά Ιωάννην 16:13]. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη από το πνεύμα που εκπορεύεται από τον Θεό, γεμίζοντας την απεραντοσύνη τού χώρου και διαφωτίζοντας κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο [βλέπε Δ&Δ 84:46]. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος θα πρέπει να οδηγεί σε όλη την αλήθεια και να τους δείχνει πράγματα που θα έλθουν.

Επιπροσθέτως, μιλώντας για τα αποτελέσματά της, ο Απόστολος [Παύλος] λέει: «Σε κάθε έναν, δίνεται το Πνεύμα προς το συμφέρον. Σε άλλον δε πίστη». [Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 12:7, 9.] Όχι μια κοινή, συνήθη πίστη, την οποία παριστάνουν ότι έχουν ορισμένοι σήμερα, αλλά μια πίστη που καθιστά τους κατόχους της να πριονίζονται, να ρίχνονται στον λάκκο των λεόντων, σε καμίλους και να υφίστανται βασανισμούς κάθε περιγραφής. Αυτό ήταν το είδος πίστεως που απένειμε το Άγιο Πνεύμα επάνω σε αυτούς που την είχαν, καθιστώντας τον κάτοχό της ικανό να στέκεται στη μέση κάθε δυσκολίας, να αψηφά κάθε αντίθεση και να δώσει τη ζωή του, αν είναι απαραίτητο, για τον σκοπό τον οποίον είχε ενστερνισθεί. Υπήρχε μία παντοδύναμη, εμπνευσμένη δύναμη σε αυτήν την πίστη, δοθείσα από τον Κύριο μέσω τού Αγίου Πνεύματος, που καμία άλλη αρχή δεν μπορούσε να μεταδώσει. Σε άλλον δε [εδόθη] λόγος γνώσης, σε άλλον δε πίστη [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 12:8], όχι αυτή που αποκτάται απλώς με το διάβασμα βιβλίων, αλλά γνώση από τον Παντοδύναμο. Μία αρχή που ενέπνεε η ίδια ήταν επ' αυτών, η οποία ήταν απτή, δίδοντάς τους γνώση τού σκοπού τον οποίον είχαν ενστερνισθεί. Ήξεραν με αποκάλυψη από τον Θεό ότι ο σκοπός στον οποίον είχαν υπακούσει ήταν αληθινός. Τους απεκαλύφθη κατά τρόπον που δεν μπορούσαν να αμφισβητήσουν και ήξεραν αφ' εαυτού τους. Είχαν εδραιωθεί... επί τού βράχου τής αποκαλύψεως.³

Ο Πέτρος, κηρύττοντας στους ανθρώπους, είπε: «Μετανοήστε, και κάθε ένας από σας ως βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών· και θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος· επειδή, η υπόσχεση είναι προς εσάς και προς τα

*«Είναι δικαίωμά μας να έχουμε τις εκδηλώσεις του
Πνεύματος κάθε ημέρα στη ζωή μας».*

παιδιά σας, και προς όλους εκείνους που είναι μακριά, όσους θα προσκαλέσει ο Κύριος ο Θεός μας». [Πράξεις 2:38–39.] Αυτή η δωρεά του Αγίου Πνεύματος είναι μία διαφορετική αρχή από οτιδήποτε βλέπουμε να φανερώνεται στον κόσμο των αιρέσεων. Είναι μία αρχή διάνοιας και αποκαλύψεως. Είναι μία αρχή που αποκαλύπτει παρελθόντα, παρόντα και μέλλοντα και αυτά τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος έπρεπε να λαμβάνονται μέσω υπακοής στις προϋποθέσεις του Ευαγγελίου όπως διακηρύχθηκε εκείνες τις ημέρες και όπως προκηρύχθηκε από τους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων

Ημερών αυτές τις ημέρες. Ήταν επί τούτου τού βράχου που θα πρέπει να θεμελιωθεί η πίστη τους· από αυτήν την πηγή θα πρέπει να λάβουν γνώση τής διδασχής που είχαν ενστερνισθεί και μας έχει πει ο Σωτήρας ότι: «οι πύλες τής κόλασης δε θα υπερσχύσουν εναντίον τους». [Βλέπε Νεφί Γ΄ 11:39.]

...Το θεμέλιο επί τού οποίου είναι οικοδομημένη η Εκκλησία τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι ο βράχος τής αποκάλυψης—επί τού βράχου που ο Ιησούς είπε ότι θα οικοδομούσε την εκκλησία Του και οι πύλες τής κόλασης δεν θα υπερίσχυαν εναντίον της [βλέπε Κατά Ματθαίον 16:17–18]. Δεν έχουμε λάβει αυτήν τη γνώση μέσω σάρκας και αίματος, δεν έχουμε λάβει αυτήν τη μαρτυρία από τον άνθρωπο, δεν την έχουμε λάβει μέσω τού διαβάσματος τής Βίβλου... ή τού Βιβλίου τού Μόρμον, αλλά την έχουμε λάβει μέσω τής επιρροής τού Αγίου Πνεύματος, που διδάσκει τα τού Θεού, παρελθόντα, παρόντα και μέλλοντα, και που διδάσκει τα τού Θεού, καθιστώντας τα ευκρινώς έκδηλα σε εμάς. Δεν μπορείτε να μας αφαιρέσετε αυτήν τη γνώση με φυλάκιση ή οιοδήποτε είδους καταδίωξη. Θα την υπερασπισθούμε μέχρι θανάτου.⁴ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 90.]

Κάθε Άγιος των Τελευταίων Ημερών μπορεί να έχει το Άγιο Πνεύμα ως φίλο για να τού δίδει συμβουλές.

Υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίον τα άτομα μπορούν να έχουν καθαρή τη συνείδησή τους ενώπιον Θεού και ανθρώπων και αυτός είναι να διατηρούν μέσα τους το Πνεύμα τού Θεού, που είναι το πνεύμα τής αποκάλυψης σε κάθε άνδρα και γυναίκα. Θα τους αποκαλύψει, ακόμη και στα απλούστατα ζητήματα, τι να κάνουν, κάνοντάς τους υποδείξεις. Θα πρέπει να προσπαθήσουμε να μάθουμε τη φύση αυτού τού Πνεύματος, ώστε να μπορέσουμε να καταλάβουμε τις υποδείξεις του και κατόπιν θα είμαστε πάντοτε εις θέσιν να κάνουμε το σωστό. Αυτό είναι το μέγα προνόμιο κάθε Αγίου των Τελευταίων Ημερών. Γνωρίζουμε ότι είναι δικαίωμά μας να έχουμε τις εκδηλώσεις τού Πνεύματος κάθε ημέρα στη ζωή μας.

Άτομα έρχονται σε εμένα πολύ ανυπόμονα να λάβουν συμβουλή για το ένα θέμα ή το άλλο. Δεν χρειάζεται να έρχονται σε εμένα πάντοτε (υπό ορισμένες συνθήκες, φυσικά, θα ήταν άκρως πρόπον), επειδή το Πνεύμα είναι μέσα τους, για να επιφέρει καλό

και να επιτύχει τους σκοπούς τού Θεού. ...Δεν είναι πάντοτε απαραίτητο να έρχονται στον Πρόεδρο τής Εκκλησίας ή στους Δώδεκα ή στους Πρεσβυτέρους τού Ισραήλ, για να λάβουν συμβουλές. Οι ίδιοι μπορούν να αποκτήσουν αυτά που χρειάζονται. Υπάρχει ένας φίλος που γνωρίζει ακριβώς τι να τους πει. Από τη στιγμή που λαμβάνουμε το Ευαγγέλιο, εισερχόμαστε στα ύδατα τού βαπτίσματος και θέτουν χέρια επάνω μας μετέπειτα για τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος, έχουμε έναν φίλο, αν δεν τον αποδιώξουμε, κάνοντας λάθος. Αυτός ο φίλος είναι το Άγιο Πνεύμα, το οποίο είναι κοινωνός των τού Θεού και μας τα δείχνει. Αυτό αποτελεί μεγαλοπρεπές μέσον το οποίο μας έχει παράσχει ο Κύριος, ώστε να γνωρίζουμε το φως και να μην έρπουμε συνεχώς στο σκότος.⁵ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 91.]

Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να μας φέρει ευτυχία και ψυχική ηρεμία.

Ο Κύριος έχει δημιουργήσει ορισμένες φυσικές επιθυμίες και συναισθήματα στην ψυχή μας και έτσι είναι με όλη την ανθρωπότητα, με όλη την ανθρώπινη οικογένεια. Είναι εμφυτευμένες και συνυφασμένες στο είναι τους ορισμένες επιθυμίες και ικανότητες για απόλαυση, επιθυμίες για ορισμένα πράγματα που είναι φύσει υπολογισμένα να προάγουν τη γαλήνη και την ευημερία μας, που ανταποκρίνονται στα συναισθήματά τους και προάγουν την ευτυχία τους, αλλά πώς να αποκτήσει την ικανοποίηση αυτών των ικανοτήτων και επιθυμιών δεν γνωρίζει ο κόσμος ούτε καταλαβαίνει, όμως ο Κύριος έχει θεωρήσει κατάλληλο να μας βάλει στον διάυλο και στην οδό τής κατανόησης αυτών των πραγμάτων, με το να είμαστε πιστοί, να βαδίζουμε στο φως τού Αγίου Πνεύματος και να λάβουμε την αλήθεια.⁶

Είναι προνόμιο των Αγίων των Τελευταίων Ημερών να ζουν το Ευαγγέλιο με τέτοιον τρόπο, ώστε να αισθάνονται την έγκριση τού Θεού. Ασφαλώς, ενίοτε κάνουμε πράγματα για τα οποία ντρεπόμαστε, όταν τα αναλογισθούμε, αλλά μετανοούμε γι' αυτά στην καρδιά μας και αποφασίζουμε να μην τα κάνουμε πλέον. Αυτό είναι μόνο που μας ζητεί ο Κύριος. Και άνδρες και γυναίκες που ζουν κατ' αυτόν τον τρόπο, ζουν χωρίς καταδίκη. Έχουν χρηστότητα και αγαλλίαση στο Άγιο Πνεύμα.⁷

Αν κρατήσουμε το φως τού Πνεύματος μέσα μας, μπορούμε να βαδίζουμε κατ' αυτόν τον τρόπο στο Ευαγγέλιο, ώστε να απολαμβάνουμε σε μεγάλο βαθμό γαλήνη και ευτυχία σε αυτόν τον κόσμο και ενώ ταξιδεύουμε προς τα εμπρός, μοχθώντας για τη γαλήνη και την ευτυχία που ευρίσκεται στο μονοπάτι μας, σε απόσταση, θα έχουμε ψυχική ηρεμία που κανείς δεν μπορεί να απολαύσει παρά μόνον όσοι είναι πλήρεις τού Αγίου Πνεύματος.⁸ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 90.]

Χρειαζόμαστε τη βοήθεια τού Αγίου Πνεύματος καθώς υπομένουμε δοκιμασίες, εκπληρώνουμε το καθήκον μας και προετοιμαζόμαστε για τη σελέστια δόξα.

Υπάρχουν πολλά σημαντικά πράγματα που απαιτούνται από εμάς, και πολλά πράγματα που μπορούμε να κάνουμε, όταν μας βοηθά το Πνεύμα τού Κυρίου, τα οποία ενίοτε ενδεχομένως να φαίνεται σχεδόν αδύνατον να τα πραγματοποιήσουμε.⁹

Επιθυμώ να υπενθυμίσω στους αδελφούς και τις αδελφές μου... ότι εξαρτώμεθα από το Πνεύμα τού Θεού για την πληροφόρηση και τη διάνοιά μας, το οποίο μπορεί να είναι μέσα μας, αν καλλιεργηθεί ορθώς, ένα πνεύμα εμπνεύσεως, αποκαλύψεως, για να φανερώνει ευκρινώς στην κατανόησή μας νουν και θέλημα Θεού, διδάσκοντας τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις μας και αυτό που απαιτείται από εμάς. ...Χρειαζόμαστε βοήθεια. Είμαστε ανεπίφοροι προς αυτό που θα μας οδηγήσει σε προβλήματα και σκότος, και αυτά τα πράγματα που δεν θα φροντίζουν για το καλό μας, αλλά με τη βοήθεια εκείνου τού παράκλητου που έχει υποσχεθεί ο Κύριος στους Αγίους, αν είμαστε προσεκτικοί και ακούσουμε τους ψιθύρους του και καταλάβουμε τη φύση της γλώσσας του, μπορούμε να αποφύγουμε πολλά προβλήματα και σοβαρές δυσκολίες.¹⁰

Εξαρτώμεθα εντελώς από το πνεύμα τής εμπνεύσεως και αν υπήρξε ποτέ καιρός, από τότε που ο Αδάμ ήταν στον Κήπο τής Εδέμ, κατά τον οποίον υπήρξε περισσότερη ανάγκη για το Πνεύμα τού Θεού από τον παρόντα καιρό, δεν το γνωρίζω. Τα σημεία των καιρών και η ταχεία προσέγγιση των γεγονότων που θα δοκιμάσουν την καρδιά των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και την ακεραιότητά τους, απαιτούν να επιζητήσουμε *τώρα* ενθέρμως

το Πνεύμα τού Θεού και Θεία βοήθεια, διότι θα χρειασθεί ασφαλώς στα γεγονότα που πλησιάζουν τώρα ταχέως. Γνωρίζουμε ότι την έχουμε χρειασθεί κατά το παρελθόν. Μπορούμε εύκολα να δούμε ότι αν δεν είχαμε το Πνεύμα τού Θεού να μας καθοδηγεί μέσα από πολλά γεγονότα από τα οποία έχουμε περάσει, δεν θα είχαμε τη χαρά τής τωρινής προσδοκίας μας για υπερύψωση και δόξα και οι συνθήκες μας θα ήταν πολύ λιγότερο ευνοϊκές. Και αν χρειασθήκαμε το Άγιο Πνεύμα κατά το παρελθόν, μπορούμε πράγματι να καταλάβουμε ότι θα το χρειαστούμε στο μέλλον.¹¹

Οφείλουμε να καταλάβουμε—και υποθέτω ότι καταλαβαίνουμε γενικώς—ότι το έργο για το οποίο έχουμε έλθει σε αυτήν τη ζωή να επιτελέσουμε, δεν μπορεί να γίνει προς δόξα τού Θεού ή προς ικανοποίηση τού εαυτού μας απλώς με τη δική μας φυσική ευφυΐα. Εξαρτώμεθα από το Πνεύμα τού Κυρίου να μας βοηθά και να μας φανερώνει περιστασιακώς τι είναι απαραίτητο να επιτύχουμε υπό τις ασυνήθεις συνθήκες που ενδεχομένως να μας περιβάλλουν.¹²

Πράγματι θα ήταν απλώς ανόητο να αναμένουμε από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών αυτές τις ημέρες να συμμορφωθούν με τον σελέστιο νόμο, με τον νόμο που εκπορεύεται από τον Θεό και με τα σχέδιά του να υψώσει τους ανθρώπους στην παρουσία του, παρά μόνο αν υποστηρίχθηκαν από μία υπερφυσική [επουράνια] δύναμη. Το Ευαγγέλιο το υπόσχεται αυτό. Υπόσχεται τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος, που είναι θεία σε χαρακτήρα και που δεν την απολαμβάνει οιαδήποτε τάξη ανθρώπων και για την οποίαν μας κάνει λόγο ο Σωτήρας, θα πρέπει να οδηγεί σε όλη την αλήθεια και να εμπνέει όσους την είχαν και να τους δίδει γνώση για τον Ιησού, γνώση για τον Πατέρα και για πράγματα σχετικά με τον σελέστιο κόσμο, ότι θα πρέπει να εμπνέει όσους την έχουν με τη γνώση των μελλόντων και των παρελθόντων και να τους εμπνέει σε έναν βαθμό, ώστε να απολαμβάνουν υπερφυσικά χαρίσματα—το χάρισμα των γλωσσών και της προφητείας, να θέτουν χέρια επάνω στους ασθενείς, διά τού οποίου να θεραπεύονται.

Όσοι έλαβαν αυτό το Ευαγγέλιο, έλαβαν την υπόσχεση για υπερφυσική/ές δύναμη/εις και χαρίσματα και γνώση αφ' εαυτού τους, ώστε να μην εξαρτώνται από οιονδήποτε άνθρωπο ή σύνολο ανθρώπων σε σχέση με την αλήθεια τής θρησκείας που είχαν λάβει· όμως ώστε να λάβουν γνώση από τον Πατέρα ότι η θρησκεία

προήλθε από εκείνον, ότι το Ευαγγέλιο προήλθε από εκείνον και ότι ο υπηρέτης του είχε το δικαίωμα και την εξουσία να χορηγήσει αυτές τις διατάξεις, ούτως ώστε κανένας άνεμος τής διδασκαλίας να μην τους κλονίσει ή να τους βγάλει από το μονοπάτι στο οποίο βάδιζαν· ώστε να προετοιμασθούν για τη δόξα που θα πρέπει να αποκαλυφθεί και να γίνουν συμμετοχοί στη δόξα, ώστε να μπορέσουν να ανθέξουν οιαδήποτε δοκιμασία ή βάσανο που θα είναι το θέλημα τού Θεού να τεθεί επάνω τους, για να τους προετοιμάσει πληρέστερα για τη σελέστια δόξα· ούτως ώστε να μη βαδίζουν στο σκότος, αλλά στο φως και τη δύναμη τού Θεού και να υψωθούν υπεράνω των πραγμάτων τού κόσμου και να είναι ανώτεροι των πραγμάτων γύρω τους, ώστε να μπορέσουν να βαδίσουν ανεξάρτητα κάτω από τον σελέστιο κόσμο και στην όψη τού Θεού και των ουρανόων, ως ελεύθεροι, ακολουθώντας εκείνη την πορεία που θα πρέπει να τους χαραχθεί από το Άγιο Πνεύμα, εκείνη την πορεία διά τής οποίας θα μπορούσαν να ανυψωθούν σε γνώση και δύναμη και άρα να προετοιμασθούν να λάβουν τη δόξα που πρότεινε ο Θεός να τους απονείμει και να κατέχουν την υπερυψωμένη θέση στην οποία σχεδίαζε ο Θεός να τους υψώσει.¹³

Θα πρέπει να ζούμε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να γνωρίζουμε ότι η πορεία τής ζωής μας είναι αποδεκτή από τον Θεό. Θα πρέπει να καταλαβαίνουμε τη φωνή και τους ψιθύρους τού Αγίου Πνεύματος. Την ημέρα κατά την οποία ο ουρανός δεν είναι σκοτεινιασμένος από σύννεφα, ανακαλύπτουμε πράγματα που μας περιβάλλουν, την ομορφιά και τον σκοπό τους. Επομένως, εξαρτώμεθα από το Πνεύμα τού Θεού για φως επί των αρχών τής αλήθειας και τής σωτηρίας. Κανείς που δηλώνει Άγιος των Τελευταίων Ημερών δεν μπορεί να απολαύσει οιαδήποτε βαθμό ευτυχίας, αν δεν ζει τοιουτοτρόπως και συνεπώς θέσει εαυτόν υπό θεία καθοδήγηση.¹⁴ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 91.]

Όταν ζούμε ταπεινά, το Άγιο Πνεύμα μάς βοηθά στο μονοπάτι μας προς τα εμπρός.

Αποφασίστε να ζείτε ταπεινά και κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να έχετε πάντοτε το Πνεύμα τού Κυρίου ως φίλο σας, να σας κάνει τέτοιες υποδείξεις περιστασιακώς όπως θα χρειασθεί υπό τις ασυνήθεις συνθήκες στις οποίες ενδεχομένως να τεθείτε.

...Πόσο περισσότερο θα ζήσω, δεν γνωρίζω σχετικά, και δεν ανησυχώ γι' αυτό. Επιθυμώ όντως και είναι κάτι που και εσείς θα πρέπει να επιθυμείτε, να έχω αυτήν την ταπεινοφροσύνη και αυτήν την πραότητα και αυτήν την απλότητα να απολαμβάνω το πνεύμα τής αποκαλύψεως. Είναι προνόμιό σας, του καθενός σας, να έχετε αρκετό από το πνεύμα τής αποκαλύψεως, προκειμένου να γνωρίζετε ακριβώς τι είναι ορθό να κάνετε. Είναι προνόμιό σας να το έχετε όπως εξίσου είναι δικό μου προνόμιο να ξέρω τι να κάνω αύριο, όταν έλθει το αύριο, προς το καλύτερο συμφέρον τής Εκκλησίας εν γένει.¹⁵

Θα πρέπει να προσπαθούμε, όσο το δυνατόν γίνεται, να ξεχνούμε όλα τα εγκόσμια ζητήματα που μας λυπούν και μας προβληματίζουν και να εστιάσουμε τον νου μας στον Κύριο, έχοντας επάρκεια τού Αγίου Πνεύματός Του, ώστε να καθιστούμε ικανοί να λάβουμε τέτοια γνώση και υποδείξεις καθώς θα μας βοηθήσουν στο μονοπάτι μας προς τα εμπρός.¹⁶ [Βλέπε πρόταση 5 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Καθώς ανασκοπείτε την αφήγηση στις σελίδες 79-82, σκεφθείτε φορές που έχετε ευλογηθεί επειδή κάποιος άλλος ακολούθησε τις προτροπές τού Αγίου Πνεύματος. Επίσης, σκεφθείτε φορές που έχετε ακολουθήσει μία προτροπή να βοηθήσετε κάποιον άλλον.
2. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 82. Τι νομίζετε ότι σημαίνει «είχαν εδραιωθεί... επί τού βράχου τής αποκαλύψεως»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 82-85.) Πώς μπορεί η προσωπική αποκάλυψη να μας δώσει δύναμη να «στ[εκόμαστε] στη μέση κάθε δυσκολίας» και να «αψηφ[ούμε] κάθε αντίθεση»;
3. Ο Πρόεδρος Σνόου είπε ότι το Άγιο Πνεύμα μπορεί να μας βοηθήσει να «απολαμβάνουμε γαλήνη και ευτυχία σε αυτόν

τον κόσμο» (σελίδα 87). Πότε σάς βοήθησε το Άγιο Πνεύμα να γίνετε ευτυχισμένοι και να αισθανθείτε γαλήνη; Ποιοι είναι ορισμένοι άλλοι τρόποι με τους οποίους μπορεί να μας βοηθήσει το Άγιο Πνεύμα; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 87-90.)

4. Καθώς μελετάτε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 87, σκεφθείτε πώς έχετε μάθει να αναγνωρίζετε προτροπές από το Άγιο Πνεύμα. Πώς θα μπορούσατε να βοηθήσετε ένα μέλος της οικογένειάς ή έναν φίλο να μάθει να αναγνωρίζει τις προτροπές του Πνεύματος;
5. Αυτό το κεφάλαιο περιλαμβάνει δύο αναφορές στο Άγιο Πνεύμα ως φίλου (σελίδες 86 και 89). Γιατί νομίζετε ότι χρειαζόμαστε ταπεινοφροσύνη και απλότητα, για να έχουμε το Άγιο Πνεύμα ως φίλο μας;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Λουκάν 12:12, Κατά Ιωάννην 14:26–27, Προς Ρωμαίους 14:17, Προς Κορινθίους Α΄ 12:4–11, Προς Γαλάτες 5:22–25, Νεφί Α΄ 10:17–19, Νεφί Β΄ 32:5

Βοήθεια διδασκαλίας: «Προκειμένου να παρακινήσετε τη συζήτηση, χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις σε κάθε κεφάλαιο. ... Μπορείτε επίσης να αναπτύξετε τις δικές σας ερωτήσεις ιδιαιτέρως για όσους διδάσκετε» (από τη σελίδα ix αυτού του βιβλίου).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1898, 2.
2. Βλέπε Γιάιζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 276–79.
3. *Deseret News*, 24 Ιανουαρίου 1872, 597.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 Δεκεμβρίου 1879, 1.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 52.
6. *Deseret News*, 21 Οκτωβρίου 1857, 259.
7. *Deseret Weekly*, 4 Νοεμβρίου 1893, 609.
8. *Deseret News*, 21 Οκτωβρίου 1857, 259.
9. Στο Conference Report, Απρ. 1898, 12.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 16 Ιουλίου 1878, 1.
11. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1898, 2.
13. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1880, 786.
14. *Millennial Star*, 31 Οκτωβρίου 1895, 690–91. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1895.
15. Στο “Anniversary Exercises,” *Deseret Evening News*, 7 Απριλίου 1899, 9.
16. *Millennial Star*, 25 Νοεμβρίου 1889, 737. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1889.

«Είναι μια υπέροχη ευχαρίστηση να μιλούμε για τα σπουδαία πράγματα που προτίθεται ο Θεός να απονείμει στους υιούς και τις θυγατέρες Του».

Ο μέγας προορισμός των πιστών

«Είναι μια υπέροχη ευχαρίστηση να μιλούμε για τα σπουδαία πράγματα που προτίθεται ο Θεός να απονεμίει στους υιούς και τις θυγατέρες Του και τα οποία θα αποκτήσουμε, αν είμαστε πιστοί».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Την άνοιξη τού 1840, ο Λορέντζο Σνόου ήταν στη Ναβού του Ιλινόι, προετοιμαζόμενος να φύγει για μία ιεραποστολή στην Αγγλία. Επισκέφθηκε το σπίτι τού φίλου του Χένρυ Σέργουντ και ζήτησε από τον αδελφό Σέργουντ να του εξηγήσει μία περικοπή από τη γραφή. «Ενώ άκουγα με προσοχή την επεξήγησή του», ενθυμείτο αργότερα ο Πρόεδρος Σνόου, «το Πνεύμα τού Κυρίου παρέμενε εντόνως επάνω μου—τα μάτια τής κατανόησής μου άνοιξαν και είδα τόσο ξεκάθαρα όπως τον ήλιο το μεσημέρι, με θαυμασμό και κατάπληξη, το μονοπάτι τού Θεού και τού ανθρώπου. Σχημάτισα το ακόλουθο δίστιχο, το οποίο εκφράζει την αποκάλυψη, όπως αυτή μου φανερώθηκε...

»Όπως είναι τώρα ο άνθρωπος, κάποτε ήταν ο Θεός:

»Όπως είναι τώρα ο Θεός, μπορεί να γίνει ο άνθρωπος».¹

Αισθανόμενος ότι είχε λάβει «μία ιερά επικοινωνία» την οποία θα έπρεπε να φυλάξει με προσοχή, ο Λορέντζο Σνόου δεν δίδαξε τη διδαχή δημοσίως έως ότου έμαθε ότι την είχε διδάξει ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ.² Μόλις έμαθε ότι η διδαχή αποτελούσε δημόσια γνώση, κατέθετε μαρτυρία γι' αυτήν συχνά.

Εκτός τού ότι έκανε αυτήν την αλήθεια θέμα πολλών εκ των ομιλιών του, την ασπάσθηκε ως το θέμα τής ζωής του. Ο υιός του, ΛιΡόι, είπε: «Αυτή η αποκεκαλυμμένη αλήθεια εντυπωσίασε τον Λορέντζο Σνόου ίσως περισσότερο από όλα τα άλλα· τον

επηρέασε τόσο βαθιά, ώστε έγινε έμπνευση τής ζωής του και τού έδωσε γενική κατανόησή για το δικό του σπουδαίο μέλλον και τη μεγάλη αποστολή και έργο τής Εκκλησίας.³ Ήταν το «συνεχές φως και ο συνεχής οδηγός» του και «ένα λαμπρό, διαφωτιστικό αστέρι ενώπιόν του πάντοτε—στην καρδιά του, στην ψυχή του και σε όλο του το είναι».⁴

Σε αυτό το κεφάλαιο, ο Πρόεδρος Σνόου διδάσκει τη διδαχή ότι μπορούμε να γίνουμε σαν τον Επουράνιο Πατέρα μας. Στο 6ο κεφάλαιο, δίδει πρακτικές συμβουλές για το πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτήν τη διδαχή στη ζωή μας.

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Επειδή έχουμε θειότητα μέσα μας, μπορούμε να γίνουμε σαν τον Πατέρα μας στους Ουρανοίς.

Γεννηθήκαμε κατ' εικόνα τού Θεού, τού Πατέρα μας. Μας δημιούργησε σαν τον εαυτό του. Υπάρχει η φύση τής θεότητας στη σύνθεση τής σχεδίασής μας. Στην πνευματική μας γέννηση, ο Πατέρας μας μάς μετέδωσε τις ικανότητες, τις δυνάμεις και τις δυνατότητες τις οποίες κατείχε ο ίδιος, όπως ένα παιδί στον κόρφο τής μητέρας του κατέχει, αν και σε υπανάπτυκτη κατάσταση, τις δυνατότητες, τις δυνάμεις και τα συναισθήματα τού γονέα του.⁵

Πιστεύω ότι είμαστε υιοί και θυγατέρες τού Θεού και ότι μας έχει απονείμει την ικανότητα για άπειρη σοφία και γνώση, επειδή μάς έχει δώσει ένα τμήμα από τον Εαυτό Του. Μάς έχει ειπωθεί ότι έχουμε δημιουργηθεί κατ' εικόνα Του και ευρίσκουμε ότι υπάρχει μία ευδιάκριτη ποιότητα αθανασίας στην ψυχή τού ανθρώπου. Υπάρχει ένας πνευματικός οργανισμός εντός τού σκηνώματος αυτού [τού υλικού σώματος] και αυτός ο πνευματικός οργανισμός έχει από μόνος του θειότητα, αν και ίσως σε μία βρεφική κατάσταση, αλλά έχει εντός αυτού την ικανότητα να βελτιώνεται και να προοδεύει, όπως το βρέφος που λαμβάνει τροφή από τη μητέρα του. Μολονότι το βρέφος μπορεί να είναι αδρές, εντούτοις υπάρχουν πιθανότητες σε αυτό ότι περνώντας τις διάφορες δοκιμασίες τής παιδικής ηλικίας προς την ωριμότητα, το καθιστούν ικανό να υψωθεί σε ανωτερότητα που είναι τέλεια θαυμαστή, εν συγκρίσει με τη βρεφική του άγνοια.⁶

Καθώς μελετούμε τις γραφές, μαθαίνουμε για τη θεία φύση μας.

Έχουμε θειότητα μέσα μας. Έχουμε αθανασία μέσα μας. Ο πνευματικός μας οργανισμός είναι αθάνατος· δεν μπορεί να καταστραφεί· δεν μπορεί να εξολοθρευτεί. Θα ζήσουμε από όλη την αιωνιότητα σε όλη την αιωνιότητα.⁷

Είναι μια υπέροχη ευχαρίστηση να μιλούμε για τα σπουδαία πράγματα που προτίθεται ο Θεός να απονεμίσει στους υιούς και τις θυγατέρες Του και και τα οποία θα αποκτήσουμε, αν είμαστε πιστοί. ... Το ταξίδι μας σε αυτό το μονοπάτι της υπερνύσωσης θα μάς φέρει πλήρως τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, να σταθούμε στην παρουσία του Πατέρα μας, να λάβουμε από την πληρότητά Του, να έχουμε την ευχαρίστηση να αυξήσουμε στους απογόνους μας κόσμους χωρίς τέλος, να απολαύσουμε αυτές τις ευχάριστες συναναστροφές που είχαμε σε αυτήν τη ζωή, να έχουμε τους υιούς και τις θυγατέρες μας, τους/τις συζύγους μας, περιβαλλόμενοι με όλη τη χαρά που μπορούν να απονεμούν οι ουρανοί, το σώμα μας ένδοξο σαν τού Σωτήρος, απηλλαγμένοι από ασθένεια και όλα τα κακά της ζωής και απηλλαγμένοι από τις απογοητεύσεις και τις στενοχώριες και τις δυσάρεστες θυσίες που κάνουμε εδώ.⁸

Μέσω μίας συνεχούς πορείας προόδου, ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει λάβει υπερύψωση και δόξα και μας δείχνει το ίδιο μονοπάτι και, καθόσον είναι ντυμένος με δύναμη, εξουσία και δόξα, λέει: «Βαδίστε και αποκτήστε την ίδια δόξα και ευτυχία που κατέχω εγώ».⁹

Οι άνθρωποι τού Θεού είναι πολύτιμοι στην όψη Του. Η αγάπη Του γι' αυτούς πάντοτε θα διαρκεί και με την ισχύ, τη δύναμη και τη στοργή Του, θα θριαμβεύσουν και θα βγουν νικητές. Είναι τα τέκνα Του, δημιουργημένα κατ' εικόνα Του και προορισμένα μέσω υπακοής στους νόμους Του να γίνουν σαν Εκείνον.

...Αυτός είναι ο ανώτερος προορισμός των υιών τού Θεού, αυτοί οι οποίοι υπερνικούν, οι οποίοι είναι υπάκουοι στις εντολές Του, οι οποίοι εξαγνίζονται όπως είναι Εκείνος αγνός. Προορίζονται να γίνουν σαν Εκείνον. Θα Τον δουν όπως είναι. Θα δουν το πρόσωπό Του και θα βασιλεύσουν μαζί Του στη δόξα Του, γινόμενοι σαν Εκείνον με κάθε λεπτομέρεια.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 102.]

Οι γραφές διδάσκουν για τις ουράνιες δυνατότητές μας.

Ο Κύριος έχει θέσει ενώπιόν μας κίνητρα τού σπουδαιότερου είδους. Στις αποκαλύψεις που έχει δώσει ο Θεός, ανακαλύπτουμε τι μπορεί να αποκτήσει ένα άτομο, το οποίο θα ταξιδεύσει σε αυτό το μονοπάτι γνώσεως και θα καθοδηγηθεί από το Πνεύμα τού Θεού. Δεν ήμουν σε αυτήν την Εκκλησία [πολύ καιρό], όταν μου φανερώθηκε ξεκάθαρα τι θα μπορούσε να αποκτήσει κάποιος μέσω συνεχούς υπακοής στο Ευαγγέλιο τού Υιού τού Θεού. Αυτή η γνώση είναι σαν άστρο συνεχώς εμπρός μου και με έχει κάνει να είμαι συγκεκριμένος στο να προσπαθώ να κάνω αυτό που ήταν σωστό και αποδεκτό από τον Θεό. ...Φαίνεται, ύστερα από όλη τη μόρφωση που είχαμε στα πράγματα που αφορούν στους σελέστιους κόσμους, ότι υπάρχουν ορισμένοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών που είναι τόσο καλά ικανοποιημένοι με το να γνωρίζουν απλώς ότι το έργο είναι αληθινό, ώστε όταν τους μιλάς για το σπουδαίο μέλλον μας, φαίνονται έκπληκτοι και νομίζουν ότι δεν έχει να κάνει τίποτε ιδιαίτερος με αυτούς. Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής, στο τρίτο κεφάλαιο τής πρώτης επιστολής του, λέει:

«Τώρα είμαστε παιδιά τού Θεού». [Ιωάννου Α΄ 3:2.]

...Και συνεχίζει:

«Κι ακόμα δεν φανερώθηκε τι πρόκειται να είμαστε. Γνωρίζουμε, όμως, ότι, όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν, επειδή θα τον δούμε καθώς είναι.

»Και καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ' αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος είναι αγνός». [Βλέπε Ιωάννου Α΄ 3:2-3.]

...Το Πνεύμα τού Θεού μάς έχει μεταφέρει ότι υπάρχουν σταθερές και επίσημες αλήθειες με εκφράσεις αυτού τού είδους. Ο Παύλος, μιλώντας στους Φιλιππησίους, πρότεινε να καλλιεργήσουν τη φιλοδοξία που είναι πολύ άγνωστη στους ανθρώπους τού παρόντος καιρού, αν και όχι στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, ιδιαιτέρως σε εκείνους που δεν είναι ικανοποιημένοι να είναι απλώς σαν παιδιά στα τού Θεού. Λέει:

«Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό.

»ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό». [Προς Φιλιππησίους 2:5-6.]

...Αυτά δίδαξε ο Παύλος και καταλάβαινε για ποιο πράγμα μιλούσε. Αρπάχτηκε στον τρίτο ουρανό και άκουσε πράγματα, μας λέει, που δεν επιτρέπεται σε έναν άνθρωπο να μιλήσει [βλέπε Προς Κορινθίους Β΄ 12:1-7]. ...Θα ήταν λάθος εκ μέρους μας να ζητήσουμε από τους ανθρώπους εδώ να καλλιεργήσουν μία φιλοδοξία αυτού τού είδους; Υπάρχει ένας αριθμός λεγόμενων στη Βίβλο, ειδικά στην Καινή Διαθήκη, τα οποία φαίνονται άγνωστα σε ανθρώπους που δεν έχουν το Πνεύμα τού Κυρίου.

«Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα». [Αποκάλυψη 21:7.]

Τι έκφραση είναι αυτή; Ποιος την πιστεύει; Αν ένας πατέρας έλεγε στον υιό του: «Παιδί μου, να είσαι πιστός και να ακολουθείς τις συμβουλές μου και όταν φθάσεις στην κατάλληλη ηλικία, θα κληρονομήσεις όλα όσα εγώ κατέχω», θα σήμαινε κάτι, έτσι δεν είναι; Αν ο πατέρας έλεγε την αλήθεια, αυτός ο υιός θα είχε κάτι να τον παροτρύνει να είναι πιστός. Ήθελε ο Ιησούς να μας εξαπατήσει, όταν χρησιμοποίησε αυτήν την έκφραση; Θα σας

διαβεβαιώσω ότι δεν υπάρχει καμία εξαπάτηση στη γλώσσα. Εννοούσε ακριβώς όσα είπε. Πάλι, ο Ιησούς είπε:

«Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα, και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του». [Αποκάλυψη 3:21.]

Αυτό είναι ένα υπέροχο λεγόμενο. Υπάρχει αλήθεια σε αυτό; Είναι όλως αληθινό. Είναι ο Κύριος ο Παντοδύναμος που το είπε. Στις γραφές μάς έχει πει ο Απόστολος Παύλος:

«Ξέρουμε, βέβαια, ότι, αν η επίγεια οικία τού σκηνώματός μας χαλάσει, έχουμε από τον Θεό μια οικοδομή, μια οικία αχειροποίητη, αιώνια στους ουρανούς». [Προς Κορινθίους Β΄ 5:1.]

Το πιστεύω αυτό. Και όταν λέει ότι ο Ιησούς «θα μετασηματίσει το σώμα τής ταπείνωσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα τής δόξας του» [Προς Φιλιππησίους 3:21], το πιστεύω αυτό επίσης. Πιστεύουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών αυτά τα πράγματα για τα οποία κάνω λόγο; Ασφαλώς, πρέπει να τα πιστεύετε. Πάλι:

«Γιατί αυτός που δέχεται τους δούλους μου δέχεται εμένα.

»Και αυτός που δέχεται εμένα δέχεται τον Πατέρα μου.

»Και αυτός που δέχεται τον Πατέρα μου δέχεται τη βασιλεία του Πατέρα μου. Σ' αυτόν λοιπόν θα δοθούν όλα όσα έχει ο Πατέρας μου». [Δ&Δ 84:36–38.]

Θα μπορούσε να σκεφθεί κάποιος κάτι περισσότερο που θα μπορούσε να δοθεί; ...Ο Παύλος κατενόησε αυτά τα πράγματα πολύ καλά, επειδή είπε: «τρέχω προς τον σκοπό, για το βραβείο τής άνω κλήσης τού Θεού εν Χριστώ Ιησού». [Βλέπε Προς Φιλιππησίους 3:14.]

Σε αυτά τα σχόλια που έχω κάνει, μπορούμε να δούμε κάτι σε σχέση με τη φύση αυτής της άνω κλήσης εν Χριστώ Ιησού...

...Δεν γνωρίζω πόσοι υπάρχουν εδώ που έχουν αληθινή γνώση αυτών των πραγμάτων στην καρδιά τους. Αν έχετε, θα σας πω ποια θα είναι τα αποτελέσματά της. Όπως είπε ο Ιωάννης:

«Και καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ' αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος είναι αγνός». [Βλέπε Ιωάννου Α΄ 3:3.]

Στις επιστολές του, ο Απόστολος Παύλος κατέθεσε μαρτυρία για τη δυνατότητά μας να γίνουμε σαν τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό.

...Ο Θεός έχει τονίσει τα αποτελέσματα από το ταξίδι επάνω σε αυτόν τον δρόμο προς τη δόξα και την υπερύψωση και οι υποσχέσεις είναι βέβαιες. Ο Κύριος ήξερε ακριβώς τι μπορούσε να κάνει. Ήξερε με ποια υλικά έπρεπε να λειτουργήσει και ήξερε ακριβώς τι έλεγε. Αν κάνουμε αυτό που μας αναλογεί, το τμήμα που μας έχει αναθέσει Εκείνος, και τηρήσουμε τη δεύτερη κατάστασή μας, θα είμαστε βέβαιοι ότι θα εκπληρωθούν αυτές οι υποσχέσεις με κάθε λεπτομέρεια και περισσότερο απ' ό,τι εσείς και εγώ μπορούμε να κατανοήσουμε.¹¹ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 102.]

Καθώς θυμόμαστε τις ευλογίες που έχει προετοιμάσει για εμάς ο Κύριος, ευρίσκουμε χαρά μέσα στις έγνοιες και τις στενοχώριες τής ζωής.

Κάθε Άγιος των Τελευταίων Ημερών που μπορεί να ακούσει τα λόγια μου έχει τη δυνατότητα να προβάλει το πρωί τής πρώτης αναστάσεως και να δοξαστεί, να υπερυψωθεί στην παρουσία τού Θεού, έχοντας το προνόμιο να μιλήσει με τον Πατέρα μας όπως μιλούμε με τον επίγειο πατέρα μας.¹²

Δεν θα μπορούσαν να τεθούν ενώπιον των ανθρώπων πιο ένδοξες προοπτικές απ' αυτές που έχουν τεθεί ενώπιον των Αγίων. Κανένας θνητός δεν θα μπορούσε να ευχηθεί κάτι σπουδαιότερο ή κάτι που τελικώς θα αποδειχθεί πιο ικανοποιητικό. Τα πάντα που αφορούν στην τέλεια γαλήνη, στην ευδαιμονία, στη δόξα και την υπερύψωση είναι ενώπιον των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Θα πρέπει να απολαμβάνουμε το νόημα αυτών και να τις έχουμε πάντοτε κατά νου. Δεν θα πρέπει να αφήσουμε τις προοπτικές μας να σκοτεινιάσουν ούτε κατ' ελάχιστον κάνοντας αυτό που δεν είναι αποδεκτό ενώπιον τού Κυρίου.¹³

Οι ελπίδες μου όσον αφορά στη μελλοντική ζωή είναι υπέρτατα μεγάλες και ένδοξες και προσπαθώ να διατηρώ αυτές τις προοπτικές λαμπρές συνεχώς. Και αυτό είναι το προνόμιο και το καθήκον κάθε Αγίου των Τελευταίων Ημερών.¹⁴

Δεν κατανοούμε όλοι μας πλήρως τις ευλογίες και τα προνόμια που έχουν προετοιμασθεί στο Ευαγγέλιο, για να τα λάβουμε. Δεν κατανοούμε πλήρως και δεν έχουμε στην αντίληψή μας τα πράγματα που μας περιμένουν στους αιώνιους κόσμους και μάλιστα ούτε τα πράγματα που μας περιμένουν σε αυτήν τη ζωή και τα οποία προορίζονται να προαγάγουν τη γαλήνη και την ευδαιμονία μας και να ανταποκριθούν στις επιθυμίες τής καρδιάς μας...

Συχνά, μέσα στην πληθώρα από έγνοιες γύρω μας, γινόμαστε επιλήσιμες και αυτά τα πράγματα δεν είναι ενώπιόν μας, τότε δεν κατανοούμε ότι το Ευαγγέλιο έχει σχεδιασθεί και προορισθεί από τη φύση του να μας απονείμει αυτά τα πράγματα που θα φέρουν δόξα, τιμή και υπερύψωση, τα οποία θα φέρουν ευδαιμονία, γαλήνη και δόξα. Έχουμε την τάση να ξεχνούμε αυτά τα πράγματα μέσα στις έγνοιες και τις στενοχώριες τής ζωής και δεν

καταλαβαίνουμε πλήρως ότι είναι προνόμιό μας και ότι ο Κύριος το έχει κάνει προσιτό για εμάς, ώστε να επιζητήσουμε αυτό το Ευαγγέλιο διά τού οποίου μπορούμε να έχουμε γαλήνη μέσα μας συνεχώς...

Πού είναι η αιτία να θρηνούμε; Πού είναι η αιτία να έχουν οι Άγιοι μούτρα; Πού είναι η αιτία για κλάματα ή δυσaréσκεια; Δεν υπάρχει καμία. Όμως, είναι η ζωή ή ο θάνατος που έχουν τεθεί ενώπιόν μας. Ηγεμονίες και δυνάμεις είναι δικές μας, αν εξακολουθήσουμε πιστοί· λύπη και εξορία, αν αγνοήσουμε το Ευαγγέλιο.

Τι μπορούμε να ευχηθούμε περισσότερο από αυτό που περιλαμβάνεται στη θρησκεία μας; Αν στεκόμαστε γερά επάνω στον βράχο και ακολουθήσουμε το Πνεύμα, το οποίο έχει τεθεί στον κόρφο μας, θα ενεργήσουμε σωστά με τον τρόπο των καθηκόντων μας, θα ενεργήσουμε σωστά σε όσους έχουν τεθεί επάνω από εμάς, θα ενεργήσουμε σωστά είτε στο φως είτε στο σκότος.

Πού είναι ο άνθρωπος που θα γυρίσει την πλάτη του και θα απορρίψει αυτές τις προοπτικές που περιέχονται στο Ευαγγέλιο, το οποίο έχουμε λάβει; Σε αυτό υπάρχει ικανοποίηση, υπάρχει χαρά, υπάρχει σταθερότητα, υπάρχει κάτι επάνω στο οποίο να στηρίζουμε τα πόδια μας, υπάρχει ένα βέβαιο θεμέλιο επάνω στο οποίο να οικοδομήσουμε και επάνω στο οποίο να προσφέρουμε στον Θεό αυτό που απαιτείται από εμάς.¹⁵

Ας μην αφήσουμε ποτέ τις προοπτικές μας να θολώσουν. Ας είναι νωπές ενώπιόν μας μέρα-νύχτα και σας διαβεβαιώ ότι αν το κάνουμε αυτό, η ανάπτυξή μας από ημέρα σε ημέρα και από έτος σε έτος θα είναι θαυμαστή.¹⁶

Όλοι έχουμε σκοπό τη σελέστια δόξα και το μεγαλείο των προοπτικών ενώπιόν μας δεν μπορεί να εκφρασθεί με την ανθρώπινη γλώσσα. Αν εξακολουθήσετε πιστοί να εργάζεστε σε αυτό στο οποίο απασχολείστε, θα αποκτήσετε αυτήν τη δόξα και θα αγαλλιάτε εσαεί στην παρουσία τού Θεού και τού Αμνού. Αξίζει να πολεμάς γι' αυτό. Αξίζει να κάνεις θυσίες γι' αυτό και ευλογημένος είναι ο άνδρας ή η γυναίκα που είναι πιστοί στην απόκτηση αυτού.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 102.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου δίδασκε συχνά ότι είμαστε τέκνα του Θεού (σελίδες 93-96). Πώς μπορεί αυτή η αλήθεια να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίον αισθανόμαστε για τον εαυτό μας και τους άλλους; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να θυμούνται ότι είναι υιοί και θυγατέρες του Θεού;
2. Ποιες είναι οι σκέψεις σας σχετικά με τις γραφές που παρέθεσε ο Πρόεδρος Σνόου, προκειμένου να διδάξει σχετικά με τις θείες δυνατότητές μας; (Βλέπε σελίδες 96-99.)
3. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 99. Πώς μπορούν οι «έγνοιες και οι στενοχώριες τής ζωής» να μας κάνουν να ξεχάσουμε τις αιώνιες ευλογίες του Ευαγγελίου; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να διατηρήσουμε τις δυνατότητές μας «νωπές» και «πάντοτε κατά νου»; Με ποιους τρόπους το να θυμόμαστε τον προορισμό μας θα μπορούσε να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίον ζούμε;
4. Καθώς έχετε μελετήσει το κεφάλαιο αυτό, τι έχετε μάθει σχετικά με τον Επουράνιο Πατέρα σας; Τι έχετε μάθει σχετικά με τον προορισμό σας ως θυγατέρας ή υιού του Θεού;

Σχετιζόμενες γραφές: Προς Ρωμαίους 8:16–17, Προς Κορινθίους Α΄ 2:9–10, Άλμα 5:15–16, Μορόνι 7:48, Δ&Δ 58:3–4, 78:17–22, 132:19–24

Βοήθεια διδασκαλίας: «Καταθέστε μαρτυρία όποτε το Πνεύμα σάς προτρέπει να το κάνετε, όχι μόνον στο τέλος του μαθήματος. Δώστε ευκαιρίες σε όσους διδάσκετε να καταθέσουν τη μαρτυρία τους» (*Teaching, No Greater Call*, 45).

Σημειώσεις

1. Στο Ιλάιζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 46. Βλέπε, επίσης, “The Grand Destiny

of Man,” *Deseret Evening News*, 20 Ιουλίου 1901, 22.

2. Βλέπε *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 46–47, “Glory Awaiting the Saints”, *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Οκτωβρίου 1894, 1.
3. ΛιΡόι Σνόου, “Devotion to a Divine Inspiration,” *Improvement Era*, Ιούνιος 1919, 656.
4. ΛιΡόι, “Devotion to a Divine Inspiration,” 661.
5. *Deseret News*, 24 Ιανουαρίου 1872, 597.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1898, 63.
7. Στο “Anniversary Exercises,” *Deseret Evening News*, 7 Απριλίου 1899, 10.
8. *Millennial Star*, 24 Αυγούστου 1899, 530.
9. *Deseret News*, 21 Οκτωβρίου 1857, 259.
10. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Οκτωβρίου 1898, 1.
11. “Glory Awaiting the Saints,” 1.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1900, 4.
13. Στο Conference Report, Οκτ. 1898, 3.
14. Στο Conference Report, Οκτ. 1900, 4.
15. *Deseret News*, 21 Οκτωβρίου 1857, 259.
16. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 2.
17. Στο “Prest. Snow to Relief Societies,” *Deseret Evening News*, 9 Ιουλίου 1901, 1.

Στην Επί τού Όρους Ομιλία, ο Σωτήρας είπε: «Να είστε, λοιπόν, εσείς τέλειοι, όπως ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, είναι τέλειος» (Κατά Ματθαίον 5:48).

Να γίνουμε τέλειοι ενώπιον τού Κυρίου: «Λίγο καλύτεροι μέρα με τη μέρα»

*«Μην περιμένετε να γίνετε τέλειοι αμέσως. Αν
το περιμένετε, θα απογοητευθείτε. Να είσθε
καλύτεροι σήμερα απ' ό,τι ήσαστε εχθές και να
γίνετε καλύτεροι αύριο απ' ό,τι είσθε σήμερα».*

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου κάποτε παρευρέθη σε μία συγκέντρωση ιεροσύνης στην οποία ένας αντιπρόσωπος κάθε απαρτίας πρεσβυτέρων σηκωνόταν και έδιδε αναφορά για το έργο που είχε κάνει η απαρτία του. Καθώς άκουγε με προσοχή αυτούς τους νέους άνδρες ο Πρόεδρος Σνόου, θυμήθηκε τον εαυτό του πολλά χρόνια νωρίτερα. Όταν σηκώθηκε να μιλήσει, είπε:

«Θέλω να πω κάτι, ει δυνατόν, το οποίο δεν θα ξεχάσετε ποτέ και νομίζω ότι ίσως μπορώ να το κάνω.

»Βλέπω, καθώς βλέπω σχεδόν πάντοτε όταν είναι μαζί νέοι πρεσβύτεροι, και στην πραγματικότητα όταν μεσήλικοι πρεσβύτεροι είναι μαζί, ένα είδος απροθυμίας να μιλήσουν ενώπιον τού ακροατηρίου. Το βλέπω αυτό, το πρωινό αυτό στους νέους άνδρες, οι οποίοι σηκώθηκαν να εκφραστούν και να δώσουν πληροφορίες αναφορικάς προς το συγκεκριμένο έργο που κάνουν.

»Ίσως δεν θα ήταν άσχημο, αν σας έλεγα λίγο από την εμπειρία μου, όταν άρχισα να μιλώ δημοσίως, προτού καν γίνω πρεσβύτερος. Θυμάμαι την πρώτη φορά που εκλήθην, προκειμένου να δώσω τη μαρτυρία μου. ...Ήταν κάτι το οποίο φοβόμουν πάρα πολύ κι όμως ταυτοχρόνως ένιωθα ότι ήταν καθήκον μου να σηκωθώ, αλλά περίμενα και περίμενα. Κάποιος κατέθεσε τη

μαρτυρία του, κάποιος άλλος έδωσε τη δική του, κατόπιν ένας άλλος και είχαν σχεδόν τελειώσει, αλλά ακόμη φοβόμουν να σηκωθώ. Δεν είχα μιλήσει ποτέ πριν ενώπιον ενός ακροατηρίου. ...[Τελικώς] συμπεράνα ότι ήταν καιρός να σηκωθώ. Το έκανα. Λοιπόν, πόσο νομίζετε ότι μίλησα; Υποθέτω για περίπου μισό λεπτό—δεν θα μπορούσε πιθανόν να είναι περισσότερο από ένα λεπτό. Εκείνη ήταν η πρώτη προσπάθειά μου. Και η δεύτερη, νομίζω, ήταν περίπου ίδια. Ήμουν ντροπαλός... αλλά απεφάσισα, γερά και σταθερά, ότι όποτε εκαλούμην να επιτελέσω ένα καθήκον αυτής ή οιασδήποτε άλλης φύσεως, θα το έκανα ασχέτως τού αποτελέσματος. Αυτό αποτελεί μέρος τού θεμελίου τής επιτυχίας μου ως πρεσβυτέρου στον Ισραήλ».

Ο Πρόεδρος Σνόου είπε στους νέους άνδρες ότι όχι πολύ μετά την εμπειρία αυτήν, είχε την πρώτη του συγκέντρωση ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος. «Ποτέ δεν φοβήθηκα τίποτε τόσο πολύ στη ζωή μου όπως εκείνη τη συγκέντρωση», ενθυμείτο. «Προσευχόμουν όλη την ημέρα, αποσύρθηκα μόνος μου και επικαλούμην τον Κύριο. Δεν είχε ποτέ πριν μιλήσει [δημοσιώς] παρά μόνο σε εκείνες τις συγκεντρώσεις μαρτυρίας. Το φοβόμουν. Υποθέτω ότι κανείς ποτέ δεν φοβήθηκε μία κατάσταση περισσότερο από εμένα τότε. Η συγκέντρωση συνεκλήθη και η αίθουσα ήταν αρκετά γεμάτη. ...Άρχισα να μιλώ και νομίζω ότι πήρα περίπου τρία τέταρτα τής ώρας».¹ Σε μία άλλη αφήγηση για την ίδια συγκέντρωση, κατέγραφε: «Όταν στάθηκα ενώπιον εκείνου τού εκκλησιασματος, μολονότι δεν γνώριζα ούτε μία λέξη που θα μπορούσα να πω, μόλις άνοιξα το στόμα μου για να μιλήσω, το Άγιο Πνεύμα ήταν επάνω μου εντόνως, γεμίζοντας τον νου μου με φως και διαβιβάζοντας ιδέες και τη σωστή γλώσσα με την οποία να τις μεταδώσω. Οι άνθρωποι ήσαν έκπληκτοι και ζήτησαν μία άλλη συγκέντρωση».²

Ο Πρόεδρος Σνόου ανέφερε το μάθημα που ήθελε να μάθουν οι νέοι άνδρες από την εμπειρία του: «Νεαροί φίλοι μου, υπάρχει μια ευκαιρία για να γίνετε σπουδαίοι—τόσο σπουδαίοι όσο επιθυμείτε να γίνετε. Αρχίζοντας στη ζωή, ενδεχομένως να επικεντρωθείτε σε πράγματα που είναι πολύ δύσκολο να επιτύχετε, αλλά πιθανώς εντός των δυνατοτήτων σας. Στις πρώτες σας προσπάθειες να ικανοποιήσετε τις επιθυμίες σας, ενδεχομένως να αποτύχετε και οι

συνεχείς σας προσπάθειες ενδεχομένως να μην είναι αυτό που θα μπορούσε να ονομασθεί επιτυχία. Όμως, καθόσον οι προσπάθειές σας ήσαν έντιμες και καθόσον οι επιθυμίες σας ήσαν θεμελιωμένες στη χρηστότητα, η εμπειρία που αποκτάτε, ενώ επιδιώκετε τις επιθυμίες τής καρδιάς σας πρέπει απαραίτητως να είναι επωφελείς για εσάς, και ακόμη και τα λάθη σας, αν κάνετε λάθη, θα στραφούν προς όφελός σας». ³

Αυτό ήταν ένα αγαπημένο θέμα τού Προέδρου Σνόου. Συχνά υπενθύμιζε στους Αγίους την εντολή τού Κυρίου να γίνουν τέλειοι και τους διαβεβαίωνε ότι μέσω τής δικής τους επιμέλειας και με τη βοήθεια τού Κυρίου, θα μπορούσαν να υπακούσουν σε αυτήν την εντολή. Δίδαξε: «Οφείλουμε να νιώθουμε στην καρδιά μας ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας μας και ότι ενώ κάνουμε λάθη και είμαστε αδύναμοι, εντούτοις, αν ζούμε τόσο σχεδόν τέλεια όσο μπορούμε, όλα θα είναι καλά με εμάς». ⁴

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Με επιμέλεια, υπομονή και θεία βοήθεια, μπορούμε να υπακούσουμε στην εντολή τού Κυρίου να γίνουμε τέλειοι.

«Και όταν ο Άβραμ ήταν 99 χρόνων, ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, και του είπε: Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτορας· περπάτα μπροστά μου, και να είσαι τέλειος». [Γένεση 17:1.]

Σε σχέση με αυτό, θα παραθέσω μέρος των λόγων τού Σωτήρος στην Επί τού Όρους Ομιλία, όπως περιέχεται στο τελευταίο εδάφιο τού 5ου κεφαλαίου από το Κατά Ματθαίον.

«Να είστε, λοιπόν, εσείς τέλειοι, όπως ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, είναι τέλειος». [Κατά Ματθαίον 5:48.] ...

Μαθαίνουμε ότι ο Κύριος εμφανίστηκε στον Αβραάμ και τού έδωσε πολύ σπουδαίες υποσχέσεις και ότι προτού προετοιμασθεί να τις λάβει, υπήρξε μία συγκεκριμένη προϋπόθεση για εκείνον, ότι εκείνος [ο Αβραάμ] θα έπρεπε να γίνει τέλειος ενώπιον τού Θεού. Και η ίδια προϋπόθεση εδόθη από τον Σωτήρα προς τους μαθητές του, ότι θα έπρεπε να γίνουν τέλειοι, όπως Εκείνος και ο Πατέρας Του στους Ουρανούς ήταν τέλειοι. Αυτό πιστεύω ότι είναι ένα θέμα που αφορά στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και

Ο Κύριος προσέταξε τον Αβραάμ: «Περπάτα μπροστά μου, και να είσαι τέλειος» (Γένεση 17:1).

επιθυμώ να προσφέρω ορισμένα σχόλια υπό μορφή προτάσεων, προς εξέτασιν όσων τους αφορά.

Ο Κύριος προτείνει να απονείμει τις ανώτατες ευλογίες επάνω στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Όμως, σαν τον Αβραάμ, πρέπει να προετοιμασθούμε γι' αυτές και για να το κάνουμε αυτό, ο ίδιος νόμος που εδόθη σε εκείνον από τον Κύριο, μας έχει δοθεί για να τον τηρούμε. Απαιτείται επίσης από εμάς να φθάσουμε σε μία κατάσταση τελειώσεως ενώπιον τού Κυρίου. Και ο Κύριος σε αυτήν την περίπτωση, το ίδιο όπως σε κάθε άλλη, δεν έχει δώσει μία προϋπόθεση προς την οποία δεν μπορούν να συμμορφωθούν [οι άνθρωποι], αλλά από την άλλη, έχει θέσει προς χρήση των Αγίων των Τελευταίων Ημερών τα μέσα διά των οποίων μπορούν να συμμορφωθούν με την αγία Του εντολή. Όταν ο Κύριος έδωσε αυτήν την προϋπόθεση στον Αβραάμ, τού έδωσε τα μέσα διά των οποίων μπορούσε να αποκτήσει τα απαραίτητα εφόδια, για να υπακούσει σε αυτόν τον νόμο και να αντεπεξέλθει πλήρως στην προϋπόθεση. Είχε το προνόμιο τού Αγίου Πνεύματος, όπως μας

λέγεται ότι το Ευαγγέλιο διακηρύχθηκε στον Αβραάμ και μέσω αυτού του Ευαγγελίου, μπορούσε να αποκτήσει εκείνη την ουράνια βοήθεια η οποία θα τον καθιστούσε ικανό να καταλάβει τα του Θεού και χωρίς αυτήν κανείς δεν μπορούσε να το κάνει· χωρίς αυτήν κανείς δεν μπορούσε να φθάσει σε μία κατάσταση τελειώσεως ενώπιον του Κυρίου.

Το ίδιο ισχύει σε σχέση με τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Δεν μπορούσαν πιθανόν να ανέλθουν σε ένα τέτοιο ηθικό και πνευματικό πρότυπο παρά μόνο μέσω υπερφυσικής [επουράνιας] βοήθειας και αρωγής. Ούτε αναμένουμε ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών αμέσως θα εναρμονισθούν ή μπορούν να εναρμονισθούν με αυτόν τον νόμο υπό πάσες συνθήκες. Απαιτεί χρόνο. Απαιτεί πολλή υπομονή και πειθαρχία του νου και τής καρδιάς, προκειμένου να υπακούσουμε σε αυτήν την εντολή. Και μολονότι ενδεχομένως να αποτύχουμε αρχικώς στις προσπάθειές μας, ωστόσο αυτό δεν θα πρέπει να αποθαρρύνει τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών από το να προσπαθήσουν να ασκήσουν αποφασιστικότητα, για να συμμορφωθούν με τη μεγάλη προϋπόθεση. Ο Αβραάμ, μολονότι μπορεί να είχε πίστη να βαδίσει ενώπιον του Κυρίου σύμφωνα με αυτόν τον θείο νόμο, ωστόσο υπήρξαν φορές όπου η πίστη του δοκιμάσθηκε έντονα, αλλά ακόμη δεν αποθαρρύνθηκε, διότι άσκησε αποφασιστικότητα να συμμορφωθεί με το θέλημα του Θεού.

Ενδεχομένως να σκεφθούμε ότι δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε τον τέλειο νόμο, ότι το έργο τής τελειώσής μας είναι πάρα πολύ δύσκολο. Αυτό μπορεί να ισχύει εν μέρει, αλλά το γεγονός παραμένει ακόμη ότι είναι μία εντολή του Παντοδύναμου προς εμάς και δεν μπορούμε να την αγνοήσουμε. Όταν βιώνουμε στιγμές δοκιμασίας, τότε είναι καιρός να επωφεληθούμε του μεγάλου προνομίου να επικαλεσθούμε τον Κύριο για δύναμη και κατανόηση, διάνοια και χάριν με τις οποίες μπορούμε να υπερνικήσουμε τις αδυναμίες τής σάρκας εναντίον τής οποίας πρέπει να διεξαγάγουμε έναν συνεχή πόλεμο.⁵ [Βλέπε προτάσεις 1 και 2 στη σελίδα 118.]

Όταν συμμορφωνόμαστε με μία προϋπόθεση από τον Κύριο, είμαστε τέλειοι σε αυτόν τον τομέα.

Ο Αβραάμ εκλήθη να αφήσει τους συγγενείς και τη χώρα του [βλέπε Αβραάμ 2:1–6]. Αν δεν είχε συμμορφωθεί με αυτήν την προϋπόθεση, δεν θα είχε την έγκριση τού Κυρίου. Όμως, πράγματι συμμορφώθηκε. Και ενώ άφηνε το σπίτι του, αναμφιβόλως ζούσε με υπακοή σε αυτόν τον θείο νόμο τής τελείωσης. Αν είχε αποτύχει σε αυτό, ασφαλώς δεν θα μπορούσε να είχε υπακούσει στις προϋποθέσεις τού Παντοδύναμου. Και ενώ άφηνε την οικία τού πατέρα του, ενώ υπετάσσετο σε αυτήν τη δοκιμασία, έκανε αυτό που η δική του συνείδηση και το Πνεύμα τού Θεού τον δικαιολογούσαν να κάνει, και κανείς δεν θα μπορούσε να κάνει καλύτερα, εφόσον δεν έκανε λάθος, όταν επιτελούσε αυτό το έργο.

Όταν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έλαβαν το Ευαγγέλιο στα έθνη σε όλον τον κόσμο, και όταν η φωνή τού Παντοδύναμου προς αυτούς ήταν να αφήσουν τη χώρα των πατέρων τους, να αφήσουν τους συγγενείς τους όπως έκανε ο Αβραάμ, όποτε συμμορφώνονταν με αυτήν την προϋπόθεση, τότε βιάδιζαν με υπακοή σε αυτόν τον νόμο και ήσαν τόσο τέλειοι όσο θα μπορούσαν να είναι οι άνθρωποι υπό τις συνθήκες και στον τομέα στον οποίον ενεργούσαν, όχι ότι ήσαν τέλειοι σε γνώση ή δύναμη, κ.λπ., αλλά στα συναίσθηματά τους, στην ακεραιότητά τους, στα κίνητρα και την αποφασιστικότητά τους. Και ενώ διέσχιζαν τον μεγάλο ωκεανό, εφόσον δεν μουρμούριζαν ούτε παραπονούνταν, αλλά υπάκουαν στις συμβουλές που τους εδόθησαν και με κάθε τρόπο συμπεριφέρονταν με τον κατάλληλο τρόπο, ήσαν τόσο τέλειοι όσο απαιτούσε ο Θεός να είναι τέλειοι.

Ο Κύριος σχεδιάζει να μας ανεβάσει στο σελέστιο βασίλειο. Έχει κάνει γνωστό μέσω άμεσης αποκάλυψης ότι είμαστε οι απόγονοί Του, γεννηθέντες στους αιώνιους κόσμους, ότι έχουμε έλθει σε αυτήν τη γη για τον ειδικό σκοπό τής προετοιμασίας μας για να λάβουμε την πληρότητα τής δόξας τού Πατέρα μας, όταν επιστρέψουμε στην παρουσία Του. Συνεπώς, πρέπει να αναζητούμε την ικανότητα να τηρούμε αυτόν τον νόμο, προκειμένου να καθαγιάζουμε τα κίνητρα, τις επιθυμίες, και τα συναίσθηματά μας, ώστε να γίνουν αγνά και άγια και το θέλημά μας στα πάντα να

υποταχθεί στο θέλημα τού Θεού και να μην έχουμε το δικό μας θέλημα παρά μόνο να κάνουμε το θέλημα τού Πατέρα. Ένας τέτοιος άνθρωπος με τις πράξεις του είναι τέλειος και έχει στη διάθεσή του τις ευλογίες τού Θεού σε όλα όσα κάνει και οπουδήποτε πάει.

Όμως, υποκείμεθα στην απερισκεψία, στην αδυναμία τής σάρκας και είμαστε λίγο-πολύ αδαείς, δι' αυτού επιρρεπείς στη διάπραξη σφαλμάτων. Ναι, αλλά αυτός δεν είναι λόγος να μην επιθυμούμε να συμμορφωθούμε με αυτήν την εντολή τού Θεού, ειδικά βλέποντας ότι μάς έχει κάνει προσιτά τα μέσα για την επίτευξη αυτού τού έργου. Αυτό καταλαβαίνω ότι είναι το νόημα τής λέξεως τελείωση, όπως εκφράσθηκε από τον Σωτήρα μας και τον Κύριο στον Αβραάμ.

Ένα άτομο μπορεί να είναι τέλειο σε σχέση με κάποια πράγματα και όχι σε σχέση με άλλα. Ένα άτομο που υπακούει στον λόγο σοφίας με πίστη είναι τέλειο όσον αφορά σε αυτόν τον νόμο. Όταν μετανοήσαμε για τις αμαρτίες μας και βαπτισθήκαμε προς άφεση αυτών, ήμαστε τέλειοι όσον αφορούσε σε αυτό το ζήτημα.⁶ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 118.]

**Αντί να αποθαρρυνθούμε, όταν αποτυγχάνουμε,
μπορούμε να μετανοήσουμε και να ζητήσουμε
από τον Θεό δύναμη να κάνουμε καλύτερα.**

Τώρα, μας έχει πει ο Απόστολος Ιωάννης ότι «είμαστε παιδιά τού Θεού· κι ακόμα δεν φανερώθηκε τι πρόκειται να είμαστε. Γνωρίζουμε, όμως, ότι, όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν, επειδή θα τον δούμε καθώς είναι. Και καθέννας που έχει αυτήν την ελπίδα επάνω σ' αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος [ο Χριστός] είναι αγνός». [Βλέπε Ιωάννου Α' 3:2-3.] Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών αναμένουν να φθάσουν σε αυτήν την κατάσταση τής τελείωσης. Αναμένουμε να γίνουμε όπως ο Πατέρας μας και Θεός μας, ικανά και άξια τέκνα να κατοικήσουμε στην παρουσία του· αναμένουμε, όταν εμφανισθεί ο Υιός τού Θεού, να λάβουμε το σώμα μας ανανεωμένο και ένδοξο και να «μετασηματίσει το σώμα τής ταπεινώσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα τής δόξας του». [Βλέπε Προς Φιλιππησίους 3:21.]

Αυτές είναι οι προσδοκίες μας. Τώρα, όλοι οι παρόντες ας θέσουν αυτήν την ερώτηση προς τον εαυτό τους: Είναι οι προσδοκίες μας καλά θεμελιωμένες; Με άλλα λόγια, επιζητούμε να εξαγνιστούμε; Πώς μπορεί ένας Άγιος των Τελευταίων Ημερών να αισθανθεί δικαιολογημένος με τον εαυτό του, αν δεν επιζητεί να εξαγνισθεί, δηλαδή όπως είναι αγνός ο Θεός, αν δεν επιζητεί να έχει πάντοτε άπταιστη συνείδηση προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους κάθε ημέρα τής ζωής του; Πολλοί από εμάς, αναμφιβόλως, βαδίζουμε από μέρα σε μέρα και από εβδομάδα σε εβδομάδα και από μήνα σε μήνα, ενώπιον τού Θεού, χωρίς να αισθανόμαστε υπό καταδίκη, συμπεριφερόμενοι ορθώς και επιζητώντας ενθέρμως και με πάσα πραότητα το Πνεύμα τού Θεού να υπαγορεύει την καθημερινή μας πορεία. Κι όμως, ενδεχομένως να υπάρχει μία συγκεκριμένη περίοδος ή περίοδοι στη ζωή μας κατά τις οποίες δοκιμαζόμαστε σε μεγάλο βαθμό και ίσως αποτυγχάνουμε. Ακόμη και αν συμβαίνει αυτό, δεν υπάρχει λόγος να μην προσπαθήσουμε ξανά, και επίσης με εντονότερη ενέργεια και αποφασιστικότητα να επιτύχουμε τον στόχο μας.⁷

Ο Κύριος επιθυμεί να δείξει επιείκεια προς τα τέκνα Του επί τής γης, αλλά απαιτεί από αυτά αληθινή μετάνοια, όταν αμαρτάνουν ή αποτυγχάνουν σε οιονδήποτε καθήκον. Αναμένει την υπακοή τους και να προσπαθούν να εκδιώξουν κάθε αμαρτία, να εξαγνισθούν και να γίνουν όντως ο λαός Του, οι Άγιοί Του, ώστε να προετοιμασθούν να έλθουν στην παρουσία Του, να γίνουν σαν Εκείνον στα πάντα και να βασιλεύσουν μαζί Του στη δόξα Του. Για να το επιτύχουν αυτό, πρέπει να βαδίσουν στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι, καθιστώντας τη ζωή τους λαμπρότερη και καλύτερη, όντες γεμάτοι με πίστη και χριστιανική αγάπη, η οποία είναι η αγνή αγάπη τού Χριστού και φροντίζοντας με πίστη κάθε καθήκον στο Ευαγγέλιο.⁸

Αν μπορούσαμε να διαβάσουμε λεπτομερώς τη ζωή τού Αβραάμ ή τη ζωή άλλων σπουδαίων και αγίων ανδρών, θα ανακαλύπταμε αναμφιβόλως ότι οι προσπάθειές τους να είναι χρηστοί δεν στέφονταν πάντοτε από επιτυχία. Άρα, δεν θα πρέπει να αποθαρρυνόμαστε, αν κατανικηθούμε σε μια στιγμή αδυναμίας, αλλά αντιθέτως, να μετανοήσουμε κατευθείαν για το σφάλμα ή το άδικο που ενδεχομένως να διαπράξαμε και όσο γίνεται να το

διορθώσουμε και κατόπιν να ζητήσουμε από τον Θεό ανανεωμένη δύναμη, για να συνεχίσουμε και να κάνουμε καλύτερα.

Ο Αβραάμ μπορούσε να βαδίζει τέλεια ενώπιον τού Θεού μέρα με τη μέρα, όταν έφευγε από την οικία τού πατέρα του και έδειξε στοιχεία ενός ανώτερου και καλά πειθαρχημένου νου στη λύση που πρότεινε, όταν οι βοσκοί του φιλονίκησαν με τους βοσκούς των ανιψιών τού Λωτ [βλέπε Γένεση 13:1-9]. Ήλθε ο καιρός στη ζωή τού Αβραάμ ωστόσο, ο οποίος πρέπει να ήταν πολύ δύσκολος. Στην πραγματικότητα, οτιδήποτε πιο σφοδρό μετά βίας μπορεί να το συλλάβει ο νους. Αυτό ήταν όταν ο Κύριος τον κάλεσε να προσφέρει ως θυσία τον αγαπημένο του και μοναχογιό του, δηλαδή αυτόν μέσω τού οποίου εκείνος [ο Αβραάμ] ανέμενε την εκπλήρωση τής μεγάλης υποσχέσεως που τού έδωσε ο Κύριος. Όμως, φανερώνοντας την κατάλληλη διάθεση, τού δόθηκε η δυνατότητα να υπερνικήσει τη δοκιμασία και να αποδείξει την πίστη του και την ακεραιότητά τού στον Θεό [βλέπε Γένεση 22:1-14]. Μετά βίας μπορεί να εικασθεί ότι ο Αβραάμ κληρονόμησε μία τέτοια ψυχική διάθεση από τους ειδωλολάτρες γονείς του. Όμως, είναι λογικά ακόλουθο να πιστεύουμε ότι υπό την ευλογία τού Θεού τού δόθηκε η δυνατότητα να την αποκτήσει, αφού πέρασε έναν παρόμοιο πόλεμο με τη σάρκα όπως εμείς, και αναμφιβόλως έχοντας υπερνικηθεί ενίστε και έπειτα υπερνικώντας, έως ότου τού δόθηκε η δυνατότητα να υπομείνει μία τέτοια δριμεία δοκιμασία.

«Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα», λέει ο Απόστολος Παύλος, «που ήταν και στον Ιησού Χριστό· ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό». [Βλέπε Προς Φιλιππησίους 2:5-6.] Κάθε άνθρωπος που έχει αυτόν τον στόχο ενώπιόν του, θα εξαγνισθεί όπως είναι αγνός ο Θεός και θα προσπαθήσει να βαδίσει τέλεια ενώπιόν Του. Όλοι κάνουμε ανόητες πράξεις και έχουμε τις αδυναμίες μας. Θα πρέπει να προσπαθούμε να τις υπερνικούμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα και θα πρέπει να ενσταλάξουμε αυτό το συναίσθημα στην καρδιά των παιδιών μας, ώστε ο φόβος Θεού να μπορεί να μεγαλώσει μέσα τους από την πολύ μικρή ηλικία τους και ώστε να μάθουν να συμπεριφέρονται ορθώς ενώπιόν Του υπό πάσες συνθήκες.

Αν ο σύζυγος μπορεί να ζήσει με τη σύζυγό του μία ημέρα χωρίς φιλονικίες ή χωρίς να φέρονται αγενώς ή χωρίς να θλίβουν το

Θα πρέπει να προσπαθούμε μέρα με τη μέρα να βελτιώνουμε τη σχέση μας με μέλη τής οικογένειας.

Πνεύμα τού Θεού με οιονδήποτε τρόπο, όλα είναι καλά μέχρις αυτού. Είναι μέχρις αυτού τέλειος. Μετά, αφήστε τον να προσπαθήσει να είναι ο ίδιος την επομένη. Όμως, υποθέτοντας ότι θα αποτύχει στην απόπειρα αυτήν τής επομένης, δεν αποτελεί λόγο να μην επιτύχει να το κάνει την τρίτη ημέρα...

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θα πρέπει να καλλιεργούν αυτήν τη φιλοδοξία συνεχώς, η οποία διατυπώθηκε τόσο ξεκάθαρα από τους αποστόλους σε παλαιότερες εποχές. Θα πρέπει να προσπαθούμε να βαδίζουμε κάθε ημέρα, ούτως ώστε να έχουμε πάντοτε άπταιστη συνείδηση προς τους πάντες. Και ο Θεός έχει θέσει στην Εκκλησία ορισμένα μέσα διά των οποίων μπορούμε να βοηθηθούμε, δηλαδή, αποστόλους και προφήτες και ευαγγελιστές, κ.λπ. «για την τελειοποίηση των Αγίων», κ.λπ. [Βλέπε Προς Εφεσίους 4:11–12.] Και επίσης μας έχει απονείμει το Άγιο Πνεύμα του, το οποίο είναι αλάνθαστος οδηγός, ιστάμενος, σαν άγγελος τού Θεού, στο πλευρό μας, λέγοντάς μας τι να κάνουμε και παρέχοντάς μας δύναμη και συμπαράσταση, όταν αντίξοες συνθήκες εμφανίζονται στον δρόμο μας. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να αποθαρρυνθεί, όποτε ανακαλύπτουμε τις αδυναμίες

μας. Μετά βίας μπορούμε να βρούμε μία περίπτωση σε όλα τα ένδοξα παραδείγματα που μας έχουν θέσει οι προφήτες, αρχαίοι ή σύγχρονοι, στα οποία επέτρεψαν στον Πονηρό να τους αποθαρρύνει. Όμως από την άλλη, συνεχώς επιζητούσαν να υπερνικήσουν, να κερδίσουν το βραβείο και με αυτόν τον τρόπο να προετοιμαστούν για την πληρότητα δόξας.⁹ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 118.]

Με θεία βοήθεια, μπορούμε να ζήσουμε υπεράνω των ανόητων πράξεων και της ματαιότητας του κόσμου.

Απαξ και βάλουμε στον νου μας ότι έχουμε πράγματι τη δύναμη μέσα μας μέσω του Ευαγγελίου που έχουμε λάβει, να κατακτούμε τα πάθη μας, τις ορέξεις μας και στα πάντα να υποτάσσουμε το θέλημά μας στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα μας, και αντί να είμαστε τα μέσα τής πρόκλησης δυσάρεστων συναισθημάτων στον οικογενειακό κύκλο μας και σε όσους με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή, αλλά βοηθώντας σε μεγάλο βαθμό στη δημιουργία ενός μικρού τμήματος ουρανών επάνω στη γη, τότε μπορεί να ειπωθεί ότι η μάχη έχει κερδιστεί κατά το ήμισυ. Μία εκ των κύριων δυσκολιών που πολλοί υφίστανται, είναι ότι έχουμε μεγάλη τάση να ξεχνούμε τον μεγάλο σκοπό τής ζωής, το κίνητρο του Επουράνιου Πατέρα μας που μας έστειλε εδώ, για να ενδυθούμε τη θνητότητα, καθώς και την αγία κλήση στην οποίαν έχουμε κληθεί. Και άρα, αντί να υψωνόμαστε επάνω από τα μικρά, παροδικά πράγματα του χρόνου, πολύ συχνά επιτρέπουμε στον εαυτό μας να κατέρχεται στο επίπεδο του κόσμου, χωρίς να επωφελούμεθα τής ουράνιας βοήθειας την οποίαν έχει καθιερώσει ο Θεός, η οποία μόνο μπορεί να μας δώσει τη δυνατότητα να τα υπερνικήσουμε. Δεν είμαστε καλύτεροι από τον υπόλοιπο κόσμο, αν δεν καλλιεργήσουμε το συναίσθημα να γίνουμε τέλειοι, όπως ο Πατέρας μας στους ουρανούς είναι τέλειος.

Αυτή ήταν η παραίνεση του Σωτήρος στους αρχαίους αγίους, οι οποίοι ήσαν άνθρωποι με παρόμοιες επιθυμίες και υπέκειντο στους ίδιους πειρασμούς όπως εμείς, και Εκείνος ήξερε αν οι άνθρωποι μπορούσαν να εναρμονισθούν με αυτήν ή όχι. Ο Κύριος ποτέ δεν έχει απαιτήσει ούτε θα απαιτήσει πράγματα από τα τέκνα Του, τα οποία είναι αδύνατον να επιτελέσουν. Οι Πρεσβύτεροι

τού Ισραήλ, οι οποίοι αναμένουν να βγουν στον κόσμο και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο τής σωτηρίας μέσα στην ανέντιμη και διεστραμμένη γενεά, ανάμεσα σε έναν λαό που είναι γεμάτος κακό και διαφθορά, θα πρέπει να καλλιεργήσουν αυτήν την επιθυμία ειδικά. Και όχι μόνο αυτοί, αλλά όλοι, κάθε νέος άνδρας και κάθε νέα γυναίκα που ανήκουν σε αυτήν την Εκκλησία και είναι άξιοι να καλούνται άγιοι, θα πρέπει να καλλιεργούν αυτήν την επιθυμία να ζουν σύμφωνα με αυτήν την προϋπόθεση, ώστε η συνείδησή τους να είναι καθαρή ενώπιον τού Θεού. Είναι όμορφο είτε στους νέους είτε στους γηραιούς να το έχουμε αυτό ως αντικειμενικό μας στόχο. Είναι ιδιαίτερος ευχάριστο να βλέπουμε τους νέους ανθρώπους μας να αποφασίζουν ότι το φως και η διάνοια τού Θεού μπορούν να λάμπουν στην όψη τους, ώστε να έχουν μία ορθή κατανόηση τής ζωής και να είναι εις θέσιν να ζήσουν υπεράνω των ανόητων πράξεων και της ματαιότητας τού κόσμου και των σφαλμάτων και τής ανομίας των ανθρώπων.¹⁰

Δεν υπάρχει καμία ανάγκη να ανησυχούν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών για τα τού κόσμου τούτου. Όλα θα τελειώσουν. Η καρδιά μας θα πρέπει να τεθεί σε πράγματα υπεράνω. Να προσπαθούμε για εκείνη την τελείωση που ήταν εν Χριστώ Ιησού, ο οποίος ήταν τέλεια υπάκουος στα πάντα προς τον Πατέρα και κατ' αυτόν τον τρόπο απέκτησε την μεγάλη Του υπερύψωση και έγινε υπόδειγμα προς τους αδελφούς Του. Γιατί να στενοχωρούμαστε και να ανησυχούμε γι' αυτά τα εγκόσμια, όταν ο προορισμός μας είναι τόσο μέγας και ένδοξος; Αν προσκολληθούμε στον Κύριο, τηρήσουμε τις εντολές Του, ακολουθήσουμε ως πρότυπα τις τελειότητές Του και προσπαθήσουμε να επιτύχουμε την αιώνια πραγματικότητα τής επουράνιας βασιλείας Του, όλα θα είναι καλά με εμάς και θα θριαμβεύσουμε και θα αποκτήσουμε τη νίκη στο τέλος.¹¹

Σε όλες τις πράξεις και τη διαγωγή σας πάντοτε να έχετε τη συναίσθηση ότι τώρα προετοιμάζεστε και κάνετε για τον εαυτό σας μια ζωή που θα συνεχισθεί στην αιωνιότητα. Μην ενεργείτε επί καμίας αρχής για την οποία θα ντρεπόσασταν ή θα ήσαστε απρόθυμοι να ενεργήσετε στους ουρανούς, μη χρησιμοποιείτε μέσα για την επίτευξη ενός στόχου που μία σελέστια, πεφωτισμένη συνείδηση δεν θα ενέκρινε. Ενώ συναισθήματα και πάθη σάς

εξάπτουν να δράσετε, ας δεσπόζουν και ας κυβερνούν πάντοτε αρχές αγνές, αξιότιμες, αγίες και χρηστές.¹²

Δεν μπορούμε να γίνουμε τέλειοι αμέσως, αλλά μπορούμε να γίνουμε λίγο καλύτεροι μέρα με τη μέρα.

Το παιδί μεγαλώνει από τη νηπιακή στην παιδική ηλικία και από την παιδική ηλικία στην ανδρική ενηλικιότητα με συνεχή και σταθερή ανάπτυξη, αλλά δεν μπορεί να πει πώς ή πότε συμβαίνει η ανάπτυξη. Δεν συνειδητοποιεί ότι μεγαλώνει, αλλά παρατηρώντας τους νόμους της υγείας και τον συνετό στην πορεία του, τελικώς φθάνει στην ανδρική ενηλικιότητα. Το ίδιο ισχύει σε σχέση με εμάς ως Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Μεγαλώνουμε και αυξανόμαστε. Δεν το αντιλαμβανόμαστε εκείνη τη στιγμή, αλλά ύστερα από έναν χρόνο περίπου ανακαλύπτουμε ότι είμαστε, τρόπος τού λέγειν, μακριά μέχρι τον λόφο, κοντεύοντας στην κορυφή τού βουνού. Αισθανόμαστε ότι έχουμε πίστη στον Κύριο, ότι η πρόνοιά Του είναι πάντοτε ευεργετική, ότι συνδεόμαστε μαζί Του, ότι είναι στην πραγματικότητα ο Πατέρας μας και ότι μας καθοδηγεί κατά μήκος της ζωής.¹³

Μην περιμένετε να γίνετε τέλειοι αμέσως. Αν το περιμένετε, θα απογοητευθείτε. Να είστε καλύτεροι σήμερα απ' ό,τι ήσαστε εχθές και να γίνετε καλύτεροι αύριο απ' ό,τι είστε σήμερα. Στους πειρασμούς, οι οποίοι ίσως εν μέρει μας υπερνικούν σήμερα, μην επιτρέψετε να μας υπερνικήσουν τόσο πολύ αύριο. Συνεπώς, εξακολουθήστε να γίνεστε λίγο καλύτεροι μέρα με τη μέρα και μην αφήσετε τη ζωή σας να τελειώσει χωρίς να επιτελέσετε καλό σε άλλους καθώς και στον εαυτό σας.¹⁴

Κάθε πρόσφατη ημέρα και κάθε πρόσφατη εβδομάδα θα πρέπει να είναι η καλύτερη που έχουμε βιώσει ποτέ, δηλαδή, θα πρέπει να προοδεύουμε λίγο κάθε ημέρα, σε γνώση και σοφία και στην ικανότητα να επιτελούμε καλό. Καθώς μεγαλώνουμε, θα πρέπει να ζούμε πιο κοντά στον Κύριο κάθε επόμενη ημέρα.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 118.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ο Πρόεδρος Σνόου ανεγνώρισε ότι η εντολή να γίνουμε τέλειοι προκαλεί ανησυχία σε ορισμένους Αγίους των Τελευταίων Ημερών (σελίδες 107-9). Καθώς μελετάτε αυτό το κεφάλαιο, αναζητήστε συμβουλές που θα μπορούσαν να παρηγορήσουν κάποιον που προβληματίζεται με την εντολή να γίνει τέλειος.
2. Στο τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 107, η φράση «υπερφυσική βοήθεια» αναφέρεται στη βοήθεια από τον Κύριο. Με ποιους τρόπους μάς βοηθά ο Κύριος να γίνουμε τέλειοι;
3. Στη σελίδα 109, εξετάστε τα σχόλια τού Προέδρου Σνόου σχετικά με τον Αβραάμ και τους πρώτους Αγίους των Τελευταίων Ημερών πρωτοπόρους. Τι νομίζετε ότι σημαίνει να είμαστε τέλειοι «στον τομέα στον οποίον ενεργού[με]»; Συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να γίνετε πιο τέλειοι «στα συναισθήματα, ... στην ακεραιότητα, στα κίνητρα και την αποφασιστικότητά» σας.
4. Ο Πρόεδρος Σνόου είπε: «Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να αποθαρρυνθεί, όποτε ανακαλύπτουμε τις αδυναμίες μας» (σελίδα 115). Πώς μπορούμε να είμαστε υπεράνω συναισθημάτων αποθαρρύνσεως; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 111-15.)
5. Πώς σας βοηθά που ξέρετε ότι δεν θα πρέπει να «περιμένετε να γίνετε τέλειοι αμέσως»; (Βλέπε σελίδα 117.) Σκεφθείτε συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους μπορείτε να ακολουθήσετε τη συμβουλή τού Προέδρου Σνόου να «γίνεστε λίγο καλύτεροι μέρα με τη μέρα».
6. Αναζητήστε μία ή δύο δηλώσεις σε αυτό το κεφάλαιο που σας εμπνέουν ιδιαίτερω. Τι σας αρέσει σε αυτές τις δηλώσεις;

Σχετιζόμενες γραφές: Νεφί Α΄ 3:7, Νεφί Γ΄ 12:48, Εθέρ 12:27, Μορόνι 10:32–33, Δ&Δ 64:32–34, 67:13, 76:69–70

Βοήθεια διδασκαλίας: «Τα άτομα επηρεάζονται, όταν αναγνωρίζεται η συνεισφορά τους. Μπορείτε, αν θέλετε, να καταβάλετε μία ειδική προσπάθεια να αναγνωρίζετε τα σχόλια κάθε ατόμου και, ει δυνατόν, να καταστήσετε τα σχόλια μέρος των συζητήσεων τής τάξεως» (*Teaching, No Greater Call*, 35–36).

Σημειώσεις

1. Στο “Anniversary Exercises,” *Deseret Evening News*, 7 Απριλίου 1899, 9.
2. Στο Ιλνάζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 16.
3. Στο “Anniversary Exercises,” 9.
4. Στο “Impressive Funeral Services,” *Woman’s Exponent*, Οκτ. 1901, 36.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 3 Ιουνίου 1879, 1.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 3 Ιουνίου 1879, 1.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 3 Ιουνίου 1879, 1.
8. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Οκτωβρίου 1898, 1.
9. *Deseret News: Semi-Weekly*, 3 Ιουνίου 1879, 1.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 3 Ιουνίου 1879, 1.
11. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Οκτωβρίου 1898, 1.
12. *Millennial Star*, 1η Δεκεμβρίου 1851, 363.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 2.
14. *Improvement Era*, Ιούλιος 1901, 714.
15. *Improvement Era*, Ιούλιος 1899, 709.

Όταν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών εξεδιόχθησαν από τις εστίες τους στη Ναβού του Ιλινόι, πολλοί βρήκαν χαρά εν μέσω των δεινών τους.

Πίστη εν καιρώ δοκιμασίας: «Από τη σκιά στη λαμπρή ηλιοφάνεια»

«Κάθε άνδρας και γυναίκα που υπηρετούν τον Κύριο, ασχέτως τού πόσο πιστοί μπορεί να είναι, έχουν τις δύσκολες στιγμές τους. Όμως, αν έχουν ζήσει πιστώς, φως θα εκχυθεί επάνω τους και θα παρασχεθεί ανακούφιση».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Τον Φεβρουάριο τού 1846, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών εξαναγκάστηκαν να αφήσουν τις εστίες τους στη Ναβού τού Ιλινόι. Καθώς προετοιμάζονταν να κάνουν το μακρύ και κοπιαστικό προς δυσμάς ταξίδι, προς τη νέα γη τής επαγγελίας, ακολούθησαν τη συμβουλή τού Προέδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ να ιδρύουν αποικισμούς κατά μήκος τής πορείας τους. Ζούσαν σε προσωρινά καταφύγια και φύτευαν καλλιέργειες για τους Αγίους που θα τους ακολουθούσαν. Αφού πέρασαν λίγο καιρό στην πολιτεία τής Αιοβα, σε έναν αποικισμό που λεγόταν Γκάρντεν Γκρόουβ, ο Λορέντζο Σνόου και η οικογένειά του μετακόμισαν σε ένα μέρος το οποίο οι Άγιοι αποκαλούσαν Όρος Φασγά, επίσης στην Αιοβα. Αυτός ο αποικισμός ονομάστηκε από το βουνό όπου ο προφήτης Μωυσής είχε δει τη γη τής επαγγελίας τού λαού του.

Αρκετούς μήνες μετά την άφιξη στο Όρος Φασγά, ο Λορέντζο εκλήθη να προεδρεύει τού αποικισμού. «Μέχρι τότε», κατέγραφε αργότερα, «οι Άγιοι στο Φασγά ήσαν σε κατάσταση ενδείας, όχι μόνον από άποψη τροφίμων ή ένδυσης, αλλά επίσης όσον αφορά σε ομάδες και άμαξες, προκειμένου να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Διάφορες οικογένειες είχαν ξεμείνει εντελώς από προμήθειες και εξηρτώντο από τη φιλανθρωπία των πλησίον τους, οι οποίοι στις

περισσότερες περιπτώσεις ήσαν ανεπαρκώς προετοιμασμένοι, για να ασκήσουν αυτήν την αρετή. Όμως, πάνω απ' όλα αυτά, μία σαρωτική ασθένεια είχε ενσκήψει στον αποικισμό, όταν δεν υπήρχαν αρκετά άτομα για να περιθάλλουν τους ασθενείς και ο θάνατος ακολουθούσε την ασθένεια, και οι πατέρες, οι μητέρες, τα παιδιά, οι αδελφοί, οι αδελφές και οι αγαπητοί φίλοι πέθαιναν και θάπτονταν με μικρή τελετή και ορισμένοι στερούμενοι των κατάλληλων ενδυμάτων ταφής. Κατ' αυτόν τον τρόπο η λύπη και το πένθος προσετίθεντο στην ένδεια».

Ο Λορέντζο γνώριζε αυτές τις δοκιμασίες από πρώτο χέρι. Εκείνος και η οικογένειά του βίωσαν ασθένειες, απογοητεύσεις και ψυχικό άλγος, συν τον θάνατο τής νεογέννητης κόρης του, Λιονόρα. Έγραψε: «Η μικρή Λιονόρα αρρώστησε και πέθανε και με βαθιά λύπη μεταφέραμε τη σορό της στο ήσυχο μέρος αναπαύσεώς της, να αφηθεί μόνη, μακριά από τον πατέρα της και τη μητέρα της που την γέννησαν».

Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Λορέντζο βοηθούσε τους Αγίους να αντιμετωπίσουν τις δοκιμασίες τους με πίστη. Η αδελφή του, Ιλάιζα, έγραφε: «Με ακατάβλητη ενέργεια—με πρακτικό νου και με σταθερότητα σκοπού που ποτέ δεν υπέκυψε στην αποθάρρυνση, απεδείχθη ικανός σε μία έκτακτο ανάγκη, η οποία θα είχε τρομοκρατήσει ανθρώπους συνήθων ικανοτήτων». Ενθυμείτο: «Πρώτα ενήργησε για να εμπνεύσει και να συνδυάσει τις προσπάθειες των ανθρώπων». Οργάνωσε τους άνδρες σε ομάδες εργασίας. Ορισμένοι πήγαν σε κοντινές πόλεις, για να κερδίσουν χρήματα για προμήθειες και ένδυση. Άλλοι έμειναν στον καταυλισμό, όπου φρόντιζαν τις οικογένειες εκεί, φύτευαν καλλιέργειες και παρήγαγαν αγαθά και επισκεύαζαν πράγματα που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε γειτονικούς αποικισμούς.

Εκτός από το να βοηθά τους Αγίους να εργασθούν μαζί, ο Λορέντζο τούς παρότρυνε να γαλουχούνται πνευματικώς και να απολαμβάνουν ψυχωφελή διασκέδαση. «Κατά τους μακρούς χειμερινούς μήνες», είπε, «επεδίωκα να διατηρώ σε υψηλό επίπεδο το ηθικό και το θάρρος των Αγίων στο Φασγά, όχι μόνον οργανώνοντας συγκεντρώσεις για θρησκευτική λατρεία και ασκήσεις σε διαφορετικά μέρη τού αποικισμού, αλλά επίσης κάνοντας

Ένας εκ των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ο οποίος εγκαταστάθηκε στο Όρος Φασγά, έκανε αυτό το σχέδιο σε μία εφημερίδα.

προμήθειες και παροτρύνοντας κατάλληλες ψυχαγωγίες διαφόρων ειδών...

»Ως δείγμα, θα επιχειρήσω την περιγραφή μίας ψυχαγωγίας, την οποίαν αυτοσχεδίασα προς τέρψη όσων μπορούσα λογικά να συγκεντρώσω στο μικρό σπίτι τής οικογένειάς μου, το οποίο ήταν ένα μονώροφο κτήριο, περίπου τέσσερα και μισό επί εννέα μέτρα,

κατασκευασμένο από κορμούς δένδρων, με σκεπή και πάτωμα από χώμα, έχοντας στη μία άκρη μία καπνοδόχο μετρίου ύψους, φτειαγμένη από γρασίδι κομμένο από την αγκαλιά τής μάνας γης. Ειδικά για την περίσταση καλύψαμε το πάτωμα με ένα λεπτό στρώμα καθαρού άχυρου και τους τοίχους με λευκά σεντόνια που πήραμε από τα κρεβάτια μας χωρίς πούπουλα.

»Το πώς να φωτίσουμε τον χώρο υποδοχής μας καταλλήλως για την προσεχή δραστηριότητα ήταν τεράστια μελέτη και κάτι που απαιτούσε πολλή επινοητικότητα από μέρος μας. Όμως επιτύχαμε. Από τον λάκκο όπου ήσαν θαμμένα, διαλέξαμε τα μεγαλύτερα και τα καλύτερα γογγύλια—βγάλαμε το εσωτερικό και τοποθετήσαμε μικρά κεριά σε αυτά, βάζοντάς τα κατά διαλείμματα γύρω στους τοίχους, αναρτώντας άλλα στην οροφή επάνω, η οποία αποτελείται από χώμα και καλάμια. Αυτά τα φώτα προσέδιδαν μία πολύ γαλήνια, ήρεμη... επίδραση και το φως που αντανεκλάτο μέσω των φλοιών γογγυλιών προσέδιδε μία πολύ ελκυστική όψη.

»Κατά τη διάρκεια των εσπερινών δραστηριοτήτων, αρκετοί εκ των φίλων μου, με τις θερμότερες δυνατών εκφράσεις, φιλοφρονούσαν εμένα και την οικογένειά μου για το ιδιαίτερο γούστο και την επινοητικότητα που φανερώνονταν σε αυτές τις μοναδικές και αδάπανες διακοσμήσεις».

Ο Λορέντζο ενθυμείτο ότι «οι ώρες 'ζωντάνεψαν' και πέρασαν ευχάριστα». Εκείνος και οι προσκεκλημένοι του ψυχαγόγησαν ο ένας τον άλλον με ομιλίες, τραγούδια και απαγγελίες. Είπε: «Στο τέλος, όλοι φαίνονταν απολύτως ικανοποιημένοι και έφυγαν τόσο ευτυχείς σαν να μην ήσαν άστεγοι».¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 130.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

**Δοκιμασίες και βάσανα μάς βοηθούν
να βελτιωθούμε πνευματικώς και να
προετοιμασθούμε για τη σελέστια δόξα.**

Είναι αδύνατον να εργασθούμε για τη σωτηρία μας και να επιτύχουμε τους σκοπούς τού Θεού χωρίς δοκιμασίες ή χωρίς θυσίες.²

Δοκιμασίες και βάσανα ήσαν οι εμπειρίες των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Ο Θεός προόρισε ούτως ώστε να είναι κατ' αυτόν τον τρόπο. Πιστεύω ότι στον [προηγμένο] κόσμο των πνευμάτων, όταν μας προτάθηκε να έλθουμε σε αυτήν τη δοκιμαστική περίοδο και να περάσουμε την εμπειρία που τώρα λαμβάνουμε, δεν ήσαν συνολικώς ευχάριστη και αρεστή. Οι προοπτικές δεν ήσαν τόσο ευχάριστες από κάθε άποψη όπως θα τις επιθυμούσαμε. Εντούτοις, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είδαμε και καταλάβαμε ξεκάθαρα εκεί ότι, προκειμένου να επιτύχουμε την υπερύψωση και τη δόξα μας, αυτή ήταν μία απαραίτητη εμπειρία. Και όσο δυσάρεστη και αν μας φάνηκε, ήμαστε πρόθυμοι να συμμορφωθούμε με το θέλημα του Θεού και συνεπώς είμαστε εδώ.³

Ο Κύριος έχει αποφασίσει στην καρδιά Του να μας δοκιμάσει έως ότου ξέρει τι μπορεί να κάνει μαζί μας. Δοκίμασε τον Υιό Του, Ιησού. ...Προτού Εκείνος [ο Σωτήρας] έλθει επάνω στη γη, ο Πατέρας είχε παρακολουθήσει την πορεία Του και ήξερε ότι μπορούσε να στηριχθεί σε Εκείνον, όταν η σωτηρία των κόσμων θα διακυβεύετο. Και δεν απογοητεύθηκε. Επομένως, σε σχέση με εμάς. Θα μας δοκιμάσει και θα εξακολουθεί να μας δοκιμάζει, προκειμένου να μας θέσει στις πιο ανώτερες θέσεις τής ζωής και να μας αναθέσει τις πιο ιερές ευθύνες.⁴

Αν επιτύχουμε να περάσουμε μέσα από τις δύσκολες δοκιμασίες που πλησιάζουν με την πίστη και την ακεραιότητά μας ανέπαφες, μπορούμε να αναμένουμε στο τέλος των δοκιμασιών μας μία μεγάλη και ισχυρή έκχυση του Πνεύματος και τής δύναμης του Θεού—μία μεγάλη προικοδότηση επάνω σε όλους οι οποίοι θα έχουν παραμείνει πιστοί στις διαθήκες τους...

Ορισμένοι εκ των αδελφών μας έχουν ερωτήσει αν στη μέλλουσα ζωή θα μπορούσαν να αισθανθούν άξιοι τής πλήρους συντροφιάς των προφητών και των Αγίων τής αρχαίας εποχής, οι οποίοι υπέμειναν δοκιμασίες και διωγμούς και των Αγίων... οι οποίοι υπέφεραν στο Κίρτλαντ, στο Μιζούρι και το Ιλινόι. Οι αναφερθέντες αδελφοί έχουν εκφράσει τη λύπη τους που δεν βίωσαν τέτοιες στιγμές δεινών. Αν κάποιος εξ αυτών είναι παρόντες, θα πω, προς παρηγόρησή τους, πρέπει να περιμένετε μόνον λίγο και θα έχετε παρόμοιες ευκαιρίες, προς ευχαρίστηση τής καρδιάς σας. Εσείς και εγώ δεν μπορούμε να γίνουμε τέλειοι παρά μόνον

Εν καιρώ δοκιμασίας, μπορούμε να προσφύγουμε στον Πατέρα μας στους Ουρανοίς για παρηγοριά και δύναμη.

μέσω δεινών: ο Ιησούς δεν μπορούσε [βλέπε Προς Εβραίους 2:10]. Στην προσευχή και την αγωνία Του στον Κήπο τής Γεθσημανή, προδιέγραψε την εξανιστική διαδικασία απαραίτητη στη ζωή αυτών των οποίων η φιλοδοξία τούς παρακινεί να εξασφαλίσουν τη δόξα ενός σελέστιου βασιλείου. Κανείς δεν θα πρέπει να διαφύγει, καταφεύγοντας σε οιαδήποτε συμβιβαστικά μέτρα.⁵

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος με τον οποίον οι Άγιοι να μπορούν να βελτιωθούν πνευματικώς και να προετοιμαστούν για την κληρονομιά στο σελέστιο βασίλειο παρά μέσω βασάνων. Είναι η διαδικασία διά τής οποίας αυξάνεται η γνώση και η γαλήνη τελικώς θα εδραιωθεί παγκοσμίως. Έχει λεχθεί ότι αν όλος μας ο περίγυρος ήταν ειρηνικός και ακμάζων τώρα, θα γινόμασταν αδιάφοροι. Θα ήταν μία κατάσταση στην οποία αν ήσαν όλα που θα επιθυμούσαν πάρα πολλοί άνθρωποι. Δεν θα προόδευαν στα τής αιωνιότητος.⁶

Είτε το πάρετε ατομικώς είτε συλλογικώς, έχουμε υποφέρει και θα πρέπει να υποφέρουμε ξανά, και γιατί; Επειδή ο Κύριος το

απαιτεί από εμάς για την αγιοποίησή μας.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 130.]

Όταν παραμένουμε πιστοί κατά τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς, δείχνουμε ότι αγαπούμε τον Θεό περισσότερο απ' ό,τι αγαπούμε τον κόσμο.

Ανάμεσα στις δοκιμασίες μας είναι πειρασμοί, με τους οποίους μάς δίδεται η δυνατότητα να δείξουμε πόσο εκτιμούμε τη θρησκεία μας. Είστε εξοικειωμένοι με την εμπειρία του Ιώβ από αυτήν την άποψη. Τού είχε δοθεί γνώση για την ανάσταση και για τον Λυτρωτή και ήξερε ότι αν και έπρεπε να πεθάνει, ωστόσο θα έβλεπε κατά τις τελευταίες ημέρες τον Λυτρωτή του επάνω στη γη [βλέπε Ιώβ 19:25–26]. Οι πειρασμοί στους οποίους υπέκειτο έδειχναν ότι εκτιμούσε αυτές τις επουράνιες θεωρήσεις υπεράνω οιαδήποτε άλλου.

...Επειδή ο Θεός είναι φίλος μας, δεν φοβούμαστε. Ίσως πρέπει να εξακολουθήσουμε να υποκείμεθα σε πολλές καταστάσεις που είναι δυσάρεστες. Από αυτές μάς δίδεται η δυνατότητα να δείξουμε στους αγγέλους ότι αγαπούμε τα του Θεού καλύτερα από τα του κόσμου.⁸ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 130.]

Καθώς παραμένουμε πιστοί, ο Κύριος μάς ενδυναμώνει, προκειμένου να υπερνικήσουμε πειρασμούς και να ανθέξουμε δοκιμασίες.

Πολλοί από εσάς ενδεχομένως να έχετε δριμεείς δοκιμασίες, ώστε η πίστη σας να γίνει πιο τέλεια, η πεποίθησή σας να αυξηθεί, η γνώση σας για τις δυνάμεις των ουρανών να αυξηθεί, και αυτό προτού λάβει χώρα η λύτρωσή σας. Αν ένα καταγιδοφόρο σύννεφο σαρώσει τον ορίζοντα..., αν το πικρό ποτήρι των δεινών προσφερθεί και εξαναγκασθείτε να πιείτε από αυτό, αν ο Σατανάς αφεθεί ελεύθερος να πάει ανάμεσά σας, με όλες τις δελεαστικές δυνάμεις των εξαπατήσεων και της πονηρής πανουργίας του, αν ο ισχυρός, άκαμπτος διωγμός έλθει εναντίον σας,—τότε *εκείνη* την ώρα σηκώστε το κεφάλι σας και αγαλλιιάστε που υπολογίζεστε άξιοι να υποφέρετε τοιουτοτρόπως με τον Ιησού, τους Αγίους και τους αγίους προφήτες. Και να ξέρετε ότι η περίοδος τού λυτρωμού σας έχει φθάσει.

Αισθάνομαι, αδελφοί και αδελφές μου, να σας προτρέψω με εγκάρδιες εκφράσεις. Έχετε θάρρος—μην αποκαρδιώνεστε, επειδή ασφαλώς η ημέρα θα έλθει ταχέως κατά την οποία τα δάκρυά σας θα στεγνώσουν, η καρδιά σας θα παρηγορηθεί και θα γευθείτε τα προϊόντα των κόπων σας...

Να είσθε έντιμοι, να είσθε ενάρετοι, να είσθε αξιότιμοι, να είστε πράοι και ταπεινοί, θαρραλέοι και τολμηροί, να καλλιεργείτε την απλότητα, να είσθε σαν τον Κύριο. Κρατηθείτε στην αλήθεια έστω μέσα από τη φωτιά ή το σπαθί, τα βάσανα ή τον θάνατο.⁹

Από την εποχή που λάβαμε το Ευαγγέλιο έως τώρα, ο Κύριος περιστασιακώς μάς δίδει δοκιμασίες και βάσανα, αν μπορούμε να τα αποκαλέσουμε έτσι. Και ενίοτε αυτές οι δοκιμασίες είναι τέτοιας φύσεως που δυσκολευόμαστε πολύ να τις λάβουμε χωρίς μουρμούρισμα και παράπονο. Ωστόσο, τέτοιες στιγμές ο Κύριος μάς ευλόγησε και μας έδωσε αρκετό από το Πνεύμα Του, για να μας δώσει τη δυνατότητα να υπερνικήσουμε τους πειρασμούς και να ανθέξουμε τις δοκιμασίες.¹⁰

Κάθε άνδρας και γυναίκα που υπηρετούν τον Κύριο, ασχέτως τού πόσο πιστοί μπορεί να είναι, έχουν τις δύσκολες στιγμές τους. Όμως, αν έχουν ζήσει πιστώς, φως θα εκχυθεί επάνω τους και θα παρασχεθεί ανακούφιση.¹¹

Όλα όσα απαιτούνται από εμάς, για να μας κάνουν τέλεια ασφαλείς υπό πάσες συνθήκες προβλημάτων ή διωγμών, είναι να κάνουμε το θέλημα τού Θεού, να είμαστε έντιμοι, πιστοί και να διατηρούμαστε αφοσιωμένοι στις αρχές που έχουμε λάβει, να κάνουμε το σωστό το ένα μετά το άλλο, να μην καταπατούμε τα δικαιώματα κανενός, να ζούμε με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Θεού και το Άγιο Πνεύμα του θα μας βοηθήσει και θα μας επικουρήσει υπό κάθε περίσταση και θα προβάλουμε καταμεσής αυτού αφθόνως ευλογημένοι στα σπίτια μας, στην οικογένειά μας, στο ποίμνιό μας, στο πεδίο μας—και με κάθε τρόπο θα μας ευλογήσει ο Θεός. Θα μας δώσει γνώση επί τής γνώσης, διάνοια επί τής διάνοιας, σοφία επί τής σοφίας.

Είθε ο Θεός να προσθέσει την ευλογία του επάνω σε αυτόν τον λαό. Είθε να είμαστε πιστοί στον εαυτό μας, πιστοί σε όλες τις αρχές που έχουμε λάβει, επιζητώντας το όφελος ο ένας τού άλλου με

όλη μας την καρδιά και ο Θεός θα εκχύσει το Πνεύμα του επάνω μας και θα είμαστε νικηφόροι στο τέλος.¹² [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 130.]

**Ανατρέχοντας στο παρελθόν σε δύσκολες στιγμές,
βλέπουμε ότι οι δοκιμασίες μας μάς έχουν
βοηθήσει να πλησιάσουμε πιο κοντά στον Θεό.**

Όταν συλλογιζόμαστε τι έχει κάνει για εμάς ο Κύριος κατά το παρελθόν, στο τωρινό μας περιβάλλον και στις μελλοντικές μας προοπτικές, είμαστε ευλογημένος λαός. Μερικές φορές έχω σκεφθεί ότι μία εκ των μεγαλύτερων αρετών που θα μπορούσαν να κατέχουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι η ευγνωμοσύνη στον Επουράνιο Πατέρα μας για αυτά που μας έχει απονείμει και το μονοπάτι στο οποίο μας έχει οδηγήσει. Μπορεί η πορεία μας κατά μήκος αυτού του μονοπατιού να μην είναι πάντοτε η πιο ευχάριστη εμπειρία, αλλά κατόπιν ανακαλύπτουμε ότι αυτές οι συνθήκες, οι οποίες υπήρξαν πολύ δυσάρεστες, συχνά έχουν αποδειχθεί προς μεγάλο μας όφελος.¹³

Κάθε δοκιμασία την οποίαν περνά κάποιος, αν είναι πιστός σε αυτήν τη δοκιμασία και τιμά τον Θεό και τη θρησκεία που έχει ασπασθεί, στο τέλος αυτής τής δοκιμασίας ή τού βασάνου το άτομο αυτό είναι πιο κοντά στον Θεό, πιο κοντά όσον αφορά σε αύξηση πίστης, σοφίας, γνώσης και δύναμης και ως εκ τούτου έχει περισσότερη πεποίθηση να επικαλείται τον Κύριο για όσα επιθυμεί. Γνωρίζω άτομα που έτρεμαν στην ιδέα να περάσουν συγκεκριμένες δοκιμασίες, οι οποίοι αφού πέρασαν τον πειρασμό, είπαν ότι μπόρεσαν να πλησιάσουν τον Κύριο με περισσότερη πεποίθηση και να ζητήσουν τέτοιες ευλογίες όπως επιθυμούσαν...

Έχουμε κάθε λόγο να αγαλλιούμε και να είμαστε πλήρεις χαράς και ικανοποιήσεως, παρά τις δυσκολίες που μας περιβάλλουν. Και πόσο έχουμε προοδεύσει, πόση γνώση έχουμε αποκτήσει και πόσο είμαστε εις θέσιν να υπομείνουμε τώρα απ' ό,τι πριν από ένα, δύο ή πέντε χρόνια, και είμαστε εις θέσιν να υπομείνουμε περισσότερα τώρα παρά πριν από λίγα χρόνια; Ο Κύριος μάς έχει ενδυναμώσει και μας έχει αυξήσει στην ανάπτυξή μας. Σαν το βρέφος, όταν μεγαλώνει δεν γνωρίζει πώς έλαβε σταδιακή δύναμη και τον τρόπο με τον οποίον αυξήθηκε σε ανάστημα. Είναι μεγαλύτερο

εφέτος απ' ό,τι πέρυσι. Επομένως, σε σχέση με την πνευματική μας πρόοδο. Αισθανόμαστε δυνατότεροι σήμερα απ' ό,τι πριν από έναν χρόνο.¹⁴

Οι θυσίες που έχετε κάνει, οι δυσχέρειες που έχετε ανθέξει και οι στερήσεις που έχετε υποφέρει θα... ξεχασθούν και θα αγαλλιάζετε που αποκτήσατε την εμπειρία την οποίαν αυτές παρείχαν. ...Ορισμένα πράγματα πρέπει να τα μάθουμε μέσω αυτών από τα οποία υποφέρουμε και η γνώση διασφαλίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, αν και η διαδικασία μπορεί να είναι οδυνηρή, θα είναι μεγάλης αξίας για εμάς στην άλλη ζωή.

...Ξέρω ότι η ζωή σας δεν ήταν πάντοτε λαμπρή. Αναμφιβόλως, έχετε περάσει από πολλές δοκιμασίες και ίσως είχατε πολλά βάσανα, αλλά με συνεχή ακεραιότητα, θα αναδυθείτε συντόμως από τη σκιά στη λαμπρή ηλιοφάνεια τού σελέστιου κόσμου.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 4 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Συλλογισθείτε την αφήγηση στις σελίδες 121-24. Πώς ήσαν εις θέσιν πολλοί Άγιοι σε αυτήν την αφήγηση να είναι ευτυχισμένοι παρά τα δεινά τους; Τι μπορούμε να κάνουμε, για να ενθαρρύνουμε ανθρώπους οι οποίοι βιώνουν δοκιμασίες;
2. Μελετήστε τις διδασκαλίες τού Προέδρου Σνόου σχετικά με τον λόγο που πρέπει να έχουμε δοκιμασίες (σελίδες 124-27). Τι νομίζετε ότι σημαίνει «προόδευαν στα τής αιωνιότητας»; Γιατί νομίζετε ότι πολλοί άνθρωποι δεν «θα προόδευαν στα τής αιωνιότητας» χωρίς δοκιμασίες;
3. Με ποιους τρόπους θα πρέπει να ανταποκρινόμαστε σε δοκιμασίες και πειρασμούς; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 127-29.) Πώς μας βοηθά ο Κύριος εν καιρώ δοκιμασίας;

4. Διαβάστε το τελευταίο τμήμα αυτού του κεφαλαίου. Τι έχετε κερδίσει από τις δυσκολίες που έχετε βιώσει;
5. Αναζητήστε μία ή δύο δηλώσεις σε αυτό το κεφάλαιο που σας δίδουν ελπίδα. Τι εκτιμάτε σχετικά με τις δηλώσεις που έχετε επιλέξει; Σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους θα μπορούσατε να μοιρασθείτε αυτές τις αλήθειες με ένα μέλος της οικογένειάς ή έναν φίλο που χρειάζεται ενθάρρυνση.

Σχετιζόμενες γραφές: Δευτερονόμιο 4:29–31, Ψαλμοί 46:1, Κατά Ιωάννην 16:33, Προς Ρωμαίους 8:35–39, Προς Κορινθίους Β΄ 4:17–18, Μωσία 23:21–22, 24:9–16, Δ&Δ 58:2–4

Βοήθεια διδασκαλίας: Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να επικοινωνήσετε με μερικούς συμμετέχοντες εκ των προτέρων, ζητώντας τους να προετοιμαστούν, προκειμένου να πουν εμπειρίες σχετικές με το κεφάλαιο. Παραδείγματος χάριν, προτού διδάξετε από αυτό το κεφάλαιο, ίσως ήταν χρήσιμο να ζητήσετε από μερικούς ανθρώπους να προετοιμάσουν μία ομιλία σχετικώς με όσα έχουν μάθει από τις δοκιμασίες τους.

Σημειώσεις

1. Βλέπε Ιλνίτσα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 89–93.
2. *Millennial Star*, 18 Απριλίου 1887, 245.
3. *Deseret Weekly*, 4 Νοεμβρίου 1893, 609.
4. *Millennial Star*, 24 Αυγούστου 1899, 532.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 9 Φεβρουαρίου 1886, 1.
6. *Deseret News*: 11 Απριλίου 1888, 200. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1888.
7. *Deseret News*, 28 Οκτωβρίου 1857, 270.
8. *Deseret News*, 11 Απριλίου 1888, 200.
9. “Address to the Saints in Great Britain,” *Millennial Star*, 1η Δεκεμβρίου 1851, 364.
10. *Deseret Weekly*, 4 Νοεμβρίου 1893, 609.
11. *Millennial Star*, 24 Αυγούστου 1899, 531.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 Δεκεμβρίου 1879, 1.
13. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 2.
14. *Deseret News*, 11 Απριλίου 1888, 200.
15. Στο “Old Folks Are at Saltair Today,” *Deseret Evening News*, 2 Ιουλίου 1901, 1. Μήνυμα προς μία ομάδα γηραιών μελών της Εκκλησίας προετοιμασμένο από τον Λορέντζο Σνόου σε ηλικία 88 ετών και ανεγνωσμένο από τον υιό του, ΛιΡόι.

Ο Πρόεδρος Φράνκλιν Ρίτσαρντς

«Θεέ, δοκίμασέ με, και γνώρισε την καρδιά μου»

Ενάρετοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών προσπαθούν να «εδραιώσουν χαρακτήρα ενώπιον του Θεού στον οποίον να στηρίζονται εν καιρώ δοκιμασίας».

Από τη ζωή του Λορέντζο Σνόου

Στις 15 Δεκεμβρίου 1899, ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου, τότε Πρόεδρος τής Εκκλησίας, μίλησε στην κηδεία του Προέδρου Φράνκλιν Ρίτσαρντς, ο οποίος είχε υπηρετήσει ως Πρόεδρος τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Κατά το τέλος τής ομιλίας του, ο Πρόεδρος Σνόου είπε: «Ζητώ από τον Κύριο του Ισραήλ να ευλογήσει τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και να προετοιμασθούμε για τα γεγονότα του εγγύς μέλλοντος, με την καρδιά μας αγνή ενώπιον του Κυρίου».

Επεξηγώντας την ανάγκη να τηρούμε «την καρδιά μας αγνή ενώπιον του Κυρίου», ο Πρόεδρος Σνόου μίλησε για μία εμπειρία που είχε εκείνος και ο Πρόεδρος Ρίτσαρντς στη δεκαετία του 1850, όταν ήσαν νέοι Απόστολοι. Τότε, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ ηγείτο μίας βελτιώσεως στην Εκκλησία, καλώντας τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών παντού να μετανοήσουν και να ανανεώσουν τη δέσμευσή τους στην χρηστή ζωή.

«Όταν ο Πρόεδρος Γιανγκ σηκώθηκε να καλέσει τους ανθρώπους να μετανοήσουν και να βελτιωθούν», ενθυμείτο ο Πρόεδρος Σνόου, «μίλησε πολύ εντόνως ως προς το τι έπρεπε να γίνει με μερικούς ανθρώπους—ότι θα έπρεπε να τους αφαιρεθεί η Ιεροσύνη τους λόγω της αποτυχίας τους να την μεγαλύνουν όπως θα έπρεπε να είχαν κάνει. Οι αδελφοί, οι οποίοι ζούσαν εκείνες τις ημέρες, θα θυμούνται πόσο σθεναρώς μίλησε προς αυτήν την κατεύθυνση. Λοιπόν, άγγιξε την καρδιά του αδελφού Φράνκλιν και άγγιξε

και τη δική μου και συζητήσαμε το ζήτημα. Καταλήξαμε ότι θα έπρεπε να πάμε στον Πρόεδρο Γιανγκ και να του προσφέρουμε την Ιεροσύνη μας. Αν ένιωθε, εις το όνομα τού Κυρίου, ότι δεν είχαμε μεγαλύνει την Ιεροσύνη μας, θα παραιτούμασταν αυτής. Πήγαμε σε εκείνον, τον είδαμε μόνο του και του το είπαμε. Φαυτάζομαι ότι υπήρχαν δάκρυα στα μάτια του, όταν είπε: 'Αδελφέ Λορέντζο, αδελφέ Φράνκλιν, έχετε μεγαλύνει την Ιεροσύνη σας ικανοποιητικά προς τον Κύριο. Ο Θεός να σας ευλογεί'.¹

Καθ' όλην τη ζωή του, ο Πρόεδρος Σνόου ήθελε να είναι η καρδιά του αγνή ενώπιον τού Κυρίου και επίσης παρότρυνε τους Αγίους να εξετάζουν τη δική τους αξιοσύνη. Μιλούσε με «έναν τρόπο που αύξανε στην κατανόησή μας» την ανάγκη να εδραιώσουμε «τον κατάλληλο χαρακτήρα, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, ενώπιον τού Θεού Πατέρα μας». ² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 141.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Αν έχουμε εδραιώσει τον κατάλληλο χαρακτήρα, μπορούμε με πεποίθηση να προσκαλέσουμε τον Θεό να δοκιμάσει την καρδιά μας.

Έχω την εντύπωση ότι ο πιο πολύτιμος παράγων και εκείνο που θα μας χρησιμεύσει περισσότερο, όταν επιστρέψουμε στον κόσμο των πνευμάτων, θα είναι ότι θα έχουμε εδραιώσει τον κατάλληλο και καλώς καθορισμένο χαρακτήρα ως πιστοί και συνεπείς Άγιοι των Τελευταίων Ημερών σε αυτήν τη δοκιμαστική περίοδο.

Σε περιπτώσεις όπου ένας ξένος κάνει αίτηση για εργασία ή για μία θέση εμπιστοσύνης, συχνά απαιτείται να επιδεικνύει χαρτιά που αποδεικνύουν την αξιοσύνη του, από αξιόπιστους ανθρώπους, συστατικές επιστολές που είναι άκρως χρήσιμες με τον τρόπο τους, βοηθώντας στην απόκτηση ευνοϊκής μεταχείρισης και προνομίων που άλλως θα ήταν δύσκολο να διασφαλισθούν. Εντούτοις, είναι συγκριτικώς εύκολο να αποκτήσει γραπτή σύσταση, όπως αποκαλείται, μία σύσταση που μπορεί κάποιος να βάλει στην τσέπη του, και πράγματι σύμφωνα με την παρατήρησή μου δεν είναι σπάνια η περίπτωση που οι άνθρωποι είναι οι φέροντες

γραπτών συστάσεων των οποίων ο αληθινός και ο πραγματικός χαρακτήρας τους αποτυγχάνει να αποδείξει.

Υπάρχουν εκείνοι ανάμεσά μας που αναγνωρίζονται ως μέλη αυτής τής Εκκλησίας, οι οποίοι καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες να είναι ευμενώς γνωστοί από τους γύρω τους, αλλά των οποίων ο αληθινός χαρακτήρας ή ο εσώτερος εαυτός αυτών των ανθρώπων είναι κρυμμένος ή συγκεκαλυμμένος. ...Τώρα, αυτή η προσευχή στην οποίαν [αναφέρομαι]—«Θεέ, δοκίμασέ με και γνώρισε την καρδιά μου· εξέτασέ με, και μάθε τους στοχασμούς μου· και δεσ, μήπως υπάρχει μέσα μου κάποιος δρόμος ανομίας· και οδήγησέ με στον αιώνιο δρόμο» [Ψαλμοί 139:23–24]—είναι πολύ σημαντική. Ήταν μία προσευχή την οποίαν μπορούσε να προσφέρει ο Δαβίδ προς τον Κύριο κατά την κύρια πορεία τής ζωής του ευσυνειδήτως και με έναν βαθμό πεποίθησης. Όμως, υπήρξαν στιγμές κατά τις οποίες αισθανόταν την κλονιζόμενη και τρεμάμενη αίσθηση τής αδυναμίας στο να προσφέρει μία προσευχή αυτού τού είδους.

Έχω λόγο να πιστεύω ότι πολλοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, κατά τη διάρκεια μεγάλου μέρους τής ζωής τους, θα μπορούσαν να προσεγγίσουν τον Κύριο με πάσα πεποίθηση και να κάνουν την ίδια αυτήν προσευχή—«Θεέ, δοκίμασέ με, και γνώρισε την καρδιά μου· και δεσ, μήπως υπάρχει μέσα μου κάποιος δρόμος ανομίας», αλλά αν μπορούσαμε να ζήσουμε, ως λαός, ώστε πάντοτε να είμαστε εις θέσιν να υποκλινόμαστε ενώπιον τού Κυρίου και να προσφέρουμε μία προσευχή σαν και αυτήν, τι ευχάριστο θα ήταν, τι επίτευγμα θα είχαμε αποκτήσει με χρηστότητα και καλά έργα! ...Θα συνιστούσα [σε κάθε άτομο] να υιοθετήσει αυτήν την προσευχή τού Δαβίδ και να δει πόσο κοντά μπορεί να ζήσει σύμφωνα με το φως που έχει, ούτως ώστε να την κάνει με πάσα ειλικρίνεια μέρος της λατρείας του προς τον Θεό. Πολλοί αποτυγχάνουν να ανέλθουν σε αυτό το πρότυπο υπεροχής, διότι κάνουν πράγματα εν κρυπτώ, εκεί όπου το θνητό μάτι δεν μπορεί να διεισδύσει, τα οποία πράγματα έχουν την άμεσο τάση να τους αποξενώνουν από τον Παντοδύναμο και να αποδιώχνουν το Πνεύμα τού Θεού. Τέτοια άτομα δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτήν την προσευχή, όταν είναι μόνα. Δεν μπορούν εκτός αν έχουν μετανοήσει για τις αμαρτίες τους και έχουν διορθώσει

το λάθος που ενδεχομένως να έχουν διαπράξει και αν δεν έχουν αποφασίσει να κάνουν καλύτερα στο μέλλον απ' ό,τι έχουν κάνει κατά το παρελθόν και να εδραιώσουν έναν χαρακτήρα ενώπιον τού Θεού, ο οποίος θα μπορούσε να είναι αξιόπιστος εν ώρα δοκιμασίας και θα τους έκανε άξιους να συναναστρέφονται άγια όντα και τον ίδιο τον Πατέρα, όταν θα έχουν περάσει στον κόσμο των πνευμάτων.

...Πρέπει να είμαστε πιστοί άνδρες και πιστές γυναίκες. Πρέπει να έχουμε πίστη σε μεγάλο βαθμό ανεπτυγμένη και πρέπει να είμαστε άξιοι τής συντροφιάς τού Αγίου Πνεύματος, για να μας βοηθά στο έργο τής χρηστότητας πάντοτε, να μας δίδει τη δυνατότητα να θυσιάσουμε το θέλημά μας για το θέλημα τού Πατέρα, να πολεμήσουμε εναντίον τής πεπτωκίας φύσεώς μας και να κάνουμε το σωστό επειδή αγαπούμε να κάνουμε το σωστό, προσβλέποντας μόνο στην τιμή και τη δόξα τού Θεού. Για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να υπάρχει ένα εσωτερικό αίσθημα τού νου ότι έχει επίγνωση τής ευθύνης που έχουμε, ότι αναγνωρίζει το γεγονός ότι το μάτι τού Θεού είναι επάνω μας και ότι κάθε μας πράξη και τα κίνητρα που την προτρέπουν πρέπει να υπολογίζονται. Και πρέπει να είμαστε συνεχώς *en rapport* [σε αρμονία] με το Πνεύμα τού Κυρίου.³ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 141.]

Παραδείγματα στις γραφές μάς διδάσκουν πώς να βελτιώσουμε τον χαρακτήρα μας.

Υπάρχουν πολλά πράγματα που θαυμάζω στον χαρακτήρα των προφητών και ειδικώς στον χαρακτήρα τού Μωυσή. Θαυμάζω την αποφασιστικότητά του να φέρει εις πέρας τον λόγο και το θέλημα τού Θεού όσον αφορά στον Ισραήλ και την ετοιμότητά του να κάνει οτιδήποτε είναι στο χέρι τού ανθρώπου, βοηθούμενος από τον Παντοδύναμο. Και πάνω απ' όλα θαυμάζω την ακεραιότητα και την πιστότητά του στον Κύριο...

Ο Θεός θαυμάζει τους άνδρες και τις γυναίκες σήμερα, οι οποίοι ακολουθούν μία πορείας χρηστοθήειας και παρά τις δυνάμεις τού Σατανά, που παρατάσσονται εναντίον τους, μπορούν να πουν: Πήγαινε πίσω μου, Σατανά [βλέπε Κατά Λουκάν 4:8] και οι οποίοι ζουν μία χρηστή, ευσεβή ζωή και τέτοιοι άνθρωποι έχουν επιρροή με τον Θεό και οι προσευχές τους ισχύουν πολύ

[βλέπε Ιακώβου 5:16]. Ο Μωυσής, παραδείγματος χάριν, είχε τέτοια δύναμη με τον Παντοδύναμο, ώστε να αλλάξει τον σκοπό Του [τού Θεού] σε μία συγκεκριμένη περίπτωση. Θα σας ενθυμίσω ότι ο Κύριος θύμωσε με τους Ισραηλίτες και δήλωσε στον Μωυσή ότι θα τους κατέστρεφε και θα έπαιρνε τον Μωυσή και θα έκανε από αυτόν έναν σπουδαίο λαό και θα απένειμε σε εκείνον και τους απογόνους του όσα είχε υποσχεθεί στον Ισραήλ. Όμως, αυτός ο μέγας ηγέτης και νομοθέτης, πιστός στο καθήκον του, στάθηκε μεταξύ τού Θεού και του λαού και παρεκάλεσε τον Κύριο για λογαριασμό τού λαού του· με τη δύναμη που μπορούσε να ασκήσει και όντως άσκησε, απέτελεσε το μέσον διασώσεως τού λαού από την απειλούμενη καταστροφή. [Βλέπε Έξοδος 32:9–11, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Έξοδος 32:12.] Πόσο ευγενής και ένδοξος πρέπει να φάνηκε ο Μωυσής στα μάτια τού Κυρίου και τι πηγή ικανοποίησης θα πρέπει να ήταν για Εκείνον να γνωρίζει ότι ο εκλεκτός λαός Του, στην αδιάλλακτη και ανίδεη κατάστασή του, είχε έναν τέτοιο άνδρα επικεφαλής του.

Στον Ιωνά ευρίσκουμε πάλι ένα ενδιαφέρον γνώρισμα χαρακτήρος. Όταν ήταν επάνω στα μανιασμένα κύματα και φόβοι εκφράσθηκαν από τους ναύτες ως προς την ικανότητά τους να σώσουν το πλοίο, ο Ιωνάς αισθανόμενος ενοχή ως αποτέλεσμα τής επιλογής που είχε κάνει να μην πάει στη Νινευή, όπως διετάχθη από τον Κύριο, πήγε μπροστά και ομολόγησε ότι ήταν η αιτία τής καταστροφής η οποία επρόκειτο να επέλθει επάνω τους και ήταν πρόθυμος να θυσιαστεί προς όφελος των επιβαινόντων στο πλοίο. [Βλέπε Ιωνάς 1:4–12.] Επίσης σε άλλους προφήτες και άνδρες τού Θεού, μολονότι ενδεχομένως να είχαν εμφανίσει σε κάποιες περιστάσεις, σαν τον Ιωνά, αδυναμίες, υπάρχει κάτι πραγματικώς μεγαλοπρεπές και αξιοθαύμαστο στον χαρακτήρα τους.⁴ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 141.]

Τα χρηστά γνώρισματα χαρακτήρος αναπτύσσονται μέσα μας σταδιακώς καθώς ασκούμε πίστη και μετανοούμε για τις εσφαλμένες πράξεις μας.

Τέτοια γνώρισματα χαρακτήρος που φαίνονται ευκρινώς σε άξια άτομα τα οποία έζησαν στα αρχαία χρόνια, δεν είναι προϊόντα ατυχήματος ή τύχης, ούτε αποκτώνται σε μία ημέρα,

Μολονότι ο Ιωνάς «εμφάνισ[ε] αδυναμίες», μπορούμε να μάθουμε από τα «μεγαλοπρεπ[ή] και αξιοθαύμαστ[α]» χαρακτηριστικά του.

μία εβδομάδα, έναν μήνα ή ένα έτος, αλλά είναι σταδιακές αναπτύξεις, τα αποτελέσματα συνεχούς πίστεως στον Θεό και την αλήθεια, ανεξάρτητα είτε από τις επευφημίες είτε τις επικρίσεις των ανθρώπων.

...Είναι σημαντικό εμείς, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, να καταλαβαίνουμε και να έχουμε υπ' όψιν ότι η σωτηρία έρχεται μέσω τής χάριτος του Θεού και μέσω τής αναπτύξεως μέσα μας αυτών των αρχών που κυβερνούσαν αυτούς τους χρηστούς προαναφερθέντες ανθρώπους. Η ιδέα είναι να μην κάνουμε καλό λόγω του επαίνου των ανθρώπων, αλλά να κάνουμε καλό, επειδή κάνοντας καλό, αναπτύσσουμε θεϊκότητα μέσα μας και αυτή είναι η περίπτωση στην οποία θα συμμαχήσουμε με τη θεϊκότητα, η οποία με τον καιρό θα γίνει μέρος και τμήμα τού είναι μας...

Ενίοτε δεν κάνουμε πράγματα για τα οποία λυπούμαστε που έχουμε κάνει; Όλα μπορούν να είναι καλά, αν σταματήσουμε να κάνουμε τέτοια πράγματα, όταν ξέρουμε ότι είναι λάθος. Όταν βλέπουμε το κακό και κατόπιν διορθωνόμαστε, αυτό μπορούμε

να κάνουμε μόνο και αυτό μπορεί να ζητηθεί από οιονδήποτε άνθρωπο. Όμως χωρίς αμφιβολία, αυτή είναι κατά πολύ η περίπτωση ορισμένων ανθρώπων που σκέπτονται και φοβούνται τη δημοσιότητα των εσφαλμένων πραγμάτων που διαπράττουν περισσότερο από το να διαπράξουν το σφάλμα από μόνο του. Διερωτώνται τι θα πουν οι άνθρωποι, όταν ακούσουν γι' αυτό, κ.λπ. Και από την άλλη, ορισμένοι ωθούνται να κάνουν ορισμένα πράγματα, προκειμένου να λάβουν την επιδοκιμασία των φίλων τους και αν οι πράξεις τους αποτύχουν να ελκύσουν ευμενή σχόλια ή να αναγνωρισθούν, αισθάνονται σαν να έχει χαθεί ο κόπος τους και οτιδήποτε καλό μπορεί να έχουν κάνει ήταν μία ολοκληρωτική αποτυχία.

Τώρα, αν πραγματικώς επιθυμούμε να πλησιάσουμε τον Θεό, αν θέλουμε να θεθούμε σε αρμονία με τα καλά πνεύματα των αιωνίων κόσμων, αν επιθυμούμε να εδραιώσουμε μέσα μας αυτήν την πίστη περί τής οποίας διαβάζουμε και με την οποία οι αρχαίοι Άγιοι επιτέλεσαν τέτοια υπέροχα έργα, πρέπει, αφού αποκτήσουμε το Άγιο Πνεύμα, να ενωτιστούμε τους ψιθύρους του και να συμμορφωθούμε με τις υποδείξεις του και με καμία πράξη στη ζωή μας να μην το αποδιώξουμε: Είναι αλήθεια ότι είμαστε αδύναμα, σφάλλοντα πλάσματα επιρρεπή να λυπούμε οποτεδήποτε το Πνεύμα τού Θεού, αλλά μόλις ανακαλύψουμε ότι είμαστε σε σφάλμα, θα πρέπει να μετανοήσουμε γι' αυτήν την εσφαλμένη πράξη και όσο γίνεται να διορθώσουμε ή να επιδιορθώσουμε το σφάλμα που ενδεχομένως να έχουμε διαπράξει. Παίρνοντας αυτήν την πορεία, ενδυναμώνουμε τον χαρακτήρα μας, προάγουμε τον δικό μας σκοπό και θωρακιζόμαστε εναντίον τού πειρασμού. Και με τον καιρό θα έχουμε υπερνικήσει τόσα πολλά που θα εκπλαγούμε από την πρόοδο που έχουμε σημειώσει στην αυτοκυβέρνηση και βελτίωση.⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 141.]

Καθώς διατηρούμε τον χρηστό χαρακτήρα μας, πλησιάζουμε πιο κοντά στον Κύριο.

Έχουμε λάβει ένα Ευαγγέλιο που είναι θαυμαστό στις λειτουργίες του: μέσω υπακοής στις προϋποθέσεις του μπορούμε να λάβουμε τις εκλεκτότερες ευλογίες για τις οποίες μας έχει γίνει υπόσχεση ή που μπορούν να απονεμηθούν στην ανθρωπότητα σε

οιανδήποτε εποχή του κόσμου. Όμως, σαν το παιδί με το παιχνίδι ή το άθυρμα, συχνά ικανοποιούμαστε με τα παροδικά πράγματα, λησμονώντας τις ευκαιρίες που έχουμε να αναπτύξουμε μέσα μας τις μεγάλες, τις αιώνιες αρχές τής ζωής και τής αλήθειας. Ο Κύριος επιθυμεί να εδραιώσει μία πιο στενή και πιο οικεία σχέση μεταξύ Εκείνου και ημών. Επιθυμεί να προοδεύουμε ως ανθρώπινα όντα και να αυξάνουμε τη γνώση μας, και αυτό μπορεί να γίνει μόνον μέσω του αιώνιου Ευαγγελίου, το οποίο είναι ειδικώς προετοιμασμένο για τον σκοπό αυτόν. Ο Απόστολος Ιωάννης λέει: «Καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ' αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος (ο Χριστός) είναι αγνός». [Ιωάννου Α' 3:3.] Εφαρμόζουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών τις αρχές του Ευαγγελίου στη ζωή τους και επιτυγχάνουν κατ' αυτόν τον τρόπο το σχέδιο του Θεού;

...Τι μπορούμε να κάνουμε υπό τις συνθήκες, ώστε να ανυψώσουμε ακόμη υψηλότερα στη χρηστότητα του Θεού μας; Τι πλεονεκτήματα, ευλογίες και προνόμια προσφέρει αυτό το σύστημα σωτηρίας, στο οποίο έχουμε υπακούσει, και ποια μέσα θα χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση αυτών; Αν υπάρχει απαιτούμενη θυσία, θα είναι πρόσφορο προς όλους όσοι επιθυμούν να καταστήσουν τη θρησκεία τους σπουδή και οι οποίοι προσπαθούν να συμμορφωθούν με τις προϋποθέσεις της, ζώντας την στην καθημερινή ζωή τους, για να δείξουν την προθυμία τους να υποκλιθούν στο θέλημα του Ιεχωβά, αναγνωρίζοντας το χέρι του στην αντιξοότητα καθώς και στην ευημερία.

...Θα ήταν καλό να εξετάσουμε τον εαυτό μας, να επικοινωνήσουμε με τον εαυτό μας εν κρυπτώ, να εξακριβώσουμε πού ευρισκόμαστε... ενώπιον του Κυρίου, ώστε αν παραστεί ανάγκη να ανανεώσουμε την επιμέλεια και την πίστη μας και να αυξήσουμε τα καλά έργα μας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ομιλώντας περί του λαού ως συνόλου, ότι βελτιωνόμαστε σε μεγάλο βαθμό στα μάτια του Θεού. Όμως παρόλο που χωρίς αμφιβολία έτσι έχουν τα πράγματα, είμαι πεπεισμένος ότι υπάρχουν άτομα ανάμεσά μας προικοδοτημένα με πνευματικά χαρίσματα και επιδεικτικά γαλουχήσεως, τα οποία θα μπορούσαν να εξασκηθούν, αν επέλεγαν, σε κατά πολύ μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι έχουν κάνει και τα οποία θα μπορούσαν

να κινηθούν πολύ γρηγορότερα στην οδό τής αγιότητας και να πλησιάσουν τον Κύριο. Όμως, το πνεύμα που προσέχει τα τού κόσμου λειτουργεί επάνω τους σε εκείνον τον βαθμό, ώστε δεν αυξάνουν εκείνες τις πνευματικές δυνάμεις και ευλογίες. Δεν θέτουν τον εαυτό τους σε εκείνη τη στενή σχέση με τον Κύριο που είναι προνόμιό τους.⁶

Ο χαρακτήρας μας, ως Αγίων των Τελευταίων Ημερών, θα πρέπει να διατηρηθεί αλώβητος πάση θυσία ή με οιονδήποτε τίμημα. Ο χαρακτήρας, εγκεκριμένος από τον Θεό αξίζει να διασφαλισθεί, ακόμη και εις βάρος μίας διά βίου, συνεχούς αυταπάρνησης.

Ενώ ζούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να προσδοκούμε..., με πλήρη διαβεβαίωση ότι... θα στεφθούμε με τους υιούς και τις θυγατέρες τού Θεού και θα κατέχουμε τα πλούτη και τη δόξα τού σελέστιου βασιλείου.⁷ [Βλέπε πρόταση 5 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Καθώς ανασκοπείτε την αφήγηση στις σελίδες 133 και 134, τι μαθαίνετε από τις πράξεις τού Πρεσβυτέρου Λορέντζο Σνόου και τού Πρεσβυτέρου Φράνκλι Ρίτσαρντς; Σκεφθείτε πώς θα μπορούσατε να αναφέρετε αυτές τις αρχές σε μέλη τής οικογένειας ή άλλους.
2. Ο Πρόεδρος Σνόου είπε: «Πρέπει να είμαστε πιστοί άνδρες και πιστές γυναίκες» (σελίδα 136). Τι νομίζετε ότι σημαίνει να είναι κάποιος πιστός άνδρας ή κάποια πιστή γυναίκα;
3. Σκεφθείτε τις παρατηρήσεις τού Προέδρου Σνόου σχετικά με τα παραδείγματα τού Μωυσή και τού Ιωνά (σελίδες 136-37). Τι βλέπετε σε καθεμία από αυτές τις αφηγήσεις που μπορεί να μας βοηθήσει να βελτιώσουμε τον χαρακτήρα μας;
4. Συλλογισθείτε ολόκληρη τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 139. Γιατί νομίζετε ότι χρειάζεται να έχουμε επίγνωση των σφαλμάτων μας, προκειμένου να ενδυναμώσουμε

τον χαρακτήρα μας; Πώς μπορούμε να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να δει τα δικά μας μειονεκτήματα χωρίς να αποθαρρυνθούμε;

5. Ανασκοπήστε τη συμβουλή του Προέδρου Σνόου στο τελευταίο τμήμα του κεφαλαίου (σελίδες 139-41). Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να αφιερώσετε χρόνο, για να εξετάσετε τον εαυτό σας και να προσδιορίσετε πού ευρίσκεστε ενώπιον του Κυρίου.

Σχετιζόμενες γραφές: Ψαλμοί 24:3-5, Πέτρου Β' 1:2-11, Μωσία 3:19, Άλμα 48:11-13, 17, Εθέρ 12:25-28, Δ&Δ 11:12-14, 88:63-68

Βοήθεια διδασκαλίας: Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα στο κεφάλαιο και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν.

Σημειώσεις

1. *Deseret Semi-Weekly News*, 19 Δεκεμβρίου 1899, 5.
2. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
5. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 9 Φεβρουαρίου 1886, 1.

Ιερές οικογενειακές σχέσεις

«Αν είμαστε πιστοί, θα συναναστραφούμε μεταξύ μας σε μία αθάνατη και ένδοξη κατάσταση. ... Οι σχέσεις που διαμορφώνονται εδώ, οι οποίες είναι τού πιο παντοτινού χαρακτήρος, θα υπάρχουν στην αιωνιότητα».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Προσδοκώντας τα 70ά γενέθλιά του, ο Λορέντζο Σνόου προσκάλεσε όλα τα παιδιά του και τις οικογένειές τους να συγκεντρωθούν στη Μπρίγκαμ Σίτυ τής Γιούτα για μία «μεγαλοπρεπή επανένωση και εορτασμό επετείου». Τακτοποίησε τα τής φιλοξενίας τους, για το φαγητό και για τα προγράμματα τα οποία όλοι, συμπεριλαμβανομένων των μικρών παιδιών, θα απολάμβαναν. «Όσο περισσότερο σκέπτομαι αυτό το θέμα [τής επανενώσεως τής οικογένειάς μου], έγραφε, «τόσο μεγαλύτερες είναι οι ανησυχίες και οι επιθυμίες μου για μία οικογενειακή συνάθροιση, ώστε να σας δω όλους μία φορά στη ζωή μου και να σας δώσω την ευλογία τού πατέρα». Τους παρότρυνε να μην αφήσουν τίποτε να εμποδίσει την προσέλευσή τους «εκτός από τα σοβαρότερα και ανυπέρβλητα εμπόδια».¹

Η οικογένεια Σνόου συγκεντρώθηκε από τις 7 μέχρι τις 9 Μαΐου 1884 και απήλαυσε μουσική, θεατρικές παραγωγές, ομιλίες, ποίηση, παιχνίδια, φαγητό και φιλικές συζητήσεις.² Η αδελφή τού Προέδρου Σνόου, Ιλάιζα, ανέφερε ότι καθ' όλη τη διάρκεια τής εκδήλωσης, εκείνος παρευρίσκετο σε «διάφορες συγκεντρώσεις τής οικογένειας και με την ιδιότητα τού πατριάρχη... συμμετείχε στην απονομή ευλογιών σε μέλη» και έδιδε «πολλές πατρικές συμβουλές, οδηγίες και νουθεσίες». Καθώς η επανένωση πλησίαζε στο τέλος, όλη η οικογένεια συγκεντρώθηκε, για να τον ακούσει να μιλά. Σύμφωνα με το χρονικό τής Ιλάιζα, εκείνος εξέφρασε «την ευχαρίστηση και την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό που τώρα

Τα παιδιά είναι «πολύτιμη κληρονομία από τον Κύριο».

απήλαυσε την ευτυχία να δει τα ευχάριστα και χαμογελαστά πρόσωπα τής μεγάλης του οικογένειας και το καλό που προσδοκούσε ότι θα ήταν το αποτέλεσμα αυτής τής επανενώσεως». Κοιτάζοντας την οικογένειά του, ο Πρόεδρος Σνόου αναφώνησε: «Η καρδιά μου ξεχειλίζει από θερμότατα αισθήματα ευγνωμοσύνης προς τον Επουράνιο Πατέρα μου. ...Τα λόγια είναι ανίσχυρα να εκφράσουν τα βαθιά συναισθήματα τής καρδιάς μου για αυτήν την αγία και ιερά ευκαιρία τού εορτασμού των εβδομηκοστών γενεθλίων μου, να στέκομαι εδώ και να βλέπω το ένδοξο και ουράνια εμπνευσμένο θέαμα».

Ο πρόεδρος Σνόου συνέχισε: «Αυτή είναι η τελευταία οικογενειακή επανένωση που έχουμε λόγο να αναμένουμε σε αυτήν τη ζωή, προτού πεθάνουμε και πάμε στον κόσμο των πνευμάτων. Είθε ο Θεός των πατέρων μας να μας βοηθά να τηρούμε τους νόμους Του, να ζούμε αξιότιμη ζωή, να διατηρούμε αλώβητες την αρετή και την ακεραιότητά μας, να ενωτιζόμαστε τους ψιθύρους τού Αγίου Πνεύματος και να επιζητούμε επιμελώς να εξαγνιζόμαστε, ώστε ούτε ένα μέλος αυτής τής οικογένειας να μη χαθεί παρεκκλίνοντας από το στενό και στενόχωρο μονοπάτι, αλλά είθε όλοι να αποδειχθούμε άξιοι να προβάλλουμε το πρωινό τής πρώτης αναστάσεως, εστεμμένοι με δόξα, συνεχίζοντας στην αθανασία την οικογενειακή ένωση και να συνεχίσουμε να αυξανόμαστε στις ατελείωτες εποχές τής αιωνιότητας».³ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 151.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Οι οικογενειακές σχέσεις είναι ιερές και μπορούν να γίνουν ισχυρότερες στην αιωνιότητα.

Παροτρύνετε τον γάμο... και εντυπώστε στους [άλλους] την ιερότητα αυτής τής σχέσεως και τής υποχρεώσεως που έχουν να τηρούν αυτήν τη μεγάλη εντολή δοθείσα από τον Θεό στους πρώτους μας γονείς, να αυξάνονται και να πληθύνονται και να κατακυριεύσουν τη γη [βλέπε Γένεση 1:28]. Αυτά όλα είναι ακόμη πιο απαραίτητα, λαμβανομένου υπ' όψιν τής παρούσης τάσεως στον κόσμο να αψηφούν αυτόν τον νόμο και να ατιμάζουν τη διαθήκη τού γάμου. Είναι λυπηρό να παρατηρείς τη συχνότητα

των διαζυγίων στη χώρα και την αυξανόμενη τάση να θεωρούν τα παιδιά ως εμπόδιο αντί ως πολύτιμη κληρονομία από τον Κύριο.⁴

[Ο Κύριος] μάς έχει δείξει ότι αν είμαστε πιστοί, θα συναναστραφούμε μεταξύ μας σε μία αθάνατη και ένδοξη κατάσταση, ότι οι σχέσεις που διαμορφώνονται εδώ, οι οποίες είναι τού πιο παντοτινού χαρακτήρος, θα υπάρχουν στην αιωνιότητα.⁵

Οι σχέσεις, οι οποίες διαμορφώνονται εδώ, θα είναι κτήμα μας στους αιώνιους κόσμους. Πατέρες, μητέρες, αδελφές, αδελφοί—ναι, μητέρες που βλέπουν τα αγαπημένα τους να εκπνέουν στο πλευρό τους, γνωρίζουν ότι θα είναι δικά τους στον κόσμο των πνευμάτων και ότι θα τα έχουν με την ίδια μορφή, όπως όταν εκείνα άφησαν αυτήν τη ζωή. Η σύζυγος, όταν βλέπει τον σύζυγό της να πεθαίνει, όταν η ζωή του αργοσβήνει, εκείνη ξέρει ότι θα τον έχει πάλι και βλέπει παρηγοριά, ανακούφιση και χαρά, που δίδονται από τις αποκαλύψεις τού Παντοδύναμου, ότι θα έχει τον σύζυγό της στους αιώνιους κόσμους. Τα ίδια είδη σχέσεως εδώ θα υπάρχουν ακόμη πέραν τού πέπλου. Οι δεσμοί που διαμορφώθηκαν εδώ θα γίνουν ισχυρότεροι στην άλλη ζωή η οποία θα έλθει. Και οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών αισθάνονται μία διαβεβαίωση, επειδή ο Θεός τούς την έχει δώσει.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 151.]

Οι πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, οι οποίοι δεν είναι εις θέσιν να παντρευτούν ή να μεγαλώσουν παιδιά σε αυτήν τη ζωή, θα είναι εις θέσιν να λάβουν όλες τις ευλογίες τής υπερυψώσεως στην επόμενη ζωή.

Μία κυρία ήλθε στο γραφείο μας τις προάλλες και ζήτησε να με δει για ένα ιδιωτικό ζήτημα. Με πληροφόρησε ότι αισθανόταν πολύ άσχημα, διότι οι ευκαιρίες της να αποκτήσει έναν σύζυγο δεν ήταν ευνοϊκές. ... Ήθελε να ξέρει ποια θα ήταν η κατάστασή της στην άλλη ζωή, αν δεν επιτύχαινε να αποκτήσει έναν σύζυγο σε τούτη τη ζωή. Υποθέτω ότι αυτή η ερώτηση εγείρεται στην καρδιά των νέων μας ανθρώπων. ... Επιθυμώ να δώσω μία μικρή εξήγηση προς ανακούφιση και παρηγοριά των ανθρώπων σε αυτήν την κατάσταση. Δεν υπάρχει κανείς Άγιος των Τελευταίων Ημερών που πεθαίνει, αφού έχει ζήσει μια πιστή ζωή και ο οποίος θα χάσει οτιδήποτε, επειδή απέτυχε να κάνει συγκεκριμένα πράγματα, όταν

δεν τού παρουσιάσθηκαν ευκαιρίες. Με άλλα λόγια, αν ένας νέος άνδρας ή μία νέα γυναίκα δεν έχει την ευκαιρία να παντρευτεί και ζουν πιστή ζωή έως τον καιρό τού θανάτου τους, θα έχουν όλες τις ευλογίες, υπερύψωση και δόξα που θα έχει οιοσδήποτε άνδρας ή γυναίκα που είχαν αυτήν την ευκαιρία και τη βελτίωσαν. Αυτό είναι βέβαιο και θετικό...

Οι άνθρωποι που δεν έχουν την ευκαιρία να παντρευτούν σε αυτήν τη ζωή, αν πεθάνουν εν Κυρίω, θα τους παρασχεθούν τα μέσα διά των οποίων μπορούν να εξασφαλίσουν όλες τις ευλογίες που είναι απαραίτητες για άτομα στην έγγαμη κατάσταση. Ο Κύριος είναι ευσπλαχνικός και καλοσυνάτος και δεν είναι άδικος. Δεν υπάρχει καθόλου αδικία σε Εκείνον. Όμως, δεν θα μπορούσαμε να το θεωρήσουμε ότι είναι δίκαιος, όταν μία γυναίκα ή ένας άνδρας πεθάνει χωρίς να έχει την ευκαιρία να παντρευτεί, αν δεν μπορούσε να διορθωθεί στην άλλη ζωή. Θα υπήρχε αδικία σε αυτό και γνωρίζουμε ότι ο Κύριος δεν είναι άδικο ον. Η αδελφή μου, Ιλάιζα Σνόου, πιστεύω, ήταν εξίσου καλή γυναίκα όσο οιαδήποτε γυναίκα Αγία των Τελευταίων Ημερών που έζησε ποτέ και έζησε σε άγαμη κατάσταση έως ότου ήταν πέραν τής ικανότητας να αποκτήσει παιδιά. ... Δεν μπορώ ούτε λεπτό να φαντασθώ ότι θα χάσει κάτι μοναδικό εξαιτίας αυτού. Θα επανορθωθεί για εκείνη στην άλλη ζωή και θα έχει εξίσου ένα σπουδαίο βασίλειο όπως θα είχε, αν είχε την ευκαιρία σε αυτήν τη ζωή να αποκτήσει οικογένεια.⁷

**Όταν οι σύζυγοι απολαμβάνουν μια
ταύτιση συναισθημάτων, ενθαρρύνουν την
αγάπη και την καλοσύνη στο σπίτι.**

Να είσθε βέβαιοι ότι μικρές, ασήμαντες παρεξηγήσεις στις οικιακές έγνοιες δεν δηλητηριάζουν την ευτυχία σας.⁸

Γυναίκες, να είσθε πιστές στους συζύγους σας. Ξέρω ότι πρέπει να ανεχθείτε πολλά δυσάρεστα και οι σύζυγοί σας πρέπει να ανεχθούν κάποια πράγματα επίσης. Αναμφιβόλως δοκιμάζετε ενίοτε από τους συζύγους σας, ίσως εξαιτίας τής άγνοιας των συζύγων σας ή ίσως μερικές φορές λόγω τής δικής σας άγνοιας...

...Απλώς λέω ότι οι σύζυγοί σας είναι κακοί—εξίσου κακοί όπως εσείς και πιθανόν κάποιοι εξ αυτών να είναι χειρότεροι· αλλά δεν

πειράζει: προσπαθήστε να υπομένετε τα δυσάρεστα που προκύπτουν μερικές φορές και όταν συναντηθείτε στην επόμενη ζωή, θα αισθανθείτε ευτυχείς που ανεχθήκατε αυτά τα πράγματα.

Προς τους άνδρες λέω: Πολλοί από εσάς δεν εκτιμάτε τις συζύγους σας όπως θα έπρεπε. ...Να είσθε καλοσυνάτοι μαζί τους. Όταν πηγαίνουν για συγκέντρωση, θα πρέπει να κρατάτε το μωρό τουλάχιστον κατά το ήμισυ τού χρόνου. Όταν πρέπει να το λικνίσετε και δεν έχετε πολλά να κάνετε, λικνίστε το. Να είσθε καλοσυνάτοι, όταν ενίοτε πρέπει να κάνετε μια μικρή θυσία, για να το κάνετε. Να νιώθετε καλοσυνάτοι ούτως ή άλλως, ασχέτως τής θυσίας.⁹

Οι άνδρες οφείλουν να είναι πιο πατρικοί στο σπίτι, έχοντας λεπτότερα συναισθήματα σε σχέση με τις συζύγους και τα παιδιά τους, τους γείτονες και τους φίλους, πιο καλοσυνάτοι και ευσεβείς. Όταν πηγαίνω σε μία οικογένεια, θαυμάζω που βλέπω την κεφαλή αυτής τής οικογένειας να εκτελεί διακονία σε αυτήν ως άνδρας τού Θεού, καλοσυνάτος και ευγενής, γεμάτος με το Άγιο Πνεύμα και με τη σοφία και την κατανόηση των Ουρανών.¹⁰

Αν ποτέ δημιουργήσετε μία οικογένεια στη Σιών, αν αποκτήσετε ποτέ έναν σελέστιο γάμο, ο οποίος είναι απαραίτητος για να υπάρξετε εκεί, πρέπει να ενώσετε εκείνη την οικογένεια ώστε να είναι ένα και πρέπει το Πνεύμα τού Κυρίου να είναι στην κεφαλή εκείνης τής οικογένειας και θα πρέπει να κατέχει εκείνο το φως και εκείνη τη διάνοια, τα οποία αν πραγματοποιηθούν στην καθημερινή ζωή και συμπεριφορά αυτών των ατόμων, θα αποδείξουν τη σωτηρία εκείνης τής οικογένειας, διότι κρατά τη σωτηρία τους στα χέρια του.

Προσπαθεί και σχετίζει τα συναισθήματά του με τα δικά τους όσο είναι στο χέρι του και πασχίζει να διασφαλίσει όλα αυτά που είναι απαραίτητα για την άνεση και ευημερία τους και εκείνοι, από την άλλη, πρέπει να γυρίσουν και να εκδηλώσουν το ίδιο συναίσθημα, την ίδια καλοσύνη και την ίδια διάθεση και κατά το μέγιστο των ικανοτήτων τους να εκδηλώσουν συναισθήματα ευγνωμοσύνης για τις ευλογίες που λαμβάνουν.

Αυτό είναι απαραίτητο, ώστε να υπάρξει ταύτιση συναισθημάτων και αντίστοιχη στοργή, ώστε όντες ένα να μπορούν να δεθούν μαζί κατ' αυτόν τον τρόπο.¹¹

Όταν [οι άνδρες] γονατίζουν στην παρουσία των συζύγων και των παιδιών τους, οφείλουν να εμπνέονται από τη δωρεά και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, προκειμένου ο σύζυγος να είναι τέτοιος άνδρας που θα τιμά μία καλή σύζυγος και προκειμένου η δωρεά και η δύναμη του Θεού να είναι επάνω τους συνεχώς. Οφείλουν να είναι ένα στην οικογένειά τους, ώστε το Άγιο Πνεύμα να μπορέσει να κατέλθει επάνω τους και οφείλουν να ζουν κατά τέτοιον τρόπο, ώστε η σύζυγος μέσω προσευχής να μπορεί να αγιοποιηθεί, ώστε να δει την αναγκαιότητα τής δικής της αγιοποίησης στην παρουσία του συζύγου της και στην παρουσία των παιδιών της, ώστε να είναι ενωμένοι μαζί, προκειμένου ο άνδρας και η γυναίκα να είναι πλήρως ενωμένοι, κατάλληλοι να κατέχουν μία θέση στην καθεστηκυία τάξη και διαμόρφωση του βασιλείου του Θεού, ώστε να αποπνέουν ένα αγνό πνεύμα και να μεταδίδουν αγνή εκπαίδευση στα παιδιά τους και στα παιδιά των παιδιών τους.¹² [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 152.]

**Τα παιδιά μαθαίνουν το Ευαγγέλιο καλύτερα,
όταν οι γονείς τους επιζητούν έμπνευση
και θέτουν καλά παραδείγματα.**

Αυτό δεν είναι το έργο μας, στο οποίο συμμετέχουμε· είναι το έργο του Θεού. Κατευθυνόμαστε στις κινήσεις μας από μία ανωτέρα διάνοια. ...Το μέλλον αυτού του βασιλείου θα εξαρτηθεί από τους απογόνους μας. Και η δύναμη και ο τελικός του θρίαμβος από τη μόρφωση και την κατάλληλη εκπαίδευσή τους. Αν επιθυμούμε να έχουμε την κατάλληλη επιρροή επί τής οικογένειάς μας, πρέπει να τους δείχνουμε καλά παραδείγματα καθώς και να τους δίδουμε καλά διδάγματα. Θα πρέπει να είμαστε εις θέσιν να πούμε: κάνε όπως κάνω, καθώς και να πούμε: κάνε όπως λέω.¹³

Προσπαθήστε να διδάξετε τα παιδιά σας κατά τέτοιον τρόπο, με παράδειγμα και με δίδαγμα, ώστε να ακολουθήσουν χωρίς ενδοιασμούς τα βήματά σας και να γίνουν τόσο γενναία για την αλήθεια όσο έχετε γίνει εσείς.¹⁴

Οι γονείς θα πρέπει να προσπαθούν να «ενώσουν» την οικογένειά τους».

Οι άνδρες, οι οποίοι επιθυμούν να διατηρήσουν τη θέση τους ενώπιον τού Θεού στην αγία ιεροσύνη, πρέπει να έχουν το πνεύμα της προφητείας και να πληρούν τις προϋποθέσεις για να χορηγούν ζωή και σωτηρία στους ανθρώπους. Και αν [ακόμη] δεν μπορούν να το κάνουν στον κόσμο, πρέπει να το κάνουν στο σπίτι, στην οικογένειά τους, στο κατάστημά τους και στον δρόμο, ώστε να εμπνευσθεί η καρδιά τους με τα λόγια της ζωής στην εστία τους, στη διδασκαλία τού Ευαγγελίου στα παιδιά τους και στους πλησίον τους και εξίσου όταν μιλούν στους αδελφούς τους από αυτό το βήμα. Η πράξη αυτή, έχοντας λίγο από το Πνεύμα όταν είναι δημοσίως και κατόπιν θέτοντας στην άκρη το Πνεύμα, δεν θα είναι αποδεκτή. Κάποιοι άνδρες θα μιλήσουν στους ανθρώπους και κατόπιν θα πάνε σπίτι... και αντί να έχουν τα λόγια της ζωής μέσα τους, πεθαίνουν πνευματικώς, αλλά αυτό δεν είναι αποδεκτό πλέον.

Γίνεται το καθήκον των πατέρων στον Ισραήλ να αφυπνισθούν και να γίνουν σωτήρες ανθρώπων, ώστε να βαδίσουν ενώπιον τού

Κυρίου με εκείνη τη δύναμη πίστεως και εκείνη την αποφασισμένη ενέργεια που θα τους διασφαλίσουν την έμπνευση του Παντοδύναμου, για να διδάξουν τα λόγια τής ζωής στην οικογένειά τους...

Σε αυτό θα δούμε μία αποφασιστική στάση, η οποία θα μας δώσει τη δυνατότητα να γίνουμε ένα, ώστε να μάθουμε πώς να αγαπούμε ο ένας τον άλλον, και προσεύχομαι στον Κύριο ώστε να εναποθέσει αυτήν την αγάπη στην καρδιά μας, την οποίαν εναπέθεσε στον Ιησού, τον Υιό του, και να εξακολουθήσει να εναποθέτει τη γνώση γι' αυτό που είναι καλό.¹⁵

Είναι υπόθεση του πατέρα να έχει τα απαιτούμενα προσόντα για να διδάσκει και να καθοδηγεί τα παιδιά του και να διδάσκει σε αυτά αρχές, ώστε υπακούοντας σε αυτές τις οδηγίες να είναι τόσο ευτυχημένα όσο μπορούν, ενώ είναι παιδιά, ενώ ταυτοχρόνως μαθαίνουν τις αρχές επί των οποίων μπορούν να αποκτήσουν την υπέρτατη ευτυχία και απόλαυση στην ενηλικίωση.¹⁶

Τα παιδιά μας, αν είμαστε επιμελείς στην ανάπτυξη μέσα μας των αγνών αρχών τής ζωής και τής σωτηρίας, θα μεγαλώσουν με τη γνώση αυτών των πραγμάτων και θα είναι εις θέσιν με μεγαλύτερη ευκολία απ' ό,τι εμείς να προαγάγουν την τάξη των ουρανών και να εδραιώσουν ευτυχία και ειρήνη γύρω τους.¹⁷ [Βλέπε προτάσεις 4 και 5 στη σελίδα 152.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε τα συναισθήματα τού Προέδρου Σνόου σχετικά με το να συγκεντρώσει όλη του την οικογένεια (σελίδες 143, 145). Ποια είναι ορισμένα καλά αποτελέσματα που μπορούν να έλθουν, όταν συγκεντρώνουμε την οικογένειά μας; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε την οικογένειά μας να παραμείνει ενωμένη;
2. Με ποιους τρόπους έχει σχέση σήμερα ολόκληρη η δεύτερη παράγραφος στη σελίδα 145; Τι μπορούμε να κάνουμε, για να βοηθήσουμε τους νέους τής Εκκλησίας να καταλάβουν

την ιερότητα τής διαθήκης τού γάμου; Τι μπορούμε να κάνουμε, για να τους βοηθήσουμε να προσδοκούν τον γάμο και τη γονική ιδιότητα;

3. Ο Πρόεδρος Σνόου είπε ότι «μικρές, ασημαντες παρεξηγήσεις» μπορούν να «δηλητηριά[σ]ουν την ευτυχία [μας]» στο σπίτι (σελίδα 147). Ποιες είναι ορισμένες ιδέες που μπορούν να μας βοηθήσουν να αποφύγουμε αυτό το «δηλητήριο»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 147-51.)
4. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 149. Γιατί νομίζετε ότι οι γονείς χρειάζεται να είναι εις θέσιν να πουν «κάνε όπως κάνω» εκτός από το «κάνε όπως λέω»; Με ποιους τρόπους μπορούν οι γονείς να διδάξουν με παράδειγμα; Ποιες είναι ορισμένες αρχές που έχετε μάθει χάριν των καλών παραδειγμάτων των γονέων σας;
5. Ο Πρόεδρος Σνόου εξέφρασε ανησυχία για τους γονείς που διδάσκουν με δύναμη στην εκκλησία, αλλά όχι στο σπίτι (σελίδες 150-51). Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, για να μοιρασθείτε με την οικογένειά σας «τα λόγια τής ζωής».

Σχετιζόμενες γραφές: Νεφί Α΄ 8:10–12, Ήλαμαν 5:12, Δ&Δ 68:25–28, 93:40–50, 132:19–20

Βοήθεια διδασκαλίας: «Θα πρέπει να είσθε προσεκτικοί να μη μιλάτε περισσότερο απ' ό,τι πρέπει ούτε να εκφράζετε την άποψή σας πολύ συχνά. Αυτές οι ενέργειες μπορούν να κάνουν τους μαθητευόμενους να χάσουν το ενδιαφέρον τους... Κύριο μέλημά σας θα πρέπει να είναι να βοηθάτε τους άλλους να μάθουν το Ευαγγέλιο, όχι να κάνετε μία εντυπωσιακή παρουσίαση. Αυτό περιλαμβάνει το να δίδετε ευκαιρίες στους μαθητευόμενους να διδάσκει ο ένας τον άλλον» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Γλάιζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 453–54.
2. Βλέπε *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 461–83.
3. Στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 484–86.
4. Στο “Prest. Snow to Relief Societies,” *Deseret Evening News*, 9 Ιουλίου 1901, 1. Αυτή η ομιλία εδόθη κατευθείαν στις γυναίκες στην Ανακουφιστική Εταιρεία.
5. *Deseret News*: 11 Απριλίου 1888, 200. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας τού Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1888.

6. *Salt Lake Daily Herald*, 11 Οκτωβρίου 1887, 2.
7. *Millennial Star*, 31 Αυγούστου 1899, 547–48.
8. *Deseret News*, 21 Οκτωβρίου 1857, 259.
9. “The Grand Destiny of Man,” *Deseret Evening News*, 20 Ιουλίου 1901, 22.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 Μαρτίου 1868, 2.
11. *Deseret News*, 11 Μαρτίου 1857, 3.
Στην πρωτότυπη πηγή, η σελίδα 3 έχει χαρακτηριστεί εσφαλμένως ως σελίδα 419.
12. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1857, 355.
13. *Deseret News*, 26 Ιουλίου 1865, 338.
14. Στο “Scandinavians at Saltair,” *Deseret Evening News*, 17 Αυγούστου 1901, 8.
15. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1857, 355.
16. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
17. *Deseret News*, 21 Οκτωβρίου 1857, 259.

Στις 6 Απριλίου 1892 χιλιάδες ανθρώπων συγκεντρώθηκαν για να παρακολουθήσουν αυτοπροσώπως να ασφαλίξεται το επιστέγασμα στον υψηλότερο οβελό του Ναού της Σωτς Λέηκ.

«Ελάτε στους ναούς»

*«Οι ευκαιρίες που έχει κάνει διαθέσιμες ο Θεός
στη θέα μας είναι υπέροχες και μεγαλοπρεπείς.
Η φαντασία δεν μπορεί να τις συλλάβει.
Ελάτε στους ναούς και θα σας δείξουμε».*

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Λίγο μετά τη βάπτισή και την επικύρωσή του, ο Λορέντζο Σνόου άρχισε να παρευρίσκεται σε συγκεντρώσεις στον Ναό τού Κίρτλαντ. Εκεί, με τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και άλλους ηγέτες τής Εκκλησίας, έλαβε μεγάλες πνευματικές ευλογίες. Στο ημερολόγιό του ανέφερε: «Εκεί είχαμε το χάρισμα τής προφητείας—το χάρισμα των γλωσσών—τη διερμηνεία των γλωσσών—οράματα και θαυμαστά όνειρα εξιστορήθηκαν—το τραγούδισμα επουράνιων χορωδιών ακούσθηκε και υπέροχες φανερώσεις τής θεραπευτικής δυνάμεως, μέσω τής άσκησης τής ιεροσύνης από τους Πρεσβυτέρους, μαρτυρήθηκαν. Οι ασθενείς θεραπεύθηκαν—οι κωφοί μπόρεσαν να ακούσουν—οι τυφλοί να δουν και οι χωλοί να περπατήσουν σε πολλές περιστάσεις. Ήταν σαφώς έκδηλο ότι μία ιερά και θεία επιρροή—μία πνευματική ατμόσφαιρα ήταν διάχυτη στο άγιο εκείνο κτήριο».¹

Ο Λορέντζο Σνόου αγαπούσε τον Ναό τού Κίρτλαντ, γνωρίζοντας ότι «ο Υιός τού Θεού, στη δόξα Του, είχε τιμήσει τον ναό με τη βασιλική παρουσία Του». Συνεπώς, ήταν γεμάτος δέος, όταν εστάθη για πρώτη φορά σε έναν άμβωνα εκεί για να διδάξει. «Καμία γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει τα συναισθήματά μου», είπε, «όταν για πρώτη φορά εστάθην σε έναν από αυτούς τους άμβωνες, για να απευθυνθώ προς το ακροατήριο—ένας άμβωνας στο πρόσωπο τού οποίου, μόλις πριν από λίγο, αυτό το άγιο Άτομο στεκόταν—*‘τα μαλλιά του ήταν άσπρα σαν καθαρό χιόνι, τα μάτια του ήταν σαν φλόγα φωτιάς’*—όπου επίσης ο Μωυσής, ο

Ηλίας, ο Ηλίας ο Θεοβίτης ήλθαν και παρέδωσαν τα κλειδιά των θεϊκών νομών στον Τζόζεφ Σμιθ». [Βλέπε Δ&Δ 110.]²

Πολλά χρόνια αργότερα, στις 6 Απριλίου 1892, ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου παρευρέθη σε μία άλλη συγκέντρωση, αυτήν τη φορά μπροστά από τον σχεδόν αποπερατωμένο Ναό τής Σωλτ Λέηκ. Περίπου 40.000 Άγιοι των Τελευταίων Ημερών συνωθήθηκαν στον περίβολο τής Τεμπλ Σκουέαρ και περίπου 10.000 περισσότεροι «κατελάμβαναν τις οροφές των γειτονικών σπιτιών και μερών από τα οποία μπορούσαν να εξασφαλίσουν θέα».³ Το πλήθος είχε συγκεντρωθεί για μία τελετή στην οποία το επιστέγασμα θα ασφαλιζόταν στον υψηλότερο οβελό τού ναού. Αργότερα εκείνη την ημέρα, θα ετοποθετείτο το άγαλμα τού αγγέλου Μορόνι επάνω στο επιστέγασμα. Κατόπιν αναθέσεως από την Πρώτη Προεδρία, ο Πρόεδρος Σνόου, ο οποίος ήταν τότε Πρόεδρος τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, έπρεπε να οδηγήσει τους Αγίους στην Κραυγή Ωσαννά. Καθώς εξηγούσε την Κραυγή Ωσαννά στο πλήθος, εξέφρασε την αγάπη και τον ενθουσιασμό του για το έργο ναού.

«Τα λόγια τής Κραυγής, Ωσαννά!» είπε «που λέγονται κατά η μετά την εναπόθεση τού επιστεγάσματος σήμερα, παρουσιάσθηκαν από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Σμιθ στον Ναό τού Κίρτλαντ και χρησιμοποιήθηκαν εκεί σε μία επίσημη συνάθροιση, όπου η δύναμη τού Θεού ήταν έκδηλη και το όραμα τού Παντοδύναμου φανερώθηκε στους αδελφούς. Δεν είναι συνήθης δήλωση, αλλά είναι—και επιθυμούμε να γίνει ευκρινώς κατανοητό—μια ιερά κραυγή και χρησιμοποιείται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις σαν και αυτήν ενώπιόν μας. Επιθυμούμε επίσης να γίνει ευκρινώς κατανοητό ότι θέλουμε οι αδελφοί και οι αδελφές όχι μόνον να εκφράσουν τα λόγια, αλλά να γεμίσει η καρδιά τους με ευχαριστία στον Θεό των ουρανών, ο οποίος έχει επιτύχει, μέσω τής ελεύθερης βουλήσεώς μας, αυτό το τρανό και εξαιρετικό έργο. Σαν σήμερα πριν από τριάντα εννέα χρόνια ο θεμέλιος λίθος—ο ακρογωνιαίος λίθος—αυτού τού ναού ετέθη και συλλογιζόμενοι και σκεπτόμενοι τις υπέροχες ευλογίες που μας έχει απονείμει ο Θεός, στον λαό Του, κατά τη διάρκεια αυτών των 39 ετών που έχουν περάσει από τότε, επιθυμούμε οι Άγιοι να νιώσουν ότι βγαίνει από την καρδιά τους, όταν διακηρύξουν αυτήν την κραυγή. Ας

γεμίσει η καρδιά σας με ευχαριστία». Έδειξε την Κραυγή Ωσαννά και κατόπιν είπε: «Τώρα, όταν πηγαίνουμε μπροστά από τον ναό και λέγεται αυτή η κραυγή, θέλουμε κάθε άνδρας και κάθε γυναίκα να φωνάζει αυτά τα λόγια στο μέγιστο των φωνητικών σας δυνατοτήτων, ούτως ώστε κάθε σπίτι σε αυτήν την πόλη να τρέμει, οι άνθρωποι σε κάθε τμήμα αυτής της πόλεως να ακούν τα λόγια και να προσεγγίσει τους αιώνιους κόσμους».⁴

Η ακόλουθη αναφορά της τελετής τού επιστεγάσματος επιδεικνύει την ευλάβεια και τον ενθουσιασμό των Αγίων κατά τη διάρκεια τού γεγονότος:

«Καθώς πλησίασε η ώρα τού μεσημεριού, ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ προχώρησε στο μπροστινό μέρος τής εξέδρας, εντελώς ορατός στο συναθροισμένο πλήθος, το οποίο περίμενε με επισημότητα. Οι άνθρωποι ενθουσιάσθηκαν καθώς εκείνος μιλούσε:

«Προσοχή, όλοι εσείς, οίκε τού Ισραήλ και όλα εσείς, έθνη τής γης! Τώρα θα θέσουμε τον κορυφαίο λίθο τού Ναού τού Θεού μας, τα θεμέλια τού οποίου ετέθησαν και αφιερώθηκαν από τον Προφήτη, Βλέποντα και Αποκαλυπτή Μπρίγκαμ Γιανγκ’.

«Ο Πρόεδρος Γούντροφ κατόπιν πάτησε ένα ηλεκτρικό κουμπί και το επιστέγασμα τού ναού μετακινήθηκε με ασφάλεια στη θέση του. Η σκηνή που ακολούθησε είναι υπεράνω τής δύναμης τής γλώσσας να την περιγράψει. Ο σεβάσμιος Πρόεδρος των Δώδεκα, ο Απόστολος Λορέντζο Σνόου, ήλθε εμπρός και οδήγησε σαράντα χιλιάδες Αγίων να φωνάζουν μαζί:

»Ωσαννά, ωσαννά, στον Θεό και Αμνό. Αμήν και αμήν!

»Ωσαννά, ωσαννά, στον Θεό και Αμνό. Αμήν και αμήν!

»Ωσαννά, ωσαννά, στον Θεό και Αμνό. Αμήν και αμήν!’

«Κάθε κραυγή συνοδευόταν από κούνημα μαντηλιών. ...Τα μάτια χιλιάδων υγράνθηκαν με δάκρυα καθώς ήσαν γεμάτοι χαρά. Φαινόταν ότι το έδαφος έτρεμε με την ένταση τού ήχου που εξέπεμπε την ηχώ του στους περιβάλλοντες λόφους. Πιο μεγαλοπρεπές ή πιο επιβλητικό θέαμα από αυτήν την τελετή τής επαπόθεσης τού επιστεγάσματος τού ναού δεν έχει καταγραφεί στην ιστορία. Τα ωσαννά είχαν μετά βίας τελειώσει, όταν το τεράστιο

εκκλησίασμα ξέσπασε με τον ένδοξο, γεμάτο έμπνευση ύμνο: 'Του Θεού το Πνεύμα σαν φλόγα φωτίζει'.⁵

Ο Πρόεδρος Γούντροφ αφιέρωσε τον Ναό τής Σωλτ Λέηκ ακριβώς έναν χρόνο αργότερα, στις 6 Απριλίου 1893, αφού οι Άγιοι είχαν εργασθεί 40 χρόνια για την αποπεράτωσή του. Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου εκλήθη να υπηρετήσει ως ο πρώτος πρόεδρος τού ναού και εκπλήρωσε αυτήν την κλήση έως ότου έγινε Πρόεδρος τής Εκκλησίας τον Σεπτέμβριο τού 1898. Μία προσωπογραφία τού Προέδρου Σνόου είναι κρεμασμένη στον Ναό τής Σωλτ Λέηκ σήμερα, σε ανάμνηση τής αφοσιώσεώς του σε αυτό που αποκαλούσε «τρανό έργο που πραγματοποιούμε» στον οίκο τού Κυρίου.⁶ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 163.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Στους ναούς μαθαίνουμε για τις θαυμαστές ευλογίες που έχει προετοιμάσει ο Θεός για τους πιστούς.

Οι ευκαιρίες που έχει κάνει διαθέσιμες στη θέα μας είναι υπέροχες και μεγαλοπρεπείς. Η φαντασία δεν μπορεί να τις συλλάβει. Ελάτε στους ναούς και θα σας δείξουμε. Πολλοί από εσάς, υποθέτω, έχετε πάει εκεί και έχετε ακούσει τα θαυμαστά πράγματα που έχει προετοιμάσει ο Θεός για όσους Τον αγαπούν και εξακολουθούν πιστοί μέχρι τέλους.

...Έχει προετοιμάσει τα πάντα για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών που θα μπορούσαν πιθανώς να ευχηθούν ή να φαντασθούν, προκειμένου να επιφέρει την ολοκληρωτική ευτυχία τους σε όλη την απέραντα αιωνιότητα.⁷ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 164.]

Μέσω των διατάξεων τού ναού διαμορφώνουμε ιερούς δεσμούς, οι οποίοι μπορούν να ενώσουν οικογένειες μαζί για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα.

Σκεφθείτε τις υποσχέσεις που έχουν γίνει σε εσάς στην όμορφη και ένδοξη τελετή που χρησιμοποιείται στη διαθήκη τού γάμου στον ναό. Όταν δύο Άγιοι των Τελευταίων Ημερών ενώνονται μαζί σε γάμο, γίνονται υποσχέσεις σε αυτούς αναφορικώς προς τους απογόνους τους που εκτείνονται από αιωνιότητα σε αιωνιότητα.⁸

Έχουμε λάβει πολλή σοφία και γνώση για πράγματα που εκπλήσσουν τον κόσμο, όταν κάνουμε λόγο περί αυτών. Έχουμε μάθει ότι στους ναούς είμαστε εις θέσιν να διαμορφώνουμε δεσμούς, οι οποίοι δεν διαλύονται κατά τον θάνατο, αλλά εκτείνονται στην αιωνιότητα· ιεροί δεσμοί οι οποίοι ενώνουν οικογένειες μαζί για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα.⁹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 164.]

Στους ναούς λαμβάνουμε τις διατάξεις τής υπερυψώσεως για λογαριασμό των νεκρών συγγενών μας.

Κάθε υιός και κάθε θυγατέρα του Θεού θα έχει την ευκαιρία απαραίτητη για υπερύψωση και δόξα. ...Υπάρχει μόνον ένας τρόπος με τον οποίον μπορεί να διασφαλισθεί η υπερύψωση και η δόξα. Πρέπει να βαπτισθούμε προς άφεση αμαρτιών και να θέσουν χέρια επάνω μας για τη λήψη του Αγίου Πνεύματος. Αυτές και άλλες διατάξεις είναι απολύτως απαραίτητες για την υπερύψωση και τη δόξα. Και εκεί όπου άτομα έχουν ζήσει και το Ευαγγέλιο δεν ήταν προσιτό, αυτά μπορούν να επιτελεσθούν από τους φίλους τους. Έχουμε έλθει στον κόσμο τώρα, προκειμένου να κάνουμε αυτά τα πράγματα—τουλάχιστον είναι ένας από τους κύριους σκοπούς μας που έχουμε έλθει. Δεν μπορούμε να τονίσουμε αρκούντως τη σημασία αυτού του έργου.¹⁰

Δεν ήλθαμε σε αυτόν τον κόσμο κατά τύχη. Ήλθαμε για έναν ειδικό σκοπό και ήταν αναμφιβόλως μέσω ορισμένων διευθετήσεων στην άλλη ζωή όπου κατοικούσαμε που ήλθαμε σε αυτήν τη ζωή. Λοιπόν, στους ναούς πραγματοποιούμε ένα μέγα έργο σε σχέση με τους νεκρούς συγγενείς μας. Από καιρού εις καιρόν έχουμε σημαντικές φανερώσεις ότι ο Θεός ενέκρινε αυτό το έργο που επιτελούμε στους ναούς μας. Τις πιο εξαιρετικές φανερώσεις έχουν βιώσει άτομα που εργάζονται για τους προγόνους τους. Είναι ένα τρανό έργο που πραγματοποιούμε. Χιλιάδες ατόμων έχουν βαπτισθεί για τους νεκρούς τους κατά την εξέλιξη του έργου μας στους ναούς...

Τώρα, στους ναούς μας επιτρέπουμε στα άτομα να εισέλθουν, αφού εντοπίσουν τους προγόνους τους, άσχετα από το πόσο πολύ πίσω, και να βαπτισθούν για τους νεκρούς τους, τον πατέρα, τον παππού και τον προπάππου τους και ούτω καθεξής,

Οι γονείς μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να αποδεχθούν την πρόσκληση να έλθουν στον ναό.

όσο περισσότερο μπορούν να εντοπίσουν την καταγωγή τους. Κατόπιν τούς επιτρέπουμε να επισφραγισθούν οι γυναίκες στους συζύγους τους, όλες κατά μήκος τής σειράς καταγωγής, τόσο όσο μπορούν να την εντοπίσουν. Πάρτε την περίπτωση ενός ενάρετου νέου άνδρα, ο οποίος έζησε προτού παρουσιασθεί το Ευαγγέλιο στα τέκνα των ανθρώπων. ...Νυμφεύθηκε μία σύζυγο και δημιούργησε μία οικογένεια, αλλά ποτέ δεν είχε το προνόμιο να λάβει το Ευαγγέλιο, όπως εσείς και εγώ. Εντούτοις, δίδαξε στην οικογένειά του τις αρχές τής ηθικής και ήταν στοργικός και καλοσυνάτος με τη σύζυγο και τα παιδιά του. Τι μπορούσε να κάνει περισσότερο; Δεν θα πρέπει να καταδικασθεί, επειδή δεν έλαβε το Ευαγγέλιο. Για τον λόγο ότι δεν υπήρχε Ευαγγέλιο να λάβει. Δεν θα πρέπει να χάσει τη σύζυγό του, επειδή όταν την νυμφεύθηκε δεν μπορούσε να πάει σε έναν ναό και να την επισφραγίσει σε εκείνον για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα. Ενεργούσε σύμφωνα με την καλύτερη γνώση που είχε και εκείνη τον παντρεύτηκε για τον παρόντα καιρό, σύμφωνα με το έθιμο τής χώρας. Σεβόμαστε αυτόν τον γάμο, επισημοποιημένο σύμφωνα με τους νόμους τής χώρας του. ...Επισφραγίζουμε τέκνα στους γονείς τους και γυναίκες στους συζύγους τους, όλους κατά τη σειρά καταγωγής.¹¹

Ο Σωτήρας είπε σε μία συγκεκριμένη περίπτωση: «Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, ότι έρχεται ώρα, και ήδη είναι, όταν οι νεκροί θα ακούσουν τη φωνή τού Υιού τού Θεού» και συνέχισε και διέτυπωσε αυτήν την αξιολογώδη έκφραση: «και εκείνοι που άκουσαν θα ζήσουν». [Κατά Ιωάννην 5:25.] Πιστεύω ότι θα είναι πολύ λίγοι εκείνοι που δεν θα λάβουν την αλήθεια. Θα ακούσουν τη φωνή τού Υιού τού Θεού. Θα ακούσουν τη φωνή τής Ιεροσύνης τού Υιού τού Θεού και θα λάβουν την αλήθεια και θα ζήσουν. Αυτοί οι αδελφοί και αυτές οι αδελφές που εργάζονται με τόση εργατικότητα στους ναούς, θα έχουν την τιμή να είναι, κατά μίαν έννοια, σωτήρες και σώτιρες των συγγενών και των φίλων τους υπέρ των οποίων χορήγησαν αυτές τις διατάξεις.¹² [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 164.]

**Θα πρέπει να προσπαθούμε να επιτελούμε έργο
ναού και οικογενειακής ιστορίας, ακόμη και
αν αυτό απαιτεί θυσίες από μέρους μας.**

Θα πρέπει να αποτελεί σκοπό στον νου κάθε άνδρα και γυναίκας να έλθει στους ναούς μας και να επιτελέσει αυτό το έργο. Είναι μέγα έργο και σημαντικό επίσης. Όταν πάμε στην επόμενη ζωή και βρούμε τους νεκρούς φίλους μας να ζουν εκεί, αν δεν έχουμε επιτελέσει το έργο το οποίο είναι απαραίτητο για την υπερύψωση και δόξα τους, δεν θα αισθανθούμε πολύ ευτυχείς και δεν θα είναι μία πολύ ευχάριστη συνάντηση.

Οφείλουμε να μην αναμένουμε ευκαιρίες να είμαστε ευχάριστοι και αρεστοί πάντοτε, αλλά θα πρέπει να προσπαθούμε, ακόμη και αν αυτό απαιτεί λίγη θυσία από μέρους μας, να θέτουμε εαυτόν σε μία κατάσταση να επιτελεί αυτό το έργο. ...Επιθυμούμε εναγωνίως να μην παραμελούν οι αδελφοί και οι αδελφές αυτό το σημαντικό έργο. Ξέρετε ποιο θα είναι το κύριο έργο κατά τη διάρκεια χιλίων ετών αναπαύσεως [της Χιλιετίας]; Θα είναι αυτό το οποίο προσπαθούμε να παροτρύνουμε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να επιτελούν τον παρόντα καιρό. Ναοί θα οικοδομηθούν παντού σε αυτή τη χώρα και οι αδελφοί και οι αδελφές θα πηγαίνουν σε αυτούς και ίσως θα εργάζονται ημέρα και νύκτα, προκειμένου να επισπεύσουν το έργο και να φέρουν εις πέρας τις εργασίες απαραίτητες προτού μπορέσει ο Υιός του Ανθρώπου να παρουσιάσει το βασίλειό Του στον Πατέρα Του. Το έργο αυτό πρέπει να πραγματοποιηθεί προτού έλθει ο Υιός του Ανθρώπου και λάβει το βασίλειό Του, για να το παρουσιάσει στον Πατέρα Του.¹³ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 164.]

**Όταν εισερχόμαστε στον ναό με αγνή καρδιά,
ο Κύριος μάς ευλογεί σύμφωνα με αυτό που
γνωρίζει ότι είναι το καλύτερο για εμάς.**

Όταν πηγαίνουμε σε αυτούς τους ναούς, αισθανόμαστε ότι απολαμβάνουμε το Πνεύμα του Κυρίου πληρέστερα παρά σε οιονδήποτε άλλο μέρος. Είναι οικοδομήματα του Κυρίου και το πιο σημαντικό Του έργο διεξάγεται εντός αυτών.

...Είμαι ικανοποιημένος που όταν άτομα πηγαίνουν σε αυτούς τους ναούς, δεν [φεύγουν] χωρίς να αισθάνονται καλύτερα και με την αποφασιστικότητα στον νου τους να κάνουν λίγο καλύτερα απ' ό,τι έχουν κάνει. Αυτό είναι το συναίσθημα που θέλουμε να αποκομίζουν οι Άγιοι.

...Να είστε πιστοί, αδελφοί και αδελφές και επιμένοντες. Ελάτε στον ναό και κάνετε το έργο σας εκεί και θα ευαρεστηθείτε και θα προετοιμασθείτε καλύτερα, προκειμένου να ανθίστασθε στα δυσάρεστα του κόσμου.¹⁴

Όσοι [εισέρχονται] στον ναό με αγνή καρδιά και πνεύμα μεταμελημένο δεν [θα] εξέλθουν αυτού χωρίς να λάβουν ιδιαίτερες ευλογίες, μολονότι αυτές σε ορισμένες ή πιθανώς πολλές περιπτώσεις μπορεί να είναι διαφορετικές από αυτές που ενδεχομένως να αναμένουν ορισμένοι. ...Ορισμένοι Άγιοι ενδεχομένως να αναζητούν την εμφάνιση των αγγέλων που παραστέκονται... ή αναμένουν να ιδούν το πρόσωπο του Θεού. Ενδεχομένως να μην είναι επωφελές να έχετε τέτοιες φανερώσεις. Ο Κύριος γνωρίζει τι είναι το καλύτερο για κάθε άτομο και θα προσαρμόσει τις δωρεές Του για την παραγωγή του μεγαλύτερου καλού σε όσους τις λαμβάνουν. Μπορεί να υπάρχει ασφαλώς η προσδοκία κάθε πιστός Άγιος, ο οποίος εισέρχεται σε αυτόν τον Οίκο, να λάβει μία ευλογία που θα δώσει μεγάλη ικανοποίηση στον αποδέκτη. Προτού όσοι θα εισέλθουν στον ναό, τον [αφήσουν], κάτι [θα] εγερθεί στην καρδιά και την κατανόησή τους το οποίο [θα] τους είναι χρήσιμο στη μέλλουσα ζωή τους. Σε αυτό, ως πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, έχουν δικαίωμα.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 164.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Διαβάστε την αφήγηση τής τελετής επιστεγάσματος για τον Ναό τής Σώλτ Λέηκ (σελίδες 155-58). Αν έχετε συμμετάσχει σε μία αφιέρωση ναού, σκεφθείτε πώς αισθανθήκατε τότε. Όταν συμμετέχουμε στην Κραυγή Ωσαννά, τι εκφράζουμε προς τον Κύριο;

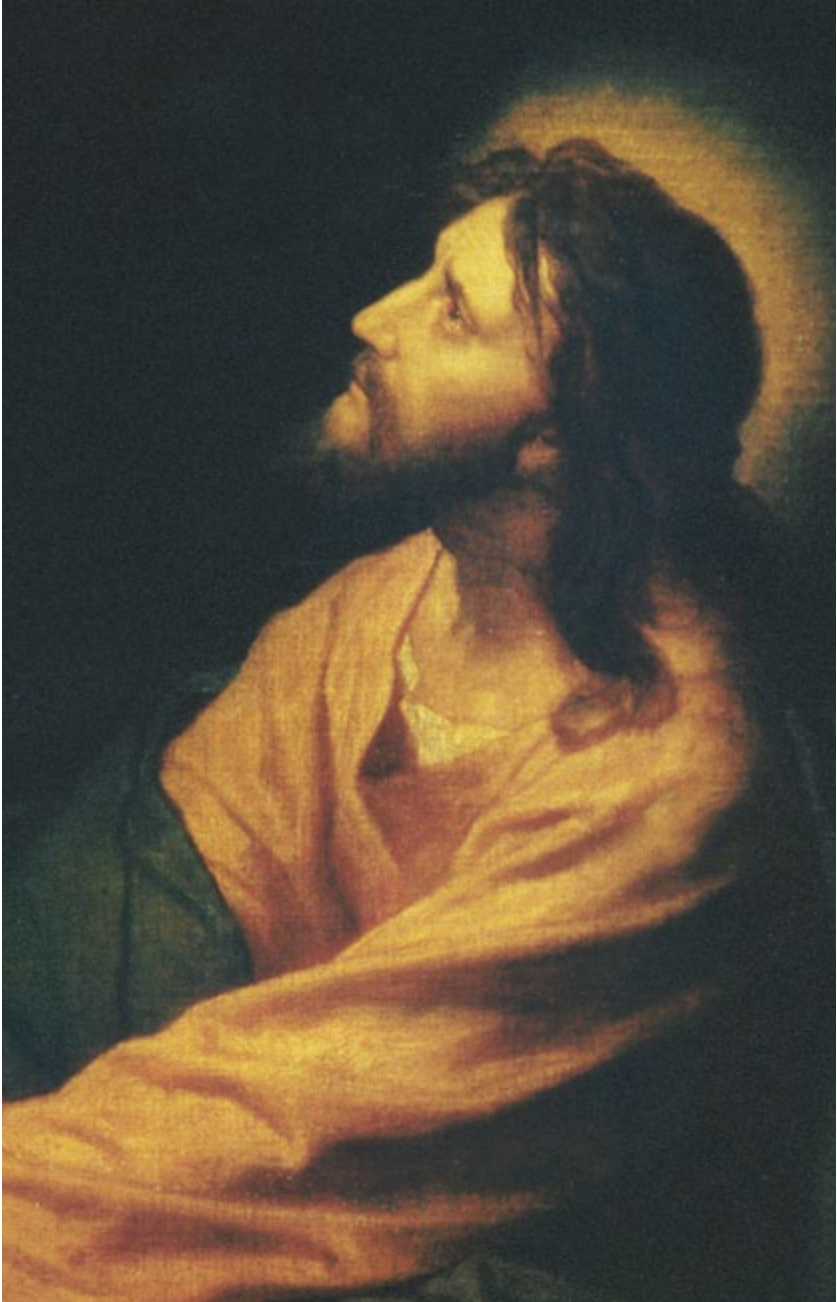
2. Ανασκοπήστε την πρόσκληση τού Προέδρου Σνόου «ελάτε στους ναούς» (σελίδα 158). Σκεφθείτε πώς μπορείτε να αποδεχθείτε αυτήν την πρόσκληση και πώς θα μπορούσατε να απευθύνετε αυτήν την πρόσκληση σε μέλη τής οικογένειας και φίλους.
3. Καθώς μελετάτε το δεύτερο τμήμα στη σελίδα 158, συλλογισθείτε τις ευλογίες που μπορούν να έλθουν μέσω τής λήψεως των διατάξεων τού ναού και τής συνάψεως διαθηκών τού ναού. Πώς έχουν επηρεάσει αυτές οι ευλογίες εσάς και την οικογένειά σας;
4. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στο τέλος τής σελίδας 158. Με ποιους τρόπους ενεργούμε ως «σωτήρες και σώτεις των συγγενών και των φίλων [μας]», όταν επιτελούμε αυτό το έργο; Ποια μέσα έχει παράσχει η Εκκλησία, για να μας βοηθήσει;
5. Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να δώσουμε στο έργο ναού και οικογενειακής ιστορίας την προσοχή και τον χρόνο που αξίζουν; (Ανασκοπήστε το τμήμα που αρχίζει στο επάνω μέρος τής σελίδας 162.)
6. Ποιες είναι ορισμένες προσωπικές και πνευματικές ευλογίες που μπορούμε να λάβουμε, όταν συμμετέχουμε στο έργο ναού; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 162-63.)

Σχετιζόμενες γραφές: Δ&Δ 97:15–17, 109:1–23, 128:15–18, 132:19, 138:57–59

Βοήθεια διδασκαλίας: «Μπορείτε να βοηθήσετε όσους διδάσκετε να νιώσουν περισσότερη πεποίθηση για την ικανότητά τους να συμμετάσχουν σε μία συζήτηση, αν απαντάτε θετικώς σε κάθε ειλικρινές σχόλιο. Επί παραδείγματι, θα μπορούσατε να πείτε: ‘Σε ευχαριστώ για την απάντησή σου. Ήταν πολύ βαθυστόχαστο’... ή ‘Αυτό είναι καλό παράδειγμα’ ή ‘Εκτιμώ όλα όσα είπατε σήμερα’» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Στο Γλάζια Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 11.
2. Στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 11–12.
3. Βλέπε J. H. A., *Millennial Star*, 2 Μαΐου 1892, 281.
4. *Millennial Star*, 4 Ιουλίου 1892, 418.
5. *Millennial Star*, 2 Μαΐου 1892, 281–82.
6. *Millennial Star*, 27 Ιουνίου 1895, 403.
7. *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Μαρτίου 1897, 1.
8. *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Μαρτίου 1897, 1.
9. Στο “Funeral Services of Apostle Erastus Snow,” *Millennial Star*, 2 Ιουλίου 1888, 418.
10. *Millennial Star*, 27 Ιουνίου 1895, 405.
11. *Millennial Star*, 27 Ιουνίου 1895, 403–4. Βλέπε, επίσης, *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 177.
12. *Deseret Weekly*, 4 Νοεμβρίου 1893, 609.
13. *Millennial Star*, 27 Ιουνίου 1895, 404–5.
14. *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Μαρτίου 1897, 1.
15. Προσαρμοσμένο από μία λεπτομερή, ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Προέδρου Σνόου στο *Deseret Weekly*, 8 Απριλίου 1893, 495.

Στον κήπο τής Γεθσημανή ο Σωτήρας είπε: «Όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει» (Κατά Λουκάν 22:42).

«Δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα»

«Θα πρέπει να θέσουμε το θέλημά μας σε υποταγή στο θέλημα τού Πατέρα και να εμπνευσθούμε να πούμε: ποιο είναι το θέλημα τού Πατέρα, είμαστε εδώ στον κόσμο για να υπηρετούμε ποιον; Κατόπιν κάθε πράξη που επιτελούμε θα είναι επιτυχία».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Στις 31 Μαρτίου 1899, ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου ταξίδεψε στην Ακαδημία Μπρίγκαμ Γιανγκ (τώρα Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ), όπου είχε συγκεντρωθεί μία μεγάλη ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών, προκειμένου να εορτάσει τα 85α γενέθλιά του. Το πρωί εκφώνησε μία ομιλία πνευματικής συγκεντρώσεως προς τους άνδρες τού εκκλησιάσματος. Ταυτοχρόνως, οι γυναίκες είχαν μία παρόμοια συγκέντρωση, την οποίαν διηύθυναν οι γυναίκες των μελών τής Πρώτης Προεδρίας και τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Το απόγευμα όλοι συγκεντρώθηκαν μαζί.

Ως μέρος τής απογευματινής συγκεντρώσεως, 23 παιδιά «βημάτισαν για να σταθούν στο βήμα και αντικρίζοντας τον Πρόεδρο Σνόου, τραγούδησαν δύο τραγούδια..., μετά τα οποία κάθε παιδί παρέδωσε στον Πρόεδρο μία ανθοδέσμη». Ο Πρόεδρος Σνόου εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τα παιδιά και εξέφερε μία ευλογία σε αυτά. Ύστερα, οκτώ φοιτητές τής Ακαδημίας Μπρίγκαμ Γιανγκ ήλθαν στο βήμα, ένας κάθε φορά. Καθένας, αντιπροσωπεύοντας μία οργάνωση στη σχολή, παρουσίασε έναν προσεκτικά προετοιμασμένο φόρο τιμής προς τον προφήτη του. Ανταποκρινόμενος σε αυτά τα λόγια στοργής και θαυμασμού, ο Πρόεδρος Σνόου είπε:

«Τώρα αδελφοί και αδελφές, δεν ξέρω τι να πω για όλα αυτά. Θα ήθελα να πάω σπίτι και να τα σκεφθώ, αλλά υποθέτω ότι αναμένονται λίγα σχόλια και υποθέτω ότι θα πρέπει να πω κάτι, αλλά όντως δεν ξέρω τι να πω. Θα πω το εξής, ωστόσο. Καταλαβαίνω πολύ σαφώς ότι δεν αποτίνετε αυτήν την τιμή σε εμένα ως Λορέντζο Σνόου, αλλά λόγω της θέσης που αντιπροσωπεύω σε σχέση με τους αδελφούς μου, τους συμβούλους μου και τα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα. ...Νιώθω ότι οτιδήποτε έχω επιτύχει που δεν είναι ο Λορέντζο Σνόου και οι εμπειρίες που με έχουν φέρει σε αυτήν τη θέση ως Προέδρου της Εκκλησίας—δεν είναι ο Λορέντζο Σνόου, αλλά το έχει κάνει ο Κύριος. Όταν ο Ιησούς ήταν επάνω στη γη, διέτυψε αυτήν την αξιοσημείωτη έκφραση. Την σκέπτομαι και είναι μπροστά μου συνεχώς σε όλα τα έργα μου: 'Δεν μπορώ να κάνω εγώ τίποτε από τον εαυτό μου. Καθώς ακούω, κρίνω· και η δική μου κρίση είναι δίκαιη'. Τώρα, γιατί είπε ότι η κρίση Του ήταν δίκαιη; Λέει, επειδή 'επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με έστειλε'. [Βλέπε Κατά Ιωάννην 5:30.] Αυτή είναι η αρχή, αδελφοί και αδελφές μου, επί της οποίας έχω προσπαθήσει να ενεργώ από τότε που μού απεκαλύφθη ότι ο Πατέρας μου στους Ουρανοί και δικός σας Πατέρας στους Ουρανοί υπάρχει. Προσπαθώ να κάνω το θέλημά Του...

«Είναι ο Κύριος αυτόν τον οποίον τιμάτε, όταν τιμάτε εμένα και τους συμβούλους μου και την Απαρτία των Δώδεκα. Το έχουμε ανακαλύψει αυτό πριν από πολύ καιρό, καθένας από εμάς, ότι μόνοι μας δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε τίποτε. Μόνον στο μέτρο που ακολουθήσαμε αυτήν την αρχή την οποίαν ακολούθησε ο Ιησούς, όταν ήταν στον κόσμο, ακολούθησε η επιτυχία τις προσπάθειές μας και θα είναι το ίδιο και μαζί σας».¹

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

Όταν επιζητούμε το θέλημα του Θεού, ακολουθούμε μία πορεία στην οποία δεν θα υπάρξει αποτυχία.

Υπάρχει μία πορεία την οποίαν μπορούν να ακολουθήσουν άνδρες και γυναίκες στην οποία δεν θα υπάρξει αποτυχία. Όποιες απογοητεύσεις μπορεί να προκύψουν ή φαινομενικές αποτυχίες μπορεί να επακολουθήσουν, στην πραγματικότητα δεν θα

υπάρχει αποτυχία, κατά γενικό κανόνα. ...Υπήρξαν στιγμές όπου φαινόταν σαν να κινούμασταν προς τα πίσω. Τουλάχιστον φαινόταν σε εκείνους που δεν είχαν διαφωτιστεί πλήρως σε σχέση με τον νουν και το θέλημα του Θεού. Η Εκκλησία έχει βιώσει πολύ περιέργες εμπειρίες και οι άνθρωποι έχουν κάνει μεγάλες θυσίες. ...Όμως, έχουμε υπερνικήσει αυτές τις θυσίες και ως λαός δεν είχαμε αποτυχία. Γιατί δεν είχαμε αποτυχία; Επειδή ο λαός, ως σύνολο, είχε τον νου του προσηλωμένο στις αληθινές αρχές της ζωής και εναρμονίστηκε με το καθήκον του. ...Ο λαός έχει γενικώς το Πνεύμα του Κυρίου και το ακολουθεί. Ως εκ τούτου, δεν είχαμε αποτυχία. Το ίδιο μπορεί να είναι και με τα άτομα. Υπάρχει μία πορεία να την ακολουθήσει κάθε άτομο στην οποία δεν θα υπάρξει αποτυχία. Θα ισχύει σε εγκόσμια καθώς και σε πνευματικά ζητήματα. Ο Κύριος μάς έχει δώσει τη λέξη-κλειδί σε αυτά τα εδάφια που έχω διαβάσει από το Διδαχή και Διαθήκες:

«Και αν προσβλέπετε μόνο προς τη δόξα μου, το σώμα σας ολόκληρο θα γεμίσει με φως, και δε θα υπάρξει σκοτάδι μέσα σας. Και αυτό το σώμα το οποίο είναι γεμάτο με φως καταλαβαίνει τα πάντα. Επομένως, εξαγνιστείτε ώστε ο νους σας να είναι μόνο για τον Θεό». [Δ&Δ 88:67–68.]

Αυτό είναι το κλειδί με το οποίο ένα άτομο μπορεί να είναι πάντοτε επιτυχές. Ο Παύλος λέει:

«Τρέχω προς τον σκοπό, για το βραβείο της άνω κλήσης του Θεού εν Χριστώ Ιησού». [Προς Φιλιππησίους 3:14.]

Ενας μέγας σκοπός που κάθε [Άγιος] των Τελευταίων Ημερών οφείλει να έχει στον νου του συνεχώς. Ποιο είναι το βραβείο; ...«Σ' αυτόν λοιπόν θα δοθούν όλα όσα έχει ο Πατέρας μου». [Δ&Δ 84:38.]

Ο Σωτήρας, σε μία περίπτωση, έκανε μία εξαιρετική δήλωση. Είναι στο 5ο κεφάλαιο από το Κατά Ιωάννην και είναι ως εξής:

«Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου». [Κατά Ιωάννην 5:30.]

Είναι αξιοσημείωτο που ο Θεός, ο οποίος δημιούργησε τους κόσμους, ο οποίος ήλθε κάτω εδώ ενδεδυμένος με σάρκα, έκανε τρανά θαύματα και θυσίασε τη ζωή του στο Όρος Γολγοθά για τη

σωτηρία των ανθρώπων—έπρεπε να πει: «Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου». Και συνεχίζει, λέγοντας:

«Καθώς ακούω, κρίνω· και η δική μου κρίση είναι δίκαιη· επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με έστειλε». [Κατά Ιωάννην 5:30.]

Αυτή είναι μία υπέροχη φράση και εμπεριέχονται πολλά σε αυτήν. Τώρα, αυτό που θέλουμε είναι να έχουμε αυτό το πνεύμα σε κάθε πράξη της ζωής μας και σε κάθε εγχείρημα είτε εγκόσμιο είτε πνευματικό και να μην σκεπτόμαστε τον εαυτό μας. Θα πρέπει να προσπαθήσουμε να μάθουμε πώς να δαπανούμε τα χρήματα και τις πληροφορίες που μας έχει δώσει ο Θεός. Η απάντηση είναι απλή—για τη δόξα του Θεού. Θα πρέπει να προσβλέπουμε μόνο στη δόξα του Θεού. Γι' αυτό αφήσαμε την άλλη ζωή και [ήλθαμε] σε αυτήν. Θα πρέπει να επιζητούμε να προαγάγουμε το όφελος του Υψίστου Θεού και να αισθανθούμε όπως αισθάνθηκε ο Ιησούς: «Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου». Καθόσον ενεργούμε σήμερα και αύριο, αυτήν και την επομένη εβδομάδα, προς όφελος του Θεού, και προσβλέπουμε μόνο στη δόξα Του, δεν μπορεί να υπάρξει αποτυχία.² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 175.]

**Καθώς υπακούμε στο θέλημα του Θεού, Εκείνος
μάς δίδει δύναμη να επιτύχουμε στο έργο Του.**

Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε από τον εαυτό μας. Όπως είπε ο Ιησούς: «Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Δεν μπορεί ο Υιός να κάνει τίποτε από μόνος του, αν δεν βλέπει τον Πατέρα να το κάνει αυτό· επειδή, όσα κάνει εκείνος, αυτά, παρόμοια, κάνει και ο Υιός». [Κατά Ιωάννην 5:19.] Ήλθε σε αυτήν τη ζωή, προκειμένου να κάνει το θέλημα του Πατέρα του και όχι το δικό του. Η επιθυμία και η αποφασιστικότητά μας θα πρέπει να είναι οι ίδιες. Όταν προκύπτουν πράγματα που απαιτούν προσπάθεια από μέρους μας, θα πρέπει να θέσουμε το θέλημά μας σε υποταγή στο θέλημα του Πατέρα και να εμπνευσθούμε να πούμε: ποιο είναι το θέλημα του Πατέρα, είμαστε εδώ στον κόσμο για να υπηρετούμε ποιον; Κατόπιν κάθε πράξη που επιτελούμε θα είναι επιτυχία. Ενδέχεται να μη δούμε την επιτυχία της σήμερα ή αύριο, παρό ταύτα θα καταλήξει σε επιτυχία.³

«Και ο Μωυσής αποκρίθηκε στον Θεό: Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στον Φαραώ, και να βγάλω τους γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο;» [Βλέπε Έξοδος 3:11.] ...

«Και ο Μωυσής είπε στον Κύριο: Παρακαλώ, Κύριε· εγώ δεν είμαι ένας άνθρωπος τού λόγου ούτε από χθες ούτε από προχθές, ούτε από τη στιγμή που μίλησες στον δούλο σου· αλλά, είμαι βραδύστομος και βραδύγλωσσος». [Βλέπε Έξοδος 4:10.] ...

Βλέπουμε σε αυτές τις περικοπές, τις οποίες διάβασα, ότι ο Θεός κάλεσε τον Μωυσή να φέρει εις πέρας ένα συγκεκριμένο έργο. Ο Μωυσής αισθάνθηκε την ανικανότητα και την ανεπάρκειά του να κάνει αυτό που τού ζητήθηκε. Το έργο ήταν πάρα πολύ σπουδαίο. Ήταν πάρα πολύ βαθύ στη φύση και τον χαρακτήρα του και απαιτούσε αυτό το οποίο ο Μωυσής ένιωθε ότι δεν κατείχε σε δύναμη και ικανότητα και ένιωθε την αδυναμία του και ζήτησε από τον Θεό να στραφεί σε άλλους. ... Πρόβαλλε αντιρρήσεις με τα συναισθήματά του και για τον λόγο αυτόν μίλησε στον Κύριο, λέγοντας: Ποιος είμαι εγώ, για να αποσταλώ να φέρω εις πέρας αυτό το μέγα έργο—επειδή είναι αδύνατον να πραγματοποιηθεί από οιαδήποτε ανικανότητα που κατέχω...

Αυτά είναι τα συναισθήματα και οι αντιλήψεις που είχε ο Μωυσής και ήθελε να εντυπώσει τα ίδια στον Θεό. Κατ' αυτόν τον τρόπο ήταν από την αρχή. Όταν ο Κύριος καλούσε άτομα, εκείνα αισθάνονταν την ανικανότητά τους και το ίδιο είναι όταν καλούνται οι πρεσβύτεροι να απευθυνθούν προς εσάς. Το ίδιο είναι με τους πρεσβυτέρους που καλούνται να πάνε στα έθνη τής γης ως διακονούντες το Ευαγγέλιο. Νιώθουν την ανεπάρκειά τους. Νιώθουν την ακαταλληλότητά τους...

Όταν εκλήθη ο Ιερεμίας, ένιωσε το ίδιο όπως ο Μωυσής. Είπε ότι ο Κύριος τον είχε καλέσει να γίνει προφήτης, όχι μόνον στον οίκο τού Ισραήλ, αλλά σε όλα τα γύρω έθνη. Ήταν μονάχα ένα παιδί, σαν τον Τζόζεφ Σμιθ, όταν ο Θεός εμφανίστηκε για πρώτη φορά σε εκείνον. Ο Τζόζεφ ήταν μόνον περίπου 14 ετών—αλλά καθώς ήταν παιδί—αδαές, όσον αφορά στη σοφία και τη μάθηση τού κόσμου—έτσι και με τον Ιερεμία, όταν τον κάλεσε για πρώτη φορά ο Θεός—είπε: «Είμαι απλώς ένα παιδί. Πώς μπορώ να φέρω εις πέρας αυτό το μέγα έργο που μου ζητείς, να εκπληρώσω αυτές τις μεγάλες ευθύνες που προτείνεις να μου δώσεις;» Εναντιώθηκε

στην ιδέα να κάνει αυτό το μέγα έργο. Όμως, ο Θεός τού είπε... προς παρηγοριά του: «Πριν σε μορφώσω στην κοιλιά, σε γνώρισα». Είπε ότι τον γνώριζε στον [προθνητό] κόσμο των πνευμάτων, ότι θα πραγματοποιούσε αυτό που τού ζητούσε ο Κύριος «και πριν βγεις από τη μήτρα σε αγίασα· σε κατέστησα προφήτη στα έθνη». [Βλέπε Ιερεμίας 1:5–6.] Προχώρησε και μέσω τής δύναμης τού Παντοδύναμου, ο Ιερεμίας πραγματοποίησε αυτό που τού ζήτησε ο Κύριος...

Ο Κύριος ενεργεί διαφορετικά από τα έργα των ανθρώπων. Εργάζεται διαφορετικά. Ο Απόστολος Παύλος το είπε αυτό. Είπε: «Έχετε κληθεί. Δεν είναι οι σοφοί που καλούνται, αλλά ο Θεός έχει καλέσει τα μωρά για να καταντροπιιάσεις αυτούς που είναι σοφοί». [Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 1:25–27.] Και [οι] απόστολοι τους οποίους κάλεσε ο Θεός, τους οποίους ο Ιησούς, ο Υιός τού Θεού κάλεσε, και έθεσε τα χέρια του επάνω τους και τους απένειμε την ιεροσύνη και την εξουσία του να φέρουν εις πέρας το έργο του, δεν ήσαν μορφωμένοι. Δεν κατανοούσαν τις επιστήμες, δεν κατείχαν υψηλές θέσεις στην Ιουδαία—ήσαν φτωχοί και αγράμματοι, με ταπεινά επαγγέλματα στη ζωή. ...Τότε, λοιπόν, ο Κύριος είναι διαφορετικός. Κάνει τις κλήσεις Του διαφορετικά από τις κλήσεις αυτές που γίνονται από τους ανθρώπους. Και οι άνθρωποι είναι πολύ πιθανόν να [συγχέονται] σε σχέση με τις λειτουργίες τού Θεού στις κλήσεις του· οι καλύτεροι των ανθρώπων, οι σοφότεροι των ανθρώπων [συγχέονται] συχνά. Ο Μωσής [συγχύθηκε] σε σχέση με το πώς ο Κύριος θα τον καθιστούσε ικανό να φέρει εις πέρας αυτό που ζητούσε, αλλά διδάχθηκε κατόπιν. Ο Κύριος τον βοήθησε και τον επικούρησε κατά τρόπο θαυμαστό, στο να πείσει τους αδελφούς του, τον Ισραήλ, όταν εθεάθη από τον μεγάλο Ιεχωβά. Συσκέφθηκε μαζί τους και τους είπε την αποστολή του και τελικώς συνήνεσαν. Απεδέχθησαν και έλαβαν τις συμβουλές του και την ηγεσία του και τους έβγαλε από τη χώρα τής αιχμαλωσίας στην Αίγυπτο. Ήταν επιτυχής, όχι επιτυχής μέσω τής δικής του σοφίας, αλλά απέδωσε όλη του την επιτυχία στον Παντοδύναμο Θεό, ο οποίος τον κάλεσε. Και εμείς το ίδιο...

Ενδεχομένως να αρκεί να δηλώσουμε ότι ο Θεός μάς έχει καλέσει. Δεν κηρύττουμε [παρά] καθώς το απαιτεί ο Θεός. Σχεδόν κάθε άνδρας που είναι ένας από τους πρεσβυτέρους τού Ισραήλ έχει

Ο Μωυσής «απέδωσε όλη του την επιτυχία στον Παντοδύναμο Θεό, ο οποίος τον κάλεσε. Και εμείς το ίδιο».

αισθανθεί απροετοίμαστος, όταν εκλήθη να κηρύξει το Ευαγγέλιο, να ασκήσει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που τού έχουν ανατεθεί. Παρατηρώ ότι ορισμένοι εκ των καλύτερων ομιλητών που έχουν μιλήσει ποτέ από αυτό το βήμα, όταν καλούνται, φοβούνται, αισθάνονται να ζητήσουν την πίστη και την υποστήριξη τού εκκλησιάσματος. Και έχουν σταθεί με τη δύναμη τού Ιεχωβά και έχουν διακηρύξει το θέλημά του με φόβο και τρεμούλα. Όμως, δεν ήταν με τη δική τους δύναμη και σοφία που απευθύνθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο προς τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Μολονότι μπορεί να μην είχαν τα οφέλη μίας κολεγιακής μόρφωσης, ωστόσο, στέκονται ενώπιον των μελών, μη εξαρτώμενοι από τη δική τους δύναμη αλλά με τη δύναμη και ισχύ τού Ευαγγελίου.⁴

Δεν μπορούμε πάντοτε να κάνουμε αυτό που θα θέλαμε να κάνουμε, αλλά θα έχουμε τη δύναμη να κάνουμε αυτό που θα πρέπει να κάνουμε. Ο Κύριος θα μας δώσει τη δύναμη να το κάνουμε.⁵
[Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 175.]

Έχουμε κληθεί να ενεργούμε εν ονόματι τού Θεού και αναγνωρίζουμε το χέρι Του σε όλα τα καλά που κάνουμε.

Αυτό που κάνουμε, το επιτελούμε στο όνομα τού Κυρίου, τού Θεού τού Ισραήλ, και είμαστε πρόθυμοι να αναγνωρίσουμε το χέρι τού Παντοδύναμου στα πάντα που κάνουμε. Όταν ο Μωσής εστάθη ως απελευθερωτής των τέκνων τού Ισραήλ από την αιγυπτιακή αιχμαλωσία τους, δεν παρουσιάσθηκε με τον τρόπο ενός κοινού απελευθερωτή, αλλά πήγε εν ονόματι τού Κυρίου, τού Θεού τού Ισραήλ, έχοντας προσταχθεί να φέρει εις πέρας τη λύτρωσή τους, με τη δύναμη και την εξουσία που έλαβε από τον Θεό. Και από τη στιγμή που εμφανίσθηκε ενώπιόν τους με αυτήν την ιδιότητα, έως ότου είχε φέρει εις πέρας το έργο του, ενήργησε εν ονόματι τού Κυρίου και μέσω αυτού, και όχι με τη δική του σοφία ή ευφυΐα ούτε επειδή είχε ανωτέρα διάνοια από την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Ο Κύριος εμφανίσθηκε σε αυτόν στην καιγομένη βάτο και τον προσέταξε να πάει και να φέρει εις πέρας ένα συγκεκριμένο έργο, το οποίο αφορούσε στην ειρήνη, στην ευδαιμονία και τη σωτηρία ενός σπουδαίου λαού. Και η επιτυχία και η ευημερία του εξηρτώντο από την πραγματοποίηση της τάξεως πραγμάτων που τού είχε αποκαλυφθεί από τον Θεό των Ουρανών. Η επιτυχία και η ευημερία του διασφαλίσθηκαν απολύτως από το γεγονός ότι το έργο με το οποίο είχε επιφορτισθεί δεν ήταν κάτι τής δικής του επινόησης, αλλά προήρχετο από τον Ιεχωβά...

Είναι το ίδιο σε σχέση με εμάς. Το μέγα έργο τώρα πραγματοποιείται—η συνάθροιση τού λαού από τα έθνη τής γης δεν είχε την προέλευσή της στον νου κάποιου ανθρώπου ή κάποιας ομάδος ανθρώπων, αλλά προήρχετο από τον Κύριο τον Παντοδύναμο.⁶

Εξαρτώμεθα από τον Θεό και σε όλα τα έργα και τους κόπους μας και σε όλες τις επιτυχίες που μας συνοδεύουν στους κόπους μας, αισθανόμαστε ότι ήταν ο Θεός που το έφερε εις πέρας.⁷

Ήλθαμε στον κόσμο για έναν μεγάλο σκοπό, τον ίδιο όπως ο Ιησούς, ο μεγαλύτερος αδελφός μας, να κάνουμε το θέλημα και τα έργα τού Πατέρα μας. Σε αυτό υπάρχει ειρήνη, χαρά και ευδαιμονία, αύξηση σοφίας, γνώσεως και τής δυνάμεως τού Θεού. Εκτός αυτού δεν υπάρχουν υπεσχημένες ευλογίες. Συνεπώς, ας αφοσιωθούμε στη χρηστότητα, ας βοηθήσουμε τον καθέναν

και τους πάντες να είναι καλύτεροι και ευτυχέστεροι, ας κάνουμε καλό σε όλους και κακό σε κανέναν, ας τιμούμε τον Θεό και ας υπακούμε στην Ιεροσύνη Του, ας καλλιεργούμε και ας διατηρούμε μία πεφωτισμένη συνείδηση και ας ακολουθούμε το Άγιο Πνεύμα, ας μην λιποψυχούμε, ας κρατούμε γερά αυτό που είναι καλό, ας υπομείνουμε μέχρι τέλους και το δικό σας ποτήρι τής χαράς θα είναι γεμάτο μέχρι να υπερχειλίσει, επειδή μεγάλη θα είναι η αμοιβή σας για τις δοκιμασίες σας και τα δεινά σας υπό πειρασμούς, για τις δριμείες δυσκολίες, τις επιθυμίες τής καρδιάς σας και τα δάκρυά σας. Μάλιστα, ο Θεός μας θα σας δώσει το στέμμα τής άφθαρτης δόξας.⁸ [Βλέπε πρόταση 3 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 168. Πώς μπορείτε να ξέρετε, όταν προσβλέπετε μόνο στη δόξα τού Θεού; Με τόσους πολλούς περισπασμούς στον κόσμο, πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να προσβλέπουν μόνο στη δόξα τού Θεού;
2. Ανασκοπήστε τα σχόλια τού Προέδρου Σνόου σχετικά με τον Μωσή και τον Ιερεμία (σελίδες 170-73). Πώς θα μπορούσαν αυτές οι αφηγήσεις να μας βοηθήσουν στις προσπάθειές μας να υπηρετούμε σε απαρτίες ιεροσύνης, στην Ανακουφιστική Εταιρεία και σε άλλες οργανώσεις τής Εκκλησίας;
3. Ο Πρόεδρος Σνόου δίδαξε ότι θα πρέπει να υπηρετούμε «εν ονόματι τού Κυρίου» (σελίδα 174). Σκεφθείτε ευκαιρίες που έχετε, προκειμένου να υπηρετήσετε εν ονόματι τού Κυρίου.
4. Ο Πρόεδρος Σνόου χρησιμοποιεί τις λέξεις *επιτυχία* και *επιτυχής* αρκετές φορές σε αυτό το κεφάλαιο. Πώς διαφέρει ο ορισμός τού Θεού για την επιτυχία από εκείνη τού κόσμου; Γιατί μπορούμε να έχουμε τη διαβεβαίωση για επιτυχία, όταν ακολουθούμε το θέλημα τού Θεού;

Σχετιζόμενες γραφές: Προς Φίλιππησίους 4:13, Νεφί Β΄ 10:24, Μωσία 3:19, Ήλαμαν 3:35, 10:4–5, Νεφί Γ΄ 11:10–11, 13:19–24, Δ&Δ 20:77, 79, Μωσή 4:2

Βοήθεια διδασκαλίας: «Μη φοβάστε τη σιωπή. Συχνά οι άνθρωποι χρειάζονται χρόνο να σκεφθούν και να απαντήσουν σε ερωτήσεις ή να εκφράσουν αυτά που αισθάνονται. Μπορείτε να κάνετε μία παύση μετά από κάποια ερώτησή σας, όταν μιλήσετε για κάποια πνευματική εμπειρία ή όταν κάποιος δυσκολεύεται να εκφραστεί» (*Teaching, No Greater Call*, 67).

Σημειώσεις

1. Στο "Anniversary Exercises," *Deseret Evening News*, 7 Απριλίου 1899, 9–10.
2. "The Object of This Probation," *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Μαΐου 1894, 7.
3. Στο Conference Report, Οκτ. 1899, 2.
4. *Salt Lake Daily Herald*, 11 Οκτωβρίου 1887, 2.
5. *Deseret News*, 15 Μαΐου 1861, 82.
6. *Deseret News*, 8 Δεκεμβρίου 1869, 517.
7. *Salt Lake Daily Herald*, 11 Οκτωβρίου 1887, 2.
8. Στο Πλάζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 487.

Δέκατα, ένας νόμος για την προστασία και την πρόοδό μας

«Ο νόμος των δεκάτων είναι ένας από τους σημαντικότερους που απεκαλύφθησαν ποτέ στον άνθρωπο. ... Μέσω υπακοής σε αυτόν τον νόμο, οι ευλογίες τής ευημερίας και τής επιτυχίας θα δοθούν στους Αγίους».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Στις αρχές Μαΐου τού 1899, ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου ένωσε την προτροπή να επισκεφθεί την πόλη τού Σεντ Τζωρτζ και άλλους αποικισμούς στη νότιο Γιούτα. Άρχισε γρήγορα να οργανώνει μία ομάδα ατόμων, συμπεριλαμβάνοντας διάφορα Μέλη τής Γενικής Εξουσίας, προκειμένου να κάνουν το μακρύ ταξίδι μαζί του.

Όταν ο Πρόεδρος Σνόου κανόνισε τα τού ταξιδιού, δεν είπε σε κανέναν γιατί πήγαιναν—ούτε ο ίδιος δεν γνώριζε τον λόγο. «Όταν φύγαμε από τη Σωλτ Λέηκ», είπε αργότερα, «απλώς δεν γνωρίζαμε γιατί επρόκειτο να επισκεφθούμε αυτούς τους νοτίους αποικισμούς».¹ Όμως, στις 17 Μαΐου, λίγο αφότου οι ταξιδιώτες έφθασαν στο Σεντ Τζωρτζ, το θέλημα τού Κυρίου «φανερώθηκε ευκρινώς» στον προφήτη Του.² Σε μία συγκέντρωση που διεξήχθη στις 18 Μαΐου 1899, ο Πρόεδρος Σνόου διεκήρυξε:

«Είναι ο λόγος τού Κυρίου προς εσάς, αδελφοί και αδελφές μου, ότι πρέπει να συμφωνήσετε με αυτό που απαιτείται από εσάς ως λαός, που έχετε αυτές τις ένδοξες προοπτικές τής υπερύψωσης και τής δόξας εμπρός σας. Τι είναι; Το λοιπόν, είναι κάτι που σας έχει επαναληφθεί από καιρού εις καιρόν έως ότου ίσως έχετε βαρεθεί

Το Ταμπερνάκλ τού Σεντ Τζωρτζ. Σε αυτό το κτήριο, ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου έδωσε την πρώτη από τις πολλές ομιλίες του επί τού νόμου των δεκάτων.

να το ακούτε. ...Ο λόγος τού Κυρίου προς εσάς δεν είναι κάτι νέο. Είναι απλώς ο εξής: Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΧΕΙ ΕΛΘΕΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΓΙΟ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΛΠΙΖΕΙ ΝΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΑ ΕΠΙΑΝΩ ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΘΕΜΕΛΙΟ, ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΤΑ ΔΕΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΣ. Αυτός είναι ο λόγος τού Κυρίου προς εσάς και θα είναι ο λόγος τού Κυρίου προς κάθε αποικισμό σε όλη τη γη τής Σιών. Αφότου σας αφήσω και το σκεφθείτε, θα δείτε αφ' εαυτού σας ότι έχει έλθει ο καιρός κατά τον οποίον κάθε άνθρωπος θα πρέπει να σταθεί και να πληρώσει τα δέκατά του πλήρως. Ο Κύριος μάς έχει ευλογήσει και είχε ευσπλαχνία για εμάς κατά το παρελθόν, αλλά υπάρχουν φορές που έρχονται κατά τις οποίες ο Κύριος απαιτεί από εμάς να σηκωθούμε και να κάνουμε αυτό που Εκείνος έχει προστάξει και να μην το αφήνουμε περαιτέρω. Αυτά που σας λέω σε αυτόν τον πάσσαλο τής Σιών, θα τα πω σε κάθε πάσσαλο τής Σιών που έχει οργανωθεί. Δεν υπάρχει άνδρας ή γυναίκα που να ακούει τώρα όσα λέω και να αισθανθεί ικανοποιημένος/η, αν αδυνατεί να πληρώνει δέκατα εις το ακέραιον».³

Κατά τα προηγούμενα 50 έτη ως Απόστολος, ο Πρόεδρος Σνόου είχε σπανίως αναφέρει τον νόμο των δεκάτων στις ομιλίες του. Αυτό άλλαξε στο Σεντ Τζωρτζς τής Γιούτα λόγω τής αποκαλύψεως που έλαβε. «Ποτέ δεν είχα τελειότερη αποκάλυψη», έλεγε αργότερα, «από [εκείνη] που έλαβα επί τού θέματος των δεκάτων».⁴ Από το Σεντ Τζωρτζς, εκείνος και οι συνάδελφοί του στο ταξίδι πήγαν από πόλη σε πόλη στη νότιο Γιούτα και καθ' οδόν προς το σπίτι στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, διεξάγοντας 24 συγκεντρώσεις. Ο Πρόεδρος Σνόου εκφώνησε 26 ομιλίες. Κάθε φορά που μιλούσε, συμβούλευε τους Αγίους να υπακούν στον νόμο των δεκάτων.

Η ομάδα επέστρεψε στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ στις 27 Μαΐου. Ένας δημοσιογράφος εφημερίδας παρατήρησε: «Ο Πρόεδρος φαίνεται δυνατότερος και πιο ενεργός σήμερα παρά την ημέρα που έφυγε από τη Σωλτ Λέηκ». Απαντώντας σε ένα σχόλιο ότι είχε «αντέξει στο ταξίδι αξιοσημείωτα καλά», ο 85χρονος προφήτης είπε: «Ναι, έτσι λένε όλοι. ...Το ταξίδι μου έκανε καλό. Ποτέ δεν έχω αισθανθεί καλύτερα στη ζωή μου. Νιώθω ότι ο Κύριος με υποστηρίζει σε απάντηση των προσευχών των Αγίων».⁵

Εκτός τού ότι σχολίασε τη δική του ευημερία, ανέφερε τα συναισθήματά του για την πίστη και τη χρησιμότητα των Αγίων στη νότιο Γιούτα. Είπε ότι εκείνον και την παρέα του τούς είχαν υποδεχθεί «με τις θερμότερες εκδηλώσεις χαράς και εκτίμησης». ⁶ Ανέφερε ότι όταν συμβούλευσε τους Αγίους να υπακούσουν στον νόμο των δεκάτων, «το Πνεύμα τού Κυρίου κατήλθε επάνω στους ανθρώπους και αγαλλίασαν υπερμέτρως, και στην καρδιά τους διακήρυξαν ότι θα τηρούσαν αυτήν την αρχή κατά γράμμα και σύμφωνα με το πνεύμα τού νόμου των δεκάτων». ⁷ Σε απάντηση σε μία ερώτηση σχετικώς με τη γενική κατάσταση των ανθρώπων, είπε: «Ζουν σε άνετα σπίτια, είναι ιδιαίτέρως καλά ντυμένοι και φαίνεται ότι έχουν πληθώρα καλών πραγμάτων τής γης να τρώνε και να πίνουν. Στον πάσσαλο τού Σεντ Τζωρτζς οι άνθρωποι υποφέρουν από δριμεία ξηρασία, η δριμύτερη που έχει πλήξει ποτέ τη χώρα, αλλά έχουν πίστη ότι συντόμως θα έχουν βροχή». ⁸

Στις 29 και 30 Μαΐου, ο Πρόεδρος Σνόου έδωσε δύο ομιλίες επί τού νόμου των δεκάτων, πρώτα στις κατέχουσες υπεύθυνη θέση τής Ενώσεως Κοινής Βελτιώσεως Νέων Κυριών και κατόπιν στους κατέχοντας υπεύθυνη θέση τής Ενώσεως Κοινής Βελτιώσεως Νέων Ανδρών. ⁹ Στο τέλος τού δεύτερου λόγου, ο Πρεσβύτερος Β. Ρόμπερτς των Εβδομήκοντα παρουσίασε την ακόλουθη απόφαση, η οποία υποστηρίχθηκε ομοφώνως από όλους τους παρευρισκόμενους: «Απεφασίσθη: Ότι αποδεχόμαστε τη διδασχία των δεκάτων, όπως παρουσιάσθηκε τώρα από τον Πρόεδρο Σνόου, ως παρόντα λόγο και θέλημα τού Κυρίου προς εμάς, και την αποδεχόμαστε με όλη μας την καρδιά. Θα την τηρούμε οι ίδιοι και θα κάνουμε τα πάντα στο χέρι μας, ώστε να κάνουμε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να κάνουν το ίδιο». ¹⁰ Στις 2 Ιουλίου, όλα τα Μέλη τής Γενικής Εξουσίας και αντιπρόσωποι από όλους τους πασσάλους και τους τομείς στην Εκκλησία παρευρέθησαν σε μία επίσημη συνάντηση στον Ναό τής Σωλτ Λέηκ, έχοντας νηστέψει και προσευχηθεί σε προετοιμασία για τη συγκέντρωση. Εκεί απεδέχθησαν ομοφώνως την ίδια απόφαση. ¹¹ Ο Πρόεδρος Σνόου ήταν πιστός σε αυτήν την απόφαση ο ίδιος, διδάσκοντας τον νόμο των δεκάτων σε πολλούς πασσάλους και επιβλέποντας την ίδια προσπάθεια από άλλους ηγέτες τής Εκκλησίας.

Κατά τους μήνες μετά την επίσκεψη τού Προέδρου Σνόου στη νότιο Γιούτα, ελάμβανε νέα για την ανανεωμένη αφοσίωση των Αγίων των Τελευταίων Ημερών να υπακούν στον νόμο των δεκάτων. Αυτά τα νέα τού έδιδαν «τη μεγαλύτερη ευχαρίστηση και ικανοποίηση»,¹² επειδή ήξερε ότι μέσω συνεχούς υπακοής σε αυτόν τον νόμο «οι ευλογίες τού Παντοδύναμου [θα] εκχύνονται επάνω σε αυτόν τον λαό και η Εκκλησία [θα] προόδευε με δύναμη και ταχύτητα που δεν [είχαμε] βιώσει ποτέ πριν».¹³

Ο Πρόεδρος Σνόου είχε διαβεβαιώσει επανειλημμένως τους Αγίους ότι θα ευλογούνταν ατομικώς, τόσο από άποψη εγκόσμιων όσο και από άποψη πνευματικών, καθώς υπάκουαν στον νόμο των δεκάτων.¹⁴ Αυτή η υπόσχεση εκπληρώθηκε εν μέρει τον Αύγουστο του 1899, όταν οι άνθρωποι στο Σεντ Τζωρτζ απήλαυσαν παροδική ανακούφιση από την ξηρασία τους. Η πίστη τους ανταμείφθηκε με 7,44 εκατοστά βροχής, περισσότερο απ' ό,τι είχαν λάβει τους προηγούμενους 13 μήνες συγκεντρωτικά.¹⁵ Ο Πρόεδρος Σνόου είχε υποσχεθεί επίσης ότι η υπακοή στον νόμο των δεκάτων θα έφερνε ευλογίες στην Εκκλησία ως σύνολο. Αισθανόταν βέβαιος ότι η δεκάτη των πιστών θα έδιδε τη δυνατότητα στην Εκκλησία να απαλείψει το χρέος της, το οποίο σε μεγάλο βαθμό ήταν το αποτέλεσμα διώξεων.¹⁶ Η υπόσχεση αυτή εκπληρώθηκε το 1906, πέντε χρόνια αφότου εκείνος πέθανε. Στη γενική συνέλευση Απριλίου 1907, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ ανακοίνωσε:

«Ποτέ δεν υπήρξε εποχή στην ιστορία τής Εκκλησίας, πιστεύω, κατά την οποίαν ο νόμος των δεκάτων να τηρείται γενικότερα και εντιμότερα απ' ό,τι τηρείται από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών προσφάτως. Η δεκάτη των ανθρώπων κατά το έτος 1906 υπερέβη τα δέκατα οιοδήποτε άλλου έτους. Αυτό αποτελεί καλή ένδειξη ότι οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών κάνουν το καθήκον τους, ότι έχουν πίστη στο Ευαγγέλιο, ότι είναι πρόθυμοι να τηρούν τις εντολές τού Θεού και ότι υπακούν στον νόμο των δεκάτων πιο πιστά ίσως παρά ποτέ άλλοτε. Θέλω να σας πω κάτι άλλο και το κάνω εν είδει συγχαρητηρίων, και αυτό είναι, ότι με την ευλογία τού Κυρίου και την πίστη των Αγίων στην πληρωμή των δεκάτων μπορέσαμε να αποπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας από χρέη. Σήμερα, η Εκκλησία τού Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών δεν οφείλει ούτε ένα δολάριο που να μην μπορεί να το

πληρώσει αμέσως. Επιτέλους είμαστε εις θέσιν να μπορούμε να πληρώνουμε αμέσως. Δεν χρειάζεται να δανειζόμαστε περισσότερα και δεν θα χρειαζόμαστε, αν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών εξακολουθήσουν να ζουν τη θρησκεία τους και τηρούν αυτόν τον νόμο των δεκάτων.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 186.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

Ο νόμος των δεκάτων είναι ευνόητος και όλοι μπορούν να υπακούσουν σε αυτόν.

Σας παρακαλώ στο όνομα τού Κυρίου και προσεύχομαι ώστε κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί... να πληρώνει το ένα δέκατο από το εισόδημά του ως δέκατα.¹⁸

Τα [δέκατα] δεν είναι δύσκολος νόμος. ...Αν κάποιος λάβει δέκα δολάρια, τα δέκατά του είναι ένα δολάριο. Αν λάβει εκατό, τα δέκατά του είναι δέκα. ...Είναι πολύ ευνόητο.¹⁹

[Κάποιος θα μπορούσε να αναρωτηθεί] Πόσα από αυτά τα δέκατα να δώσω; Δεν μπορώ να κρατήσω ένα τμήμα για τον εαυτό μου; Ο Κύριος είναι πολύ πλούσιος και αμφιβάλλω αν προβληματισθεί καθόλου αν παρακρατήσω λίγα για εμένα. Και έτσι λίγα παρακρατούνται για κάποιον. Όμως, αυτά τα λίγα που παρακρατούνται θα προβληματίσουν εκείνον τον άνθρωπο, αν η συνείδησή του είναι σαν τη συνείδηση των περισσότερων Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Θα τον προβληματίσουν λίγο ή πολύ την ημέρα και επίσης όταν τα σκεφθεί κατά τη νύκτα. Δεν έχει αυτήν την ευτυχία που είναι προνόμιό του να απολαμβάνει—αυτή φεύγει από εκείνον.²⁰

Τα μερικά δέκατα δεν είναι καθόλου δέκατα, όπως και η εμβύθιση μόνο τού μισού σώματος ενός ατόμου δεν είναι βάπτιση.²¹

Δεν υπάρχει άνδρας ή γυναίκα που να μην μπορεί να πληρώνει ένα δέκατο απ' όσα λαμβάνει.²²

Αδελφοί και αδελφές, θέλουμε να κάνετε αυτό το ζήτημα θέμα προσευχής. ...Αντί να έχουμε τέτοιες ανάξιες ιδέες όπως έχουν ορισμένοι αναφορικά με τα χρήματα, θα πρέπει να πληρώνουμε τα δέκατά μας. ...Αυτό που απαιτεί από εμάς ο Κύριος είναι να πληρώνουμε τα δέκατά μας τώρα. Και αναμένει κάθε άτομο να

Ο Πρόεδρος Σνόου συμβούλευσε γονείς και διδασκάλους να διδάσκουν στα παιδιά να πληρώνουν δέκατα.

πληρώνει τα δέκατά του στο μέλλον. Ξέρουμε τι είναι το ένα δέκατο. Ας το πληρώσουμε στον Κύριο. Κατόπιν μπορούμε να πάμε στον επίσκοπο με εντιμότητα και να του ζητήσουμε το εγκριτικό, για να πάμε στον ναό.²³

Σας λέω στο όνομα τού Κυρίου, τού Θεού τού Ισραήλ, αν πληρώνετε δέκατα από τώρα και στο εξής, ο Κύριος θα σας συγχωρήσει για όλες τις περασμένες [μη πληρωμές δεκάτων] και οι ευλογίες τού Παντοδύναμου θα εκχυθούν επάνω σε αυτόν τον λαό.²⁴

Θέλω να στερεωθεί αυτή η αρχή μέσα στην καρδιά μας, ώστε να μην την ξεχάσουμε ποτέ. Όπως έχω πει παραπάνω από μία φορά: Ξέρω ότι ο Κύριος θα συγχωρήσει τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών για την παλαιά αμέλειά τους στην πληρωμή δεκάτων, αν μετανοήσουν τώρα και πληρώνουν δέκατα ευσυνειδήτως εφεξής.²⁵ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 187.]

Όταν πληρώνουμε δέκατα, συνεισφέρουμε στο έργο τής Εκκλησίας.

Η Εκκλησία αυτή δεν θα μπορούσε να προχωρήσει, αν δεν υπήρχε εισόδημα και αυτό το εισόδημα ο Θεός το παρείχε [μέσω

τού νόμου των δεκάτων]. Οι ναοί μας, στους οποίους λαμβάνουμε τις ανώτατες ευλογίες που απονέμονται ποτέ επάνω στον θνητό άνθρωπο, οικοδομούνται μέσω εισοδήματος. Δεν θα μπορούσαμε ποτέ να στείλουμε τους... Πρεσβυτέρους στον κόσμο να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, όπως κάνουμε τώρα, αν δεν υπήρχε εισόδημα να το κάνουμε. ...Μετά υπάρχουν χιλιάδες άλλα πράγματα που συμβαίνουν συνεχώς για τα οποία απαιτούνται οικονομικά μέσα...

Αν ορισμένοι από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών δεν είχαν πληρώσει δέκατα, οι τέσσερις ναοί μας εδώ [το 1899] δεν θα είχαν ανεγερθεί ποτέ και οι κρίσεις και τα θεσπίσματα τού Θεού αναφορικός προς την υπερύψωση και τη δόξα δεν θα μπορούσαν να τηρηθούν ποτέ. Η πρώτη αρχή ενέργειας προς τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών είναι να καθαγιάζουν τη χώρα, τηρώντας αυτόν τον νόμο των δεκάτων και θέτοντας εαυτόν σε μία θέση, όπου μπορούν να λάβουν τις διατάξεις που αφορούν στην υπερύψωση και τη δόξα των νεκρών μας.²⁶ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 187.]

**Ο Κύριος θα μας ευλογήσει υλικά και πνευματικά
καθώς υπακούμε στον νόμο των δεκάτων.**

Ο νόμος των δεκάτων είναι ένας από τους σημαντικότερους που απεκαλύφθησαν ποτέ στον άνθρωπο. ...Μέσω υπακοής σε αυτόν τον νόμο οι ευλογίες τής ευημερίας και τής επιτυχίας θα δοθούν στους Αγίους.²⁷

Αν τηρήσουμε αυτόν τον νόμο... η χώρα θα καθαγιασθεί και θα θεωρηθούμε άξιοι να λάβουμε τις ευλογίες τού Κυρίου και να υποστηριχθούμε στις οικονομικές μας υποθέσεις και στα πάντα που κάνουμε, υλικά καθώς και πνευματικά.²⁸

Η υλική σωτηρία αυτής της Εκκλησίας... εξαρτάται από την υπακοή σε αυτόν τον νόμο.²⁹

Η φτώχεια υπάρχει ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και πάντοτε θα υπάρχει μέχρις ότου εμείς τουλάχιστον να υπακούσουμε στον νόμο των δεκάτων.³⁰

Πιστεύω αληθινά ότι αν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών εναρμονισθούν με αυτόν τον νόμο, μπορούμε να διεκδικήσουμε απελευθέρωση από κάθε κακό που μπορεί να έλθει επάνω μας.³¹

Τα κεφάλαια από τα δέκατα χρησιμοποιούνται για να βοηθήσουν στην πληρωμή για την κατασκευή και συντήρηση των ναών.

Εδώ είναι ένας νόμος ειδικά αποκεκαλυμμένος για την προστασία και την ασφάλειά μας καθώς και για την πρόοδό μας στο μονοπάτι τής χρηστότητας και τής αγιότητας. Ένας νόμος με τον οποίον η χώρα στην οποίαν κατοικούμε θα μπορούσε να καταγιασθεί. Ένας νόμος με τον οποίον η Σιών θα μπορούσε να οικοδομηθεί και να εδραιωθεί, ώστε ποτέ πια να μην υπερνικηθεί ή να καταστραφεί από ανόμους και αθεόφοβους ανθρώπους.³²

Έχουμε ναούς και λαμβάνουμε ευλογίες αναφορικά προς αυτούς, δηλαδή τις ανώτατες διατάξεις που χορηγήθηκαν ποτέ στον άνθρωπο επί τής γης, λόγω τής υπακοής μας σε αυτόν τον νόμο.³³

Δεν μπορούμε ποτέ να προετοιμασθούμε να δούμε το πρόσωπο τού Θεού έως ότου είμαστε ευσυνείδητοι στην πληρωμή δεκάτης και άλλων καθηκόντων.³⁴

Έχω μιλήσει απλά και λέω ότι προέρχεται από τον Κύριο ό,τι σας έχω πει σε σχέση με τα δέκατα. Τώρα ενεργήστε σύμφωνα με το Πνεύμα του Κυρίου και τα μάτια σας θα ανοίξουν.³⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 187.]

**Γονείς και διδάσκαλοι έχουν ευθύνη να
πληρώνουν δέκατα και κατόπιν να διδάσκουν
στα παιδιά να κάνουν το ίδιο.**

Διδάξτε στα [παιδιά] να πληρώνουν τα δέκατά τους, ενώ είναι μικρά. Εσείς μητέρες, διδάξτε στα παιδιά σας ότι όταν λαμβάνουν χρήματα, θα πρέπει να πληρώνουν ένα δέκατο από αυτά στον Κύριο, όσο λίγα κι αν είναι. Εκπαιδεύετε τα να πληρώνουν τα δέκατά τους εις το ακέραιον.³⁶

Είναι εμπρέπον και κατάλληλο... οι κατέχοντες υπεύθυνοι θέσης και οι διδάσκαλοι [στην Εκκλησία] να λαμβάνουν στην καρδιά και την ίδια τους την ψυχή το πνεύμα αυτού του νόμου, ώστε να πληρούν πλήρως τις προϋποθέσεις να μεταδίδουν το ίδιο και να εντυπώνουν στη νέα γενεά τη σπουδαιότητα και την ιερότητα του. Απαιτείται από εσάς, αδελφοί και αδελφές μου, όχι μόνον να υπακούτε εσείς στον νόμο, αλλά να τον διδάσκετε σε άλλους, δηλαδή στη νέα γενεά... και στον βαθμό που είσθε εις θέσιν να λαμβάνετε το πνεύμα αυτού, θα είσθε εις θέσιν να τον μεταδίδετε και να τον διδάσκετε.

...Το ζητώ από εσάς, όχι μόνο να υπακούτε σε αυτόν, αλλά να τον διδάσκετε στα παιδιά των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και να τον εντυπώνετε στη μνήμη τους, ούτως ώστε όταν φθάσουν στα χρόνια τής υπευθυνότητας, να μπορεί να λεχθεί ότι τον διδάχθηκαν και ότι υπάκουσαν σε αυτόν από τα νιάτα τους και μετά.³⁷ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 187.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε την αφήγηση του Προέδρου Σνόου που έλαβε αποκάλυψη σχετικά με τα δέκατα (σελίδες 177-82).

Σκεφθείτε την προθυμία του να ταξιδεύσει στο Σεντ Τζωρτζ και την ετοιμότητα των ανθρώπων να υπακούσουν σε αυτόν τον νόμο. Τι μπορούμε να αποκομίσουμε από αυτήν την αφήγηση;

2. Με ποιους τρόπους τα δέκατα «δεν είναι δύσκολος νόμος»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 182-83.) Γιατί θα μπορούσαν ορισμένοι άνθρωποι να νομίζουν ότι ο νόμος των δεκάτων είναι δύσκολος να υπακούσουμε σε αυτόν; Πώς θα μπορούσαν οι διδασκαλίες τού Προέδρου Σνόου να βοηθήσουν κάποιον να αποκτήσει μαρτυρία για την πληρωμή των δεκάτων;
3. Μελετήστε το πρώτο τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 183. Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που έχετε λάβει εσείς και αγαπημένα πρόσωπα από τα κτήρια και τα προγράμματα χρηματοδοτούμενα από τα δέκατα; Γιατί είναι προνόμιο να πληρώνουμε δέκατα;
4. Ο Πρόεδρος Σνόου κατέθεσε μαρτυρία ότι θα ευλογηθούμε καθώς υπακούμε στον νόμο των δεκάτων (σελίδες 184-86). Ποιες είναι ορισμένες ευλογίες που έχει φέρει ο νόμος των δεκάτων στη ζωή σας; Στη ζωή μελών της οικογένειάς σας και φίλων;
5. Συλλογισθείτε τη συμβουλή τού Προέδρου Σνόου προς τους γονείς και τους διδασκάλους (σελίδα 186). Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό να πληρώνουν τα παιδιά τα δέκατά τους «όσο λίγα κι αν είναι»; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι να διδάξουμε στα παιδιά να πληρώνουν δεκάτη και προσφορές;

Σχετιζόμενες γραφές: Μαλαχίας 3:8-10, Δ&Δ 64:23, 119:1-7

Βοήθεια διδασκαλίας: «Προσέξτε να μην τερματίζετε καλές συζητήσεις πολύ σύντομα στην προσπάθεια να παρουσιάσετε όλη την ύλη που έχετε προετοιμάσει. Μολονότι είναι σημαντικό να καλύψετε την ύλη, είναι πιο σημαντικό να βοηθήσετε τους μαθητευόμενους να νιώσουν την επιρροή τού Πνεύματος, να λύσουν τις απορίες τους, να αιξήσουν την κατανόησή τους για το Ευαγγέλιο και να εμβαθύνουν τη δέσμευσή τους να τηρούν τις εντολές» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Στο "In Juab and Millard Stakes," *Deseret Evening News*, 29 Μαΐου 1899, 5.
2. Στο "In Juab and Millard Stakes," 5.
3. *Millennial Star*, 24 Αυγούστου 1899, 532–33. Βλέπε, επίσης, *Deseret Evening News*, 17 Μαΐου 1899, 2, *Deseret Evening News*, 18 Μαΐου 1899, 2. Το *Millennial Star* λέει ότι ο Πρόεδρος Σνόου εκφώνησε αυτήν την ομιλία στις 8 Μαΐου, αλλά άλλες σύγχρονες πηγές δείχνουν ότι την εκφώνησε στις 18 Μαΐου. Ο Πρόεδρος Σνόου μίλησε επίσης σχετικά με τα δέκατα στις 17 Μαΐου.
4. Στο "President Snow in Cache Valley," *Deseret Evening News*, 7 Αυγούστου 1899, 1.
5. Στο "Pres. Snow Is Home Again," *Deseret Evening News*, 27 Μαΐου 1899, 1. Η Εκκλησία είχε 40 πασσάλους τότε.
6. Στο "Pres. Snow Is Home Again," 1.
7. *Deseret Evening News*, 24 Ιουνίου 1899, 3.
8. Στο "Pres. Snow Is Home Again," 1.
9. Βλέπε "The Annual Conference of the Young Men's and Young Ladies' Mutual Improvement Associations," *Improvement Era*, Αύγ. 1899, 792–95. Βλέπε, επίσης, Ann M. Cannon, "President Lorenzo Snow's Message on Tithing," *Young Woman's Journal*, Απρ. 1924, 184–86.
10. Β. Ρόμπερτς, παρετέθη στο "The Annual Conference of the Young Men's and Young Ladies' Mutual Improvement Associations," 795.
11. Βλέπε Β. Ρόμπερτς, *Comprehensive History of the Church*, 6:359–60.
12. Στο Conference Report, Οκτ. 1899, 28.
13. Στο "President Snow in Cache Valley," *Deseret Evening News*, 7 Αυγούστου 1899, 2.
14. Βλέπε, για παράδειγμα, *Deseret Evening News*, 24 Ιουνίου 1899, 3. Σύγχρονες καταγραφές των ομιλιών του Προέδρου Σνόου και σύγχρονα άρθρα εφημερίδων σχετικά με τα ταξίδια του δείχνουν ότι ενώ υποσχέθηκε στους Αγίους ότι θα ευλογούνταν υλικά όπως και πνευματικά καθώς υπάκουαν στον νόμο των δεκάτων, δεν υποσχέθηκε συγκεκριμένως ένα τέλος στην ξηρασία στη νότιο Γιούτα.
15. Βλέπε Western Regional Climate Center, <http://www.wrcc.dri.edu/cgi-bin/cliMONtpr.pl?utstge>.
16. Βλέπε, για παράδειγμα, "The Annual Conference of the Young Men's and Young Ladies' Mutual Improvement Associations," 793.
17. Στο Conference Report, Απρ. 1907, 7.
18. Στο Conference Report, Οκτ. 1899, 28.
19. *Deseret Semi-Weekly News*, 28 Ιουλίου 1899, 10.
20. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 51.
21. *Deseret Evening News*, 24 Ιουνίου 1899, 3.
22. Στο "President Lorenzo Snow's Message on Tithing", 185. Από τα πρακτικά μίας συγκεντρώσεως διεξαχθείσης στο Ασέμπλι Χωλ στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ στις 29 Μαΐου 1899.
23. *Deseret Semi-Weekly News*, 28 Ιουλίου 1899, 10.
24. Στο "President Snow in Cache Valley," 2.
25. Στο Conference Report, Οκτ. 1899, 28.
26. Στο Conference Report, Οκτ. 1899, 27–28.
27. Στο "In Juab and Millard Stakes," 5.
28. *Deseret Evening News*, 24 Ιουνίου 1899, 3.
29. Στο "The Annual Conference of the Young Men's and Young Ladies' Mutual Improvement Associations," 794.
30. *Deseret Semi-Weekly News*, 28 Ιουλίου 1899, 10.
31. Στο "President Lorenzo Snow's Message on Tithing," 185.
32. "Tithing" *Juvenile Instructor*, Απρ. 1901, 216.
33. "Tithing," 215.
34. Στο "Conference of Granite Stake," *Deseret Evening News*, 21 Μαΐου 1900, 2. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας που έδωσε ο Λορέντζο Σνόου στη συνέλευση πασσάλου Γκρανιτάιτ στις 20 Μαΐου 1900.
35. *Deseret Semi-Weekly News*, 28 Ιουλίου 1899, 10.
36. *Millennial Star*, 31 Αυγούστου 1899, 546.
37. "Tithing," 215–16.

Ανακουφιστική Εταιρεία: Αληθινή χριστιανική αγάπη και καθαρή θρησκεία

«Κανένας θεσμός δεν θεμελιώθηκε ποτέ με ευγενέστερο σκοπό. Η βάση του είναι η αληθινή χριστιανική αγάπη, η οποία είναι η αγνή αγάπη του Χριστού».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Το καλοκαίρι τού 1901, η γενική προεδρία τής Ανακουφιστικής Εταιρείας οργάνωσε μία ολοήμερη δραστηριότητα για τις αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας στην Κοιλάδα τής Σωλτ Λέηκ. Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου αποδέχθηκε την πρόσκληση να παρευρεθεί και να μιλήσει στην ομάδα. Άρχισε την ομιλία του, λέγοντας: «Εκτιμώ το προνόμιο να μπορώ να περάσω μία με δύο ώρες μαζί σας αυτό το απόγευμα και ευελπιστώ ότι διασκεδάσετε όλες σήμερα. Η κατάλληλη ψυχαγωγία και διασκέδαση είναι καλά πράγματα και χαίρω να σας βλέπω αδελφές να προσφέρετε στον εαυτό σας λίγη ανάπαυση και ψυχαγωγία, επειδή εσείς που εργάζεστε τόσο σκληρά καθημερινώς στο σπίτι σας και την Ανακουφιστική Εταιρεία ασφαλώς αξίζετε όλη την ψυχαγωγία που μπορείτε να έχετε».

Ο Πρόεδρος Σνόου, τού οποίου η αδελφή Ιλρίζα Σνόου είχε υπηρετήσει ως δεύτερη γενική πρόεδρος τής Ανακουφιστικής Εταιρείας, εξέφραζε ευγνωμοσύνη για το έργο τής Ανακουφιστικής Εταιρείας. Μιλώντας για τις γυναίκες τής Εκκλησίας, είπε: «Είναι δύσκολο να φαντασθούμε τι θα έπρεπε να είχαμε κάνει ή ποια πρόοδο θα είχε κάνει το έργο τού Κυρίου χωρίς αυτές». Για να παραθέσουμε ένα παράδειγμα, ανεφέρθη στο ιεραποστολικό πρόγραμμα τής Εκκλησίας τότε, στο οποίο παντρεμένοι άνδρες συχνά καλούνταν να υπηρετήσουν πλήρους απασχολήσεως

Από τις πρώτες ημέρες τής Εκκλησίας, οι αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας εργάζονταν μαζί και ενδυνάμωναν η μία την άλλη υλικά και πνευματικά.

ιεραποστολές: «Όταν λείπουμε σε ξένες ιεραποστολές, η αποστολή τους στο σπίτι γενικώς δεν ήταν λιγότερο επίμοχθη από τη δική μας μακριά από το σπίτι. Και ενώ βίωναν δοκιμασίες και στερήσεις, επέδειξαν υπομονή, ευψυχία και αυτοβοήθεια που ήσαν πράγματι εμπνευσμένες. Δόξα τω Θεώ για τις γυναίκες αυτής τής Εκκλησίας! Κατ' αυτόν τον τρόπο νιώθω σήμερα καθώς συμμετέχω σε αυτήν τη συνάθροιση».¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 195.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Μέλη τής Ανακουφιστικής Εταιρείας αποτελούν παράδειγμα αληθινής χριστιανικής αγάπης και καθαρής θρησκείας.

Η Ανακουφιστική Εταιρεία οργανώθηκε... από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ υπό την έμπνευση τού Κυρίου. ...Σήμερα αναγνωρίζεται ως μία από τις πιο ισχυρές δυνάμεις για το καλό στην Εκκλησία...

Η ιεραποστολή τής Ανακουφιστικής Εταιρείας είναι να συμπαρίσταται στους δυστυχημένους, να εκτελεί διακονία στους ασθενείς και τους αδύναμους, να τρέφει τους φτωχούς, να ντύνει τους γυμνούς και να ευλογεί όλους τους υιούς και τις θυγατέρες τού Θεού. Κανένας θεσμός δεν θεμελιώθηκε ποτέ με ευγενέστερο σκοπό. Η βάση του είναι η αληθινή χριστιανική αγάπη, η οποία είναι η αγνή αγάπη τού Χριστού [βλέπε Μορόνι 7:47] και αυτό το πνεύμα ήταν έκδηλο σε όλες τις διακονίες τής Εταιρείας ανάμεσα στους ανθρώπους. Ο Απόστολος Ιάκωβος είπε ότι «θρησκεία καθαρή και χωρίς ψεγάδι μπροστά στον Θεό και Πατέρα είναι τούτη: Να επισκέπτεται τους ορφανούς και τις χήρες στη θλίψη τους, και να τηρεί τον εαυτό του αμόλυντο από τον κόσμο». [Ιακώβου 1:27.] Παραδεχόμενα αυτό ως αλήθεια, τα μέλη τής Ανακουφιστικής Εταιρείας έχουν αποτελέσει ασφαλώς στη ζωή τους παραδείγματα καθαρής και αγνής θρησκείας, επειδή έχουν εκτελέσει διακονία σε όσους έχουν βάσανα, έχουν δείξει μέσω των πράξεών τους την αγάπη τους για τους ορφανούς και τις χήρες και έχουν διατηρηθεί ακηλίδωτα από τον κόσμο. Μπορώ να καταθέσω μαρτυρία ότι δεν υπάρχουν πιο αγνές και πιο θρήσκευες γυναίκες στον κόσμο παρά από αυτές που είναι μέλη τής Ανακουφιστικής Εταιρείας.² [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 195.]

Οι αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας εργάζονται με τους φέροντες την ιεροσύνη, προκειμένου να προαγάγουν τα οφέλη τής βασιλείας τού Θεού.

Πάντοτε αποτελούσε πηγή ευχαρίστησης για εμένα να παρατηρώ πόσο πιστά εσείς αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας έχετε υποστηρίξει τους υπηρέτες τού Κυρίου υπό πάσες συνθήκες. Πάντοτε βρισκόσαστε στο πλευρό τής Ιεροσύνης, έτοιμες να ενδυναμώσετε τα χέρια τους και να κάνετε αυτό που σας αναλογεί στο να βοηθήσετε να προαχθούν τα οφέλη τής βασιλείας τού Θεού. Και καθώς έχετε συμμετάσχει σε αυτά τα έργα, ασφαλώς θα συμμετάσχετε εξίσου στον θρίαμβο τού έργου και στην υπερύψωση και δόξα που θα δώσει ο Κύριος στα πιστά τέκνα Του.

...Κανένας σοφός επίσκοπος δεν θα παραλείψει να εκτιμήσει το έργο τής Ανακουφιστικής Εταιρείας στον τομέα του. Τι θα μπορούσε να κάνει ένας επίσκοπος χωρίς την Ανακουφιστική Εταιρεία; Θα έλεγα σε όλους τους επισκόπους τής Εκκλησίας: Ενθαρρύνετε τις αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας και υποστηρίξτε τις στο έργο τής χριστιανικής αγάπης και τής αγαθοεργίας και θα αποδειχθούν ευλογία για εσάς και τους ανθρώπους.³ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 195.]

Είναι καλό να υπάρχει η επιρροή τής Ανακουφιστικής Εταιρείας σε κάθε σπίτι.

Θα συμβούλευα τους αδελφούς να ενθαρρύνουν τις συζύγους τους να [συμμετάσχουν στην] εταιρεία,... επειδή θα ήταν καλό να υπάρχει η επιρροή αυτής τής οργανώσεως σε κάθε σπίτι. Σας ζητώ, αδελφές μου, κατά τις επισκέψεις σας στα σπίτι των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, να μεταφέρετε αυτήν την επιρροή όποτε πηγαίνετε. Ο Κύριος σάς έχει δείξει ευκρινώς τη φύση τής σχέσεώς σας μαζί Του και τι αναμένεται από εσάς ως σύζυγοι και μητέρες. Διδάξτε αυτά σε αυτές που επισκέπτεσθε, ιδιαίτερος στις νεαρές γυναίκες...

Εσείς, αδελφές μου, ως μέλη τής Ανακουφιστικής Εταιρείας και ως μητέρες στον Ισραήλ, θα πρέπει να ασκείτε όλη σας την επιρροή... υπέρ τής αγνής μητρότητος και τής πίστεως στη διαθήκη τού γάμου.⁴ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 195.]

«Τα μέλη τής Ανακουφιστικής Εταιρείας έχουν αποτελέσει ασφαλώς στη ζωή τους παραδείγματα καθαρής και αγνής θρησκείας».

Καθώς μεγαλώνει η Εκκλησία, οι αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας θα έχουν μεγαλύτερες ευκαιρίες να υπηρετήσουν.

Δεν μου είναι απαραίτητο να αναφέρω λεπτομερώς τι έχει κάνει κατά το παρελθόν η Ανακουφιστική Εταιρεία· το υπέροχο έργο της είναι γνωστό σε όλη τη Σιών και σε πολλά μέρη τού κόσμου. Αρκεί να λεχθεί ότι είναι πιστή στην αποστολή της και το ρεκόρ της των μεγάλων επιτευγμάτων είναι μεγαλύτερο από εκείνο οιασδήποτε άλλης αγαθοεργής οργάνωσης. Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είναι υπερήφανοι γι' αυτήν και για τα επιτεύγματά της και είναι ευγνώμονες στον Πατέρα μας στους Ουρανούς που ενέπνευσε τον υπηρέτη Του, τον Προφήτη, να θεοπίσει έναν τέτοιο θεσμό. Το μέλλον τής Εταιρείας είναι γεμάτο υποσχέσεις. Καθώς μεγαλώνει η Εκκλησία, το πεδίο τής χρησιμότητάς της θα διευρυνθεί αντιστοίχως και θα είναι περισσότερο ικανή να κάνει καλό απ' όσο έχει κάνει κατά το παρελθόν. Αν όλες οι αδελφές ανασυνταχθούν προς υποστήριξη τής εταιρείας, θα επιτύχει ένα τρανό έργο και θα αποτελεί συνεχιζόμενη ευλογία στην Εκκλησία. Θα ήταν

ευχάριστο να βλέπεις τις μεσήλικες να ενδιαφέρονται εξίσου γι' αυτόν τον θεσμό όπως οι ηλικιωμένες και, με το να ενδιαφερθούν, θα ανακαλύψουν ότι αυτό θα ενδυναμώσει την πίστη τους, θα τους δώσει ευρύτερες ιδέες για τη ζωή και τις ευθύνες αυτής και θα τις προάγει θεμελιωδώς κατά μήκος του μονοπατιού τής προόδου και τής τελείωσης.⁵

Από την αρχή τού έργου τους έχουν απονεμηθεί επάνω τους [στις γυναίκες τής Εκκλησίας] οι ευλογίες τού Θεού και έχω παρατηρήσει με μεγάλη χαρά, ευχαρίστηση και βαθύ ενδιαφέρον την πρόοδό τους. ... Έχουν επιτύχει εκπληκτικά και είναι θαυμάσιο πώς τις έχει ευλογήσει ο Θεός και έχει εκχύσει επάνω τους το Πνεύμα Του. Έχουν γίνει, σχεδόν θα μπορούσα να πω με πλήρη σεβασμό, σαν άγγελοι που στέκονται στην παρουσία των ανθρώπων τού κόσμου.⁶ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 196.]

Οι αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας, οι οποίες έχουν εμπιστοσύνη στον Θεό και Τον υπηρετούν, θα ευλογηθούν σε τούτη τη ζωή και κατά την αιωνιότητα.

Αυτό επιθυμούμε να ενσταλάξουμε στην καρδιά των αδελφών—να είναι χρήσιμες στον τομέα [ευθύνης] τους και να μην αποθαρρύνονται λόγω δυσκολιών κατά μήκος τής οδού, αλλά να εμπιστεύονται τον Θεό και να προσβλέπουν σε Εκείνον, και οι θαυμάσιες ευλογίες Του, σας υπόσχομαι, θα εκχυθούν επάνω σας. Αυτή θα είναι η εμπειρία σας. ... Επιτρέψατέ μου να επαναλάβω, μην αποθαρρύνεστε, αλλά συνεχίστε και πραγματοποιήστε καλό, ασκήστε πίστη και κάθε ευκαιρία που παρουσιάζεται, επιζητήστε να βελτιωθείτε επάνω σε αυτήν. Θέλουμε να ασκείτε όλα τα ταλέντα που σας έχει απονεμίσει ο Θεός. Και υπάρχει αυτό σχετικά με τη χρησιμότητα σε σχέση με τις προοπτικές σας για επιτυχία. Όταν ένα άτομο αρχίζει να ταξιδεύει σε ένα μονοπάτι το οποίο έχει ξεχωρίσει ο Κύριος και με το οποίο να επιτύχει καλό προς όφελός Του, τότε είναι βέβαιον ότι θα επιτύχει. Είναι ακριβώς εκεί όπου θέλει ο Θεός να είναι και εκεί είναι το μέρος που μπορείτε, με τη μεγαλύτερη ευπρέπεια, να ζητήσετε από τον Θεό την ευλογία Του.⁷

Θέλω να πω: ο Θεός να ευλογεί τις κατέχουσες υπεύθυνη θέση και τα μέλη τής Ανακουφιστικής Εταιρείας. Επιτελείτε μία

μεγαλοπρεπή αποστολή και σας εξορκίζω να μην αποκάμνετε να κάνετε καλό [βλέπε Δ&Δ 64:33]. Όλοι έχουμε σκοπό τη σελέστια δόξα και το μεγαλείο των προοπτικών ενώπιόν μας δεν μπορεί να εκφρασθεί με την ανθρώπινη γλώσσα. Αν εξακολουθήσετε πιστές να εργάζεστε σε αυτό στο οποίο απασχολείστε, θα αποκτήσετε αυτήν τη δόξα και θα αγαλλιαίτε εσάει στην παρουσία του Θεού και τού Αμνού. Αξίζει να προσπαθείτε γι' αυτό. Αξίζει να θυσιάζετε γι' αυτό και ευλογημένος είναι ο άνδρας ή η γυναίκα που είναι πιστοί στην απόκτηση αυτού. Ο Θεός να σας ευλογεί όλες.⁸ [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 196.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ο Πρόεδρος Σνόου δήλωσε ότι θα ήταν δύσκολο να φαντασθεί την πρόοδο του έργου του Κυρίου χωρίς τις γυναίκες της Εκκλησίας (σελίδα 189). Με ποιους τρόπους συνεισφέρουν οι γυναίκες στο έργο του Κυρίου σήμερα;
2. Συλλογισθείτε τα λόγια τού Προέδρου Σνόου σχετικώς με την αποστολή τής Ανακουφιστικής Εταιρείας (σελίδα 191). Σκεφθείτε μία φορά κατά την οποία οι αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας εκπλήρωσαν αυτήν την αποστολή, βοηθώντας εσάς ή την οικογένειά σας. Πώς έχουν επηρεάσει τη ζωή σας τέτοιες πράξεις;
3. Ανασκοπήστε το τμήμα που αρχίζει στο κάτω μέρος τής σελίδας 191. Με ποιους τρόπους «προάγουν τα οφέλη τής βασιλείας τού Θεού»; Τι παραδείγματα έχετε βιώσει από τις αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας και τους φέροντες την ιεροσύνη να εργάζονται μαζί;
4. Συλλογισθείτε την έκκληση τού Προέδρου Σνόου να ασκούν οι αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας την επιρροή τους «υπέρ τής αγνής μητρότητος και τής πίστεως στη διαθήκη τού γάμου» (σελίδα 192). Γιατί χρειάζεται αυτή η επιρροή στον κόσμο σήμερα; Με ποιους τρόπους μπορούν οι αδελφές

τής Ανακουφιστικής Εταιρείας να βοηθήσουν τις νέες γυναίκες να προετοιμασθούν για τον γάμο στον ναό και τη μητρότητα;

5. Ο Πρόεδρος Σνόου είπε: «Καθώς μεγαλώνει η Εκκλησία, το πεδίο τής χρησιμότητας [τής Ανακουφιστικής Εταιρείας] θα διευρυνθεί αντιστοίχως και θα είναι περισσότερο ικανή να κάνει καλό απ' όσο έχει κάνει κατά το παρελθόν» (σελίδα 192). Στον κόσμο σήμερα, τι μπορούν να κάνουν οι αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας, προκειμένου να αυξήσουν την επιρροή τους για καλό;
6. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 194. Συλλογισθείτε τρόπους με τους οποίους έχετε οδηγηθεί να είσθε «εκεί όπου θέλει ο Θεός να [είσθε]». Πώς σας έχει βοηθήσει ο Θεός σε αυτές τις προσπάθειες;

Σχετιζόμενες γραφές: Ησαΐας 1:17, Κατά Ματθαίον 25:34–40, Μωσσία 4:26–27, Άλμα 1:29–30, Μορόνι 7:44–48

Βοήθεια διδασκαλίας: «Καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε, βεβαιωθείτε ότι χρησιμοποιείτε ποικίλες διδακτικές μεθόδους από μάθημα σε μάθημα. Αυτό μπορεί να σημαίνει να χρησιμοποιήσετε κάτι τόσο απλό όπως μία πολύχρωμη αφίσσα ή ένα διάγραμμα τοίχου σε ένα μάθημα και έναν κατάλογο με ερωτήσεις στον πίνακα σε ένα άλλο μάθημα» (*Teaching, No Greater Call*, 89).

Σημειώσεις

1. Στο "Prest. Snow to Relief Societies," <i>Deseret Evening News</i>, 9 Ιουλίου 1901, 1. 2. Στο "Prest. Snow to Relief Societies," 1. 3. Στο "Prest. Snow to Relief Societies," 1. 4. Στο "Prest. Snow to Relief Societies," 1.	5. Στο "Prest. Snow to Relief Societies," 1. 6. <i>Young Woman's Journal</i>, Σεπτ. 1895, 577–78. 7. <i>Young Woman's Journal</i>, Σεπτ. 1895, 578. 8. Στο "Prest. Snow to Relief Societies," 1.

«Με τον Θεό όλα είναι δυνατά»

«Η φύση αυτών των απαιτήσεων επάνω μας [είναι] τέτοια που κανένα άτομο δεν μπορεί να συμμορφωθεί με αυτές, παρά μόνον με τη δύναμη του Παντοδύναμου. ... Έχει υποσχεθεί αυτήν τη βοήθεια».

Από τη ζωή του Λορέντζο Σνόου

Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου ήταν εργάτης, ακολουθώντας τη δική του, συχνά επαναλαμβανόμενη συμβουλή: «Πρέπει να καταβάλουμε μια προσπάθεια. ... Το να παραμένουμε αργόσχολοι χωρίς να θέτουμε τον εαυτό μας σε δράση δεν ωφελεί». ¹ Όμως, ανεγνώριζε ότι στην επιθυμία του να οικοδομήσει τη βασιλεία του Θεού, οι δικές του προσπάθειες δεν θα ήταν ποτέ αρκετές χωρίς τη χάριν του Θεού—ή «υπερφυσική βοήθεια», ² όπως την αποκαλούσε συχνά. Συνεπώς, ενώ παρότρυνε τα μέλη της Εκκλησίας να εργάζονται σκληρά στην «ανάπτυξη [χρηστών] αρχών», ταυτοχρόνως δήλωνε ότι «εμείς, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, θα πρέπει να καταλαβαίνουμε και να έχουμε υπ' όψιν ότι η σωτηρία έρχεται μέσω της χάριτος του Θεού». ³ Κατέθεσε μαρτυρία ότι ο Θεός θα προσθέσει τη δύναμή Του στις προσπάθειές μας: «Εκεί όπου μας βάζει ο Κύριος, εκεί θα πρέπει να είμαστε. Όταν απαιτεί από εμάς να καταβάλουμε προσπάθεια προς επίρρωση αυτών των αγίων αρχών, αυτό πρέπει να κάνουμε. Με αυτό μόνον πρέπει να προβληματισθούμε· τα υπόλοιπα θα τα φροντίσει ο Επουράνιος Πατέρας μας». ⁴

Η αδελφή του Προέδρου Σνόου, Ιλάιζα, παρατήρησε ότι εκείνος ζούσε παραμένοντας πιστός σε αυτήν τη διδασκαλία. Τον περιέγραψε ως άνδρα που είχε «ακλόνητη πεποίθηση στην επικουρική δύναμη και χάριν [του Θεού]». Έλεγε ότι εκείνος «ήξερε ποιον εμπιστευόταν» και συνεπώς ήταν εις θέσιν να ανθέξει «κάθε δυσχέρεια, κάθε εναντίωση» και «να υπερνικήσει κάθε εμπόδιο». ⁵

Προτού θεραπεύσει έναν τυφλό, ο Σωτήρας είπε: «Εγώ πρέπει να εργάζομαι τα έργα εκείνου που με απέστειλε» (Κατά Ιωάννην 9:4).

Ο Λορέντζο Σνόου έδειξε την πεποίθησή του στην επικουρική δύναμη τού Θεού, όταν ταξίδευσε για να υπηρετήσει μία ιεραποστολή στην Αγγλία το 1840. Κατά το 42 ημερών ταξίδι του στον Ατλαντικό Ωκεανό, εκείνος και οι συνταξιδιώτες του πέρασαν τρεις μεγάλες καταιγίδες. Αργότερα ανέφερε ότι ήταν «τρομερές καταιγίδες—καταιγίδες που οι συνηθισμένοι στον ωκεανό απεκάλεσαν πολύ επικίνδυνες». Παρατήρησε μία διαφορά μεταξύ τής δικής του αντίδρασης στις καταιγίδες και τής αντίδρασης κάποιων άλλων ταξιδιωτών: «Σε πολλές περιπτώσεις, για να μην πω τίποτα παραπάνω, η σκηνή ήταν τρομακτικά τρομερή. Δεν εξεπλάγην που άνδρες, γυναίκες και παιδιά, οι οποίοι δεν είχαν μάθει να εμπιστεύονται τον Θεό, ανησυχούσαν και ένιωθαν αγωνία λόγω φόβου και έκλαιγαν. Η εμπιστοσύνη μου ήταν σε Εκείνον, ο οποίος δημιούργησε τις θάλασσες και καθόρισε τα όριά τους. Ήμουν σε αποστολή Του—ήξερα ότι είχα σταλεί σε αυτήν την ιεραποστολή από την εξουσία που Εκείνος αναγνωρίζει και, παρόλο που τα στοιχεία τής φύσεως μαίνονταν και το πλοίο κλυδωνιζόταν και έτρεμε μέσα στα ανυψωμένα κύματα, Εκείνος ήταν στο πηδάλιο και η ζωή μου ήταν ασφαλής υπό τη φροντίδα Του».⁶

Πολλά χρόνια αργότερα, όταν ο Λορέντζο Σνόου έγινε Πρόεδρος τής Εκκλησίας, βρήκε πάλι ανακούφιση με τη γνώση του ότι ο Κύριος ήταν στο πηδάλιο. Σε μία συγκέντρωση που διεξήχθη στις 13 Σεπτεμβρίου 1898, η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων εξέφρασε ομοφώνως τη δέσμευσή της να τον υποστηρίξει ως Πρόεδρο τής Εκκλησίας. Το αρχείο τής συγκεντρώσεως διατυπώνει ότι κατόπιν σηκώθηκε και είπε ότι «δεν ωφελούσε να προβάλλει δικαιολογίες ως προς την ανικανότητα κ.λπ., να αποδεχθεί τις τεράστιες ευθύνες που ενείχε η θέση. ... Ένωθε ότι έπρεπε να κάνει το καλύτερο που μπορούσε και να βασισθεί στον Κύριο».⁷ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 205.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Με τη βοήθεια τού Θεού, μπορούμε να κάνουμε οτιδήποτε απαιτείται από εμάς.

Επιθυμώ να μιλήσω με έναν τρόπο που θα είναι προς πνευματική εξύψωση και αμοιβαία βελτίωσή μας σε αυτά που αφορούν

στη σωτηρία μας. Για τον σκοπό αυτό, επιθυμώ την πίστη και τις προσευχές όλων αυτών που πιστεύουν στο να στρέφονται στον Κύριο για διδασκαλία και διάνοια.

Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τη σχέση που έχουμε με τον Κύριο τον Θεό μας και τη μοναδική θέση που κατέχουμε. Για να εκπληρώσουμε καταλλήλως τις υποχρεώσεις που έχουμε, χρειαζόμαστε υπερφυσική βοήθεια.

...Ο Ιησούς είπε σε [έναν] νέο άνδρα, ο οποίος είχε έλθει σε εκείνον και επιθυμούσε να μάθει τι θα έπρεπε να κάνει για να κληρονομήσει αιώνια ζωή, να «κρ[ατεί] τις εντολές». Ο νέος άνδρας απήντησε ότι είχε κρατήσει αυτές τις εντολές στις οποίες αναφερόταν από τα νιάτα του και μετά. Ο Σωτήρας, κοιτάζοντάς τον, είδε ότι υπήρχε κάτι που ακόμη έλειπε. Ο νέος άνδρας είχε κρατήσει τον ηθικό νόμο, τον δοθέντα στον Μωυσή νόμο και γι' αυτό ο Ιησούς τον αγαπούσε, αλλά είδε ότι έλειπε ένα πράγμα. Ήταν πλούσιος και διατηρούσε επιρροή στον κόσμο συνεπεία τού ανώτερου πλούτου του. Ο Ιησούς ήξερε ότι προτού μπορέσει να εξυψώσει εκείνον ή οιονδήποτε άλλον στον σελέστιο κόσμο, ήταν απαραίτητο να είναι ενδοτικός στα πάντα και να φροντίζει ώστε η υπακοή στον σελέστιο νόμο να είναι η πιο σημαντική. Ο Ιησούς ήξερε τι απαιτείτο από κάθε άνθρωπο, για να κερδίσει το σελέστιο στέμμα—ότι τίποτε δεν θα έπρεπε να θεωρείται προσφιλέστερο από την υπακοή στις απαιτήσεις των ουρανών. Ο Σωτήρας είδε σε αυτόν τον νέο άνδρα να προσκολλάται σε κάτι που δεν ήταν σύμφωνα με τον νόμο τού σελέστιου βασιλείου. Είδε, ίσως, μία τάση σε εκείνον να εμμένει με τα συναισθηματά του σε αυτό που ήταν επιβλαβές για εκείνον και θα έκανε την υπακοή στις εντολές δυσάρεστη ή αδύνατη. Συνεπώς, τού είπε ότι θα έπρεπε να πάει και να πωλήσει όλα όσα είχε «και [να] τα δώσ[ει] στους φτωχούς· και να [τον] ακολουθ[ήσει]».

Αυτή η εντολή έκανε τον νέο άνδρα να αισθανθεί λυπημένος και γεμάτος θλίψη. Θεωρούσε τα πλούτη ως τον μεγάλο αντικειμενικό σκοπό στη ζωή, σαν να τού έφερναν την επιρροή τού κόσμου και όλα όσα ήταν επιθυμητά, σαν να τού εξασφάλιζαν τις ευλογίες και τις απολαύσεις τής ζωής και ως το μέσον ανύψωσής του σε υψηλές θέσεις στην κοινωνία. Δεν μπορούσε να συλλάβει την ιδέα να αποκτά κάποιος τις ευλογίες, τις απολαύσεις και τα

προνόμια τής ζωής και τέτοια πράγματα όπως επιθυμούσε η φύση του, χωρίς τα πλούτη του. Όμως, το Ευαγγέλιο είχε τη δύναμη να παράσχει τα πάντα που ήσαν απαραίτητα, για να εκπληρώσει τις επιθυμίες και τις προϋποθέσεις τού ανθρώπου και να τον καταστήσει ευτυχισμένο. Δεν είχε σχεδιασθεί να κάνουν αυτό τα πλούτη. Και ο Κύριος επιθυμούσε να εγκαταλείψει εκείνος αυτές τις ιδέες και να τις απομακρύνει από τον νου και τα συναισθήματά του, ώστε να μπορούσε να τον εξασφαλίσει ως υπηρέτη του στα πάντα. Επιθυμούσε αυτός ο άνδρας να είναι πλήρως αφοσιωμένος στην υπηρεσία του και να απασχολείται στο έργο του με πλήρη πρόθεση καρδιάς και να ακολουθήσει την καθοδήγηση τού Αγίου Πνεύματος και να προετοιμασθεί για τη σελέστια δόξα. Όμως, αυτός ο νέος άνδρας δεν ήταν πρόθυμος. Ήταν πολύ μεγάλη θυσία. Και ο Σωτήρας είπε σε αυτήν την περίπτωση: «Ένας πλούσιος δύσκολα θα μπει στη βασιλεία των ουρανών. Είναι ευκολότερο να περάσει μια καμήλα από μια βελονότρυπα, παρά ένας πλούσιος να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού».

Οι μαθητές «εκπλήττονταν υπερβολικά» με αυτό «λέγοντας: Ποιος μπορεί, λοιπόν, να σωθεί;» Νόμιζαν ότι κανείς δεν μπορούσε να έχει πλούτη και να σωθεί στη βασιλεία τού Θεού. Αυτήν την ιδέα έλαβαν από τα σχόλια τού Σωτήρος. Όμως, ο Ιησούς απήντησε: «Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατον, για τον Θεό, όμως, όλα είναι δυνατά». [Βλέπε Κατά Ματθαίον 19:16–26. Βλέπε, επίσης, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ στο Κατά Ματθαίον 19:26, υποσημείωση *a* και Κατά Μάρκον 10:27, υποσημείωση *a*.]⁸ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 205.]

Ο Θεός έχει υποσχεθεί να μας βοηθήσει στις προσωπικές μας προσπάθειες να ζήσουμε το Ευαγγέλιο.

Μόνοι μας δεν μπορούμε πιθανώς να συμμορφωθούμε με όλες τις εντολές που μας έχει δώσει ο Θεός. Ο Ιησούς ο ίδιος δεν μπορούσε να φέρει εις πέρας το έργο Του χωρίς θεία βοήθεια από τον Πατέρα Του. Είπε σε μία περίπτωση: «Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου. Καθώς ακούω, κρίνω· και η δική μου κρίση είναι δίκαιη· επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με έστειλε». [Κατά Ιωάννην 5:30.] Και εμείς, αν ήταν απαραίτητο για Εκείνον, τον Κύριό μας, για να

«Το έργο στο οποίο εσείς και εγώ απασχολούμαστε, μπορεί να ανθίσει και να προωθηθεί μέσω των ευλογιών του Θεού επί των πιστών και έντιμων προσπαθειών μας».

έχουμε θεία βοήθεια, το βρίσκουμε ολοένα και πιο σημαντικό να λαμβάνουμε τη βοήθειά Του. Και σε κάθε περίπτωση και κατάσταση που περιβάλλει τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, ενώ επιτελούν τα καθήκοντά τους, δικαιούνται να έχουν υπερφυσική βοήθεια από το Άγιο Πνεύμα, να βοηθά στις ποικίλες καταστάσεις που τους περιβάλλουν και στα καθήκοντα που απαιτείται από αυτούς να επιτελέσουν.

...Δεν μπορώ να φαντασθώ τίποτε που είναι πάρα πολύ σημαντικό από το να εργάζεται κάποιος για την ατομική υπερύψωση και δόξα του και να τις αποκτά. Αναμφιβόλως, αυτός είναι ένας μέγας σκοπός για τον οποίον ήλθαμε στον κόσμο. ...Κανένας άνδρας ή καμία γυναίκα δεν θα πρέπει να αποθαρρύνεται, όταν αισθανθεί ότι δεν μπορεί να ολοκληρώσει αυτό που θα ήθελε να επιτελέσει, αλλά όλοι θα πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε προς επιτέλεση τού μεγάλου έργου για το οποίο είμαστε εδώ.⁹

Ο χαρακτήρας τής θρησκείας, την οποίαν έχουμε ασπασθεί, απαιτεί μία συγκεκριμένη πορεία συμπεριφοράς που καμία άλλη θρησκεία για την οποίαν γνωρίζουμε δεν απαιτεί από τους

οπαδούς της. Και η φύση αυτών των απαιτήσεων επάνω μας [είναι] τέτοια που κανένα άτομο δεν μπορεί να συμμορφωθεί με αυτές, παρά μόνον με τη δύναμη του Παντοδύναμου. Είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε, τουλάχιστον εν μέρει, τις μεγάλες και σημαντικές ευλογίες που θα λάβουμε τελικώς, συμμορφούμενοι με τις απαιτήσεις τής θρησκείας ή του Ευαγγελίου που έχουμε λάβει. Οι θυσίες που απαιτούνται από εμάς είναι αυτής τής φύσεως που κανένας άνδρας ή γυναίκα δεν θα μπορούσε να τις κάνει, παρά μόνον με τη βοήθεια μίας υπερφυσικής δυνάμεως. Και ο Κύριος, εισηγούμενος αυτές τις συνθήκες, ποτέ δεν σκόπευε να πρέπει να απαιτηθεί από τον λαό του να συμμορφωθεί με αυτές παρά μόνον με υπερφυσική βοήθεια και αυτό το είδος βοήθειας δεν διδάσκεται από καμία άλλη τάξη θρησκευόμενων. Έχει υποσχεθεί αυτήν τη βοήθεια...

Αυτές οι απαιτήσεις... ζητούνταν σε κάθε εποχή και χρονική περίοδο, όταν ο Θεός καλούσε έναν λαό να τον υπηρετήσει και να λάβει τους νόμους του. Ζητούνταν κατά τις ημέρες του Ισραήλ, κατά την απαρχή εκείνου του λαού. Ζητήθηκαν από τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Ζητήθηκαν από τον Μωυσή και από τον λαό που εκείνος οδήγησε μακριά από την αιγυπτιακή σκλαβιά. Ζητήθηκαν από όλους τους προφήτες που υπήρξαν από τις ημέρες του Αδάμ ως την παρούσα χρονική περίοδο. Ζητήθηκαν από τους αποστόλους, οι οποίοι έλαβαν την ανάθεσή τους με χειροθεσία από τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του ζώντος Θεού, και από τους οπαδούς τής θρησκείας την οποία οι απόστολοι κήρυτταν και δίδασκαν στον λαό, κατά τις ημέρες τους και κανένας άνθρωπος ή σύνολο ανθρώπων ή τάξη ανθρώπων από την εποχή του Αδάμ ως τον παρόντα καιρό δεν μπορούσε να συμμορφωθεί με αυτές τις απαιτήσεις, εκτός από τον λαό του Θεού, καθώς ήταν ενδεδυμένοι με δύναμη από τα ύψη, που θα μπορούσε να απορρέει μόνον από τον Κύριο τον Θεό μας.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 205.]

**Όταν συμμετέχουμε στο έργο του Θεού,
χρειαζόμαστε τη βοήθεια του Θεού.**

Οτιδήποτε αναλάβετε για να προαχθούν τα οφέλη τής Σιών, πρέπει να βασιζέστε στον Κύριο για την επιτυχία του.¹¹

Ο νους κάποιου θα πρέπει να προσηλώνεται στη δόξα τού Θεού στα πάντα που αρχίζει να φέρει εις πέρας. Θα πρέπει να υπολογίζουμε ότι μόνοι μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε. Είμαστε τα τέκνα τού Θεού. Είμαστε στο σκότος, [εκτός και αν] ο Θεός δια φωτίσει την κατανόησή μας. Είμαστε ανίσχυροι, [εκτός και αν] μας βοηθήσει ο Θεός. Το έργο που πρέπει να κάνουμε εδώ είναι τέτοιας φύσεως που δεν μπορούμε να το κάνουμε, αν δεν έχουμε τη βοήθεια τού Παντοδύναμου. ...Εδώ υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα με τους ανθρώπους τού κόσμου και πάρα πολύ εξίσου με τους Πρεσβυτέρους τού Ισραήλ. Ξεχνούμε ότι εργαζόμαστε για τον Θεό. Ξεχνούμε ότι είμαστε εδώ, προκειμένου να φέρουμε εις πέρας συγκεκριμένους σκοπούς που υποσχεθήκαμε στον Κύριο ότι θα φέρναμε εις πέρας. Είναι ένδοξο έργο στο οποίο συμμετέχουμε. Είναι το έργο τού Παντοδύναμου και Εκείνος έχει επιλέξει τους άνδρες και τις γυναίκες τους οποίους γνωρίζει από παλαιές εμπειρίες ότι θα φέρουν εις πέρας τους σκοπούς Του.¹²

Αυτό το έργο στο οποίο εσείς και εγώ απασχολούμαστε, μπορεί να ανθίσει και να προωθηθεί μέσω των ευλογιών τού Θεού επί των πιστών και έντιμων προσπαθειών μας και επί τής αποφασιστικότητάς μας να επιτύχουμε τα έργα για τα οποία έχουμε έλθει σε αυτήν την ύπαρξη. Όταν αναπολούμε τις εμπειρίες μέσα από τις οποίες έχουμε περάσει, καταλαβαίνουμε εύκολα ότι η ευημερία μας εξηρτάτο από τις έντιμες προσπάθειές μας να φέρουμε εις πέρας το έργο τού Θεού, να εργασθούμε προς όφελος τού λαού και να απαλλαγούμε όσο το δυνατόν γίνεται από την ιδιοτέλεια. Οντας έτσι τα πράγματα κατά το παρελθόν, μπορούμε καλώς να πιστέψουμε ότι η μελλοντική μας πρόοδος θα εξαρτηθεί από την αποφασιστικότητά μας να κάνουμε το θέλημα τού Θεού υπό πάσες συνθήκες και από τη βοήθεια που θα μας δώσει Εκείνος.¹³ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 205.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε την αφήγηση στις σελίδες 197-99. Γιατί νομίζετε ότι οι άνθρωποι που εμπιστεύονται τον Θεό αντιδρούν σε δοκιμασίες τόσο διαφορετικά από τους ανθρώπους εκείνους που δεν εμπιστεύονται τον Θεό;
2. Συλλογισθείτε την ιστορία τού Σωτήρος και τού πλουσίου νέου άνδρα (σελίδες 199-201). Ποια είναι μερικά πράγματα στα οποία επικεντρώνονται οι άνθρωποι και τα οποία μπορούν να τους οδηγήσουν να «φύγουν λυπημένοι»; Γιατί χρειάζεται να «απομακρύνουμε» τέτοια πράγματα από τη ζωή μας, προτού μπορέσουμε να λάβουμε τις μεγαλύτερες ευλογίες τού Κυρίου;
3. Ο Πρόεδρος Σνόου δίδαξε ότι ακόμη και ο Σωτήρας χρειάζεται «θεία δύναμη», για να «φέρει εις πέρας το έργο Του» (σελίδα 201). Πώς θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε τα λόγια τού Προέδρου Σνόου, προκειμένου να βοηθήσετε κάποιον ο οποίος αισθάνεται ανεπαρκής ως προς το γεγονός ότι πληροί τις προϋποθέσεις τού τρόπου ζωής σύμφωνα με το Ευαγγέλιο;
4. Ερευνήστε το τελικό τμήμα αυτού τού κεφαλαίου (σελίδες 203-5). Γιατί νομίζετε ότι μερικές φορές δεν ζητούμε από τον Θεό τη βοήθειά Του; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να λάβετε τη βοήθειά Του περισσότερο στη ζωή σας.

Σχετιζόμενες γραφές: Προς Φιλιππησίους 4:13, Νεφί Β΄ 10:23–24, 25:23, Ιακώβ 4:6–7, Μωσία 24:8–22, Άρθρα τής Πίστης 1:3

Βοήθεια διδασκαλίας: Αναθέστε στους συμμετέχοντες να διαβάσουν επιλεγμένες ερωτήσεις από το τέλος τού κεφαλαίου (είτε ατομικώς είτε σε μικρές ομάδες). Ζητήστε τους να αναζητήσουν διδασκαλίες στο κεφάλαιο που σχετίζονται με τις ερωτήσεις. Κατόπιν, ζητήστε τους να αναφέρουν τις σκέψεις και τις εσωτερικές γνώσεις τους στους υπόλοιπους της ομάδος (σελίδα viii σε αυτό το βιβλίο).

Σημειώσεις

1. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
2. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1880, 786.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
4. *Deseret News*, 28 Οκτωβρίου 1857, 270.
5. Γλάζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 116–17.
6. Στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 49.
7. Στο *Journal History*, 13 Σεπτεμβρίου 1898, 4.
8. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1880, 786.
9. Στο *Conference Report*, Απρ. 1898, 12.
10. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1880, 786.
11. *Improvement Era*, Ιούλιος 1899, 708.
12. *Deseret Weekly*, 12 Μαΐου 1894, 638.
13. Στο *Conference Report*, Απρ. 1901, 1.

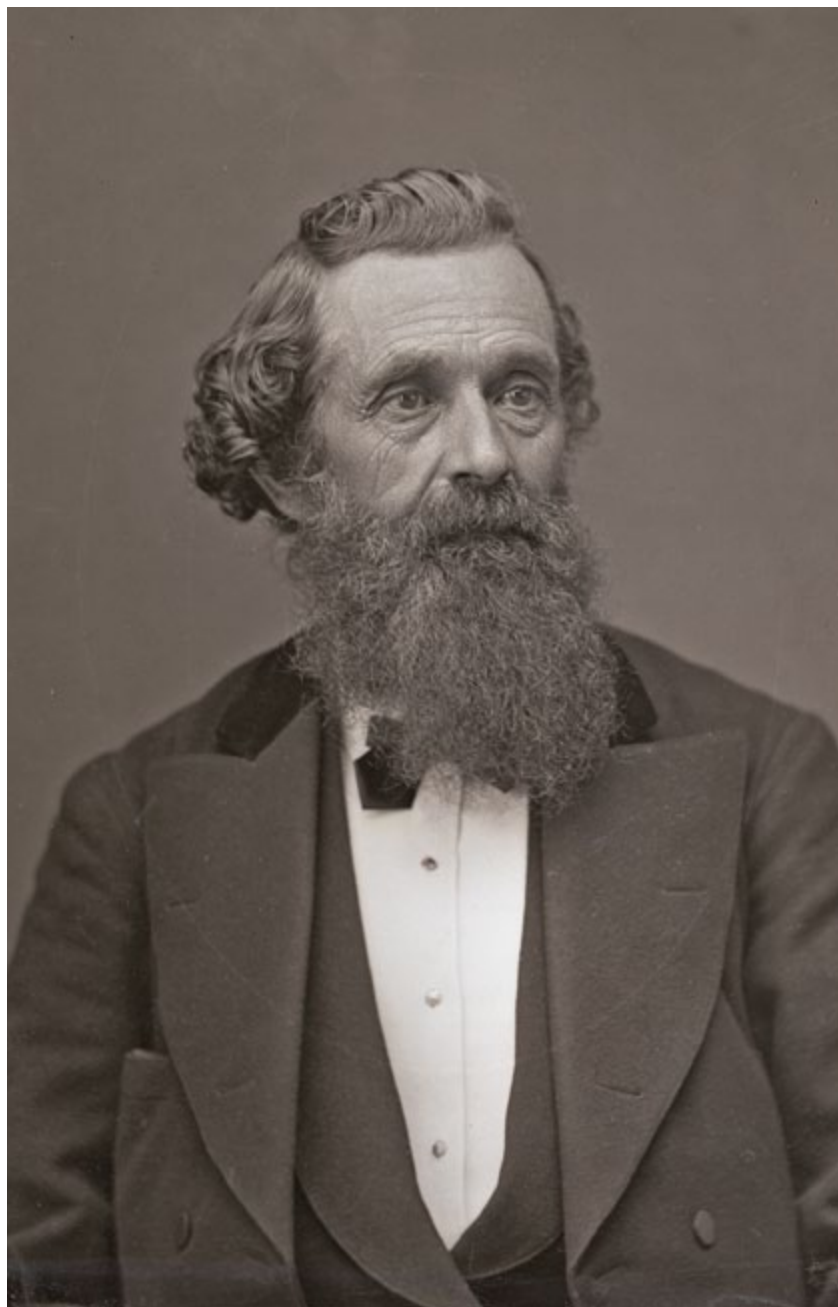
Πιστή, δραστήρια υπηρετήση στη βασιλεία του Θεού

*«Γνωρίζοντας ότι η θρησκεία μας είναι αληθινή,
οφείλουμε να είμαστε ο πιο αφοσιωμένος
λαός επάνω στο πρόσωπο τής γης στον
σκοπό τον οποίον έχουμε ασπασθεί».*

Από τη ζωή του Λορέντζο Σνόου

Προς τα τέλη του 1851, η Πρώτη Προεδρία εξέδωσε μία επιστολή στην οποία ζητούσε από όλα τα μέλη τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων «να ολοκληρώσουν τις υποθέσεις των ποικίλων ιεραποστολών τους» και να επιστρέψουν στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ μέχρι τον Απρίλιο του 1853.¹ Έτσι, η ιεραποστολή του Πρεσβυτέρου Λορέντζο Σνόου στην Ιταλία άρχισε να φθάνει στο τέλος της. Τον Φεβρουάριο του 1852, έθεσε το ιεραποστολικό έργο εκεί υπό την ηγεσία του αδελφού Τζων Ντάνιελ Μάλαν, ενός πρόσφατα νεοφώτιστου, και ταξίδευσε μαζί με τον Πρεσβύτερο Χαμπές Γούνταρντ στο νησιωτικό έθνος τής Μάλτας. Από τη Μάλτα, ο Πρεσβύτερος Σνόου ήλπιζε να επιβιβασθεί σε πλοίο για την Ινδία. Οι πρώτοι ιεραπόστολοι στη χώρα αυτή εργάζονταν υπό την επίβλεψη του και ένιωθε τη μεγάλη επιθυμία να πάει σε αυτούς. Από εκεί σχεδίαζε να «κάνει τον περίπλου τής υφηλίου», επιστρέφοντας σπίτι διά τού Ειρηνικού Ωκεανού στις δυτικές Ηνωμένες Πολιτείες.²

Τα σχέδια του Πρεσβυτέρου Σνόου άλλαξαν, όταν εκείνος και ο Πρεσβύτερος Γούνταρντ έφθασαν στη Μάλτα. Έμαθε ότι θα καθυστερούσε στο νησί κάμποσες εβδομάδες, επειδή ένα ατμόπλοιο είχε χαλάσει στην Ερυθρά Θάλασσα. Αντί να παραπονεθεί για την καθυστέρηση, απεφάσισε να πάει επί το έργον. Σε ένα γράμμα με ημερομηνία 10 Μαρτίου 1852, έγραφε: «Αισθάνομαι ότι πολύ καλό θα επακολουθήσει από τον τρόπο με τον οποίον

Ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνόου

ο Κύριος μπορεί να καθοδηγήσει την χρήση τού χρόνου που έχω τώρα καθώς με περιβάλλει ένας ενδιαφέρων λαός και σε ένα πολύ σημαντικό πεδίο εργασίας, όπου θα πραγματοποιηθεί ένα μέγα έργο, επεκτεινόμενο σε όμορα έθνη». Ανέφερε ότι είχε καλέσει τον Πρεσβύτερο Τόμας Ομπρέι, έναν ιεραπόστολο στην Ιταλία «να έλθει αμέσως και να φέρει καλό απόθεμα από φυλλάδια και βιβλία». Ενώ ο Πρεσβύτερος Σνόου δεν ήξερε ακριβώς τι θα έκανε εκείνος και οι συνάδελφοί του στη Μάλτα, εξέφρασε την επιθυμία να ιδρύσει έναν κλάδο της Εκκλησίας εκεί. Αυτή η πράξη, είπε: «θα έλυνε τα πνευματικά δεσμά πολλών εθνών, καθώς οι Μαατέζοι, με τις εμπορικές τους σχέσεις, εκτείνονται στις ακτές τής Ευρώπης, τής Ασίας και τής Αφρικής».³

Την 1η Μαΐου 1852, ο Πρεσβύτερος Σνόου έστειλε ένα γράμμα, αναφέροντας την πρόοδο τού έργου στη Μάλτα. Έγραφε: «Οι άνθρωποι τώρα συνεχώς μας επισκέπτονται, για να ερωτήσουν σχετικά με αυτήν την 'παράξενη θρησκεία'. Πριν από λίγα βράδια, είχαμε μια φορά, στα ιδιωτικά μας καταλύματα, κυρίως από οκτώ διαφορετικά έθνη, έχοντας έλθει από διάφορα μέρη τής πόλεως, προκειμένου να μιλήσουμε για τις διδαχές μας: ανάμεσα σε αυτούς ήταν άνθρωποι από την Πολωνία και την Ελλάδα, οι οποίοι διαβάζουν τώρα τα έργα μας με μεγάλο ενδιαφέρον. Δύο ευφυείς και δραστήριοι νέοι άνδρες, η απαρχή τής διακονίας μας επάνω σε αυτό το νησί, θα μπορέσουν να βοηθήσουν στην προαγωγή τού σκοπού στον οποίον απασχολούμαστε· έναν εκ των οποίων τον χειροτονήσαμε Πρεσβύτερο και ο οποίος μιλά με ευφράδεια αρκετές γλώσσες».⁴

Ο Πρεσβύτερος Σνόου ποτέ δεν πραγματοποίησε το όνειρό του να υπηρετήσει στην Ινδία και να διαπλεύσει την υφήλιο. Αντ' αυτού, επιμελώς ακολούθησε το θέλημα τού Κυρίου κατά την απροσδόκητη παραμονή του στη Μάλτα, οικοδομώντας το θεμέλιο για το ιεραποστολικό έργο εκεί. Όταν τελικώς μπόρεσε να επιβιβασθεί σε πλοίο τον Μάιο τού 1852, πήγε δυτικά παρά ανατολικά, ακολουθώντας τις οδηγίες των ηγετών του να επιστρέψει στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Περίπου δύο μήνες αργότερα, οι Πρεσβύτεροι Γούνταρντ και Ομπρέι οργάνωσαν έναν κλάδο τής Εκκλησίας στη Μάλτα.⁵ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 218.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνούου

Επειδή έχουμε λάβει την πληρότητα του Ευαγγελίου, υπηρετούμε ως πρέσβεις του Χριστού.

Καταθέτουμε μαρτυρία σε ολόκληρο τον κόσμο ότι γνωρίζουμε, με θεία αποκάλυψη, δηλαδή μέσω των εκδηλώσεων του Αγίου Πνεύματος, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού και ότι φανερώθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ τόσο προσωπικώς όπως το έκανε και με τους αποστόλους του κατά την αρχαία εποχή, αφού ανέστη εκ τού τάφου, και ότι εκείνος [ο Τζόζεφ] έμαθε τις ουράνιες αλήθειες με τις όποιες μόνον μπορεί να σωθεί η ανθρωπότητα. Αυτό... προσλαμβάνει μία πολύ σημαντική και υπεύθυνη θέση, γνωρίζοντας, όπως εμείς, ότι ο Θεός θα μας θεωρήσει υπόλογους για όσα κάνουμε με αυτήν την ιερά εμπιστοσύνη που μας έχει δώσει.

Όπως οι απόστολοι εμφανίσθηκαν ενώπιον τού κόσμου, αφού είχαν λάβει την ανάθεσή τους από τον ανεστημένο Λυτρωτή, για να κηρύξουν το Ευαγγέλιο τής βασιλείας σε όλα τα έθνη, υποσχόμενοι σε όλους όσοι πίστευαν στα λόγια τους τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος μέσω τής χειροθεσίας, έτσι και εμείς εμφανιζόμαστε. Καθώς εκείνοι δήλωναν αναμφιβόλως λόγω τής κλήσεως και τής εξουσίας τους, μέσα σε διώξεις και αντιθέσεις, ότι το Ευαγγέλιο ήταν η δύναμη τού Θεού προς σωτηρία σε όλους όσοι πίστευαν και υπάκουαν, το ίδιο δηλώνουμε και εμείς. Όπως εκείνοι κηρύτταν πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, βάπτιση προς άφεση αμαρτιών και τη χειροθεσία, από τα άτομα δεόντως εξουσιοδοτημένα, για τη λήψη τού Αγίου Πνεύματος, ως ουσιώδη για τη σωτηρία, το ίδιο κηρύττουμε και εμείς. Όπως εκείνοι, με τη δύναμη τού Αγίου Πνεύματος, έγιναν μάρτυρες τού Κυρίου Ιησού Χριστού και οι πιστοί φέροντες το ευαγγελικό του μήνυμα σε όλον τον κόσμο των Εθνικών, έτσι και εμείς με το ίδιο Άγιο Πνεύμα και μέσω αυτού έχουμε γίνει μάρτυρες αυτού και, έχοντας κληθεί με την ίδια ουράνια και αγία κλήση, αναλαμβάνουμε συνεπώς την ίδια θέση.

Τότε, έχοντας αναλάβει αυτήν τη θέση, αναλαμβάνουμε όλες τις ευθύνες των πρέσβων τού Χριστού, γινόμαστε υπόλογοι για τις ατομικές μας πράξεις και για τον τρόπο με τον οποίον

χρησιμοποιούμε τα ταλέντα και την ικανότητα που μάς έχει δώσει ο Κύριος.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 218.]

Η ιδιότητα του μέλους στην Εκκλησία είναι μία κλήση, για να βοηθήσουμε άλλους να λάβουν σωτηρία.

Όταν ο Κύριος καλεί ένα άτομο ή μία ομάδα ατόμων έξω από τον κόσμο, δεν είναι πάντοτε με σκοπό να ωφελήσει αυτό το συγκεκριμένο άτομο ή άτομα. Στόχος του Κυρίου δεν είναι απλώς η σωτηρία λίγων ανθρώπων που αποκαλούνται Άγιοι των Τελευταίων Ημερών..., αλλά η σωτηρία όλων των ανθρώπων, των ζώντων και των νεκρών. Όταν ο Κύριος κάλεσε τον Αβραάμ, τού έκανε συγκεκριμένες υποσχέσεις σχετικώς με τη δόξα που θα ερχόταν σε εκείνον και τους απογόνους του και σε αυτές τις υποσχέσεις βρίσκουμε αυτό το αξιοσημείωτο λεγόμενο: ότι σε εκείνον και στο σπέρμα του όλα τα έθνη τής γης θα ευλογηθούν [βλέπε Γένεση 22:15–18, Αβραάμ 2:9–11]. ...Σχέδιο του Κυρίου ήταν να ευλογήσει όχι μόνον εκείνον και τους απογόνους του, αλλά όλες τις οικογένειες τής γης.

...Όταν ήλθε ο Ιησούς, ήλθε ως θυσία όχι απλώς προς όφελος του Ισραήλ ή των απογόνων του Αβραάμ, τού Ισαάκ και τού Ιακώβ, αλλά προς όφελος όλης τής ανθρώπινης οικογένειας, ώστε σε Εκείνον όλοι οι άνθρωποι να ευλογούνταν, ώστε σε Εκείνον όλοι οι άνθρωποι να σώζονταν· και αποστολή Του ήταν να κάνει προετοιμασίες με τις οποίες ολόκληρη η ανθρώπινη οικογένεια θα μπορούσε να λάβει τα οφέλη του παντοτινού Ευαγγελίου, όχι όπως λέω, μόνον ο Ισραήλ, αλλά όλη η ανθρώπινη φυλή και όχι μόνον αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, αλλά εκείνοι που είναι στον κόσμο των πνευμάτων.

...Έχουμε την ίδια Ιεροσύνη που είχε ο Ιησούς και πρέπει να κάνουμε όπως έκανε Εκείνος, να θυσιάσουμε τις δικές μας επιθυμίες και συναισθήματα όπως έκανε Εκείνος, ίσως όχι να πεθάνουμε ως μάρτυρες όπως Εκείνος, αλλά πρέπει να κάνουμε θυσίες, προκειμένου να φέρουμε εις πέρας τους σκοπούς του Θεού αλλιώς δεν θα είμαστε άξιοι τής αγίας Ιεροσύνης αυτής, και να γίνουμε σωτήρες του κόσμου. Ο Θεός έχει σκοπό να μας κάνει σωτήρες όχι μόνον πολλών που τώρα κατοικούν επάνω στη γη, αλλά πολλών στον κόσμο των πνευμάτων: Δεν θα μας θέσει μόνον σε μία θέση να

ώσουμε τον εαυτό μας, αλλά θα μας καταστήσει ικανούς να βοηθήσουμε στη λύτρωση πολλών απογόνων του Παντοδύναμου.⁷ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 219.]

**Κάθε κλήση και ευθύνη είναι
σημαντική στο έργο του Κυρίου.**

Τώρα το ερώτημα είναι: καταλαβαίνουμε τη θέση μας, κατανοούμε πλήρως τη φύση του έργου το οποίο έχουμε αναλάβει να ολοκληρώσουμε; Μερικές φορές οδηγούμαι να πιστεύω ότι ορισμένοι εκ των αδελφών μας, Πρεσβύτεροι στον Ισραήλ, είναι πολύ έτοιμοι και πρόθυμοι να αποφύγουν τις υποχρεώσεις που έχουν λόγω των διαθηκών τους, η πίστη που κάποτε είχαν φαίνεται να έχει σχεδόν εξαντληθεί και φαίνεται να βολεύονται στην ήρεμη ικανοποίηση από την απλή, κατ' όνομα ιδιότητα του μέλους στην Εκκλησία.

Υπάρχουν άλλοι που νομίζουν ότι επειδή το όνομά τους δεν είναι ευρέως γνωστό, επειδή ίσως... δεν επηρεάζουν πάρα πολλούς ανθρώπους, ότι δεν έχει μεγάλη σημασία ποιες συνήθειες ασπάζονται ή τι είδους παραδείγματα θέτουν ενώπιον των αδελφών τους. Όμως τότε, αν κατείχαν υπεύθυνες θέσεις, όπως την Προεδρία της Εκκλησίας ή τη θέση συμβούλου ή αν ανήκαν στην Απαρτία των Δώδεκα ή ήσαν ο Πρόεδρος του Ανώτερου Συμβουλίου ή των Αρχιερέων ή των Εβδομήκοντα, τότε θα το θεωρούσαν σημαντικό πώς να φερθούν. Με τα μέσα αυτά φανερώνουν μεγάλη αδυναμία ή κατάφωρη άγνοια, το λυχνάρι τους σκοτεινιάζει ή δεν συνειδητοποίησαν ποτέ τη θέση που ανέλαβαν στο να πάρουν επάνω τους τις ευθύνες του Ευαγγελίου.

Μας έχει ειπωθεί στην παραβολή του Σωτήρος ότι η βασιλεία των ουρανών είναι σαν έναν σπιτονοικοκύρη που παρέδωσε τα αγαθά του στους υπηρέτες του καθώς επρόκειτο να ταξιδεύσει σε μία μακρινή χώρα. Σε έναν έδωσε πέντε τάλαντα, σε άλλον δύο και σε άλλον ένα. Αυτός που έλαβε τα πέντε τάλαντα πήγε και αντάλλαξε και έκανε άλλα πέντε τάλαντα, διπλασιάζοντας το μερίδιο που του είχε εμπιστευθεί και εκείνος επίσης που έλαβε δύο, πήγε και κέρδισε άλλα δύο. Όμως, εκείνος που έλαβε το ένα τάλαντο, πήγε και έσκαψε στη γη και έκρυψε τα χρήματα του κυρίου του. Αναμφιβόλως θεώρησε ότι η ευθύνη του ήταν τόσο

«Αν εκπληρώνεις το καθήκον σου, έχεις στην κατοχή σου αυτό το οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να δώσει ούτε να πάρει».

μικρή που δεν μπορούσε να κάνει πολλά και συνεπώς δεν θα ασκούσε ένα τάλαντο τόσο κατώτερο. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:14–30.] Δεν ισχύει αυτό άμεσα για την κατάσταση ορισμένων εκ των πρεσβυτέρων μας; Ένας πρεσβύτερος λέει: «Είμαι απλώς ξυλουργός ή ράφτης ή ίσως πηλοφόρος [βοηθός πλινθοδόμου], άρα δεν μπορεί να έχει σημασία πώς ενεργώ, είτε ολοκληρώνω είτε δεν ολοκληρώνω εντίμως τα καθήκοντά μου στον ταπεινό τομέα μου ευθύνης. Όμως, θα ήταν *πολύ διαφορετικό*, αν ενεργούσα σε κάποια πιο υπεύθυνα και εξέχουσα θέση».

Σταμάτα, αδελφέ μου. Μην επιτρέπεις στον εαυτό σου να εξαπατηθεί από τέτοιες επιθυμητές ιδέες. Αληθεύει ότι ίσως είσαι απλώς ένας πηλοφόρος, αλλά θυμήσου ότι είσαι πρεσβύτερος στον Ισραήλ, είσαι πρέσβυς τού Κυρίου Ιησού Χριστού και αν εκπληρώνεις το καθήκον σου, έχεις στην κατοχή σου αυτό το οποίο ο

κόσμος δεν μπορεί να δώσει ούτε να πάρει. Και είσαι υπόλογος στον Θεό για την έντιμη χρήση του ταλέντου επί τού οποίου σε έχει καταστήσει επιστάτη, είτε είναι μεγάλο είτε μικρό.

Ωστόσο, επηρεάζεις άλλους μέχρι ενός ορισμένου βαθμού και ακόμη και αν είναι τόσο μικρός [ο βαθμός] επηρεάζει κάποιο άτομο ή άτομα και για τα αποτελέσματα της επιρροής που έχεις, είσαι περισσότερο ή λιγότερο υπόλογος. Συνεπώς, είτε το αναγνωρίζεις είτε όχι, έχεις αποκτήσει σπουδαιότητα ενώπιον Θεού και ανθρώπων που δεν μπορεί να παραβλεφθεί και από την οποία δεν μπορείς να απαλλαγείς, αν επιθυμείς να υποστηρίξεις το όνομα που φέρεις.

Και τι γίνεται με τις προοπτικές αυτού τού ατόμου; Λέω ότι αν τιμά την κλήση του και βρεθεί πιστός στην εμπιστοσύνη που του εναποτέθηκε, οι προοπτικές του για σωτηρία και υπερύψωση στη βασιλεία τού Θεού είναι εξίσου καλές όπως αυτές οιονδήποτε άλλου άνδρα. Αν κατανοήσει τη θέση του και ζήσει αναλόγως, οι προοπτικές του είναι εξίσου καλές με οιονδήποτε άνδρα που έζησε ποτέ από την εποχή τού πατέρα Αδάμ έως την παρούσα στιγμή. Και είναι εξίσου τόσο σημαντικό να συμπεριφέρεται σωστά σύμφωνα με τον τομέα επιρροής που έχει, όπως είναι σημαντικό οιονδήποτε άλλο άτομο να συμπεριφέρεται, το οποίο μπορεί να κληθεί να ενεργήσει σε ανώτερη θέση ή με άλλα λόγια, στο οποίο έχει δοθεί ευθύνη για έναν μεγαλύτερο αριθμό ταλέντων.

...Ο Κύριος δεν απαιτεί τόσα πολλά από εκείνον που κατέχει μόνον ένα ταλέντο, όσο από εκείνον που κατέχει παραπάνω από ένα. Όμως, σύμφωνα με αυτά που έχει, τόσα θα απαιτηθούν από αυτόν. Συνεπώς, ας ενθαρρυνθούν όλοι και ας επιζητήσουν να βελτιώσουν τα διάφορα ταλέντα που κατέχουν και εκείνος που έχει το ένα ταλέντο, ας το χρησιμοποιεί και ας μην το κρύβει μέσα στη γη· δηλαδή, εκείνος που είναι ευλογημένος με λίγη ικανότητα, ας βελτιωθεί και ας μην παραπονεύεται, επειδή η φύση μπορεί να μην ήταν τόσο γενναϊόδωρη μαζί του όπως με τον πιο τυχερό αδελφό του. Ας είμαστε όλοι μας ικανοποιημένοι με την κατάστασή μας και αν δεν είναι τόσο επιθυμητή όπως θα ευχόμασταν, θα πρέπει να επιζητήσουμε κατάλληλη επιμέλεια να την βελτιώσουμε, αισθανόμενοι πάντοτε ευγνώμονες για την επίγεια

ύπαρξή μας και ειδικότερα για το Πνεύμα τού Θεού που έχουμε λάβει μέσω υπακοής στο Ευαγγέλιο...

Θυμάμαι που διάβασα μια ιστορία... για έναν άνδρα, ο οποίος μέσω τής σοφίας και τού πατριωτισμού του είχε κερδίσει μεγάλη φήμη, αλλά ο οποίος λόγω ζήλιας διορίστηκε σε μία θέση η οποία εθεωρείτο πολύ εξευτελιστική. Κατά την ανάληψη των καθηκόντων του ελέγχθη ότι έκανε αυτό το σημαντικό σχόλιο: «Αν η θέση δεν με τιμά, τότε θα τιμήσω εγώ τη θέση». Πολλή δυσκολία θα μπορούσε να αποφευχθεί και η κατάστασή μας θα ήταν πιο ενθαρρυντική, αν όλοι τιμούσαμε τη θέση στην οποία έχουμε κληθεί να ενεργήσουμε. Μάς έχει ειπωθεί ότι ο ίδιος ο Κύριος έκανε ρούχα για τους πρώτους γονείς μας ή, με άλλα λόγια, σε εκείνη την περίπτωση, ενήργησε ως ράπτης· επίσης ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ξυλουργός. Ο Σωτήρας πρέπει να ήταν αξιότιμος και έντιμος ξυλουργός αλλιώς δεν θα μπορούσε ποτέ να έχει κερδίσει τη θέση που κατέλαβε κατόπιν. Αν μπορούσαμε να κάνουμε τους αδελφούς και τις αδελφές να δουν τη σπουδαιότητα να ενεργούν εντίμως και πιστώς στις αντίστοιχες κλήσεις τους, μεγάλο μέρος των ενοχλήσεων και των προβλημάτων που βιώνουμε τώρα θα αποτρεπόταν και το έργο τού Θεού θα κυλούσε με διπλάσια ταχύτητα και όλοι οι σκοποί του θα επιτυγχάνονταν ταχύτερα. Και επιπλέον, ως λαός, θα ήμασταν πιο καλύτερα προετοιμασμένοι απ' ό,τι είμαστε τώρα για την αποκάλυψη τού θελήματός του...

Είθε να σας ευλογεί ο Θεός, αδελφοί και αδελφές μου, και να σας δίδει τη δυνατότητα να ενεργείτε πάντοτε ως σοφοί επιστάτες σε αυτό το οποίο σας έχει ανατεθεί με εμπιστοσύνη.⁸ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 219.]

Όταν υπηρετούμε τον Θεό με πίστη, ενέργεια και ευθυμία, μάς ενδυναμώνει και μάς βοηθά να επιτύχουμε.

Λέω, ως υπηρετούν οι άνθρωποι τον Θεό πιστά και δραστήρια και ως είναι πρόσχαροι. ...Υπάρχουν στιγμές κατά τις οποίες τα άτομα μπαίνουν σε καταστάσεις, όπου θα ήταν πολύ δύσκολο, αν όχι απίθανο, να πάρουν μία χαρωπή όψη. Όμως τέτοιες στιγμές είναι πολύ λίγες.⁹

Γνωρίζοντας ότι η θρησκεία μας είναι αληθινή, οφείλουμε να είμαστε ο πιο αφοσιωμένος λαός επάνω στο πρόσωπο τής γης στον σκοπό τον οποίον έχουμε ασπασθεί. Γνωρίζοντας αυτά που εμείς γνωρίζουμε ή όπως θα πρέπει να γνωρίζουμε, ότι το Ευαγγέλιο που έχουμε λάβει υπόσχεται όλα όσα μπορεί να επιθυμήσει ή να ευχηθεί η καρδιά μας, αν είμαστε πιστοί, οφείλουμε να είμαστε πολύ πιστοί, αφοσιωμένοι, δραστήριοι και φιλόδοξοι στο να φέρουμε εις πέρας τα σχέδια και τις επιθυμίες του Κυρίου καθώς τις αποκαλύπτει από καιρού εις καιρόν μέσω των υπηρετών Του. Οφείλουμε να μην είμαστε χλιαροί ή αμελείς στη φροντίδα των καθηκόντων μας, αλλά με όλη μας την ισχύ, τη δύναμη και την ψυχή μας θα πρέπει να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε το πνεύμα τής κλήσης μας και τη φύση τού έργου στο οποίο απασχολούμαστε.

Όταν ήταν επάνω στη γη ο Ιησούς, προσέταξε τους μαθητές Του να πάνε και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο χωρίς ταγάρι ή ζώνη, χωρίς να μεριμνούν από πριν τι θα φάνε ή τι θα πουν ή με τι να ντυθούν, αλλά απλώς να πάνε και να καταθέσουν μαρτυρία για τα πράγματα αυτά που τους είχαν αποκαλυφθεί. Κάνοντάς το αυτό, εξασφάλισαν για τον εαυτό τους τις ευλογίες τού Παντοδύναμου και η επιτυχία συνακολουθούσε τις προσπάθειές τους. Προορίζονταν να πετύχουν. Καμία δύναμη δεν μπορούσε να διασχίσει το μονοπάτι τους και να τους αποτρέψει από το να θερίσουν την πιο ευέλπιδα επιτυχία, επειδή πήγαν με τη δύναμη τού Παντοδύναμου να εκτελέσουν το θέλημά Του και ήταν το έργο Του που τους στήριζε και τους υποστήριζε και τους έδιδε τα πάντα που είχαν ανάγκη για επιτυχία. Μέσω υπακοής στις εντολές τού Κυρίου εξασφάλισαν για τον εαυτό τους τις ευλογίες τής ζωής με το προνόμιο να εγερθούν το πρωινό τής πρώτης ανάστασης και είχαν τη διαβεβαίωση ότι στο έργο τους καμία δύναμη επί τής γης δεν μπορούσε να τους αντιτεθεί με επιτυχία. Θα μου άρεσαν αυτού του είδους οι προοπτικές, αν ήμουν στη θέση τους ή σε οιαδήποτε άλλη θέση, διότι στον βαθυστόχαστο νου η ιδέα τής υπέρτατης επιτυχίας σε οιαδήποτε επιδίωξη είναι πολύ ευάρεστη.

Τώρα, αν οι απόστολοι, αντί να κάνουν όπως είχαν προσταχθεί, είχαν φαντασθεί ότι με το να κάνουν κάτι άλλο, θα μπορούσαν να εκπληρώσουν τον ίδιο σκοπό, δεν θα είχαν επιτύχει τόσο καλά στις πράξεις τους, ούτε θα είχαν τη διαβεβαίωση για

επιτυχία που ήταν αναμφιβόλως μία πηγή συνεχούς ευχαρίστησης και ικανοποίησης για εκείνους, ακόμη και κατά τις δοκιμασίες και τους διωγμούς στους οποίους είχαν εκτεθεί.

...Αν είχαν φαντασθεί οι απόστολοι ή οι εβδομήκοντα κατά τις ημέρες τού Ιησού ότι θα μπορούσαν να είχαν εκπληρώσει την αποστολή που τους είχε δοθεί, κτίζοντας μία κιβωτό όπως έκανε ο Νώε ή κτίζοντας σιτοβολώνες και αποθηκεύοντας σιτηρά όπως έκανε ο Ιωσήφ, τότε θα έκαναν μέγα λάθος.

Ο Ιωσήφ στη χώρα τής Αιγύπτου εκλήθη να επιτελέσει ένα συγκεκριμένο είδος καθηκόντων, το οποίο απαιτείτο από εκείνον. Δεν εκλήθη να κηρύξει το Ευαγγέλιο χωρίς ταγάρι ή ζώνη, αλλά να οικοδομήσει σιτοβολώνες και να χρησιμοποιήσει όλη του την επιρροή στον βασιλέα, στους ευγενείς και τον λαό τής Αιγύπτου, για να αποθηκεύσει τα σιτηρά τους, ώστε να τους προστατεύσει από την εποχή τού λιμού. ...Τώρα, υποθέτοντας ότι ο Ιωσήφ είχε πάει να εργασθεί και να οικοδομήσει μία κιβωτό, δεν θα είχε γίνει αποδεκτός από τον Κύριο ούτε θα μπορούσε να είχε σώσει τον λαό τής Αιγύπτου ούτε τον οίκο τού πατέρα του. Όταν ο Νώε προστάχθηκε να οικοδομήσει μία κιβωτό, υποθέτοντας ότι είχε δημιουργήσει σιτοβολώνες, εκείνος και ο οίκος του δεν θα μπορούσαν να είχαν σωθεί. Επομένως, σε σχέση με εμάς, όταν απαιτούνται καθήκοντα από εμάς... οτιδήποτε και αν απαιτείται από εμάς να κάνουμε, εντός των ορίων τής βασιλείας τού Παντοδύναμου, πρέπει να βαδίσουμε με το πνεύμα αυτών των απαιτήσεων και να τις επιτελέσουμε, αν θέλουμε να αποκτήσουμε δύναμη και επιρροή στον Θεό μας.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 219.]

**Το έργο τού Κυρίου είναι ενίοτε δύσκολο,
αλλά φέρνει μεγάλη αγαλλίαση.**

Συναντούμε πολλά πράγματα σχετικά με αυτό το έργο που δεν είναι ευχάριστα, αλλά υπάρχει μεγάλη ευχαρίστηση σε σχέση με αυτό. Όταν ανατρέχουμε στην αποφασιστικότητά μας να αφιερώσουμε τον εαυτό μας στον σκοπό τής αλήθειας και τηρούμε τις διαθήκες μας, έχουμε μεγάλη αγαλλίαση, επειδή το πνεύμα τής κλήσεώς μας παραμένει με ισχύ επάνω μας, χωρίς το οποίο δεν μπορούμε να συμβαδίσουμε με τη βασιλεία τού Θεού.¹¹

Θα πρέπει να ανανεώνουμε τις διαθέκες μας ενώπιον τού Θεού και των αγίων αγγέλων, ώστε με τον Θεό ως βοηθό μας, να τον υπηρετούμε πιστότερα κατά το επόμενο έτος απ' ό,τι έχουμε κάνει κατά το παρελθόν, ώστε η δημόσια και η ιδιωτική μας ζωή, οι πράξεις μας, το πνεύμα και η επιρροή που ασκούμε να είναι σε αρμονία με το λόγιον: «Τη βασιλεία τού Θεού ή τίποτε». Ευελπιστώ... ότι μπορούμε να αφιερωθούμε εντελώς στην υπηρεσία τού Θεού μας για την εδραίωση τής Σιών του επί τής γης, εργαζόμενοι με ζήλο προς όφελος τής αληθείας και τής χρηστότητας επί τής γης, ώστε να γίνει αγαλλίαση για εμάς η σχετική απασχόλησή μας, ώστε να γίνει δευτέρα φύση μας να υπηρετούμε τον Θεό και να τηρούμε τις εντολές του και να τηρούμε τον σελέστιο νόμο και ώστε να απολαμβάνουμε το Άγιο Πνεύμα στην καρδιά μας, ώστε να υπερνικήσουμε τον κόσμο και να εδραιώσουμε τον σελέστιο νόμο στον νου μας και να τον εδραιώσουμε στην πράξη μας, ώστε να καταλάβουμε τον εαυτό μας και τα προνόμιά μας, ώστε να εξασφαλίσουμε σε αυτή τη ζωή ένα αξιόλογο τμήμα ευλογιών που αφορούν στον σελέστιο νόμο και που θα τις απολαύσουμε στη σελέστια δόξα.¹² [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 219.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε την αφήγηση στις σελίδες 207-9. Ποιες λέξεις θα χρησιμοποιούσατε, για να περιγράψετε τη στάση τού Λορέντζο Σνόου σχετικά με την υπηρέτηση προς τον Κύριο; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να ακολουθήσετε το παράδειγμά του.
2. Συλλογισθείτε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 209. Γιατί νομίζετε ότι η ιδιότητα τού μέλους στην Εκκλησία φέρνει τέτοιες μεγάλες ευθύνες; Τι σημαίνει για εσάς να είσθε πρέσβυς τού Χριστού;

3. Ο Πρόεδρος Σνώου δίδαξε ότι οι κλήσεις μας στην Εκκλησία αποτελούν ευκαιρίες να «βοηθήσουμε στη λύτρωση» των τέκνων του Θεού (σελίδες 211-12). Πώς θα μπορούσε αυτή η κατανόηση να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο υπηρετούμε στην Εκκλησία;
4. Ο Πρόεδρος Σνώου είπε ότι θα πρέπει να υπηρετούμε επιμελώς όσο μικρή και αν φαίνεται η ευθύνη μας (σελίδες 212-15). Πότε είδατε κάποιον να τιμά μία φαινομενικώς μικρή κλήση ή ανάθεση;
5. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 215. Με ποιους τρόπους επηρεάζει την υπηρέτησή μας η πίστη, η ενέργεια και η ευθυμία;
6. Διαβάστε το τελικό τμήμα στο κεφάλαιο (σελίδες 217-18). Πότε βιώσατε τη χαρά να υπηρετήσετε στη βασιλεία του Κυρίου; Πώς μπορούμε να βρούμε ευχαρίστηση στην υπηρέτησή μας ακόμη και όταν το έργο μας δεν είναι ευχάριστο; Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να υπηρετήσουν τον Κύριο με πίστη;

Σχετιζόμενες γραφές: Ψαλμοί 100:2, Προς Κορινθίους Α΄ 12:12–31, Ιακώβ 1:6–7, 2:3, Μωσία 4:26–27, Δ&Δ 64:33–34, 72:3, 76:5–6, 107:99–100, 121:34–36

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ενωτισθείτε ειλικρινώς τα σχόλια των μαθητευομένων. Το παράδειγμά σας θα τους παροτρύνει να ενωτισθούν με προσοχή ο ένας τον άλλον. Αν δεν καταλάβετε το σχόλιο κάποιου, κάνετε μία ερώτηση. Θα μπορούσατε να πείτε: ‘Δεν είμαι βέβαιος ότι καταλαβαίνω. Θα μπορούσατε να το εξηγήσετε πάλι;’ ή ‘Μπορείτε να μου δώσετε ένα παράδειγμα αυτού που εννοείτε;’» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Μπρίγκαμ Γιανγκ, Χίμπερ Κίμπαλ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, "Sixth General Epistle of the Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints," *Millennial Star*, 15 Ιανουαρίου 1852, 25.
2. Βλέπε "Address to the Saints in Great Britain," *Millennial Star*, 1η Δεκεμβρίου 1851, 365.
3. "The Gospel in Malta," *Millennial Star*, 24 Απριλίου 1852, 141–42.
4. "The Malta Mission," *Millennial Star*, 5 Ιουνίου 1852, 236.
5. Βλέπε Jabez Woodard, "Italian Correspondence," *Millennial Star*, 18 Σεπτεμβρίου 1852, 476.
6. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1877, 1.
7. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1883, 1.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1877, 1.
9. *Deseret Semi-Weekly News*, 30 Μαρτίου 1897, 1.
10. *Deseret News: Semi-Weekly*, 31 Μαρτίου 1868, 2.
11. *Millennial Star*, 29 Οκτωβρίου 1888, 690.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1880, 81.

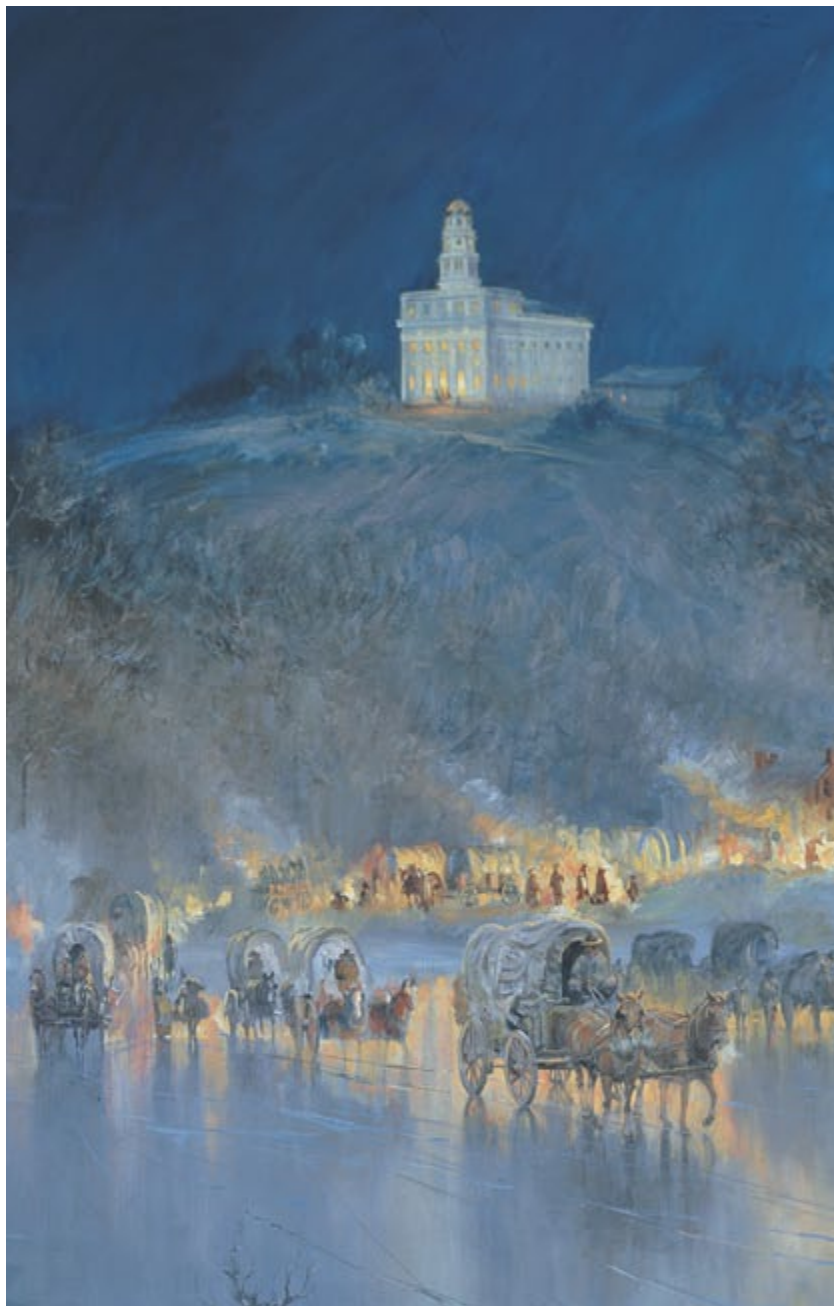
«Ὡστε να είμαστε ένα»

«Η φωνή τού Παντοδύναμου μάς κάλεσε μέσα από τη σύγχυση... για να διαμορφώσουμε μία ομάδα και μία υπέροχη αδελφότητα, στην οποίαν θα πρέπει να αγαπάμε αλλήλους όπως αγαπούμε εαυτόν».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνούου

Προτού εκδιωχθούν οι Άγιοι από τη Ναβού, οι επικεφαλής αδελφοί τής Εκκλησίας συναντήθηκαν στον ναό. Συνήψαν διαθήκη ότι δεν «θα σταματούσαν ποτέ τις προσπάθειές [τους], με όλα τα μέσα και την επιρροή μέσα στις δυνατότητές [τους], έως ότου όλοι οι Άγιοι, οι οποίοι ήταν υποχρεωμένοι να αφήσουν τη Ναβού, να εγκατασταθούν σε κάποιο μέρος συναθροίσεως των Αγίων».¹ Αποφασισμένος να τηρήσει αυτήν τη διαθήκη, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ καθιέρωσε το Διαρκές Μεταναστευτικό Ταμείο το 1849. Υπό το πρόγραμμα αυτό, η Εκκλησία δάνειζε χρήματα σε μετανάστες Αγίους με τον όρο ότι οι άνθρωποι θα αποπλήρωναν τα δάνειά τους, αφού έφθαναν στη Γιούτα και έβρισκαν εργασία.

Ο Πρόεδρος Γιανγκ κάλεσε τον Πρεσβύτερο Λορέντζο Σνούου και άλλους να συγκεντρώσουν οικονομικούς πόρους γι' αυτήν την προσπάθεια. Ήταν δύσκολο να ζητήσει ο Πρεσβύτερος Σνούου από τους Αγίους δωρεές—ήσαν φτωχοί οι ίδιοι και είχαν εκδιωχθεί από τόπο σε τόπο, προτού εγκατασταθούν στην Κοιλάδα τής Σωλτ Λέηκ. Έγραφε στο ημερολόγιό του: «Εκτελώντας την αποστολή να ζητώ χρήματα από τους Αγίους, οι οποίοι αφού είχαν ληστευθεί και λεηλατηθεί, είχαν κάνει ένα ταξίδι πάνω από 1.600 χιλιόμετρα και είχαν εγκατασταθεί μόλις σε μία άνυδρη, έρημη περιοχή τής τεράστιας 'αμερικανικής ερήμου', βρέθηκα μέρος μίας δύσκολης εργασίας. Με πολύ λίγες εξαιρέσεις, ο λαός είχε πολύ λίγα ή τίποτε που θα μπορούσαν πιθανόν να διαθέσουν». Ωστόσο, όπου πήγαινε ο Πρεσβύτερος Σνούου, οι άνθρωποι

Προτού φύγουν οι Άγιοι από τη Ναβού, οι ηγέτες τής ιεροσολώνης υποσχέθηκαν να βοηθήσουν όλους τους Αγίους, οι οποίοι ήθελαν να συμμετάσχουν στη μετανάστευση.

έδιδαν ό,τι μπορούσαν. Ανέφερε: «Οι προσπάθειες και η προθυμία, που φανερώνονται παντού, να βγάλουν με μεγάλη δυσκολία ένα τμήμα τού μικρού ποσού χρημάτων που είχαν—το αίσθημα τής γενναιοδωρίας και τού μεγαλείου τής ψυχής, που συναντούσα παντού μέσα στη φτώχεια, οι θερμοί χαιρετισμοί που ελάμβανα εκεί όπου η φτώχεια ήταν η πιο κοινή κατάσταση στην οποίαν ήταν οι άνθρωποι, γέμιζαν την καρδιά μου με υπερβολική μεγάλη χαρά. Ένας άνδρας επέμενε να πάρω τη μοναδική του αγελάδα, λέγοντας ότι ο Κύριος τον είχε ελευθερώσει και τον είχε ευλογήσει που έφυγε από τα πάτρια εδάφη του και ήλθε σε μία γη ειρήνης και δίδοντας τη μοναδική του αγελάδα, αισθανόταν ότι θα έκανε μόνο αυτό που απαιτούσε το καθήκον και αυτό που θα ανέμενε από τους άλλους, αν αναστρεφόταν η κατάσταση.

Αφού συνέλεξε δωρεές στη βόρειο Γιούτα, ο Πρεσβύτερος Σνούου παρατήρησε: «Οι καρδιές των Αγίων ήσαν ανοικτές και, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις συνθήκες ζωής τους, δώρισαν με γενναιοδωρία και υπεραρκετά και ασφαλώς χαρωπά».²

Μολονότι οι άνθρωποι είχαν λίγα να δώσουν ατομικώς, οι ενωμένες προσπάθειές τους ευλόγησαν πολλές ζωές. Το Διαρκές Μεταναστευτικό Ταμείο διευρύνθηκε πέραν τού αρχικού σκοπού του, βοηθώντας περισσότερο από τα μέλη απλώς τής Εκκλησίας που ήταν στη Ναβού. Συνεχίσθηκε για 38 χρόνια, βοηθώντας δεκάδες χιλιάδων νεοφώτιστων από πολλές χώρες να συγκεντρωθούν με τους αδελφούς τους Αγίους. [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 231.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνούου

Όταν είμαστε ενωμένοι στο Ευαγγέλιο, ο Κύριος δείχνει στον κόσμο τον χαρακτήρα Του μέσω ημών.

Ο Ιησούς προσευχήθηκε στον Πατέρα του ώστε αυτοί οι άνθρωποι που ο Πατέρας τού είχε δώσει από τον κόσμο να είναι ένα όπως εκείνος και ο Πατέρας ήταν ένα, και λέει: προσεύχομαι ώστε να τους αγαπήσεις όπως αγάπησες εμένα, ώστε να είμαι σε αυτούς και εσύ σε εμένα, για να είναι όλοι ένα. Υπάρχει κάτι πολύ σημαντικό σε αυτό και πρέπει να εξασκηθούμε έως ότου γίνουμε σαν τον Πατέρα και τον Υιό, ένα στα πάντα.³

Από τα εδάφια που έχω διαβάσει [Κατά Ιωάννην 17:19–21] η σημασία και η αναγκαιότητα να είναι ενωμένοι οι Απόστολοι, φανερώθηκε, προκειμένου να είναι αποτελεσματικοί οι σκοποί του Κυρίου στον κόσμο. Διότι αν οι Απόστολοι και όσοι πίστευαν σε αυτούς δεν ήσαν ενωμένοι, ο κόσμος δεν μπορούσε να πιστέψει στην αποστολή και τους σκοπούς του Σωτήρος. Άρα, ο Ιησούς προσευχήθηκε στον Πατέρα ώστε όλοι αυτοί τους οποίους Του είχε δώσει ο Πατέρας να είναι ένα όπως ήταν ένα Εκείνος και ο Πατέρας, ώστε να πιστέψει ο κόσμος ότι ο Πατέρας Τον είχε αποστείλει. Στην πραγματικότητα, αυτό σχεδίασε ο Κύριος να συμβεί μέσω του Ισραήλ φέρνοντάς τους έξω από την αιγυπτιακή σκλαβιά. Ήθελε να τους κάνει έναν ενωμένο λαό, ένα έθνος που ο Θεός απέκτησε, ένα έθνος ανθρώπων το οποίο θα μπορούσε να τιμά ο Θεός και να σέβεται, ώστε να μπορέσει να πιστέψει ο κόσμος και ώστε να λάβουν τις ευλογίες που Εκείνος επιθυμούσε να τους απονεμίει, καθόσον η ανθρώπινη φυλή είναι όλοι απόγονοι του Θεού, και αν ο Ισραήλ είχε φέρει εις πέρας τις προϋποθέσεις Του, ο κόσμος, χωρίς αμφιβολία θα είχε σε μεγάλο βαθμό ωφεληθεί με αυτόν τον τρόπο και οι σκοποί του Θεού θα ετίθεντο σε εφαρμογή. Ο Κύριος επιθυμούσε να δείξει τον χαρακτήρα Του και τον χαρακτήρα των ουρανών και επιθυμούσε να εκτείνει την αγάπη και τις ευλογίες Του μέσω του Ισραήλ σε όλους τους ανθρώπους. Όμως, ο Ισραήλ ήταν ανυπάκουος και δεν άκουγε τη φωνή Του...

Αν έχουμε διχόνοια ανάμεσά μας, αν είμαστε διχασμένοι είτε πνευματικώς είτε στα εγκόσμια, δεν μπορούμε ποτέ να γίνουμε ο λαός που προορίζει ο Θεός να γίνουμε ούτε μπορούμε ποτέ να γίνουμε όργανα στα χέρια Του, ώστε να κάνουμε τον κόσμο να πιστέψει ότι η αγία Ιεροσύνη έχει αποκατασταθεί και ότι έχουμε το παντοτινό Ευαγγέλιο. Προκειμένου να πραγματοποιήσουμε τους σκοπούς του Θεού, θα πρέπει να κάνουμε όπως έκανε ο Ιησούς— να εναρμονίσουμε το ατομικό μας θέλημα στο θέλημα του Θεού, όχι μόνο σε ένα πράγμα, αλλά στα πάντα και να ζούμε ώστε το θέλημα του Θεού να είναι σε εμάς.⁴ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 231.]

*«Δεν θα πρέπει να υπάρχει ένωση στην οικογένεια; ...
Βεβαιότατα θα πρέπει να υπάρχει».*

Η ενότητα είναι ουσιώδης στην Εκκλησία και την οικογένειά μας.

Θα πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη ένωση ανάμεσά μας από αυτήν που βρίσκουμε σήμερα. Υπάρχει τέλεια ένωση στην απαρτία των Δώδεκα. Δεν θα πρέπει να υπάρχει τέλεια ένωση σε αυτήν την απαρτία; Ασφαλώς, όλοι θα έλεγαν: Ναι, τέλεια ένωση στην απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. ...Και υπάρχει επίσης μία τέλεια ένωση με την Πρώτη Προεδρία και δεν θα έπρεπε; Όλοι θα πουν, βεβαίως, ότι θα πρέπει. Και δεν θα πρέπει να υπάρχει τέλεια ένωση με τους επτά προέδρους των Εβδομήκοντα; Ασφαλώς θα πρέπει να υπάρχει. Όλοι λέμε: Ναι. Και δεν θα πρέπει να υπάρχει τέλεια ένωση με τα Ανώτερα Συμβούλια των διαφόρων πασσάλων τής Σιών; Βεβαίως θα πρέπει να υπάρχει και υπάρχει τρόπος για την επίτευξη αυτής τής ένωσης. Και ο ίδιος τρόπος με τους διαφόρους άλλους οργανισμούς και απαρτίες. Δεν θα πρέπει να υπάρχει τέλεια ένωση με τις προεδρίες των πασσάλων; Βεβαίως

και αν ήμουν πρόεδρος ενός πασσάλου, δεν θα αναπαυόμουν ούτε ημέρα ούτε νύκτα έως ότου είχα αυτήν την ένωση με τους συμβούλους μου. Δεν θα πρέπει να υπάρχει ένωση με τον επίσκοπο και τους συμβούλους του; Βεβαιότατα θα πρέπει να υπάρχει.

Λοιπόν, τι είναι πιο σημαντικό; Δεν θα πρέπει να υπάρχει ένωση στην οικογένεια; ...Βεβαιότατα θα πρέπει να υπάρχει. Και γιατί θα πρέπει να είναι κάποιος ικανοποιημένος, γιατί θα πρέπει κάποιος σύζυγος και πατέρας μίας οικογένειας να παραμένει ικανοποιημένος, έως ότου πραγματοποιήσει τέλεια ένωση, δηλαδή απλώς μέχρι να επιτευχθεί μία τέλεια ένωση; Και σε αυτό το ζήτημα, ο πατέρας θα πρέπει να καταστήσει τον εαυτό του τόσο τέλειο όσο μπορεί σε αυτήν τη ζωή να γίνει τέλειος ενώπιον τής οικογένειάς του. Και η σύζυγος θα πρέπει να καταστήσει τον εαυτό της τόσο τέλεια όσο μπορεί πιθανόν να γίνει μία γυναίκα σε αυτήν τη ζωή. Και τότε είναι προετοιμασμένοι να καταστήσουν τα παιδιά τους τόσο τέλεια όσο είναι πρόθυμα και ικανά να γίνουν τέλεια. Και ο πατέρας και η μητέρα θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί. Η σύζυγος δεν θα πρέπει ποτέ να μιλά ασεβώς στην παρουσία των παιδιών της για τον σύζυγό της. Αν νομίζει ότι ο σύζυγός της έκανε κάτι λάθος (ενδεχομένως να έκανε), δεν θα πρέπει ποτέ να μιλά γι' αυτό στην παρουσία των παιδιών της. Θα πρέπει να τον παίρνει από την παρουσία των παιδιών της και εκεί να τού λέει για τα σφάλματά του, με αβρό τρόπο, αλλά ποτέ στην παρουσία των παιδιών να μιλά ασεβώς για τον πατέρα [τους]. Και ο πατέρας το ίδιο. Δεν έχει το δικαίωμα να μιλά ασεβώς για τη σύζυγό του στην παρουσία των παιδιών της. Και προσεύχομαι στον Θεό να δώσει στους συζύγους το πνεύμα και την κατανόηση να διορθωθούν με τέτοιους τρόπους. Ξέρω ότι πολλές δυσκολίες οι οποίες εμφανίζονται τώρα και η ασέβεια που βρίσκουμε όσον αφορά στην Ιεροσύνη, ανάμεσα στους νέους, εγείρονται από το γεγονός αυτό, ότι υπήρξαν δυσκολίες στον οικογενειακό κύκλο και εκφράστηκε ασέβεια στην παρουσία τους, για τον πατέρα από τη μητέρα ή για τη μητέρα από τον πατέρα. Τώρα ξέρω ότι έτσι έχουν τα πράγματα.⁵ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 231.]

**Γινόμαστε ενωμένοι καθώς αλληλοβοηθούμαστε
να εξασφαλίσουμε ειρήνη και ευδαιμονία.**

Κάνουμε αρκετά λόγο σε σχέση με την αρχή να αγαπούμε τον πλησίον μας όπως αγαπούμε εαυτόν. Μιλούμε γι' αυτό και ενίοτε το σκεπτόμαστε, αλλά πόσο πραγματικώς εισερχόμαστε στο πνεύμα αυτών των πραγμάτων και βλέπουμε ότι η δυσκολία έγκειται μέσα μας; Πρέπει να καταλάβουμε ότι πρέπει να ενεργήσουμε επί συγκεκριμένων αρχών διά των οποίων μπορούμε να δεθούμε ως λαός, να δέσουμε τα συναισθήματά μας μαζί, ώστε να γίνουμε ένα και αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί ποτέ εκτός αν δεν γίνουν ορισμένα πράγματα και πράγματα που απαιτούν την καταβολή προσπάθειας από μέρους μας.

Πώς θα απασχολούσασταν, για να δεθείτε μαζί; Πώς θα απασχολείτο κάποιος, προκειμένου να ενωθεί με τον πλησίον του; Αν δύο άνδρες σχετίζονταν και οι οποίοι δεν είχαν γνωρισθεί ποτέ, πώς θα απασχολούντο, για να αποκτήσουν τη φιλία, τη συμπάθεια και τη στοργή ο ένας για τον άλλον; Γιατί κάτι θα έπρεπε να γίνει, και όχι μόνο από ένα μέρος μόνον, αλλά θα έπρεπε να γίνει από τον έναν και από τον άλλον επίσης. Δεν θα ήταν πρόπον να κάνει ένας μόνος το απαραίτητο έργο. Δεν θα ήταν κατάλληλο να ανταποκριθεί ένας σε αυτά τα συναισθήματα και να κάνει ο ίδιος το έργο, αλλά προκειμένου να γίνουν ένα στα συναισθήματα και τη σχέση τους—η πράξη και των δύο θα ήταν απαιτούμενη.

...Κάτι πρέπει να γίνει από [κάθε] μέρος, προκειμένου να αποκτήσουμε τη φιλία ο ένας τού άλλου και να δεθούμε ως κοινότητα.

...Ας διευρυνθεί ο νους σας, ώστε να κατανοήσει και να ενδιαφερθεί για τις ανησυχίες των φίλων σας που είναι γύρω σας και εκεί όπου δύνασθε να εξασφαλίσετε οφέλη για τους φίλους σας, κάντε το και, κάνοντάς το θα ανακαλύψετε ότι αυτά τα πράγματα που χρειάζεστε, θα έλθουν στα χέρια σας γρηγορότερα παρά αν κοπιάζετε εντελώς για να τα εξασφαλίσετε για τον εαυτό σας χωρίς να σκέπτεσθε το όφελος των φίλων σας. Ξέρω ότι αυτή είναι μία καλή και σημαντική αρχή.

...Πρέπει να ξέρουμε ότι είναι δουλειά μας να μάθουμε να εξασφαλίσουμε την ειρήνη και την ευδαιμονία των γύρω μας και ποτέ

να μην επιτρέψουμε στον εαυτό μας να πληγώσει τα αισθήματα και τα δικαιώματα τού πλησίον μας. Έστω ότι κάποιος πληγώσει τα δικαιώματα ενός αδελφού, πόσο θα τού πάρει να καταστρέψει αυτό το αίσθημα εμπιστοσύνης που μέχρι τούδε υπήρχε μεταξύ τους; Και άπαξ και καταστραφεί, πόσο καιρό θα πάρει να εδραιώσει αυτό το αίσθημα που κάποτε υπήρχε μεταξύ τους; Θα πάρει πολύ καιρό. Σε αυτό πρέπει να θέσουμε την προσοχή μας. Νιώθω ότι έτσι έχουν τα πράγματα. Σε όλες μας τις σκέψεις, σε όλες μας τις κινήσεις και σε όλους μας τους ιδιωτικούς συλλογισμούς θέλουμε να επιτρέψουμε στον νου μας να σκέπτεται το όφελος των γύρω μας. Και για να σκεφθούμε ότι έχουν δικαιώματα και προνόμια όπως εμείς, οφείλουμε να το πιστεύουμε αυτό σθεναρώς στον νου μας.

Πάρτε κάποιον που συνεχώς ενδιαφέρεται για το όφελος των ανθρώπων γύρω του και αφήστε τον να επιθυμεί να παρασχεθούν ευλογίες για τα πάντα που ανήκουν στους αδελφούς του και κατ' αυτόν τον τρόπο θα δημιουργήσει ευδαιμονία μέσα του και γύρω του. Έστω ότι παίρνει κάποιος την αντίθετη πορεία και αντί να ευλογεί και να κοπιάζει προς όφελος των άλλων, βρίσκει λάθη και τους εξασθενίζει, θα έχει τότε την ίδια βελτίωση; Ασφαλώς και όχι.

...Αν κρίνουμε ότι είναι καθήκον μας να απασχοληθούμε πιο φιλόδοξα απ' όσο έχουμε απασχοληθεί, για να αποκτήσουμε εμπιστοσύνη, θα προχωρήσουμε, αν είναι στο χέρι μας, για να αποφέρουμε εγκόσμιες ευλογίες και εύνοιες, ώστε να εξασφαλίσουμε τη φιλία των γύρω μας. Κατ' αυτόν τον τρόπο και με κανέναν άλλον, μπορούμε να δεθούμε μαζί και να δείξουμε ότι έχουμε καλοσυνάτα και αδελφικά συναισθήματα.—Πρέπει να φανερώσουμε αυτά τα συναισθήματα με τα έργα μας... αντί να χαιρετούμε διά χειραψίας και να λέμε: Ο Θεός να σε ευλογεί καλέ μου φίλε, και την επομένη να μη δίδουμε προσοχή σε όσα έχουμε πει κατά το παρελθόν, αλλά να πληγώνουμε τα καλύτερα αισθήματά του.⁶

Όταν κάποιος δεν είναι πρόθυμος να θυσιαστεί προς όφελος των αδελφών του και όταν ξέρει ότι πληγώνει τα συναισθήματα των αδελφών του... αυτός ο άνθρωπος δεν είναι σωστός ενώπιον τού Κυρίου και πού είναι η αγάπη αυτού τού ατόμου για τον αδελφό του;

Όταν ένας αδελφός δεν είναι πρόθυμος να υποφέρει για τον αδελφό του, πώς είναι στο χέρι του να φανερώσει ότι έχει αγάπη για τον αδελφό του; Σας λέω ότι είναι ανοησία και αδυναμία μας να μη βοηθούμε τους αδελφούς μας, αλλά αν αγνοήσουν τα δικαιώματά μας, αμέσως επιζητούμε εκδίκηση και αν πατήσουν επάνω στα δάκτυλά μας, αμέσως πηδούμε επάνω στα δικά τους. ...Όταν βλέπω έναν αδελφό να έχει προσβληθεί, και κατόπιν γυρίζει και πηδά επάνω στον υπαίτιο, τότε λέω πόσο μακριά είναι αυτός ο αδελφός από το μονοπάτι τού καθήκοντος και τού λέω: Πρέπει να μάθεις να κυβερνάς τον εαυτό σου ειδιάλλως ποτέ δεν θα σωθείς στη βασιλεία τού Θεού.⁷

Θα διαβάσω ορισμένες παραγράφους στο βιβλίο Διδαχή και Διαθήκες:

«Οι απόστολοί μου, κατά την παλαιά εποχή, ζητούσαν να βρουν πρόφαση ο ένας κατά του άλλου και δεν συγχωρούσαν ο ένας τον άλλον μέσα στην καρδιά τους. Και γι' αυτό το αμάρτημα βασανίστηκαν και τιμωρήθηκαν σκληρά.

»Γι' αυτό, σας λέω, ότι πρέπει να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο. Γιατί εκείνος που δεν συγχωρεί στον αδελφό του τις παραβάσεις του, είναι ένοχος ενώπιον του Κυρίου. Γιατί παραμένει μέσα του η μεγαλύτερη αμαρτία». [Δ&Δ 64:8–9.]...

Όπως διάβασα εδώ, υπήρξε κάτι που οι μαθητές τού Σωτήρος δεν έφεραν εις πέρας—δεν επέτυχαν στην εδραίωση αυτής τής ένωσης τού πνεύματος και τού συναίσθηματος που όφειλαν να έχουν και ο Κύριος τους τιμώρησε γι' αυτό. Ο Κύριος απαιτεί να συγχωρούν οι άνθρωποι αλλήλους, ακόμη και εβδομήντα φορές το επτά. Και αν ακόμη το άτομο δεν ζητήσει συγχώρηση, πρέπει να συγχωρούμε. ...Εκείνος που δεν συγχωρεί στον αδελφό του, μας έχει ειπωθεί, παραμένει μέσα του η μεγαλύτερη αμαρτία—δηλαδή, είναι μεγαλύτερος αμαρτωλός από το άτομο το οποίο τον προσέβαλε. Ο Κύριος απαιτεί από εμάς να αγαπούμε τον πλησίον μας ως εαυτόν—ένα αρκετά δύσκολο ζήτημα υπό πολλές συνθήκες, αλλά θα πρέπει να φθάσουμε αυτό το σημείο τής τελειώσεως και θα το φθάσουμε.⁸ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 231.]

**Καθώς ενωνόμαστε στο Ευαγγέλιο, αυξανόμαστε
σε φως και διάνοια και προετοιμαζόμαστε να
κατοικήσουμε στην παρουσία του Θεού.**

Θα πρέπει να είμαστε δεμένοι μαζί και να ενεργούμε σαν τον Δαβίδ και τον Ιωνάθαν που είχαν μία καρδιά [βλέπε Α΄ Σαμουήλ 18:1] και καλύτερα να αποκοπεί ο βραχιονάς μας από το σώμα μας παρά να πληγώσει ο ένας τον άλλον. Τι τρανός λαός θα ήμασταν, αν ήμασταν σε αυτήν την κατάσταση και πρέπει να επιτύχουμε αυτήν την κατάσταση, όσο και μικρά συναισθήματα φιλίας μπορεί να έχουμε την παρούσα στιγμή. Απλώς μπορώ να σας πω ότι θα έλθει η ημέρα κατά την οποία θα ενωθούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, αν θέλουμε ποτέ να είμαστε στην παρουσία του Θεού. Θα πρέπει να μάθουμε να αγαπούμε τον πλησίον μας ως εαυτόν. Πρέπει να επιτύχουμε αυτήν την κατάσταση, όσο και μακριά κι αν είμαστε από αυτήν την παρούσα στιγμή, δεν πειράζει, πρέπει να μάθουμε αυτές τις αρχές και να τις εδραιώσουμε στην καρδιά μας. Τώρα αυτό μπορώ να δω ξεκάθαρα και αυτός είναι ο λόγος που μιλώ για τα θέματα αυτά με τον τρόπο που μιλώ, επειδή θέλω να τα εμφυτεύσω στον νου των Αγίων και να τα έχω ανάμεσα στα καθημερινά τους συναισθήματα.⁹

Η φωνή του Παντοδύναμου μάς κάλεσε μέσα από τη σύγχυση, η οποία είναι η Βαβυλών, για να διαμορφώσουμε μία ομάδα και μία υπέροχη αδελφότητα, στην οποία αν πρέπει να αγαπάμε αλληλούς όπως αγαπούμε εαυτόν. Όταν απομακρυνόμαστε από αυτόν τον σκοπό, το Πνεύμα του Θεού αποσύρεται από εμάς στον βαθμό αυτής της απομακρύνσεως. Όμως, αν εξακολουθούμε να εκπληρώνουμε αυτές τις διαθήκες, τις οποίες συνήψαμε, όταν λάβαμε το Ευαγγέλιο, υπάρχει μία αντίστοιχη αύξηση φωτός και διανοίας και υπάρχει μία δυνατή προετοιμασία γι' αυτό το οποίο θα έλθει. Και χάριν τής πίστης μας και τής υπακοής μας στις διαθήκες που έχουμε συνάψει, το θεμέλιο επί του οποίου στεκόμαστε γίνεται σαν τους στύλους των ουρανών—αμετακίνητο.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 231.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε την εμπειρία τού Λορέντζο Σνόου με το Διαρκές Μεταναστευτικό Ταμείο (σελίδες 221-23). Στην Εκκλησία σήμερα, τι ευκαιρίες έχουμε, προκειμένου να δίδουμε χρήματα ή αγαθά για να βοηθήσουμε άλλους; Με ποιους τρόπους μπορούν αυτές οι προσπάθειες να μας βοηθήσουν να γίνουμε ένα;
2. Συλλογισθείτε τις διδασκαλίες τού Προέδρου Σνόου σχετικά με το γιατί ο Κύριος θέλει να είμαστε ενωμένοι (σελίδες 223-24). Γιατί νομίζετε ότι άλλοι άνθρωποι πιθανόν να κερδίσουν μία μαρτυρία για τον Κύριο και την αποκατεστημένη Εκκλησία Του, όταν δουν ότι είμαστε ενωμένοι; Πώς θα μπορούσαν να αλλάξουν τα συναίσθηματά τους, αν δουν ότι είμαστε διχασμένοι;
3. Εξετάστε το τμήμα που αρχίζει στο τέλος τής σελίδος 225. Πώς ισχύει αυτή η συμβουλή για το σπίτι μας; Συλλογισθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να παροτρύνετε περισσότερη ενότητα στις οικογενειακές σας σχέσεις.
4. Πώς μπορούμε να βιώσουμε ενότητα στην Ανακουφιστική Εταιρεία μας ή την απαρτία τής ιεροσύνης, ακόμη και όταν έχουμε διαφορετικά ενδιαφέροντα και ιδέες; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 227-29.) Με ποιους τρόπους έχετε ωφεληθεί από την ενότητα στην οικογένειά σας; Στην εκκλησία; Στην κοινότητα;
5. Γιατί νομίζετε ότι η αγάπη μεταξύ αλλήλων μπορεί να μας κάνει «τρανό λαό»; Πώς η αγάπη για τους άλλους επηρεάζει τον τρόπο που ζούμε; Καθώς συλλογίζεστε ή συζητείτε αυτές τις ερωτήσεις, ανασκοπήστε τις τελευταίες δύο παραγράφους τού κεφαλαίου (σελίδες 229-30).

Σχετιζόμενες γραφές: Ψαλμοί 133, Κατά Ιωάννην 13:34–35, Προς Ρωμαίους 12:5, Μωσία 18:21, Νεφί Δ΄ 1:15–17, Δ&Δ 51:9, Μωσή 7:18

Βοήθεια διδασκαλίας: «Η κορυφαία, πειστική, δύναμη μεταστροφής της διδασκαλίας του Ευαγγελίου εκδηλώνεται, όταν ένας εμπνευσμένος διδάσκαλος λέει: ‘Ξέρω με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, με τις αποκαλύψεις του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά μου ότι οι διδαχές που έχω διδάξει είναι αληθινές’» (Μπρους ΜακΚόνκι, παρετέθη στο *Teaching, No Greater Call*, 43).

Σημειώσεις

1. Παρετέθη στο Μπρίγκαμ Γιανγκ, Χίμπερ Κίμπαλ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, “Important from Salt Lake City,” *Millennial Star*, 15 Απριλίου 1850, 120. Βλέπε, επίσης, Ιλίζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 107.
2. Στο *Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 108.
3. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1857, 355.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1883, 1.
5. Στο Conference Report, Οκτ. 1897, 32–33.
6. *Deseret News*, 11 Μαρτίου 1857, 3–4. Στην πρωτότυπη πηγή, η σελίδα–3 έχει χαρακτηριστεί εσφαλμένως ως σελίδα–419.
7. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1857, 355.
8. Στο Conference Report, Απρ. 1898, 61, 63.
9. *Deseret News*, 11 Μαρτίου 1857, 4.
10. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.

Ιεροσύνη—«για τη σωτηρία τῆς ανθρώπινης οικογένειας»

«Η ιεροσύνη που φέρουμε έχει αποκαλυφθεί για τη σωτηρία τῆς ανθρώπινης οικογένειας. Πρέπει να σκεπτόμαστε πολύ και να συλλογιζόμαστε πώς μπορούμε να χρησιμοποιούμε την ιεροσύνη μας, για να βοηθήσουμε στη σωτηρία άλλων».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνόου χειροτονήθηκε Απόστολος στις 12 Φεβρουαρίου 1849. Οκτώ μήνες αργότερα, εκλήθη να ιδρύσει μία ιεραποστολή στην Ιταλία. Με άλλους αδελφούς, οι οποίοι είχαν κληθεί να υπηρετήσουν, έφυγε για την ιεραποστολή αυτή στις 19 Οκτωβρίου 1849. Εκείνος και οι συνάδελφοί του έκαναν το μακρινό ταξίδι με τα πόδια, έφιπποι και με πλοίο.

Φθάνοντας στην Ιταλία τον Ιούνιο τού 1850, εκείνος και οι συνάδελφοί του βρήκαν ότι οι άνθρωποι στις μεγάλες ιταλικές πόλεις δεν ήταν ακόμη έτοιμοι να λάβουν το Ευαγγέλιο. Όμως, ένας λαός γνωστός ως Βαλδένσιοι τράβηξε την προσοχή του και είχε την έμπνευση να εργασθεί ανάμεσά τους. Οι Βαλδένσιοι ζούσαν για αιώνες στην απομεμονωμένη περιοχή τού Πεδεμοντίου—μία ορεινή πεδιάδα μόλις νοτίως των συνόρων Ιταλίας-Ελβετίας και ανατολικά των συνόρων Ιταλίας-Γαλλίας. Έχοντας διαμορφώσει την κοινωνία τους λόγω τῆς επιθυμίας για θρησκευτική μεταρρύθμιση, ἦσαν αφοσιωμένοι στη μελέτη τῆς Βίβλου και στο να ακολουθοῦν το παράδειγμα των Αποστόλων τού Σωτήρος.

Ο Πρεσβύτερος Σνόου εἶπε ὅτι ὅταν σκεπτόταν να κηρύξει το Ευαγγέλιο ανάμεσα στους Βαλδένσιους «μία πλημμύρα φωτός φαινόταν να υπερχειλίζει στον νου μου».¹ Ὅμως παρά τις διαβεβαιώσεις αυτές, ἔνιωθε ὅτι δεν ἦταν συνετό να αρχίσει ενεργῶς

Μία σύγχρονη φωτογραφία τής περιοχής τού Πεδεμοντιού στην Ιταλία, όπου ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνόου υπηρέτησε ως ιεραπόστολος στις αρχές τής δεκαετίας τού 1850.

ιεραποστολικό έργο αμέσως, επειδή εχθροί τής Εκκλησίας είχαν διανείμει έντυπα στους ανθρώπους, διαδίδοντας ψεύδη σχετικά με την Εκκλησία.² Ο Πρεσβύτερος Σνόου ανέφερε: «Καθώς ένιωθα ότι ήταν θέλημα τού Πνεύματος να προχωρήσουμε στην αρχή, με σιγανά και προσεκτικά βήματα, ενέδωσα στο θέλημα των ουρανών».³

Μολονότι οι ιεραπόστολοι δεν άρχισαν να κηρύττουν αμέσως, ο Πρεσβύτερος Σνόου επέβλεψε την έκδοση φυλλαδίων στα Ιταλικά και τα Γαλλικά. Επιπλέον, εκείνος και οι συνάδελφοί του φέρονταν φιλικά στους ανθρώπους γύρω τους. «Εργαζόμασταν σκληρά, για να θέσουμε το θεμέλιο για μελλοντική χρησιμότητα», είπε, «προετοιμάζοντας σιωπηλώς τον νου των ανθρώπων για να λάβουν το Ευαγγέλιο, καλλιεργώντας φιλικά συναισθήματα στην καρδιά αυτών που μας περιέβαλλαν. Ωστόσο, το νόμιζα ασύνηθες και μεγάλη δοκιμασία για την υπομονή μου, να είμαι εβδομάδες και μήνες ανάμεσα σε ενδιαφέροντες ανθρώπους, χωρίς να συμμετάσχω ενεργώς και δημοσίως στη διαβίβαση των μεγάλων αρχών, τις οποίες είχα έλθει να διαδώσω».⁴

Τα αισθήματα των Βαλδέσιων για την Εκκλησία άρχισαν να αλλάζουν σημαντικώς, αφότου ο Πρεσβύτερος Σνόου χορήγησε μία ευλογία τής ιεροσύνης σε ένα αγόρι, το οποίο είχε αρρωστήσει πολύ. Ο Πρεσβύτερος Σνόου έγραψε τα ακόλουθα στο ημερολόγιό του:

«6 Σεπτεμβρίου—Αυτό το πρωί η προσοχή μου στράφηκε στον Ζοζέφ Γκυ, ένα αγόρι τριών ετών, το μικρότερο τής οικογένειας στην οποίαν μέναμε. Ήσαν πολλοί φίλοι για να δουν το παιδί, γιατί φαινόταν σε όλους τους ανθρώπους ότι ο θάνατός του ήταν κοντά. Πήγα να τον δω το απόγευμα: ο θάνατος κατέστρεφε το σώμα του· το σώμα του που ήταν υγιές μέχρι τούδε αδυνάτισε και έγινε σκελετός και μόνον με στενή παρατήρηση μπορούσαμε να διακρίνουμε ότι ήταν ζωντανός».

Προβληματισμένος με τους ανθρώπους οι οποίοι αντετίθεντο στην κήρυξη τού Ευαγγελίου και ανήσυχος για τον μικρό Ζοζέφ Γκυ, ο Πρεσβύτερος Σνόου στράφηκε στον Κύριο για βοήθεια εκείνο το βράδυ. Ενθυμήθηκε αργότερα: «Για κάποιες ώρες προτού αποσυρθώ για να αναπαυθώ, επικαλούμην τον Κύριο να μας βοηθήσει εκείνη τη στιγμή. Τα συναισθήματά μου σε αυτήν την περίσταση δεν θα διαγραφούν εύκολα από τη μνήμη μου.

»7 Σεπτ.—Αυτό το πρωί, πρότεινα... να νηστεύουμε και να αποσυρθούμε στα βουνά και να προσευχηθούμε. Καθώς αναχωρούσαμε, επισκεφθήκαμε και είδαμε το παιδί. Οι βολβοί των οφθαλμών του είχαν γυρίσει προς τα επάνω: τα βλέφαρά του έπεσαν και έκλεισαν: το πρόσωπο και τα αφτιά του ήταν αδύνατα και ήταν κάτωχρος, ενδεικτικό τού επικείμενου θανάτου. Ο κρύος ιδρώτας τού θανάτου κάλυπτε το σώμα του και η ζωή του είχε σχεδόν τελειώσει. Η Madame (κυρία) Γκυ και άλλες γυναίκες έκλαιγαν με λυγμούς, ενώ ο Monsieur (κύριος) Γκυ έσκυψε κάτω το κεφάλι του από τη θλίψη. Ψιθυρίζοντας στο Πρεσβύτερο Σνόου και τους άλλους ιεραποστόλους, ο Monsieur (κύριος) Γκυ είπε: «Πεθαίνει. Πεθαίνει».

Ο Πρεσβύτερος Σνόου συνέχισε: «Υστερα από λίγη ανάπαυση στα βουνά, μακριά από οιαδήποτε πιθανότητα για διακοπή, επικαλεστήκαμε εκεί τον Κύριο σε ιεροπρεπή προσευχή, για να χαρίσει τη ζωή τού παιδιού. Καθώς συλλογιζόμουν τι θα έπρεπε να κάνουμε και τα πράγματα για τα οποία θα καταθέταμε συντόμως μαρτυρία στους ανθρώπους, το θεώρησα αυτό ως ένα πάρα πολύ σημαντικό γεγονός. Δεν γνωρίζω καμία θυσία που πιθανώς θα μπορούσα να κάνω, που δεν ήμουν πρόθυμος να κάνω, ούτως ώστε να μας ικανοποιήσει ο Κύριος τις παρακλήσεις μας».

Όταν επέστρεψαν στην οικογένεια Γκυ εκείνο το απόγευμα, ο Πρεσβύτερος Σνόου έδωσε στον Ζοζέφ μία ευλογία τής ιεροσύνης. Πήγαν να δουν την οικογένεια λίγες ώρες αργότερα και ο πατέρας τού Ζοζέφ «με ένα χαμόγελο ευγνωμοσύνης» τούς είπε ότι το αγόρι ήταν πολύ καλύτερα.

»8 Σεπτ. —Το παιδί ήταν τόσο καλά, που οι γονείς μπόρεσαν να ξεκουραστούν λίγο, κάτι που δεν είχαν κάνει για κάμποσο καιρό πριν. Σήμερα, μπόρεσαν να τον αφήσουν και να φροντίσουν τις δουλειές τους». Όταν η μητέρα τού Ζοζέφ εξέφρασε τη χαρά της για την ανάρρωση τού παιδιού της, ο Πρεσβύτερος Σνόου απήντησε: «Ο Θεός των ουρανών το έκανε αυτό για εσάς».

«Από εκείνη την ώρα άρχισε να βελτιώνεται», αφηγήθηκε ο Πρεσβύτερος Σνόου «και με καρδιά γεμάτη ευγνωμοσύνη στον επουράνιο Πατέρα μας, είμαι ευτυχής να πω ότι σε λίγες ημέρες άφησε το κρεβάτι και πήγε με τους μικρούς του φίλους».⁵

Υστερα από την εμπειρία αυτή, ο Πρεσβύτερος Σνόου αισθάνθηκε ότι οι συνθήκες ήσαν «τόσο ευνοϊκές όσο αναμενόταν» για να προοδεύσει το έργο του Κυρίου ανάμεσα στους ανθρώπους. Στις 19 Σεπτεμβρίου 1850, ακριβώς 11 μήνες αφού είχε φύγει από το σπίτι, για να υπηρετήσει στην Ιταλία, είπε στους συναδέλφους του ότι θα έπρεπε να «αρχίσουν το δημόσιο έργο [τής κήρυξης του Ευαγγελίου]». Ανέβηκαν πάλι σε ένα βουνό, όπου ο Πρεσβύτερος Σνόου αφιέρωσε τη χώρα για την κήρυξη του αποκατεστημένου Ευαγγελίου.⁶

Τα λόγια του Πρεσβυτέρου Σνόου στη Madame (κυρία) Γκυ—«ο Θεός των ουρανών το έκανε αυτό για εσάς»—αντικατόπτριζαν τις διά βίου διδασκαλίες του σχετικά με την ιεροσύνη. Υπενθύμιζε στους Αγίους ότι μέσω του έργου των φερόντων την ιεροσύνη «η δόξα και η δύναμη του Θεού φανερώνεται» προς όφελος των άλλων.⁷ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 243.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

Οι φέροντες την Ιεροσύνη είναι αγγελιαφόροι του Παντοδύναμου, με εξουσία μεταβιβασθείσα από τους ουρανοί, για να χορηγούν αγίες διατάξεις.

Εμείς, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, διακηρύσσουμε ότι έχουμε λάβει από τον Θεό την πληρότητα του παντοτινού Ευαγγελίου. Διακηρύσσουμε ότι έχουμε την αγία Ιεροσύνη—τη μεταβιβασθείσα εξουσία του Θεού προς τον άνθρωποι, που μας δίδει το δικαίωμα να χορηγούμε τις διατάξεις της με τρόπο αποδεκτό από εκείνον.⁸

Οποιοσδήποτε που θα ταπεινώσει τον εαυτό του ενώπιον του Θεού και θα εμβυθισθεί στο νερό, ύστερα από μετάνοια, προς άφεση αμαρτιών, θα λάβει, μέσω χειροθεσίας, τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Μπορώ εγώ να τού την δώσω; Όχι, εγώ απλώς ως αγγελιαφόρος του Παντοδύναμου, στον οποίον έχει μεταβιβασθεί εξουσία, διεξάγω κατάδυση προς άφεση αμαρτιών. Απλώς τον εμβυθίζω στο νερό, έχοντας την εξουσία να το κάνω. Απλώς θέτω τα χέρια μου επάνω του για να λάβει το Άγιο Πνεύμα, κατόπιν ο Θεός από την παρουσία του, αναγνωρίζει την εξουσία μου,

Όλα τα πιστά μέλη τής Εκκλησίας εμλογούνται μέσω των διατάξεων και των διαθηκών τής ιεροσύνης.

αναγνωρίζει ότι είμαι αγγελιαφόρος του και απονέμει το Άγιο Πνεύμα στο άτομο.⁹

Όταν βάπτισα ανθρώπους και χορήγησα τις διατάξεις τής αγίας αυτής ιεροσύνης, ο Θεός επικύρωσε αυτές τις χορηγήσεις, στέλνοντας το Άγιο Πνεύμα, δίδοντας γνώση στα άτομα στα οποία χορηγούσα, πείθοντάς τους ότι η εξουσία είχε μεταβιβασθεί από τους ουρανοί. Και κάθε Πρεσβύτερος που έχει πάει να κηρύξει το παντοτινό αυτό Ευαγγέλιο και ενήργησε σύμφωνα με το πνεύμα τής κλήσης του, μπορεί να δώσει την ίδια μαρτυρία, ότι μέσω των χορηγήσεων αυτών των αγίων διατάξεων, η δόξα και η δύναμη τού Θεού φανερώθηκε με πειστικό τρόπο επάνω στην κεφαλή εκείνων στους οποίους χορήγησαν. Αυτή είναι η μαρτυρία μας. Αυτή ήταν η μαρτυρία [το 1830] ενός συγκεκριμένου ατόμου που εμφανίσθηκε και ισχυρίσθηκε ότι ο Θεός τον είχε εξουσιοδοτήσει να βαπτίζει ανθρώπους προς άφεση αμαρτιών και να θέτει χέρια επάνω τους για να λάβουν το Άγιο Πνεύμα, το οποίο

θα πρέπει να τους δώσει γνώση από τους αιώνιους κόσμους ότι είχε αυτήν την εξουσία. Το άτομο αυτό ήταν ο Τζόζεφ Σμιθ. Και απένειμε αυτήν την εξουσία, η οποία του είχε δοθεί από αγίους αγγέλους, σε άλλους που απεστάλησαν να δώσουν μαρτυρία στον κόσμο ότι όσοι θα ελάμβαναν αυτές τις αγίες διατάξεις, θα έπρεπε να λάβουν τη μαρτυρία από τον Παντοδύναμο ότι ήταν κατ' αυτόν τον τρόπο εξουσιοδοτημένοι να χορηγούν. Και αυτή είναι η μαρτυρία μας. Και αυτή είναι η μαρτυρία μου ενώπιον αυτού του λαού και ενώπιον του κόσμου.¹⁰

Πού μπορείτε να βρείτε σε όλον τον κόσμο μία ομάδα θρησκευτικών διδασκάλων που τολμούν να πάρουν τη θέση που παίρνουν οι Πρεσβύτεροί μας; Πού είναι ο άνδρας ή η ομάδα ανδρών που μπορεί να βρεθεί και οι οποίοι τολμούν να παρουσιαστούν ενώπιον του κόσμου και να πουν ότι έχουν εξουσιοδοτηθεί από τον Θεό να χορηγούν ορισμένες διατάξεις στους ανθρώπους μέσω των οποίων μπορούν να λάβουν αποκάλυψη από τον Θεό; Οιοσδήποτε εξαγγέλλει μία διδαχή αυτού του είδους σύντομα θα βρισκόταν έξω, αν ήταν απατεώνας—θα έθετε εαυτόν σε μία πολύ δύσκολη θέση και σύντομα θα ανακαλυπτόταν, αν δεν είχε τέτοια εξουσία. Εντούτοις, οι Πρεσβύτεροί μας, τολμούν να πάρουν αυτήν τη θέση. ... Ο Θεός έχει στείλει τους αγίους αγγέλους του από τους ουρανοί και έχει αποκαταστήσει την εξουσία στους ανθρώπους να χορηγούν τη/τις διάταξη/διατάξεις του Ευαγγελίου.¹¹ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 243.]

Η ιεροσύνη μάς βοηθά να βρούμε ευτυχία σε αυτήν τη ζωή και σε όλη την αιωνιότητα.

Η Ιεροσύνη έχει αποκατασταθεί. Έχει απονεμηθεί στους άνδρες, ώστε μέσω αυτού του μέσου όλοι όσοι θέλουν να είναι καλοί και ευτυχισμένοι να έχουν το προνόμιο. Το Ευαγγέλιο μάς λέει πώς να είμαστε σπουδαίοι, καλοί και ευτυχισμένοι. Σκοπός του Ευαγγελίου του Χριστού είναι να μας διδάσκει όλα όσα είναι απαραίτητα για την παρούσα και μελλοντική μας ευημερία.

Έχουμε αυτούς τους στόχους κατά νου σήμερα και θα πρέπει να τους έχουμε συνεχώς ενώπιόν μας. Σκεφθείτε τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια ή σκεφθείτε τα δέκα χρόνια μόνο και ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων έχει έλθει στην εκκλησία αυτήν τη

Οι αρχαίοι Απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης απένειμαν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Ολιβερ Κάουντερυ.

χρονική διάρκεια και δείτε τι έχουμε επιτύχει. Καταλαβαίνουμε περισσότερα πράγματα και κατανοούμε πράγματα καλύτερα και, ως εκ τούτου είμαστε καλύτερα προετοιμασμένοι για τα πράγματα που έρχονται στη γη απ' ό,τι ήμασταν πριν από δέκα, δεκαπέντε, είκοσι ή είκοσι πέντε χρόνια, ώστε να γνωρίζουμε πώς να είμαστε χρήσιμοι, να γνωρίζουμε πώς να κάνουμε πράγματα όπως θα πρέπει να γίνονται.

...Στόχος τής ιεροσύνης είναι να καταστήσει όλους [τους ανθρώπους] ευτυχισμένους, να διαδώσει πληροφορίες, να καταστήσει όλους κοινωνούς τής ίδιας ευλογίας με τη σειρά τους.¹²

Για τον ίδιο αυτόν σκοπό η Αγία Ιεροσύνη έχει απονεμηθεί αυτήν την εποχή που ζούμε, για να καθοδηγεί και να τελειοποιήσει τους αγίους τού Θεού εδώ, και η κατάσταση υπερύψωσης στην οποία θα εμφανισθούμε στην άλλη πλευρά τού πέπλου θα είναι εξίσου σπουδαία όπως το μέγεθος τού έργου που καταβάλλουμε,

προκειμένου να αποκτήσουμε διάνοια, ακεραιότητα και πίστη σε αυτόν τον κόσμο.¹³

Ο Κύριος έχει πει ότι θα μας δώσει όλα όσα Εκείνος έχει—και αυτό σύμφωνα με τον όρκο και τη διαθήκη που ανήκει στην Ιεροσύνη [βλέπε Δ&Δ 84:33–44]. Κανείς δεν πρέπει να αμφισβητεί τι λέει ο Ιησούς, και Εκείνος διακηρύττει, όπως καταγράφεται στις αποκαλύψεις του Αγίου Ιωάννη: «Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα, και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του». [Αποκάλυψη 3:21.] Μπορεί κάτι να ειπωθεί σπουδαιότερο από αυτό; Δεν συμπεριλαμβάνει αυτό τα πάντα;¹⁴

Το Ευαγγέλιο που έχουμε λάβει έχει αποκαλυφθεί από τους ουρανούς και η ιεροσύνη που φέρουμε έχει αποκαλυφθεί για τη σωτηρία τής ανθρώπινης οικογένειας. Πρέπει να είμαστε δραστήριοι στον νου μας ως προς αυτό.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 243.]

**Ενάρετοι φέροντες την ιεροσύνη επιζητούν επιμελώς
και δραστήρια πνευματικά χαρίσματα, για
να τους βοηθήσουν να υπηρετούν άλλους.**

Προς τους αδελφούς μου στην Ιεροσύνη θα ήθελα να προσφέρω λίγα λόγια συμβουλής, καθοδήγησης και παρότρυνσης. Υψηλές και ιερές ευθύνες στηρίζονται σε εσάς, οι οποίες σχετίζονται όχι μόνον με τη σωτηρία αυτής τής γενεάς, αλλά πολλών περασμένων γενεών και πολλών μελλοντικών. Η ένδοξη σημαία τής βασιλείας του Εμμανουήλ, προκειμένου να εδραιωθεί και πάλι στον κόσμο πρέπει να ξεδιπλωθεί σε κάθε έθνος, βασιλείο και αυτοκρατορία· η προειδοποιητική φωνή... πρέπει να μεταφερθεί σε όλους τους λαούς. Εσείς είστε εκείνοι τους οποίους επέλεξε ο Κύριος γι' αυτόν τον σκοπό, δηλαδή ο μεγαλύτερος υιός του Ιωσήφ, για να σπρώξετε τους ανθρώπους [βλέπε Δευτερονόμιο 33:13–17]. Ασφαλώς δεν μπορείτε να είστε με υπερβολικό ζήλο ούτε με υπερβολική εργατικότητα απορροφημένοι, επιζητώντας το πώς μπορείτε καλύτερα να μεγαλύνετε την αγία και ιερά θέση σας κατά τρόπο που είναι χρησιμότερος για εσάς και για την ανθρωπότητα.¹⁶

Υπάρχουν άνδρες σε τούτη την Εκκλησία, οι οποίοι είναι τόσο καλοί στην καρδιά και τα συναισθήματά τους όσο ήσαν πάντοτε

οι άνδρες, αλλά υστερούν σε πίστη και ενέργεια και δεν αποκτούν πράγματι αυτό που είναι προνόμιό τους να λάβουν. Αν η πίστη, η ενέργεια και η αποφασιστικότητα τους ήταν αντάξιες των καλών συναίσθημάτων και των επιθυμιών τους, της εντιμότητας και της καλοσύνης τους, θα ήσαν όντως τρανοί άνδρες στον Ισραήλ. Και η αρρώστια και η ασθένεια και η δύναμη τού κακού θα έφευγαν από εμπρός τους σαν το καλάμι εμπρός στον άνεμο. Ωστόσο, λέμε ότι είμαστε καλός λαός και όχι μόνο επιτελούμε έργο εξίσου με άλλους λαούς, αλλά κάνουμε μεγάλες προόδους στη χρηστότητα ενώπιον τού Θεού. Και χωρίς αμφιβολία κάνουμε προόδους. Όμως, επιθυμώ να τονίσω για εσάς, αδελφοί και αδελφές μου ότι υπάρχουν Πρεσβύτεροι ανάμεσά μας ευλογημένοι με πνευματικά χαρίσματα τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν μέσω τής βοήθειας τού Αγίου Πνεύματος. Τα χαρίσματα τού Ευαγγελίου πρέπει να καλλιεργούνται με επιμέλεια και καρτερικότητα. Οι αρχαίοι προφήτες, όταν επιθυμούσαν κάποια ιδιαίτερη ευλογία ή σημαντική γνώση, αποκάλυψη ή όραμα, ενίοτε νήστευαν και προσεύχονταν για ημέρες και εβδομάδες ακόμη για τον σκοπό αυτόν.¹⁷

Νεαροί αδελφοί μου, όταν τα πράγματα πηγαίνουν εναντίον σας, όταν όλα φαίνονται μαύρα, κάντε το καθήκον σας και θα γίνετε ισχυροί άνδρες, δυνατοί άνδρες· οι ασθενείς θα θεραπευθούν υπό τις ευλογίες σας· δαιμόνια θα τρέπονται σε φυγή από εσάς· οι νεκροί θα εγερθούν και οτιδήποτε έγινε από τον άνθρωπο από την εποχή τού Αδάμ, θα είσθε εις θέσιν να κάνετε μέσω τής δύναμης τού Θεού και μέσω κατάλληλης επιθυμίας.¹⁸

Η αγνότητα, η αρετή, η [συζυγική] πίστη, η ευσέβεια πρέπει να επιδιώκονται με μεγάλη επιθυμία ειδάλλως δεν μπορεί να κερδηθεί το στέμμα. Οι αρχές αυτές πρέπει να ενσωματωθούν μέσα μας, να συνυφανθούν με την ιδιοσυστασία μας, γενόμενες μέρος μας, καθιστώντας μας κέντρο, πηγή αληθείας, ισότητας, δικαιοσύνης και ελέους, όλων που είναι καλά και σπουδαία, ώστε από εμάς να προχωρήσει το φως, η ζωή, η δύναμη και ο νόμος να κατευθύνουμε, να κυβερνούμε και να βοηθήσουμε στη διάσωση των περιπλανωμένων τού κόσμου, ενεργώντας ως υιοί τού Θεού για τον Πατέρα μας στους ουρανοί και για λογαριασμό Αυτού. Στην ανάσταση αναμένουμε να ασκήσουμε τις δυνάμεις τής ιεροσύνης μας—μπορούμε να τις ασκήσουμε μόνον όσο διασφαλίζουμε

τη χρηστότητα και την τελειότητά της· αυτές οι προϋποθέσεις μπορούν να αποκτηθούν μόνον καθώς επιδιώκονται και αποκτώνται, ούτως ώστε το πρωινό της ανάστασης να έχουμε μόνο αυτά τα πράγματα που αποκτήσαμε σε αυτόν τον κόσμο! Η ευσέβεια δεν μπορεί να *απονεμηθεί*, αλλά πρέπει να *αποκτηθεί*, γεγονός το οποίο παραδόξως και λυπηρά ο θρησκευτικός κόσμος φαίνεται να μην γνωρίζει. Επιζητείτε να ωφελείτε άλλους και άλλοι θα επιζητούν να ωφελούν εσάς. Και εκείνος που θα ήταν μεγάλος, ως είναι καλός, αναζητώντας τις επιθυμίες και τις ανάγκες του συνόλου, γενόμενος υπηρέτης όλων.¹⁹

Ως Άγιοι τού Θεού, Πρεσβύτεροι τού Ισραήλ, θα πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να αφιερώνουμε χρόνο και εργασία, κάνοντας κάθε απαραίτητη θυσία, προκειμένου να αποκτήσουμε τις σωστές πνευματικές προϋποθέσεις, ώστε να είμαστε άκρως χρήσιμοι στις πολλές μας κλήσεις. Και είτε ο Κύριος να εμπνεύσει κάθε καρδιά με τη σπουδαιότητα αυτών των ζητημάτων, ώστε να επιζητήσουμε επιμελώς και δραστήρια τα χαρίσματα και τις δυνάμεις επαγγελθέντα στο Ευαγγέλιο στο οποίο έχουμε υπακούσει.²⁰ [Βλέπε πρόταση 4 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε την αφήγηση στις σελίδες 233-37. Με ποιους τρόπους μπορούν οι φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη να προετοιμαστούν, για να δώσουν ευλογίες τής ιεροσύνης; Τι μπορούμε να κάνουμε όλοι, για να προετοιμασθούμε να λάβουμε ευλογίες τής ιεροσύνης;
2. Διαβάστε την παράγραφο στο κάτω μέρος τής σελίδας 237. Με ποιους τρόπους φανερώνουν οι διατάξεις τής ιεροσύνης τη δύναμη τού Θεού στη ζωή μας;
3. Με ποιους τρόπους μπορούν οι διατάξεις και οι ευλογίες τής ιεροσύνης να μας βοηθήσουν όλους να βρούμε ευτυχία σε τούτη τη ζωή; Πώς μας βοηθούν να εξασφαλίσουμε αιώνια

ευτυχία; Σε σχέση με αυτές τις ερωτήσεις, συλλογισθείτε τις διδασκαλίες τού Προέδρου Σνόου στη σελίδα 239.

4. Στις σελίδες 241-43, εξετάστε τα πνευματικά χαρίσματα που παρότρυνε ο Πρόεδρος Σνόου τους φέροντες την ιεροσύνη να καλλιεργήσουν. Τι νομίζετε ότι σημαίνει να καλλιεργούμε ένα πνευματικό χάρισμα; Πώς έχει σχέση αυτή η συμβουλή με τις προσπάθειες όλων των μελών τής Εκκλησίας;

Σχετιζόμενες γραφές: Ιακώβου 5:14-15, Αλμα 13:2-16, Δ&Δ 84:19-22, 128:8-14, Άρθρα τής Πίστης 1:3, 5

Βοήθεια διδασκαλίας: «Για να βοηθήσετε τους μαθητευόμενους να απαντήσουν σε ερωτήσεις, μπορείτε, αν θέλετε, να τους πείτε, προτού αναγνωσθεί ή παρουσιασθεί κάτι, ότι θα ζητήσετε τις απαντήσεις τους. ...Επί παραδείγματι, θα μπορούσατε να πείτε: ‘Ακούστε καθώς διαβάζω αυτήν την περικοπή, ούτως ώστε να αναφέρετε αυτό που σας ενδιαφέρει περισσότερο ως προς αυτήν’ ή ‘Καθώς θα αναγνωσθεί αυτή η γραφή, δείτε αν μπορείτε να καταλάβετε τι μας λέει ο Κύριος σχετικά με την πίστη’» (*Teaching, No Greater Call*, 69).

Σημειώσεις

1. Βλέπε επιστολή προς τον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *The Italian Mission* (1851), 11.
2. Βλέπε “Organization of the Church in Italy,” *Millennial Star*, 15 Δεκεμβρίου 1850, 371.
3. Επιστολή προς τον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *The Italian Mission*, 14.
4. Επιστολή προς τον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *The Italian Mission*, 14.
5. Παρετέθη στο “Organization of the Church in Italy,” 371.
6. Βλέπε επιστολή προς τον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *The Italian Mission*, 15.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1880, 81.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1877, 1.
9. *Deseret News*, 24 Ιανουαρίου 1872, 598.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1880, 181-82.
11. *Deseret News: Semi-Weekly*, 2 Δεκεμβρίου 1879, 1.
12. *Deseret News*, 15 Μαΐου 1861, 81-82.
13. *Deseret Evening News*, 6 Οκτωβρίου 1880, 2. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας τού Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1880.
14. “The Object of This Probation,” *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Μαΐου 1894, 7.
15. Στο Journal History, 11 Ιουλίου 1865, 2.
16. “Address to the Saints in Great Britain,” *Millennial Star*, 1η Δεκεμβρίου 1851, 362.
17. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.
18. Στο “Anniversary Exercises,” *Deseret Evening News*, 7 Απριλίου 1899, 9.
19. “Address to the Saints in Great Britain,” 362-63.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Αυγούστου 1882, 1.

Ηγεσία στην Εκκλησία και ανιδιοτελής υπηρετήση

*«Είμαστε οι εν Κυρίω υπηρετές σας και
επιθυμούμε την ευημερία σας και την
ευημερία όλης τής ανθρωπότητας».*

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Από τον Οκτώβριο τού 1840 έως τον Ιανουάριο τού 1843, ο Λορέντζο Σνόου προήδρευε τής Εκκλησίας στο Λονδίνο τής Αγγλίας και στη γύρω περιοχή. Επέβλεπε ηγέτες τής ιεροσύνης εκεί, διδάσκοντάς τους μερικές φορές αυτοπροσώπως και μερικές φορές γράφοντας γράμματα, για να δώσει συμβουλές. Λίγο πριν από το τέλος τής ιεραποστολής του στην Αγγλία, έγραψε σε δύο «Προεδρεύοντες Πρεσβυτέρους των κλάδων τού Λονδίνου», οι οποίοι υπηρετούσαν περίπου σαν τους προέδρους κλάδου σήμερα. Στο γράμμα του έλεγε για μία εμπειρία που είχε με έναν άλλον ηγέτη κλάδου στην περιοχή.

Ο Πρεσβύτερος Σνόου περιέγραψε αυτόν τον ηγέτη σαν κάποιον «χωρίς εξωτερικά ελαττώματα». Ο άνθρωπος «εργαζόταν σκληρά για να εκπληρώσει την αποστολή τής Εκκλησίας» και είχε την ικανότητα να διασφαλίζει «ότι όλοι [ήταν] στο πόστο τους και έκαναν το καθήκον τους». Ήταν επιμελής, «κοπιάζοντας στο έργο ο ίδιος με περισσότερη εργατικότητα απ' όλους». Όμως, παρά τις εξωτερικές εμφανίσεις πίστεως αυτού τού άνδρα, ο κλάδος είχε τακτικά προβλήματα τα οποία φαίνονταν να επικεντρώνονται σε εκείνον. Ο Πρεσβύτερος Σνόου προσπάθησε για κάμποσο καιρό να προσδιορίσει την αιτία των προβλημάτων και με ευγένεια επιτίμησε τα μέλη τού κλάδου που δεν υποστήριζαν τον ηγέτη τους. Κατόπιν, άρχισε να αναρωτιέται αν ο ηγέτης «ενδεχομένως να είχε κάποια μυστική, εσωτερική στάση την οποία δεν γνώριζε και

Πιστοί ηγέτες τῆς Εκκλησίας ἀκολουθοῦν τὴ νοθεσία τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Πέτρο: «Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου» (Κατὰ Ἰωάννην 21:16–17).

δεν εκδηλωνόταν ανοικτά», αλλά η οποία κάπως οδηγούσε στις δυσκολίες μέσα στον κλάδο. Ο Πρεσβύτερος Σνόου αφηγήθηκε:

«Λόγω αυτού προσευχήθηκα ώστε ο Κύριος να μου έδιδε το πνεύμα τής διακρίσεως στην περίπτωση αυτή. Η προσευχή μου εισακούσθηκε. Βρήκα τον αδελφό να διακατέχεται από ένα είδος ημι-κρυμμένης, συγκεκαλυμμένης στάσης σύμφωνα με την οποίαν επιζητούσε μόνον τη δική του δόξα και τιμή και η οποία τον καθύθινε σε πολλές από τις πράξεις του. Έστειλε έναν αδελφό να τον αντικαταστήσει σε ένα ραντεβού, αλλά είχε την κρυφή επιθυμία να αποκτήσει την τιμή για τον εαυτό του. Αν ο αδελφός δεν τηρούσε το ραντεβού, επιτιμούσε τον ένοχο, όχι επειδή το έργο τού Κυρίου ήταν σε κάποιον βαθμό άκαρπο ή επειδή ο αδελφός έχασε μία ευλογία, αλλά επειδή το άτομο έδειχνε ασέβεια, μη υπακούοντας σε αυτόν. Σε [μία] περίπτωση όπου πολλοί άνθρωποι βαπτίζονταν από έναν αδελφό, η καρδιά του αγαλλιούσε όχι τόσο πολύ επειδή τα άτομα εισέρχονταν σε διαθήκη, αλλά επειδή γινόταν υπό την επίβλεψή του, επιθυμώντας κρυφά να μην αποκτήσει κανένας για τον οποίον ήταν υπεύθυνος πολλή τιμή, εκτός και αν ετιμάτο το όνομά του λόγω τής σχέσης τους».

Ο Πρεσβύτερος Σνόου παρατήρησε ότι αν ένα μέλος τού κλάδου επιτύγχανε σε ένα έργο, αλλά δεν ακολουθούσε τις συμβουλές τού ηγέτη με κάθε λεπτομέρεια, ο ηγέτης είχε «ένα πνεύμα ζηλοφθονίας... που ελλόχευε κάτω από την εκπεφρασμένη επιδοκιμασία». Συνέχισε: «Η στάση αυτή ήταν συγκεκαλυμμένη. Οι καρποί τής δεν φανερώνονταν ανοικτά, αλλά θα φανερώνονταν, αν δεν διορθωνόταν η κατάσταση. Ήταν ένα εσωτερικό κακό που τελικώς θα κατέστρεφε τη χρησιμότητά του. Του επέφερε περιττές φασαρίες, ενώ διηύθινε τις υποθέσεις τής κλήσεώς του. Ομοίως δημιουργούσε μία πηγή συνεχούς δυσαρέσκειας στον νου του. Ανυπόμονος να προαγάγει τον σκοπό τού Θεού, αλλά πάντοτε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να θεάται σαφώς η συνεισφορά του στα πάντα. Επιμελής να δίδει καλές οδηγίες, αλλά προσεκτικός να βάζει το πλήρες όνομά του στο κάτω μέρος αυτών».

Ο Πρεσβύτερος Σνόου δεν έγραψε αυτό το γράμμα, για να καταδικάσει τον τοπικό ηγέτη. Σκοπός του που το έγραψε ήταν να βοηθήσει άλλους ηγέτες—ώστε το υπερήφανο πνεύμα που περιέγραφε «να γίνει ορατό, γνωστό και αποφευκτέο» ανάμεσά τους.

Προειδοποίησε ότι πολλοί άνθρωποι «οι οποίοι ειλικρινώς θεωρούσαν τον εαυτό τους απαλλαγμένο από τη στάση, σύμφωνα με την οποία κάποιος επιζητεί τη δική του τιμή, θα ανεκάλυπταν προς έκπληξιν τους μετά από προσεκτική εξέταση των κινήτρων --τα οποία τους εμπνέουν στη συμπεριφορά τους-- ότι αυτή η στάση τους ώθούσε να εκτελέσουν πολλές από τις πράξεις τους».

Έχοντας αναφέρει αυτήν την προειδοποίηση, συμβούλευσε: «Για να γίνουμε όπως θα ήθελε ο Θεός να γίνουμε, πρέπει να συνηθίσουμε να αγαλλιούμε με το να βλέπουμε άλλους τόσο ευλογημένους όσο τον εαυτό μας, να αγαλλιούμε με το να βλέπουμε τον σκοπό της Σιών να προχωρεί από οιαδήποτε μέσα μπορεί να θέλει ο Κύριος να τον κάνουν και να μην επιτρέψουμε στη ζηλοφθονία να εισχωρήσει στην καρδιά μας, όταν δοθεί σε ένα πιο αδύναμο άτομο από εμάς μεγαλύτερη τιμή· να είμαστε ευχαριστημένοι με το να μεγαλύνουμε μία μικρότερη θέση μέχρι να μας δοθεί υψηλότερη, να είμαστε ικανοποιημένοι με το να κάνουμε μικρά πράγματα και να μην διεκδικούμε την τιμή από μεγάλα». Συνέκρινε την Εκκλησία με ένα μέγα κτήριο, με τους Αγίους ως μέρη αυτού του κτηρίου, λέγοντας ότι δεν θα πρέπει «ποτέ να νιώθουμε τόσο υπερήφανοι, που να μην είμαστε πρόθυμοι, όπως γίνεται με ένα δένδρο, να μας κόψουν, να μας ισιώσουν, να μας χαράξουν και να μας πελεκήσουν, προκειμένου να ταιριάξουμε στο μέρος που πρέπει να καταλάβουμε στο πνευματικό κτήριο».

Ο Πρεσβύτερος Σνόου ολοκλήρωσε το γράμμα με τα εξής λόγια: «Αν ένας προεδρεύων πρεσβύτερος επιζητεί μόνον να γίνει όπως μπορεί και οφείλει να γίνει, αποβάλλοντας ιδιοτελείς αρχές και πάντοτε να ενεργεί για το καλό των ανθρώπων του και να είναι ταπεινός και να μην επιζητεί να κάνει πάρα πολλά σε λίγο καιρό ή να είναι πολύ σπουδαίος μέχρι να έχει αναπτυχθεί σε αυτό, ποτέ δεν θα απορήσει ως προς το πώς να μεγαλύνει τη θέση του ορθώς ούτε θα υστερεί ποτέ στη δύναμη του Θεού να επιφέρει τους σοφούς σκοπούς Του».¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 253.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνούου

Ο Κύριος έχει δώσει στους ηγέτες τής Εκκλησίας Του μία ουράνια προσταγή: «Ποίμαινε τα πρόβατά μου»

Κάθε άνδρας, ο οποίος έχει μία επίσημη κλήση και στον οποίον ο Θεός έχει απονεμίσει την αγία και θεία ιεροσύνη του, ας σκεφθεί τι είπε ο Σωτήρας στους Δώδεκα Αποστόλους, λίγο προτού πάει στην παρουσία τού Πατέρα του—«Ποίμαινε τα πρόβατά μου». [Κατά Ιωάννην 21:16–17.] Και συνέχισε να το λέει αυτό έως ότου οι απόστολοι λυπήθηκαν που συνέχισε να τους καλεί κατ’ αυτόν τον τρόπο. Όμως, εκείνος είπε—«Ποίμαινε τα πρόβατά μου». Δηλαδή: «Προχώρησε με όλη σου την καρδιά, να είσαι πλήρως αφοσιωμένος στον σκοπό μου. Αυτοί οι άνθρωποι στον κόσμο είναι αδελφοί και αδελφές μου. Τα συναισθήματά μου είναι πολύ έντονα για εκείνους. Φρόντισε τον λαό μου. Ποίμαινε το ποίμνιό μου. Προχώρησε και κήρυξε το Ευαγγέλιο. Θα σε ανταμείψω για όλες τις θυσίες σου. Μην νομίζεις ότι μπορείς να κάνεις πάρα πολύ μεγάλη θυσία στην επίτευξη αυτού τού έργου». Τους κάλεσε με έναν εγκάρδιο τρόπο να κάνουν αυτό το έργο. Και τώρα καλώ όλους που φέρουν αυτήν την ιεροσύνη, τους προεδρεύοντες υπεύθυνη θέση τού πασσάλου και τους επισκόπους και το Ανώτερο Συμβούλιο, να προχωρήσουν και να ποιμάνουν το ποίμνιο. Ενδιαφερόμαστε γι’ αυτούς. ...Εργασθείτε γι’ αυτούς και μην περιορίζετε τις σκέψεις και τα συναισθήματά σας στην προσωπική σας αύξηση τού κύρους σας. Τότε, ο Θεός θα σας δώσει αποκάλυψη επάνω στην αποκάλυψη, έμπνευση επάνω στην έμπνευση και θα σας διδάξει πώς να αποκτήσετε ευλογίες για τους Αγίους σε ζητήματα που αφορούν στην εγκόσμια και πνευματική τους ευημερία.² [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 253.]

Ηγέτες και διδάσκαλοι καλούνται να ακολουθήσουν το παράδειγμα τού Σωτήρος και να υπηρετούν με αγάπη, όχι να αυξάνουν το κύρος τους.

Γιατί καλείται ένας άνδρας ως πρόεδρος επί τού λαού; Είναι για να αποκτήσει επιρροή και μετά να χρησιμοποιήσει αυτήν την επιρροή κατευθείαν για τη δική του αύξηση κύρους; Όχι, αλλά αντιθέτως, καλείται να ενεργεί σε μία τέτοια θέση λόγω ίδιων αρχών

όπως η ιεροσύνη εδόθη στον Υιό τού Θεού, ώστε να κάνει θυσίες. Για τον εαυτό του; Όχι, αλλά προς όφελος του λαού τού οποίου προεδρεύει. Θα απαιτείτο από εκείνον να προσφερθεί επάνω στον σταυρό όπως έκανε ο Σωτήρας; Όχι, αλλά να γίνει υπηρέτης των αδελφών του, όχι κύριός τους, και να εργάζεται προς όφελος και ευημερία τους. Όχι να ασκεί την επιρροή ούτως αποκτηθείσα για να επωφελείται ο ίδιος, η οικογένεια του, οι συγγενείς και οι προσωπικοί φίλοι του, αλλά να θεωρεί όλους αδελφούς του, οι οποίοι έχουν δικαιώματα όπως έχει και εκείνος και, συνεπώς να επιζητεί να ευλογεί και να ωφελεί όλους εξίσου σύμφωνα με τα ταλέντα και την αξιοσύνη που μπορεί να έχουν και τοιουτοτρόπως κάνοντας αυτό, να αναπτύξει μέσα του αυτό το πατρικό συναίσθημα, το οποίο υπάρχει πάντοτε στην καρδιά τού Πατέρα.

...Ας συνειδητοποιήσουν όσοι κηρύττουν ανάμεσα στους Αγίους γιατί τους δόθηκε η Ιεροσύνη. Ας γνωρίζουν και ας αισθανθούν πλήρως γιατί ορίστηκαν να κατέχουν την τάδε ή τη δείνα θέση σε σχέση με αυτή, ώστε να ενεργούν σύμφωνα με το θέλημα τού Διδασκάλου μας, υπηρέτη όλων, ώστε να μάθουν να φροντίζουν τις ανάγκες όλων των ανθρώπων τόσο στοργικά όπως εκείνος φροντίζει τις δικές του ανάγκες. ...Τότε θα καταλάβουν το νόημα των δύο μεγάλων εντολών επάνω στις οποίες, είπε ο Σωτήρας «κρέμονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες», δηλαδή, να αγαπούμε τον Κύριο με όλη την ισχύ, τον νου και τη δύναμή μας και τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας [βλέπε Κατά Ματθαίον 22:37–40].³

Κάντε μία προσευχή προτού [διδάξετε] και αυτή είναι η εξής: Ζητήστε από τον Κύριο να μπορείτε να πείτε κάτι κατά τα σχόλιά σας που θα είναι ενεργητικά προς αυτούς στους οποίους απευθύνεστε. Μην σας νοιάζει αν είναι κάτι που θα προσθέσει στη δική σας δόξα ή όχι, αλλά απλώς να έχετε υπ' όψιν σας ότι έχετε κληθεί να απευθυνθείτε στο ακροατήριο και ότι το τελευταίο επιθυμεί να λάβει κάτι που θα το ωφελήσει. Αυτό μπορεί να προέλθει μόνον από τον Κύριο. Μην ανησυχείτε για το αν... αυτοί που σας ακούν, μπορεί να πουν ότι μιλήσατε όμορφα. Μην νοιάζεστε γι' αυτό καθόλου, αλλά αποβάλετε κάθε ιδιοτέλεια που θα μπορούσε να είναι στον νου σας, ώστε να σας υπαγορεύσει κάτι ο Κύριος που θα είναι προς όφελος των ανθρώπων.⁴ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 253.]

«Θα βρείτε, κατά γενικό κανόνα, ότι το ταλέντο αυτό υπάρχει ανάμεσα σε πολλούς ανθρώπους και σπανίως συνδυάζεται σε μεμονωμένα άτομα».

Οι συνετοί ηγέτες εκτιμούν τα ταλέντα των άλλων και δίδουν στους ανθρώπους ευκαιρίες να υπηρετήσουν.

Από το γεγονός ότι ένας ηγέτης, έχοντας αγαπηθεί από τους ανθρώπους και έχοντας μία φήμη ανάμεσά τους για την ακεραιότητα και την εντιμότητά του και την προθυμία του να εργάζεται προς όφελος τού Θεού και των ανθρώπων, πρόθυμος να κάνει οιαδήποτε θυσία που θα μπορούσε να απαιτηθεί από εκείνον, έχει την εμπιστοσύνη τους και, όταν έχει μία τέτοια ιερά εμπιστοσύνη, τι θα μπορούσε κατόπιν να κάνει, προκειμένου να ικανοποιήσει τις απόψεις των ανθρώπων, οι οποίες λίγο-πολύ έχουν την τάση να είναι προοδευτικές; Ας καλέι αυτός ο άνδρας να τον βοηθήσουν εκείνοι οι αδελφοί του οι οποίοι είναι ικανότατοι, επιτρέποντάς τους να έχουν από κοινού τις ευθύνες του. Επειδή θα βρείτε, κατά γενικό κανόνα, ότι το ταλέντο αυτό υπάρχει ανάμεσα σε πολλούς ανθρώπους και σπανίως συνδυάζεται σε μεμονωμένα άτομα και απλώς χρειάζεται μόνον μία ευκαιρία για να αναπτυχθεί. Θα μπορούσε να πει σε κάποιον: «Αδελφέ Τάδε, ταιριάξεις καλύτερα να αναλάβεις αυτήν ή την άλλη θέση απ' ό,τι εγώ» ή σε κάποιον άλλον: «Είσαι ο καταλληλότερος άνδρας για

το τμήμα αυτό» και ούτω καθεξής, έως ότου φανερώσει τα ταλέντα όλων και, αντί να μειώσει τη δημόσια εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό του, μία τέτοια τακτική θα προσέθετε σε αυτήν.⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 254.]

**Ο σωστός τρόπος να ηγούμεθα είναι με
ταπεινοφροσύνη, καλό παράδειγμα και
αφοσίωση προς ευημερία των άλλων.**

Η αυταρχική εξουσία δεν είναι ο σωστός τρόπος εξουσίας για να κυβερνώνται οι Άγιοι, αλλά αντιθέτως να επιζητούν να διοικούν με πνεύμα ταπεινοφροσύνης, σοφίας και καλοσύνης, διδάσκοντας όχι τόσο πολύ με θεωρία όσο με την πράξη. Αν και ένα άτομο θα πρέπει να διδάσκει με την ευγλωττία ενός αγγέλου, ωστόσο οι καλές πρακτικές, τα καλά παραδείγματα και οι πράξεις του, οι οποίες συνεχώς φανερώνουν αφοσίωση στο όφελος τού λαού, διδάσκουν πολύ πιο εύγλωττα, πολύ πιο αποτελεσματικά.⁶

Αν είστε τόσο πιστοί και ενωμένοι όσο είναι πιστοί και ενωμένοι η Πρώτη Προεδρία και οι Δώδεκα και μας ακολουθήσετε, όπως ακολουθούμε εμείς τον Χριστό, όλα θα είναι καλά για εσάς. Είμαστε αποφασισμένοι να επιτελέσουμε το καθήκον μας και να υπηρετήσουμε τον Κύριο και να κοπιάσουμε προς όφελος τού λαού Του και προς επίτευξη τού έργου Του. Είμαστε οι εν Κυρίω υπηρέτες σας και επιθυμούμε την ευημερία σας και την ευημερία όλης τής ανθρωπότητας.

Ο Κύριος δεν επέλεξε τους σπουδαίους και τους πολυμαθείς τού κόσμου, προκειμένου να επιτελέσουν το έργο Του επί τής γης. Δεν είναι αυτοί που έχουν εκπαιδευθεί και μορφωθεί στα κολέγια και τα σεμινάρια τής μάθησης, αλλά ταπεινοί άνδρες, αφοσιωμένοι στον σκοπό Του, τους οποίους έχει επιλέξει να είναι υπεύθυνοι για τις υποθέσεις τής Εκκλησίας Του, άνδρες που είναι πρόθυμοι να ηγούνται και να καθοδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα και οι οποίοι κατ' ανάγκην θα δώσουν τη δόξα σε Εκείνον, γνωρίζοντας ότι από μόνοι τους δεν μπορούν να κάνουν τίποτε. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω, αδελφοί και αδελφές, ότι δεν είχα καμία φιλοδοξία να αναλάβω την ευθύνη που τώρα μου ανήκει. Αν μπορούσα να διαφύγω την ευθύνη με τιμή, ποτέ δεν θα βρισκόμουν στην παρούσα κατάσταση μου. Ποτέ δεν την επιζητήσα ούτε ποτέ ζήτησα

τη βοήθεια κάποιων εκ των αδελφών μου, ώστε να μπορέσω να αποκτήσω αυτήν τη θέση, αλλά ο Κύριος απεκάλυψε σε εμένα και τους αδελφούς μου ότι αυτό ήταν το θέλημά Του και δεν προτίθεμαι να αποφύγω οιανδήποτε ευθύνη ούτε να απορρίψω να έχω οιανδήποτε θέση την οποία απαιτεί ο Κύριος από εμένα να κατέχω.⁷

Θα πασχίζω να είμαι αφοσιωμένος προς όφελός σας και προς όφελος τής βασιλείας τού Θεού. Θα σας υπηρετώ καθ' όσον δύναμαι να γνωρίζω και να κατανοώ, αναφορικά με αυτό που θα προάγει τα οφέλη σας σε σχέση με τα οφέλη τού Παντοδύναμου. Θα το κάνω αυτό και ο Κύριος θα είναι βοηθός μου.⁸ [Βλέπε πρόταση 5 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Πώς θα μπορούσε να ισχύει για εμάς το γράμμα τού Λορέντζο Σνόου προς τους ηγέτες στην Αγγλία (σελίδες 245, 247-48); Για παράδειγμα, τι μπορεί να υπάρξει ως αποτέλεσμα όταν έχουμε μία «στάση, σύμφωνα με την οποία κάποιος επιζητεί τη δική του τιμή» στις κλήσεις μας στην Εκκλησία; Πώς μπορούμε να μεγαλύνουμε την κλήση μας χωρίς να μεγαλυνθούμε εμείς;
2. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 249. Με ποιους τρόπους μπορούν οι ηγέτες να «ποι[ιμάνουν] το ποίμνιο» τού Χριστού; Τι έχουν κάνει οι ηγέτες, προκειμένου να σας «ποιμάνουν»; Ποια γνωρίσματα χαρακτήρα θαυμάζετε σε αυτούς τους ηγέτες;
3. Διαβάστε τις προειδοποιήσεις τού Προέδρου Σνόου για την προσωπική αύξηση κύρους (σελίδες 249-50). Κατόπιν ανασκοπήστε ολόκληρη τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 247. Γιατί θα πρέπει να εξετάζουμε τα κίνητρά μας καθώς προσφέρουμε υπηρετηση; Μελετήστε με προσευχή τα κίνητρά σας που υπηρετείτε στην Εκκλησία.

4. Συλλογισθείτε την παράγραφο που αρχίζει στο κάτω μέρος της σελίδας 250. Πώς επηρεάζεται ένας τομέας ή κλάδος, όταν οι ηγέτες φέρουν από κοινού ορισμένες ευθύνες με άλλη μέλη; Τι αποτελέσματα έχετε δει, όταν μέλη της Εκκλησίας με διαφορετικά ταλέντα και εμπειρίες εργάστηκαν για έναν κοινό στόχο;
5. Ο Πρόεδρος Σνόου συμβούλευσε: «Η αυταρχική εξουσία δεν είναι ο σωστός τρόπος εξουσίας για να κυβερνώνται οι Άγιοι» (σελίδα 252). Ποια είναι ορισμένα πιθανά αποτελέσματα της αυταρχικής εξουσίας από ηγέτες της Εκκλησίας; Από γονείς; Ποια είναι ορισμένα πιθανά αποτελέσματα της ταπεινής ηγεσίας;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 6:24, 20:25–28, 23:5, Κατά Μάρκον 10:42–45, Κατά Ιωάννην 13:13–17, Νεφί Β΄ 26:29, 28:30–31, Μωσία 2:11–19, Νεφί Γ΄ 27:27, Δ&Δ 46:7–11, 50:26, 121:34–46

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ερωτήσεις γραμμένες στον πίνακα πριν αρχίσει το μάθημα θα βοηθήσουν τους μαθητευόμενους να αρχίσουν να σκέπτονται τα θέματα ακόμη και πριν αρχίσει το μάθημα» (*Teaching, No Greater Call*, 93).

Σημειώσεις

1. Γράμμα από τον Λορέντζο Σνόου στον Ουίλιαμ Λούζι και Ουίλιαμ Μέιτσορ, Νοέμβρ. 1842, στο Lorenzo Snow, *Letterbook*, 1839–1846, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας.
2. *Deseret News*, 14 Ιανουαρίου 1880, 787.
3. *Deseret News*, 13 Ιουνίου 1877, 290–91.
4. *Improvement Era*, Ιούλιος 1899, 709.
5. *Deseret News*, 13 Ιουνίου 1877, 290.
6. “Address to the Saints in Great Britain,” *Millennial Star*, 1η Δεκεμβρίου 1851, 362.
7. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Οκτωβρίου 1898, 1.
8. Στο Conference Report, Οκτ. 1898, 54.

Ιεραποστολικό έργο: «Να προσεγγίσουμε κάθε ανθρώπινη καρδιά»

«Υπάρχει τρόπος να προσεγγίσετε κάθε ανθρώπινη καρδιά και είναι έργο σας να βρείτε τον τρόπο προς την καρδιά αυτών για τους οποίους έχετε κληθεί».

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Ο Λορέντζο Σνόου βαπτίσθηκε στο Κίρτλαντ τού Οχάιο, όπου σπούδασε Εβραϊκά σε μία τάξη με τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και άλλους ηγέτες τής Εκκλησίας. Ήλπιζε κάποια ημέρα να ακολουθήσει «κλασική παιδεία» σε ένα κολλέγιο στις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες.¹ Όμως, καθώς εργαζόταν προς αυτόν τον στόχο, άρχισε να αισθάνεται μία έλξη προς έναν άλλον σκοπό. Ενθυμήθηκε αργότερα:

«Έλαβα [τις αλήθειες τού Ευαγγελίου] με ανοικτή καρδιά και απεφάσισα να μην παραμείνω εκεί. ... Άρχισα να ανησυχώ λίγο στον νου μου αν, αφού είχα λάβει αυτήν την υπέροχη γνώση, μου ήταν πρόπον να παραμείνω χωρίς να καταθέσω μαρτυρία γι' αυτήν. Νέοι άνδρες που είχαν αποσταλεί σε ιεραποστολές επέστρεφαν και κατέθεταν μαρτυρία για τις ευλογίες που τούς είχαν δοθεί... και άρχισα να σκέπτομαι ότι αντί να προετοιμασθώ για ένα κολλέγιο ή πανεπιστήμιο στα ανατολικά, όφειλα να αρχίσω και να καταθέτω μαρτυρία για όσα μου είχε δώσει γνώση ο Κύριος τόσο πλήρως. Ταυτοχρόνως, δεν ήθελα να εγκαταλείψω τις προοπτικές μου για μία εκπαίδευση, επειδή την σχεδίαζα για πολύ καιρό και μετά είχα την ευκαιρία και τα μέσα για την επίτευξή της».

Παλεύοντας με τα συναισθήματά του, ζήτησε τη συμβουλή από έναν έμπιστο φίλο: «Τού είπα τι ήθελα και είπε: 'Αδελφέ Σνόου, δεν θα έδιδα σε κανέναν άλλον τέτοια συμβουλή όπως

*«Όταν κάποιος λάβει γνώση, παρακινείται να τη μεταδώσει στους άλλους.
Όταν κάποιος γίνεται ευτυχιμένος, το πνεύμα που τον περιβάλλει
διδάσκει σε αυτόν να πασχίσει να κάνει άλλους ευτυχιμένους».*

αισθάνομαι ότι πρέπει να σου δώσω υπό τις συνθήκες αυτές. Αν ήμουν στη θέση σου, θα συνέχιζα τις προθέσεις μου και θα μορφωνόμουν'. Αυτό ήταν το μόνο πράγμα που ήθελα εκείνος να μου πει και με ευχαρίστησε. Ήμουν ευχαριστημένος για ένα διάστημα, αλλά κατά τη χειμερινή περίοδο, ακούγοντας αυτούς τους νεαρούς πρεσβυτέρους να καταθέτουν μαρτυρία για την επιτυχία τους στην κήρυξη του Ευαγγελίου, άρχισα να το σκέπτομαι ακόμη περισσότερο. Ο Κύριος μού είχε δώσει τη γνώση ότι ερχόταν επάνω στη γη και ότι υπήρχε μία προετοιμασία απαραίτητη να γίνει: Μου είχε δώσει όλα όσα είχα ζητήσει και περισσότερα. Επειδή η βάπτισμα που έλαβα τού Αγίου Πνεύματος και η τέλεια γνώση που μου δόθηκε κατόπιν ήταν περισσότερο αληθινά και πειστικά παρά η κατάδυσή μου μέσα στο κρύο νερό. Και ένιωσα ότι υπήρχε μία ευθύνη που μου άνηκε. Έτσι, έκλεισα τα βιβλία μου [και] άφησα στην άκρη τα Λατινικά και τα Ελληνικά μου».²

Αφού έλαβε αυτήν την απόφαση, ο Λορέντζο Σνόου υπηρέτησε μία ιεραποστολή στην πολιτεία τού Οχάιο το 1837. Αργότερα υπηρέτησε άλλες ιεραποστολές—πρώτα στις πολιτείες τού Μιζούρι, τού Ιλινόι, τού Κεντάκι και του Οχάιο και μετά στην Αγγλία, στην Ιταλία, στις Νήσους τής Χαβάης, στις βορειοδυτικές Ηνωμένες Πολιτείες και στην πολιτεία τού Γουαϊόμινγκ. Ενώ ήταν στην Αγγλία, έγραψε ένα γράμμα στη θεία του, εξηγώντας γιατί ήταν πρόθυμος να αφήσει το σπίτι του και να υπηρετήσει ως ιεραπόστολος: «Η σκέψη ότι είμαι μεταξύ 6.400 και 8.000 χιλιομέτρων μακριά από το σπίτι τής παιδικής μου ηλικίας και όλων των πρώτων γνωστών μου, πολύ φυσικά παρακινεί την ερώτηση: *Γιατί είμαι εδώ; ...* Είμαι εδώ, επειδή ο Θεός έχει μιλήσει και ανάστησε έναν προφήτη, μέσω τού οποίου έχει αποκαταστήσει την πληρότητα τού παντοτινού Ευαγγελίου, με όλες τις δωρεές, τις δυνάμεις, τις διατάξεις και τις ευλογίες του, με τη διακήρυξη προς όλους τους λαούς: *‘Μετανοήστε, επειδή η βασιλεία των ουρανών είναι σιμά’*. Με την ουράνια καθοδήγηση και φροντίδα τού Θεού, έχω κληθεί ως πρέσβης, για να μεταφέρω το μήνυμα αυτό στα έθνη τής γης, πράγμα το οποίο συνειδητοποιώ ότι μού δίδει μία μεγάλη ευθύνη την οποία δεν μπορώ να εκπληρώσω χωρίς τη βοήθεια τού Παντοδύναμου».³

Ο Πρόεδρος Σνόου ήταν πάντοτε ευγνώμων για την απόφαση που έλαβε να υπηρετήσει τον Κύριο ως ιεραπόστολος. Τον

Σεπτέμβριο τού 1901, σε ηλικία 87 ετών, είπε: «Χαίρω ακόμη και τώρα που αναπολώ τις ημέρες των ιεραποστολικών κόπων μου. Τα συναισθήματα που δημιουργήθηκαν από αυτές τις ιδιαίτερες εμπειρίες έχουν γίνει σημαντικό μέρος τού ίδιου μου τού είναι». ⁴ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 266.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνούου

Έχοντας λάβει την πληρότητα τού Ευαγγελίου, επιθυμούμε να βοηθήσουμε τους άλλους να αγαλλιούν με τις ίδιες ευλογίες.

Όταν κάποιος λάβει γνώση, παρακινείται να τη μεταδώσει στους άλλους. Όταν κάποιος γίνεται ευτυχισμένος, το πνεύμα που τον περιβάλλει διδάσκει σε αυτόν να πασχίσει να κάνει άλλους ευτυχισμένους. ...Υπάρχει κάποια περίπτωση να γίνει κάποιος ευτυχισμένος χωρίς τη γνώση για το Ευαγγέλιο τού Χριστού; ...Αν και στον κόσμο [άνθρωποι] προσπαθούν να γίνουν ευτυχισμένοι, ωστόσο δεν είναι επιτυχείς σε αυτό που πασχίζουν να επιτύχουν. Δεν μπορούν να γίνουν ευτυχισμένοι, παρά μόνον με έναν τρόπο, και αυτός είναι με το να ασπασθούν την πληρότητα τού Ευαγγελίου, το οποίο μας διδάσκει να μην περιμένουμε μέχρι να φθάσουμε στην αιωνιότητα προτού αρχίσουμε να κάνουμε τον εαυτό μας ευτυχισμένο, αλλά μας διδάσκει να πασχίζουμε εδώ να κάνουμε τον εαυτό μας και τους γύρω μας να αγαλλιούν με τις ευλογίες τού Παντοδύναμου.

Αυτός, τότε, θα πρέπει να είναι ο στόχος και ο σκοπός μας: να μάθουμε να καταστήσουμε τον εαυτό μας χρήσιμο, να γίνουμε σωτήρες των συνανθρώπων μας, να μάθουμε πώς να τους σώσουμε, να τους μεταδώσουμε τη γνώση για τις αρχές που είναι απαραίτητες για να τους υψώσουν στον ίδιο βαθμό διάνοιας που έχουμε εμείς.⁵

Πηγαίνετε και κάντε φίλους ανάμεσα στα άτομα από τα οποία περιβάλλεστε ή επιλέξτε κάποιον και προσπαθήστε να εμπνεύσετε τα συναισθήματά του, την πίστη του, τις συνθήκες του και τον νου του και προσπαθήστε να τον διαφωτίσετε και αν είναι αμαρτωλός, καταβάλλετε κάθε φιλότιμη προσπάθεια για να τον σώσετε από τις αμαρτίες του και φέρτε τον από τη σκλαβιά, στην οποία

έχει τεθεί να συμμετάσχει, στο φως και την ελευθερία στην οποίαν εσείς συμμετέχετε, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο μπορείτε να κάνετε καλό μέσω των πληροφοριών που σας έχει μεταδώσει ο Κύριος.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 266.]

Οι ιεραπόστολοι είναι πρόθυμοι να κάνουν θυσίες, για να βοηθήσουν άλλους να φθάσουν στη γνώση τής αληθείας.

Πριν σχεδόν εγκατασταθούν καλά-καλά οι Άγιοι σε αυτές τις κοιλάδες [στη Γιούτα], οι υπηρέτες του Κυρίου έστρεψαν την προσοχή τους πάλι στο μέγα ιεραποστολικό έργο που στηριζόταν στην Εκκλησία.

Ήμασταν εν τω μέσω φτώχειας και αγωνιζόμασταν να κάνουμε τη γη κατοικήσιμη, αλλά δεν μπορούσαμε να αμελήσουμε την υποχρέωση που είχαμε να διαδίδουμε το Ευαγγέλιο ευρέως, επειδή ο Κύριος είχε δώσει την εντολή ότι θα έπρεπε να κηρυχθεί σε όλον τον κόσμο. Είναι ένα εκ των αποδεικτικών στοιχείων τής θειότητας αυτού τού έργου που εν μέσω όλων των εκδιώξεων και διωγμών τους οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών επιζήτησαν με πίστη να φέρουν εις πέρας αυτήν την εντολή τού Κυρίου.

Κατά τη γενική συνέλευση τής Εκκλησίας διεξαχθείσης τον Οκτώβριο τού 1849—μόλις δύο χρόνια αφού εισήλθαν οι πρωτοπόροι στην κοιλάδα [τής Σωλτ Λέηκ]—ένας αριθμός πρεσβυτέρων εκλήθη να ανοίξει ιεραποστολές σε διαφορετικά μέρη τής γης. Τέσσερις εκ των Δώδεκα Αποστόλων ορίσθηκαν να πάρουν το προβάδισμα. Ο Απόστολος Ιράστους Σνόου εκλήθη να πάει στη Σκανδιναβία, ο Απόστολος Τζων Τέιλορ στη Γαλλία, εγώ στην Ιταλία και ο Απόστολος Φράνκλιν Ρίτσαρντς στην Αγγλία, όπου είχε ήδη εγκαθιδρυθεί μία ιεραποστολή. Υπό τις αντίξοες συνθήκες στις οποίες βρισκόμασταν τότε, με τις οικογένειές μας σχεδόν πάμπτωχες, αυτό ήταν ένα μέγα εγχείρημα για εμάς. Όμως, ο Κύριος είχε καλέσει και αισθανθήκαμε ότι θα έπρεπε να ανταποκριθούμε, όποια θυσία και αν αυτό περιελάμβανε.⁷

Αφιερώνουμε τη ζωή μας στο έργο τόσο πολύ που φαίνεται ότι δεν νοιαζόμαστε για τη ζωή μας, προκειμένου να μπορέσει να καταλάβει ο κόσμος ότι υπάρχει ένας Θεός στους αιώνιους κόσμους, προκειμένου να μπορέσουν να καταλάβουν ότι ο Θεός έχει κάτι

«Μην ανησυχείτε για τα δικά σας οφέλη και [τότε] η επιτυχία σας θα είναι μεγάλη και ένδοξη και ολόκληρη η Εκκλησία θα αισθανθεί τα αποτελέσματα των κόπων σας».

να κάνει την παρούσα στιγμή με τις υποθέσεις των τέκνων των ανθρώπων. Ο κόσμος έχει την αυξάνουσα γνώμη ότι η απιστία δεν είναι λάθος. Ακόμα και ανάμεσα στα χριστιανικά τμήματα της ανθρώπινης οικογένειας, χιλιάδες και εκατοντάδες χιλιάδων, αν και δεν είναι πρόθυμοι να το ομολογήσουν λόγω του γεγονότος ότι δεν είναι δημοφιλές, δεν πιστεύουν ότι ο Θεός έχει κάποια σχέση με τα τέκνα των ανθρώπων. Πρέπει να σταθούμε εμπρός και να κάνουμε θυσίες, προκειμένου αυτό το πιστεύω και η γνώση να έλθει στα τέκνα των ανθρώπων.⁸

Όταν καλούμε τους νεαρούς ιεραποστόλους μας να πάνε στα έθνη της γης, λαμβάνουν υπ' όψιν τους το θέμα και, έχοντας ακούσει την εμπειρία όσων ήταν στον κόσμο ως ιεραπόστολοι, δεν είναι ευχάριστη ιδέα για κάποιον να σκέπτεται τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες που θα πρέπει να περάσει. Όμως, η αρετή βρίσκεται στην προθυμία τους να αρχίσουν και να συμμορφωθούν με τις προϋποθέσεις.⁹

Υπάρχουν πράγματα σχετικά με την ιεραποστολή που συνολικά δεν είναι ευχάριστα για τους νεαρούς μας πρεσβυτέρους.

Συνειδητοποιούν ότι πρέπει να θυσιάσουν τις απολαύσεις τού σπιτιού και καταλαβαίνουν ότι πηγαίνουν ανάμεσα σε ανθρώπους οι οποίοι δεν θα αισθάνονται πάντοτε ευγνώμονες γι' αυτά που πρέπει να τους πουν. Ωστόσο, από την άλλη, αισθάνονται ότι έχουν στην κατοχή τους τη δυνατότητα για αιώνια ζωή και ότι, αν μπορέσουν να βρουν έναν έντιμο άνδρα ή γυναίκα, το Πνεύμα τού Κυρίου θα λειτουργήσει στην καρδιά τους και ίσως θα λάβουν αυτό το ένδοξο μήνυμα, το οποίο αυτοί έχουν να παραδώσουν. Αυτό τούς δίδει ευχαρίστηση και ικανοποίηση. Κάτι άλλο, βλέπουν σε αυτήν την εμπειρία μία ευκαιρία γι' αυτούς να διασφαλίσουν αυτό που θα είναι μεγάλης αξίας γι' αυτούς στα μελλοντικά καθήκοντά τους. Είναι παράξενο που ανάμεσα σε χιλιάδες γράμματα που έχω λάβει από αυτούς που έχουν κληθεί να πάνε σε ιεραποστολές—κυρίως νέοι άνδρες—μπορώ να σκεφθώ μόνον μία περίπτωση όπου εδόθη μία άρνηση. Γιατί συμβαίνει αυτό; Είναι επειδή το πνεύμα τής αγάπης και τής αθανασίας, το Πνεύμα τού Παντοδύναμου, είναι επάνω σε αυτούς τους νεαρούς πρεσβυτέρους και έχουν λάβει αποκαλύψεις που τους εμπνέουν να κάνουν αυτό που διαφορετικά κανένα κίνητρο δεν θα μπορούσε να τους παρακινήσει να κάνουν.¹⁰ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 267.]

**Οι ιεραπόστολοι δεν θα πρέπει να ξεχνούν
ποτέ ότι είναι πρέσβεις των ουρανών,
φέροντες τα καλά και χαρμόσυνα νέα.**

Στέλνουμε τους πρεσβυτέρους μας να κηρύξουν το Ευαγγέλιο. Ποιος τούς στέλνει; ...Ο Θεός τού Ισραήλ τούς στέλνει. Είναι το έργο Του. Δεν υπάρχει θνητός που να ενδιαφέρεται τόσο πολύ για την επιτυχία ενός πρεσβυτέρου, όταν κηρύττει το ευαγγέλιο, όπως ο Κύριος που τον έστειλε να κηρύξει στους ανθρώπους που είναι τα τέκνα Του. Είναι τα τέκνα του από τον άλλον κόσμο και ήλθαν εδώ, επειδή ο Κύριος ήθελε να έλθουν.¹¹

Νιώθουμε ότι εσείς [οι ιεραπόστολοι] θα κάνετε μεγάλη επιτυχία, επειδή έχουμε την αίσθηση και γνωρίζουμε ότι έχετε κληθεί από τον Θεό. Η σοφία τού ανθρώπου δεν θα είχε ποτέ σκεφθεί ένα τέτοιο έργο όπως αυτό. Εκπλήσσομαι, όταν σκέπτομαι το μεγαλείο του. Μπορώ να πω ότι είναι το ίδιο ακριβώς έργο που

είναι απαραίτητο αυτήν την εποχή: και είμαι πεπεισμένος ότι θα συμμετάσχετε σε αυτό το έργο με όλη σας την ψυχή. Αναπτύξτε το Πνεύμα του Ιησού, όταν είπε ότι δεν μπορούσε να κάνει τίποτε παρά μόνο αυτό που τού έδωσε να κάνει ο Πατέρας του [βλέπε Κατά Ιωάννην 5:30].

Μη νοιάζεστε για τις δυσκολίες και τις εμφανείς απώλειές σας. Μην ανησυχείτε για τα δικά σας οφέλη και [τότε] η επιτυχία σας θα είναι μεγάλη και ένδοξη και ολόκληρη η Εκκλησία θα αισθανθεί τα αποτελέσματα των κόπων σας.

Μη νοιάζεστε για την αδιαφορία ορισμένων ανάμεσα στους οποίους θα εργασθείτε και τις μικρές απογοητεύσεις που θα συναντήσετε· το Πνεύμα τού Κυρίου θα είναι επάνω σας και θα ανυψώσει το πνεύμα αυτών στους οποίους διακονείτε και θα κατακτήσετε την αδιαφορία τους... θα είσθε ικανοποιημένοι που θα έχετε φέρει εις πέρας το έργο για το οποίο εστάλητε να επιτελέσετε...

Έχετε την πληρέστερη εξουσία απονεμηθείσα επάνω σας, αλλά δεν χρειάζεται να μιλάτε γι' αυτήν καθόλου. Θα ανακαλύψετε ότι δεν χρειάζεται να μιλάτε γι' αυτήν. Το Πνεύμα τού Κυρίου θα την επιβεβαιώσει και οι άνθρωποι θα αισθανθούν ότι την φέρετε [την εξουσία] και αυτή η επιβεβαίωση και αυτό το συναίσθημα θα είναι η εξουσία σας.

Θα βρείτε ορισμένους, οι οποίοι νομίζουν ότι ξέρουν περισσότερα από εσάς, αλλά αν κάνετε το καθήκον σας όπως προτείνεται, προτού φύγετε από αυτούς, θα αισθανθούν ότι έχετε κάτι περισσότερο από αυτούς και ότι τους ευλογήσατε και τους βοηθήσατε...

Προσπαθήστε να γίνετε φιλικόι με αυτούς στους οποίους έχετε σταλεί. Η ταπεινοφροσύνη που εμφανίζετε και το Πνεύμα τού Κυρίου, το οποίο ευρίσκεται επάνω σας, θα δείξουν την καταλληλότητά σας για τη θέση στην οποία έχετε κληθεί να κατέχετε. Προσπαθήστε να καταλάβετε την ανθρώπινη φύση και ενεργήστε αναλόγως, προκειμένου να κάνετε τους πάντες ευτυχισμένους και τα πάντα ευχάριστα...

Υπάρχει τρόπος να προσεγγίσετε κάθε ανθρώπινη καρδιά και είναι έργο σας να βρείτε τον τρόπο προς την καρδιά αυτών για τους οποίους έχετε κληθεί...

Αισθάνομαι στην καρδιά μου να πω: Ο Θεός να σας ευλογεί. Θα ξεχωριστείτε προτού φύγετε και θα προσευχόμαστε για εσάς και θα ανησυχούμε πολύ για εσάς. Να είστε πράοι στην καρδιά και ταπεινοί. Όταν κοιτάζετε επάνω σε αυτούς που θα διδάσκετε, δύο κίνητρα είθε να σας εμπνέουν. Πρώτον, είθε να μιλάτε καλά και να κάνετε καλή εντύπωση στους ακροατές σας ως ρήτορες και δεύτερον, η ερώτηση θα ανακύψει: Γιατί είμαι εγώ εδώ; Για να σπείρετε τους σπόρους τής ζωής στην καρδιά όσων είναι σε αυτό το ακροατήριο. Και η προσευχή θα εγερθεί στην καρδιά σας: «Ω Κύριε, ας είναι. Μπορώ να έχω δύναμη μέσω τού Πνεύματός σου να αγγίξω την καρδιά αυτών των ανθρώπων σου;» Αυτή η σύντομη ακριβώς προσευχή είναι το μόνο που χρειάζεται να κάνει ένας πρεσβύτερος. Είναι το μόνο που χρειάζεται να κάνετε. «Μπορώ να πω κάτι για να σώσω αυτές τις ψυχές;» Αυτό θέλει η Πρώτη Προεδρία... και όλοι οι αδελφοί σας να κάνετε.¹²

Στρέψτε την προσοχή σας στο γνάλισμα τής πνευματικής σας πανοπλίας. Βρίσκω ότι όταν τα εγκόσμια ζητήματά μου τίθενται όλα στην άκρη, προσβλέπω στα πνευματικά. Προσεύχεστε, αδελφοί και σκεφθείτε τα οφέλη από τη νηστεία. ...Μην αστειολογείτε πάρα πολύ, [και] προσέξτε να μην προσβάλλετε το Πνεύμα. Ανεκάλυψα, όταν ήμουν στην ιεραποστολή μου, ύστερα από μία με δύο εβδομάδες, ότι μπορούσα να ξεχάσω το σπίτι και το Πνεύμα τού Θεού με υποστήριξε. Το Πνεύμα έλκεται προς την ελευθερία και την ευθυμία, αλλά μην παρασυρθείτε πάρα πολύ από την ευθυμία σας. ...Εξακολουθήστε με προσευχή, ώστε να έχετε το Πνεύμα τού Θεού επάνω σας από την κορφή τού κεφαλιού σας μέχρι τα νύχια σας.¹³

Οι πρεσβύτεροι, οι οποίοι εργάζονται στον αμπελώνα, δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνούν ότι είναι πρέσβεις των ουρανών, φέροντες τα καλά και χαρμόσινα νέα σε λαούς που δεν γνωρίζουν τον Κύριο...

Όταν ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ απέστειλε τους πρώτους πρεσβύτερους σε ξένη χώρα, προσείδε πώς θα τους υποδέχονταν οι άνθρωποι και τους είπε ότι ενώ συγκριτικά λίγοι θα τους υποδέχονταν

ως υπηρέτες τού Θεού, οι μάζες θα τους απέρριπταν και δεν θα έδιδαν σημασία στο μήνυμά τους. Αυτή ήταν η κατάσταση των υπηρετών τού Θεού από την απαρχή τού κόσμου και πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι από τα αποτελέσματα των γεμάτων πίστη κόπων, ακόμη και αν μπορούμε μόνο να φέρουμε λίγους ανθρώπους στη γνώση τής αληθείας...

Ελπίζω και προσεύχομαι ώστε κανένας πρεσβύτερος που εργάζεται... να μην ξεχάσει μέχρι τούδε τον εαυτό του ως προς το να ενδώσει στους πειρασμούς τού κόσμου. Υπάρχει μόνον ένας ασφαλής τρόπος να τους αποφύγουν και αυτός είναι να κρατηθούν μακριά από το κακό, μάλιστα, δηλαδή από κάθε είδους κακό. Ο πειρασμός με τη μία ή την άλλη μορφή θα παρουσιασθεί σε αυτούς. Αυτή είναι η δουλειά τού εχθρού τής σωτηρίας μας. Όμως, είναι δουλειά των πρεσβυτέρων τού Ισραήλ να υψωθούν υπεράνω τού πειρασμού και, προκειμένου να το κάνουν αυτό με επιτυχία, πρέπει να διατηρηθούν ακηλίδωτοι από τον κόσμο. ...Καθόσον καλλιεργούν και αγαπούν την κατάλληλη στάση για την ιεραποστολή τους και συνειδητοποιήσουν τη σπουδαιότητα τής ανωτέρας κλήσεώς τους εν Χριστώ Ιησού και ζουν σύμφωνα με το πνεύμα τής ίδιας κλήσεως, θα είναι εις θέσιν να σταθούν ως οδηγοί και σωτήρες των ανθρώπων, δίδοντάς τους το φως των ουρανών και δεν θα είναι σαν τους άλλους ανθρώπους· όμως, αν εμφιλοχωρήσουν σε εχθρικό έδαφος και αποδεχθούν τις στάσεις τού κόσμου, η δύναμή τους θα αφαιρεθεί από αυτούς και θα γίνουν σαν τους άλλους ανθρώπους, κατάλληλοι μόνον να επιστρέψουν σπίτι και να αισθανθούν λύπη όπως ακριβώς άλλοι που έχουν πέσει και να κάνουν την καρδιά των αγαπημένων τους να θρηνεί εξαιτίας τής καταστάσεώς τους. ...Καθόσον επιζητούν συνεχώς τον Κύριο με ταπεινοφροσύνη, προσβλέποντας στην τιμή και δόξα Του και επιθυμώντας στην καρδιά τους τη σωτηρία τής ψυχής των ανθρώπων και κάνοντας τα πάντα που μπορούν, για να προκαλέσουν τη σωτηρία εκείνων, θα έχουν αγαλλίαση πέρα από κάθε περιγραφή λόγω των κόπων τους κατά τη σάρκα και θα γίνουν επιτέλους κοινωνοί με τον Πατέρα και τον Υιό πραγμάτων πάρα πολύ μεγάλων και ενδόξων προς κατανόηση ή σκέψη από τη θνητότητα.¹⁴ [Βλέπε προτάσεις 4 και 5 στη σελίδα 267.]

Η καρδιά μας αγαλλιάει καθώς βοηθούμε άλλους να λάβουν την πληρότητα του Ευαγγελίου.

Αισθανόμαστε ότι, προκειμένου να φέρουμε εις πέρας αυτό το έργο, πρέπει απαραίτητως να ασκηθούν και να γίνουν βιώματα πολλή υπομονή, πίστη, επιμέλεια, καρτερικότητα, μακροθυμία. Όμως, στις πόλεις... στις οποίες χιλιάδες τελικώς έλαβαν το Ευαγγέλιο, σε πολλές περιπτώσεις δαπανήθηκαν πολλοί μήνες σε φαινομενικώς άκαρπους κόπους προτού διασφαλισθεί η κατάλληλη προσοχή και τήρηση των αρχών αυτών. ...Μπορεί σε ορισμένες [περιπτώσεις] να μην πρέπει να εργαζόμαστε για μήνες, αλλά ίσως ακόμη και για χρόνια. Όμως, είμαστε βέβαιοι ότι μέσω πίστεως, προσευχής, έργων και τής ευλογίας τού Κυρίου, θα υπερνικήσουμε τελικώς όλες αυτές τις δυσκολίες και θα θριαμβεύσουμε επ' αυτών προς τιμήν και δόξαν Θεού. Και εξάλλου, θα αισθανόμαστε ευτυχείς γνωρίζοντας ότι έχουμε κάνει *το καθήκον μας* και έχουμε καθαρίσει τα ρούχα μας από το αίμα όλων των ανθρώπων.¹⁵

Σε [μία] περίπτωση, προτού πάω στην Ιταλία, επισκέφθηκα το Μάντσεστερ, το Μάκλισφιλντ, το Μπέρμινχαμ, το Τσέλτενχαμ, το Λονδίνο, το Σαουθάμπτον και τις Νότιες Συνελεύσεις [στην Αγγλία]. ...Είχα την ευχαρίστηση να συναντήσω πολλούς για τους οποίους ήμουν το μέσον το οποίο τούς έφερε στην Εκκλησία [οκτώ χρόνια νωρίτερα] και περιττό να σας πω ότι η συνάντησή μου πάλι με αυτούς τους ανθρώπους ήταν πραγματικώς χαρά που πάντοτε είναι ευχάριστη να σκέπτομαι. Ο Απόστολος Ιωάννης παρατήρησε κατά την εποχή του: «Εμείς γνωρίζουμε ότι έχουμε μεταβεί από τον θάνατο στη ζωή, επειδή αγαπάμε τους αδελφούς». [Ιωάννου Α΄ 3:14.] Αυτή η αγάπη, την οποίαν αισθάνονται οι ιεραπόστολοι για τους ανθρώπους τού κόσμου, και η αγάπη που οι άνθρωποι αισθάνονται για τους πρεσβυτέρους, οι οποίοι τους φέρνουν το μήνυμα τού Ευαγγελίου, είναι από μόνη της επαρκής μαρτυρία για να πείσει την ειλικρινή καρδιά ότι η πηγή τής είναι θεία και ότι ο Θεός είναι μαζί μας. Αυτό το ιερό και άγιο συναίσθημα, αφυπνισμένο μέσα μας από το Άγιο Πνεύμα, μάς έχει ήδη ξεχωρίσει ως κοινότητα από τους υπόλοιπους ανθρώπους. Και αυτό είναι το συναίσθημα που ακόμη θα αλλάξει ολόκληρο

τον κόσμο και θα πείσει τον άπιστο ότι ο Θεός δεν είναι μόνον ο Πατέρας όλων μας, αλλά ότι είμαστε φίλοι και υπηρέτες Του.¹⁶

Έχω αφιερώσει τη ζωή μου στην υπηρετήση του Κυρίου. Τα πάντα που έχω και είμαι έχουν τεθεί επάνω στον βωμό της θυσίας, ώστε να τον τιμώ, να κάνω το θέλημά του με τρόπο αποδεκτό και να διαδίδω τις αρχές της ζωής ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Όταν σκέπτομαι το παρελθόν και παρατηρώ το χέρι του Κυρίου να ανοίγει τον δρόμο μου με τρόπο θαυμαστό και να με βοηθά να επωφεληθώ από κάθε πράγμα σχετικό με αυτές τις ιεραποστολές πέραν των μεγαλύτερων προσδοκιών μου, νιώθω διπλά ενθαρρυσμένος να προχωρήσω στο μέλλον. Η γλώσσα όντως αδυνατεί να εκφράσει τη βαθιά ευγνωμοσύνη της καρδιάς μου για τις ευλογίες του. Στους αδελφούς και τους Αγίους εκείνους των οποίων η γενναιοδωρία ψυχής και το ενδιαφέρον για το έργο του Θεού έχουν ιδιαίτερος εκδηλωθεί σε αυτές τις ιεραποστολές επ' αυτών, είτε οι ευλογίες του Υψίστου να εκχυθούν με ισάξια γενναιοδωρία και, όταν ύστερα από χρόνια ακούσουν τον γλυκύ ήχο χιλιάδων και εκατοντάδων χιλιάδων από αυτά τα έθνη να φωνάζουν τις δοξολογίες του Παντοδύναμου για το φως της αποκαλύψεως, τότε θα αγαλλιάσει επίσης και η καρδιά τους με τη χαρμόσυνη γνώση ότι και εκείνοι ομοίως συμμετείχαν στην πραγματοποίηση αυτής της ένδοξης λύτρωσης.¹⁷ [Βλέπε πρόταση 6 στη σελίδα 267.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Διαβάστε τις σελίδες 255-58 και σκεφθείτε τις απαντήσεις του Λορέντζο Σνόου στην ερώτηση: «Γιατί είμαι εγώ εδώ;» Με ποιους τρόπους θα μπορούσε να επηρεάσει αυτή η ερώτηση όλα τα μέλη της Εκκλησίας στις ευκαιρίες μας να διαδώσουμε το Ευαγγέλιο;
2. Συλλογισθείτε τη συμβουλή του Προέδρου Σνόου στο τμήμα που αρχίζει στο επάνω μέρος της σελίδας 258. Σκεφθείτε πώς

θα μπορούσατε να ακολουθήσετε αυτήν τη συμβουλή, για να βοηθήσετε κάποιον να γίνει πραγματικά ευτυχισμένος.

3. Ο Πρόεδρος Σνόου έκανε λόγο περί θυσιών που έκανε εκείνος και άλλοι, ούτως ώστε να διαδώσουν το Ευαγγέλιο (σελίδες 259-61). Τι παραδείγματα έχετε δει ανθρώπων να κάνουν θυσίες, για να διαδώσουν το Ευαγγέλιο; Γιατί νομίζετε ότι οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να κάνουν αυτές τις θυσίες;
4. Πώς θα μπορούσαν οι διαβεβαιώσεις στις σελίδες 261-62 να βοηθήσουν έναν πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολο; Πώς μπορούν να βοηθήσουν τον καθέναν από εμάς καθώς διαδίδουμε το Ευαγγέλιο; Με ποιους τρόπους θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε αυτές τις διδασκαλίες, για να βοηθήσουμε κάποιον ο οποίος διστάζει να υπηρετήσει μία ιεραποστολή;
5. Καθώς ανασκοπείτε τη συμβουλή του Προέδρου Σνόου στις σελίδες 262-64, σκεφθείτε πώς ισχύει στη ζωή όλων των μελών της Εκκλησίας. Για παράδειγμα: Τι νομίζετε ότι σημαίνει, «μην ανησυχείτε για τα δικά σας οφέλη»; Ποιοι είναι ορισμένοι διαφορετικοί τρόποι τους οποίους θα μπορούσαμε να βρούμε, για να «προσεγγίσουμε κάθε ανθρώπινη καρδιά»;
6. Διαβάστε την τελική παράγραφο του κεφαλαίου, στην οποία ο Πρόεδρος Σνόου κάνει λόγο περί διαρκούς αγαλλίασης του ιεραποστολικού έργου. Πότε βιώσατε την αγαλλίαση του ιεραποστολικού έργου; Γιατί ενίοτε χρειάζεται να είμαστε υπομονετικοί, προτού μπορέσουμε να βιώσουμε πλήρως αυτήν την αγαλλίαση;

Σχετιζόμενες γραφές: Άλμα 26:1-8, 35-37, Δ&Δ 12:7-8, 18:10-16, 84:88

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν» (από τη σελίδα ix αυτού του βιβλίου).

Σημειώσεις

1. Journal and Letterbook, 1836–1845, Βιβλιοθήκη Ιστορίας τής Εκκλησίας, 33. Βλέπε, επίσης, “The Grand Destiny of Man,” *Deseret Evening News*, 20 Ιουλίου 1901, 22.
2. “The Grand Destiny of Man,” 22.
3. Στο Ιλάιζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 48.
4. “Letter from President Snow,” *Millennial Star*, 12 Σεπτεμβρίου 1901, 595.
5. *Deseret News*, 15 Μαΐου 1861, 82.
6. *Deseret News*, 11 Μαρτίου 1857, 3. Στην πρωτότυπη πηγή, η σελίδα 3 έχει χαρακτηρισθεί εσφαλμένως ως σελίδα 419.
7. Στο “Scandinavians at Saltair,” *Deseret Evening News*, 17 Αυγούστου 1901, 8.
8. Στο “Laid to Rest: The Remains of President John Taylor Consigned to the Grave,” *Millennial Star*, 29 Αυγούστου 1887, 549.
9. Στο “Report of the Funeral Services Held over the Remains of Daniel Wells Grant,” *Millennial Star*, 20 Ιουνίου 1895, 386.
10. Στο Conference Report, Απρ. 1901, 2–3.
11. *Deseret Weekly*, 12 Μαΐου 1894, 637.
12. “Instructions to Missionaries,” *Improvement Era*, Δεκ. 1899, 126–29. Ο Λορέντζο Σνόου έδωσε αυτήν τη συμβουλή σε αδελφούς, οι οποίοι είχαν κληθεί προσφάτως να υπηρετήσουν ως ιεραπόστολοι για την Ένωση Κοινής Βελτιώσεως. Η ομιλία του συμπεριελήφθη στο *Improvement Era* με την επεξήγηση ότι ήταν αγεμάτη με χρήσιμες συμβουλές και παραινέσεις προς κάθε εργαζόμενο στον σκοπό.
13. Στο Journal History, 9 Απριλίου 1862, 4.
14. “Letter from President Snow,” 595–96.
15. “The Malta Mission,” *Millennial Star*, 5 Ιουνίου 1852, 237.
16. “Letter from President Snow,” 595.
17. “Address to the Saints in Great Britain,” *Millennial Star*, 1η Δεκεμβρίου 1851, 365.

Η βασιλεία του Θεού προχωρεί

«Είναι δουλειά όσων πρεσβεύουν ότι απασχολούνται στο έργο [τού Θεού] να προοδεύουν, να προχωρούν. ... Εφόσον απομένει να γίνει ένα βήμα εμπρός, αυτό το βήμα πρέπει να γίνει».

Από τη ζωή του Λορέντζο Σνόου

Το 1844, ενώ εκπλήρωνε μία ανάθεση στις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες, ο Λορέντζο Σνόου έμαθε ότι ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και ο αδελφός του Χάιρουμ είχαν πεθάνει μαρτυρικά. Είπε: «Οι ειδήσεις αυτού του λυπηρού γεγονότος, ασφαλώς, ήλθαν τελείως απροσδόκητα και με κτύπησαν με βαθιά κατάπληξη και θλίψη, που καμία γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει». Υπακούοντας σε οδηγίες από την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, έκανε προετοιμασίες για να επιστρέψει στο σπίτι του, στη Ναβού του Ιλινόι.¹

Ενθυμήθηκε αργότερα: «Ορισμένοι σκέφθηκαν κατά τις ημέρες του Τζόζεφ ότι αυτή η Εκκλησία δεν μπορούσε να ευημερήσει παρά μόνον αν την καθοδηγούσε ο Τζόζεφ και, όταν ήλθε η ώρα να αποβιώσει από αυτόν τον κόσμο ως μάρτυς προς τον κόσμο των πνευμάτων, οι Άγιοι σε όλο το βασίλειο του Θεού ήσαν σε μεγάλο βαθμό ταραγμένοι. Ήταν κάτι το απροσδόκητο. Μετά βίας ήξεραν πώς θα πήγαιναν τα πράγματα μετέπειτα. Η ευθύνη [να ηγηθεί κάποιος τής Εκκλησίας] πέρασε στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και μέσω των ευλογιών του Θεού επάνω τους και του πνεύματος τής έμπνευσης που υπήρχε στον κόρφο τους και υπό την καθοδήγηση του Παντοδύναμου, η βασιλεία προχώρησε».²

Ο δεύτερος Πρόεδρος τής Εκκλησίας, ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, πέθανε το 1877, αφού ηγήθηκε τής Εκκλησίας επί 33 έτη. Ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνόου, τότε μέλος τής Απαρτίας των Δώδεκα, υπήρξε και πάλι μάρτυς μίας αλλαγής στην επίγεια ηγεσία τής

Ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου κατέθεσε μαρτυρία για την αποκατάσταση του Ευαγγελίου μέσω του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ.

Εκκλησίας. Είπε αργότερα ότι ο Πρόεδρος Γιανγκ «απεβίωσε σχεδόν απρόσμενα. Οι Άγιοι ούτε καν είχαν προετοιμασθεί γι' αυτό. Κι όμως η βασιλεία του Θεού προχώρησε».³

Όταν ο Τζων Τέιλορ, ο τρίτος Πρόεδρος τής Εκκλησίας, πέθανε το 1887, ο Πρεσβύτερος Σνόου καθυσύχασε τούς Αγίους: «Ο Κύριος θεώρησε πρόπον τώρα να καλέσει τον αγαπημένο μας προφήτη, Πρόεδρο Τέιλορ, μακριά από αυτές τις σκηνές των δεινών, αυτές τις σκηνές των μαρτυριών και η Εκκλησία ακόμη προχωρεί».⁴

Το 1898, περίπου 11 χρόνια αφού είχε καθουσιάσει τους Αγίους στην κηδεία του Προέδρου Τέιλορ, ο Λορέντζο Σνόου βρέθηκε να έχει εκείνος ανάγκη τέτοιας καθουσίχησης. Υπηρετούσε τότε ως Πρόεδρος τής Απαρτίας των Δώδεκα. Ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ υπηρετούσε ως Πρόεδρος τής Εκκλησίας και η σωματική του υγεία εξασθενούσε. Ο Πρόεδρος Σνόου ήξερε ότι σύμφωνα με την καθιερωμένη γραμμή διαδοχής, εκείνος θα προήδρευε επί τής Εκκλησίας, αν ζούσε περισσότερο από τον Πρόεδρο Γούντροφ. Ένα βράδυ, αισθανόταν ιδιαίτερος το βάρος αυτής τής πιθανότητας. Θεωρώντας τον εαυτό του ανεπαρκή να αναλάβει την ηγεσία τής Εκκλησίας, πήγε μόνος του σε ένα δωμάτιο στον Ναό τής Σωλτ Λέηκ, για να προσευχηθεί. Ζήτησε από τον Θεό να χαρίσει τη ζωή στον Πρόεδρο Γούντροφ, αλλά υποσχέθηκε επίσης ότι θα επιτελούσε οιονδήποτε καθήκον ο Θεός απαιτούσε από εκείνον.

Ο Πρόεδρος Γούντροφ πέθανε στις 2 Σεπτεμβρίου 1898, όχι πολύ μετά την ένθερμη προσευχή του Προέδρου Σνόου στον ναό. Ο Πρόεδρος Σνόου ήταν στην Μπρίγκαμ Σίτυ, περίπου 100 χιλιόμετρα βορείως τής Σωλτ Λέηκ Σίτυ, όταν έμαθε τα νέα. Κανόνισε να ταξιδεύσει στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ με τρένο το ίδιο βράδυ. Κατά την άφιξή του, πήγε πάλι σε ένα ιδιαίτερο δωμάτιο στον ναό, για να προσευχηθεί. Ανεγνώρισε τα συναισθήματα ανεπάρκειας, αλλά εξέφρασε την επιθυμία του να κάνει το θέλημα του Κυρίου. Ζήτησε καθοδήγηση και περίμενε μία απάντηση, αλλά καμία δεν ερχόταν. Έτσι, έφυγε από το δωμάτιο.

Εισερχόμενος σε έναν μεγάλο προθάλαμο, έλαβε την απάντηση—και την καθουσίχηση—που είχε επιδιώξει. Ενώπιόν του στεκόταν ο ανεστημένος Σωτήρας, ο οποίος του είπε τι έπρεπε να

κάνει. Ο Πρόεδρος Σνόου είπε αργότερα στην εγγονή του, Άλις Ποντ, γι' αυτήν την εμπειρία. Η Άλις κατέγραψε τη συνομιλία που είχε με τον παππού της στον Ναό τής Σωλτ Λέηκ:

«Στον μεγάλο διάδρομο που οδηγεί στη σελέστια αίθουσα, περπατούσα μερικά βήματα πιο μπροστά από τον παππού, όταν με σταμάτησε και είπε: 'Περίμενε μια στιγμή, Άλι, θέλω κάτι να σου πω. Εδώ ακριβώς ήταν όπου εμφανίστηκε σε εμένα ο Κύριος Ιησούς Χριστός κατά τον καιρό τού θανάτου τού Προέδρου Γούντροφ. Μού έδωσε οδηγίες να προχωρήσω και να αναδιοργανώσω την Πρώτη Προεδρία τής Εκκλησίας αμέσως και να μην περιμένω όπως είχε γίνει ύστερα από τον θάνατο προηγούμενων προέδρων και ότι εγώ επρόκειτο να διαδεχθώ τον Πρόεδρο Γούντροφ'.

»Τότε ο παππούς ήλθε ένα βήμα κοντύτερα και άπλωσε το χέρι του και είπε: 'Στεκόταν εδώ ακριβώς, περίπου ένα μέτρο επάνω από το πάτωμα. Φαινόταν σαν να στέκεται σε μία πλάκα ατόφιου χρυσού'.

»Ο παππούς μού είπε τι ένδοξο άτομο είναι ο Σωτήρας και περιέγραψε τα χέρια, τα πόδια, την όψη και τα όμορφα, λευκά ιμάτιά Του, όλα εκ των οποίων ήταν τέτοιας δόξας λευκότητας και λαμπρότητας που μετά βίας μπορούσε να Τον ατενίζει.

»Κατόπιν [ο παππούς] ήλθε ακόμη ένα βήμα κοντύτερα και έβαλε το δεξιό του χέρι επάνω στο κεφάλι μου και είπε: 'Τώρα, εγγονή μου, θέλω να θυμάσαι ότι αυτή είναι η μαρτυρία τού παππού σου, ότι σου είπε με τα ίδια του τα χείλη ότι πράγματι είδε τον Σωτήρα, εδώ στον Ναό και μίλησε μαζί Του πρόσωπο με πρόσωπο'.⁵

Η επίσκεψη τού Σωτήρος στον Πρόεδρο Σνόου ήταν μία ιερά επιβεβαίωση τής αλήθειας που ήξερε πολλά χρόνια—ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η κεφαλή τής Εκκλησίας. Εμπνευσμένος από αυτήν την αλήθεια, ο Πρόεδρος Σνόου κατέθετε συχνά μαρτυρία ότι η Εκκλησία θα συνέχιζε να προοδεύει παρά την αντίθεση. Εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για το προνόμιο που είχε να συμμετάσχει στη μετακίνηση προς τα εμπρός τού έργου των τελευταίων ημερών τού Κυρίου. Κατά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1898, στην οποία υποστηρίχθηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, είπε: «Ας αποφασίσουμε στην καρδιά μας, ας καταθέσουμε ενδομύχως μαρτυρία στον Κύριο ότι θα είμαστε καλύτερος λαός, πιο

ενωμένος λαός στην επόμενη συνέλευση απ' ό,τι ήμαστε σήμερα. Αυτό θα πρέπει να είναι το αίσθημα και η αποφασιστικότητα κάθε ανδρός και κάθε γυναικός παρόντες σε αυτήν την επίσημη συνάθροιση. Νιώθω στην καρδιά μου ότι θα προσπαθήσω να είμαι πιο αφοσιωμένος απ' όσο έχω υπάρξει κατά το παρελθόν προς όφελος τής βασιλείας του Θεού και προς εκπλήρωση των σκοπών Του.⁶ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 280.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνούου

Σε εκπλήρωση τής προφητείας, ο Κύριος έχει αποκαταστήσει την Εκκλησία Του επί τής γης.

Ως υπηρέτης του Θεού καταθέτω μαρτυρία για την αποκάλυψη του θελήματός Του τον δέκατο ένατο αιώνα. Ήλθε με τη δική Του φωνή από τους ουρανοί, με την προσωπική φανέρωση του Υιού Του και με τη διακονία αγίων αγγέλων. Προστάζει όλους τους ανθρώπους παντού να μετανοήσουν, να αποστραφούν τους πονηρούς τρόπους και τις άνομες επιθυμίες τους, να βαπτισθούν προς άφεση αμαρτιών, ώστε να λάβουν το Άγιο Πνεύμα και να έλθουν σε κοινωνία μαζί Του. Έχει εκκινήσει το έργο τής λύτρωσης περί του οποίου έκαναν λόγο όλοι οι άγιοι προφήτες, οι σοφοί και οι βλέποντες όλων των εποχών και όλων των φυλών τής ανθρωπότητας.⁷

Ο μορμονισμός, ένα παρωνύμιο για την αληθινή θρησκεία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, δεν πρεσβεύει ότι είναι κάτι το νέο, παρά μόνον σε αυτήν τη γενεά. Κηρύσσεται ως το αρχικό σχέδιο σωτηρίας, θεσπισμένο στους ουρανοί, προτού υπάρξει ο κόσμος και αποκεκαλυμμένο από τον Θεό προς τον άνθρωπο σε διαφορετικές εποχές. Εμείς, ως λαός, αληθώς πιστεύουμε ότι ο Αδάμ, ο Ενώχ, ο Νώε, ο Αβραάμ, ο Μωυσής και άλλοι άξιοι είχαν αυτήν τη θρησκεία αλληλοδιαδόχως. ...Ο μορμονισμός, εν ολίγοις, είναι η αρχέγονη χριστιανική θρησκεία αποκατασταθείσα, το αρχαίο Ευαγγέλιο που ήλθε πίσω—αυτή τη φορά να φέρει στην τελευταία θεϊκή νομή, να εισαγάγει τη Χιλιετία και να τελειώσει το έργο τής λύτρωσης όσον αφορά στον πλανήτη αυτόν.⁸

Μπορούμε να δούμε το χέρι του Παντοδύναμου να εγκαθιδρύει μία βασιλεία για την οποία έγινε λόγος πριν από πολλούς αιώνες

«Αδελφοί και αδελφές, ο Θεός έχει εγκαθιδρύσει την Εκκλησία και τη βασιλεία Του επάνω στη γη προς όφελος και ευλόγηση των ανθρώπων».

από τον Δανιήλ τον Προφήτη,—μία βασιλεία που θα μεγαλώσει και θα απλωθεί έως ότου γεμίσει όλη τη γη [βλέπε Δανιήλ 2:44], όταν φως και διάνοια θα είναι τόσο ευρέως διαδεδομένα, ώστε δεν θα είναι πλέον απαραίτητο σε κανέναν άνθρωπο να πει στους κοντινούς του: «Γνωρίστε τον Κύριο· αλλά όλοι θα τον γνωρίζουν, από τον μικρό τους μέχρι τον μεγάλο τους» [βλέπε Ιερεμίας 31:34] και όταν το Πνεύμα του Κυρίου θα εκχυθεί επάνω σε κάθε σάρκα σε τέτοιο βαθμό που οι υιοί και οι θυγατέρες τους θα προφητεύσουν, οι γηραιοί τους θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι τους θα δουν οράσεις [βλέπε Ιωήλ 2:28] και όταν δεν θα υπάρξει τίποτε να κακοποιήσουν ή να φθείρουν σε όλο το άγιο βουνό του Κυρίου [βλέπε Ησαΐας 11:9].⁹ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 280.]

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών έχει οικοδομηθεί επάνω σε βέβαιο θεμέλιο και θα συνεχίζει να προχωρεί παρά την αντίθεση.

Αδελφοί και αδελφές, ο Θεός έχει εγκαθιδρύσει την Εκκλησία και τη βασιλεία Του επάνω στη γη προς όφελος και ευλόγηση των ανθρώπων, για να τους καθοδηγεί στον δρόμο της αληθείας, για να τους προετοιμάσει για την υπερύψωση στην παρουσία Του και για τον ένδοξο ερχομό και τη βασιλεία Του επάνω στη γη. Οι σκοποί του θα πραγματοποιηθούν παρά την όλη αντίθεση που μπορεί να τεθεί εναντίον τους από ανόμους και τις δυνάμεις του σκότους. Τα πάντα που βρίσκονται στον δρόμο αυτού του έργου θα απομακρυνθούν. Τίποτε δεν θα μπορέσει να σταθεί ενάντια στη δύναμή Του, αλλά τα πάντα που έχει θεσπίσει θα πραγματοποιηθούν πλήρως και τέλεια. Η αγάπη του Θεού για τον λαό Του θα συνεχίσει και θα παραμείνει και θα θριαμβεύσουν με την ισχύ Του.¹⁰

Τώρα θα πρέπει να συζητήσουμε για την καταστροφή αυτής της βασιλείας! ...Ε λοιπόν, για προσπαθήστε να πιάσετε και να τραβήξετε τα αστέρια από το στερέωμα ή τη σελήνη ή τον ήλιο από την τροχιά τους! Ποτέ δεν μπορεί να γίνει, επειδή είναι το έργο του Παντοδύναμου.¹¹

Η βασιλεία του Θεού προχωρεί με ισχύ και δύναμη και με τρανή και ένδοξη επιτυχία.¹²

Το έργο αυτό έχει οικοδομηθεί επάνω σε βέβαιο θεμέλιο, έχοντας θεμελιωθεί επάνω στην πέτρα των αιώνων. ... Άσχετα ποιοι χάνονται κατά τη διαδρομή και των οποίων η πίστη καταστρέφεται, η Εκκλησία θα συνεχίσει.¹³

Αυτή η Εκκλησία θα αντέξει, επειδή είναι επάνω σε γερή βάση. Δεν είναι από τον άνθρωπο. Δεν είναι από τη μελέτη της Καινής Διαθήκης ή της Παλαιάς Διαθήκης. Δεν είναι το αποτέλεσμα της μάθησης που λάβαμε σε κολέγια ή σε ιεροδιδασκαλεία, αλλά προέρχεται απευθείας από τον Κύριο. Ο Κύριος μάς την έχει δείξει με την αποκαλυπτική αρχή του Αγίου Πνεύματος τού φωτός και κάθε άνθρωπος μπορεί να λάβει αυτό το ίδιο πνεύμα.

... Μάς δίδει γνώση γι' αυτά που θα κάνουμε, καθόσον είμαστε πρόθυμοι να θυσιάσουμε τη ζωή μας παρά να πάμε ενάντια σε αυτήν τη γνώση. Μάς ανοίγει τα μυστικά τού σελέστιου βασιλείου και συνεχώς μάς διαβιβάζει πράγματα που δεν γνωρίζαμε ποτέ πριν. Αυτή η γνώση και διάνοια μεγαλώνει σε εμάς συνεχώς.

... Έχουμε λάβει πάρα πολύ γνώση για να εμποδιστούμε στους σκοπούς μας. Αφήστε αυτούς που επιθυμούν να καταδιώξουν και να ανατρέψουν τον μορμονισμό να συνεχίσουν να κάνουν τη δουλειά τους. ... Έργο μας είναι να μεγαλώσουμε στη γνώση τού Θεού, να τηρούμε τις εντολές τού Θεού, να είμαστε πιστοί και να εξακολουθήσουμε να αυξανόμαστε και να γινόμαστε όλο και περισσότερο τέλειοι καθώς προχωρούμε στα χρόνια.¹⁴ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 280.]

**Είμαστε ο λαός τού Θεού και Εκείνος θα
μας προστατεύσει καθώς προχωρούμε
και κάνουμε όλα όσα απαιτεί.**

Σε πολλές περιπτώσεις... εκεί όπου η καταστροφή τού λαού τού Θεού φαινόταν να επικείται και φαινόταν ότι δεν υπήρχε τρόπος διαφυγής... ξαφνικά προέκυψε κάτι που είχε προετοιμασθεί για τη σωτηρία τους, για να αποτρέψει την επερχόμενη καταστροφή. Το βρίσκουμε αυτό στην περίπτωση των Ισραηλιτών, όταν ηγήτο αυτών ο Μωυσής. Όταν πήγαν στην Ερυθρά Θάλασσα και ο στρατός των Αιγυπτίων στα νώτα τους απειλούσε να τούς καταστρέψει, φαινόταν ότι δεν υπήρχε τρόπος διαφυγής, αλλά εκείνη τη στιγμή

κατά την οποία απαιτείτο απελευθέρωση, ιδού, φανερώθηκε και απελευθερώθηκαν [βλέπε Έξοδος 14:10–25].

Έτσι ήταν και έτσι θα είναι και για μας για πάντα. Μολονότι οι δυσκολίες μας μπορεί να φαίνονται πολύ μεγάλες, ωστόσο θα υπάρξει το μέσον που θα παρασχεθεί για τη διαφυγή μας, αν επιτελέσουμε το καθήκον που απαιτείται από εμάς ως τέκνων τού Θεού. Όμως μπορεί να κριθεί απαραίτητο στο μέλλον—και αυτό το θέμα επιθυμώ να θίξω—να παύσουν ορισμένοι εκ των Αγίων τον ρόλο τής Εσθήρ, τής βασίλισσας, και να είναι πρόθυμοι να θυσιάσουν οτιδήποτε και τα πάντα που απαιτούνται στη διάθεσή τους για τον σκοπό σύμφωνα με τον οποίον θα επιφέρουν την απελευθέρωση των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Πρώτα θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι είμαστε ο λαός τού Θεού. ...Είναι έργο μας να κάνουμε ένα βήμα εμπρός, όπως έκανε η Εσθήρ και να είμαστε πρόθυμοι να ρισοκινδυνεύσουμε τα πάντα για τη σωτηρία των ανθρώπων. Αναλαμβάνοντας το έργο της, είπε η Εσθήρ: «Αν χαθώ, ας χαθώ». [Βλέπε Εσθήρ 4:3–16.] ... Όμως, ο λαός τού Θεού δεν θα χαθεί. Πάντοτε θα υπάρχει για τη σωτηρία τους ένα κριάρι που θα κρατιέται σε ένα πυκνόκλαδο φυτό [βλέπε Γένεση 22:13].

...Ο Κύριος έχει πει: «Εγώ έχω θεοπίσει μέσα στην καρδιά μου, ότι θα σας επαληθεύσω στα πάντα, αν παραμείνετε στη διαθήκη μου, ακόμη και ως το θάνατο, ώστε να βρεθείτε άξιοι. Γιατί αν δεν παραμείνετε στη διαθήκη μου, δεν αξίζετε για εμένα». [Βλέπε Δ&Δ 98:14–15.] Έχουμε κάτι για να ζήσουμε. Έχουμε τα πάντα για να πεθάνουμε. Όμως, δεν υπάρχει θάνατος σε αυτά τα ζητήματα. Υπάρχει σωτηρία και υπάρχει ζωή, αν ο λαός τού Θεού—όσοι καλούνται σύμφωνα με το όνομα τού Κυρίου Ιησού Χριστού—τηρήσει τις εντολές Του και κάνει αυτό που είναι αποδεκτό στα μάτια Του. Δεν είναι στο σχέδιο τού Παντοδύναμου να επιτρέψει στον λαό Του να καταστραφεί. Αν κάνουμε το σωστό και τηρούμε τις εντολές Του, ασφαλώς θα μας απελευθερώσει από κάθε δυσκολία.¹⁵ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 280.]

**Είναι καιρός να ταπεινωθούμε ενώπιον τού
Θεού και να φέρουμε εις πέρας το έργο
που Εκείνος μας έχει εμπιστευθεί.**

Είναι ευθύνη όσων πρεσβεύουν ότι απασχολούνται στο έργο Του να συνεχίσουν, να προχωρήσουν... χωρίς μουρμούρισμα και χωρίς να πρέπει να παρακινηθούν. Εφόσον απομένει να γίνει ένα βήμα εμπρός, αυτό το βήμα πρέπει να γίνει.¹⁶

Τώρα είναι η ώρα να ταπεινωθούν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών ενώπιον τού Παντοδύναμου. ...Τώρα είναι η ώρα να βρουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών τι έχουν δεσμευθεί να κάνουν και να γίνουν. Είναι η ώρα οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών να μετανοήσουν για τις αμαρτίες και τις ανοησίες τους και να επικαλεσθούν τον Παντοδύναμο, ώστε να δοθεί η αρωγή Του... ώστε να προχωρήσουμε και να φέρουμε εις πέρας το μέγα έργο για την ολοκλήρωση τού οποίου είμαστε υπεύθυνοι.¹⁷

Κάνουμε το έργο τού Θεού. Οι προοπτικές εμπρός μας είναι ένδοξες, αλλά ας θυμόμαστε πάντοτε, σε όλα όσα κάνουμε και δημιουργούμε, ότι είμαστε υπηρέτες τού Θεού και κάνουμε το θέλημά Του. Η ακεραιότητά μας δεν θα πρέπει να φθαρεί, αλλά θα πρέπει να αυξάνεται η πίστη μας καθώς προχωρούμε στη ζωή. Θα ήμουν ικανοποιημένος να ενεργήσω εκεί όπου με έχει θέσει η θεία καθοδήγηση και να ρωτήσω τον Κύριο τι μπορώ να κάνω, για να βοηθήσω στην οικοδόμηση τής βασιλείας τού Θεού σε εκείνο το μέρος και να με βοηθήσει να αποκτήσω τα προς το ζην για την οικογένειά μου.¹⁸

Μπορεί να αποκτήσουμε περισσότερη γνώση και δύναμη και να αυξήσουμε την ικανότητά μας να οικοδομήσουμε τη βασιλεία τού Θεού επάνω στη γη, το οποίο επιτυγχάνεται με την επιμέλειά μας, την ταπεινοφροσύνη και την πίστη μας στις διαθήκες που έχουμε συνάψει.¹⁹

Μπορεί να φανεί ότι εξαιτίας τής άγνοιάς μας στο ότι δεν καταλαβαίνουμε πλήρως τους τρόπους τού Κυρίου και τους σκοπούς Του, ότι καθώς εργαζόμαστε για να πραγματοποιήσουμε το σχέδιο τού Κυρίου, μερικές φορές φθάνουμε σε ένα μέρος όπου μπορούμε να αναπαυθούμε για λίγο, αλλά γεγονός είναι ότι δεν υπάρχει κάτι τέτοιο στο πρόγραμμα και δεν μπορεί να υπάρξει,

εφόσον οι άνθρωποι εξακολουθούν να εργάζονται και να θέτουν την εμπιστοσύνη τους στις υποσχέσεις του Θεού.

...Ας είναι κάθε άνθρωπος πιστός και πολύ επιμελής στην τήρηση των εντολών του Θεού και ας καλλιεργεί την επιθυμία να κάνει καλό στους γύρω του. Και αν, αναπολώντας το παρελθόν, βρούμε ότι δεν έχουμε ενεργήσει αυστηρώς σύμφωνα με τις υπογορεύσεις τής δικής μας συνείδησης και καθήκοντος, ας βάλουμε τη ζωή μας σε τάξη, ούτως ώστε ο Θεός και άλλοι άνθρωποι να σκεφθούν ότι είμαστε καλοί άνθρωποι, ώστε να προετοιμασθούμε για οτιδήποτε μπορεί να συμβεί. Ας συνεχισθεί το έργο τής οικοδόμησης ναών και οίκων λατρείας. Ας συνεχίσουμε να μορφώνουμε τα παιδιά [μας] και να τα μεγαλώνουμε με φόβο Κυρίου και ας διαδίδεται ακόμη το Ευαγγέλιο σε μακρινά έθνη...

Αυτό είναι το έργο του Θεού και κατευθύνει την πορεία και πρόοδό του στη γη, και το έργο αυτό θα πρέπει πάντοτε στον νου μας να θεωρείται ως το πιο σημαντικό πράγμα. Και εφόσον συνεχίζουμε στο μονοπάτι του καθήκοντος, μπορούμε ασφαλώς να παραμείνουμε σταθεροί και αμετακίνητοι και αποφασισμένοι στον σκοπό μας και τοιουτοτρόπως να δείξουμε στον κόσμο την πίστη και την αφοσίωσή μας στις αρχές τής αληθείας που έχει αποκαλύψει ο Θεός...

Ο Κύριος πιθανότατα να προκαλέσει μία βαριά πίεση να μας υπερφορτώσει, η οποία θα απαιτεί μεγάλη θυσία από τον λαό του. Η ερώτηση στην οποία πρέπει να απαντήσουμε είναι: Θα κάνουμε αυτήν τη θυσία; Αυτό το έργο είναι το έργο του Παντοδύναμου και οι ευλογίες που αναζητούμε, για τις οποίες έχουμε λάβει υπόσχεση, θα έλθουν αφού δοκιμασθούμε και αποδειχθεί ότι είμαστε πιστοί. Δεν προσπαθώ να πω σε αυτόν τον λαό ότι υπάρχει ή ότι δεν υπάρχει εμπρός του μία δύσκολη δοκιμασία την οποία θα πρέπει να βιώσουν. Η ερώτηση στην οποία πρέπει να απαντήσω είναι: Είμαι προετοιμασμένος να λάβω οιαδήποτε ευλογία που μπορεί να μου δώσει ο Κύριος ή ο λαός Του και να την χρησιμοποιήσω καταλλήλως; Ή, από την άλλη, είμαι προετοιμασμένος να κάνω οιαδήποτε θυσία που μπορεί Εκείνος να απαιτήσει από εμένα; Δεν θα έδινα ούτε κάτι τόσο άχρηστο όπως τις στάχτες από άχυρα σικάλεως για οποιαδήποτε θρησκεία για την οποία δεν θα άξιζε να ζει κανείς και δεν θα άξιζε να πεθάνει κανείς. Και δεν θα έδινα

πολλά για τον άνθρωπο εκείνον που δεν θα ήταν πρόθυμος να θυσιάσει τα πάντα για χάρη τής θρησκείας του.

Λοιπόν, λέω προς καθέναν και όλους: Προχωρήστε! Προχωρήστε και αποκτήστε τη σωτηρία τού Κυρίου και μη μένετε ακίνητοι.²⁰ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 280.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε τις αφηγήσεις στις σελίδες 269-73. Τι νομίζετε ότι σημαίνει να λέμε ότι η βασιλεία τού Θεού προχωρεί; Τι εμπειρίες σάς έχουν βοηθήσει να δείτε ότι προχωρεί η βασιλεία τού Θεού;
2. Στην τελική παράγραφο τής σελίδας 273, ο Πρόεδρος Σνόου αναφέρεται σε τέσσερις προφητείες στην Παλαιά Διαθήκη. Με ποιους τρόπους εκπληρώνονται αυτές οι προφητείες σήμερα;
3. Μελετήστε τις διδασκαλίες τού Προέδρου Σνόου όσον αφορά την Εκκλησία που προχωρεί παρά την αντίθεση (σελίδες 275-76). Πώς θα μπορούσαν να μας βοηθήσουν αυτές οι διδασκαλίες, όταν μας καταδιώκουν οι άνθρωποι λόγω τής πίστεώς μας; Πώς έχετε αντιμετωπίσει την αντίθεση στη μαρτυρία σας;
4. Εξετάστε την τρίτη και τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 277. Όταν απαιτείται από εμάς να κάνουμε θυσίες, τι μπορούμε να μάθουμε από το παράδειγμα τής Εσθήρ; Σε τέτοιες καταστάσεις, πώς νομίζετε ότι θα μας βοηθήσει να «γνωρίζουμε ότι είμαστε ο λαός τού Θεού;»
5. Στο τελικό τμήμα τού κεφαλαίου, ο Πρόεδρος Σνόου συμβουλεύει τα μέλη να οικοδομήσουν τη βασιλεία τού Θεού όπου και να τους έχει θέσει ο Κύριος. Με ποιους τρόπους βοηθούν οι προσπάθειες των γονέων στο σπίτι στην οικοδόμηση τής

βασιλείας τού Θεού σε όλη τη γη; Πώς μπορούν οι οικογενειακοί διδάσκαλοι και οι επισκέπτριες διδασκάλισσες να οικοδομήσουν τη βασιλεία τού Θεού;

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 24:14, Εθέρ 12:27, Μορόνι 7:33, Δ&Δ 12:7–9, 65:1–6, 128:19–23

Βοήθεια διδασκαλίας: «Είναι συχνά χρήσιμο να αρχίσετε να σκέπτεστε το επόμενο μάθημα συντόμως αφού διδάξατε το προηγούμενο. Πιθανώς να γνωρίζετε καλά αυτούς που διδάσκετε, τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντά τους αμέσως αφού ήσαστε μαζί τους» (*Teaching, No Greater Call*, 97).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Ιλνίτσα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 79–82.
2. Στο “Laid to Rest: The Remains of President John Taylor Consigned to the Grave,” *Millennial Star*, 29 Αυγούστου 1887, 549.
3. Στο “Laid to Rest: The Remains of President John Taylor Consigned to the Grave,” 549.
4. Στο “Laid to Rest: The Remains of President John Taylor Consigned to the Grave,” 549.
5. Άλις Ποντ, στο ΛιΡόι Σνόου, “An Experience of My Father’s,” *Improvement Era*, Σεπτ. 1933, 677. Βλέπε, επίσης, την αλληλογραφία μεταξύ τού Πρεσβυτέρου Τζων Γουίντσου και τού Νάε Ποντ, συζύγου τής Άλις Αρμίντα Σνόου Γιανγκ Ποντ, 30 Οκτωβρίου 1945 και 12 Νοεμβρίου 1946, Βιβλιοθήκη Ιστορίας τής Εκκλησίας. Η Άλις ήταν γύρω στα είκοσι, προκοδοτημένη και επισφραγισμένη στον σύζυγό της, όταν ο Πρόεδρος Σνόου τής ανέφερε την εμπειρία αυτήν στον ναό.
6. Στο Conference Report, Οκτ. 1898, 55.
7. “Greeting to the World by President Lorenzo Snow,” *Deseret Evening News*, 1η Ιανουαρίου 1901.
8. “‘Mormonism’ by Its Head,” *Land of Sunshine*, Οκτ. 1901, 252.
9. *Deseret News*, 24 Ιανουαρίου 1872, 597.
10. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Οκτωβρίου 1898, 1.
11. *Deseret News*, 24 Ιανουαρίου 1872, 598.
12. *Deseret Weekly*, 4 Νοεμβρίου 1893, 609.
13. *Millennial Star*, 12 Μαΐου 1890, 293. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας τού Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1890.
14. Στο Conference Report, Απρ. 1900, 3–4.
15. *Deseret News*, 22 Νοεμβρίου 1882, 690.
16. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 Ιουνίου 1882, 1.
17. *Deseret News*, 22 Νοεμβρίου 1882, 690.
18. Στο Journal History, 11 Ιουλίου 1865, 2.
19. *Deseret News*, 15 Μαΐου 1861, 82.
20. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 Ιουνίου 1882, 1.

*Ακόμη και μετά τις μεγάλες φανερώσεις στον Ναό τού Κίρτλαντ,
πολλοί Άγιοι στο Κίρτλαντ υπέπεσαν σε αποστασία.*

Να αγαπούμε τον Θεό περισσότερο απ' όσο αγαπούμε τον κόσμο

*«Πρέπει να φθάσουμε σε... έναν καλύτερο
τρόπο ζωής: πρέπει να αγαπούμε τον Θεό
περισσότερο απ' όσο αγαπούμε τον κόσμο».*

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Λίγο αφότου ο Λορέντζο Σνόου βαπτίσθηκε και επικυρώθηκε στο Κίρτλαντ τού Οχάιο, ένας αριθμός Αγίων των Τελευταίων Ημερών, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων ηγετών τής Εκκλησίας, εστράφη εναντίον τού Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Σύμφωνα με τον Λορέντζο Σνόου, αυτή η αποστασία πυροδοτήθηκε από κερδοσκοπία ή, με άλλα λόγια, από ασυνήθεις επιχειρηματικούς κινδύνους με την ελπίδα να πλουτίσουν κάποιοι γρήγορα. Τυφλωμένοι από την επιθυμία για τα πρόσκαιρα τού κόσμου, οι άνθρωποι απομακρύνθηκαν από τις αιώνιες ευλογίες τού Ευαγγελίου.

Περίπου 50 χρόνια αργότερα, ο Πρόεδρος Σνόου, υπηρετώντας ως Πρόεδρος τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, μίλησε σε μία ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών στο Λόγκαν τής Γιούτα. Τους μίλησε για την αντιξοότητα τής οποίας ήταν μάρτυρας στο Κίρτλαντ και τους προειδοποίησε ότι συντόμως θα βίωναν παρόμοιες δοκιμασίες. «Ταχέως κάτι έρχεται που θα σας δοκιμάσει, ίσως όπως δεν έχετε δοκιμασθεί ποτέ πριν», είπε. «Ωστόσο, αυτό που είναι απαραίτητο να κάνουμε τώρα είναι να δούμε πού βρίσκονται τα ελαττώματα και οι αδυναμίες μας, αν έχουμε. Αν δεν ήμαστε πιστοί κατά το παρελθόν, ας ανανεώσουμε τις διαθήκες μας με τον Θεό και ας αποφασίσουμε με νηστεία και προσευχή να λάβουμε συγχώρηση για τις αμαρτίες μας, ώστε το Πνεύμα τού Παντοδύναμου να είναι επάνω μας, ώστε ίσως

να μπορέσουμε να διαφύγουμε τους δυνατούς πειρασμούς που πλησιάζουν. Μαζεύονται μαύρα σύννεφα. Βλέπετε ποια ήσαν τα αποτελέσματα στο Κίρτλαντ αυτού τού πνεύματος κερδοσκοπίας. Γι' αυτό, αγρυπνείτε». ¹

Επειδή η προειδοποίηση τού Προέδρου Σνόου εξακολουθεί να ισχύει για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών σήμερα, μέγα μέρος τής ομιλίας του προς τους Αγίους στο Λόγκαν περιλαμβάνεται σε αυτό το κεφάλαιο. Είπε: «Ίσως λίγα λόγια αναφορικά με την κατάστασή μας τότε [στο Κίρτλαντ] θα μπορούσαν να μας χρησιμεύσουν στο μέλλον—θα μπορούσαν να μας δώσουν ορισμένα χρήσιμα μαθήματα». ² [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 290.]

Διδασκαλίες τού Λορέντζο Σνόου

Όταν οι άνθρωποι επιτρέπουν στην κοσμικότητα να διαποτίζει τον νου και την καρδιά τους, γυρίζουν την πλάτη τους στις αιώνιες αρχές.

Θυμάμαι πολύ ξεκάθαρα τις ανησυχητικές στιγμές που βιώσαμε στο Κίρτλαντ..., όπου διέμενε ο Προφήτης τού Θεού, όπου ο Ίδιος ο Θεός, ακόμη και ο Ιησούς, ο Υιός τού Θεού, εμφανίστηκε και φανερώθηκε με τη δόξα Του. Στεκόταν στην άκρη τού άμβωνα τού Ναού, ο οποίος είχε οικοδομηθεί με εντολή. Υπήρχε κάτω από τα πόδια Του ένα αντικείμενο που είχε επιστρωθεί με ατόφιο χρυσό, σε χρώμα σαν το ήλεκτρο. Τα μαλλιά Του ήταν λευκά σαν το αγνό χιόνι. Η όψη Του έλαμπε σαν τον ήλιο στη μεγαλύτερη έντασή του. Η φωνή Του ήταν σαν τον ήχο νερού που ρέει. [Βλέπε Δ&Δ 110.] Αυτή η υπέροχη φανέρωση ήταν στον ναό, ο οποίος είχε ανεγερθεί προς τιμήν Του. Ήμουν στο Κίρτλαντ τότε, όπου βιώσαμε γεγονότα τα οποία, μερικές φορές σκέπτομαι ότι τώρα αρχίζουμε να επαναλαμβάνουμε. Οι συνθήκες που περιέβαλλαν τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών τότε ήταν ασυνήθους φύσεως. Τουλάχιστον τα αποτελέσματα επάνω στους ανθρώπους ήταν ασυνήθους χαρακτήρα. ...Τότε το πνεύμα τής κερδοσκοπίας διεπότιζε τον νου των ανθρώπων αυτού τού έθνους. Υπήρχαν κερδοσκοπίες όσον αφορά στο χρήμα, στις τράπεζες, στη γη, σε οικόπεδα τής πόλεως, κερδοσκοπίες προς πολυάριθμους άλλους τομείς. Το πνεύμα αυτό τής κερδοσκοπίας έβγαине από τον κόσμο

και σάρωνε την καρδιά των Αγίων σαν ένα δυνατό κύμα ή έναν θορυβώδη χείμαρρο και πολλοί έπεφταν και αποστατούσαν.³

Ορισμένοι εξ αυτών [των Αγίων στο Κίρτλαντ] άρχισαν να κερδοσκοπούν. Ξέχασαν τη θρησκεία τους, Ξέχασαν τις αρχές που τούς είχαν αποκαλυφθεί και πολλοί εξ αυτών υπέπεσαν στο πνεύμα τής εποχής και παρασύρθηκαν από την κερδοσκοπία. Δυσκολίες ανέκυψαν—ζήλια και διαμάχη—και ο Κύριος, ων δυσσαρεστημένος μαζί τους, έφερε καταστροφή ανάμεσά τους και διαλύθηκαν ως αποικισμός.⁴

Μόλις προ τής μεγάλης αυτής αποστασίας, ο Κύριος είχε εκχύσει υπέροχες ευλογίες επάνω στον λαό. Τα χαρίσματα τού Ευαγγελίου είχαν εκχυθεί σε αξιοθαύμαστο βαθμό—τα πλούτη τής αιωνιότητας. Άγγελοι τούς είχαν επισκεφθεί. Ο Υιός τού Θεού, όπως επεσήμανα πριν, είχε μιλήσει με τους υπηρέτες Του. Κατά την αφιέρωση τού Ναού, οι ευλογίες που έλαβαν οι άνθρωποι ήσαν θαυμαστές. Κατά τη διάρκεια εκείνης τής πλούσιας εποχής με την εύνοια τού Θεού εγώ, ο ίδιος, παρευρέθην στις διάφορες συγκεντρώσεις που διεξήχθησαν στον Ναό. Είχαμε συγκεντρώσεις προσευχής και συγκεντρώσεις μαρτυρίας και τέτοιες μαρτυρίες όπως μπορούσαν να καταθέσουν οι αδελφοί και οι αδελφές ήσαν υπέροχες. Προφήτευαν, μιλούσαν σε γλώσσες και είχαν [το χάρισμα] τής ερμηνείας γλωσσών σε αξιοθαύμαστο βαθμό. Αυτές οι ευλογίες ίσχυαν σχεδόν για όλους τους ανθρώπους στο Κίρτλαντ. Η καρδιά τους ήταν τότε αφοσιωμένη. Ένωθαν σαν να μπορούσαν να θυσιάσουν οτιδήποτε είχαν στην κατοχή τους. Ένωθαν ότι κατοικούσαν σχεδόν στην παρουσία τού Θεού και ήταν φυσικό να έχουν αυτό το συναίσθημα υπό τέτοιες θαυμαστές επιρροές.

Όλες αυτές τις ευλογίες και πολλές άλλες που δεν έχω χρόνο να απαριθμήσω, απολάμβαναν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών λίγο πριν το πνεύμα αυτό τής κερδοσκοπίας αρχίσει να διαποτίζει την καρδιά των ανθρώπων. Κάποιος θα είχε φαντασθεί ότι αφού είχαν λάβει αυτές τις υπέροχες εκδηλώσεις, κανένας πειρασμός δεν θα μπορούσε να είχε ανατρέψει τους Αγίους. Όμως συνέβη και τους διασκόρπισε, ούτως ειπείν, στους τέσσερις ανέμους.

Άξιοσημείωτο όπως μπορεί να φανεί, το πνεύμα αυτό τής κερδοσκοπίας διαπότισε την απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την απαρτία των Επτά Προέδρων των Εβδομήκοντα. Όντως, δεν

υπήρχε απαρτία στην Εκκλησία που να μην είναι λίγο-πολύ επηρεασμένη από αυτό το πνεύμα της κερδοσκοπίας. Καθώς αυτό το πνεύμα αυξανόταν, ακολουθούσε διάσπαση της ενότητας. Οι αδελφοί και οι αδελφές άρχισαν να συκοφαντούν και να διαπληκτίζονται μεταξύ τους, επειδή τα συμφέροντά τους δεν ήταν σε αρμονία.

Αυτό θα γίνει στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών στους οποίους τώρα απευθύνομαι; Φοβούμαι ότι έρχεται, αλλά πόσο πολύ θα σας επηρεάσει δεν μπορώ να το πω εγώ. Ωστόσο, θα έχετε την εμπειρία και ίσως είναι απαραίτητο να την έχετε.

...Το ήμισυ της απαρτίας των Αποστόλων, κατά τις ημέρες του Κίρτλαντ, υπέπεσε σε αυτές τις πονηρές επιρροές. Ήταν αυτή η κερδοσκοπία, αυτή η αγάπη για τον χρυσό—τον θεό του κόσμου—που είχε αυτό το λυπηρό αποτέλεσμα. Και αν είχε αυτό το αποτέλεσμα επάνω σε αυτούς που είχαν την ανώτατη ιεροσύνη επί της γης, πώς θα επηρέαζε εμάς οι οποίοι ίσως δεν είχαμε τη διάνοια, τις πληροφορίες και την εμπειρία που κατείχαν εκείνοι;...

Είστε καλοί άνθρωποι. ...Ο Θεός σας αγαπά. Τέρπεται με τη χρηστότητά σας και δεν θα ήθελε να δει τις σκηνές που διαδραματίστηκαν... στο Κίρτλαντ. Δεν χρειάζεται. Κρατούμε στα ίδια μας τα χέρια τη δύναμη να διατηρηθούμε από τα πράγματα αυτά που διαίρεσαν τούς Αγίους στο Κίρτλαντ και ανέτρεψαν μισούς από τους Δώδεκα. Ο Κύριος δεν επιθυμεί, αυτές τις τελευταίες ημέρες, να υπάρξει μαρτυρία για αυτά τα γεγονότα.⁵

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών οφείλουν να είναι πάρα πολύ σοφοί και ευφυείς για να πέφτουν σε παγίδες αυτού του είδους. Δεν ωφελεί κάποιον. Δεν θα ωφελήσει κανέναν να γυρίσει την πλάτη του σε αυτές τις ένδοξες αρχές και σε αυτά που έχουν ληφθεί από αιώνιους κόσμους—να γυρίσουμε την πλάτη μας σε αυτά τα πράγματα και να συγχυθούμε και να αφοσιωθούμε στα τιποτένια πράγματα του κόσμου. Δεν θα μας ωφελήσει. Οιοσδήποτε πειρασμός έλθει επάνω μας ή σε αυτόν που είμαστε τώρα εκτεθειμένοι, θα πρέπει να ακούσουμε την ιστορία του παρελθόντος και να μην επιτρέψουμε στον εαυτό μας να υπερνικηθεί, ειδικά θά το μετανιώσουμε πολύ.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 290.]

**Έχουμε συνάψει διαθήκη να διαχωρίζουμε
τον εαυτό μας από την κοσμικότητα και να
αφοσιωνόμαστε στη βασιλεία του Θεού.**

Ο θεός του κόσμου είναι ο χρυσός και ο άργυρος. Ο κόσμος λατρεύει αυτόν τον θεό. Είναι παντοδύναμος γι' αυτούς, αν και ενδεχομένως να μην είναι πρόθυμοι να το παραδεχθούν. Έχει σχεδιασθεί, με την ουράνια καθοδήγηση και φροντίδα του Θεού, να δείξουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών αν έχουν αποκτήσει τόσο πολλή γνώση, σοφία και δύναμη του Θεού που δεν μπορούν να κατανικηθούν από τον θεό του κόσμου. Πρέπει να φθάσουμε σε αυτό το σημείο. Πρέπει επίσης να φθάσουμε σε έναν καλύτερο τρόπο ζωής: πρέπει να αγαπούμε τον Θεό περισσότερο απ' όσο αγαπούμε τον κόσμο, περισσότερο απ' όσο αγαπούμε τον χρυσό ή τον άργυρο και να αγαπούμε τον πλησίον μας ως εαυτόν.⁷

Αν... αποτύχουμε να τηρήσουμε τις διαθήκες που έχουμε συνάψει, δηλαδή, να χρησιμοποιούμε τον χρόνο, το ταλέντο και την ικανότητά μας για την οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού επάνω στη γη, πώς μπορούμε λογικά να αναμένουμε να προβάλλουμε κατά την πρώτη ανάσταση, ταυτισμένοι με το μέγα έργο της απολύτρωσης; Αν εμείς, με τον τρόπο, τις συνθήκες και τις δοσοληψίες μας, μιμούμαστε τον... κόσμο, δι' αυτού ταυτίζοντας τον εαυτό μας με τον κόσμο, νομίζετε, αδελφοί μου, ότι ο Θεός θα μάς απονείμει τις ευλογίες που επιθυμούμε να κληρονομήσουμε; Σας λέω όχι, δεν θα το κάνει! ...Πρέπει να αναπτυχούμε στη χρηστότητα των ουρανών και να εμφυτεύσουμε στην καρδιά μας τη χρηστότητα του Θεού. Ο Κύριος είπε, μέσω του προφήτου Ιερεμίου: «Θα βάλω το νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι ο λαός μου». [Ιερεμίας 31:33.] Αυτό προσπαθεί να κάνει ο Κύριος και αυτό θα το επιτύχει με εμάς, αν υπακούσουμε στο θέλημά του.⁸

Ευχαριστώ τον Θεό που αυτήν την εποχή της διαφθοράς και της ανομίας στον κόσμο, έχουμε αγίους και χρηστούς άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι μπορούν να αφιερώσουν αυτά τα ανώτερα ταλέντα, τα οποία τούς έχει απονείμει ο Θεός, προς δόξαν και τιμήν Του. Και θα μπορούσα περαιτέρω να πω ότι υπάρχουν χιλιάδες ενάρετων και έντιμων ανδρών και γυναικών, τους οποίους

έχει συγκεντρώσει ο Κύριος από τα έθνη, οι οποίοι είναι επίσης πρόθυμοι να αφιερώσουν τον χρόνο και τα ταλέντα τους, για να βοηθήσουν στην πραγματοποίηση του έργου τού Θεού προς όφελος των τέκνων Του.⁹ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 290.]

**Ακολουθούμε το παράδειγμα τού Σωτήρος,
όταν αρνούμεθα να ανταλλάξουμε τη δόξα τής
αιωνιότητας για τα πλούτη τού κόσμου.**

Μπορεί να αναμένετε... να έλθετε αντιμέτωποι με εμπόδια στο μονοπάτι τής ζωής, τα οποία θα δοκιμάσουν στο έπακρο την αποφασιστικότητά σας και ορισμένοι από εσάς μπορεί να μπειτε στον πειρασμό να εκτραπείτε τού μονοπατιού τής αληθείας και τής τιμής και σαν τον Ησαΰ να επιθυμήσετε να εγκαταλείψετε τη δόξα τής αιωνιότητας για λίγες περαστικές στιγμές ικανοποίησης και ευχαρίστησης [βλέπε Γένεση 25:29–34]. κατόπιν... να αρπάξετε την ευκαιρία σας να μιμηθείτε το παράδειγμα τού Σωτήρος μας, όταν τού προσεφέρθη η δόξα αυτού τού κόσμου, αν θα έκανε κάτι ανόητο· απήντησε στον δελεαστή του: *«Πήγαινε πίσω μου, σατανά»* [Βλέπε Κατά Λουκάν 4:5–8.]¹⁰

Βρίσκω, σκεπτόμενος τη ζωή, ότι αυτός ο κόσμος είναι σύντομος εν συγκρίσει με την αιωνιότητα, ότι η διάνοιά μας, η θειότητα μέσα μας, υπήρχε πάντοτε, ποτέ δεν δημιουργήθηκε και θα υπάρξει πάντοτε σε όλη την αιωνιότητα [βλέπε Δ&Δ 93:29]. Λαμβάνοντας υπ' όψιν αυτά τα γεγονότα, θα ήταν καλό για εμάς ως ευφυή όντα, να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτή η ζωή τελειώνει σε λίγες ημέρες, κατόπιν έρχεται η ζωή που είναι αιώνια· και έχουμε το πλεονέκτημα επί των ανθρώπων αυτών που απέτυχαν να κάνουν αυτές τις βελτιώσεις εν αναλογία με το πόσο καλά έχουμε τηρήσει τις εντολές.¹¹

Το Ευαγγέλιο ενώνει τις καρδιές όλων των οπαδών του, δεν διαχωρίζει, δεν γνωρίζει καμία διαφορά μεταξύ των πλούσιων και των φτωχών· όλοι είμαστε ενωμένοι σαν ένα άτομο να επιτελούμε τα καθήκοντα που μας έχουν ανατεθεί. ... Τώρα, επιτρέψατέ μου να κάνω την ερώτηση: Ποιος κατέχει κάτι και ο οποίος μπορεί πραγματικά και αληθινά να αποκαλέσει οτιδήποτε από τα αγαθά αυτού τού κόσμου δικό του; Δεν αποτολμώ να [πω], είμαι απλώς επιστάτης σε κάτι πολύ μικρό και είμαι υπόλογος στον Θεό για

Σαν τον πλούσιο νεαρό άνδρα, ο οποίος μίλησε με τον Σωτήρα (βλέπε Κατά Ματθαίον 19:16–22), ορισμένοι άνθρωποι σήμερα μπαίνουν σε πειρασμό να αποστρέφονται όσους είναι σε ανάγκη.

τη χρήση και τη διάθεσή του. Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουν λάβει έναν νόμο τού Ευαγγελίου μέσω των αποκαλύψεων τού Θεού και είναι τόσο απλά γραμμένος που όλα μπορούν να γίνουν κατανοητά. Και αν καταλάβουμε και κατανοήσουμε τις δεσμεύσεις που κάναμε, όταν εισήλθαμε σε αυτήν τη διαθήκη μέσω βαπτίσματος προς άφεση αμαρτιών, πρέπει ακόμη να γνωρίζουμε το γεγονός ότι ο νόμος απαιτεί από εμάς να επιζητούμε *πρώτα* τη βασιλεία τού Θεού και ότι ο χρόνος, τα ταλέντα και οι ικανότητές μας θεωρούνται υποδεέστερα προς όφελός της [βλέπε Κατά Ματθαίον 6:33, Νεφί Γ΄ 13:33]. Αν δεν ήταν έτσι, πώς θα μπορούσαμε να αναμένουμε στο μέλλον να κληρονομήσουμε αιώνια ζωή και να ζήσουμε και να βασιλεύσουμε μαζί του, όταν αυτή η γη θα έχει γίνει τόπος κατοικίας τού Θεού και τού Υιού του;

Ποιος θα πει ότι οι πλούσιοι ή όσοι έχουν πολλά ταλέντα, έχουν καλύτερη ελπίδα ή προοπτική να κληρονομήσουν αυτές τις ευλογίες απ' ό,τι έχουν οι φτωχοί ή όσοι έχουν παρά μόνον έναν ταλέντο; Όπως το καταλαβαίνω, ο άνδρας που εργάζεται

σε κατάσταση, είτε ως ράπτης, ξυλουργός, υποδηματοποιός ή σε κάποια άλλη απασχόληση που παράγει προϊόντα και ο οποίος ζει σύμφωνα με τον νόμο τού Ευαγγελίου και είναι έντιμος και πιστός στην κλήση του, αυτός ο άνδρας είναι τόσο κατάλληλος να λάβει αυτές και όλες τις ευλογίες τής Καινούργιας και Παντοτινής Διαθήκης όσο οιοσδήποτε άλλος άνδρας· μέσω τής πίστης του θα κατέχει θρόνους, αρχές και δυνάμεις, τα παιδιά τους θα γίνουν αναρίθμητα όσο τα αστέρια στο στερέωμα των ουρανών ή σαν την άμμο επάνω στην παραλία. Ποιος, ερωτώ, έχει μεγαλύτερες προοπτικές από αυτόν;¹² [Βλέπε προτάσεις 3 και 4 κατωτέρω.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Σκεφθείτε την αφήγηση στις σελίδες 283-84. Τι συμβαίνει με την κοσμικότητα που οδηγεί τους ανθρώπους να ξεχάσουν τη θρησκεία τους; Πώς μπορούμε να φροντίσουμε τις εγκόσμιες ανάγκες μας χωρίς να υπερνικηθούμε από την κοσμικότητα;
2. Συλλογισθείτε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 284. Πώς μπορεί η αγάπη μας για τον Θεό να μας βοηθήσει να αποφύγουμε να υπερνικηθούμε από την κοσμικότητα;
3. Ο Πρόεδρος Σνόου δίδαξε ότι έχουμε συνάψει διαθήκη να «χρησιμοποιούμε τον χρόνο, το ταλέντο και την ικανότητά μας για την οικοδόμηση τής βασιλείας τού Θεού επάνω στη γη» (σελίδα 287). Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε, προκειμένου να τηρείτε αυτήν τη διαθήκη.
4. Επανεξετάστε το τελικό τμήμα τού κεφαλαίου. Με ποιους τρόπους μπορούν οι ακόλουθες αλήθειες να μας βοηθήσουν να τηρούμε τις διαθήκες μας; «Αυτός ο κόσμος είναι σύντομος εν συγκρίσει με την αιωνιότητα». Κανείς δεν μπορεί «πραγματικά και αληθινά να αποκαλέσει οτιδήποτε από τα αγαθά αυτού τού κόσμου δικό του».

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 6:19–24, Κατά Ιωάννην 17:15, Ιωάννου Α΄ 2:15–17, Ιακώβ 2:13–19, Μόρμον 8:35–39, Δ&Δ 38:39, 63:47–48, 104:13–18

Βοήθεια διδασκαλίας: Οι συζητήσεις σε μικρές ομάδες «δίδουν την ευκαιρία σε μεγάλο αριθμό ατόμων να συμμετάσχουν στο μάθημα. Άτομα που είναι συνήθως διστακτικά να συμμετάσχουν, θα μπορούσαν να αναφέρουν σε μικρές ομάδες ιδέες που δεν θα εξέφραζαν μπροστά σε ολόκληρη την ομάδα» (*Teaching, No Greater Call*, 161).

Σημειώσεις

1. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.
2. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.
3. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.
4. *Deseret News*: 11 Απριλίου 1888, 200. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1888.
5. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.
6. *Deseret News*, 11 Απριλίου 1888, 200.
7. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.
8. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1877, 1.
9. *Deseret Semi-Weekly News*, 4 Ιουνίου 1889, 4.
10. Στο Πλάιζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 486.
11. *Brigham City Bugler, Supplement*, 1η Αυγούστου 1891, 2.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1877, 1.

*Ενώ ταξίδευαν κατά μήκος της πολιτείας της Αιοβα, η οικογένεια Σνόου
έλαβε βοήθεια από κάποιον που είχε βοηθήσει μία ημέρα νωρίτερα.*

Κάνοντας καλό σε άλλους

*«Καλλιεργήστε το πνεύμα χριστιανικής αγάπης.
Να είσθε έτοιμοι να κάνετε για τους άλλους
περισσότερα από αυτά που θα αναμένατε από
εκείνους, αν οι συνθήκες ήταν οι αντίθετες».*

Από τη ζωή του Λορέντζο Σνόου

Ο Λορέντζο Σνόου και η οικογένειά του ήταν μέρος τής αρχικής εξόδου των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τη Ναβού του Ιλινόι. Με μία ομάδα άλλων οικογενειών, κατευθύνθηκαν δυτικά στην πολιτεία τής Άιοβα τον Φεβρουάριο τού 1846. Οι καιρικές συνθήκες έκαναν το ταξίδι τους δύσκολο—κάθε ημέρα αγωνίζονταν μέσα στη βροχή, στο χιόνι και τη λάσπη.

Καθώς ταξίδευε μία ημέρα η οικογένεια Σνόου, ένα μέλος από τους συνταξιδιώτες ζήτησε τη βοήθειά τους. Ο Λορέντζο Σνόου έγραψε στο ημερολόγιό του ότι ένας άνδρας «ζήτησε να τον αφήσω να βάλει το μπαούλο του στην άμαξά μου, επειδή είπε ότι δεν μπορούσε να το βάλει κάπου αλλού». Η άμαξα ήταν «εντελώς φορτωμένη με τόσα πολλά πράγματα που νόμιζαν ότι μπορούσαν να χωρέσουν», ενθυμείτο ο Λορέντζο, αλλά «και πάλι τού είπα να το βάλει και να έλθει να μοιρασθεί με εμάς τον χώρο».

Την επόμενη νύκτα η οικογένεια βίωσε αυτό που ο Λορέντζο απεκάλεσε «ένα πολύ δυσάρεστο γεγονός»: ένας άξονας στην άμαξά τους έσπασε. Αφηγήθηκε: «Τότε έβρεχε πολύ δυνατά και [έκανε] πολύ κρύο. Στήσαμε αμέσως τη σκηνή μας [και] ανάψαμε μια καλή φωτιά από ξύλα λευκής καρυδιάς. ...Το νερό και η λάσπη ήταν πολύ βαθιά και δεν μπορούσαμε να πάμε στην άμαξα χωρίς να τσαλαβουτούμε. ...Ήμαστε τώρα περίπου είκοσι τέσσερα χιλιόμετρα από την κατασκήνωση και δεκατέσσερα ή δεκαέξι από το πρώτο σπίτι και αφού κανείς από εμάς δεν ήταν

μηχανικός, η προοπτική να επισκευάσουμε την άμαξά μας δεν ήταν πολύ ενθαρρυντική».

Απρόσμενα, ήλθε ανακούφιση από τον άνδρα που είχαν βοηθήσει την προηγούμενη. «Θρηνούσα για την κακοτυχία μου», είπε ο Λορέντζο, «όταν ήλθε σε μένα και με πληροφόρησε ότι το επάγγελμά του ήταν να φτειάχνει άμαξες και ότι μπορούσε πολύ εύκολα να επισκευάσει την άμαξά μου. ...Μόλις το επέτρεψε ο καιρός, ο αδελφός Γουίλσον (αυτό ήταν το όνομα του προαναφερθέντος ατόμου) πήγε επί το έργον και έκανε έναν άξονα αμάξης πολύ καλύτερο από αυτόν που εγώ έσπασα. Αφού επισκευάσθηκε η άμαξά μας, αφήσαμε αυτό το μέρος, έχοντας μείνει πολλές ημέρες εξαιτίας τής βροχής και τής λάσπης».

Για τον Λορέντζο Σνόου αυτή η εμπειρία ενδυνάμωσε ένα πολύτιμο μάθημα σχετικά με την υπηρετήση και την αλληλεγγύη. Έγραψε στο ημερολόγιό του: «Το να κάνεις μία χάρη συχνά οδηγεί στο να αποκτήσεις μία άλλη».¹ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 300.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

Είμαστε τέκνα του ίδιου Επουράνιου Πατέρα και έχουμε αποσταλεί στον κόσμο, για να κάνουμε καλό ο ένας στον άλλον.

Είμαστε από τον ίδιο Πατέρα στους σελέστιους κόσμους. ...Αν γνωρίζαμε ο ένας τον άλλον όπως θα έπρεπε... θα ήμασταν πιο συμπονετικοί προς τους άλλους ανθρώπους απ' ό,τι είμαστε τώρα και θα υπήρχε η επιθυμία από μέρους κάθε ατόμου να μελετήσει στον νου του πώς θα μπορούσε να κάνει καλό στους αδελφούς του, πώς θα μπορούσε να απαλύνει τις λύπες τους και να τούς αναπτύξει στην αλήθεια, πώς [θα μπορούσε] να απομακρύνει το σκότος από τον νου τους. Αν καταλαβαίνουμε ο ένας τον άλλον και την αληθινή σχέση που έχουμε μεταξύ μας, θα πρέπει να αισθανόμαστε διαφορετικά απ' ό,τι τώρα. Όμως, αυτή η γνώση μπορεί να αποκτηθεί μόνον καθώς αποκτούμε το Πνεύμα τής ζωής και καθώς επιθυμούμε να αναπτύξουμε ο ένας τον άλλον σε χρησιμότητα.²

Έχουμε αποσταλεί στον κόσμο τούτο, για να κάνουμε καλό στους άλλους. Και κάνοντας καλό στους άλλους, κάνουμε καλό στον εαυτό μας. Θα πρέπει πάντοτε να έχουμε αυτό στον νου μας, ο σύζυγος όσον αφορά στη σύζυγό του, η σύζυγος όσον αφορά στον σύζυγό της, τα παιδιά όσον αφορά στους γονείς τους και οι γονείς όσον αφορά στα παιδιά τους. Πάντοτε υπάρχει η ευκαιρία να κάνουμε καλό ο ένας στον άλλον.³

Προσεύχομαι στον Θεό, στο όνομα τού Ιησού, ώστε εσείς και εγώ να προσπαθούμε καθημερινώς να είμαστε λίγο πιο πιστοί, να προσπαθούμε να είμαστε λίγο καλύτεροι σήμερα απ' ό,τι ήμασταν εχθές, να προσπαθούμε και να έχουμε λίγη περισσότερη αγάπη και στοργή προς τον πλησίον μας, όπως μας έχει ειπωθεί ότι επάνω σε αυτό κρέμεται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες «να αγαπά[με] τον Κύριο τον Θεό [μας] από όλη την ισχύ [μας], από όλον τον νου [μας] και από όλη τη δύναμή [μας] και τον πλησίον [μας] όπως τον εαυτό [μας]». [Βλέπε Κατά Ματθαίον 22:37–40.] «Όλα όσα αν θέλ[ουμε] να κάνουν σε [μας] οι άνθρωποι». Αυτό είναι σύμφωνα με τον νόμο και τους προφήτες. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:12.] Αυτές είναι αρχές που θα πρέπει να μάθουμε. ... Θα πρέπει να είμαστε φίλοι παντού και όλων. Δεν υπάρχει Άγιος των Τελευταίων Ημερών που να μισεί τον κόσμο: αλλά είμαστε φίλοι τού κόσμου, έχουμε εξαναγκασθεί να είμαστε, όσον αφορά σε αυτούς. Πρέπει να μάθουμε να εκτείνουμε τη χριστιανική μας αγάπη και τον κόπο μας προς όφελος όλης τής ανθρωπότητας. Αυτή είναι η αποστολή των Αγίων των Τελευταίων Ημερών—όχι απλώς να περιορίζουμε τη χριστιανική αγάπη για τον εαυτό μας, αλλά να την διαδίδουμε ευρέως, καθώς από αναγκαιότητα πρέπει να διαδοθεί σε όλη την ανθρωπότητα.⁴

Να είσθε έντιμοι, δίκαιοι και ελεήμονες, ασκώντας πνεύμα ευγένειας και ευσέβειας σε όλες τις προθέσεις και τις υποσχέσεις προς τον εαυτό σας—σε όλες τις πράξεις και τις συναλλαγές σας. Καλλιμεργήστε το πνεύμα χριστιανικής αγάπης. Να είσθε έτοιμοι να κάνετε για τους άλλους περισσότερα από αυτά που θα αναμένατε από εκείνους, αν οι συνθήκες ήταν οι αντίθετες. Να έχετε την επιθυμία να γίνετε μεγάλοι, όχι κατά τη γνώμη των ανθρώπων που δίδουν σημασία στα εγκόσμια, αλλά στα μάτια τού Θεού και να είσθε μεγάλοι από αυτήν την άποψη: «*Θα αγαπάς τον Κύριο*

τον Θεό [μας] από την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου και τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Πρέπει να αγαπάτε την ανθρωπότητα, επειδή είναι αδελφία σας, οι απόγονοι τού Θεού. Να προσεύχεστε επιμελώς για το πνεύμα αυτό τής φιλανθρωπίας, αυτήν τη διεύρυνση σκέψεως και συναισθήματος και για τη δύναμη και ικανότητα να εργάζεστε ενθέρμως προς όφελος τής βασιλείας τού Μεσσία.⁵ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 300.]

Η ευτυχία μας αυξάνεται, όταν βοηθούμε άλλους να βρουν ευτυχία.

Θα πρέπει να έχουμε μέσα μας τη δυνατή επιθυμία να κάνουμε καλό στους άλλους. Να μη νοιαζόμαστε τόσο πολύ για τον εαυτό μας. Το καλό θα μάς έλθει, αν διατηρήσουμε τον νου μας εστιασμένο σε αυτούς εκτός τού εαυτού μας μέχρι ενός σημείου και αν προσπαθήσουμε να κάνουμε τους άλλους ευτυχέστερους και να τους ελκύσουμε λίγο κοντύτερα προς τον Κύριο. ...Όταν βρεθείτε λίγο λυπημένοι, κοιτάξτε γύρω σας και βρείτε κάποιον που είναι σε χειρότερη κατάσταση από εσάς· πηγαίνετε σε εκείνον και ανακαλύψτε το πρόβλημα, κατόπιν προσπαθήστε να το επιλύσετε με τη σοφία που σας απονέμει ο Κύριος· και μονομιάς θα χαθεί η λύπη σας, θα αισθανθείτε το φως, το Πνεύμα τού Κυρίου θα είναι επάνω σας και όλα θα φαίνονται διαφωτισμένα.⁶ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 300.]

Όταν φροντίζουμε πρώτα για τα οφέλη των άλλων, εμείς βελτιωνόμαστε ταχύτερα.

Ένα εκ των καλύτερων πραγμάτων που μπορεί να έχει στον νου ένας νέος άνδρας ή μία νέα γυναίκα, στην προσπάθειά του να γίνει μεγάλος, είναι να βοηθά άλλους να γίνουν μεγάλοι επίσης και να μην τον νοιάζει να περνά λίγο καιρό, για να βελτιώσει τους άλλους. Ο καλύτερος τρόπος για να βελτιωθούμε είναι να ασκηθούμε στην επιτέλεση τού καλού προς τους άλλους. Να το έχετε αυτό συνεχώς υπ' όψιν.⁷

Στην επιδίωξη οιοδήποτε είδους σπουδής, ο άνθρωπος πρέπει να εξακολουθήσει να εργάζεται και, αφού κάνει μία πορεία,

«Ας διευρυνθεί ο νους σας, ώστε να κατανοήσει και να ενδιαφερθεί για τις ανησυχίες των φίλων σας που είναι γύρω σας.»

πρέπει να κάνει μία άλλη ακόμη και να εξακολουθεί επί το έργον, προκειμένου να καταστήσει τον εαυτό του ικανό να τα υπερνικήσει και δεν θα τα υπερνικήσει ποτέ κοντά τόσο καλά όσο με το να μοιράζεται με άλλους τις πληροφορίες που μαθαίνει. Ας πάει επί το έργον και ας συγκεντρώσει τους φίλους του και ας προσπαθήσει να τους δώσει την ίδια γνώση που εκείνος έχει λάβει και κατόπιν αρχίζει να βρίσκει τον εαυτό του να διαφωτίζεται σε αυτά τα πράγματα που δεν θα γνώριζε ποτέ αν δεν ακολουθούσε αυτήν την πορεία τής διδασκαλίας και μεταδόσεως των πληροφοριών που κατέχει προς άλλους. Όποιος είναι δάσκαλος σε σχολείο θα με καταλάβει καλά επί τού θέματος τούτου...

Ας θυμάται κάποιος ότι υπάρχουν άλλοι που είναι στο σκοτάδι και δεν έχουν προχωρήσει τόσο πολύ σε γνώση, σοφία και διάνοια και ας μεταδώσει αυτήν τη γνώση, διάνοια και δύναμη στους φίλους και τους αδελφούς του, καθόσον εκείνος έχει προχωρήσει περισσότερο από αυτούς και, κάνοντάς το αυτό θα ανακαλύψει

σύντομα ότι ο νους του θα διευρυνθεί και ότι το φως και η γνώση που είχε αποκτήσει, θα αυξηθούν και θα πολλαπλασιασθούν ταχύτερα...

Αν θέλετε να αποκτήσετε τη φιλία και τη συμπάθεια των φίλων σας, πηγαίνετε επί το έργον και παρηγορήστε τους με το φως αυτό που έχετε λάβει και να θυμάστε ότι αυτές οι ευλογίες ήλθαν από τον Θεό και ότι κάνουντάς το αυτό, κάνετε απλώς αυτό που θα έπρεπε να κάνει κάθε άνθρωπος...

Προκειμένου ένα άτομο να αποκτήσει τις ανώτατες και μεγαλύτερες ευλογίες για τον εαυτό του, προκειμένου να διασφαλίσει την επιδοκιμασία του Παντοδύναμου και προκειμένου να βελτιώνεται συνεχώς σε θέματα που αφορούν στη χρησιμότητα, πρέπει να κάνει τα πάντα όσο καλά μπορεί. Ας πάει επί το έργον και ας είναι πρόθυμος να θυσιάσει προς όφελος των φίλων του. Αν θέλει να αναπτυχθεί πνευματικώς, η καλύτερη αρχή επί της οποίας μπορεί να το κάνει είναι να αναπτύξει τους φίλους του.

...Ας διευρυνθεί ο νους σας, ώστε να κατανοήσει και να ενδιαφερθεί για τις ανησυχίες των φίλων σας που είναι γύρω σας και εκεί όπου δύνασθε να εξασφαλίσετε οφέλη για τους φίλους σας, κάντε το και, κάνοντάς το θα ανακαλύψετε ότι αυτά τα πράγματα που χρειάζεστε, θα έλθουν στα χέρια σας γρηγορότερα παρά αν κοπιάζετε εντελώς για να τα εξασφαλίσετε για τον εαυτό σας χωρίς να σκέπτεσθε το όφελος των φίλων σας. Ξέρω ότι αυτή είναι μία καλή και σημαντική αρχή.⁸ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 300.]

**Όταν θυσιάζομαστε για το καλό των άλλων,
αποκτούμε επουράνια γνωρίσματα.**

Απλώς πρέπει να αισθανθούμε... ότι υπάρχουν άλλοι άνθρωποι εκτός από τον εαυτό μας. Πρέπει να διερευνήσουμε την καρδιά και τα συναισθήματα των άλλων και να γίνουμε πιο ευσεβείς απ' ό,τι είμαστε τώρα.

...Πρέπει να γίνει μία θυσία προς όφελος αυτών με τους οποίους συσχετιζόμαστε. Το βλέπουμε αυτό στον Σωτήρα και στον αδελφό Τζόζεφ και το βλέπουμε στον Πρόεδρό μας [Μπρίγκαμ Γιανγκ].

Ο Ιησούς, ο αδελφός Τζόζεφ και ο αδελφός Μπρίγκαμ πάντοτε υπήρξαν πρόθυμοι να θυσιάσουν όλα όσα είχαν για το καλό των ανθρώπων. Αυτό είναι εκείνο που δίδει στον αδελφό Μπρίγκαμ τη δύναμη με τον Θεό και τη δύναμη με τους ανθρώπους· είναι το αίσθημα τής αυτοθυσίας που συνεχώς επιδεικνύει. Το ίδιο συμβαίνει με τους άλλους. Απλώς όσο είναι πρόθυμοι να θυσιαστούν για τους άλλους, τόσο λαμβάνουν μέσα τους τον Θεό και οι ευλογίες των αιώνιων κόσμων είναι επάνω τους και είναι εκείνοι οι οποίοι όχι μόνον θα διασφαλίσουν τα δικαιώματα αυτού τού κόσμου, αλλά θα διασφαλίσουν τις ευλογίες τής αιωνιότητας. Απλώς όσο... θυσιάζετε ο ένας για τον άλλον, απλώς τόσο θα προχωρήσετε στα τού Θεού. Τώρα, αν θέλετε να λάβετε τους ουρανοί μέσα σας και να πάτε στους ουρανοί, θέλετε να ακολουθήσετε την πορεία που κάνουν οι άγγελοι, οι οποίοι είναι στους ουρανοί. Αν θέλετε να ξέρετε πώς προορίζετε να αυξηθείτε, θα σας πω, είναι με το να αποκτήσετε ευσέβεια μέσα σας.

...Τα άτομα μπορούν να απολαύσουν τους ουρανοί γύρω τους παντού. Πρέπει να εργασθούμε σκληρά γι' αυτό. Πρέπει να πάμε επί το έργον και να εδραιώσουμε τους ουρανοί επί ταύτης τής γης, παρά το κακό που είναι γύρω μας, τους δαίμονες που είναι γύρω μας και παρά την ανομία που υπάρχει, ακόμη πρέπει να πάμε επί το έργον και να εδραιώσουμε τους ουρανοί επί ταύτης τής γης.

Ένα άτομο δεν μπορεί ποτέ να απολαύσει τους ουρανοί έως ότου μάθει πώς να τους αποκτήσει και να ενεργήσει επί των αρχών τους. Πάρτε ορισμένα άτομα και σκεφθείτε τις συνθήκες που τους περιέβαλλαν πριν από 20 χρόνια... όταν είχαν συγκεκριμένη χαρά, ειρήνη, ευτυχία τότε, αν και τα πράγματα ήσαν δυσάρεστα. Τώρα μπορεί να έχουν διασφαλίσει άνετες συνθήκες ζωής και αρκετά χρήματα για να ικανοποιούν τις εγκόσμιες ανάγκες και αναγκαιότητές τους, αλλά αν δεν έχουν εξασφαλίσει φίλους, τα καλά συναίσθημα των αδελφών τους, είναι δυστυχείς και περισσότερο απ' ό,τι ήσαν πριν από 20 χρόνια.

...Είθε να σας ευλογεί ο Κύριος, αδελφοί και αδελφές, και είθε να σκεφθείτε αυτά τα πράγματα και είθε να αγαπούμε αλλήλους και να ζούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να υπερυψώσουμε τον

εαυτό μας στο μέτρο που ο Θεός θα μας δώσει σοφία και ικανότητα και να εξασφαλίσουμε εμπιστοσύνη ο ένας προς τον άλλον.⁹ [Βλέπε πρόταση 5 στη σελίδα 300.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Ανασκοπήστε την ιστορία στις σελίδες 293 και 294. Πότε είδατε ότι «το να κάνεις μία χάρη συχνά οδηγεί στο να αποκτήσεις μία άλλη;»
2. Ο Πρόεδρος Σνόου μάς υπενθύμισε ότι είμαστε όλοι τέκνα του Θεού (σελίδες 294-96). Πώς θα μπορούσε αυτή η γνώση να επηρεάσει τις πράξεις του ενός προς τον άλλον; Τι ευκαιρίες προσφέρει η Ανακουφιστική Εταιρεία, για να κάνουν οι γυναίκες καλό σε άλλους; Τι ευκαιρίες προσφέρει μία απαρτία πρεσβυτέρων, για να κάνουν οι άνδρες καλό σε άλλους;
3. Συλλογισθείτε την τελική παράγραφο στη σελίδα 296. Γιατί η ευτυχία μας αυξάνει, όταν βοηθούμε άλλους να βρουν την ευτυχία; Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να μάθουν αυτήν την αλήθεια;
4. Γιατί νομίζετε ότι αυξάνουμε σε σοφία, όταν μοιραζόμαστε τη γνώση μας με άλλους; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 296-98.) Τι εμπειρίες είχατε που σας έδειξαν την αλήθεια αυτής τής αρχής;
5. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 298. Γιατί νομίζετε ότι οι απλές πράξεις υπηρετήσεως έχουν τη δύναμη να μας φέρουν πιο κοντά στους ουρανούς; Καθώς συλλογίζεστε τα μηνύματα αυτού του κεφαλαίου, σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να κάνετε το σπίτι σας περισσότερο επουράνιο μέρος.

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 25:31–45, Κατά Λουκάν 6:36–38, Μωσία 2:17, 4:14–27, Δ&Δ 81:5, 82:3

Βοήθεια διδασκαλίας: «Είναι καλύτερα να πάρετε απλώς λίγες καλές ιδέες και να έχετε μία καλή συζήτηση—και καλή εκμάθηση—παρά να βιάζεστε, προσπαθώντας να διδάξετε κάθε λέξη από το εγχειρίδιο. ...Μία γαλήνια ατμόσφαιρα είναι απολύτως απαραίτητη, εάν είναι να έχετε το Πνεύμα του Κυρίου παρόν στην τάξη σας» (Τζέφρυ Χόλαντ, “Teaching and Learning in the Church,” *Ensign*, Ιούνιος 2007, 91).

Σημειώσεις

1. Journal of Lorenzo Snow, 1841–47, Βιβλιοθήκη Ιστορίας τής Εκκλησίας, 39–42.
2. *Deseret News*, 28 Ιανουαρίου 1857, 371.
3. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 2.
4. *Salt Lake Daily Herald*, 11 Οκτωβρίου 1887, 2.
5. Στο Ιλάιζα Σνόου Σμιθ, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), 486–87.
6. Στο Conference Report, Απρ. 1899, 2–3.
7. *Improvement Era*, Ιούλιος 1901, 714.
8. *Deseret News*, 11 Μαρτίου 1857, 3. Στην πρωτότυπη πηγή, η σελίδα 3 έχει χαρακτηρησθεί εσφαλμένως ως σελίδα 419.
9. *Deseret News*, 11 Μαρτίου 1857, 4.

*Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ήταν «άνθρωπος του Θεού,
γεμάτος επιθυμία να εκπληρώσει την κλήση του».*

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ

«Ήξερα ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν έντιμος άνδρας, άνδρας τής αλήθειας, τής τιμής και τής αφοσίωσης, πρόθυμος να θυσιάσει τα πάντα που κατείχε, ακόμη και την ίδια τη ζωή του, ως μαρτυρία στους ουρανοί και τον κόσμο ότι είχε καταθέσει μαρτυρία για την αλήθεια προς τους ανθρώπους.»

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

«**Τ**ίσως υπάρχουν πολλοί λίγοι άνδρες που ζουν τώρα, οι οποίοι γνώριζαν τόσο καλά τον Τζόζεφ Σμιθ τον Προφήτη όπως εγώ», είπε ο Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου το 1900. «Ήμουν μαζί του συχνά. Τον επισκεπτόμουν στην οικογένειά του, καθόμουν στο τραπέζι του, συσχετιζόμουν μαζί του υπό ποικίλες συνθήκες και είχα ιδιωτικές συνεντεύξεις μαζί του για συμβουλές».¹

Εκτός από αυτές τις ιδιωτικές αλληλεπιδράσεις, ο Λορέντζο Σνόου υπήρξε μάρτυς τού Τζόζεφ Σμιθ δημοσίως—κατά τη διακονία του ως φίλου των Αγίων και ως Προφήτη τής αποκαταστάσεως. Μίλησε για μία συγκέντρωση στην οποίαν παρευρέθη ο Τζόζεφ Σμιθ στον μερικώς κατασκευασμένο Ναό τής Ναβού. Ο Προφήτης πήγε ως το βήμα, συνοδευόμενος από έναν ιερέα ενός άλλου δόγματος. Ο ιερέας «ήταν υπερβολικά σοβαρός. Όταν λεγόταν κάτι που προκαλούσε ευθυμία ή γέλιο ανάμεσα στους ανθρώπους, παρέμενε τελείως ήσυχος, μη δείχνοντας ούτε την ελάχιστη αλλαγή στην έκφραση τού προσώπου του». Εν αντιθέσει, ο Τζόζεφ Σμιθ «αισθανόταν πολύ καλά εκείνο το πρωινό» και έκανε ένα σχόλιο το οποίο «προκάλεσε κάποιο γέλιο ανάμεσα στους ανθρώπους» προτού αρχίσει η συγκέντρωση. «Μετά την έναρξη τής συγκεντρώσεως», αφηγείτο ο Λορέντζο, «ο Πρόεδρος Σμιθ σηκώθηκε και ποτέ δεν τον άκουσα να μιλά με περισσότερη δύναμη απ' ό,τι σε εκείνη την περίσταση. Οι άνθρωποι ήσαν

κατευχαριστημένοι, εκείνος ήταν πλήρης του Πνεύματος του Θεού και μιλούσε με μεγάλη δύναμη και ευγλωττία».²

Μολονότι ο Πρόεδρος Σνόου είχε εντυπωσιασθεί από τις εμπειρίες που είχε με τον Τζόζεφ Σμιθ, η μαρτυρία του για την αποστολή του Προφήτου δεν βασιζόταν σε αυτές τις εμπειρίες. Επανειλημμένως διακήρυττε ότι είχε λάβει τη μαρτυρία του από το Άγιο Πνεύμα. Είπε: «Όσον αφορά στο ότι ο [Τζόζεφ Σμιθ] ήταν ένας άνδρας αλήθειας και τιμής, ούτε εγώ ούτε οιοσδήποτε άλλος που τον ήξερε έχει κάποιον λόγο να το αμφισβητεί αυτό έστω και μια στιγμή. Όμως, όταν πήγα να κηρύξω τις αρχές αυτού του Ευαγγελίου, ποτέ δεν βασίσθηκα εντελώς σε οιοσδήποτε πληροφορίες έλαβα μέσω αυτού [του Τζόζεφ Σμιθ] ή κάποιου άλλου άνδρα· αλλά πίστεψα τα λόγια του, ερχόμενα όπως ήλθαν σε εμένα ως τα λόγια τής αλήθειας, από έναν εμπνευσμένο άνδρα του Θεού. ... Το Πνεύμα του Θεού, το Άγιο Πνεύμα το οποίο όλοι οι άνθρωποι μπορούν να λάβουν και να απολαύσουν... επιβεβαίωσε την αλήθεια όσων μου είχε πει και μου έγινε γνώση από αυτήν τη φύση που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δώσει ούτε να αφαιρέσει».³ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 311.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνόου

Όταν ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε την ουράνια κλήση του, ήταν αγνός, ειλικρινής, έντιμος νέος άνδρας.

Ο Τζόζεφ Σμιθ, τον οποίον επέλεξε ο Θεός να εδραιώσει αυτό το έργο, ήταν φτωχός και αμόρφωτος και δεν ανήκε σε κάποιο δημοφιλές δόγμα χριστιανών. Ήταν ένα απλό αγόρι, έντιμο, πλήρες ακεραιότητας, ανεξοικειωτο με την απάτη, την πανουργία και τη σοφιστεία που μετέρχονταν οι πολιτικοί και οι θρησκευτικοί υποκριτές, προκειμένου να επιτύχουν τους σκοπούς τους. Σαν τον Μωυσή τής αρχαίας εποχής, αισθανόταν ανίκανος και χωρίς τα απαιτούμενα προσόντα για το έργο, ώστε να προχωρήσει ως θρησκευτικός μεταρρυθμιστής, στην πλέον αντιλαϊκή θέση—να πολεμήσει εναντίον απόψεων και πιστεύω που υπήρχαν επί αιώνες, έχοντας τη συγκατάθεση και την υποστήριξη των ανθρώπων, τις πιο βαθιές σε θεολογικές θεωρίες και πιστεύω· όμως ο Θεός τον είχε καλέσει να απελευθερώσει τους φτωχούς και τους έντιμους στην

καρδιά όλων των εθνών από την πνευματική και εγκόσμια υποτέλεια [σκλαβιά]. Και ο Θεός του υποσχέθηκε ότι όποιος ελάμβανε και υπάκουε στο μήνυμά του—βαπτίζοταν προς άφεση αμαρτιών, με εντιμότητα σκοπού—θα μπορούσε να λάβει ουράνιες φανερώσεις, θα ελάμβανε το Άγιο Πνεύμα, τις ίδιες ευλογίες του Ευαγγελίου για τις οποίες εδόθη υπόσχεση και αποκτήθηκαν μέσω του Ευαγγελίου, όταν κηρύχθηκαν από τους αρχαίους Αποστόλους. Και αυτό το μήνυμα, αυτή η υπόσχεση, επρόκειτο να ισχύσει οποτεδήποτε και σε οιονδήποτε θα μεταφερόταν από τους Πρεσβυτέρους, τους εξουσιοδοτημένους αγγελιαφόρους του Θεού. Τάδε έφη Τζόζεφ Σμιθ, το αμόρφωτο, το απλοϊκό, το απλό, το έντιμο αγόρι.⁴

Την πρώτη φορά που είδα τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ήμουν περίπου δεκαοκτώ ετών. Ήταν περίπου το έτος 1832, το φθινόπωρο τού έτους. Φημιολογείτο ότι ο Προφήτης επρόκειτο να έχει μία συγκέντρωση στο Χάιραμ τής επαρχίας Πόρτατς τού Οχάιο, περίπου τρία χιλιόμετρα από το σπίτι τού πατέρα μου. Έχοντας ακούσει πολλές ιστορίες γι' αυτόν, η περιέργειά μου ήταν πολύ μεγάλη και σκέφθηκα να επωφεληθώ αυτής τής ευκαιρίας να τον δω και να τον ακούσω. Έτσι, με την παρέα κάποιων εκ των μελών τής οικογένειας τού πατέρα μου, πήγα στο Χάιραμ. Όταν φθάσαμε εκεί, οι άνθρωποι είχαν ήδη συναθροισθεί σε ένα μικρό σκεπαστό μέρος για συναθροίσεις. Εκεί ήσαν παρόντες περίπου εκατόν πενήντα ή διακόσιοι άνθρωποι. Η συγκέντρωση είχε ήδη αρχίσει και ο Τζόζεφ Σμιθ στεκόταν στην πόρτα τού σπιτιού τού [Τζων] Τζόνσον, κοιτάζοντας προς το σκεπαστό μέρος και απευθυνόμενος προς τους ανθρώπους. Τον κοίταζα με σχολαστικότητα για να κρίνω την εμφάνισή του, την ένδυσή του και τους τρόπους τους καθώς τον άκουγα να μιλά. Τα σχόλιά του περιορίζονταν κατά κύριο λόγο στις δικές του εμπειρίες, ιδιαιτέρως την επίσκεψη τού αγγέλου, δίδοντας μία ισχυρή και δυνατή μαρτυρία σχετικά με αυτές τις θαυμαστές φανερώσεις. Στην αρχή φαινόταν λίγο διστακτικός και μιλούσε με κάπως χαμηλή φωνή, αλλά καθώς συνέχιζε, έγινε πολύ ισχυρός και δυνατός και φαινόταν ότι επηρέασε όλο το ακροατήριο με το συναίσθημα ότι ήταν έντιμος και ειλικρινής. Ασφαλώς με επηρέασε με αυτόν τον τρόπο και μού δημιούργησε εντυπώσεις που παραμένουν έως την παρούσα ημέρα.⁵

Καθώς τον κοιτούσα [εκείνη την πρώτη φορά] και άκουγα με προσοχή, σκέφθηκα ότι ένας άνδρας, ο οποίος κατέθετε μία τέτοια υπέροχη μαρτυρία όπως εκείνος και έχοντας μία τέτοια όψη όπως είχε εκείνος, ούτε καν θα μπορούσε να είναι ψευδοπροφήτης.⁶ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 311.]

Σε όλη του τη ζωή, ο Προφήτης Τζόζεφ διατήρησε την εντιμότητα και τον ανώτερο ηθικό χαρακτήρα του.

Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Προφήτης, τον οποίον γνώριζα στενά επί πολλά χρόνια όπως γνώριζα τον αδελφό μου, ξέρω ότι ήταν άνδρας με ακεραιότητα, ένας άνδρας αφοσιωμένος στα οφέλη τής ανθρωπότητας και στις προϋποθέσεις τού Θεού όλη του τη ζωή. Ποτέ δεν υπήρξε ένας άνδρας που να κατείχε ανώτερο βαθμό ακεραιότητας ή που να είναι πιο αφοσιωμένος στο να ικανοποιεί τις ανάγκες τής ανθρωπότητας παρά από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.⁷

Ήξερα ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν έντιμος άνδρας, άνδρας τής αλήθειας, τής τιμής και τής αφοσίωσης, πρόθυμος να θυσιάσει τα πάντα που κατείχε, ακόμη και την ίδια τη ζωή του, ως μαρτυρία στους ουρανοίς και τον κόσμο ότι είχε καταθέσει μαρτυρία για την αλήθεια προς τους ανθρώπους.⁸

Ήξερα ότι ήταν άνθρωπος τού Θεού, γεμάτος επιθυμία να εκπληρώσει την κλήση του—ένας άνδρας τού οποίου η ακεραιότητα δεν μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση και ο οποίος ήταν έντιμος σε όλες του τις πράξεις. Κανείς που τον γνώριζε τόσο στενά όσο εγώ δεν μπορούσε να τού βρει κάποιο ελάττωμα, όσον αφορά στον ηθικό του χαρακτήρα. ...Δίδω μαρτυρία για τον καλό χαρακτήρα τού αδελφού Τζόζεφ Σμιθ, για την εντιμότητά του, την αφοσίωσή του, την πίστη του, τη γενναιοδωρία του και την αγαθή του προαίρεση, ως ανθρώπου και ως υπηρέτη τού Θεού.⁹ [Βλέπε πρόταση 2 στη σελίδα 311.]

Χωρίς υποκρισία, ο Τζόζεφ Σμιθ μπορούσε να συμμετάσχει σε αθώα διασκέδαση καθώς και να διδάσκει με τη δύναμη τού Θεού.

Παρευρισκόμουν σε... συγκεντρώσεις στον Ναό τακτικώς και άκουγα τον Προφήτη να μιλά σχετικώς με τις μεγαλύτερες αρχές.

*Ο Τζόζεφ Σμιθ απολάμβανε «αθώα διασκέδαση»
με μέλη τής οικογένειας και φίλους.*

Κατά διαστήματα ήταν γεμάτος με το Άγιο Πνεύμα, μιλώντας με τη φωνή ενός αρχαγγέλου και γεμάτος με τη δύναμη τού Θεού, ολόκληρο το είναι του έλαμπε και το πρόσωπό του φωτιζόταν...

Κατά καιρούς μιλούσε για πράγματα που δεν ήσαν πολύ σημαντικά και άλλοτε εξηγούσε τα μυστήρια τής βασιλείας. Η αλλαγή ήταν τόσο αξιοπρόσεκτη που φαινόταν ότι υψωνόταν στους ουραμούς, ενώ απευθυνόταν στους ανθρώπους οι οποίοι ήσαν επί τής γης και κατόπιν επέστρεφε πάλι σε πιο οικεία θέματα...

Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν πάντοτε φυσικός και υπερβολικά ήρεμος, ποτέ δεν τον συνέχεαν ούτε τον εξόργιζαν άτομα ή πράγματα γύρω του. Πολλοί ιερείς τον επισκέπτονταν και προσπαθούσαν να τον πιάσουν, όταν δεν ήταν έτοιμος, ελπίζοντας να τον δουν

να κάνει κάτι στο οποίο θα μπορούσαν να βρουν σφάλμα, αλλά όταν δεν ήταν μαζί με άλλους ανθρώπους οι πράξεις του ήσαν πάντοτε οι ίδιες. Ποτέ δεν ήταν ένοχος υποκρισίας. Συμμετείχε σε όλα τα υγιή αθλήματα και δεν σκεπτόταν ότι δεν του ταίριαζε να παίξει μπάλα, να τρέξει έναν αγώνα δρόμου ή να συμμετάσχει σε οιονδήποτε άλλο υπαίθριο άθλημα. Ένας ιερέας, ενώ ήταν στο σπίτι του Προφήτου, έτυχε να κοιτάξει έξω από το παράθυρο και είδε τον Προφήτη να συμμετάσχει σε πάλη με έναν φίλο στον κήπο. Αυτό, μαζί με άλλες περιπτώσεις αθώας διασκέδασης, έπεισε τον ιερέα για την εντιμότητα του Προφήτου και ότι ήταν εντελώς χωρίς υποκρισία...

Σε μία άλλη περίπτωση, ο Τζόζεφ Σμιθ συμμετείχε σε ένα παιχνίδι μπάλας με ορισμένους εκ των νέων ανδρών στη Ναβού. Όταν ο αδελφός του, Χάιρουμ, το είδε, ήθελε να διορθώσει τον Προφήτη και μέχρι που τον μάλωσε, λέγοντας ότι τέτοια συμπεριφορά δεν άρμοζε σε έναν Προφήτη του Κυρίου. Ο Προφήτης απήντησε με απαλή φωνή: «Αδελφέ Χάιρουμ, το παιχνίδι μου με τα αγόρια σε ένα αθώο άθλημα σαν και αυτό δεν με βλάπτει με κανέναν τρόπο, αλλά από την άλλη τα κάνει ευτυχισμένα και έλκει την καρδιά τους πιο κοντά στη δική μου». ¹⁰ [Βλέπε πρόταση 3 στη σελίδα 311.]

Ενδυναμωμένος από το Άγιο Πνεύμα, ο Τζόζεφ Σμιθ αυξανόταν σε πνευματική δύναμη και επιρροή.

Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο μέγας προφήτης, δεν ήταν μορφωμένος, όταν ο Θεός τον επέλεξε και τού έκανε γνωστή την αποστολή του. Ο Κύριος απονέμει πνευματικές δωρεές και γνώση επάνω στους αμαθείς και το μεγαλείο της βασιλείας γίνεται γνωστό σε αυτούς με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και σταδιακώς γίνονται μεγάλοι στη γνώση των τού Θεού. ¹¹

Προς το τέλος της ζωής του, ο Τζόζεφ Σμιθ έγινε εντριβής περί της επιρροής του στους συνανθρώπους του. Το γεγονός αυτό προσέκλυσε ζωηρά την προσοχή μου κατά την επάνοδό μου από μία ιεραποστολή στην Ευρώπη. Παρατήρησα και μέχρι που τού επεσήμανα ότι είχε αλλάξει πάρα πολύ από την τελευταία φορά που τον είδα, ότι είχε γίνει ισχυρότερος και δυνατώτερος. Το

παραδέχθηκε αυτό και είπε ότι ο Κύριος τού είχε δώσει επιπρόσθετη αναλογία από το Πνεύμα Του.

Μία ημέρα, κάλεσε τους αδελφούς από τους Δώδεκα Αποστόλους μαζί και άλλους διακεκριμένους Πρεσβυτέρους τής Εκκλησίας, για να τους ορίσει σε διάφορες ευθύνες και ιεραποστολές. Καθένας τους κάθισε και περίμενε με πολλή ανυπομονησία να ακούσει τον λόγο τού Προφήτου σχετικώς με τα μελλοντικά του καθήκοντα. Αισθάνονταν ότι ήσαν στην παρουσία ενός ανώτερου όντος. Ενώ ήταν στο Κίρτλαντ, ο Προφήτης φαινόταν να μην κατέχει αυτήν την ισχύ και δύναμη... αλλά τα επόμενα χρόνια είχε γίνει τόσο δυνατός στη δύναμη τού Κυρίου που οι άνθρωποι το ένιωθαν. Έτσι ήταν σε αυτήν την περίπτωση. Οι Πρεσβύτεροι συνειδητοποίησαν την ανωτέρα του δύναμη. «Αδελφέ Μπρίγκαμ», είπε, «θέλω να πας ανατολικά και να φροντίσεις τις υποθέσεις τής Εκκλησίας στις Ανατολικές Πολιτείες και ο αδελφός Κίμπαλ μπορεί να σε συνοδεύσει». Στρεφόμενος σε έναν άλλον είπε: «Στρέψε την προσοχή σου στην έκδοση τής εφημερίδος μας» και κατ' αυτόν τον τρόπο όρισε καθέναν στην ειδική του αποστολή, αποδεχόμενοι όλοι τον λόγο του ως νου Κυρίου...

Ο Προφήτης είχε τη δύναμη να εντυπωσιάσει με αξιοθαύμαστο τρόπο όλους όσοι τον πλησίαζαν. Υπήρχε κάτι σχετικά με αυτόν που πήγαινε στην καρδιά τους. Αυτή ήταν συγκεκριμένως η περίπτωση με τους αδελφούς, όταν ελάμβαναν από εκείνον τους διορισμούς τους να πάνε και να κηρύξουν το Ευαγγέλιο. Η έμπνευση που έρεε από εκείνον κατακυριεύε την ψυχή τους και τα λόγια του διείσδυαν στα ενδόμυχα τού είναι τους. Τον αγαπούσαν και πίστευαν σε εκείνον και ήσαν έτοιμοι να κάνουν οτιδήποτε έδιδε εντολή για την προαγωγή τού έργου τού Θεού. Τους γέμιζε με τη δύναμη τής παρουσίας του και τους συνέπαιρνε με τη μαρτυρία για την προφητική του αποστολή. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στον κόσμο οι οποίοι έχουν ένα εξαιρετικό πνεύμα φιλίας και ζεστασιάς που αισθάνονται όλοι όσοι τους συναντούν. Έχω συναντήσει πολλούς τέτοιους ανθρώπους, αλλά ποτέ ωστόσο δεν έχω συναντήσει ένα άλλο άτομο στη συντροφιά τού οποίου να αισθάνθηκα την ιδιαίτερη και δυνατή επιρροή που αισθανόμουν ενώ ήμουν στην παρουσία τού Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ. Ήταν λόγω τής μεγάλης αναλογίας τού Πνεύματος τού Θεού που είχε

εκείνος, μονάχα η χειραψία μαζί του έκανε ένα άτομο να γεμίζει με αυτήν την επιρροή και οιοσδήποτε έμπιστος ήξερε ότι χαιρετούσε διά χειραψίας ένα εξαιρετικό άτομο.¹² [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 311.]

Καθένας από εμάς μπορεί να αποκτήσει τη μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης και ότι το Ευαγγέλιο αποκατεστάθη μέσω αυτού.

Με την ακεραιότητα του χαρακτήρα μου, θέλοντας ειλικρινώς να μάθω την αλήθεια, έλαβα το μήνυμα [τού Τζόζεφ Σμιθ]—υπάκουσα σε αυτό το είδος διδαχής και έλαβα, με τον πιο απτό και ικανοποιητικό τρόπο μία θεία φανέρωση—την υπεσχημένη ευλογία—τη γνώση για το έργο αυτό. Είμαι εγώ ο μόνος μάρτυς; Ποια ήταν η εμπειρία χιλιάδων ατόμων στα οποία απευθύνομαι τώρα; Είστε κι εσείς μάρτυρες;¹³

Ποια είναι η φύση τής μαρτυρίας μας; Είναι η εξής: ότι αυτή είναι η θεϊκή νομή τής πληρότητας των καιρών, ότι ο άγγελος που είδε ο Ιωάννης ο αποκαλυπτής να πετά στο μέσον του ουρανού, έχοντας το αιώνιο Ευαγγέλιο, για να κηρύξει σ' αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό—ότι εκείνος ο άγγελος έκανε την εμφάνισή του και αποκατέστησε το Ευαγγέλιο στη γη με τον Τζόζεφ Σμιθ να είναι το όργανο μέσω τού οποίου πραγματοποιήθηκε η αποκατάσταση [βλέπε Αποκάλυψη 14:6].¹⁴

Ο Τζόζεφ Σμιθ κατέθεσε μαρτυρία ότι ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης τον επισκέφθηκαν και τού απένειμαν την εξουσία να χορηγεί τις αγίες διατάξεις τού Ευαγγελίου μέσω των οποίων κάθε έντιμος στην καρδιά άνδρας και γυναίκα ελάμβαναν την υπόσχεση για το Άγιο Πνεύμα και για τέλεια γνώση τής διδαχής.¹⁵

Ο Τζόζεφ Σμιθ εξουσιοδοτήθηκε να ανοίξει έναν δίαυλο και να διατυπώσει ένα σχέδιο μέσω τού οποίου ο άνθρωπος θα μπορούσε να λάβει τη γνώση αυτών των πραγμάτων, ούτως ώστε να μην αφεθούμε να εξαρτώμεθα από τη μαρτυρία των προφητών ή τη μαρτυρία των αρχαίων Αποστόλων ή τη μαρτυρία των Αποστόλων τής σημερινής ημέρας ή από το Βιβλίο τού Μόρμον ή οτιδήποτε έγινε

ή ελέχθη κατά το παρελθόν, αλλά ώστε να μάθουμε αφ' εαυτού μας. Είναι μία ατομική γνώση.¹⁶

Ξέρω ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν αληθινός προφήτης του ζώντος Θεού. Καταθέτω μαρτυρία ότι είδε τον Θεό και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό και μίλησε μαζί Τους. Ο Κύριος μού έδωσε αυτήν τη ζωντανή μαρτυρία και αυτή καίει μέσα στην ψυχή μου από τότε που την έλαβα. Τώρα τη δίδω σε ολόκληρο τον κόσμο. Δεν καταθέτω μόνον μαρτυρία σε όλη την ανθρωπότητα ότι ο Τζόζεφ Σμιθ εστάλη από τον Θεό και ότι το έργο που εδραιώθηκε μέσω αυτού είναι το έργο του Θεού, αλλά επίσης προειδοποιώ όλα τα έθνη τής γης για τις προβλέψεις που έγιναν από τον Προφήτη και καταθέτω μαρτυρία με τον πιο επίσημο τρόπο ότι γνωρίζω ότι είναι αληθινές.¹⁷ [Βλέπε προτάσεις 5 και 6 στη σελίδα 312.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Στον νου σας, φαντασθείτε το γεγονός που περιγράφεται στη σελίδα 303. Τι μας λέει αυτή η ιστορία για τον Τζόζεφ Σμιθ;
2. Ανασκοπήστε τις περιγραφές του Προέδρου Σνόου για τον χαρακτήρα του Τζόζεφ Σμιθ (σελίδες 304-6). Με ποιους τρόπους νομίζετε ότι ο χαρακτήρας του Τζόζεφ Σμιθ τον βοήθησε να γίνει όργανο στα χέρια του Κυρίου;
3. Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας για το γεγονός ότι ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ αφιέρωνε χρόνο για «αθώα διασκέδαση»; (Σελίδες 306-8). Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι η διασκέδασή μας συνεισφέρει, αντί να αφαιρεί, στην ικανότητά μας να είμαστε πλήρεις του Αγίου Πνεύματος;
4. Με ποιους τρόπους ο Τζόζεφ Σμιθ «σταδιακώς [έγινε] μεγάλος στη γνώση των του Θεού»; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 308-10.) Τι μπορούμε να κάνουμε, για

να ακολουθήσουμε το παράδειγμα τού Προφήτου καθώς επιζητούμε να αναπτυχούμε πνευματικώς;

5. Διαβάστε ολόκληρη την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 310 σαν να μιλούσε κατευθείαν προς εσάς ο Πρόεδρος Σνόου. Πώς θα απαντούσατε στις ερωτήσεις του;
6. Ερευνήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 310. Τι εμπειρίες είχατε στις οποίες έπρεπε να μάθετε αφ' εαυτού σας ότι το Ευαγγέλιο αποκαταστάθηκε μέσω τού Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ; Τι συμβουλή θα δίνατε σε ένα μέλος τής οικογένειας ή σε έναν φίλο που θέλει να αποκτήσει αυτήν τη μαρτυρία;

Σχετιζόμενες γραφές: Δ&Δ 1:17, 5:9–10, 35:17–18, 135:3, Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:1–26

Βοήθεια διδασκαλίας: «Όταν κάποιος κάνει μία ερώτηση, σκεφθείτε το ενδεχόμενο να προσκαλέσετε άλλους να απαντήσουν, αντί να απαντήσετε εσείς ο ίδιος. Επί παραδείγματι, θα μπορούσατε να πείτε: 'Είναι μία ενδιαφέρουσα ερώτηση. Τι νομίζετε οι υπόλοιποι;' ή 'Μπορεί να βοηθήσει κάποιος με αυτήν την ερώτηση;» (*Teaching, No Greater Call*, 64).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ. 1900, 61.
2. "Reminiscences of the Prophet Joseph Smith," *Deseret Semi-Weekly News*, 29 Δεκεμβρίου 1899, 1.
3. *Deseret News: Semi-Weekly*, 27 Ιουνίου 1882, 1.
4. *Deseret News: Semi-Weekly*, 9 Μαρτίου 1886, 1.
5. "Reminiscences of the Prophet Joseph Smith," 1.
6. "The Grand Destiny of Man," *Deseret Evening News*, 20 Ιουλίου 1901, 22.
7. Στο Conference Report, Απρ. 1898, 64.
8. *Millennial Star*, 25 Νοεμβρίου 1889, 738. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας που εκφώνησε ο Λορέντζο Σνόου κατά τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1889.
9. *Millennial Star*, 27 Ιουνίου 1895, 402.
10. "Reminiscences of the Prophet Joseph Smith," 1.
11. Στο Journal History, 14 Νοεμβρίου 1898, 4. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας που εκφώνησε ο Λορέντζο Σνόου κατά τη συνέλευση στη συνέλευση πασσάλου Μποξ Έλντερ τον Νοέμβριο τού 1898.
12. "Reminiscences of the Prophet Joseph Smith," 1.
13. *Deseret News: Semi-Weekly*, 9 Μαρτίου 1886, 1.
14. *Deseret News*, 22 Νοεμβρίου 1882, 690.
15. *Deseret News: Semi-Weekly*, 9 Μαρτίου 1886, 1.
16. *Deseret News*, 22 Νοεμβρίου 1882, 690.
17. "Reminiscences of the Prophet Joseph Smith," 1.

Στοχασμοί για την αποστολή τού Ιησού Χριστού

*«Όλοι βασιζόμαστε στον Ιησού Χριστό, στον
ερχομό του στον κόσμο, για να ανοίξει τον δρόμο
διά τού οποίου να μπορέσουμε να αποκτήσουμε
γαλήνη, ευδαιμονία και υπερύψωση».*

Από τη ζωή τού Λορέντζο Σνόου

Τον Οκτώβριο τού 1872, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ ανέθεσε στον Πρώτο Σύμβουλό του, Πρόεδρο Τζώρτζ Α. Σμιθ να ταξιδεύσει σε μέρη τής Ευρώπης και τής Μέσης Ανατολής. Σε ένα γράμμα προς τον Πρόεδρο Σμιθ, ο Πρόεδρος Γιανγκ και ο Δεύτερος Σύμβουλός του, Πρόεδρος Ντάνιελ Γουέλς, έλεγαν: «Επιθυμούμε να παρατηρήσεις στενά τι ευκαιρίες υπάρχουν τώρα ή πού θα μπορούσαν να ανοιχθούν για την εισαγωγή τού Ευαγγελίου στις διάφορες χώρες που θα επισκεφθείς». Το ταξίδι επρόκειτο να ολοκληρωθεί στους Αγίους Τόπους, όπου ο Πρόεδρος Σμιθ θα «αφιέρωνε και θα ευλογούσε τη χώρα στον Κύριο». Οι Πρόεδροι Γιανγκ και Γουέλς έγραφαν: «Προσευχόμαστε ώστε να προστατευθείς να ταξιδεύσεις με γαλήνη και ασφάλεια, ώστε να ευλογηθείς εν αφθονία με τα λόγια σοφίας και με ευφράδεια λόγου σε όλες τις συζητήσεις σου σχετικώς με το Άγιο Ευαγγέλιο, διαλύοντας τις προκαταλήψεις και σπέρνοντας σπόρους χρηστότητας ανάμεσα στους ανθρώπους».¹ Ο Πρόεδρος Σμιθ πήρε μία μικρή ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών μαζί του, συμπεριλαμβανοντας τον Πρεσβύτερο Λορέντζο Σνόου, ο οποίος τότε ήταν μέλος τής Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Η αδελφή τού Πρεσβυτέρου Σνόου, Ιλάιζα Σνόου, η οποία τότε υπηρετούσε ως γενική πρόεδρος τής Ανακουφιστικής Εταιρείας, αποτελούσε επίσης μέρος τής ομάδος.

«Καταθέτουμε μαρτυρία σε ολόκληρο τον κόσμο ότι γνωρίζουμε, με θεία αποκάλυψη, δηλαδή μέσω των εκδηλώσεων του Αγίου Πνεύματος, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού».

Καθώς ταξίδευε ο Πρεσβύτερος Σνόου, συχνά έγραφε γράμματα που περιέγραφαν τη γεωγραφία, τα κτήρια, τα έθιμα και την κατάσταση των ανθρώπων. Όμως, όταν εκείνος και οι συνοδοί του επισκέφθηκαν τοποθεσίες στους Αγίους Τόπους, τα γράμματά του άλλαξαν ύφος. Οι σκέψεις του εστράφησαν στον Υίο του Θεού, ο οποίος συχνάζε στα ίδια αυτά μέρη αιώνες νωρίτερα. Παραδείγματος χάριν, έγραψε για την εμπειρία του τον Φεβρουάριο του 1873, όταν η ομάδα πλησίαζε στην πόλη τής Ιερουσαλήμ:

«Μία ώρα δρόμος... θα μας φέρει στην Ιερουσαλήμ. Προχωρούμε και τελικώς ανεβαίνουμε σε ένα ύψωμα [ή λόφο] και θα ατενίσουμε την 'Αγία Πόλη', την Ιερουσαλήμ. Μακριά στα δεξιά είναι το Όρος Σιών, η πόλη του Δαβίδ. Πέρα στα αριστερά μας είναι εκείνο το ψηλό, που φαίνεται τόσο άγονο, το Όρος των Ελαιών, κάποτε το αγαπημένο καταφύγιο του Σωτήρος μας και το τελευταίο μέρος όπου στάθηκαν τα ιερά πόδια Του, προτού αναληφθεί στην παρουσία του Πατέρα Του. Αυτά τα ενδιαφέροντα ιστορικά σκηνικά, με όλη την ιερά σχέση τους, εμπνέουν σκέψεις και στοχασμούς εντυπωσιακούς και σοβαρούς. Ναι, υπάρχει η Ιερουσαλήμ! Εκεί όπου έζησε και δίδαξε ο Ιησούς και σταυρώθηκε, εκεί όπου αναφώνησε: 'Τετέλεσται' και έσκυψε την κεφαλή Του και πέθανε! Αργά και στοχαστικά ταξιδεύουμε σε ένα μονοπάτι με πολλές στροφές... έως ότου φθάσουμε στην πόλη».²

Αφού πήγε στον Ιορδάνη Ποταμό, ο Πρεσβύτερος Σνόου έγραψε: «Καθώς πίναμε από τα γλυκά και δροσιστικά νερά του και πλενόμασταν στο ιερό του ρεύμα, οι σκέψεις και οι στοχασμοί μας γύρισαν πίσω στις ημέρες τής παιδικής ηλικίας, όταν συνηθίζαμε να διαβάζουμε προσεκτικά τις Αγίες Γραφές που περιγράφουν τα σημαντικά γεγονότα τα οποία συνέβησαν σε αυτήν την περιοχή—το πέρασμα των Ισραηλιτών, όταν ο ποταμός ξηράνθηκε καθώς οι ιερείς, φέροντας στους ώμους τους την ιερά κιβωτό, μπήκαν μέσα στο ρεύμα που κυλούσε· ο διαχωρισμός των υδάτων από τον Ηλία τον Θεοβίτη, όταν πέρασε από την ξηρά κοίτη και σηκώθηκε ψηλά στους ουρανούς από την πεδιάδα στην απέναντι πλευρά με έναν ανεμοστρόβιλο· και ο Ελισσαιέ, καθώς επέστρεφε, σήκωσε τη μηλωτή του Ηλιού του Θεοβίτου που έπεσε από εκείνον και χτύπησε τα νερά, λέγοντας: 'Πού είναι ο Κύριος του Ηλία [Ηλιού του Θεοβίτου];', κάνοντας έτσι την τρίτη φορά

που χωρίσθηκε ο Ιορδάνης. Όμως, ένα άλλο γεγονός πολύ μεγαλύτερου ενδιαφέροντος σχετίζεται με το μέρος τούτο—η βάπτισμα του Σωτήρος μας, η οποία αναφέρεται στην ακόλουθη γραφή—‘έρχεται ο Ιωάννης στην έρημο της Ιουδαίας, και ο Ιησούς έρχεται από τη Γαλιλαία στον Ιορδάνη, για να βαπτιστεί απ’ αυτόν’ [βλέπε Κατά Ματθαίον 3] και ήμασταν στο σημείο ακριβώς ή κοντά σε αυτό όπου όλα αυτά τα αξιομνημόνευτα γεγονότα είχαν λάβει χώρα, ιστάμενοι επί τής κοίτης, κοιτάζοντας κάτω τη στενή κοιλάδα και κολυμπώντας στο ίδιο ρεύμα το οποίο είχε καταθέσει σιωπηλώς μαρτυρία γι’ αυτά τα ανυψωτικά γεγονότα.³ [Βλέπε πρόταση 1 στη σελίδα 321.]

Διδασκαλίες του Λορέντζο Σνούου

Ο Ιησούς Χριστός ήλθε στον κόσμο, για να κάνει το θέλημα του Πατέρα και να ανοίξει τον δρόμο για την γαλήνη, την ευδαιμονία και την υπερύψωσή μας.

Το Ευαγγέλιο αυτό έχει παρουσιασθεί στον κόσμο σε διαφορετικές εποχές. Οι Προφήτες το γνώριζαν. Καταλάβαιναν σαφώς και ευκρινώς ότι ο Ιησούς ήταν ο αμνός που εσφάγη από τη δημιουργία τού κόσμου [βλέπε Αποκάλυψη 13:8, Μωυσής 7:47] και ότι την κατάλληλη εποχή θα φανεωνόταν στα τέκνα των ανθρώπων, ότι θα πέθαινε για τις αμαρτίες τους και θα σταυρωνόταν, προκειμένου να ολοκληρώσει το σχέδιο σωτηρίας.⁴

Όταν πλάγιαζε ο Ιησούς στη φάτνη, αβοήθητο βρέφος, δεν γνώριζε ότι ήταν ο Υιός τού Θεού και ότι παλαιότερα δημιούργησε τη γη. Όταν εξέδωσε το διάταγμα ο Ηρώδης, Εκείνος δεν γνώριζε τίποτε γι’ αυτό· δεν είχε τη δύναμη να σωθεί και [ο Ιωσήφ και η Μαρία] έπρεπε να Τον πάρουν και να [διαφύγουν] στην Αίγυπτο, για να Τον προστατεύσουν από τις συνέπειες τού διατάγματος. ... Έγινε άνδρας και κατά την πρόοδό Του Τού αποκαλύφθηκε ποιος ήταν και για ποιον σκοπό ήταν στον κόσμο. Η δόξα και η δύναμη που κατείχε προτού έλθει στον κόσμο Τού έγιναν γνωστά.⁵

Ο Ιησούς, ενώ ταξίδευε εδώ επάνω στη γη, εκπληρώνοντας την αποστολή Του, είπε στους ανθρώπους ότι δεν έκανε τα θαύματα που ολοκλήρωσε ανάμεσά τους με τη δική Του δύναμη ούτε με τη δική Του σοφία, αλλά ήταν εκεί, προκειμένου να εκτελέσει το

Στα τέλη του 1872 και τις αρχές του 1873, ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Σνόου και άλλοι ταξίδευσαν στους Αγίους Τόπους.

θέλημα τού Πατέρα Του. Δεν ήλθε για να επιζητήσει τη δόξα και την τιμή των ανθρώπων, αλλά για να επιζητήσει την τιμή και τη δόξα τού Πατέρα Του που Τον απέστειλε. Είπε: «Εγώ ήρθα στο όνομα του Πατέρα μου, και δεν με δέχετε· αν έρθει άλλος στο δικό του όνομα, εκείνον θα τον δεχτείτε». [Κατά Ιωάννην 5:43.]

Τώρα, η ιδιαιτερότητα τής αποστολής Του και αυτό το οποίο την διέκρινε από άλλες αποστολές ήταν το εξής: Δεν ήλθε για να επιζητήσει τη δόξα και την τιμή των ανθρώπων, αλλά για να επιζητήσει την τιμή και τη δόξα τού Πατέρα Του και να πραγματοποιήσει το έργο τού Πατέρα Του που Τον απέστειλε. Σε αυτό ευρισκόταν το μυστικό τής επιτυχίας Του και σε αυτό ευρίσκεται το μυστικό τής επιτυχίας κάθε ατόμου που καταπιάνεται με την ίδια αρχή.⁶

Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός τού Θεού, ετέθη κάποτε σε μία κατάσταση που απαιτούσε την ανωτάτη προσπάθεια, προκειμένου να επιτύχει αυτό που ήταν απαραίτητο για τη σωτηρία εκατομμυρίων τέκνων τού Θεού. Απαιτούσε την ανωτάτη προσπάθεια και αποφασιστικότητα που έπρεπε να ασκηθεί προτού μπορέσει ο Υιός τού Θεού να περάσει τη δύσκολη εμπειρία, τη θυσία που ήταν απαραίτητη.⁷

Ο Ιησούς, ο Υιός τού Θεού, απεστάλη στον κόσμο, για να κάνει δυνατόν για εσάς και για εμένα να λάβουμε αυτές τις εκπληκτικές ευλογίες. Έπρεπε να κάνει μία μεγάλη θυσία. Απαιτούσε όλη τη δύναμη που είχε και όλη την πίστη που μπορούσε να καλέσει για Εκείνον, ώστε να επιτύχει αυτό το οποίο απαιτούσε από Εκείνον ο Πατέρας. ...Δεν απέτυχε, αν και η δοκιμασία ήταν τόσο σφοδρή που έβγαζε ιδρώτα μεγάλες σταγόνες αίματος. ...Τα συναισθηματά Του πρέπει να ήταν πέραν πάσης περιγραφής. Μάς λέει για τον εαυτό Του, όπως θα το βρείτε καταγεγραμμένο στο 19ο τμήμα από το βιβλίο Διδαχή και Διαθήκες, ότι το μαρτύριο ήταν τόσο μεγάλο που έκανε ακόμη και Εκείνον «να τρέμει] από τον πόνο, και να αιμορραγ[ει] από κάθε πόρο, και να υποφέρ[ει] τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα. Και ήθελ[ε] να μπορούσ[ε] να μην πι[ει] το πικρό ποτήρι, και να υποχωρήσ[ει]». Όμως, έλεγε συνεχώς στην καρδιά Του: «Πατέρα, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει». [Βλέπε Δ&Δ 19:15–19.]⁸

Όλοι βασιζόμαστε στον Ιησού Χριστό, στον ερχομό του στον κόσμο, για να ανοίξει τον δρόμο διά τού οποίου να μπορέσουμε να αποκτήσουμε γαλήνη, ευδαιμονία και υπερύψωση. Και αν δεν είχε ολοκληρώσει αυτό το έργο, ποτέ δεν θα μπορούσαμε να είχαμε αποκτήσει αυτές τις ευλογίες και τα προνόμια για τα οποία υπάρχει εγγύηση για εμάς στο Ευαγγέλιο, μέσω τής διαμεσολάβησης τού Ιησού Χριστού, επειδή έκανε το απαραίτητο έργο.

...Αν και θυσιάσθηκε και έκανε αυτό που τού αναλογούσε στο σχέδιο για την απολύτρωση των ανθρώπων, ωστόσο αν οι άνθρωποι δεν εργασθούν για να αποκτήσουν αυτήν την ένωση μεταξύ εκείνου και αυτών, η σωτηρία τους δεν θα πραγματοποιηθεί ποτέ.⁹

Καταλαβαίνουμε πλήρως ότι, καθώς ο Ιησούς Χριστός κατοίκησε εδώ σε ένα σώμα και έλαβε αυτό το σώμα και τώρα κατοικεί σε αυτό ως ένδοξο άτομο, δικαιούμαστε να έχουμε την ίδια ευλογία, την ίδια υπερύψωση και την ίδια δόξα.¹⁰ [Βλέπε προτάσεις 2 και 3 στη σελίδα 322.]

**Ο Ιησούς Χριστός επισκέφθηκε τη γη
τις τελευταίες ημέρες, αποκαλύπτοντας
ουρανίες αλήθειες για τη σωτηρία μας.**

Αυτό το Άτομο που κατοίκησε στους Ουρανοί, που βασίλευε εκεί πριν τη δημιουργία του κόσμου, που δημιούργησε τη γη και το οποίο, στο μεσουράνημα του χρόνου, κατήλθε, προκειμένου να τελειοποιήσει και να σώσει όσα είχε δημιουργήσει, έχει εμφανισθεί στους ανθρώπους αυτής της εποχής.¹¹

Καταθέτουμε μαρτυρία σε ολόκληρο τον κόσμο ότι γνωρίζουμε, με θεία αποκάλυψη, δηλαδή μέσω των εκδηλώσεων του Αγίου Πνεύματος, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού και ότι φανερώθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ τόσο προσωπικώς όπως το έκανε και με τους αποστόλους του κατά την αρχαία εποχή, αφού ανέστη εκ του τάφου, και ότι έκανε γνωστές σε εκείνον [τον Τζόζεφ Σμιθ] τις ουρανίες αλήθειες μόνον με τις όποιες μπορεί να σωθεί η ανθρωπότητα.¹²

Υπήρχαν δύο άνθρωποι στον Ναό στο Κίρτλαντ που Τον είδαν. ...Ο Υιός του Θεού, ο οποίος φονεύθηκε από τους Ιουδαίους, εμφανίστηκε σε αυτούς και είπαν: «Το πέπλο αφαιρέθηκε από τα μάτια του νου μας και άνοιξε η κατανόησή μας και είδαμε τον Κύριο να στέκεται στην άκρη του άμβωνα μπροστά μας». ...Κάτω από τα πόδια Του ήταν ατόφιος χρυσός. Η όψη Του έλαμπε υπεράνω της λαμπρότητας του ηλίου. Η φωνή Του ήταν σαν τον ήχο νερού που ρέει. Ήταν η φωνή του Ιεχωβά που έλεγε: «Εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος. Εγώ είμαι αυτός που ζει, εγώ είμαι αυτός που θανατώθηκε. Εγώ είμαι ο συνήγορός σας προς τον Πατέρα. Ιδέστε, σας συγχωρούνται οι αμαρτίες σας. Είστε καθαροί ενώπιόν μου. Σηκώστε λοιπόν το κεφάλι σας και αγαλλιάστε. Χτίσατε αυτόν τον οίκο στο όνομά μου. Θα αποδεχθώ ετούτον τον οίκο, και θα εκχύσω το Πνεύμα μου επάνω σε όσους τηρούν τις εντολές μου, και δεν θα ανεχθώ να μολυνθεί ετούτος ο άγιος οίκος μου». [Βλέπε Δ&Δ 110:1-8.] Αυτή ήταν η φωνή του ίδιου ατόμου το οποίο απέρριψαν οι Ιουδαίοι και εθεάθη εκεί. Τώρα γνωρίζω ότι αυτά τα πράγματα είναι αληθινά όπως ακριβώς ο Θεός είναι αληθινός. Όμως, τα έθνη της γης δεν το γνωρίζουν, ότι ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, έχει έλθει και έχει εμφανισθεί στους ανθρώπους και τους «έντυσε» με εξουσία

να κηρύξουν το Ευαγγέλιο και να υποσχεθούν το Άγιο Πνεύμα σε όλους οι οποίοι θα πιστέψουν και θα υπακούσουν σε αυτές τις αρχές και θα λάβουν γνώση ότι αυτές οι αρχές είναι αληθινές.¹³ [Βλέπε πρόταση 4 στη σελίδα 322.]

Ο Σωτήρας θα έλθει πάλι και θα πρέπει να προετοιμασθούμε για τον ερχομό Του.

Έχουμε μία μαρτυρία σχετικώς με τον Χριστό, ότι θα έλθει στη γη, για να βασιλεύσει.¹⁴

Ο Ιησούς θα έλθει τελικώς και θα εμφανισθεί στο μέσον μας, όπως εμφανίσθηκε κατά τον καιρό που ήταν επάνω στη γη ανάμεσα στους Ιουδαίους, και θα τρώει και θα πίνει μαζί μας και θα μας μιλά και θα εξηγεί τα μυστήρια τής Βασιλείας και θα μας πει πράγματα για τα οποία δεν επιτρέπεται να μιλούμε τώρα.¹⁵

Αν είσθε σε ένα κινούμενο τρένο, εφόσον κάθεστε ήσυχοι και καταλαμβάνετε τη θέση σας, το τρένο αυτό θα σας πάει στο σημείο όπου θέλετε να πάτε. Όμως, αν βγείτε από το τρένο, θα είναι επικίνδυνο και μπορεί να περάσει πολύς καιρός μέχρι να έλθει ένα άλλο τρένο. Το ίδιο ισχύει με εμάς—αν ζούμε σωστά και κάνουμε το έργο μας, τότε προχωρούμε προς τον στόχο μας, και αν τηρούμε τις διαθήκες μας, κάνουμε το έργο τού Θεού και πραγματοποιούμε τους σκοπούς Του και θα προετοιμασθούμε για τον καιρό κατά τον οποίον ο Ιησούς, ο Υιός τού Θεού, θα έλθει με δόξα και τιμή και θα απονεμίει επάνω σε όλους όσοι αποδειχθούν πιστοί όλες τις ευλογίες που προσδοκούν και χίλιες φορές περισσότερο.

...Λέω προς τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, αν κάποιος από εσάς νυστάζετε, διαβάστε τα λόγια τού Σωτήρος που είπε όταν ήταν επάνω στη γη σε σχέση με τις δέκα παρθένας, πέντε εκ των οποίων ήσαν φρόνιμες και πήραν λάδι στο λυχνάρι τους και όταν ο νυμφίος ήλθε, μόνον οι μισές ήταν προετοιμασμένες να πάνε και να Τον υποδεχθούν [βλέπε Κατά Ματθαίον 25:1–13, Δ&Δ 45:56–59]. Μην αφήσετε να γίνει το ίδιο με τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Ας προσπαθήσουμε να είμαστε πιστοί στις παντοτινές διαθήκες που έχουμε συνάψει και να είμαστε πιστοί στον Θεό. Ο Θεός να ευλογεί τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών

Ο Πρόεδρος Σνόου παρότρυνε τους Αγίους να ακολουθήσουν το παράδειγμα των πέντε φρόνιμων παρθένων στην παραβολή του Σωτήρος των δέκα παρθένων.

να εκχέει το Πνεύμα Του επάνω σας. Είθε να είστε πιστοί στον Θεό σας, πιστοί στην οικογένειά σας και να φέρεστε με σύνεση στα πάντα και να εργάζεστε προς όφελος τής βασιλείας του Θεού και ώστε να μην είμαστε ανάμεσα στις μωρές παρθένας, αλλά να βρεθούμε άξιοι να είμαστε ανάμεσα σε όσους θα στεφανωθούν ως βασιλείς και βασίλισσες και θα βασιλεύσουν καθ' όλη την αιωνιότητα.¹⁶ [Βλέπε προτάσεις 5 και 6 στη σελίδα 322.]

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Εξετάστε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες viii-x.

1. Συλλογισθείτε τα λόγια του Προέδρου Σνόου για τις εμπειρίες που είχε στους Αγίους Τόπους (σελίδα 315). Γιατί νομίζετε ότι οι σκέψεις και οι στοχασμοί του έγιναν «εντυπωσιακοί» και σοβαροί, όταν ήταν εκεί; Με ποιους τρόπους μπορούμε

να αναπτύξουμε παρόμοια συναισθήματα για τον Σωτήρα, ακόμη και χωρίς να επισκεφθούμε τους Αγίους Τόπους;

2. Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 316, σκεπτόμενοι τι έχει κάνει ο Ιησούς Χριστός για εσάς. Καθώς συλλογίζεστε την επιθυμία του Σωτήρος να «επιζητήσει την τιμή και τη δόξα του Πατέρα Του», σκεφθείτε τι χρειάζεται εσείς να κάνετε, για να ακολουθήσετε το θέλημα του Θεού.
3. Στη σελίδα 316, ο Πρόεδρος Σνόου μοιράζεται μαζί μας «το μυστικό τής επιτυχίας». Πώς λειτουργεί αυτό το μυστικό για εσάς;
4. Διαβάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 319. Πώς επηρεάζει τη ζωή σας η μαρτυρία σας για τον Ιησού Χριστό; Συλλογισθείτε διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους μπορούμε να κάνουμε αυτό που μας αναλογεί, προκειμένου να διαδώσουμε τη μαρτυρία μας για τον Ιησού Χριστό στον κόσμο. Παραδείγματος χάριν, τι μπορούμε να κάνουμε για να διαδώσουμε τη μαρτυρία μας στην οικογένειά μας; Σε αυτούς που υπηρετούμε ως οικογενειακοί διδάσκαλοι ή επισκέπτριες διδασκάλισσες; Στους γείτονές μας; Στους ανθρώπους που συναντούμε από μέρα σε μέρα;
5. Με ποιους τρόπους μπορούμε να προετοιμασθούμε για τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 320-21.) Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε άλλους να προετοιμασθούν;
6. Με ποιους τρόπους έχουν επηρεάσει οι διδασκαλίες του Προέδρου Σνόου τη μαρτυρία σας για τον Ιησού Χριστό; Αναζητήστε τρόπους να διαδώσετε τη μαρτυρία σας στα μέλη τής οικογένειας και σε άλλους.

Σχετιζόμενες γραφές: Κατά Λουκάν 12:31–48, Προς Κορινθίους Β΄ 8:9, Νεφί Β΄ 2:7–8, 25:23, 26, Αλμα 7:11–13, Δ&Δ 35:2, Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:17

Βοήθεια διδασκαλίας: «Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων τα οποία επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν» (σελίδα ix αυτού του βιβλίου).

Σημειώσεις

1. Επιστολή από τον Μπρίγκαμ Γιανγκ και τον Ντάνιελ Γουέλς στον Τζωρτζ Α. Σμιθ, στο *Correspondence of Palestine Tourists* (1875), 1–2.
2. Στο *Correspondence of Palestine Tourists*, 205.
3. Στο *Correspondence of Palestine Tourists*, 236–37.
4. *Deseret News*, 24 Ιανουαρίου 1872, 597.
5. Στο Conference Report, Απρ. 1901, 3.
6. *Deseret News*, 8 Δεκεμβρίου 1869, 517.
7. Στο Conference Report, Οκτ. 1900, 2.
8. *Millennial Star*, 24 Αυγούστου 1899, 531.
9. *Deseret News*, 11 Μαρτίου 1857, 3. Στην πρωτότυπη πηγή, η σελίδα 3 έχει χαρακτηριστεί εσφαλμένως ως σελίδα 419.
10. *Deseret News*, 22 Νοεμβρίου 1882, 690.
11. Στο Journal History, 5 Απριλίου 1884, 9.
12. *Deseret News: Semi-Weekly*, 23 Ιανουαρίου 1877, 1.
13. *Millennial Star*, 18 Απριλίου 1887, 245.
14. *Deseret News*: 11 Απριλίου 1888, 200. Από λεπτομερή ελεύθερη απόδοση μίας ομιλίας του Λορέντζο Σνόου, η οποία εκφωνήθηκε κατά τη γενική συνέλευση Απριλίου 1888.
15. Στο Conference Report, Απρ. 1898, 13–14.
16. *Millennial Star*, 18 Απριλίου 1887, 244–46.

Κατάλογος απεικονίσεων

- Εξώφυλλο: *Ο Λορέντζο Σνόου*, υπό John Willard Clawson. Μαρμαρο-γραφημένο χαρτί © Artbeats.
- Σελίδα VI: Φωτογραφία με την ευγενική άδεια τής Βιβλιοθήκης Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 2: Έργο χαρακτηριστικής με την ευγενική άδεια τής Βιβλιοθήκης Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 5: Φωτογραφία με την ευγενική άδεια τής Βιβλιοθήκης Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 9: Λεπτομέρεια από το *Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, 1853*, έργο χαρακτηριστικής υπό Frederick Hawkins Percy.
- Σελίδα 14: *Πλοίο προς τη Σιών*, υπό Glen S. Hopkinson. © Glen S. Hopkinson. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 17: *Ο Λορέντζο Σνόου χορηγεί ευλογία σε έναν τραυματισμένο άνδρα*, υπό Brian Call. © Brian Call.
- Σελίδα 21: *Σκεπαστές άμαξες πρωτοπόρων*, υπό Minerva Teichert. Με την ευγενική άδεια τού Μουσείου Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 42: *Ο Λορέντζο Σνόου*, υπό Lewis Ramsey. Με την ευγενική άδεια τού Μουσείου Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 48: Φωτογραφία με την ευγενική άδεια τής Βιβλιοθήκης Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 52: *Ο Ιωάννης βαπτίζει τον Ιησού*, υπό Harry Anderson. © IRI.
- Σελίδα 56: *Η ημέρα τής Πεντηκοστής*, υπό Sidney King. Με την ευγενική άδεια τού Μουσείου Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 66: Φωτογραφία υπό Frank Helmrich. © 2009 Frank Helmrich.
- Σελίδα 69: *Ο Λορέντζο Σνόου προσευχόμενος*, υπό Brian Call. © Brian Call.
- Σελίδα 80: Φωτογραφία υπό William Arley Cole.
- Σελίδα 82: *Ο Γουίλιαμ Κλαφ και ο Αλμα Σμιθ χορηγούντες ευλογία στον Λορέντζο Σνόου*, υπό Sam Lawlor. © Sam Lawlor.
- Σελίδα 84: Φωτογραφία υπό Steve Bunderson. © 2000 Steve Bunderson.
- Σελίδα 92: Φωτογραφία © Corbis.
- Σελίδα 99: *Παύλος, ο Απόστολος*, υπό Jeff Ward. © Jeff Ward.
- Σελίδα 104: *Η Επί τού Όρους Ομιλία*, υπό Carl Heinrich Bloch. Χρησιμοποιείται κατόπιν αδείας από το Εθνικό Ιστορικό Μουσείο στο Φρεντέρικομποργκ, στο Χίλεροντ τής Δανίας.
- Σελίδα 108: *Ο Αβραάμ στις βελανιδιές Μαμβρή*, υπό Grant Romney Clawson, βασισμένο σε ένα πρωτότυπο υπό Harry Anderson. © IRI.
- Σελίδα 120: Λεπτομέρεια από *Σούγκαρ Κρικ, 1846*, υπό Gregory Sievers. © Gregory Sievers.

- Σελίδα 123: Σχέδιο υπό Πίτερ Χάνσεν στο ημερολόγιο του Χίμπερ Κίμπαλ.
- Σελίδα 138: *Ο Ιωνάς*, υπό Robert T. Barrett. © Robert T. Barrett.
- Σελίδα 166: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός στη Γεθσημανή*, υπό Heinrich Hofmann. Με την ευγενική άδεια του C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Σελίδα 173: *Ο Μωυσής χωρίζει την Ερυθρά Θάλασσα*, υπό Robert T. Barrett. © 1983 IRI.
- Σελίδα 185: Φωτογραφία υπό Ivan Ortiz Ponce. © 2002 Ivan Ortiz Ponce.
- Σελίδα 198: *Έχρισε τα μάτια του τυφλού*, υπό Walter Rane. Με την ευγενική άδεια του Μουσείου Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 208: Φωτογραφία με την ευγενική άδεια τής Βιβλιοθήκης Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 222: *Αφήνοντας τη Ναβού*, υπό Glen S. Hopkinson. © Glen S. Hopkinson.
- Σελίδα 225: Φωτογραφία υπό Steve Bunderson. © 2006 Steve Bunderson.
- Σελίδα 234: Φωτογραφία © Getty Images.
- Σελίδα 240: *Η αποκατάσταση τής Μελχισεδικής Ιεροσύνης*, υπό Walter Rane. © IRI.
- Σελίδα 270: *Το Πρώτο Όραμα*, υπό Minerva Teichert. Με την ευγενική
- αδεία του Ray M. και LaFond Pope Hall. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 274: *Ο Τζόζεφ Σμιθ ο νεότερος λαμβάνων αποκάλυψη*, υπό Daniel A. Lewis. © 2007 Daniel A. Lewis.
- Σελίδα 282: *Ο Κύριος εμφανίζεται στον Ναό του Κίρτλαντ*, υπό Del Parson. © 2001 IRI.
- Σελίδα 289: *Ο Χριστός και ο πλούσιος νεαρός άρχων*, υπό Heinrich Hofmann. Με την ευγενική άδεια του C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Σελίδα 292: *Ο Λορέντζο Σνόου και η οικογένειά του λαμβάνουν βοήθεια στη διαδρομή*, υπό Sam Lawlor. © Sam Lawlor.
- Σελίδα 302: *Ο Τζόζεφ Σμιθ, αγνώστου καλλιτέχνη*. Η απεικόνιση αυτή είναι με την ευγενική άδεια από τα αρχεία Community of Christ, Ιντιπέντενς, Μιζούρι.
- Σελίδα 307: *Ο Τζόζεφ παίζει με τα παιδιά του*, υπό Robert T. Barrett. © 1991 Robert T. Barrett.
- Σελίδα 314: *Ο Χριστός με κόκκινο χιτώνα*, υπό Minerva Teichert. © IRI. Με την ευγενική άδεια του Μουσείου Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 317: *Η Ιερουσαλήμ*, υπό James Fairman. Με την ευγενική άδεια του Μουσείου Ιστορίας τής Εκκλησίας.
- Σελίδα 321: *Η παραβολή των δέκα παρθένων*, υπό Dan Burr. © IRI.

Ευρετήριο

A

Αγάπη

για τον Θεό περισσότερη απ' ό,τι για τον κόσμο, 287
μεταξύ αλλήλων, 227–230, 294–96
στο ιεραποστολικό έργο, 261
των ιεραποστόλων για τους ανθρώπους, 265

Αγγλία

ιεραποστολή του Λορέντζο Σνούου στην, 11–18, 245, 247–48
ταξίδι του Λορέντζο Σνούου στην, 197–99

Άγιο Πνεύμα

αποκαλύπτει τα του Θεού, 85–86
απονέμεται με χειροθεσία, 59–60
βοηθά σε ιδιαίτερες συνθήκες, 79–82, 88
δίδει συμβουλές, 86
δωρεά του, σε σχέση με την πίστη και τη μετάνοια, 55–57
δωρεά του, χορηγείται από την κατάλληλη εξουσία, 60–61
καθοδήγηση του, οδηγεί σε ευλογίες, 62–64
λειτουργεί στην καρδιά των ερευνητών, 261
μάς βοηθά να εκπληρώσουμε καθήκοντα, 87–88
μάς βοηθά να υπομείνουμε δοκιμασίες, 87–89
μάς κρατεί στο μονοπάτι προς τα εμπρός, 90
μάς προετοιμάζει για τη σελέστια δόξα, 88–89
οδηγεί στην πάσα αλήθεια, 82–85

παρακινεί μέλη να υπηρετούν ιεραποστολές, 261

προτροπές του, σώζουν τη ζωή του Λορέντζο Σνούου, 79–82
φέρνει γαλήνη και ευτυχία, 86–87
ως φίλος μας, 85–86, 89–90

Αιωνιότητα, δόξα τής, μεγαλύτερη από τα πλούτη του κόσμου, 288–90

Αλήθεια, η δωρεά του Αγίου Πνεύματος οδηγεί στην πάσα, 82–85

Ανακουφιστική Εταιρεία

αποστολή τής, 191
αποτελεί παράδειγμα χριστιανικής αγάπης και καθαρής θρησκείας, 191
βοηθώντας τα μέλη να επιδιώκουν τη σελέστια δόξα, 195
ενδυναμώνει τη μητρότητα, 192
εργαζόμενη με τους ηγέτες τής ιεροσύνης, 191–92
καλή επιρροή στο σπίτι, 192
να λαμβάνει αυξανόμενες ευκαιρίες για υπηρετηση, 192–94
προαγωγή τής βασιλείας του Θεού, 191–92

Αντίθεση, δεν θα καταστρέψει τη βασιλεία, 275–76

Αντιξοότητα. *Βλέπε* Δοκιμασίες

Απαρτία, ενότητα στην, 225–26

Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, η κλήση του Λορέντζο Σνούου στην, 22–23

Αποθάρρυνση, υπερνίκηση τής, 115, 194–95

Αποκάλυψη
βοηθά εν τω μέσω δυσκολιών,
82–85
η Εκκλησία οικοδομημένη επάνω
στον βράχο τής, 83–85
ταπεινότητα απαραίτητη για,
89–90

Αποκατάσταση
η μαρτυρία του Λορέντζο Σνόου
για την, 310–11
πραγματοποιήθηκε μέσω του Τζό-
ζεφ Σμιθ, 237–39, 310–11
προφητευσθείσα, 273–75

Αποστασία
ακολουθεί την κοσμικότητα,
284–86
στο Κίρτλαντ του Οχάιο, 283–84

Απόστολοι, ευθύνης των, 22

B

Βαλδένσιοι, οι, 24–26, 233–37

Βάπτισμα
απαραίτητη για την άφεση αμαρ-
τιών, 55–57, 59–60
η τήρηση τής διαθήκης τής, φέρνει
ευλογίες, 62–64
προηγείται τής δωρεάς του Αγίου
Πνεύματος, 55–57
του Ιησού Χριστού, 57, 313
του Λορέντζο Σνόου, 7, 52
χορηγείται από την κατάλληλη
εξουσία, 60–61
χορηγείται με κατάδυση, 57–60

Βασιλεία του Θεού
αφοσίωση στη, 287–88
δεν μπορεί να καταστραφεί,
275–76
επιζητώντας πρώτα τη, 288–89
οικοδόμηση τής, 278, 288–90
συνεχής πρόοδος τής, 269–73
τα μέλη τής Ανακουφιστικής Εται-
ρείας προάγουν τη, 191–92

Βλέπε, επίσης, Εκκλησία του Ιησού
Χριστού; Υπηρέτηση στην Εκ-
κλησία

Γ

Γάμος
η Ανακουφιστική Εταιρεία παρο-
τρύνει πίστη στον, 192
παντοτινός, για όσους δεν πα-
ντρεύονται στη ζωή αυτή, 146–47
παντοτινός, θα πρέπει να υπάρχει
παρότρυνση για, 145
παντοτινός, στους ναούς, 158
ταύτιση συναισθημάτων στον,
147–49

Γκυ, Ζοζέφ, θεραπεύθηκε μέσω τής
χορήγησης ευλογίας από τον Λο-
ρέντζο Σνόου, 235–37

Γνώση
απόκτηση πνευματικής, απαιτεί
προσπάθειες, 72–74
αύξηση πνευματικής, 71–72
μετάδοση τής, στους άλλους,
296–98
Βλέπε, επίσης, Μάθηση

Γονείς
να διδάσκουν τα παιδιά να πλη-
ρώνουν δέκατα, 186
να καλλιεργούν αρχές τής ζωής και
τής σωτηρίας, 151
παροτρύνουν αγάπη και καλοσύνη
στο σπίτι, 147–49
χρειάζεται να θέτουν το παρά-
δειγμα για τα παιδιά, 149–51
Βλέπε, επίσης, Οικογένεια

Γραφές, διδάσκουν για τις ουράνιες
δυνατότητές μας, 96–99

Γυναίκες, στο έργο του Κυρίου, 189
Βλέπε, επίσης, Ανακουφιστική
Εταιρεία

Δ

Δέκα παρθένες, παραβολή των, 320–21

Δέκατα

γονείς και διδάσκαλοι να θέτουν το παράδειγμα τής πληρωμής, 186

ελευθερώνουν την Εκκλησία από χρέος, 37, 180–82

καθαγιάζουν τη χώρα, 183–85

όλοι οι Άγιοι των Τελευταίων

Ημερών να πληρώνουν εις το ακέραιον, 177–78, 182–83

ο Λορέντζο Σνόου εμπνεύσθηκε να κηρύξει για τα, 35, 177–78

όχι δύσκολος νόμος να τον καταλάβουμε και να τον ζήσουμε, 182–83

πληρωμή των, φέρνει πνευματικές και εγκόσμιες ευλογίες, 180, 184–86

πληρώνουν για τους ναούς, 183, 184–85

τα παιδιά θα πρέπει να διδάσκονται να πληρώνουν, 186

Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού, 320–21

Διαδοχή στην Προεδρία, 269–74

Διαθήκες

αποτυχία να τηρήσουμε, 287–88

η τήρηση, φέρνει χαρά, 217–18

η τήρηση [των διαθηκών] του βαπτίσματος, φέρνει ευλογίες, 62–64

Διαρκές Μεταναστευτικό Ταμείο, 221–23

Διατάξεις

για τους νεκρούς, 158–61, 162

φέρνουν αιώνιες δωρεές και ευλογίες, 60

χορηγούνται από την ιεροσύνη, 60–62, 237–39

Διδάσκαλοι

διαφωτίζονται με το να διδάσκουν άλλους, 297

διδάσκουν τα παιδιά να πληρώνουν δέκατα, 186

θα πρέπει να υπηρετούν με αγάπη, 249

χρειάζονται καθοδήγηση από το Πνεύμα, 47–50, 249–50

Διωγμός, δεν θα καταστρέψει την Εκκλησία, 275–76

Δοκιμασίες

εύρεση χαράς κατά τη διάρκεια, 100–101, 121–24

μάς βοηθούν να πλησιάσουμε τον Θεό, 129–30

μάς καθιστούν ικανούς να δείξουμε αγάπη του Θεού, 127

μάς προετοιμάζουν για τη σελέστια δόξα, 124–27

ο Κύριος μάς ενδυναμώνει να υπερνικήσουμε, 127–29

όντες πιστοί κατά τη διάρκεια, 121–24, 127

το Άγιο Πνεύμα μάς βοηθά να υπομείνουμε, 87–89

Δόξα του Θεού, ο νους να προσβλέπει στη, 204

Ε**Ειρήνη**

μέσω του Ιησού Χριστού, 317–18

το Άγιο Πνεύμα μπορεί να φέρει, 86–87

Εκκλησία του Ιησού Χριστού

οικοδομημένη επάνω σε βέβαιο θεμέλιο, 275–76

προχωρεί παρά την αντίθεση, 269–75, 275–77

Βλέπε, επίσης, Βασιλεία του Θεού; Υπηρέτηση στην Εκκλησία

Εμπιστοσύνη
στις υποσχέσεις του Κυρίου, 278–80
στον Θεό, 194–95, 197–99

Ενότητα
δείχνει στον κόσμο τον χαρακτήρα
τού Κυρίου, 223–24
έρχεται καθώς υπηρετούμε αλλη-
λους, 227–29
μάς κάνει τρανό λαό, 230
μάς προετοιμάζει να κατοικήσουμε
στην παρουσία του Θεού, 230
στην απαρτία και τις οργανώσεις,
224–25
στην εκκλησία, 224–25
στις οικογένειες, 227
φέρει φως και διάνοια, 230

Επικύρωση. *Βλέπε* Άγιο Πνεύμα

Επιτυχία
έρχεται, κάνοντας το θέλημα του
Πατέρα, 168–73
η υπακοή φέρνει, στο έργο του
Θεού, 215–17

Επιτυχία, μυστικό τής, 317

Επουράνιος Πατέρας. *Βλέπε* Θεός
Πατέρας

Έργο
όπου μάς θέτει ο Κύριος, 197
προς όφελος των φίλων, 296–98
φέροντας εις πέρας, επιφορτι-
σμένο σε εμάς, 278–80

Έργο του Κυρίου
δύναται να είναι δύσκολο, 217–18
φέρει ευημερία, 203–4
φέρει χαρά, 217–18
χρησιμοποιήστε τη βοήθεια του Θεού
για να φέρουμε εις πέρας, 203–4

Ευημερία, αφοσίωση στην, των άλ-
λων, 252–53

Ευθυμία, υπηρετώντας τον Θεό με,
215

Ευτυχία
αυξάνεται καθώς βοηθούμε άλλους
να βρουν, 296
διασφαλισμένη μέσω του Ιησού
Χριστού, 317–18
εν τω μέσω βασάνων, 121–24
έρχεται μέσω τής ιεροσύνης,
239–41
το να αποασθούμε το Ευαγγέλιο
φέρει, 258
το να βαδίζουμε στο φως του Αγίου
Πνεύματος φέρνει, 86–87

Η

Ηγέτες
δεν πρέπει να επιζητούν τιμή για
τον εαυτό τους, 245, 247–48
θα πρέπει να μεταβιβάζουν ευθύ-
νες, 251–52
θα πρέπει να υπηρετούν με αγάπη,
249–50
πρέπει να ασχολούνται με την πρό-
νοια των άλλων, 245, 247–53
προσταγμένοι να ποιμαίνουν τα
πρόβατα του Κυρίου, 249
χρειάζονται καθοδήγηση από το
Πνεύμα, 252–53

Θ

Θέλημα του Θεού, να επιζητούμε και
να ακολουθούμε το, 168–73

Θεός Πατέρας
αναγνωρίζοντας το χέρι του, στο
καλό που κάνουμε, 174
επιζητώντας τη δόξα του, διασφα-
λίζει επιτυχία, 167–70
η δυνατότητά μας να γίνουμε σαν,
93–101
κάνοντας το θέλημα του, 168–70
με τη βοήθεια του, μπορούμε να
κάνουμε οτιδήποτε απαιτείται
από εμάς, 199–201
ο Ιησούς Χριστός έκανε το θέλημα
του, 316–18

- όλοι οι άνθρωποι είναι τέκνα τού, 294–96
- προετοιμάζει θαυμαστά για τους πιστούς, 158
- προστατεύει τον λαό Του, 276–77
- Θυσία**
- απαιτείται από ιεραποστόλους, 258–61
- απαραίτητη για την εγκόσμια σωτηρία, 276–77
- για να κάνουμε έργο ναού, 162
- για το καλό των άλλων, 228–29, 298–300
- έγινε με τη βοήθεια τού Θεού, 201–3
- μπορεί να ζητηθεί από τον Κύριο, 279
- I**
-
- Ιεραποστολικό έργο**
- βοηθά τους άλλους να λάβουν ευλογίες τού Ευαγγελίου, 258–61
- και αγάπη για τους συνανθρώπους, 265–66
- κάνοντας θυσίες για υπηρετήση, 258–61, 265–66
- λαμβάνοντας τη βοήθεια τού Κυρίου στο, 222–58
- λόγοι για την υπηρετήση πλήρους απασχόλησης, 257–58
- μέλη υπηρετούν στο, 210
- συμβουλές για το πώς να υπηρετούμε, 261–64
- υπηρετήση ως πρέσβεις των ουρανών, 263
- φέροντας καλά και χαρμόσινα νέα, 261–63
- χαρά από τη συμμετοχή στο, 257, 265–66
- Ιεροσύνη**
- αποκατεστάθη μέσω τού Τζόζεφ Σμιθ, 237–39
- εξουσία μεταβιβασθείσα από τους ουρανοί, 237–39
- μάς βοηθά να βρούμε ευτυχία, 239–41
- μάς καθοδηγεί και μάς τελειοποιεί, 239–41
- φέροντες την, εργαζόμενοι με τις αδελφές τής Ανακουφιστικής Εταιρείας, 191–92
- φέροντες την, να ακολουθούν τις αρχές τής χρηστότητας, 241–43
- φέροντες την, να επιζητούν και να ασκούν πνευματικά χαρίσματα, 241–43
- φέροντες την, να υπηρετούν άλλους, 241–43
- Ιησούς Χριστός**
- αποστολή τού, 316–18
- βάπτισμα τού, 57–58, 315–16
- γέννηση τού, 316–17
- εμφανίζεται στον Λορέντζο Σνόου, 31, 271–73
- εμφανίζεται στον Ναό τού Κίρτλαντ, 284–86, 319–20
- Εξιλέωση τού, για όλους τους ανθρώπους, 212
- θα έλθει στη γη να βασιλεύσει, 320–21
- κεφαλή τής Εκκλησίας, 271–73
- μαρτυρία για τον, 68, 210, 319–20
- παράδειγμα αντιστάσεως στον πειρασμό, 288
- παράδειγμα υπηρετήσεως στην ιεροσύνη, 211
- προ-διορισμός τού, 125
- προσεύχεται για όλους να είναι ένα, 223–24
- συγχώρηση μέσω τού εξιλεωτικού αίματος τού, 61
- υπερύψωση μέσω, 97–99, 318
- υποταγή στο θέλημα τού Πατέρα, 168–70, 316–18
- Ιταλική Ιεραποστολή, ο Λορέντζο Σνόου εδραιώνει την, 23–26, 233–37**

Κ

- Κεροδοσκοπία, πνεύμα [τής], οδήγησε στην αποστασία στο Κίρτλαντ, 284–86
- Κλαφ, Ουίλιαμ, βοηθά στη διάσωση τής ζωής του Λορέντζο Σνόου, 79–82
- Κλήσεις
ανάγκη για τη βοήθεια του Κυρίου στην εκπλήρωση των, 170–75, 197–99
είναι όλες σημαντικές στο έργο του Θεού, 212–15
τίμηση των, 212–15
- Κοσμικότητα
αρνούμενοι να ανταλλάξουμε τη δόξα τής αιωνιότητας για την, 288–90
διαχωρίζοντας τον εαυτό μας από την, 115–17, 199–201, 286–88
μάς στρέφει εναντίον αιώνιων αργών, 284–86
προειδοποιήσεις για, 283–86
- Κραυγή Ωσαννά, 156–58

Μ

- Μάθηση
απαιτεί επιμονή, 43–45
διά τής πίστης, 43–45
διά του Πνεύματος, 47–50
η επανάληψη χρήσιμη στη, 46
Βλέπε, επίσης, Γνώση
- Μάλτα, υπηρετηση του Λορέντζο Σνόου στη, 207–209
- Μαρτυρία
για τον Ιησού Χριστό, 68, 210, 319–20
για τον Τζόζεφ Σμιθ και την Αποκατάσταση, 310–11
είναι καλή αφετηρία, 71

Μετάνοια

- για τη μη πληρωμή δεκάτων, 182–83
προάγει τον σκοπό μας, 138–39
σχετιζόμενη με τη βάπτισμα και την επικύρωση, 55–57
υπερνικά την αποτυχία, 110–15
- Μεταστροφή
αρχίζει με τη μαρτυρία, 70
μέσω τής αύξησης τής πίστεως, 70–74
του Λορέντζο Σνόου, 6–8, 67, 68–70

Μόρφωση

- απαιτεί πίστη, προσπάθεια και επιμονή, 43–45
πνευματική, 45, 70–72
σημασία τής, για τον Λορέντζο Σνόου, 3–4, 41–45

Μπρίγκαμ Σίτυ, ο Λορέντζο Σνόου στην, 27–28

Ν

Ναοί

- είσοδος με καθαρή καρδιά, 163
ευλογίες από την υπηρετηση στους, 162–63
και διατάξεις για τους νεκρούς, 158–62
κάνοντας θυσίες για να εργασθούμε στους, 162
κύριο έργο τής Χιλιετίας, 162
μάς επιτρέπουν να γίνουμε σωτήρες, 162
μάς προετοιμάζουν να αντιστεκόμαστε στον πειρασμό, 162–63
μέρη όπου μαθαίνουμε τις ευλογίες του Θεού, 158
οικογένειες επισφραγισμένες στους, 158
πρόσκληση να πάμε στους, 158
σπουδαιότητα για τον Λορέντζο Σνόου, 28–29

Ο**Οικογένεια**

διδασκαλία τού Ευαγγελίου στην, 149–51

ενότητα στην, 147–49, 225

επισφραγισμένη σε ναούς, 158

ευλογίες τής, διαθέσιμες σε όλους τους πιστούς, 146–47

η Ανακουφιστική Εταιρεία καλή επιρροή στην, 191

ιερές και αιώνιες σχέσεις στην, 145–46

Οικογενειακή ιστορία, κάνοντας θυσίες για να κάνουμε, 162

Ο Ναός τού Κίρτλαντ

ευλογίες στην αφιέρωση τού, 284–86

ο Ιησούς Χριστός εμφανίζεται στον, 155, 284–86, 319–20

Όρος Φασγά

ο Λορέντζο Σνόου προεδρεύει στο, 22, 121–24

ψυχαγωγία στο, 122–24

Π**Παιδιά**

θα πρέπει να μαθαίνουν τον νόμο των δεκάτων, 186

πολύτιμη κληρονομία, 144

Παράδειγμα

είναι εύγλωπτος διδάσκαλος, 251

ηγέτες και διδάσκαλοι να ακολουθούν τού Σωτήρος το, 249–50

οι γονείς θέτουν, για τα παιδιά, 149–50

Πάτεν, Ντέιβιντ, δίδει μαρτυρία στον Λορέντζο Σνόου, 1, 3

Πειθαρχία, απαιτείται για να γίνουμε τέλειοι, 108

Πειρασμοί

ιεραπόστολοι να μένουν μακριά από, 264

να μην υπερνικηθούμε από, 284–86
ο Κύριος μάς ενδυναμώνει να υπερνικήσουμε, 127–28

παραμένοντας πιστοί κατά τη διάρκεια, 127

πώς να διαφύγουμε από, 283–84
το έργο ναού μάς βοηθά να αντιστεκόμαστε στους, 162–63

Πίστη

εκπληρώνοντας αναθέσεις με, 215–17

ένα χάρισμα τού Πνεύματος, 82–85
η εδραίωση τής, ενδυναμώνει τον χαρακτήρα, 139

η πνευματική γνώση αυξάνει την, 71–72

η προσπάθεια αυξάνει την, 72–74
σχετιζόμενη με τη βάπτισμα και την επικύρωση, 55–57

Πνευματικά χαρίσματα, επιζήτηση αυτών, 241–243

Προορισμός των πιστών, 93–96

Σ**Σελέστιο βασίλειο**

αγώνας για το, 101

το Άγιο Πνεύμα μάς προετοιμάζει για το, 88–89

Σελέστιος νόμος, εδραιώνοντάς τον στη ζωή μας, 218

Σκοπός τής ζωής, 174

Σμιθ, Αλμα, βοηθά στη διάσωση τής ζωής τού Λορέντζο Σνόου, 79–82

Σμιθ, Τζόζεφ

άνωτερος ηθικός χαρακτήρας τού, 306

απολάμβανε αθώα διασκέδαση, 306–8

αυξήθηκε σε πνευματική δύναμη και επιρροή, 308–10

ειλικρινής νεαρός, όταν εκλήθη, 304–6

- ελεύθερος από υποκρισία, 306–8
 η ιεροσύνη αποκατεστάθη μέσω
 του, 237–39
 η μαρτυρία του Λορέντζο Σνόου
 για τον, 304, 310–11
 μαρτυρικός θάνατος του, 269
 μιλά με σθένος στον Ναό της Να-
 βού, 303
 οι εμπειρίες του Λορέντζο Σνόου με
 τον, 303–6
 ο Λορέντζο Σνόου βλέπει πρώτη
 φορά τον, 306
 ουράνια κλήση του, 304
- Σμιθ, Χάιρουμ, μαρτυρικός θάνατος
 του, 269
- Σνόου, Ιλάιζα (αδελφή του Λορέντζο
 Σνόου)
 ατεκνία τής, 146–47
 δεύτερη γενική πρόεδρος τής Ανα-
 κουφιστικής Εταιρείας, 189
 συνοδεύει τον Λορέντζο Σνόου
 στους Αγίους Τόπους, 313–16
- Σνόου, Λορέντζο
 ανταποκρίνεται στην κλήση του
 Μπρίγκαμ Γιανγκ για βελτίωση,
 133, 134
 αποκτά μαρτυρία, 7–8
 αποφασίζει να υπηρετήσει μία
 ιεραποστολή πλήρους απασχό-
 λησης, 255–58
 αφήνει χρήματα στη σύζυγο του
 Μπρίγκαμ Γιανγκ, 11–13
 βάπτιση του, 7, 53
 βιώνει καταγίδα στο ταξίδι προς
 την Αγγλία, 197–99
 γίνεται Πρόεδρος τής Εκκλησίας,
 31–32
 διδάσκει τον νόμο των δεκάτων,
 35–36, 177–82
 δίψα για μάθηση, 3–4, 41–43
 εδραιώνει την ιταλική ιεραπο-
 στολή, 22–26
 εμπειρίες με τον Τζόζεφ Σμιθ, 303–6
 επιβλέπει μία οικογενειακή επανέ-
 νωση, 143, 145–46
 επισκέπτεται τους Αγίους Τόπους,
 313–16
 έχει φιλικές σχέσεις με άλλους θρη-
 σκευτικούς ηγέτες, 33–35
 ηγείται των Αγίων στην Μπρίγκαμ
 Σίτυ, 26–28
 ηγείται των Αγίων στο Όρος
 Φασογά, 22
 και το έργο ναού, 28–29
 καλείται στην Απαρτία των Δώ-
 δεκα Αποστόλων, 22–23
 λαμβάνει βοήθεια από έναν άνδρα
 που είχε υπηρετήσει, 293, 294
 μεγαλύνει την ιεροσύνη, 133, 134
 μεταστροφή του, 7–8, 67, 68–70
 μιλά για αρχικές δυσκολίες και
 επιτυχίες στη δημόσια αγόρευση,
 105–7
 μιλά σε μία δραστηριότητα τής
 Ανακουφιστικής Εταιρείας, 189
 μόρφωση του, 4–7
 ο Ιησούς Χριστός εμφανίζεται
 στον, 31, 271–73
 οικοδομεί την Εκκλησία στη
 Μάλτα, 207–9
 παιδική ηλικία του, 3–4
 στέλνει μία επιστολή στους ηγέτες
 τής ιεροσύνης στο Λονδίνο, 245,
 247–48
 συλλέγει δωρεές για το Διαρκές
 Μεταναστευτικό Ταμείο, 221–23
 συνάπτει πολυμερή γάμο, 20
 σώζεται η ζωή του ως ιεραπόστο-
 λος στις Νήσους τής Χαβάης,
 79–82
 υποστηρίζεται ως Πρόεδρος τής
 Εκκλησίας, 271–73
 χορηγεί ευλογία σε ένα αγόρι Βαλ-
 δένσιων, 235–37
 χορηγεί ευλογία σε τραυματισμένο
 θαλαμηπόλο, 15–18

- χορηγεί ευλογία στην Έλλα Τζέν-
σεν, 29–31
ως ιεραπόστολος πλήρους απα-
σχόλησης, 8–18, 22–26, 79–82,
233–37
- Σνόου, Ολιβερ (πατέρας του Λορέν-
τζο Σνόου), 3–4
- Σνόου, Ροζέτα Λιονόρα Πέτιμποουν
(μητέρα του Λορέντζο Σνόου), 3–4
- Σπίτι. *Βλέπε* Οικογένεια
- Συγχώρηση, 229
- Σχέδιο σωτηρίας
η ζωή και ο θάνατος του Ιησού
Χριστού μέρος τού, 316–18
θεοπίσθησε προτού τη δημιουργία
του κόσμου, 273
το Ευαγγέλιο είναι, 273–75
-
- Τ**
- Ταλέντα/τάλαντα
ηγέτες χρησιμοποιούν, των άλλων,
251–52
παραβολή των, 212–15
- Ταπεινοφροσύνη
απαραίτητη για να έχουμε το
Πνεύμα, 89–90
απαραίτητη για την επίτευξη του
έργου, 278–80
οι ηγέτες χρειάζονται, 252–53
- Τελείωση
απαιτείται μετάνοια για, 111–15
απαιτείται ουράνια βοήθεια και
αρωγή για να φθάσουμε στην,
107–109
εντολή να επιζητούμε, 107–109
εντός του τομέα [ενέργειας] μας,
109–11
έρχεται μέσω δοκιμασιών, 125
μία καθημερινή διαδικασία,
111–15, 117
- Τζένσεν, Έλλα, επανήλθε στη ζωή
μέσω της χορήγησης ευλογίας από
τον Λορέντζο Σνόου, 29–31
-
- Υ**
- Υπακοή
στο θέλημα του Θεού, φέρνει δύ-
ναμη, 170–74
φέρνει ευλογίες, 54–55
- Υπερηφάνεια, παράδειγμα ενός ηγέτη
της Εκκλησίας, 245, 247–48
- Υπερύψωση
δυνατή μέσω του Ιησού Χριστού,
318
δυνατότητα για, 94–100, 146–47
- Υπηρέτηση προς τους άλλους
αυξάνει την ευτυχία μας, 296
βελτίωση του εαυτού μας μέσω,
296–98
εξέταση προσωπικών κινήτρων για,
247–48
ευλογίες έρχονται από την, 293,
294–95
μάς επιτρέπει να αποκτήσουμε
επουράνια γνωρίσματα, 298–300
χρήση ταλέντων στην, 251–52
Βλέπε, επίσης, Υπηρέτηση στην
Εκκλησία
- Υπηρέτηση στην Εκκλησία
βοηθά τους άλλους να λάβουν
σωτηρία, 211–12
δύσκολη αλλά χαρούμενη, 217–18
η Ανακουφιστική Εταιρεία παρέχει
ευκαιρίες για, 192–94
κάθε κλήση σημαντική, 212–15
πιστή και δραστήρια, 215–17
Βλέπε Υπηρέτηση προς τους άλ-
λους
- Υπομονή, απαιτείται για να γίνουμε
τέλειοι, 109

Φ

Φιλία

απαιτεί προσπάθειες και από τις
δύο πλευρές, 227
με άτομα άλλων θρησκειών, 258

Χ

Χαρά

η αφοσίωση στον σκοπό της αλή-
θειας φέρνει, 217–18
παρά τις δυσκολίες, 100–101,
129–30

Χαρακτήρας

αναπτύσσεται σταδιακά, 137–39
διατήρηση ενός χρηστού, 139–41

εδραιώνοντας τον κατάλληλο,
134–36

η μετάνοια ενδυναμώνει τον, 139
οι γραφές διδάσκουν σχετικώς με
τη βελτίωση, 136–37
ο χριστός, μάς έλκει κοντύτερα
στον Κύριο, 139–41

Χάρις, 197

Χιλιετία, έργο ναού κατά τη, 162

Χριστιανική αγάπη

μέλη της Ανακουφιστικής Εταιρείας
αποτελούν χαρακτηριστικό πα-
ράδειγμα της, 191
προσφέροντας προς όλους, 294–96

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

